

Περιεχόμενα:

Αποφάσεις 78ης Γ.Σ. για:

- Προσχολική Αγωγή
- Δαπάνες για την Παιδεία - Οικονομικά
- Ασφαλιστικά-Συνταξιοδοτικά
- Ολοήμερο Σχολείο & Νηπιαγωγείο
- Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού
- Μειονοτική Εκπαίδευση
- Συνδρομή Ωρομισθίων
- ✓ Πανηγυρική συνεδρίαση
- ✓ Τοποθετήσεις Αντ/πων
- ✓ Δευτερολογία Προέδρου
- ✓ Ενημέρωση Αιρετών
- Απόφαση Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. για Εργασιακά δικαιώματα των Εκπ/κών

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο

Συγκροτήθηκε σήμερα, 6-7-2009, σε σώμα το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 24^{ης} Ιουνίου 2009, ως εξής:

Πρόεδρος: Μπράτης Δημήτρης
Τηλ: 2103312790, 6974750402
Fax: 2103246893
e-mail: president@doe.gr

Αντιπρόεδρος: Μαντάς Κορνηγός
Τηλ/Fax: 2103219653,
6974750598
e-mail: mantas@doe.gr

Γενικός Γραμματέας: Οικονόμου Τριαντάφυλλος
Τηλ/Fax: 2103312795,
6973425944
e-mail: toikono@sch.gr

Ειδικός Γραμματέας: Κουμανζέλης Παναγιώτης
Τηλ/Fax: 2103312792,
6972305403

Οργανωτικός Γραμματ.: Πετράκης Σταύρος
Τηλ/Fax: 2103312791,
6973832828
e-mail: stpetrakis@sch.gr

Ταμίας: Τσιάκος Βασίλειος
Τηλ/Fax: 2103312793,
6976633172
e-mail: tsiakos@doe.gr

**Υπεύθυνος Τύπου και:
Δημοσίων Σχέσεων** Κικινής Αθανάσιος
Τηλ/Fax: 2103255576,
6974114103
e-mail:
thanasiskikinis@gmail.com

**Υπεύθυνος Υλικού
& Βιβλιοθήκης:** Ρηνάκη Αικατερίνη
Τηλ/Fax: 2103312794,
6974750408

**Υπεύθυνος :
Εκδόσεων** Χαζίρης Μιχάλης
Τηλ/Fax: 2103242171,
6974750405

Μέλη: Ρέππα Ντίνα
Τηλ: 2103242144, 6974750410,
Fax: 2103247135,
e-mail:
paremvasisntina@gmail.com

Παπλωματάς Κων/νος
Τηλ: 2103313717, 6947721624
Fax: 2103245836
e-mail: kraplomatas@sch.gr

Επίσης, συγκροτήθηκε στις 29-7-2009
σε σώμα η Ε.Ε. της Διδασκαλικής
Ομοσπονδίας Ελλάδας ως εξής:

Πρόεδρος: Αμανάκης Νίκος
Αντιπρόεδρος: Βογιατζής Κων/νος
Γραμματέας: Καρδαράκος Νίκος
Μέλη: Ντούμος Δημήτρης
Σεκερτζής Θωμάς

Από τη Δ.Ο.Ε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ

Ιδιοκτησία: ΔΟΕ

Διεύθυνση:

Ξενοφώντος 15Α, Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης:

Μπράτης Δημήτρης, Τηλ.: 210 3312790

Υπεύθυνος Εκδόσεων:

Χαζίρης Μιχάλης

Τηλ.: 210 3242171, Κιν.: 6974750405

Παραγωγή:

PRESS LINE - Μάγερ II, Αθήνα Τ.Κ. 10438

Τηλ.: 210 5225479

78^η
**Τακτική
Γενική
Συνέλευση**
35^η ΜΕΤΑΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΗ
21-24 Ιουνίου 2009

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΤΗΣ 78ης

Γ.Σ. Δ.Ο.Ε.

1. Προσχολική αγωγή

Το Δημόσιο Νηπιαγωγείο βρίσκεται σε μια πολύ κρίσιμη φάση της διαδρομής του. Η προσχολική αγωγή, σύμφωνα με όλες τις έρευνες, είναι καθοριστική για τη μετέπειτα μορφωτική πορεία του παιδιού. Γι' αυτό και επιμένουμε στη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Η υποχρεωτικότητα αυτή σε συνδυασμό με την αναβάθμιση και του κοινωνικού ρόλου του νηπιαγωγείου, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, αποφασιστικά και τελεσιδικά το οξύτατο και δυσεπίλυτο πρόβλημα των εργαζομένων γονέων, ενώ ταυτόχρονα, με την εκπόνηση νέων προγραμμάτων, θα καταστεί δυνατή η αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Διεκδικούμε:

- Ενιαίο δεκαετηράχρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης: Νηπιαγωγείο – Δημοτικό – Γυμνάσιο – Λύκειο.
- Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή για όλα τα παιδιά ηλικίας 4 έως 6 χρονών στα Δημόσια Νηπιαγωγεία.
- Ανέγερση νέων κτιριακών υποδομών, ικανών να ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της προσχολικής αγωγής και όπου υπάρχει η δυνατότητα να ιδρύονται πολυθέσιες μονάδες νηπιαγωγείων.
- Επιλογή των προϊσταμένων Νηπιαγωγείων με τα ίδια κριτήρια που επιλέγονται και οι αντίστοιχοι προϊστάμενοι Δημοτικών Σχολείων.
- Για κάθε τομέα δραστηριοτήτων του Νηπιαγωγείου να διανέμεται από το Υπουργείο Παιδείας δωρεάν σχετική βιβλιογραφία.
- Η προσέλευση και η αναχώρηση των νηπίων να γίνεται με ευθύνη των γονέων, της πολιτείας ή της τοπικής Αυτοδιοίκησης και πάντως όχι με ευθύνη των νηπιαγωγών.
- Τα ολοήμερα Νηπιαγωγεία να λειτουργούν μέσα από τις κατάλληλες κτιριακές και υλικοτεχνικές υποδομές, με το

κατάλληλο βοηθητικό προσωπικό και με μειωμένο αριθμό νηπίων, δηλαδή από τα 25 που προβλέπεται σήμερα στα 15.

- Να καθιερωθεί για κάθε τομέα δραστηριοτήτων και σχετική βιβλιογραφία, απαραίτητη, να έχουν τη δυνατότητα οι Νηπιαγωγοί να χρησιμοποιούν το κατάλληλο παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό υλικό.
- Διαρκή επιμόρφωση των Νηπιαγωγών.
- Ειδική μέριμνα για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες κατά τη διάρκεια της φοίτησής τους στα Νηπιαγωγεία.
- Κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου των Νηπιαγωγών και την παραπέρα εξίσωσή του με όλη την εκπαίδευση σύμφωνα με τις θέσεις του Κλάδου για ενιαίο ωράριο με βάση τα χρόνια υπηρεσίας από το Νηπιαγωγείο στο Λύκειο.
- Να καταργηθούν όλες εκείνες οι υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες πριμοδοτούν τα ιδιωτικά και δημοτικά Νηπιαγωγεία. Όλα τα νήπια στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο. Κανένα νήπιο σε ιδιωτικό νηπιαγωγείο.
- Ίδρυση νέων Νηπιαγωγείων και το διορισμό δύο χιλιάδων τουλάχιστον Νηπιαγωγών.
- Όχι στην «αποκέντρωση» του Νηπιαγωγείου σε δημοτικούς ή ιδιωτικούς οργανισμούς εκπαίδευσης.

2. Δαπάνες για την Παιδεία-Οικονομικά

Το αίτημά μας για οικονομική αναβάθμιση, ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, ήταν κυρίαρχο στις αγωνιστικές κινητοποιήσεις του Κλάδου, είναι κυρίαρχο στις διεκδικήσεις και θα είναι κυρίαρχο και το επόμενο διάστημα και βέβαια αυτό το αίτημα αναδεικνύει και τη σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζουμε οι ίδιοι το πρόβλημά μας.

Δυστυχώς η πολιτεία εδώ και πολλά χρόνια θέτει μόνι-

μα την παιδεία ως πρώτη εθνική προτεραιότητα, βέβαια πάντα προεκλογικά και ποτέ μετεκλογικά.

Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία θα εξασφαλίσει σύγχρονες υποδομές, εκσυγχρονισμό των αναλυτικών προγραμμάτων και βιβλίων, καθώς και προγραμμάτων σπουδών. Καινοτόμα προγράμματα, στήριξη της έρευνας με υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικούς και προπάντων στήριξη της δημόσιας δωρεάν παρεχόμενης εκπαίδευσης, ως ανταπόδοση της φορολόγησης του Έλληνα πολίτη.

Σήμερα οι δαπάνες για την παιδεία βρίσκονται πολύ χαμηλά, στο 3,1%, όσον αφορά τις κρατικές δαπάνες.

Εμείς σαν κλάδος διεκδικούμε άμεση καταβολή από τον κρατικό προϋπολογισμό των κονδυλίων εκείνων που θα αποτρέψουν την υπάρχουσα κατάσταση στην παιδεία, με κατεύθυνση στην αύξηση του 5% επί του ΑΕΠ ή 15% επί του κρατικού προϋπολογισμού.

Όσον αφορά τα οικονομικά των εκπαιδευτικών, από την ίδια αύξηση των δαπανών για την παιδεία μπορεί να προέλθει και η οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, οι αποδοχές των οποίων κατά γενική ομολογία είναι αναντίστοιχες με την προσφορά και το έργο τους.

Διεκδικούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας. Κυρίαρχος στόχος της Ομοσπονδίας μας θα πρέπει να είναι η οικονομική σύγκλιση των μισθών με αυτόν των συναδέλφων μας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δαπάνες για την Παιδεία

Διεκδικούμε:

- Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ,
- Ορθολογική κατανομή των κοινοτικών πόρων ιδιαίτερα για θεσμούς που αφορούν στην Π.Ε., τη σημασία και την αξία της οποίας όλοι αναγνωρίζουν και αποδέχονται.

Οικονομικά Εκπαιδευτικών

- Πραγματικά ένα ενιαίο μισθολόγιο για όλο το δημόσιο τομέα.
- Στην παρούσα συγκυρία 1.400 ευρώ καθαρά στο νεοδιόριστο.
- Καμία σύνδεση μισθού - απόδοσης.
- Άμεση χορήγηση του επιδόματος των 176 ευρώ αναδρομικά από το 2002.
- Ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό.
- Διπλασιασμός του οικογενειακού επιδόματος.

- Ουσιαστική αύξηση της υπερωρίας αποζημίωσης.
- Υπερωριακή αποζημίωση στους εκπαιδευτικούς που προσφέρουν διδακτικό έργο πέρα από το προβλεπόμενο υποχρεωτικό τους ωράριο.
- Αφορολόγητο ίσο με το μισθό του πρωτοδιόριστου.

3. Ασφαλιστικά - Συνταξιοδοτικά

Διεκδικούμε:

- Δημόσια καθολική κοινωνική ασφάλιση.
- Ενιαία ασφαλιστικά δικαιώματα για παλιούς και νέους ασφαλισμένους.
- Πλήρη ασφαλιστική κάλυψη των αναπληρωτών για όλους τους μήνες του έτους.
- Κρατική εγγύηση των αποθεματικών των ταμείων.
- Την κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών Νόμων.
- Την επιστροφή των κλεμμένων ασφαλιστικών εισφορών και την έντοκη απόδοση συντάξεων, μερισμάτων και εφάπαξ. Όχι στη διάθεση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων στο χρηματιστήριο.
- Καμιά αύξηση των ορίων ηλικίας στις γυναίκες.
- Κανένα «χαράτσι» στους Δημοσίους Υπαλλήλους για το Ταμείο Πρόνοιας.
- Να καταργηθεί η εξαγορά της στρατιωτικής θητείας.
- Το Κράτος να αναλάβει τις ευθύνες του καταβάλλοντας στα Ασφαλιστικά Ταμεία τα χρήματα που τους οφείλει και να πατάξει την εισφοροδιαφυγή. Άμεση χρηματοδότηση του Ταμείου Πρόνοιας και του Ο.Π.Α.Δ..
- Να καταργηθεί η εισφορά για κύρια σύνταξη.
- Η σύνταξη να αποτελεί το 80% των εν εργασία αποδοχών και να υπολογίζεται στον τελευταίο μισθό.
- Να δοθεί πλήρης σύνταξη των εκπαιδευτικών στα 30 έτη, με 30/30.
- Να θεμελιώνεται δικαίωμα συνταξιοδότησης σε περίπτωση θανάτου ή ολικής αναπηρίας, ανεξάρτητα από τα χρόνια υπηρεσίας, με κατώτερο όριο σύνταξης στο ύψος του 80% των αποδοχών του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού.
- Να θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης ο ένας εκ των δύο συζύγων, όταν στην οικογένεια υπάρχει ανάπηρο παιδί (όχι αποκλειστικά και μόνο η μητέρα).
- Να καταργηθεί η εισφορά του 7% για τη διαδοχική ασφάλιση.
- Να καταργηθεί το πλαφόν του 20%, που θεσμοθετήθηκε για τους νεοδιόριστους.
- Οι αναπληρωτές να πληρώνουν κατ' ευθείαν στα ασφαλιστικά μας ταμεία και όχι στο ΙΚΑ. Να διασφαλιστούν πλήρως τα συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και το επικουρικό τους να μεταφέρεται στο Ταμείο Αρωγής. Να είναι υποχρεωτική η εισφορά και για το Μ.Τ.Π.Υ. και για

- το Ταμείο Αρωγής.
- Να αποδεσμευτεί η 35ετία από όρια ηλικίας.
- Η πλειοψηφία των Διοικήσεων των Ασφαλιστικών Ταμείων, να αποτελείται από εκπροσώπους των ασφαλισμένων.
- Αναβάθμιση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, να καλύπτονται οι γιατροί και όλες οι εξετάσεις των ασφαλισμένων. Να καταργηθεί η συμμετοχή για τη Φαρμακευτική Περίθαλψη.
- Να κατοχυρωθεί η διοικητική αυτοτέλεια των Ασφαλιστικών Ταμείων, με αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου, που διέπει το καθεστώς λειτουργίας με στόχο την αυτοδιαχείριση. Ο συνταξιοδοτούμενος εκπαιδευτικός να μπορεί να επιλέγει τον τρόπο είσπραξης των μερισμάτων.
- Να αυξηθεί το ποσό των δανείων, να μειωθούν τα επιτόκια και να απλουστευθούν οι διαδικασίες που απαιτούνται για τη χορήγησή τους από τα Ασφαλιστικά Ταμεία.
- Ειδικές ρυθμίσεις για τα στεγαστικά δάνεια σε περίπτωση θανάτου.
- Χορήγηση πλασματικής τριετίας στους εργαζομένους στην παραμεθόριο.
- Δημοσιοποίηση των οικονομικών στοιχείων των Ταμείων.

4. Ολοήμερο σχολείο & Νηπιαγωγείο

Το σχολείο που οραματιζόμαστε δεν μπορεί να είναι άλλο από το Ολοήμερο Σχολείο, η λειτουργία του οποίου θα πρέπει να τεθεί σε μια άλλη βάση. Προσβλέπουμε σε ένα Σχολείο που:

- Θα είναι σε θέση να προετοιμάσει τον ελεύθερο άνθρωπο, τον άνθρωπο που θ' αναπτύξει πρωτοβουλίες, τον άνθρωπο που θ' αγαπά τη μάθηση και τη γνώση, όχι για εξεταστικούς - ωφελιμιστικούς σκοπούς μόνο, αλλά για δική του ολοκλήρωση και για ουσιαστική πνευματική δημιουργία. Ένα σχολείο δηλαδή που θα είναι σε θέση να πραγματώσει τους στόχους του ξεκινώντας από το δίχρονο Νηπιαγωγείο και καταλήγοντας στο Λύκειο.
- Θα δίνει απαντήσεις στη σχολική αποτυχία παίρνοντας ουσιαστικά μέτρα στήριξης των μαθητών πριν αυτή καταστεί μη αναστρέψιμη.
- Θα σέβεται τον ελεύθερο χρόνο του μαθητή ολοκληρώνοντας τις εργασίες του σ' αυτό.
- Θα αναδιοργανωθεί το ημερήσιο πρόγραμμά του σε ενιαία βάση, όπου εντάσσονται οργανικά τα μαθήματα του σημερινού πρωινού σχολείου, η εκμάθηση Η/Υ, ξένων γλωσσών, πρόσθετες δραστηριότητες αλλά και η προετοιμασία για την επόμενη μέρα, η ενισχυτική διδασκαλία και γενικότερα το πρόγραμμα υποστήριξης του πρωινού ωραρίου.

- Θα αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την παραπαιδεία, προσφέροντας ιδιαίτερο χρόνο ουσιαστικής προετοιμασίας του μαθητή για την επόμενη μέρα, ξένες γλώσσες, η διδασκαλία των οποίων μέσα στο σχολείο θα είναι αρκετή για να καταλήξει σε τίτλο επάρκειας, αθλητικές δραστηριότητες που θα ικανοποιούν τα ταλέντα και τις δεξιότητες των μαθητών ενώ παράλληλα θα προβλέπει δραστηριότητες για την ανάπτυξη της αισθητικής και μουσικής του καλλιέργειας.
- Ο εκπαιδευτικός θα μπορεί να λειτουργήσει, να εμπνευστεί και να εμπνεύσει, να αναπνεύσει τόσο ο ίδιος, όσο και οι μαθητές του. Ένα σχολείο, στο οποίο κυρίαρχη λειτουργία δεν θα είναι η μετάδοση γνώσεων, αλλά η παιδαγωγική λειτουργία.

Διεκδικούμε:

- Κτιριακή υποδομή, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του νέου τύπου σχολείου. Ακόμη δεν έχουμε δει από τον Ο.Σ.Κ. σχέδια νέων διδακτηρίων, που να είναι προσανατολισμένα σ' αυτή την κατεύθυνση.
- Σίτιση με ευθύνη της πολιτείας. Βοηθητικό προσωπικό μόνιμο και όχι μέσα από τα προγράμματα stage (τραπεζοκόμους για τη σίτιση, Γραμματείς για το Διοικητικό έργο των 6/θ και πάνω Σχολείων κλπ).
- Υλικότεχνική υποδομή και εποπτικά μέσα (υπολογιστές, μουσικά όργανα - αθλητικό - εικαστικό υλικό - ξενόγλωσσα βιβλία) που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες του Ολοήμερου Σχολείου.
- Αναλυτικά Προγράμματα, που θα αντιμετωπίζουν ενιαία τα γνωστικά αντικείμενα, ώστε ο σημερινός απογευματινός κύκλος να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του πρωινού.
- Η προετοιμασία των μαθητών για την επόμενη μέρα να είναι τέτοια, ώστε να μην επιβαρύνεται ο μαθητής με εργασία στο σπίτι. Αυτό σημαίνει ότι τα τμήματα θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο ολιγομελή και ομοιογενή, ώστε η προετοιμασία να είναι ουσιαστική. Η τσάντα να μένει στο σχολείο. Για να συμβεί αυτό πρέπει η ύλη των μαθημάτων για την επόμενη μέρα να είναι τέτοια, ώστε να μπορούν οι μαθητές να τη διεκπεραιώνουν σε εύλογο χρονικό διάστημα και τα τμήματα να είναι ολιγομελή στα πρότυπα των Ολιγοθεσίων Σχολείων, ώστε η προετοιμασία να είναι ουσιαστική και να εφαρμόζεται η Ενισχυτική Διδασκαλία.
- Οι συνάδελφοι των ειδικών μαθημάτων να έχουν αποδεδειγμένη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια στη διδασκαλία μικρών μαθητών και να αποτελούν μέρος του προσωπικού του σχολείου. Υπάρχει, άλλωστε, σχετική θέση της ΔΟΕ για ίδρυση νέων οργανικών θέσεων σε ομάδες σχολείων.
- Όπου είναι δυνατόν να αναλάβουν και να διδάξουν δά-

σκαλοι τα αντικείμενα για τα οποία δε χρειάζονται Ειδικότητες και κατέχουν οι ίδιοι βασικές γνώσεις (π.χ. πληροφορική, θέατρο, χορός, εικαστικά κλπ).

- Το μάθημα της Πληροφορικής να διδάσκεται βάσει αναλυτικού προγράμματος προσαρμοσμένο στις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών με κατάλληλο λογισμικό.
- Να μη γίνεται κατάχρηση της συμπλήρωσης ωραρίου στο Ολοήμερο Σχολείο, γιατί αυτό από μόνο του αδυνατίζει την προσφερόμενη ποιότητα εκπαιδευτικού έργου.
- Να διαφυλαχθεί ο πρωτεύων λόγος ύπαρξης του Ολοήμερου Σχολείου που δεν είναι άλλος από την παιδαγωγική αποστολή του, η οποία όμως - παράλληλα - απαντά και σε κοινωνικά αιτήματα. Το τελευταίο όμως να παραμένει αποτέλεσμα του πρώτου.
- Να τοποθετηθεί δεύτερος Υποδιευθυντής - Υπεύθυνος Ο.Σ. στα 10/θ και πάνω Σχολεία.
- Η ώρα σίτισης - ξεκούρασης (14:00 - 14:40) να λαμβάνεται ως διδακτική, όταν ο αριθμός των μαθητών είναι πάνω από 50, όχι μόνο για τον Υπεύθυνο αλλά και για το δεύτερο εκπαιδευτικό του Ολοήμερου.
- Να διασφαλιστεί το ωράριο των εκπαιδευτικών, να επιμορφωθούν οι εκπαιδευτικοί, κυρίως στη διαθεματική προσέγγιση της γνώσης και για τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να συνεργάζονται οι διαφορετικές ειδικότητες του Ο.Σ. και να δοθούν κίνητρα στους υπηρετούντες σ' αυτά.
- Εάν δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν όλα τα σχολεία ως Ολοήμερα σε πλήρη ανάπτυξη, δε χρειάζεται να κατοχυρώνεται ο θεσμός με βιολογικές επεκτάσεις, που μόνο απαξίωση επιφέρουν.

5. Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού

Αποτελεί επιτακτική ανάγκη η άμεση έναρξη διαλόγου με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς για την αναβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Για εμάς η στήριξη της εκπαίδευσης των ελληνοπαίδων του εξωτερικού αποτελεί υποχρέωση της Ελληνικής Πολιτείας και όχι, καθ' υπέρβαση, υποχρέωσή της.

Η εκπαίδευση ελληνοπαίδων εξωτερικού διέπεται σήμερα από το Ν. 2413 / 1996, ο οποίος αποτέλεσε τομή για την εποχή του, χωρίς όμως να καλύπτει πλήρως τις όποιες εκφάνσεις της εκπαίδευσης του εξωτερικού, κάποιες από τις οποίες, συνέχισαν να διαμορφώνονται με υπουργικές αποφάσεις και εγκυκλίους. Λαμβάνεται υπόψη βέβαια το διαφορετικό καθεστώς (μέσω διακρατικών συμφωνιών) που επικρατεί σε διαφορετικές χώρες αλλά και σε κρατίδια της ίδιας χώρας.

Διεκδικούμε:

- Επεξεργασία νέων αναλυτικών και ωρολογίων προγραμμάτων, με κατάλληλα βιβλία, εποπτικά μέσα και γενικότερα υποδομές, που θα στηρίζουν αποτελεσματικά την ελληνόγλωσση εκπαίδευση.
- Η εκπαίδευση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού αποτελεί μια άλλη έκφανση της δημόσιας παρεχόμενης εκπαίδευσης στην Ελλάδα και ως εκ τούτου οι όποιες διαφοροποιήσεις έχουν να κάνουν με την παρέμβαση της χώρας υποδοχής και πάντως όχι σε βάρος του ελληνόγλωσσου προγράμματος.
- Στήριξη της κατοχής της ελληνικής γλώσσας και πλήρους αναγνώριση των σπουδών σε ελληνικά σχολεία, από τις αρχές της χώρας υποδοχής.
- Ενίσχυση της Προσχολικής Αγωγής με ίδρυση νέων νηπιαγωγείων και στήριξη των υπαρχόντων.
- Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών του εξωτερικού με έμφαση στην εκπαίδευση των ελληνοπαίδων.
- Έγκαιρη ολοκλήρωση των αποσπάσεων των Εκπαιδευτικών στο εξωτερικό με σαφές και συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα (π.χ. μέχρι τον Απρίλιο) αλλά και έγκαιρη ανανέωση των συμβολαίων των ομογενών εκπαιδευτικών για τα επόμενα δύο (2) χρόνια).
- Αντικειμενικοποίηση του συστήματος υπηρεσιακών μεταβολών με γνώμονα τα ισχύοντα στην Ελλάδα.
- Ουσιαστική αύξηση του επιμισθίου ώστε οι εκπαιδευτικοί που αποσπώνται στο εξωτερικό να ζουν αξιοπρεπώς.
- Σύνδεση του επιμισθίου με το μισθό του πρέσβη της χώρας υποδοχής και τιμαριθμική αναπροσαρμογή του, όπως προβλέπεται από το Ν.2685/99 και για το επίδομα των άλλων υπαλλήλων που υπηρετούν στο εξωτερικό (προξενικοί υπάλληλοι). Ανάλογη πρόβλεψη και για τους έχοντες συνάψει γάμοι με μόνιμο κάτοικο εξωτερικού.

Η Δ.Ο.Ε. στηρίζει τα επιμέρους αιτήματα των συναδέλφων του εξωτερικού, όπως αυτά έχουν καταγραφεί από την Παγερμανική Συνέλευση των Συλλόγων της Γερμανίας και αφορούν και τους εκπαιδευτικούς που αποσπώνται σε άλλες χώρες.

Η Δ.Ο.Ε., υλοποιώντας επιθυμία των Συλλόγων του εξωτερικού, θα πραγματοποιήσει, σε πόλη της Γερμανίας, συνέδριο με θέμα την εκπαίδευση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού.

6. Μειονοτική Εκπαίδευση

Σε μια περίοδο, όπου η παγκοσμιοποίηση και η διαπολιτισμικότητα επηρεάζουν δραματικά την εξέλιξη των κοινωνιών, η αναβάθμιση της εκπαίδευσης που παρέχεται σε μειονοτικές ομάδες αποτελεί προτεραιότητα για την εκ-

παιδευτική πολιτική της χώρας, καθώς απευθύνεται σε πολίτες της.

Στη χώρα μας οι πολιτικές που ρύθμιζαν τη Μειονοτική Εκπαίδευση δεν είχαν ποτέ συνέχεια αλλά επηρεάζονταν από την εξωτερική πολιτική, πολύ δε περισσότερο δε διέπονταν από την αυτονόητη υποχρέωση της Πολιτείας για παροχή υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά.

Μετά από Προεδρικά Διατάγματα και Υπουργικές Αποφάσεις εκδόθηκε ο Νόμος 2341 / 1995, ο οποίος επεξεργάστηκε κάποια κωδικοποίηση της κείμενης κατάστασης, χωρίς όμως και να δίνει λύσεις ή προοπτικές για την αναβάθμιση της Μειονοτικής Εκπαίδευσης. Ήδη σήμερα τα προβλήματα που έχουν σωρευτεί είναι πολλά και η ανάγκη αναμόρφωσης του συγκεκριμένου θεσμικού πλαισίου, προβάλλει επιτακτική.

Διεκδικούμε:

- Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμό των Αναλυτικών και Ωρολογίων Προγραμμάτων. Βελτίωση και αλλαγή των ήδη υπαρχόντων βιβλίων.
- Αναμόρφωση του Ολοήμερου Μειονοτικού Σχολείου.
- Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών σε θέματα Μειονοτικής Εκπαίδευσης, πέρα από την όποια άλλη, γενικότερου χαρακτήρα, επιμόρφωση.
- Μείωση της αναλογίας μαθητών ανά εκπαιδευτικό. Ολιγομελή τμήματα. Μείωση του αριθμού των μαθητών 1 προς 15.
- Εξασφάλιση της απαραίτητης υλικοτεχνικής Υποδομής.
- Αντικειμενικοποίηση κριτηρίων υπηρεσιακών αλλαγών, κατάργηση της συνέντευξης και εξομοίωση της υπηρεσιακής εξέλιξης των εκπαιδευτικών των μειονοτικών σχολείων.
- Οι διορισμοί του εκπαιδευτικού προσωπικού των μειονοτικών σχολείων να γίνονται από απόφοιτους των Παιδαγωγικών Τμημάτων και της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης. Να γίνονται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία που αφορά τους διορισμούς όλων των εκπαιδευτικών στη δημόσια πρωτοβάθμια εκπαίδευση.
- Οι εκπαιδευτικοί που διορίζονται στα μειονοτικά σχολεία να παραμένουν σε αυτά επί μία διετία. Οι εκπαιδευτικοί να μην είναι υποχρεωμένοι να παραμένουν στην έδρα του σχολείου τους.
- Ίδρυση τμημάτων ένταξης στα μειονοτικά σχολεία.
- Δημιουργία σχολικών κέντρων για καλυτέρευση της παρεχόμενης εκπαίδευσης.
- Ίδρυση περισσότερων δημόσιων νηπιαγωγείων όπου αυτό είναι δυνατόν.
- Εξασφάλιση κατάλληλης υλικοτεχνικής υποδομής ώστε εκπαιδευτικοί και εκπαιδευόμενοι να απασχολούνται α-

πρόσκοπτα με την εκπαιδευτική διαδικασία. Αύξηση του χρηματικού ποσού των επικουρηγήσεων.

- Αναδιοργάνωση του ΥΣΜΕ με τη συμμετοχή δύο αιρετών μελών του Ελληνόφωνου προγράμματος και δύο του Τουρκόφωνου.
- Εξομοίωση του διδακτικού ωραρίου και των επιδομάτων των διευθυντών και υποδιευθυντών των μειονοτικών σχολείων.
- Να αυξηθεί το επίδομα των πεδινών και ημιορεινών περιοχών τα οποία ανέρχονται σήμερα σε 45 και 50 ευρώ αντίστοιχα. Συγκεκριμένα: το επίδομα των πεδινών περιοχών να προσδιοριστεί στο 1/3 του δυσπρόσιτου και το επίδομα των ημιορεινών στο 1/2 του δυσπρόσιτου. Επαναπροσδιορισμός δυσπρόσιτων σχολείων και κλιμάκωση των επιδομάτων.
- Καταβολή όλων των επιδομάτων των μειονοτικών σχολείων και στις νηπιαγωγούς που υπηρετούν σε νηπιαγωγεία, σε αμιγώς μειονοτικούς οικισμούς.
- Υπερωριακή αποζημίωση έως και 20 ώρες εβδομαδιαίως για όποια ολιγοθέσια μειονοτικά σχολεία αντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα και οι συνθήκες εκεί είναι ιδιαίτερα δύσκολες.
- Προσμέτρηση της υπηρεσίας των εκπαιδευτικών στα μειονοτικά σχολεία ως αυξημένη πραγματική υπηρεσία για μισθολογική εξέλιξη και ως συντάξιμη σύμφωνα με το νόμο 2341.
- Υποστηρικτικές παρεμβάσεις με την ίδρυση εξακτινωμένων κέντρων στήριξης για μουσουλμανόπαιδες μαθητές.
- Αναμοριοδότηση των σχολείων.
- Οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται στα μειονοτικά σχολεία και είναι μέλη Συλλόγων που ανήκουν στη Δ.Ο.Ε. να έχουν δικαίωμα ψήφου για το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. – Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. και Π.Υ.Σ.Π.Ε.

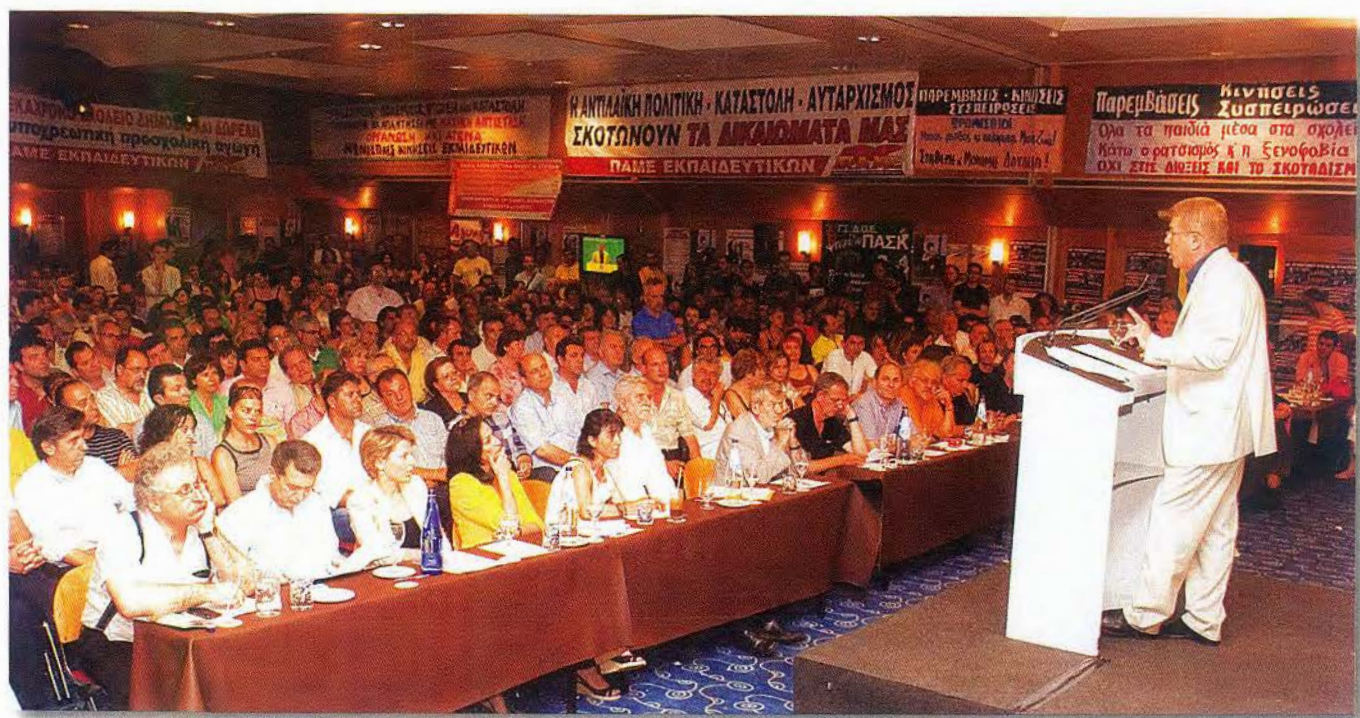
7. Συνδρομή των ωρομισθίων στη Δ.Ο.Ε.

Η συνδρομή των ωρομισθίων συναδέλφων ορίζεται με βάση τον τύπο υπολογισμού της συνδρομής των μονίμων και αναπληρωτών συναδέλφων, λαμβάνοντας ως βάση υπολογισμού τις αποδοχές ωρομισθίου εκπαιδευτικού με 12 ώρες εβδομαδιαίως, ανεξάρτητα από το πόσες ώρες κάνει και θα είναι ενιαία για όλη την Ελλάδα.

Από το ποσό αυτό τα 3/4 θα πηγαίνουν στην Ομοσπονδία και το 1/4 στο Σύλλογο, όπως προβλέπεται από τις αποφάσεις των γενικών Συνελεύσεων της Δ.Ο.Ε.

Για τους ωρομισθίους εκπαιδευτικούς θα υπάρχουν ειδικές «καταστάσεις ψηφισάντων ωρομισθίων» όπως προβλέπει το καταστατικό της ΔΟΕ, καθώς και ειδικές καταστάσεις για τις συνδρομές.

Ομιλία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε. στην Πανηγυρική Συνεδρίαση της 78ης Γ.Σ.

Κυρία Γενική Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας, κύριοι εκπρόσωποι των Πολιτικών Κομμάτων, κύριοι εκπρόσωποι των Συνδικαλιστικών και των Κοινωνικών Φορέων, εκ μέρους των **650 αντιπροσώπων**, που εκπροσωπούν τους 80.000 εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, **σας καλωσορίζω στις εργασίες της 78ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου μας.**

Χαιρόμαστε ιδιαίτερα που είστε σήμερα όλοι εδώ και μας δίνεται έτσι η δυνατότητα, αφενός μεν να σας εκθέσουμε τις θέσεις της Ομοσπονδίας για τα θέματα που αφορούν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και τους λειτουργούς της, **αφετέρου δε να ακούσουμε τις δικές σας απόψεις στα ζητήματα του κλάδου.**

Και πρέπει εδώ να τονίσω, κυρία Γενική Γραμματέα, ότι όλοι οι **συνάδελφοι αντιπρόσωποι** που βρίσκονται εδώ μέσα, αλλά και οι 80.000 εκ/κοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης αναμένουν με αγωνία τις δικές σας απαντήσεις στα αιτήματα του κλάδου.

Και λέω με αγωνία γιατί, όπως γνωρίζετε, εκκρεμούν

από τον περασμένο Απρίλη οι τελικές σας απαντήσεις στα ζητήματα που είχε ανακοινώσει ο Υφυπουργός Παιδείας ο κ. Λυκουρέντζος, στις 6.4.09, κατά τη συνάντηση που είχε με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Μια ακόμη χρονιά έφτασε στο τέλος της. Μια χρονιά που τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η **Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση** αντί να επιλυθούν, οξύνθηκαν.

Ξεκινήσαμε το Σεπτέμβρη, με πολλές ελλείψεις σε **διδασκτικό προσωπικό, με 60.000 παιδιά εκτός Δημοσίου Νηπιαγωγείου, με το θεσμό του Ολοήμερου Δημοτικού σχολείου και Νηπιαγωγείου να υποβαθμίζεται, με την πλήρη απουσία επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, χωρίς να λειτουργεί κανένας θεσμός αντισταθμιστικής αγωγής, με ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς και στην πρωινή ζώνη, με το πρόβλημα της διπλοβάρδιας να παραμένει, με το 70% των Νηπιαγωγείων να στεγάζονται σε ακατάλληλα διδα-**

κτήρια, με τις δαπάνες για την Παιδεία να μειώνονται και να διαμορφώνονται στο χαμηλότερο ποσοστό των τελευταίων 50 χρόνων στην εκπαίδευση (3,09% του ΑΕΠ).

Η φετινή χρονιά, όμως, κυρία Γενική Γραμματέα, σηματοδεύτηκε από τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, καθώς επίσης και από τον τραυματισμό από σφαίρα του μαθητή Παπλωματά Γιώργου, γιού του μέλους του Δ.Σ. της ΔΟΕ Παπλωματά Κώστα.

Η δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου ήταν η αφορμή να βγουν στην επιφάνεια όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η νεολαία μας. Κι όσο κι αν μερικοί έστρεψαν τους προβολείς της δημοσιότητας στα φαινόμενα βίας και στους βανδαλισμούς –που όλοι καταδικάζουμε– μερικοί μάλιστα προσπέρασαν, σχεδόν, το γεγονός της δολοφονίας

και της αφαίρεσης μιας ζωής και αναδεικνύουν περισσότερο τις υλικές καταστροφές, προσπαθώντας να μας κάνουν να ξεχάσουμε αυτά που ΔΙΔΑΣΚΟΥΜΕ στους μαθητές μας, ότι δηλ. η ανθρώπινη ζωή είναι το πολυτιμότερο αγαθό στον άνθρωπο –το ξέσπασμα της νεολαίας– οι αγώνες για την παιδεία καθόλου τυχαία δεν είναι και καθόλου α-
ναίτια. Οι νέοι διαμαρτύρονται, εξεγείρονται εδώ και χρόνια γιατί βλέπουν δυσοίωνα το μέλλον τους. Ένα μέλλον ανεργίας, ένα μέλλον με μισθούς 600-700€, ένα μέλλον ωρομίσθιας και ελαστικής εργασίας. Στην εκπαίδευση έχουμε χιλιάδες τέτοιους νέους με μισθούς 300€ το μήνα με ωριαία αποζημίωση 7€ την ώρα.

Οι νέοι δικαίως αμφισβητούν και θέλουν να ανατρέψουν αυτόν τον κόσμο στον οποίο οι ίδιοι βλέπουν πως δεν έχουν θέση. Δικαιούνται να δημιουργήσουν το δικό τους κόσμο. Γι' αυτό αγωνιούν, γι' αυτό αγωνίζονται, γι' αυτό είμαστε μαζί τους στις κινητοποιήσεις.

Η φετινή χρονιά έκλεισε, κυρία Γενική Γραμματέα, με μια πρωτοφανή ποινική δίωξη κατά της πρώην Διευθύντριας του Ι32^{ου} Δ.Σχ. Αθηνών με το πρόσχημα της «παράνομης» παραχώρησης σχολικού χώρου, προκειμέ-

νου να γίνονται μαθήματα σε παιδιά οικονομικών μεταναστών. Ουσιαστικά πρόκειται για δίωξη που στρέφεται κατά της παιδαγωγικής ελευθερίας των εκπαιδευτικών και του Συλλόγου διδασκόντων του Ι32^{ου} Δ.Σχ. Αθηνών. Αντί να επιβραβευθούν οι συνάδελφοί μας για το ότι εθελοντικά, πέρα από το χρόνο εργασίας τους, και χωρίς καμιά αμοιβή βοηθούσαν αυτά τα παιδιά να μάθουν καλύτερα τη μητρική τους γλώσσα έτσι ώστε να ενταχθούν καλύτερα στο σχολικό περιβάλλον και στην κοινωνία εδώ και δυο χρόνια υβρίζονται, προπηλακίζονται και σύρονται στα δικαστήρια.

Είναι απαράδεκτο σε τηλεοπτικές εκπομπές να χαρακτηρίζονται πράκτορες ξένης χώρας οι εκπαιδευτικοί του σχολείου και να καλούνται οι πατριώτες - πολίτες να αντιπαρατεθούν στα δικαστήρια στις 22 Γενάρη που γίνεται η εξ αναβολής δίκη.

Κυρία Γενική Γραμματέα, πρέπει να πάρετε θέση

ΤΩΡΑ για το θέμα και να σταματήσετε κάθε δίωξη κατά των εκπαιδευτικών του σχολείου. Πρέπει να πάρετε μέτρα να σταματήσετε τις «εισβολές» βουλευτών στα σχολεία επειδή, κατά τη γνώμη τους, οι εκπαιδευτικοί δε διδάσκουν ορθά το μάθημα.

Δε δεχόμαστε παρεμβάσεις στο έργο μας από **ΚΑΝΕΝΑΝ** εξωθεσμικό παράγοντα γι' αυτό και κα-

ταδικάζουμε όλες αυτές τις συμπεριφορές και δηλώνουμε πως δε θα επιτρέψουμε, σε καμία περίπτωση να αλλάξει το καθεστώς της παιδαγωγικής ελευθερίας και δημοκρατίας στα σχολεία, που κατέκτησε ο κλάδος με τους αγώνες του.

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Ο νέος Υπουργός Παιδείας ξεκίνησε τη θητεία του στο Υπουργείο Παιδείας επικαλούμενος την ανάγκη διαλόγου. Μίλησε μάλιστα για διάλογο *tabula rasa*. Όμως, στην εκπαίδευση δεν υπάρχει διάλογος *tabula rasa*. Η εκπαίδευση δεν είναι άγραφο χαρτί. Έχει προβλήματα. Προβλήματα που οξύνθηκαν τα τελευταία χρόνια και η σημερινή κυβέρνηση έχει γι' αυτό τις ευθύνες της. **Τονίσαμε, στον Υπουργό Παιδείας στη συνάντηση που είχαμε στις 3/2/09 στη ΔΟΕ ότι ως**

Υπουργός της σημερινής κυβέρνησης συμφώνησε και ψήφισε για φέτος το χαμηλότερο ποσοστό δαπανών για την παιδεία το 3.09% του ΑΕΠ.

Η Ομοσπονδία μας, όπως γνωρίζετε, συμμετέχει στα όργανα του ΕΣΥΠ από τότε που αυτό θεσμοθετήθηκε, για λόγους αρχής. Συμμετείχαμε στο διάλογο, παρά τις επιφυλάξεις μας.

Θέσαμε στην πρώτη συνεδρίαση του ΣΠΔΕ ως απαραίτητο όρο για τη συμμετοχή μας την ξεκάθαρη θέση του Προέδρου του ΣΠΔΕ σχετικά με τη μείωση των χρόνων του Δημοτικού Σχολείου από έξι σε πέντε, όπως πρότεινε ο Πρόεδρος του ΕΣΥΠ ο κ. Βερέμης το περασμένο καλοκαίρι. Είν' αλήθεια ότι ο κ. Μπαμπινιώτης τόσο στη συνεδρίαση του ΣΠΔΕ όσο και κατά την επίσκεψή του στη ΔΟΕ τάχθηκε κατηγορηματικά εναντίον αυτής της θέσης. Και θέλω εδώ να τονίσω ότι επειδή πολλοί τώρα τελευταία στο όνο-

μα της δήθεν αναβάθμισης της εκπαίδευσης επιθυμούν να κάνουν το Δημοτικό Σχολείο Κέντρο Διερχομένων εκπαιδευτικών, για να λυθεί το πρόβλημα της ανεργίας ορισμένων κλάδων της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ότι δε θα επιτρέψουμε ΠΟΤΕ να γίνει κάτι τέτοιο όχι για συντεχνιακούς λόγους αλλά για καθαρά παιδαγωγικούς και ψυχολογικούς. Το παιδί της ηλικίας των 6-12 ετών έχει ανάγκη τον ένα πολυδύναμο εκπαιδευτικό και όχι τον εκπαιδευτικό της ειδικότητας. Σας καλούμε σήμερα εδώ να τοποθετηθείτε όλοι γι' αυτό το θέμα. Θεωρούμε, επίσης, θετικό το γεγονός ότι το ΣΠΔΕ στη συνεδρίασή του στις 16 Ιουνίου ομόφωνα αποφάσισε να προτείνει στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας την καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής Αγωγής, αναγνωρίζοντας τη σημασία της για την ολόπλευ-

ρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του μαθητή. Αρκεί, βέβαια, να μη μείνει και αυτό γράμμα κενό περιεχομένου, όπως έγινε με την καθιέρωση του ενός χρόνου.

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Τονίσαμε στην πρώτη συνεδρίαση του ΣΠΔΕ ότι ένας ουσιαστικός διάλογος για την Παιδεία πρέπει να αντιμετωπίζει την εκπαίδευση ως ενιαίο σύνολο από την πρωτοβάθμια ως την τριτοβάθμια, και να αρχίζει από τα θεμέλια του εκ/κού συστήματος που είναι το Δημόσιο Νηπιαγωγείο και όχι από την οροφή που είναι το Λύκειο.

Το γεγονός ότι σήμερα το Λύκειο αντιμετωπίζει τα μεγαλύτερα προβλήματα και, ουσιαστικά, δεν υπάρχει ως βαθμίδα εκπαίδευσης δεν πρέπει να μας αποπροσανατολίζει από το βασικό στρατηγικό σχεδιασμό που χρειάζεται η εκπαίδευση στη χώρα μας για όλες τις βαθμίδες.

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Είπα και στην αρχή της ομιλίας μου ότι χαιρόμαστε σήμερα που είστε εδώ. Κι αυτό γιατί θα μας δοθεί η δυνατότητα να ακούσουμε τις απαντήσεις σας στις δεσμεύσεις που η σημερινή κυβέρνηση, είχε αναλάβει απέναντι στον κλάδο:

- Υποσχεθήκατε, το 5 % του ΑΕΠ για την παιδεία στο τέλος της προηγούμενης τετραετίας. Το 2009 είμαστε στη μέση της δεύτερης τετραετίας και οι δαπάνες για την παιδεία είναι στο χαμηλότερο ποσοστό των τελευταίων 50 χρόνων. Στο 3,09% του ΑΕΠ. Θέτουν πολλοί το ερώτημα: Μα αν αύριο το πρωί αυξήσουμε τις δαπάνες για την Παιδεία, πιστεύετε ότι θα έχουμε μια πραγματική αλλαγή στην εκπαίδευση;

Φυσικά και δεν μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα μόνο με την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία.

Η αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, όμως, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να:

- Καταργηθεί η διπλοβάρδια,
- Χτιστούν διδακτήρια για τις ανάγκες του ολοήμερου και των νηπιαγωγείων,
- Να έχουμε την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή, τους υπολογιστές που χρειαζόμαστε,
- Επιμορφωθεί το διδακτικό προσωπικό
- Έχουμε οργανωμένες βιβλιοθήκες, κλπ.

- Το παράδειγμα του νεοεκλεγμένου Προέδρου

των Ηνωμένων Πολιτειών μας δείχνει, πιστεύω, την κατεύθυνση. Ο Μπάρακ Ομπάμα υπερδιπλασίασε τις δαπάνες για την Παιδεία για το έτος 2009. Από 60 δις. δολάρια το 2008 στα 130 δις. δολάρια το 2009 και στα 146 δις. δολάρια το 2010.

- **Υποσχεθήκατε** την οικονομική αναβάθμιση των εκ/κών με το επιπλέον 1,5 % του ΑΕΠ που θα δίνετε στην παιδεία. Αντί για οικονομική αναβάθμιση είχαμε φέτος μηδενικές αυξήσεις $0+0=0\%$ για όλους τους εκπαιδευτικούς που είχαν πάνω από 7 χρόνια υπηρεσίας. Θεωρηθήκαμε προνομιούχοι.
- **Υποσχεθήκατε** τη χορήγηση του επιδόματος των 176€ από το 2002 και αντί να προχωρήσετε άμεσα στη χορήγησή του μετά μάλιστα και την απόφαση του Αρείου Πάγου στέλνετε χιλιάδες εκπαιδευτικούς στα δικηγορικά γραφεία και στα δικαστήρια. Και, βεβαίως, είναι απαράδεκτη η απάντηση του Υφ. Οικονομικών του κ. Λέγκα ο οποίος επικαλείται ότι οι εκπαιδευτικοί λαμβάνουν εξωδιδασκτικό επίδομα (341,56€), τη στιγμή που ο ίδιος στο Υπουργείο του δίνει από τους ειδικούς λογαριασμούς επίδομα των 1500€ και 2000€.
- **Υποσχεθήκατε** την επιμόρφωση των εκ/κών. Σήμερα δε γίνεται σχεδόν κανένα επιμορφωτικό πρόγραμμα, πλην της εισαγωγικής, ενώ ο κρατικός προϋπολογισμός, προβλέπει 478.000 € για την επιμόρφωση (2,5 € ανά εκ/κό).
- **Υποσχεθήκατε** ότι θα περιορίσετε τον αριθμό των ωρομισθίων εκ/κών και αντί γι' αυτό μειώσατε το κονδύλι για μόνιμους διορισμούς και πολλαπλασιάσατε το αντίστοιχο για πρόσληψη επιπλέον ωρομισθίων. Φέτος είχαμε ωρομισθίους και στην πρωινή ζώνη με 7 € την ώρα με 300 € το μήνα που τα παίρνουν με καθυστέρηση έως και 10 μήνες. Και ο πρωθυπουργός αποδίδει την καθυστέρηση στις δυσλειτουργίες της κρατικής μηχανής και στην έλλειψη ρευστότητας!!!
- **Υποσχεθήκατε** τη στήριξη του Ολοήμερου Σχολείου και δυστυχώς ο θεσμός ολοένα υποβαθμίζεται και φθίνει.
- **Υποσχεθήκατε** το μόνιμο διορισμό δασκάλων στην Ειδική Αγωγή κι ακόμη δεν έχουν εκδοθεί τα σχετικά Π.Δ. 7 χρόνια αναπληρωτές παραμένουν οι συνάδελφοί μας.
- **Υποσχεθήκατε** την αξιοκρατία και πως θα απαλ-

λάξατε από τον κομματισμό την ηγετική πυραμίδα της εκπαίδευσης κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Την πλήρη κομματικοποίηση της εκπαίδευσης.

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Στην περσινή ομιλία μου στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου, ε-δώ σ' αυτόν το χώρο είχα επισημάνει στον Υφυπουργό Παιδείας κ. Λυκουρέντζο το τεράστιο πρόβλημα που θα είχαμε το Σεπτέμβρη με τα νηπιαγωγεία. **Δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε. 60.000 παιδιά ηλικίας 4-6 ετών παρέμειναν εκτός Δημόσιου Νηπιαγωγείου πέρσι και θα μείνουν και φέτος γιατί κανένα μέτρο δεν πήρατε για τη φοίτησή τους. Θεσμοθετήσατε τον ένα χρόνο Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, το χαιρετίσαμε ως θετικό μέτρο, αλλά ουσιαστικά παρέμεινε γράμμα κενό περιεχομένου.**

- **Πώς θα γίνει, αλήθεια, πράξη, η υποχρεωτική προσχολική αγωγή** όταν μειώνονται δραστικά οι προσλήψεις των Νηπιαγωγών για τη χρονιά που έρχεται;
- **Πού θα φοιτήσουν τα 60.000 παιδιά** αφού δεν έχει κατασκευαστεί καμιά επιπλέον αίθουσα και το 70% των νηπιαγωγείων στεγάζονται σε ακατάλληλα διδακτήρια;

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Είχαμε, μετά την ανάληψη των καθηκόντων του νέου Υπουργείου Παιδείας συνάντηση στα Γραφεία της Ομοσπονδίας στις 3-2-09 στην οποία καταθέσαμε συγκεκριμένο υπόμνημα με τα αιτήματα του κλάδου. Μας υποσχέθηκε ο Υπουργός ότι θα εξετάσει τα οικονομικά και θεσμικά αιτήματά μας και μας όρισε ως αρμόδιο γι' αυτά τα ζητήματα τον Υφυπουργό Παιδείας

τον κ. Λυκουρέντζο, με τον οποίο είχαμε δυο συναντήσεις. Στις 6.4.09, έκανε συγκεκριμένες ανακοινώσεις για ορισμένα θέματα: Ο κ. Λυκουρέντζος ανακοίνωσε ότι βούληση της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ, και εφόσον υπάρξει έγκριση από το Υπουργείο Οικονομικών, είναι να γίνουν νομοθετικές ρυθμίσεις, μέχρι την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, για τα εξής:

- **Επιμόρφωση εκπαιδευτικών:** Υπεύθυνος φορέας για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών θα είναι ο οργανισμός επιμόρφωσης εκπαιδευτικών (ΟΕΠΕΚ), ο οποίος θα αναλάβει και την εισαγωγική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για το σχολικό έτος 2009-10. Η επιμόρφωση θα στηρίζεται στους Ευρωπαϊκούς πόρους και θα υλοποιηθεί τα επόμενα 5 χρόνια ως το σχολικό έτος 2013-14. Το σχετικό νομοσχέδιο θα δοθεί στην Ομοσπονδία τις προσεχείς μέρες.

- **Μεταθέσεις - Αποσπάσεις:** Συγκροτήθηκε η επιτροπή για την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου των μεταθέσεων - αποσπάσεων και την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων.
- **Υποδιευθυντής στα 10θέσια και πάνω σχολεία:** Προχωρεί η νομοθετική ρύθμιση για τη θεσμοθέτηση θέσης Υποδιευθυντή στα 10θέσια και πάνω σχολεία.
- **Αναμόρφωση Διδακτικού Ωραρίου:** το Υπουργείο Παιδείας μελετά την αναμόρφωση του διδακτικού ωραρίου με κριτήρια:

Την προοδευτική αντιστοιχία του ωραρίου εκπαιδευτικών Π.Ε. με αυτό των εκπαιδευτικών της Δ.Ε.,

Ως κίνητρο για την ομαλή ολοκλήρωση της υπηρεσίας των εκπαιδευτικών μέχρι τη συνταξιοδότησή τους.

Στην παρούσα φάση μελετάται η αναμόρφωση του ωραρίου μετά τα 10 χρόνια υπηρεσίας ανά 5ετία, με στόχο μετά τα 30 έτη να διαμορφωθεί στις 18 ώρες.

- **Πληρωμή αναπληρωτών:** Ανακοίνωσε ότι η απόφαση πληρωμής έχει εγκριθεί εδώ και 16 ημέρες.
- **Αναμόρφωση θεσμικού πλαισίου Επιλογής Στελεχών Εκπαίδευσης:** Ο Υφυπουργός δήλωσε ότι το Υπουργείο Παιδείας επιθυμεί την αντικειμενοποίηση των διαδικασιών επιλογής με στόχο την αξιοκρατία.
- **Ειδική Αγωγή:** Θα γίνει σύσταση κλάδου Π.Ε. 61 και Π.Ε. 71. Οι ανάγκες στην Ειδική Αγωγή για το επόμενο έτος θα καλυφθούν με αναπληρωτές.

ΤΙΠΟΤΕ ΑΠΟ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ.

Μας είπε ότι οι τελικές ανακοινώσεις θα γίνουν από σας μετά την κοστολόγησή τους από το Υπουργείο Οικονομικών.

Αποστείλαμε στις 06/05/09 επιστολή με την οποία ζητούσαμε συνάντηση με τον Υπουργό Παιδείας, χαρακτηρίζοντας τη στάση του Υπουργείου ως εμπαιγμό προς τον κλάδο.

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Στο λογότυπο του Υπουργείου σας έχει προστεθεί από τον προκάτοχό σας η φράση «όλα είναι θέμα παιδείας». Συμφωνούμε απόλυτα.

- **Είναι θέμα παιδείας**, κυρία Γενική Γραμματέα, όταν λέτε δαπάνες για την παιδεία στο 5 % του ΑΕΠ να τηρείτε τη δέσμευσή σας.
- **Είναι θέμα παιδείας** όταν ανακοινώνετε ρυθμίσεις για την εκπαίδευση και τους εκ/κούς να τις υλοποιείτε.
- **Είναι θέμα παιδείας** όταν υπόσχεστε πως θα δώσετε στον κλάδο το νομοσχέδιο για την επιμόρφωση των εκ/κών πριν το Πάσχα να το δίνετε.
- **Είναι θέμα παιδείας** όταν υπόσχεστε οικονομική αναβάθμιση των εκ/κών, να μην παγώνετε τους μισθούς τους.
- **Είναι θέμα παιδείας**, όλα, λοιπόν.

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Η κυβέρνηση ψήφισε πέρυσι νέο ασφαλιστικό νόμο για τον ιδιωτικό τομέα. Έναν ασφαλιστικό νόμο που επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τους εργαζόμενους. Μετά την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου διαβάσαμε πως η κυβέρνηση σκέφτεται να αυξήσει τα όρια ηλικίας των γυναικών **από 7-17 χρόνια**. Εμείς, Κυρία Γενική Γραμματέα, ως εκ/κοί θέλουμε να τονίσουμε πως οποιαδήποτε αλλαγή στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των εκ/κών θα είναι αιτία πολέμου για ολό-

κληρο τον κλάδο.

- Ως εργαζόμενοι δεν χρωστούμε ούτε 1 € στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Πληρώνουμε κάθε φορά τις εισφορές που ορίζουν οι Νόμοι που εσείς ψηφίζετε. **Γι' αυτό και αρνούμαστε κάθε δυσμενή αλλαγή στο ασφαλιστικό καθεστώς και αγωνιζόμαστε για την κατάργηση των όσων, ήδη, υπάρχουν.**
- **Τη φετινή χρονιά**, κυρία Γενική Γραμματέα, διέκοψαν οι γιατροί και οι φαρμακοποιοί τις συμβάσεις με το Δημόσιο –πληρώναμε μόνοι μας γιατρούς και φάρμακα– οι συντάξεις καθυστερούν μέχρι και 8 μήνες να βγουν και περίπου 6.000 συνάδελφοί μας θα περιμένουν 3 χρόνια για να πάρουν το εφάπαξ και ρωτώ: Είναι εικόνα ευνομούμενης πολιτείας αυτή: **Να πληρώνεις 35 χρόνια κρατήσεις και όταν έρχεται η στιγμή να σου αποδοθεί ένα μέρος, αυτό να μη γίνεται!**
- Είναι δυνατόν, όταν το κράτος έχει λεηλατήσει τα αποθεματικά των Ταμείων, να ζητά μισό μισθό από τους υπαλλήλους για να καλύψει τα ελλείμματα;
- Είναι δυνατόν αντί να επιχορηγήσει τα ταμεία από τον κρατικό προϋπολογισμό, να τα στέλνει στις τράπεζες για να δανειοδοτηθούν τη στιγμή μάλιστα που το κράτος χρηματοδοτεί τις τράπεζες με 28 δις €;

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Το φθινόπωρο του 2006 ο κλάδος μας πραγματοποίησε το μεγαλύτερο απεργιακό αγώνα στην ιστορία του με κυρίαρχο αίτημα **«Να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας και μόνο»**. Διεκδικούσαμε τότε, αλλά και σήμερα 3 χρόνια μετά **1400 € καθαρά στο νεοδιόριστο**. Αντί της ικανοποίησης αυτού του αιτήματος είχαμε, φέτος, το πάγωμα των μισθών μας και την παραπέρα μείωσή τους. Η απάντηση του Υπ. Οικονομικών είναι: **Είστε πολλοί και δεν μπορούμε να ικανοποιήσουμε τα αιτήματά σας, γιατί κοστίζετε πολλά στον κρατικό προϋπολογισμό.**

Κυρία Γενική Γραμματέα, το ζήτημα δεν είναι αν είμαστε πολλοί ή λίγοι. **Το ζήτημα είναι αν εσείς, αν όλα τα πολιτικά κόμματα πιστεύετε**, ότι η δουλειά που κάνουμε στα σχολεία είναι σημαντική. Και αν πιστεύετε, ότι είναι σημαντική, είναι καιρός, όλοι μαζί να το δείξετε εμπράκτως. **Όχι η παιδεία να είναι πρώτη εθνική προτεραιότητα μόνο όταν είστε στην αντιπολίτευση. Η παιδεία για να γίνει πρώτη προτεραιότητα**

χρειάζεται συγκεκριμένα μέτρα και ένα από αυτά είναι ο διπλασιασμός των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού.

Και, βεβαίως, είναι θετικό κ. Διαμαντοπούλου ότι ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης στο forum του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία, στο οποίο είχαμε κληθεί για να παρουσιάσουμε τις θέσεις μας ως ΔΟΕ, **δεσμεύτηκε για το 5% του ΑΕΠ για την Παιδεία και αξιοπρεπείς μισθούς στους εκπαιδευτικούς.** Όμως η ανακοίνωση για αξιοπρεπείς μισθούς εκπαιδευτικών, χωρίς αυτό να γίνει συγκεκριμένο δεν αρκεί. **Για μας το αίτημα είναι συγκεκριμένο 1400€ καθαρά στο νεοδιόριστο και σ' αυτό θέλουμε να δεσμευθείτε.**

Αλλιώς, πρέπει να γνωρίζετε πως, όπως δώσαμε τον αγώνα των 42 ημερών το Φθινόπωρο του 2006, 84 ημέρες, θα απεργήσουμε αν η οποιαδήποτε κυβέρνηση δε δώσει συγκεκριμένες απαντήσεις σ' αυτό το αίτημα. **Αυτός ο κλάδος δεν απαιτεί, απαιτεί να ζει με αξιοπρέπεια από το μισθό του και μόνο.**

Κυρία Γενική Γραμματέα,

Σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, πριν από 3 χρόνια είχαμε ενημερώσει την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, ότι εάν δεν δώσει λύση στα αιτήματά μας, θα προχωρήσουμε σε απεργιακό αγώνα διάρκειας. **Δε μας πίστεψε**, δεν πήρε κανένα μέτρο, το καλοκαίρι του 2006, **για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα.**

Η απόφασή μας και σήμερα, διερμηνεύοντας, αν θέλετε, τα αισθήματα όλων των συναδέλφων που είναι εδώ μέσα, η απόφασή μας είναι **ότι αν δε δεσμευτείτε να δώσετε λύσεις στα αιτήματα του κλάδου, δεν έχουμε άλλο δρόμο**, από το να προχωρήσουμε ξανά σε απεργιακές κινητοποιήσεις τον προσεχή Σεπτέμβρη. Η ευθύνη για την αναστάτωση που θα προκύψει **θα είναι αποκλειστικά δική σας. Εμείς, έγκαιρα, σας προειδοποιούμε.**

Αγαπητοί συνάδελφοι σας καλώ όλους να ακούσουμε τις δεσμεύσεις της πολιτικής ηγεσίας, **να τις αξιολογήσουμε και να τις λάβουμε σοβαρά υπόψη μας, όλες οι πτέρυγες κατά τη συζήτηση του προγράμματος δράσης.** Και αν και απόψε δεν υπάρξουν από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ συγκεκριμένες απαντήσεις στα αιτήματά μας μία πρέπει να είναι η αντίδρασή μας. **Αγώνας διάρκειας από τον προσεχή Σεπτέμβρη, όπως κάναμε το Φθινόπωρο του 2006.**

Σας ευχαριστώ

ΝΙΚΗ ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΥΠΕΠΘ

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων και των συνδικαλιστικών φορέων, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, αγαπητοί Σύεδροι, κυρίες και κύριοι, είναι μεγάλη τιμή αλλά και ταυτόχρονα απαιτεί υπευθυνότητα να συμμετέχουμε σήμερα στις εργασίες της 78ης τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας σας.

Είναι ένα όργανο μέσα από το οποίο μπορούμε να παρακολουθήσουμε την ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος αλλά και την ίδια την ιστορία της χώρας μας. Η παράδοση, καθώς επίσης και οι διαχρονικοί αγώνες σας σας καθιστούν την Ομοσπονδία έναν υπεύθυνο συνομιλητή, αλλά κυρίως συνεργάτη.

Η εποχή σήμερα που διεξάγεται η φετινή Συνέλευσή σας είναι κρίσιμη, καθώς όπως γνωρίζουμε όλοι βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη ο εθνικός διάλογος για την παιδεία.

Είμαι σίγουρη ότι είμαι εδώ για να σας απαντήσω σε ορισμένα θέματα που ήδη έθεσε ο Πρόεδρός σας. Νομίζω ότι καλό είναι να με ακούσετε.

Πραγματικά η απόφασή σας για τη συμμετοχή σας στο χρονικό και πολιτικό πλαίσιο που ελήφθη στον εθνικό διάλογο υπήρξε γενναία. Είναι αδιανόητο στο διάλογο αυτό, όπου κληθήκαμε όλοι χωρίς προαπαιτούμενα, από το δικό του ο καθένας πόστο, να προσφέρουμε ό,τι καλύτερο διαθέτουμε ώστε να επιτευχθεί το μέγιστο της βελτίωσης της παρεχόμενης εκπαίδευσης, να απουσιάζουν οι βασικότεροι κρίκοι της εκπαιδευτικής αλυσίδας, δηλαδή εσείς οι ίδιοι οι δάσκαλοι.

Σε αυτό το διάλογο οφείλουμε όλοι να είμαστε δημιουργικοί, με μια σφαιρική προσέγγιση των πραγμάτων, αξιοποιώντας σκέψεις, εμπειρίες και προτάσεις που κατά καιρούς έχουν συζητηθεί, ενώ παράλληλα επιβάλλεται η αξιολόγηση των συστημάτων αλλά και των θετικών παρεμβάσεων που έχουν πραγματοποιηθεί σε άλλες χώρες.

Μπροστά στο σημερινό ανταγωνιστικό περιβάλλον που έχει επικρατήσει την τελευταία δεκαετία, κάθε χώρα αναζητεί το δικό της

εκπαιδευτικό σύστημα, καθώς επίσης οργανώνει κατά τέτοιο τρόπο τις δυνάμεις της ώστε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις προκλήσεις της εποχής.

Με βάση λοιπόν τα παραπάνω, εσείς οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί και οι συνδικαλιστικοί φορείς που συμμετέχετε σε έναν ανοιχτό διάλογο, πάνω από πρόσωπα, ιδεοληψίες και προκαταλήψεις καθώς επίσης και ανούσια παρελθοντολογία, εσείς οι ίδιοι είστε αυτοί που θα δώσετε το δυναμικό παρών σε αυτό τον ίδιο τον εθνικό διάλογο.

Ήδη από τις προηγούμενες συνεδριάσεις του Εθνικού Συμβουλίου αλλά και του Πολιτικού Συμβουλίου διαφαίνεται ότι θα προκύψουν σημαντικές αλλαγές που θα γράψουν ιστορία στα εκπαιδευτικά χρόνια. Ήδη, όπως και ο ίδιος ο Πρόεδρός σας είπε προηγουμένως, η πρόταση για την Προσχολική Αγωγή ήδη έχει γίνει αποδεκτή από το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αλλά και από το Πολιτικό Συμβούλιο.

Την ίδια στιγμή όμως το τελευταίο χρονικό διάστημα έχουμε γίνει όλοι μάρτυρες μιας παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Μιας κρίσης η οποία έχει και πολύπλευρες επιδράσεις στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση της χώρας. Εάν κυρίες και κύριοι Σύεδροι προσθέσουμε και τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι το περιβάλλον είναι ακατάλληλο για δίκαιες μεν πλην όμως για την εποχή οικονομικές διεκδικήσεις δύσκολες.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεν είμαστε συνεπείς ως κυβέρνηση στην υπόσχεσή μας για σταδιακή άνοδο των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ. Σε κάθε περίπτωση όμως τα ποσά που διατίθενται σε απόλυτα νούμερα βαίνουν συνεχώς αυξανόμενα και σύμφωνα με πρόσφατες κυβερνητικές ανακοινώσεις αυτό θα συνεχιστεί.

Γνωρίζουμε ότι ο συνεργάτης μας εκπαιδευτικός δεν αμείβεται σήμερα σύμφωνα με την προσφορά του. Αυτό όμως σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι υποτιμούμε το ρόλο του. Αντιλαμβανόμαστε πλήρως ότι είναι αυτός που δίνει καθημερινά τη μάχη στα σχολεία, όχι πάντα υπό τις καλύτερες συνθήκες, αφού αυτός είναι ο βασικός άνθρωπος που μεταλαμπαδεύει τη γνώση στα παιδιά μας. Έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στον Έλληνα εκπαιδευτικό, τον Έλληνα δάσκαλο, και όταν οι οικονομικές συνθήκες άμεσα το επιτρέψουν τότε θα επανέλθουμε στο ζήτημα πραγματικά της οικονομικής ικανοποίησης.

Αντίθετα όμως, κυρίες και κύριοι Σύεδροι, είναι εποχή να συζητηθούν αναλυτικότερα οι οργανωτικές και θεσμικές εκείνες βελτιώσεις που θα οδηγήσουν στο να πετύχουμε την καλύτερη δυνατή διάταξη μάχης των υπηρεσιών μας στο εξαιρετικά ανταγωνιστικό διεθνές εκπαιδευτικό περιβάλλον.

Τα τελευταία πέντε χρόνια έγιναν σημαντικά βήματα, όχι όμως αρκετά. Μπορώ χαρακτηριστικά να αναφέρω το διορισμό των 4.500 νηπιαγωγών, την καθιέρωση της πρωινής βάρδιας, την αναλογία 1 δάσκαλος προς 25 παιδιά, καθώς επίσης και το διορισμό των εκπαιδευτικών με προϋπηρεσία. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι είμαστε ευχαριστημένοι. Συνεχίζουμε διαρκώς και αναζητούμε πολύ περισσότερα για την παιδεία.

Αυτή την ώρα ο τομέας της επιμόρφωσης φαίνεται να έχει σοβαρές ελλείψεις. Προς την κατεύθυνση ακριβώς αυτή η χώρα μας θα λάβει από το ΕΣΠΑ 2007-2013 περίπου 2,5 δισεκατομμύρια €, τα οποία θα επενδύσει υποχρεωτικά στον ανθρώπινο παράγοντα.

Καλούμαστε λοιπόν να πετύχουμε το μέγιστο των απορροφήσεων αυτών, διοργανώνοντας αποτελεσματικά τις δράσεις εκείνες που σχετίζονται με την επιμόρφωση και με τη μετεκπαίδευση των εκπαιδευτικών, καθώς επίσης και την παροχή νέων υπηρεσιών στα σχολεία. Πιστεύω πως σήμερα θα είμαστε σε θέση να μιλήσουμε αναλυτικά γι' αυτό τον τόσο σημαντικό τομέα και εξ' υπαρχής από τη νέα σχολική χρονιά το Σεπτέμβριο 2009-2010 με συγκεκριμένη πρόταση που εσείς οι ίδιοι έχετε καταθέσει και έχει γίνει αποδεκτή σχετικά με την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και δη των δασκάλων.

Τέλος, επειδή πολύς λόγος γίνεται για την πρόταση περί ενιαιοποίησης των εκπαιδευτικών συνδικαλιστικών δομών, η εκάστοτε πολιτεία επιθυμεί οργανωμένο, υπεύθυνο, διεκδικητικό συνδικαλιστικό κίνημα που συμμετέχει σε όλες τις διαδικασίες, διαφωνώντας, καταθέτοντας προτάσεις αλλά και διοργανώνοντας συνέδρια, ημερίδες και κινητοποιήσεις.

Θέλω να σας πω σε αυτό το σημείο ότι ο Πρόεδρος σας, ο κ. Μπράτης, έθεσε μια σειρά ζητημάτων που είμαι σίγουρη ότι δεν θα

περιμένετε φυσικά δημόσια να αρχίσω να σας κάνω εξαγγελίες και υποσχέσεις για το μέλλον.

Είμαι της άποψης, επειδή είμαι νέος άνθρωπος και καταλαβαίνω πολλούς νέους από σας που περιμένουν ακόμη να διοριστούν, ότι δεν θα πίστευα ποτέ από ένα συνέδριο έναν Γενικό Γραμματέα ή έναν Υπουργό ή έναν Υφυπουργό να εξαγγέλλει και να περιμένω ότι αυτά θα υλοποιηθούν σύντομα. Καταλαβαίνετε ότι τα συνέδρια των συνδικαλιστικών φορέων...

Σήμερα εσείς είστε αυτοί που θα βγάλετε συμπεράσματα και προτάσεις από αυτό το Συνέδριο. Αυτά τα συμπεράσματα και αυτές οι προτάσεις θα είναι το πόρισμα προς το Υπουργείο Παιδείας αλλά και στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία προκειμένου να υλοποιηθούν.

Μεταφέροντας λοιπόν –και κλείνω στο σημείο αυτό– τις ευχές του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Άρη Σπηλιωτόπουλου, εύχομαι κάθε επιτυχία στο σημερινό συνέδριό σας και εύχομαι τα συμπεράσματά σας να αποτελέσουν βασικό οδηγό του Υπουργείου Παιδείας. Ευχαριστώ πολύ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΜΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΠΑΣΟΚ

Αγαπητές εκπαιδευτικοί, αγαπητοί εκπαιδευτικοί, κυρίες και κύριοι, πέρσι ήταν η πρώτη φορά που είχα την τιμή ως εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ να βρεθώ στη Γενική Συνέλευσή σας. Ήταν μια ενδιαφέρουσα εμπειρία και σκέφτηκα ότι φέτος θα έπρεπε να φέρω μαζί μου και τον τηλεβόα!!! Δεν τον έφερα γιατί εκτιμώ ότι το τελικό αποτέλεσμα πέρσι ήταν πάρα πολύ σαφές.

Ο πολιτικός διάλογος δεν είναι πρόσκληση σε τσάι, δεν είναι πάντοτε γραμμικός, έχει και συγκρούσεις, έχει και συνθήματα, έχει και χάπενινγκς, εγώ τα βρήκα πολύ ενδιαφέροντα και τα περσινά και τα φετινά. **Και ξέρετε γιατί εγώ είμαι εδώ σε αντίθεση με άλλους; Για-**

τί το ΠΑΣΟΚ μπορεί να δει περήφανα το δάσκαλο και το νηπιαγωγό στα μάτια. Γιατί το ΠΑΣΟΚ μπορεί να δει περήφανα τον ελληνικό λαό στα μάτια.

Πρέπει λοιπόν να θυμίσουμε ότι σε μια εκπαιδευτική πολιτική πολλών χρόνων υπήρξαν σημαντικά αποτελέσματα που ανέτρεψαν τα δεδομένα στην Παιδεία. Είναι το ΠΑΣΟΚ που έφερε τη δημοκρατία στα σχολεία, είναι το ΠΑΣΟΚ που κατήργησε τον επιθεωρητή, που κατήργησε την αυθεντία της έδρας, είναι το ΠΑΣΟΚ που βελτίωσε τις υποδομές στη χώρα. Σε είκοσι χρόνια ΠΑΣΟΚ έγιναν όσα σχολεία έγιναν σε εκατόν πενήντα χρόνια ελληνικού κράτους.

Είναι το ΠΑΣΟΚ που σε κάθε χωριό, σε κάθε πόλη, σε κάθε περιοχή της πατρίδας μας έδωσε άλλη αξία και άλλη δύναμη στον εκπαιδευτικό.

Ξέρετε, πέρσι υπήρχε ένα πανό εδώ. Ήταν για το 132° σχολείο. Και πέρσι αλλά και φέτος, ήμασταν εμείς, ως κόμμα, που μπορούσαμε να στεκόμαστε πίσω από αυτά τα πανό. Γιατί στο σχολείο αυτό, που οι δάσκαλοι με «Δ» κεφαλαίο δώσανε μια μάχη για τα παιδιά των μεταναστών, μέχρι το 2004 είχαν δίπλα τους την κυβέρνηση, είχαν δίπλα τους το Υπουργείο Παιδείας, μπορούσαν οι μετανάστες γονείς να μαθαίνουν ελληνικά, μπορούσαν τα παιδιά άλλων χωρών να μαθαίνουν τη γλώσσα τους. Και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήταν δίπλα σε αυτή την προσπάθεια. Γι' αυτό δεν είμαστε ίδιοι. Και όσο δεν το κατανοείτε, τόσο ο λαός θα σας καταδικάζει.

Φέτος μπορούμε να είμαστε πίσω από αυτό το πανό.

Ήταν το ΠΑΣΟΚ που σε κάθε Νομό της χώρας πέρσι τον Ιούλιο έκανε ερώτηση για κάθε Διεύθυνση Παιδείας για το θέμα των Νηπιαγωγείων. Τέλος Αυγούστου ήταν το ΠΑΣΟΚ που είχε συγκεντρώσει στοιχεία για τις υποδομές για κάθε Νομό της χώρας, που αποδείκνυε ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση αφενός θα άφηνε 30.000 με 40.000 παιδιά τουλάχιστον έξω από τα σχολεία, αφετέρου θα τα ωθούσε στα ιδιωτικά Νηπιαγωγεία.

Ήταν το ΠΑΣΟΚ που έφερε το θέμα στη Βουλή με επερωτήτηση το Σεπτέμβριο. Γιατί η ανάγκη υποδομών στα Νηπιαγωγεία –και γι' αυτό θα μιλήσω για δέσμευσή μας– αφορά τη δημιουργία υπο-

δομών σχολικής στέγης ως ένα μεγάλο δημόσιο έργο διετίας.

Αγαπητές και αγαπητοί εκπαιδευτικοί, η χώρα βρίσκεται σε μία κρίση με χαρακτηριστικά οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά. Οι αλλαγές χρειάζονται μεγάλες ανατροπές. Οι ανατροπές λοιπόν, χρειάζονται σχέδιο για διέξοδο από την οικονομική κρίση. Χρειάζονται νέο μοντέλο ανάπτυξης, που στον πυρήνα του έχει τα ζητήματα του περιβάλλοντος, που αλλάζουν πια τα δεδομένα στον πλανήτη. Χρειάζεται σχέδιο κοινωνικής συνοχής και καταπολέμησης των ανισοτήτων. Όλα αυτά όμως έχουν μία βάση, την επένδυση και την αλλαγή στο χώρο της παιδείας, από το Νηπιαγωγείο μέχρι τις μεταπτυχιακές σπουδές.

Η επόμενη περίοδος και η δέσμευσή μας αφορά ένα όραμα για την παιδεία. Ένα όραμα που απαιτεί και συναινέσεις, που απαιτεί και συμφωνίες, που αφορά ένα κίνημα που είναι μέσα και οι γονείς και οι μαθητές και η αυτοδιοίκηση και οι κοινωνικές λαϊκές τάξεις και οι επαγγελματικές τάξεις. **Η εκπαίδευση δεν αφορά μόνο στους εκπαιδευτικούς, αφορά στο σύνολο της κοινωνίας. Μιλάμε λοιπόν για ένα σχολείο δημόσιο, δωρεάν, υψηλής ποιότητας, για όλους.**

Να θυμίσω ότι ήταν το ΠΑΣΟΚ αυτό που αύξησε τον αριθμό των παιδιών που μπαίνουν στα Πανεπιστήμια στην Ελλάδα κατά 100%. Και είμαστε η πρώτη χώρα στην Ευρώπη σε ρυθμό αύξησης, δηλαδή πρόσβασης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Στην επόμενη περίοδο υπάρχει, όπως είπα, μια οραματική πρόταση που βασίζεται στο δημόσιο δωρεάν υψηλής ποιότητας σχολείο για όλους. Οι συγκεκριμένες δεσμεύσεις μας και οι συγκεκριμένες προτάσεις μας για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση προτάθηκαν, ανακοινώθηκαν και αναλύθηκαν στο Φόρουμ Παιδείας που έγινε τον Απρίλιο από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ.

Εκεί υπήρξε δέσμευση για πρώτη προτεραιότητα στο θέμα της παιδείας. **Δέσμευση για 5% στο τέλος της τετραετίας, σε πείσμα κάθε κρίσης και κάθε οικονομικού προβλήματος. Είμαστε σαφείς, θα κόψουμε από παντού, θα αλλάξουμε τον προϋπολογισμό, αλλά ένας και μοναδικός είναι ο στόχος που αφορά τη χρηματοδότηση: 5% στο τέλος της τετραετίας.**

Δημόσιο, δωρεάν, υψηλής ποιότητας σχολείο για όλους σημαίνει συγκεκριμένες πολιτικές και συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

«**Δημόσιο σχολείο**». Το δημόσιο σχολείο έχει σοβαρή διάκριση από το κρατικό σχολείο. Σημαίνει λοιπόν ενιαίο πρόγραμμα εθνικό για όλα τα σχολεία με 15% δυνατότητα περιφερειακού προγράμματος. Σημαίνει εκπαιδευτικοί δημόσιοι λειτουργοί οι οποίοι προσλαμβάνονται σε επίπεδο Υπουργείου και διαχείριση σε περιφερειακό επίπεδο. Σημαίνει σχολείο ανοικτό στην κοινωνία, όπου ο Σύλλογος των Εκπαιδευτικών έχει καθοριστικό ρόλο στη λειτουργία του σχολείου. Σημαίνει σχολείο με δικό του προϋπολογισμό, σημαίνει σχολείο το οποίο θέτει στόχους, σημαίνει σχολείο στο οποίο συμμετέχουν όλες οι κοινωνικές ομάδες. Σημαίνει σχολείο το οποίο δεν διευθύνεται απλά από τον Επιθεωρητή και το Διευθυντή.

«**Δωρεάν εκπαίδευση**». Πρώτη δέσμευση. Στο τέλος της τετραετίας θα υπάρχουν ολόημερα σχολεία σε κάθε περιοχή, σε κάθε χωριό, σε κάθε νησί της χώρας. Ολοήμερο σχολείο σημαίνει, πρώτον, υποδομές. Έχουμε υπολογίσει ότι σε τέσσερα χρόνια θα υπάρξουν παρεμβάσεις σε 1.450 σχολεία και θα υπάρξει προϋπολογισμός 350 εκατομμυρίων ώστε να υπάρχει η δυνατότητα να λειτουργήσουν όλα τα σχολεία της χώρας, από την Αθήνα με τα τε-

ράστια προβλήματα σχολικής στέγης μέχρι τα νησιά να μπορούν να λειτουργήσουν με όλες τις απαραίτητες υποδομές.

Ολοήμερο σχολείο σημαίνει μόνιμοι εκπαιδευτικοί με οργανική θέση. Τέρμα στους ωρομίσθιους, ποτέ ξανά ωρομίσθιοι στο δημόσιο ολοήμερο σχολείο.

Και βεβαίως κατανοώ πολύ καλά τις οικονομικές δυσκολίες, όλοι τις κατανοούμε όσοι παρακολουθούμε τα διεθνή γεγονότα, αλλά ξέρουμε ότι η ωρομίσθια δεν μπορεί να συνεισφέρει επ' ουδενί στη λειτουργία του ολοήμερου σχολείου. Και το ολοήμερο σχολείο θα είναι η καρδιά της επανάστασης στην παιδεία. Δεν γίνεται να αλλάξουμε τίποτα στην παιδεία αν δεν αλλάξουμε το Νηπιαγωγείο και το Δημοτικό Σχολείο.

Δωρεάν παιδεία σημαίνει ότι στην Γ' Γυμνασίου θα υποχρεούται το δημόσιο σχολείο να δίνει πιστοποίηση στην ξένη γλώσσα και στην πληροφορική. Ο στόχος μας είναι σε μια τετραετία ούτε 1 € από τους γονείς εκτός σχολείου όσον αφορά γλώσσες, αθλητικές δραστηριότητες, καλλιτεχνικές δραστηριότητες, όσον αφορά το θέμα της πληροφορικής.

Και σας θυμίζω, μέρα που είναι, ότι καταργήθηκε ακόμα και το «πρόγραμμα Μελίνα», ακόμα και αυτό το πρόγραμμα που ουσιαστικά άλλαζε τη λογική και την παιδεία στον πολιτισμό. Τη Μελίνα, που με τα εγκαινία του Μουσείου δεν βρήκαμε μια λέξη να πούμε για το όραμά της και για την προσπάθειά της.

Έρχομαι στο θέμα της υψηλής ποιότητας. **Πρώτον, σχολικές υποδομές.** Η χώρα χρειάζεται ένα τεράστιο πρόγραμμα σχολικών υποδομών, γιατί αλλάζουν τα δεδομένα και αυτό έχουμε προγραμματίσει και έχουμε ανακοινώσει την πρώτη 4ετία και τη δεύτερη δετία και έχουμε αναφερθεί και στους πόρους.

Δεύτερο θέμα η τεχνολογία στα σχολεία. Ο στόχος μας είναι, μέσα σε τέσσερα χρόνια η Ελλάδα και το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα να μπορεί να χρησιμοποιεί οριζόντια στη διδασκαλία τα νέα τεχνολογικά εργαλεία.

Τρίτον: προτείνουμε ένα νέο τρόπο λειτουργίας για τη συμμετοχή των μαχόμενων εκπαιδευτικών στη συγγραφή των βιβλίων και την πιλοτική λειτουργία για συγκεκριμένη χρονική διάρκεια. Ξέρετε, όταν κανείς κυβερνά, όταν έχει την εμπειρία του παρελθόντος, όταν έχει ισχυρές απόψεις και οράματα έχει και ένα μεγάλο πλεονέκτημα: μπορεί να πει «έπαθα και έμαθα». Στο θέμα λοιπόν των βιβλίων ξέρουμε πολύ καλά ότι χωρίς μαχόμενους εκπαιδευτικούς δεν μπορεί να προχωρήσουμε σε συγγραφή βιβλίων. Γι' αυτό και θα πρέπει να αλλάξει αυτή η λειτουργία.

«**Για όλους**». (Είπα «δημόσια, δωρεάν, υψηλής ποιότητας, για όλους»). **Για όλους σημαίνει πως ό,τι υποσχόμαστε ισχύει για τα παιδιά με αναπηρία πρώτα απ' όλα.** Γι' αυτό και προτείνουμε μια νέα προσέγγιση, που σημαίνει ένταξη. Υπάρχουν εδώ μέσα πολλοί εκπαιδευτικοί της Ειδικής Αγωγής. Προσπάθεια για ένταξη των παιδιών στα σχολεία και αλλαγή της λειτουργίας των Ειδικών Σχολείων, όπως το καταθέσαμε στη Βουλή. Σημαίνει πολιτικές για τα παιδιά της μειονότητας, σημαίνει πολιτικές για τα παιδιά των μεταναστών. Σημαίνει σε κάθε σχολείο παρέμβαση, υποστήριξη των δασκάλων, των μεθόδων, των γονιών αυτών των παιδιών.

Επισκεφθήκαμε μόνο τον τελευταίο χρόνο πάνω από 15 σχολεία με τα προβλήματα αυτά και έχουμε ήδη μία πρόταση που αφορά την ενσωμάτωση των παιδιών στην κοινωνία και για να μιλήσουμε για συγκεκριμένες προτάσεις.

Υπάρχει άλλο κόμμα σήμερα που έχει δεσμευτεί για την ιθαγένεια της δεύτερης γενιάς μεταναστών; **Όλα τα παιδιά των μεταναστών πρέπει σήμερα να έχουν ιθαγένεια. Όταν γεννιούνται και τελειώνουν το σχολείο στην Ελλάδα. Θα πρέπει να υπάρξει ψήφος στις τοπικές εκλογές, ώστε να μιλήσουμε για την κοινωνική ένταξη των μεταναστών και κοιτάξτε, κανένας δεν έχει το μονοπώλιο ούτε της ευαισθησίας, ούτε της ενσωμάτωσης των μεταναστών στην κοινωνία.** Ήμασταν και είμαστε στην πρώτη γραμμή και με τον Πρόεδρό μας, εδώ και χρόνια, και με τα στελέχη μας σε κάθε περιοχή της Ελλάδας.

Τελειώνοντας θα πω ότι για όλα τα πάνω υπάρχουν τρεις προϋποθέσεις. Η πρώτη είναι η χρηματοδότηση και εδώ η δέσμευση είναι σαφής και την επαναλαμβάνω: 5% στο τέλος της τετραετίας, 1 δις την πρώτη χρονιά.

Δεύτερη προϋπόθεση οι εκπαιδευτικοί πρωταγωνιστές της αλλαγής και εδώ έχουμε τρεις μεγάλες ενότητες: επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, αμοιβή των εκπαιδευτικών και εδώ έχουμε δεσμευτεί ότι το 1

δις της πρώτης χρονιάς αφορά τις αμοιβές των εκπαιδευτικών και την τεχνολογική υποστήριξη των σχολείων.

Αγαπητές και αγαπητοί εκπαιδευτικοί σε αυτή την πολύ σημαντική ετήσια συνάντησή σας συναντιούνται απόψεις, προτάσεις, ιδέες και συγκρίνονται θέσεις, έργο και συμπεριφορές. Οι δάσκαλοι δίνουν και σήμερα εικόνα και πρότυπα στην ελληνική κοινωνία. Οι δάσκαλοι και σήμερα είναι οι πιο ενεργές δυνάμεις.

Σε ένα μεγάλο όραμα για αλλαγές στο χώρο της παιδείας, καλούμε εσάς, ως πρωτοπόρους στη δημιουργία ενός λαϊκού Κινήματος με γονείς, με νεολαίους, με Αυτοδιοίκηση, με επαγγελματικούς και κοινωνικούς φορείς.

Σε αυτό το μεγάλο λαϊκό Κίνημα, έχει μεγάλη σημασία να ενωθεί το σύνολο των δυνάμεων της χώρας. Όσοι θέλουν μόνοι τους, μπορούν να πάνε και βλέπουμε τι πετυχαίνουν. **Ο αγώνας είναι μπροστά μας για μια παιδεία που ανήκει σε όλους. Αυτό τον αγώνα θα τον κάνουμε όλοι μαζί και με το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση θα δούμε τις πραγματικές αλλαγές.**

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΛΛΙΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΜΕΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ Ν.Δ.

Εάν η μνήμη του Τεμπονέρα ζει, ζει για να μας καθοδηγήει να μην ξανασυμβούν στην παιδεία καταστάσεις και γεγονότα, σαν εκείνα που συνέβησαν εκείνο τον καιρό, με αυθαιρέσιες με καταλήψεις, με κατάλυση κάθε δημοκρατικού δικαιώματος του πολίτη και του μαθητή.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι σύνεδροι, επιτρέψτε μου να σας λέω και αγαπητούς συναδέλφους γιατί μέχρι χτες ήμασταν στους κοινούς αγώνες όπως όλοι σήμερα εδώ, αντιλαμβανόμεστε το Συνέδριο της Διδακταλικής Ομοσπονδίας γίνεται μέσα σε μια ωραία ατμόσφαιρα και είναι αυτή η ωραία ατμόσφαιρα, που έχει καταξιώσει δια-

χρονικά τη ΔΟΕ μέσα στο Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Είμαστε πράγματι ικανοποιημένοι ότι επιτέλους μέσα σε αυτή την αίθουσα γίνεται ένας κοινωνικός διάλογος, έστω με ιδιότυπα χαρακτηριστικά, ακούγονται τα αιτήματα, απαντώνται, μεταφέρονται, καλλιεργούνται, ζυμώνονται.

Κατάλαβα και από όλη την ατμόσφαιρα που βλέπω εδώ και από όσα χρόνια βιώνουμε τον αγώνα τον δασκάλων και του συνόλου της εκπαιδευτικής κοινότητας για μια καλύτερη εκπαιδευτική διαδικασία, όλοι έχουμε σαν στόχο το μέγα ζητούμενο που είναι ένα καλύτερο σχολείο. Ένα καλύτερο σχολείο, και εμείς δε διστάζουμε να πούμε ένα σχολείο για όλα τα παιδιά μέσα σε ένα συγκροτημένο ευνομούμενο καθεστώς.

Αυτό το καλύτερο σχολείο έχει δυο βασικές προϋποθέσεις. Η μία βασική προϋπόθεση είναι αυτή την οποία πριν από λίγο αναφωνήσατε: διαφάνεια παντού, όπου υπάρχει πρόβλημα καταδικάζεται, αποδοκιμάζεται, εξοβελίζεται. Διαφάνεια παντού και πάντοτε. Όλα στο φως και αυτή είναι και η πολιτική μας.

Έλεγα λοιπόν ότι το καλύτερο σχολείο έχει δυο βασικές προϋποθέσεις. Η μία βασική προϋπόθεση είναι η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού και οφείλουμε εδώ να είμαστε μονίμως στρατευμένοι γιατί ο σημερινός εκπαιδευτικός δεν παύει να έχει τα χαρακτηριστικά του δασκάλου που διαχρονικά έχει κατακτήσει μέσα στην ελληνική κοινωνία και στην εκπαιδευτική κοινότητα.

Βέβαια η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έχει πολλές παραμέτρους και τις ακούσαμε και σήμερα να τις περιγράφει και ο Πρόεδρος της Διδακταλικής Ομοσπονδίας και ο ομιλών εκφράζοντας τη θέση της Νέας Δημοκρατίας ουσιαστικά προσυπογράφω όλο το πλαίσιο της Διδακταλικής Ομοσπονδίας για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού. Συμμερίζεται βέβαια και ο ομιλών όπως και η προηγούμενη ομιλήτρια και φαντάζομαι όλοι συμμερίζονται το κλίμα, το καθεστώς, την κατάσταση μέσα στην οποία σήμερα συζητάμε αυτά τα ζητήματα.

Συναδέλφωι δεν έχω κανένα πρόβλημα να πω ότι δεν μπορεί να νιώθει κανείς ευτυχής ούτε εργαζόμενος, ούτε κυβέρνηση, ούτε ο

Υπουργός όταν βεβαίως για ένα χρόνο και προσωρινά παγώνουν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων άρα και των εκπαιδευτικών. Δεν είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό και γι' αυτό συμφωνούμε με όλα τα αιτήματα και της οικονομικής αναβάθμισης και της επιμόρφωσης και της αναβάθμισης του θεσμικού ρόλου.

Αυτό είναι το ένα σκέλος του επιδιωκόμενου αποτελέσματος. Το άλλο βέβαια σκέλος έχει να κάνει με τη διαμόρφωση ενός πλαισίου το οποίο θα ξεκινάει από το Νηπιαγωγείο ή και από την προσχολική ηλικία και θα καταλήγει μέχρι το Πανεπιστήμιο και να είναι τα χαρακτηριστικά τα οποία έχει ο σημερινός εθνικός διάλογος για την παιδεία για να καλύψει όλο αυτό το εύρος.

Οι προτάσεις, οι συζητήσεις, τα συμπεράσματα μέσα από αυτό το διάλογο δεν μπορούν βέβαια να βγουν σήμερα από αυτό εδώ το βήμα. Εγώ όμως ξαναλέω ότι χαιρόμαι ότι ακούγεται το σύνθημα της ανατροπής και εμείς λέμε ναι, να ανατρέψουμε ό,τι στραβό υπάρχει στην εκπαιδευτική διαδικασία και όλοι μαζί μέσα από το διάλογο να οικοδομήσουμε μια καλύτερη εκπαιδευτική προοπτική για το σχολείο, για τα παιδιά, για την πατρίδα μας.

Αγώνας λοιπόν και ανατροπή για ένα καλύτερο σχολείο. Θα ήθελα να σχολιάσω μόνο με μια φράση τις εξαγγελίες που άκουσα πριν από λίγο από την εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ την εκλεκτή και ουσιαστικά με καλές προσεγγίσεις στα ζητήματα της εκπαίδευσης της κας Διαμαντοπούλου.

Είπε κάτι το πολύ σημαντικό και αυτό πρέπει να το κρατήσουμε, για να εκτιμήσουμε και τις όποιες εξαγγελίες ακούσαμε από αυτό το βήμα: 1981 – 2004 είναι πολλά τα χρόνια για να λέμε ότι δεν προκάναμε να δώσουμε λύσεις στα προβλήματα της παιδείας. Είναι πολλά τα χρόνια για να λέμε σήμερα ότι θα έρθουμε να κάνουμε διόρθωση των ημαρτημένων.

Είναι πολλά τα χρόνια εάν συγκρίνουμε με το ποιες πρωτοβουλίες βρίσκονται σε εξέλιξη, από την 5 ετών κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είτε αφορούν την έγκαιρη αποστολή των βιβλίων στο

σχολείο, είτε αφορά τη χορήγηση των 176 €, είτε αφορά το άνοιγμα ενός ουσιαστικού διαλόγου για άλλα ζητήματα.

Επειδή δεν απέφυγε η κα Διαμαντοπούλου και τους αριθμούς, το αίτημα του 5% ο στόχος του 5% η Νέα Δημοκρατία έχει κάνει την αυτοκριτική της γιατί μέσα στη συγκυρία δεν μπόρεσε να το υλοποιήσει, χαιρόμαστε ότι είναι και στόχος και του ΠΑΣΟΚ και πιστεύω ότι μέσα από μια κοινή πορεία, μπορεί να επιτευχθεί.

Αλλά όταν αναφέρονται κάποια πολύ σημαντικά νούμερα, όταν αρχίζουν να κοστολογούνται οι διάφορες δράσεις έστω από αυτές που ακούσαμε από την κα Διαμαντοπούλου, θα μου επιτρέψετε να της πω παραφράζοντας το γνωστό ρητό «Είναι πολλά τα λεφτά Άννα» και δεν καταλαβαίνω πως θα βρεθούν στα 4 χρόνια, όταν δεν βρέθηκαν στα 20. Εκτός εάν η οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ ξαναστοχεύει στο να ξαναφορτώσει χρέη στην Ελλάδα, στο να υποθηκεύσει ξανά το μέλλον του εργαζόμενου, στο να μας έχει πάλι στην καραντίνα και στην άκρη.

Κυρίες και κύριοι κλείνοντας αυτή τη σύντομη παρέμβασή μου στο Συνεδριό σας, θέλω να σας επιβεβαιώσω για άλλη μια φορά την επιθυμία της Νέας Δημοκρατίας ως κομματικού Οργανισμού αυτόν εγώ εκφράζω, για οποιαδήποτε στιγμή και για οποιαδήποτε διαδικασία θέλετε, ανοιχτών θυρών και διαλόγου.

Άλλωστε στο παρελθόν έχουμε δώσει δείγμα γραφής αυτού του διαλόγου και θα θυμάστε και την καταλυτική παρέμβαση της Γραμματείας Συνδικαλισμού και του Κόμματος στην προηγούμενη απεργία σας και στην υλοποίηση της διεκδίκησης του στόχου σας.

Θα ήθελα κλείνοντας επειδή ο φίλος Πρόεδρος έκανε μια αποστροφή για το τι συνέβη χτες το βράδυ στον ημίωρο με τους συναδέλφους όχι της Δεξιάς αλλά της ΔΑΚΕ, οφείλω να σας πω ότι η Νέα Δημοκρατία και η Γραμματεία Συνδικαλισμού και η ΔΑΚΕ δεν κομματικοποιούν το χώρο της παιδείας. Η αγωνία τους είναι τα προβλήματα των δασκάλων και της εκπαίδευσης και αυτός ήταν ο μεγάλος τους προβληματισμός χτες το βράδυ. Καλή συνέχεια.

ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΜΕΛΟΣ Κ.Ε. ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

Αγαπητοί δάσκαλοι-σύνεδροι

Βρισκόμαστε στη δίνη της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης. Η εργατική τάξη, η λαϊκή οικογένεια καλείται για μια ακόμη φορά να πληρώσει το λογαριασμό, να γίνει το εθελοντικό θύμα των σχεδιασμών της πλουτοκρατίας, ντόπιας και διεθνούς, για να βγει και γρήγορα και αλώβητη στο διεθνή ανταγωνισμό, συντρίβοντας την εργατική δύναμη, τα όποια δικαιώματα και κατακτήσεις έχουν απομείνει.

Το επιτελείο των ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ στο επίπεδο της Ε.Ε (σοσιαλδημοκράτες-και φιλελεύθεροι) αναγγέλλουν μέσω του ΕΚΟΦΙΝ τη νέα δριμύτατη επίθεση.

Με σταθερό το τιμόνι στη στρατηγική της Λισαβόνας, δηλ. στη στρατηγική θωράκισης της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, να αναβαθμιστεί η θέση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στη διεθνή καπιταλιστική αγορά, υιοθετούν τα δύο πορίσματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που στοχεύουν τις εργασιακές σχέσεις και

την κοινωνική πολιτική και ασφάλιση.

Μέσα από τούτη τη στόχευση επιδιώκουν να κονιορτοποιήσουν ότι έχει απομείνει από αυτό που λέμε μόνιμη σταθερή δουλειά, κοινωνική ασφάλιση και υγεία, πρόνοια.

Μαζί ως ειδική αναφορά και σχεδιασμό θέτουν την εκπαίδευση απαιτώντας γρήγορα και με ένταση οι εκπαιδευτικές δομές (δημόσιες και ιδιωτικές) να προσαρμοστούν ώστε γρήγορα να παραδίδουν τη νέα φουρνιά εργαζομένων, ως ψευτοκαταρτισμένους και αναλώσιμους, φτηνό κρέας στις επιχειρήσεις, δρόμος αναγκαίος για να ξυπνήσουν τα κοιμισμένα κεφάλαια για να κουρσέψουν τις νέες αγορές που θα οριοθετηθούν μετά την κρίση.

Σε τούτη τη νέα πρόκληση του κεφαλαίου ποια μπορεί να είναι η απάντηση των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων; Πληρώσαμε τα κέρδη σας δε θα πληρώσουμε την κρίση σας. Σε τούτη την πρόκληση του κεφαλαίου και των πολιτικών-συνδικαλιστικών δυνάμεων που το υπηρετούν, κάθε κλάδος, κάθε τμήμα του συνδικαλιστικού κινήματος οφείλει να οργανώσει την αντεπίθεσή του. Μια αντεπίθεση, που για να οριστεί ως τέτοια να έχει αντοχές και νίκες πρέπει να οριοθετηθεί με σαφήνεια τη γραμμή της αντεπίθεσης και αυτή δεν μπορεί να είναι άλλη από τις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής - λαϊκής οικογένειας, της νέας γενιάς.

Σε τούτη την πρόκληση για να βρεθεί προετοιμασμένο το κίνημα πρέπει να ξεμπερδέψει με τα δικά του βαρίδια. Να αντιπαρατεθεί με την εργατική αριστοκρατία και τον κυβερνητικό-συναινετικό συνδικαλισμό, που και τον καιρό της εφορίας των κερδών και τώρα στην κρίση είναι ομοτράπεζος - συνδαιτυμόνας - κοινωνικός εταίρος της πλουτοκρατίας και των κυβερνήσεων που συναποφασίζουν σε επίπεδο Ε.Ε τη στρατηγική των αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων. Είναι τούτη η εικόνα, αυτή η πραγματικότητα, που σε καιρούς που χτυπιέται αλύπητα η μόνιμη σταθερή δουλειά η ΓΣΕΕ γίνεται μεσάζοντας και εργολάβος προώθησης της ψευτοκατάρτησης και της μερικής απασχόλησης και μοιράζεται μαζί με τον ΣΕΒ 53 εκατομμύρια ευρώ για το βρώμικο έργο, με την εποπτεία της κυβέρνησης και μαζί με την πρωταγία της ΑΣΟΕΕ μετατρέπει το πανεπιστήμιο σε ΚΕΚ την ίδια ώρα που το ίδιο δίνει πτυχίο ανεργίας.

Φίλοι δάσκαλοι, η διεθνής καπιταλιστική κρίση φέρνει μπροστά στους εργαζόμενους αλήθειες, που για μια τουλάχιστον 20ετία έδρες-συγγράμματα, σχολικά και πανεπιστημιακά εγχειρίδια επιμελώς προσπαθούσαν να κρύψουν. Ότι δήθεν το σύστημα του καπιταλισμού δεν έφερε μαζί του τη φτώχεια, την εξαθλίωση και την ένταση της εκμετάλλευσης για τους ίδιους τους παραγωγούς του πλούτου, αλλά ότι ο δρόμος του ήταν ο μονόδρομος της ανάπτυξης και μάλιστα αυτής της αειφόρου ανάπτυξης όπως δήθεν επιστημονικά προσπαθούσαν να θεμελιώσουν. Τούτη η κρίση συνέτριψε με πάταγο τα μυθεύματα της αστικής ιδεολογίας.

Γύρω από αυτές τις δήθεν απόλυτες αλήθειες στήθηκε ο κόσμος του Ευρωμονόδρομου- της παραλυτικής παραδοχής της παγκοσμιοποίησης, σε τούτο το έδαφος στήθηκε ο μύθος ότι το κάστρο του καπιταλισμού μας χωράει όλους λαούς και αφέντες, εδώ στήθηκε ο κοινωνικός εταιρισμός, η ενσωμάτωση, εδώ ανδρώθηκε η εργατική αριστοκρατία, σε τούτη τη διαδρομή

επιχειρήθηκε να εμφανιστεί η παιδεία - το εκπαιδευτικό σύστημα σαν μια υπερταξική υπόθεση, που με τον ίδιο τρόπο αφορά όλους και φυσικά μπορούσε να τον υπηρετούν με τους ίδιους στόχους κράτος και ιδιώτες.

Εδώ σε αυτό το έδαφος είδαμε την παιδαγωγική επιστήμη να κάνει κολοτούμπες και από επιστήμη να γίνεται θεραπευτική των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, του ανταγωνισμού, είδαμε την ιστορία να ξαναγράφεται με τη σφραγίδα της Ν. τάξης.

Σε τούτο το έδαφος η παιδεία έγινε υπηρεσία που πουλιέται, ο εκπαιδευτικός μάντζαρος, περιπλανώμενος στο μεροκάματο, ανασφάλιστος, φτηνή εργατική δύναμη, υποτακτικός αν θέλει μια μέρα να τρέξει να μπει στη λίστα του αναπληρωτή, ο μαθητής εκπαιδεύεται πώς να μαθαίνει να γίνει καλός καταναλωτής στα ψίχουλα που θέλει κάθε φορά να του πετά το σύστημα, σε τούτο το έδαφος η αντίδραση γίνεται πρόταση και η 9 του Μάη μέρα της ευρωπαϊκής ένωσης που υμνεί την επιχειρηματικότητα.

Σε τούτη την πραγματικότητα η ΔΟΕ όσο και αν συμμετέχει σε διαλόγους και εθνικά τραπέζια ένα να γνωρίζουμε, ότι θα έχει απλά βοηθήσει στην εξαπάτηση και παραπλάνηση του λαού αυτή και μόνο αυτή θα είναι η «εθνική συνεισφορά» του συνδικαλιστικού οργάνου των Δασκάλων στη υπόθεση της Παιδείας.

Αγαπητοί δάσκαλοι, εμείς οι μαρξιστές - λενινιστές δεν συμφωνούμε με εκείνη την αστική - μικροαστική αντίληψη σύμφωνα με την οποία η παιδεία και η μόρφωση μπορούν να λύσουν από μόνες τους τα προβλήματα. Μαζί μας φαίνεται να συμφωνάει και η ζωή που ζούμε. Η παραπάνω άποψη ξεκόβει τη μόρφωση και το σχολείο από τις κοινωνικές σχέσεις στις οποίες διαμορφώνονται και δρουν, σχέσεις ταξικές που καθορίζουν τελικά τα όρια της γνώσης τον χαρακτήρα και τους στόχους του σχολείου. Δεν υπάρχει ούτε αυτονομημένη παιδεία ούτε αυτονομημένο σχολείο. Τούτη η αλήθεια μαρκάρει το παιδί με του θα μπει στο νηπιαγωγείο, αυτό μαρτυράει το 14% των παιδιών που εγκαταλείπουν το 9χρονο, αυτό δηλώνει η λίστα των ωρομισθίων και αναπληρωτών, το σύστημα του ΑΣΕΠ, αυτή την αλήθεια μαρτυράει το σχολικό βιβλίο, όταν συχνά πυκνά κάνει βουτιά στον ανορθολογισμό και την αντιεπιστημονικότητα και εξισώνει φασισμό - κομμουνισμό, όταν κάνει επιστήμη το απολυμαντικό λουτρό της αστικής ιδεολογίας.

Αγαπητοί φίλοι ο εκπαιδευτικός έχει μπροστά του δύο δρόμους όπως έγραφε ο Γληνός. Ή θα πάει με το δρόμο της συντήρησης και της αντίδρασης ή με το μέρος της ανυπακοής και της αντεπίθεσης.

Αν θα αφουγκράζεται τις αγωνίες και τα προβλήματα της λαϊκής εργατικής οικογένειας και των παιδιών της ως δικά του ή αν θα τα αγνοεί και θα βοηθάει άθελά του ή ηθελημένα στην επιδείνωσή τους.

Το ΚΚΕ σας καλεί να διαλέξετε το δρόμο που αντιμετωπίζει το εκπαιδευτικό πρόβλημα σα ζήτημα κοινωνικό που η επίλυσή του μόνο με κοινωνική-πολιτική ανατροπή μπορεί να επέλθει. Τον δρόμο της εργατικής τάξης των άλλων καταπιεσμένων λαϊκών στρωμάτων, εκείνων των κοινωνικών δυνάμεων που μπορούν να σπρώξουν τον τροχό της κοινωνικής εξέλιξης μπροστά και μαζί να φέρουν και νέο ζωογόνο αέρα στην εκπαίδευση.

Να απορρίψει το δρόμο που λέει ότι δήθεν μπορούν να γί-

νον κοσμογονικές αλλαγές χωρίς ταξική πάλη για κοινωνική αλλαγή. Αυτός ο δρόμος δοκιμάστηκε, είναι ο δρόμος της αστικής τάξης γιγαντώνει αδιέξοδα, κοινωνική και εκπαιδευτική αθλιότητα.

Καλούμε τον εκπαιδευτικό να αποβάλλει τη λογική του μικρότερου κακού του εφικτού που όχι μόνο είναι ανίκανη να α-

ποσπά κατακτήσεις σ' ένα αρραγές μέτωπο της πλουτοκρατίας, των κομμάτων που την υπηρετούν, Ν.Δ- ΠΑΣΟΚ και Ε.Ε. αλλά οδηγεί στην ενσωμάτωση ριζοσπαστικών διαθέσεων, στη διαπραγμάτευση της μικρότερης απώλειας μέχρι που τα χάνεις όλα, μαζί και το δρόμο που κάποτε και ως ουτοπία έστω διέκρινες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ

Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Α' Πειραιά

Ευχαριστώ πολύ. Αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι σύνεδροι της 78^{ης} τακτικής Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας σας από την πλευρά του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ, χαιρετίζω τις εργασίες της Γενικής σας Συνέλευσης και σπεύδω αμέσως να διαπιστώσω ότι εδώ έχετε μια από τις πιο ζωντανές και πιστεύω δημιουργικές διαδικασίες, για να αναδειχθούν όλα τα προβλήματα που πραγματικά δεν είναι μόνο δικά σας είναι όλης της ελληνικής κοινωνίας.

Το πρώτο που θέλω και αισθάνομαι υποχρέωσή μου όχι μόνο συναισθηματικά αλλά και πολιτικά και από άποψη υπεράσπισης αξιών και υπεράσπισης στιγμών μεγαλείου για το λαϊκό Κίνημα και για το εκπαιδευτικό Κίνημα και στιγμών τραγικών για τη συμπεριφορά της εξουσίας, θέλω να καταθέσω και την προσωπική μου μαρτυρία, για την ευθύνη της δολοφονίας του εκπαιδευτικού Τεμπονέρα και να τιμήσω με αυτό τον τρόπο, μετά από τόσα χρόνια τη μνήμη του και τη θυσία του.

Ήμουν στον Πειραιά τότε, δεν ήμουν βουλευτής δεν ήμουν δημοτικός σύμβουλος, αλλά ήμουν ενεργό μέλος της πειραιϊκής κοινωνίας και έζησα όπως ζήσαμε πολλοί από εμάς την κινητοποίηση σε εκείνες τις μέρες των διακοπών εκείνης της χρονιάς, των Χριστουγέννων, την κινητοποίηση της Νέας Δημοκρατίας και γίναμε

μάρτυρες των μηνυμάτων που έρχονταν πριν ανοίξουν τα σχολεία, πως ετοιμάζεται ο «κομματικός στρατός» της Νέας Δημοκρατίας για να παρέμβει και να χτυπήσει το εκπαιδευτικό Κίνημα όταν θα άνοιγαν εκείνη την πρώτη μέρα μετά τις διακοπές τα σχολεία.

Το Υπουργείο Παιδείας τότε και ο κομματικός μηχανισμός της Νέας Δημοκρατίας σε όλη την Ελλάδα, κινητοποιήθηκε σε αυτή την κατεύθυνση και από αυτή την άποψη είναι ηθικοί αυτοουργοί της δολοφονίας του Τεμπονέρα. Δεν μπορούμε να μην θυμόμαστε αυτά τα πράγματα που πρέπει να τελειώνουν και να μην ξαναγίνουν.

Οι αντιπαραθέσεις δεν νοούνται με τη σκληρή μετατροπή των κομματικών ιδεών και των φορέων τους, σε «στρατούς» εναντίον των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών, των αγωνιζομένων εργαζομένων και σε κάθε περίπτωση των ανθρώπων που αντιτάσσουν και διεκδικούν ένα καλύτερο μέλλον και μια διαφορετική προοπτική, είτε για τον κλάδο τους είτε για το ελληνικό εργατικό και λαϊκό Κίνημα. Δεν νοείται η χρήση των κομματικών στρατών, είτε φανερά είτε κρυφά. Πρόκειται για παρακρατική λειτουργία και από αυτή την άποψη δεν πρέπει να την επιτρέψουμε ξανά.

Κυρίες και κύριοι είδαμε στη σημερινή σας Συνέλευση να επιβεβαιώνεται η αναξιοπιστία των ισχυρών πολιτικών δυνάμεων στη χώρα μας, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, και μάλιστα υπό την ηχηρή συμπάρασταση ένθεν και ένθεν χωρίς να τίθενται τα βασικά κεντρικά ζητήματα.

Όταν αναγνωρίζει η κυβέρνηση διά στόματος της Γενικής Γραμματέως του Υπουργείου ότι είναι δίκαιες οι διεκδικήσεις ακόμη και για την απλή διεκδίκηση των ωρομισθίων και την πληρωμή τους στην ώρα τους, όταν αναγνωρίζει ότι οι εκπαιδευτικοί δεν αμειβονται σύμφωνα με την προσφορά τους, είναι αδιανόητο αυτή η παραδοχή να μην έχει και την άμεση συνεπαγωγή προς την άμεση συνέπεια της. Αλλιώς είναι υποκρισία, δεν υπάρχει άλλη ελληνική λέξη, είναι υπεκφυγή, είναι υποκρισία.

Όταν αναγνωρίζει η κα Διαμαντοπούλου την πιεστική κατάσταση της ελληνικής παιδείας. Όταν ξέρει πολύ καλά ότι το αίτημα για 5% για την παιδεία είναι ένα αίτημα της κοινωνίας και ταυτόχρονα μια υπόσχεση όλων των πολιτικών δυνάμεων επί μία εικοσαετία τουλάχιστον, δεν μπορεί να καταθέσει την επαναδιατύπωση της υπόσχεσης της τώρα με την προσθήκη ότι «αυτό θα συμβεί στο τέλος της τετραετίας του ΠΑΣΟΚ»!.

Ήδη το 5% είναι πλέον συμβιβαστική διεκδίκηση, είναι μετριοπαθής διεκδίκηση για τις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής παιδείας. Από αυτή την άποψη είναι επίσης υποκριτικό και επίσης κοροϊδία. Ας θέσουμε λοιπόν τα πράγματα με παρηρησία μπροστά στην ελληνική κοινωνία και μόνο τότε θα μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι δεν έχει δίκιο η ελληνική κοινωνία όταν απαξιώνει την πολιτική.

Οι πολιτικές δυνάμεις που ηγεμονεύουν την πολιτική ζωή της χώρας

ρας έχουν ήδη απαξιώσει σε όλα τα επίπεδα την πολιτική, γιατί έχουν απαξιώσει τις σχέσεις τους με τους πολίτες. Δεν είναι πρωτόγνωρο, ούτε μοναδικά ελληνικό φαινόμενο η συγκρότηση του εκπαιδευτικού συστήματος να έχει ταξικά χαρακτηριστικά και η παιδεία να λειτουργεί ως βασικός ιδεολογικός μηχανισμός κυρίαρχων κάθε φορά κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων. Δεν είναι κάτι πρωτοφανέρωτο ούτε στη σημερινή εποχή, ούτε στη χώρα μας.

Εκείνο που αξίζει να βάλουμε στον προβληματισμό μας και το πιστεύουμε από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, είναι ότι αυτή η κυριαρχία δεν ασκείται στο κενό. Εσείς, οι δυνάμεις της κοινωνίας το Κίνημα των εκπαιδευτικών, το Κίνημα των μαθητών, το Κίνημα των γονιών, όλες οι κοινωνικές δυνάμεις αντιπαλεύουν και εξισορροπούν σε μεγάλο βαθμό με την παρέμβαση τους το συσχετισμό και τον τρόπο με τον οποίο το σχολείο και η παιδεία γίνεται ή δεν γίνεται, ιδεολογικός και πολιτικός μηχανισμός στα χέρια των κυρίαρχων τάξεων.

Έχετε μια δύναμη και έχετε κατακτήσεις που έχουν ανατρέψει αυτού του είδους την επιβολή και το σημερινό ταξικό μεν και ατελές και υποβαθμισμένο δημόσιο σχολείο, σκεφτείτε σε τι χειρότερη κατάσταση θα ήταν σε όλα τα πεδία, χωρίς τους δικούς σας αγώνες χωρίς τις δικές σας παρεμβάσεις, χωρίς την ιστορικότητα του κλάδου σας και όλων των άλλων εμπλεκόμενων φορέων.

Από αυτή την άποψη μαθητές, εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι, γονείς, συγκροτούν το «αντίπαλο δέος» σε αυτή τη διαδικασία και προς αυτή την κατεύθυνση τα πολιτικά Κόμματα έχουν πρώτιστη ευθύνη να επεξεργαστούν προτάσεις ενότητας, προτάσεις με συγκεκριμένο όραμα διεκδικήσεων υλοποιήσιμων, που πραγματικά ανατρέπουν εδώ και τώρα τους συσχετισμούς, καταξιώνουν την πολιτική, δίνουν αυτοπεποίθηση στην κοινωνία και δημιουργούν την πραγματική σχέση των πολιτών με την πολιτική και όχι την απαξίωση της πολιτικής. Έτσι καταξιώνεται η Αριστερά!

Ιδού λοιπόν πεδίο δόξης λαμπρόν. Ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει αυτή την κατεύθυνση πάνω απ' όλα την ενότητα της Αριστεράς σε όλους τους χώρους, αλλά και την ενότητα των κοινωνικών δυνάμεων που μπορούν να αγωνιστούν γι' αυτούς τους στόχους που περιέγραψα πιο πάνω.

Την ίδια στιγμή ενώ πραγματικά στη σύγχρονη εποχή και στις σύγχρονες εξελίξεις, με την κυριαρχία των νεοφιλελεύθερων καπιταλιστικών επιλογών έχουμε ρυθμίσεις που υπακούουν και υποτάσσουν το δημόσιο σχολείο και την παιδεία στο σύνολο της στους κανόνες της αγοράς την ίδια στιγμή επειδή ποτέ αυτά δεν γίνονται με μονοσήμαντο τρόπο, ποτέ δεν γίνονται ίδια σε κάθε χώρα με την άλλη, παρά το γεγονός ότι οι γενικές κατευθύνσεις μπορεί να είναι ίδιες, έχουμε να αντιμετωπίσουμε στην Ελλάδα την αλά ελληνικά εφαρμογή των επιλογών των νεοφιλελεύθερων αγοραίων πολιτικών, οι οποίες συναντιούνται στη χώρα μας με την ανάπτυξη των πιο συντηρητικών, των πιο αντιδραστικών, των πιο φονταμενταλιστικών και από θρησκευτική και από πολιτική άποψη, αξιών που επιζητούν αυτή τη στιγμή να κυριαρχήσουν στην ελληνική κοινωνία τον ρατσισμό, τη διάκριση, τον συντηρητισμό, την επιβολή της μονοσήμαντης θρησκευτικότητας, ως άξονα κυρίαρχο για την παρεχόμενη παιδεία.

Το κίνημα των εκπαιδευτικών δημοκρατικό ανοικτό Κίνημα, ανοικτό στους ορίζοντες, ανοικτό στον προβληματισμό και στο θέμα του ρατσισμού έχει να παίξει κυρίαρχο ρόλο, έχει να παίξει πολύ σημαντικό και να ενώσει και εδώ όλες τις δυνάμεις. Ιδού πεδίο

δόξης λαμπρόν και για τη δημοκρατικότητα του ΠΑΣΟΚ και τις ιστορικές παραδόσεις και όλων των άλλων δυνάμεων να αντιμετωπίσουμε μέσα στο χώρο της παιδείας, μέσα στο χώρο της εκπαίδευσης κάθε ρατσισμό, κάθε διάκριση, κάθε ενέργεια υποβάθμισης και του πολιτισμού μας και της κοινωνικής μας συνοχής.

Από αυτή την άποψη δεν είναι δυνατό να μην αναδειχθεί και στη φετινή σας Γενική Συνέλευση το παράδειγμα της Στέλλας Πρωτονοτάριου του 132ου Δημοτικού Σχολείου της Γκράβας που τόσο χτυπήθηκε και τόσο υπονομεύτηκε και τόσο συκοφαντήθηκε. Είναι πολύ σημαντικό κατά τη γνώμη - πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ ο κλάδος σας να στηρίξει με όλες του τις δυνάμεις αυτή την πρωτοπόρα δράση και συμπεριφορά, γιατί αν αφήσουμε να χτυπηθούν αυτές οι φωνές, στην επόμενη φάση θα συρρικνωθούν ακόμη περισσότερα και τα στοιχειώδη δικαιώματα του δασκάλου μέσα στο σχολείο.

Με αυτές τις σκέψεις μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι συνέπειες της ανατροπής αυτού του σημερινού status της συνάντησης και συμπίεσης των νεοφιλελεύθερων αγοραίων πολιτικών που υποβαθμίζουν το δημόσιο σχολείο με τις πιο συντηρητικές ιδέες ενός τμήματος της πολιτείας, των θρησκευτικών κύκλων, των Κομμάτων και ενός μικρού τελικά κοινωνικού σώματος, η ανατροπή αυτού του status μας αφορά όλους.

Μας αφορά επίσης η σχολική διαρροή και ο λειτουργικός αναλφαριθμητισμός, μας αφορά η κτηριακή και λειτουργική απαξίωση της καθημερινότητας σχολείου, μας αφορά ο κοινωνικός αποκλεισμός και μας αφορά πάρα πολύ η απαξίωση του ρόλου των εκπαιδευτικών, είτε στη διάσταση τη μισθολογική, είτε στη διάσταση της υποβοήθησής τους για τη μορφωτική τους εξέλιξη, είτε στη διάσταση για την ελευθερία τους και την ανεξαρτησία τους να αναπτύξουν μέσα στο σχολείο όλες εκείνες τις δημιουργικές δυνάμεις που έχουν μέσα τους ώστε να αποτρέψουμε τη μετατροπή των εκπαιδευτικών σε υπαλλήλους ρουτίνας.

Γνωρίζουμε ότι ο κλάδος σας έχει δώσει τέτοια δείγματα και με τέτοιους αγώνες έχει γράψει μια ολόκληρη ιστορία. Εντυπωσιάστηκα, δεν το ήξερα, ότι τα Συνέδριά σας έχουν τόσο μακρά ιστορία, έχουν τόσο μεγάλο παρελθόν. Αποτυπώνει το γεγονός αυτό τη συμπύκνωση της τεράστιας εμπειρίας που έχει ο κλάδος σας, του τεράστιου αξιακού φορτίου που κουβαλάει ο καθένας και η κάθε μια από εσάς και συνολικά ολόκληρος ο κλάδος σας.

Από αυτή την άποψη ο διάλογος πράγματι μπορεί να γίνει και στους δρόμους. Ο διάλογος μπορεί να γίνει και εδώ μέσα, ο διάλογος μπορεί να γίνει και στη Βουλή, ο διάλογος μπορεί να γίνει με πάρα πολλούς τρόπους. Αλλά όποιοι πιστεύουν στο διάλογο θα πρέπει να δεχτούν ότι απέναντι σε αυτό το ζωντανό διάλογο πρέπει να αναδειχτεί η υπευθυνότητα της Πολιτείας. Πρέπει να απαντήσει τώρα η εκπρόσωπος του Υπουργείου γιατί οι υφιστάμενοι δασκάλεις έχουν να πληρωθούν από τον περσινό χρόνο. Μόνο τότε έχει νόημα και είναι έντιμος ένας τέτοιος διάλογος.

Γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ είπε: «με δέσμευση για το 5% για την παιδεία, με δέσμευση ότι δεν θα πειραχτεί το άσυλο, με δέσμευση ότι δεν θα επιχειρηθεί η παραμικρή αλλοίωση του δημοσίου Πανεπιστημίου, με δέσμευση ότι ο όποιος διάλογος θα έχει δεσμευτικότητα και δεν θα είναι ένα πρόσχημα ώστε η κυβέρνηση εν συνεχεία να εξαγγείλει τις δικές της κατευθύνσεις, τότε και ο ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τους κοινωνικούς φορείς θα μπορούσε να ενταχθεί σε αυτό το διάλογο».

Δεν πήραμε, όπως το περιμέναμε, καμία έμπρακτη διαβεβαίωση ή έστω ρητή υπόσχεση ότι πρόκειται περί ενός τέτοιου διαλόγου. Ο διάλογος ή είναι έντιμος και γίνεται και είναι σκληρός και δεσμευτικός, ή αλλιώς είναι προσχηματικός. Από αυτή την άποψη ο ΣΥΡΙΖΑ τιμά τους κοινωνικούς φορείς που καταθέτουν τις προτάσεις τους, τις απόψεις τους και προσπαθούν να προωθήσουν τις δικές τους διεκδικήσεις, προφανώς και τους τιμά προφανώς και δεν έχει πρόβλημα με αυτό, όμως καλεί και από αυτό το βήμα την ελληνική κυβέρνηση αυτή τη στιγμή και το Υπουργείο Παιδείας να εγκαταλείψει τις προσχηματικές λειτουργίες.

Τα ερωτήματα τέθηκαν και από τη δική σας Γενική Συνέλευση. Οι απαντήσεις όμως δεν δόθηκαν σε αυτή εδώ τη Συνέλευση. Αυτό αποδεικνύει το τι είδους δεσμεύσεις είναι διατεθειμένη να αναλάβει αυτή η κυβέρνηση.

Με αυτές τις σκέψεις και με την απόλυτη συμπαράταξη μας και στον αγώνα σας για την κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων και την άμεση πληρωμή όλων μέχρι στιγμής έχουν εργαστεί. Με την καταξίωση του δημόσιου νηπιαγωγείου και την ενίσχυση του με όρους πραγματικά δημόσιας προσχολικής εκπαίδευσης. Με την κατάργηση όλων των διακρίσεων είτε πρόκειται για τα άτομα με ειδικές ανάγκες είτε πρόκειται για τους αλλοδαπούς μαθητές, είτε πρόκειται για οποιαδήποτε άλλη ειδική κατηγορία με την ενίσχυση τη μισθολογική και την καταξίωση του ρόλου του εκπαιδευτικού με την ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων και την καθιέρωση του μισθού των 1.400 ευρώ στους νεοδιοριζόμενους.

Με όλα εκείνα τα μέτρα που πραγματικά θα απαντήσουν ρεαλιστικά στις πραγματικές ανάγκες. Γιατί η ενίσχυση της παιδείας όπως και της υγείας δεν εξαρτάται από την αντοχή της ελληνικής οικονομίας γενικώς. Εξαρτάται από την αντοχή ενός προϋπολογισμού, ο οποίος οργανώνεται με βάση επιλογές που δεν είναι επιλογές, διακρίσεις και ανισότητες. Δεν είναι ιεραρχήσεις με γνώμονα το συμφέρον της κοινωνίας και των εργαζομένων και τότε είναι φυσικό «να μην περισσεύει» γι' αυτούς τίποτα.

Η Ελλάδα δεν είναι μια φτωχή χώρα, η Ελλάδα δεν είναι μια χώρα, που δεν μπορεί πραγματικά να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της παιδείας και της υγείας και να τα αφήνει έτσι να χρονίζονται, να συσσωρεύονται και να οξύνονται.

Με αυτές τις αξιολογήσεις ο ΣΥΡΙΖΑ καταθέτει τη συμπαράταξη του και τη συμπαράσταση του στις διεκδικήσεις σας και στους αγώνες σας. Πιστεύει ότι πράγματι και η οργή και η ορμή και η ενότητα μπορούν να διαμορφώσουν μια πραγματικά ρεαλιστική διεκδίκηση της ελπίδας. Μπορούν πραγματικά να γενήσουν ξανά νέους αγώνες για το εκπαιδευτικό κίνημα και να ενωθούν αυτοί οι αγώνες σε ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο αυτοί οι αγώνες και αν θέλετε σε ένα πανεργατικό και παλλαϊκό μέτωπο. Είναι ανάγκη για την ανατροπή αυτών των πολιτικών, για την αναζωογόνηση της κοινωνίας. Της αλληλέγγυας κοινωνίας των εργαζομένων, της κοινωνίας της ελευθερίας και των δικαιωμάτων. Με αυτές τις σκέψεις χαιρετίζουμε για μια ακόμη φορά το Συνέδριό σας.

Τελειώνοντας... Δεν πειράζει που έμεινα μέχρι αυτήν την ώρα εδώ και δεν μπόρεσα να είμαι στις 7.30 μ.μ., όπως όφειλα και έπρεπε, στην Παλιά Κοικκινιά στο «Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά» που οργάνωσε σήμερα την καταληκτική του εκδήλωση. Εκεί σε αυτό το σχολείο, δεκάδες συνάδελφοι και συναδέλφισές σας «χάνουν» όλο το χειμώνα την Κυριακή τους - και σας διαβεβαιώνω ότι δεν είναι μόνο συνάδελφοι σας που ανήκουν στο χώρο της Αριστεράς, ανήκουν και σε άλλα κόμματα - για να προσφέρουν τις γνώσεις τους στους μετανάστες.

Η ελληνική κοινωνία έχει αποθέματα αλληλεγγύης και κοινωνικής συμμετοχής και προσφοράς και όλο το χειμώνα, τέσσερις χειμώνας τώρα δεκάδες συνάδελφοι σας χάνουν την Κυριακή τους και είναι εκεί παρούσες και παρόντες σε 500, 600 φτάσανε φέτος μετανάστες, ενήλικες που συμμετέχουν σε αυτό το σχολείο και κάθε Κυριακή δημιουργούν πραγματικά αυτή τη νέα κοινωνική σχέση και χαράσσουν τη νέα ελπίδα. Δεν πειράζει που δεν βρέθηκα εκεί, ήταν πολύ σημαντική η εμπειρία μου μαζί σας. Ευχαριστώ.

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ ΣΠΥΡΟΣ **ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΔΕΔΥ**

Αγαπητέ Πρόεδρε, χρειαζόμαστε πλήρη συνείδηση και αντίληψη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε, των αδυναμιών του συνδικαλιστικού κινήματος. Προβλημάτων, που σε μια πάρα πολύ δύσκολη συγκυρία, που το πολιτικό σύστημα της χώρας βρίσκεται σε εμπλοκή και δεν μπορεί να δώσει διέξοδο με συγκεκριμένες λύσεις στα προβλήματα των εργαζομένων, αδυναμιών που οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε. Αυτό σημαίνει ότι και στο πεδίο των Συνεδρίων θα πρέπει να δώσουμε άλλα χαρακτηριστικά.

Είχα σημειώσει και στο προηγούμενο Συνέδριο, επαναλαμβάνω και σήμερα ότι ως Πρόεδρος της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. δεν έχει ενδιαφέρον ο χαιρετισμός αλλά ο διάλογος, η κριτική, ο έλεγχος και ο απολογισμός. Ο πραγματικός έλεγχος και η πραγματική ανταλλαγή απόψεων για την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος είναι εκείνο που ενδιαφέρει, γιατί μπορούν να βελτιώσουν τα χαρακτηριστικά της αυτονομίας, της αγωνιστικότητας και της ενότητας, του αγώνα στα προβλήματα των εργαζομένων, την ίδια τη διαδρομή του συνδικα-

λιστικού κινήματος.

Δεν έχει νόημα ο σχολιασμός διακηρύξεων του διαλόγου για την παιδεία. Η εικόνα, οι δημόσιες σχέσεις, είναι πολύ χαρακτηριστικά. Η ΑΔΕΔΥ συναντήθηκε με τον Υπουργό Παιδείας και έθεσε συγκεκριμένες προτάσεις και διεκδικήσεις, δεν υπήρξε απάντηση.

Το 5%, από τη 10ετία του '60, το νέο σχολείο, η καινοτομία είναι καλά αλλά υπάρχει η Γκράβα. Ένα απαράδεκτο περιβάλλον που δεν αλλάζει, δεν αντιμετωπίζεται. Πριν φτάσουμε στο 5% μπορούμε να λύσουμε τέτοια θέματα ή έως της συναδέλφου που ήταν στα δικαστήρια επειδή επικείμενη να αντιμετωπίσει με άλλο πνεύμα τα παιδιά.

Εκτός από τα μεγάλα λόγια υπάρχουν και οι πολίτες, η κοινωνία και οι εργαζόμενοι που έχουν πολύ συγκεκριμένα και άμεσα προβλήματα. Πέρα από την οικονομική κρίση, τις επιπτώσεις, τις ευθύνες και τους υπαίτιους, υπάρχει και ένα παρακμιακό πολιτικό σύστημα στη χώρα.

Αυτά είναι ένα πολύ επικίνδυνο μίγμα για τα δικαιώματα, την κατάσταση, το βιοτικό επίπεδο των ίδιων των εργαζομένων και των απλών ανθρώπων. Οι συνθήκες είναι δύσκολες, οφείλουμε να αλλάξουμε την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Σε συνθήκες που διαιρούν τους εργαζόμενους, από το μισθό μέχρι την ασφάλιση, από τις εργασιακές σχέσεις μέχρι την παιδεία και την υγεία, απαιτούνται αλλαγές, υπέρβαση του κλαδισμού, του κατακερματισμού στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτά εσείς το γνωρίζετε καλά. Από τις οικονομικές διεκδικήσεις σας, τις συγκρίσεις, τα άλλα προβλήματα που παλεύετε. Στα πλαίσια του δημοσιοϋπαλληλικού συνδικαλιστικού κινήματος χρειάζεται, άλλη μια φορά, σε μια πορεία που μέχρι τώρα αντιμετώπισε τις εναλλασσόμενες πολιτικές οικονομικές και κοινωνικές συγκυρίες, αλλα-

γές σε μορφές δράσης, διεκδικητικό περιεχόμενο, επικαιροποίηση και δύναμη στη σημερινή συγκυρία.

Αλλαγές στην εσωτερική λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος. Αλλαγές που και η Ομοσπονδία σας, η νέα Διοίκηση που θα εκλεγεί μέχρι το τέλος του καλοκαιριού, θα έχει την πρόσκλησή μας να τη συζητήσουμε αναλυτικά γιατί αφορούν και το χώρο σας. Θέλουμε μέσα και από τη δική σας Ομοσπονδία να ανοίξουμε τον άλλο διάλογο, το διάλογο με την κοινωνία για τα θέματα παιδείας, για τη δημιουργία κοινωνικής πρωτοβουλίας και κινήματος.

Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να απασχολεί την κοινωνία μόνο με την προκήρυξη μιας απεργίας. Τα θέματα της ασφάλισης, της παιδείας και της υγείας να τα κάνουμε κτήμα όλων των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, όλων των πολιτών, δίπλα στη συνδικαλιστική μας δυναμική να έχουμε κοινωνική συμμαχία και κοινωνική δυναμική.

Τώρα διαψεύστηκαν οι μύθοι. Η ανασφάλιστη εργασία, οι ταχύτητες στις εργασιακές σχέσεις, η υποχρηματοδότηση στη δημόσια παιδεία, στην κοινωνική ασφάλιση, στην υγεία, στο κοινωνικό κράτος, η λιτότητα στους μισθούς, συνεχίζει, βαθιάει με πρόσχημα την κρίση.

Η πραγματικότητα και οι εξελίξεις επιβάλλουν μια νέα συμφωνία. Η πάλη στα χρώματα, στους τόνους, είναι απαραίτητη, αρκεί να είναι μακριά από ψευδαισθήσεις, αυταπάτες.

Ο ρεαλισμός αλλά και η φαντασία, το όραμα και το όνειρο, μπορούν με συγκεκριμένα σχέδια, με εύρος σκέψης και δύναμης, με αλληλεγγύη, με πρωτοβουλία, με αγωνιστικότητα και δράση, να ανοίξουν νέα πρωτοποριακή εποχή για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Καλή επιτυχία στο Συνέδριό σας.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΛΜΕ

Κυρίες και κύριοι προσκεκλημένοι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στην ομιλία μου σε ζητήματα που κατά την Ομοσπονδία μας, την ΟΛΜΕ, θεωρούνται κεντρικά.

Στο πλαίσιο του σύγχρονου καπιταλισμού η εκπαίδευση μετατρέπεται ολοένα και περισσότερο σε κατάρτιση. Ολοένα και περισσότερο προσαρμόζεται στις απαιτήσεις της αγοράς και τις μεταβαλλόμενες ανάγκες των μεγάλων επιχειρήσεων. Επιχειρείται να θεωρηθεί η εκπαίδευση απλώς ως εργαλείο στην υπηρεσία της οικονομίας, της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας. Όμως η εκπαίδευση πρέπει να έχει ως θεμελιακό της στόχο να βοηθάει όλα τα άτομα να αναπτύξουν στο έπακρο τις δημιουργικές τους δυνατότητες και να γίνουν ολοκληρωμένοι και ευτυχισμένοι άνθρωποι.

Αγωνιζόμαστε για ένα δημόσιο σχολείο που θα αναδεικνύει ελεύθερους και δημοκρατικούς πολίτες με κριτική σκέψη, δημιουργικότητα, ικανότητα αμφισβήτησης, που θα αγωνίζονται να αλλάξουν τον κόσμο και να τον κάνουν πιο δίκαιο και πιο ανθρώπινο. Αγωνιζόμαστε για μια παιδεία που θα προάγει τις ανθρωπιστικές αξίες της δημοκρατίας, της ειρήνης, της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Θεμελιακός πυρήνας της πολιτικής - εκπαιδευτικής πρότασης της ΟΛΜΕ είναι η δημόσια και πραγματικά δωρεάν παι-

δεία για όλα τα παιδιά χωρίς φραγμούς και διακρίσεις, με παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση, που πολλοί επιχειρούν να δια-

στρεβλώσουν τις πραγματικές αιτίες της και να την ερμηνεύσουν, δήθεν, ως συνέπεια της κατάρρευσης της αυτορρυθμισής των αγορών, αποτελεί δομική κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Οφείλεται στον καπιταλιστικό τρόπο οργάνωσης της παραγωγής, στην υπερσυγκέντρωση κεφαλαίου και στην υπερεκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας. Η κρίση αυτή ανέδειξε με δραματική ενάργεια τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδα ενός συστήματος που στηρίζεται στην άδικη κατανομή του παραγόμενου πλούτου και την κοινωνική ανισότητα, με θύματα, όπως πάντα, τους οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερους. Την κρίση οφείλουν να πληρώσουν αυτοί που την προκάλεσαν, δηλαδή το μεγάλο κεφάλαιο. Οι εργαζόμενοι, που είναι οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου, δεν χρωστάνε τίποτε και σε κανένα. Η κυβέρνηση αναζητεί άλλοθι της αδιέξοδης νεοφιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής της στη διεθνή κρίση.

Ο βαθιά ταξικός και αντικοινωνικός προϋπολογισμός του 2009 προβλέπει κρατικές δαπάνες για την εκπαίδευση στο ύψος του 3,09% του ΑΕΠ. Με αυτές τις δαπάνες η χώρα μας «κατέχει» τη θλιβερή πρωτιά των χαμηλότερων δαπανών στην Ευρωπαϊκή Ένωση των «27». Επίσης, οι δαπάνες για την εκπαίδευση το 2009 είναι οι μικρότερες σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης. Ο όρος υποχρηματοδότηση δεν μπορεί πλέον να περιγράψει τη δραματική πραγματικότητα όσον αφορά την έλλειψη κρατικών δαπανών για την παιδεία. Η υποχρηματοδότηση αποτελεί την απαγορευτική συνθήκη σε σχέση με την οποιαδήποτε δυνατότητα ριζικών αλλαγών και θετικών τομών στην εκπαίδευση.

Το 1965 η νεολαία φώναζε στους δρόμους: «Λεφτά για την παιδεία και όχι στη Σοφία». Όταν το 1962 η νέα γενιά έθετε το αίτημα «15% του κρατικού προϋπολογισμού για την παιδεία», οι κρατικές δαπάνες ήταν 6,2% του κρατικού προϋπολογισμού. Σήμερα, 47 χρόνια μετά, οι κρατικές δαπάνες για την παιδεία είναι στο 7,7% του κρατικού προϋπολογισμού!

Τα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά βιβλία είναι προσανατολισμένα στη λογική της επιχειρηματικότητας και του ανταγωνισμού, και δεν είναι δυνατόν να υποστηρίξουν μια απελευθερωτική παιδεία που έχουν ανάγκη οι πολίτες. Δεν εξασφαλίζουν στη νέα γενιά την πολυδιάστατη και επιστημονικά τεκμηριωμένη γνώση.

Η εν ψυχρώ δολοφονία του 16χρονου μαθητή μας Αλέξη Γρηγορόπουλου το Δεκέμβρη του 2008 ανέδειξε με δραματικό τρόπο και τα αδιέξοδα που βιώνουν η νεολαία και οι εργαζόμενοι εξαιτίας της αντιλαϊκής νεοφιλελεύθερης κυβερνητικής πολιτικής. Οι νέοι μας, που αποτελούν τους πιο ευαίσθητους δέκτες των «επερχόμενων εξελίξεων», εκφράζουν την οργή τους για το παρόν και την αγωνία τους για το μέλλον τους, που είναι υποθηκωμένο και αβέβαιο. «Δεν χωρούν τα όνειρα μας στην κοινωνία που φτιάξατε», μας λένε.

Οι εκπαιδευτικοί σεβόμενοι την αυτονομία του νεολογιστικού κινήματος βρεθήκαμε δίπλα στους νέους το Δεκέμβρη του 2008. Σταθήκαμε δίπλα στη νέα γενιά, στον αγώνα της για δημόσια και πραγματικά δωρεάν παιδεία, για το δικαίωμα στη μόρφωση, στην εργασία, στην αξιοπρέπεια και στη ζωή. Σταθήκαμε δίπλα τους στον αγώνα ενάντια στον κυβερνητικό αυταρχισμό, στην αστυνομική βία, στην κρατική τρομοκρατία και την καταστολή.

Στον τομέα της επιμόρφωσης εκπαιδευτικών: Με εξαίρεση τις λίγες ώρες επιμόρφωσης που γίνονται στο επίπεδο της εισαγωγικής επιμόρφωσης και κάποια ολιγόωρα σεμινάρια στην «Κοινωνία της Πληροφορίας», ουσιαστική επιμόρφωση, δηλαδή ετήσια, δεν γίνε-

ται στη χώρα μας τα τελευταία 17 χρόνια, με ευθύνη των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Διεκδικούμε ετήσια επιμόρφωση με ταυτόχρονη απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα. Για να δείτε το «ενδιαφέρον» της ελληνικής πολιτείας για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, αναφέρω ότι η κρατική επιχορήγηση στον Οργανισμό Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, που είναι υπεύθυνος για τη χάραξη και την υλοποίηση της επιμορφωτικής πολιτικής, είναι 250.000 ευρώ το χρόνο, που αντιστοιχούν σε ενάμισι περίπου ευρώ ανά εκπαιδευτικό!

Σε ό,τι αφορά τη μαθητική διαρροή: Πρόσφατη έρευνα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που δημοσιοποιήθηκε το 2008, διαπιστώνει ότι για πρώτη φορά το τελευταίο διάστημα το ποσοστό της μαθητικής διαρροής (ποσοστό παιδιών που εγκαταλείπουν την 9χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση) αυξήθηκε από 6,09% στο 6,51%. Σε σχολεία περιοχών που ζουν φτωχά λαϊκά στρώματα, το ποσοστό διαρροής κυμαίνεται από 20 έως 50%. Στην Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση η μαθητική διαρροή ανέρχεται στο 20,4%.

Ο θεσμός των ωρομισθίων στην εκπαίδευση, δηλαδή το καθεστώς της μαύρης εργασίας, συνιστά μια αντίληψη που κινείται έξω από κάθε έννοια δικαιώματος στην εργασία. Το ΥΠΕΠΘ συμπεριφέρεται στους ωρομισθίους ως στιγνός εργοδότης. Τους αντιμετωπίζει ως εργαζόμενους δεύτερης κατηγορίας. Είμαστε ριζικά αντίθετοι στο θεσμό της ωρομισθίας, στο θεσμό που κρατάει σε εργασιακή ομηρία νέους συναδέλφους. Εναντιωνόμαστε στην κυβερνητική πολιτική που τους καταδικάζει στην οικονομική ανέχεια. Ζητάμε την άμεση κατάργηση του απαράδεκτου αυτού θεσμού, που αποτελεί ντροπή για την ελληνική Πολιτεία.

Η κυβέρνηση διπλασιάζει τους μισθούς των δικαστών, από 1/1/2008, δίνοντας τους συγχρόνως αναδρομικά 900 εκατομμύρια ευρώ για διάστημα πενταετίας (2002-2007), την ίδια στιγμή που καταδικάζει σε μισθούς πείνας τους εκπαιδευτικούς.

Τα ασφαλιστικά ταμεία βρίσκονται σε κατάρρευση. 75 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν χαθεί από τη χρόνια καταλήστευση των αποθεματικών τους από την Τράπεζα της Ελλάδος (από το 1950), αλλά και λόγω της παράδοσής τους στο χρηματιστηριακό τζόγο. Εξακόσια εκατομμύρια ευρώ είναι το ετήσιο άνοιγμα, δηλαδή το έλλειμμα του ΟΠΑΔ. Ζητάμε την άμεση και ουσιαστική κρατική επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων.

Δύο λόγια και για την αποκέντρωση στην εκπαίδευση: Εκπροσώπησα την ΟΛΜΕ σε σχετικό συνέδριο της ΚΕΔΚΕ, που έγινε στη Βέροια. Εκεί είδαμε αυτό το οποίο αναμέναμε: Δήμαρχοι να διεκδικούν ως πρώτη προτεραιότητα τους τη σύσταση τμημάτων παιδείας στους Δήμους με ουσιαστικές αρμοδιότητες! Η θέση της Ομοσπονδίας μας είναι ξεκάθαρη. Καμία παρέμβαση της τοπικής αυτοδιοίκησης και συλλογικών φορέων στο παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό έργο των σχολείων. Το σχολείο, βεβαίως, θα πρέπει να είναι κοντά στον τοπικό πληθυσμό και τις ανάγκες του και να αποτελεί κέντρο πολύμορφων δραστηριοτήτων, πολιτισμού, αθλητισμού, κοινωνικού ενδιαφέροντος. Αυτό είναι ένα ζήτημα που η Ομοσπονδία μας το θεωρεί κεντρικό. Είναι ένα ζήτημα το οποίο θα το συναντήσουμε το επόμενο διάστημα.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, αγαπητοί φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να ετεροκαθορίζεται. Το συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει να καθορίζει τα αιτήματά του, τις θέσεις και τις προτάσεις του ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα κυβερνά, με μοναδικό γνώμονα τις α-

νάγκες των μαθητών, των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων.

Θα ήθελα όμως να πω και κάτι σε σχέση με το γενικότερο δημοσιοπαλληλικό κίνημα και θα ήθελα να το προσέξετε. Μίλησε ο συνάδελφος πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ –και σωστά– για το πρόβλημα του κατακερματισμού που υπάρχει στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό, βέβαια, είναι σωστό. Όμως δεν είναι εύκολο να καλείς ως ΑΔΕΔΥ τις δύο Ομοσπονδίες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΟΛΜΕ, ΔΟΕ), με 180.000 εκπαιδευτικούς, και να τους λες «πάμε μαζί», όταν υπάρχει διαφορά αποδοχών ανάμεσα σε κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων (ίδιου χρόνου υπηρεσίας και ίδιων προσόντων) που υπερβαίνει τα 1.500 ευρώ. Καλό είναι να μην υπάρχει αυτός ο κατακερματισμός. Βεβαίως, απαιτείται η ευρύτερη συσπείρωση δυνάμεων για να αντιμετωπίσουν οι εργαζόμενοι την ολομέτωπη επίθεση που δέχονται. Όμως πρέπει να βλέπουμε και σε ποια βάση κάθε φορά κουβεντιάζουμε. Άρα, αυτά τα ζητήματα πρέπει να τα αντιμετωπίσει η ΑΔΕΔΥ, να τα δούμε μαζί. Η άναρχη, επιδοματική πολιτική σε βάρος των εκπαιδευτικών δεν μπορεί να συνεχιστεί. Γιατί, αν συνεχιστεί, θα βρει τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης απέναντι.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της ενοποίησης των δύο Ομοσπονδιών, ΟΛΜΕ και ΔΟΕ. Σταθερή επιδίωξη της Ομοσπονδίας μας είναι η συνεργασία, ο συντονισμός και η κοινή δράση με τις άλλες εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες καθώς και με όλες τις συνιστώσες της εκπαιδευτικής κοινότητας όλων των βαθμίδων. Αυτή η συνεργασία και η κοινή δράση πρέπει να διέπεται από την αμοιβαία κατανόηση και αποδοχή των ιδιαιτεροτήτων κάθε χώρου. Επίσης, κάθε μορφή συνεργασίας πρέπει να έχει στο υπόβαθρο της υποχρεωτικά την κινηματική δράση. Αυτού του είδους η αντίληψη πρέπει να θεωρείται ουσιαστική θετική συνεισφορά στην κοινή προσπάθεια και όχι εμπόδιο στη συνεργασία τους.

Η ενοποίηση των δύο Ομοσπονδιών είναι αναγκαία, λόγω των κοινών, σε πολύ μεγάλο βαθμό, εκπαιδευτικών, μισθολογικών, ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών προβλημάτων που απασχολούν τα μέλη τους. Γι' αυτό απαιτείται η πορεία προς την ενοποίηση να σχεδιαστεί με μεγάλη προσοχή, βήμα προς βήμα, με κινήσεις ουσίας και όχι εντυπωσιασμού, με συστηματική και αθόρυβη δουλειά και όχι με δημόσιες προσκλήσεις της μιας πλευράς προς την άλλη. Εξάλλου, η ιστορική εμπειρία έχει δείξει ότι χωρίς αυτές τις προϋποθέ-

σεις η έκβαση ενός τέτοιου εγχειρήματος δεν θα είναι επιτυχής. Συστηματική προσπάθεια για την ενοποίηση των δύο Ομοσπονδιών έχει αρχίσει από τη δεκαετία του 1950. Μάλιστα, το 1960 είχε δημοσιευτεί σχέδιο κοινού Καταστατικού των δύο Ομοσπονδιών. Σε κάθε περίπτωση, το κεκτημένο της συνεργασίας και κοινής δράσης των δύο Ομοσπονδιών κατά το προηγούμενο διάστημα πρέπει να διευρυνθεί.

Η ΟΛΜΕ ήταν αντίθετη από την αρχή στη διαδικασία συμμετοχής της στο Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του ΕΣΥΠ. Τη διαδικασία αυτή εμείς την θεωρούμε προσημαστική. Τη θεωρούμε διαδικασία αποπροσανατολισμού της εκπαιδευτικής κοινότητας και ευρύτερα της κοινωνίας από τα μεγάλα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης. Θεωρούμε ότι η κυβέρνηση έχει ως κεντρικό στόχο να κερδίσει πολιτικό χρόνο. Να σημειώσουμε ότι διάλογος για την παιδεία δεν έχει υπάρξει από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Βεβαίως, κανείς δεν υποστηρίζει ότι οι αρχές, οι αξίες και οι στρατηγικοί στόχοι των κομμάτων είναι ίδιες. Παρά τη διαφορετική αντιμετώπιση των προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης από τα κόμματα εξουσίας, ουσιαστικός διάλογος για την παιδεία δεν έχει υπάρξει. Τα κόμματα εξουσίας χρησιμοποιούν το διάλογο για την παιδεία είτε για να εκτονώσουν μαθητικές εκρήξεις (επί Σουφλιά το 1991, μετά τη δολοφονία του Ν. Τεμπονέρα) είτε για να επιβάλουν προειλημμένες αποφάσεις (επί Αρσένη το 1998, επί Γιαννάκου το 2006).

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια δύσκολη συγκυρία για τη δημόσια εκπαίδευση, τα δικαιώματα των εργαζόμενων και το συνδικαλιστικό κίνημα. Τα δεδομένα της συγκυρίας αυτής επιβάλλουν ως μόνη επιλογή την αποφασιστική σύγκρουσή μας με την αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης. Μια τέτοια σύγκρουση απαιτεί συγκέντρωση δυνάμεων, απαιτεί να αθροιστούν οι δυνάμεις των δύο Ομοσπονδιών με τους 180.000 εκπαιδευτικούς. Επομένως, από τις αρχές Σεπτέμβρη πρέπει να αναπτύξουμε κοινές πρωτοβουλίες και αγωνιστικές κινητοποιήσεις, ώστε να υπάρξει προοπτική για την επίλυση των μεγάλων προβλημάτων της δημόσιας εκπαίδευσης και των αιτημάτων των εκπαιδευτικών.

Αυτό μας υποχρεώνει ο παιδαγωγικός και συνδικαλιστικός μας ρόλος, η ευθύνη μας ως εργαζομένων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΙΚΕΛΛΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΟΕΔ

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι μεταφέρω τον αδελφικό χαιρετισμό των δασκάλων και νηπιαγωγών της Κύπρου μαζί με τις ευχές για κάθε επιτυχία στην τακτική Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ.

Παρακολουθούμε πάντα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τους αγώνες σας για αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης της Ελλάδας και καλύτερευση των όρων εργοδότησης του Έλληνα δασκάλου και νηπιαγωγού.

Εξάλλου η έννοια αυτή είναι κοινή των δύο Οργανώσεων ΔΟΕ -ΠΟΕΔ και εντούτοις αντικατοπτρίζεται στη θεματική των κοινών μας συνεδρίων. Περνούμε μια ιδιαίτερα δύσκολη εποχή. Από τη μια το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, από την άλλη η παγκόσμια οικονομική κρίση, που τουλάχιστον στην Κύπρο της κατά τα άλλα φιλοπροοδευτικής διακυβέρνησης χρησιμοποιείται συχνά σαν

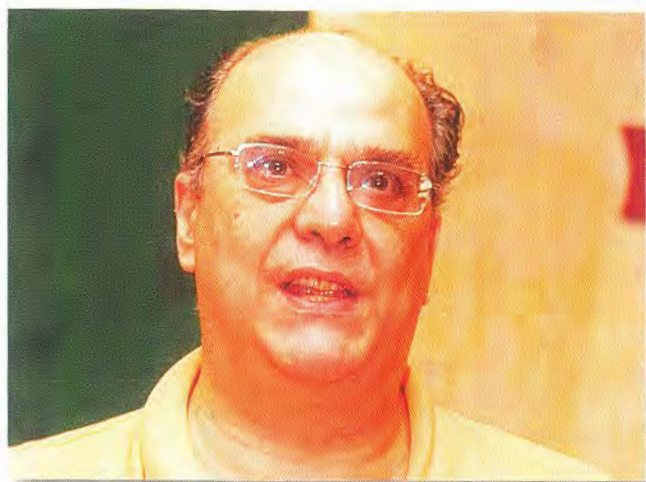

άλλοθι άρνησης λήψης μέτρων στήριξης του δημόσιου σχολείου και των λειτουργών του.

Αυτό δημιουργεί την ανάγκη ο λόγος των εκπαιδευτικών οργανώσεων να είναι καθάριος, βροντερός και να ηχεί σαν ξυπνητήρι στα αυτιά της κοινωνίας. Φαινόμενα αρνητικής προβολής του εκπαιδευτικού έργου και των λειτουργών της εκπαίδευσης από τα media, προσπάθεια παρακολούθησης και ελέγχου των αποφάσεων της Οργάνωσής μας στη βάση των κυβερνητικών τοποθετήσεων και ιδεολογιών, φαινόμενα προσπάθειας παρουσίασης της Οργάνωσής μας, μιας κατ' εξοχήν αντιρατσιστικής Οργάνωσης ως δήθεν ρατσιστικής από στρατευμένα ΜΜΕ και άτομα μόνο και μόνο γιατί προτάσσει το ρόλο του Έλληνα δασκάλου σε μια μη

κατεχόμενη πατρίδα αλλά και συμπεριφορές δυστυχώς εκφοβισμού των αξιωματούχων της οργάνωσης μέσα από ανοίκειες προσωπικές επιθέσεις εξ αφορμής ομόφωνων αποφάσεων της ΠΟΕΔ που εξέθεσαν το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού είναι φαινόμενα λυπηρά μιν, που παραπέμπουν σε ολοκληρωτικές νοοτροπίες, δεν πτοούν όμως την Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων.

Εκ μέρους της ΠΟΕΔ απευθύνω κ. Πρόεδρε ένα μεγάλο ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας να παραστούμε στη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ και ευχόμαστε και πάλι ευόδωση των αγώνων του Έλληνα εκπαιδευτικού της προσχολικής ειδικής και δημοτικής εκπαίδευσης. Σας ευχαριστώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΛΟΥΤΣΑΚΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Α.Σ.Γ.Μ.Ε.

Η δημόσια εκπαίδευση σε όλη την έκτασή της σχεδιασμένα και μεθοδικά διολισθαίνει στην υποβάθμιση, στην εμπορευματοποίηση και στην ιδιωτικοποίηση. Αυτή η πραγματικότητα δεν είναι αποτέλεσμα συγκυριών, αυτοσχεδιασμών και φυσικών φαινομένων. Η εκπαιδευτική πολιτική όλων των κυβερνήσεων που πέρασαν με τις πολυδιαφημιζόμενες μεταρρυθμίσεις των ανοικτών οριζόντων και των έξυπνων σχολείων χωρίς διακοπές και ανατροπές συστηματικά και μεθοδικά σε όλες τις βαθμίδες από το νηπιαγωγείο έως το πανεπιστήμιο, υποβαθμίζει τη διδασκαλία, ακυρώνει τον εκπαιδευτικό, απαξιώνει την επιστημονική γνώση, αποδιοργανώνει τη σκέψη και ξεχαρβαλώνει την προσωπικότητα των παιδιών.

Χρόνια τώρα οι γονείς αυτής της χώρας διατυπώνουμε τα προβλήματα και τις ανάγκες των παιδιών μας. Χρόνια τώρα γενιές μαθητών φωνάζουν τις ανάγκες τους στους δρόμους, στις ανακοινώσεις τους, στα πανό των διαδηλώσεων, στους τοίχους των σχολείων τους, στις αίθουσες των δικαστηρίων που οδηγούνται από τους επίδοξους μεταρρυθμιστές σωτήρες τους μετά από τους κάθε αγώνες τους.

Όλοι αυτοί σήμερα ειρωνεύονται εμάς και μας μιλούν για διάλογο και αναζητούν μια νέα εθνική συναίνεση για ένα νέο δήθεν όραμα. Η βάση των προτάσεών τους είναι η αντιδραστική λογική πως δεν

μπορούν όλοι να μάθουν γράμματα και αυτό είναι ένα αμείλικτο ερώτημα, που και το Συνέδριο της ΔΟΕ θα πρέπει να απαντήσει.

Δικαιούνται όλοι οι νέοι άνθρωποι, όλα τα νέα παιδιά την ίδια γενική μόρφωση; Μπορεί να κατανοήσει την επιστήμη ο νέος άνθρωπος εάν δεν έχει κατακτήσει υψηλό μορφωτικό επίπεδο από τις προηγούμενες γενιές; Η ολοκληρωμένη πρόσβαση στη γνώση περνά μέσα από τη διαμόρφωση της κοινωνικής προσωπικότητας;

Οι πραγματικές ανάγκες και τα αιτήματα των παιδιών μας και της κοινωνίας για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία για ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο που θα εξασφαλίζει την αναγκαία βασική γενική μόρφωση έως τα 18 κάθε παιδιού χωρίς βαθμίδες, δέσμες και κατευθύνσεις. Για επαγγελματικές σχολές που θα παρέχουν πτυχίο με επαγγελματική επάρκεια και ουσιαστική ειδικευση. Για ενιαία ανώτατη εκπαίδευση αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, γενναία χρηματοδοτούμενη.

Αυτές οι ανάγκες μας δεν απαντιούνται με τις κοσμογονίες τους. Ο βαθύτερος στόχος τους είναι να προετοιμάσουν από τη μια μεριά ένα στρατό υπακόης, που θα αποδέχεται τη μοίρα του απασχολήσιμου και από την άλλη τους λίγους που θα επιβάλλουν. Είναι πραγματικά ντροπή να καυχιούνται κάποιοι πως τον 20ό αιώνα επιστρέφουμε σε καταστάσεις του 19ου αιώνα, όπου η παιδεία ήταν προνόμιο μόνο όσων μπορούσαν να την αγοράσουν.

Γι αυτό είναι ανάγκη να αγωνιστούμε για μαζικές αλλαγές, όχι μόνο εκπαιδευτικές, παιδαγωγικές αλλά και κοινωνικές. Εμείς οι γονείς διεκδικούμε σχολείο που να δίνει στα παιδιά μας την άκρη του νήματος για να προσανατολίζονται στο λαβύρινθο της σύγχρονης πραγματικότητας.

Αντιστάθμισμα δεν μπορεί να υπάρξει. Κάθε οικογένεια μόνη της αδυνατεί να στηρίξει τα παιδιά της. Κάθε εκπαιδευτικός μόνος του δεν μπορεί να γίνει νησίδα. Η σχολική κοινότητα συνολικά που θα αγωνίζεται μαζί με τους εργαζόμενους με όλο το λαό για τα δικαιώματα στη μόρφωση και στη ζωή των παιδιών είναι η μόνη λύση για να προετοιμάσουμε μαζί τους νέους αγώνες που θα απαντήσουν στις αγωνίες της νέας γενιάς και όχι στα συμφέροντα των πολυεθνικών.

Οφείλουμε να αγωνιστούμε όχι μόνο για τα μορφωτικά δικαιώματα αλλά και για ριζικές ανατροπές στην οικονομία και στην κοινωνία. Γιατί όσο μέτρο προόδου της κοινωνίας είναι το κέρδος, ούτε η παιδεία ούτε η επιστήμη, ούτε ο άνθρωπος θα μπορούν να μπουν πάνω από αυτά. Καμιά συνενοχή στα αντιδραστικά τους σχέδια. Παλλαϊκό μέτωπο για ενιαία λαϊκή παιδεία.

Σας ευχαριστώ.

ΤΖΙΟΒΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για το κατόντημα και την κακοδαιμονία της εκπαίδευσης όλοι αποποιούμεθα των ευθυνών μας. Οι συνάδελφοι της βάσης λένε ότι ευθύνονται τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων που επιλέγουν. Για τα Διοικητικά Συμβούλια φταίνε τα μέλη του δευτεροβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου, για τη ΔΟΕ φταίει το Υπουργείο Παιδείας, για το Υπουργείο Παιδείας φταίει το Υπουργείο Οικονομικών και μέχρι πριν λίγο για το Υπουργείο Οικονομικών έφταιγε η κυβέρνηση και για την κυβέρνηση έφταιγε η προηγούμενη κυβέρνηση, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Έξι χρόνια, συνάδελφοι, διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, πέστε μου σας παρακαλώ ένα θετικό για τα εργασιακά μας, για τα οικονομικά μας, ένα θετικό, τέλος πάντων, για την εκπαίδευση. Ρητορικό είναι το ερώτημα, συνάδελφοι. Ασφαλώς δεν περιμένω καμία απάντηση γιατί δεν υπήρξε κανένα θετικό.

Έξι χρόνια διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία ήταν υπεραρκετά να νιώσουμε όλοι αδύναμοι, αποπλισμένοι, φοβισμένοι για το αύριο, γεμάτοι αβεβαιότητα και ανασφάλεια. Αβεβαιότητα και ανασφάλεια νιώθει ο καθένας από μας όπως ο κάθε πολίτης για το μέλλον της δουλειάς του, για τη σύνταξη του, για το εφάπαξ.

Αβεβαιότητα και ανασφάλεια νιώθει ο καθένας από μας όπως κάθε πολίτης για τη μόρφωση του παιδιού του και το μέλλον των παιδιών του. Αβεβαιότητα και ανασφάλεια νιώθει ο καθένας από μας για τη δύσκολη στιγμή που θα χρειαστεί γιατρούς, φάρμακα, νοσοκομεία. Αβεβαιότητα και ανασφάλεια νιώθει κάθε νοικοκυριό για το πώς θα αποπληρώσει τα δάνεια με τα οποία αγόρασε σπίτι, αυτοκίνητο ή οτιδήποτε άλλο.

Στο χώρο της εκπαίδευσης, συνάδελφοι, κατά κοινή ομολογία αυτή η εξαετία ήταν η χειρότερη των τελευταίων χρόνων. Υποσχέθηκαν αύξηση των δαπανών για την παιδεία και αντί για αύξηση από το 3,61% το 2004 έφτασε στο 3,09 το 2009.

Υποσχέθηκαν, συνάδελφοι, οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών και θυμάμαι πολύ καλά σε αυτήν εδώ την αίθουσα διαρρήγγυαν τα μάτια τους και μας υπόσχονταν τα 176 ευρώ την επόμενη μέρα που θα γίνουν κυβέρνηση, αυτά έλεγε ο κ. Καλός εδώ μέσα. Έξι χρόνια μετά και ενώ υπάρχει απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης ότι τα 176 ευρώ τα δικαιούνται οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, να τα πάρουν αναδρομικά από το 2002, η κυβέρνηση αντί να μας τα δώσει και μετά την απόφαση καταφεύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας για να ακυρώσει αυτή την απόφαση, ενώ βρίσκουν χρήματα, συνάδελφοι, 900 εκατομμύρια ευρώ να δώσουν στους δικαστικούς το 2009.

Καταλήστευσαν και κατασπατάλησαν τα αποθεματικά των ταμείων μας, συνάδελφοι και ένας συνάδελφος που βγαίνει σήμερα σε σύνταξη περιμένει ένα χρόνο να

πάρει την κύρια σύνταξη και ένα, δύο, τρία χρόνια, δεν ξέρω πόσο θα φθάσει, να πάρει το εφάπαξ.

Είκοσι δισεκατομμύρια ληξιπρόθεσμα χρέη χάνονται, συνάδελφοι, ενώ 28 εκατομμύρια χαρίζονται στις τράπεζες. Για το Ταμείο μας το ΟΠΑΔ, συνάδελφοι, βλέπουμε κατά καιρούς οι γιατροί, τα φαρμακεία, τα νοσοκομεία να κόβουν τις συμβάσεις, ενώ μέχρι πριν αρκετά χρόνια δεν πληρώναμε ούτε μία δραχμή στο Ταμείο αυτό, είχαμε πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Σήμερα κατέρρευσε το Ταμείο αυτό και γνωρίζουμε όλοι γιατί, γιατί 320 χιλιάδες νέοι υπάλληλοι μπήκαν σε αυτό το Ταμείο χωρίς καμιά επιχορήγηση από την κυβέρνηση.

Ανακοινώθηκε, συνάδελφοι, από την κυβέρνηση η νέα εισοδηματική πολιτική. Για πρώτη φορά οι εργαζόμενοι μετά από 17 χρόνια όχι μόνο δεν παίρνουμε καμιά αύξηση αλλά μειώνονται τα πραγματικά μας εισοδήματα.

Προτείνουν να κρατήσουν μισό μισθό από τον κάθε δημόσιο υπάλληλο και να γίνει παρακράτηση 2% από επιδόματα που δεν κρατούσαν μέχρι σήμερα οι συνάδελφοι για να γεμίσουν πάλι τα Ταμεία. Να γεμίσουν πάλι τα Ταμεία για ποιο λόγο; Για να τα αδειάσουν πάλι όπως τα άδειασαν και πριν;

Τα τρία δεν, συνάδελφοι, του Υπουργού: δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα αυξηθούν οι εισφορές, δεν θα μειωθούν οι μισθοί μας κατέρρευσε την επόμενη των εκλογών. Η σημαία της μηδενικής ανοχής, που σεμνά και ταπεινά έχουν γίνει συνάδελφοι κουρελόχαρτα.

Υποσχέθηκαν, όπως φαίνεται από την κυβερνητική πολιτική, από το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, πλήρη επιστημονική και παιδαγωγική κατάρτιση των εκπαιδευτικών με εισαγωγικές αλλά και περιοδικές επιμορφώσεις στην πορεία των χρόνων και αντί αυτού είδαμε τα κονδύλια στον προϋπολογισμό για τις επιμορφώσεις να μηδενίζονται.

Εγκατέλειψαν και υποβάθμισαν το ολοήμερο σχολείο. Υποσχέθηκαν καλύτερες κτιριακές υποδομές και μείωσαν 20% τα χρήματα στις νομαρχίες και στον ΟΣΚ και άκουσα από τον αιρετό της ΔΑΚΕ ότι η φετινή χρονιά άρχισε με τις

καλύτερες προϋποθέσεις και δεν υπήρχε έλλειψη δασκάλων.

Στο δικό μου σχολείο, συνάδελφοι, μέχρι τον Ιούνιο έλειπαν οκτώ ώρες δασκάλου. Μέχρι προχθές που έκλεισαν τα σχολεία. Περιμέναμε μέχρι τον Ιούνιο να 'ρθει κάποιος δάσκαλος για οκτώ ώρες.

Είπε ναι το Προεδρείο της ΔΟΕ, συνάδελφοι, στην έρευνα των βιβλίων και πολύ καλά έκανε κατά την προσωπική μου άποψη. Αν δεν ερωτηθεί, συνάδελφοι, ο μάχιμος δάσκαλος που δουλεύει τα βιβλία, αν ήταν καλά ή αν δεν ήταν καλά, ποια ήταν καλά και ποια ήταν λιγότερο καλά, ποιος πρέπει να έχει άποψη για το ζήτημα αυτό;

Κατηγορηθήκαμε, συνάδελφοι, γιατί πήγαμε στον εθνικό διάλογο. Αλήθεια, συνάδελφοι, ποιο είναι το εργαλείο των εκπαιδευτικών από το διάλογο και τα επιχειρήματα; Πολύ καλά κάναμε, συνάδελφοι και πήγαμε στο διάλογο γιατί βγήκε ένας υπουργός και λέει από μηδενική βάση συζητάμε.

Πήγαμε και αν στην πορεία διαπιστώναμε ότι ο διάλογος ήταν προσχηματικός θα αποχωρούσαμε, όπως το είχαμε κάνει και στο παρελθόν. Οφείλαμε, συνάδελφοι, να πάμε στο διάλογο και πολύ καλά κάναμε. Τι θα λέγαμε στον κόσμο, ότι δεν πάμε σε ένα διάλογο που μας καλούνε; Στο διάλογο πας με επιχειρήματα. Να πείσεις.

Η ΔΑΚΕ, συνάδελφοι, όπως άκουσα, στη ΔΟΕ είναι ο κομματικός εκπρόσωπος. Το ΠΑΜΕ βοήθησε, όπως πάντα, να μην παρθεί καμία απόφαση στη ΔΟΕ. Το μόνο που ήθελε να κάνει ήταν να ενισχύσει τον πολιτικό τους φορέα.

Υπάρχουν καλοί συνάδελφοι και καλύτεροι σε όλα τα ψηφοδέλτια, σε όλες τις παρατάξεις. Ας επιλέξουμε τους καλύτερους, εκείνους που λένε, που ξέρουν να συμμετέχουν στο διάλογο, σε εκείνους που ξέρουν να πείθουν με επιχειρήματα και όχι με άλλους τρόπους. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΟΖΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Καλημέρα συνάδελφοι. Συνάδελφοι, ακούγοντας χθες τις αντιδράσεις στη διάρκεια της καταγραφής του απολογισμού από το Γενικό Γραμματέα της Ομοσπονδίας, που αφορούσε το περίγραμμα των πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών συνθηκών που υπάρχουν αυτή την εποχή, αποκόμισα την εντύπωση ότι πραγματικά δεν έχουμε τη συναίσθηση ότι κάθε απολογισμός συλλογικού οργάνου θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να περιγράφει, για να είναι ουσιαστικός, αποτελεσματικός και να δίνει μία προοπτική στην πορεία του συνδικάτου προς το μέλλον, να τοποθετείται μέσα στη συγκεκριμένη πολιτικοοικονομική και ευρύτερα συνδικαλιστική συγκυρία και στο περιβάλλον που διαμορφώνεται.

Συνάδελφοι, χθες περιγράφηκε με τον καλύτερο τρόπο σε αυτή την αίθουσα η ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδος και μεταβατική περίοδος που διανύουμε. Ο κόσμος της εργασίας, ο κόσμος της εκπαίδευσης δέχονται μία πρωτοφανή, ανηλεή επίθεση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του, μέσα από μία ανάληψη αντιλαϊκή, νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Ζούμε σε μια πολιτική συγκυρία που προσδιορίζεται α-

πό την ηθική πολιτική παρακμή, από την επέλαση των σκανδάλων, την υποβάθμιση των θεσμών, τον αυταρχισμό, τον κομματισμό. Ζούμε μια περίοδο που πολύ έντονα βιώνουμε εμείς στο δημόσιο, οι εκπαιδευτικοί, τη συρρίκνωση του εισοδήματός μας που επιδεινώνει διαρκώς και υποβαθμίζει την ποιότητα της ζωής μας.

Μετά από 17 χρόνια, μέσα από την εισοδηματική πολιτική φέτος, **ζούμε το πάγωμα των μισθών μας και το ταπεινωτικό επίδομα ελεημοσύνης που αυτές τις μέρες χορηγεί η κυβέρνηση. Ζούμε μια πρωτοφανή επίθεση στα συνδικαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα που είναι χαρακτηριστικό μιας συνειδητής πολιτικής επιλογής που απαξιώνει τα δημόσια αγαθά: την παιδεία, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση και οδηγεί στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίησή τους.**

Συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι ο ΟΠΑΔ βρίσκεται στα όρια της κατάρρευσης. Δεν μπορεί να ανταποκριθεί στοιχειωδώς στις ανάγκες ασφαλιστικής κάλυψης των εργαζομένων, δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες για τις παροχές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και βλέπουμε κάθε λίγο και λιγάκι να εξελίσσονται κινητοποιήσεις γιατρών, φαρμακοποιών και ιατροδιαγνωστικών κέντρων, κατάσταση που φανερώνει μια πολύ τραγική οικονομική κατάσταση και φυσικά έχει ως θύματα εμάς και τις οικογένειές μας.

Δεν υπάρχει καμία πρωτοβουλία από την πλευρά της κυβέρνησης, από το Υπουργείο Οικονομικών για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα και όχι μόνο αυτό, το τελευταίο διάστημα είδαμε να επενδύεται με μία δήθεν γραφειοκρατική λογική και τακτική η διακοπή μιας σειράς εξετάσεων που μπορούσαν μέχρι τώρα να κάνουν οι εργαζόμενοι.

Από την άλλη το Ταμείο Πρόνοιας όπως γνωρίζετε, έφθασε στο κόκκινο όριο του συναγερμού. Χιλιάδες συνάδελφοι συνωστίζονται στην ουρά για να πάρουν το πολυπόθητο εφάπαξ που προκατέβαλαν μια ζωή. Και αντί να υπάρξει μια γενναία επιχορήγηση μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό ακούμε με έκπληξη τη θέση της κυβέρνησης που μεθοδεύει το δανεισμό του Ταμείου, μεταβιβάζοντας τις ευθύνες για το χάλι του στις πλάτες των εργαζομένων και ταυτόχρονα η διοίκηση του Ταμείου ισχυρίζεται πως η λύση για τη βιωσιμότητα του είναι η παραπέρα ενίσχυση του μέσα από το εισόδημα των εργαζομένων.

Συνάδελφοι,

Ζούμε μία επέλαση των πολιτικών, των ελαστικών σχέσεων εργασίας, την άρση της μονιμότητας, της ανασφάλιστης δουλειάς. Ζούμε, επίσης, την εποχή της υποβάθμισης των θεσμών και του αυταρχισμού, τις ταπεινωτικές συνθήκες εργασίας και αμοιβής των ωρομίσθιων, των προγραμμάτων απόκτησης εργασιακής εμπειρίας, των συμβάσεων ορισμένου χρόνου.

Στην εκπαίδευση τα πράγματα δεν είναι διαφορετικά. Μέσα σε αυτό το τοπίο γινόμαστε στο ίδιο έργο θεατές και ζούμε τις συνέπειες της ανακολουθίας της κυβέρνησης από τις δήθεν αυξήσεις του προεκλογικού πυροτεχνήματος του 5% στο ΑΕΠ, στο 3,06% που είναι το χαμηλότερο ποσοστό

που είχαμε ποτέ στην εκπαίδευση.

Ζούμε τη λιτότητα, ζούμε το πάγωμα των μισθών, ζούμε τη λεηλασία στο εισόδημα μας. Ζούμε τις υποβαθμισμένες υλικοτεχνικές υποδομές στην εκπαίδευση, την έλλειψη της επιμόρφωσης, ζούμε τη μετατροπή των ολοήμερων σε παρκινγκ παιδικών ψυχών παρά τις διαβεβαιώσεις της κυβέρνησης.

Και μέσα σε αυτό το περιβάλλον που κάνει απόλυτα συμβατή την τοποθέτηση, την καταγραφή του απολογισμού από το Γενικό Γραμματέα, ζούμε έντονα μέσα σε αυτό και φυσικά προσπαθούμε να περιγράψουμε τη στάση της Ομοσπονδίας μας.

Μιας Ομοσπονδίας που λειτούργησε ένα χρόνο με σπασμένα φτερά γιατί πέρασε φύγαμε απ' αυτή την αίθουσα χωρίς να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε ένα διεκδικητικό πλαίσιο και ένα πρόγραμμα δράσης που θα έδινε τον προσανατολισμό, την κατεύθυνση και τη στρατηγική που χρειάζεται το Διοικητικό Συμβούλιο για να μπορέσει να ανταποκριθεί στη σύγκρουση με αυτές τις πολιτικές.

Έτσι μια ολόκληρη χρονιά που διαρκώς βρισκόμαστε σε έναν αμυντικό αγώνα για να διασφαλίσουμε, να κατοχυρώσουμε δικαιώματα και κατακτήσεις μας, εμείς δεν μπορέσαμε να ορθώσουμε έναν σημαντικό βηματισμό αντίστασης και αγώνα. Γι' αυτό σήμερα η κριτική θα πρέπει να επιμεριστεί στη στάση όλων των παρατάξεων.

Τη χρονιά που πέρασε, συνάδελφοι, ζήσαμε και το έζησα και πολύ έντονα και ως αιρετός στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, ένα Προεδρείο που προσπάθησε στο Διοικητικό Συμβούλιο να ξεπεράσει τις μεγάλες δυσκολίες συντονισμού που είχαμε, συνεννόησης και ανάγκης δράσης και παρέμβασης, κυρίως την υπονόμευση, την ανακολουθία, τη στατιστικότητα από την πλευρά των άλλων παρατάξεων.

Προσπάθησε να αντιπαρατεθεί όσο γίνεται με τις πολιτικές του Υπουργείου Παιδείας, του Υπουργείου Οικονομικών και συνολικά της κυβέρνησης. Μέσα σε ένα κλίμα τακτικισμού και μεμφιοιρίας στο Δ.Σ. μπορέσαμε να δώσουμε μια πνοή, μία οντότητα, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε, στο συνάδελφο της βάσης.

Μπορέσαμε να έχουμε ένα στοιχειώδη σημαντικό ρόλο μέσα στο γενικότερο δημοσιούπαλληλικό κίνημα που με τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζει μπόρεσε ή προσπαθεί να αντιπαρατεθεί σε αυτή την πολιτική.

Συνάδελφοι, για να έχει αξία, λοιπόν, μία κριτική πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου από ένα μεγάλο συλλογικό όργανο, θα πρέπει να καταφέρουμε το αυτονόητο. Να φύγουμε αύριο απ' αυτή την αίθουσα διαμορφώνοντας αυτό το πλαίσιο των διεκδικήσεων που με τα κοινωνικά χαρακτηριστικά και τις συμμαχίες που θα διαμορφώνει θα δίνει οντότητα και ρόλο μέσα στο γενικότερο δημοσιούπαλληλικό κίνημα, να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε από το Σεπτέμβριο μέσα από τη ριζοσπαστική επαναστατική αντίδραση μας αυτά που δικαιούται η εκπαίδευση και ο λειτουργός της.

Και νομίζω ότι αυτό τώρα πια έχει γίνει συνείδηση σε κάθε συνάδελφο, σε κάθε εργαζόμενο. Η σύγκρουση με αυτές

τις πολιτικές είναι πλέον αναπόφευκτη και μονόδρομος. Αυτό το προσκλητήριο πρέπει να έχει ένα γερό, ένα δυναμικό, ένα αποτελεσματικό Προεδρείο στην Ομοσπονδία. Αυτό που μέχρι σήμερα είχε και αυτό που στηρίζει αυτή η μεγάλη παράταξη η ΠΑΣΚ.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Επιτρέψτε μου, συνάδελφοι, να εκφράσω τη συγκίνηση μου καθώς μετά από χρόνια εκλέγομαι αντιπρόσωπος πάλι, αφού για ένα μεγάλο διάστημα δραστηριοποιήθηκα στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Έχοντας πολλά χρόνια πριν εκλεγεί αντιπρόσωπος και μάλιστα παρακολουθώντας Συνελεύσεις ως αντιπρόσωπος πάρα πολλές φορές, δεν μπορώ παρά να φέρω στο νου μου καταξιωμένους συνδικαλιστές και μεγάλα στελέχη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, όπως το Φάνη Τουλούπη, τον Μπάμνη Καλύβα, τον Τάσο Παπαχαλαμάπους από την παράταξη μου, αλλά και το Γιώργο Γούση από τη ΔΑΚΕ, το Γιάννη Βαγενά από τη σημερινή ΕΣΑΚ, οι οποίοι πραγματικά λάμπρυναν το χώρο.

Και γιατί κάνω, συνάδελφοι, αυτή την αναφορά; Για δύο λόγους. Ο πρώτος για να θέσω το ερώτημα αν από το Ε92 που δραστηριοποιούνταν και για κάποια χρόνια ακόμα οι συγκεκριμένοι συνάδελφοι προχωρήσαμε όλοι μας το συνδικαλιστικό κίνημα; Το αναβαθμίσαμε; Το βελτιώσαμε όπως επιτάσσει η πάροδος του χρόνου; Και αυτό βέβαια δεν αφορά τους συναδέλφους μας μόνο του Διοικητικού Συμβουλίου, τους οποίους τιμώ. Αφορά και όλους εμάς. Θα πρέπει κάποια στιγμή, αγαπητοί συνάδελφοι και αυτός είναι ο δεύτερος λόγος που κάνω την αναφορά, το Διοικητικό Συμβούλιο ή το ΙΠΕΜ να δώσει στη δημοσιότητα τις τοποθετήσεις των συναδέλφων, για να φανεί σε όλους τους συναδέλφους να μάθουν και οι επόμενοι το επίπεδο των τοποθετήσεων εκείνης της εποχής. Δυστυχώς, αυτό που δεν μπορεί να μεταφερθεί σε σας, αγαπητοί μου συνάδελφοι, είναι το κλίμα και το πνεύμα της Γενικής Συνέλευσης, όπου όποιος μιλούσε τον πρόσεχαν και που υπήρχε πραγματικά ένας ουσιαστικός πολιτικός και συνδικαλιστικός διάλογος.

Πάμε στα σημερινά: Συνάδελφοι, κρίνουμε τη ΔΟΕ και πολλοί αντιπρόσωποι βλέπω σηκώνονται με πάρα πολύ μεγάλη άνεση και καταφέρονται κατά του Διοικητικού Συμβουλίου, άλλοι κατά της πλειοψηφίας, άλλοι συνάδελφοι ανάλογα με την προτίμηση τους μιλούν για την μειοψηφία.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε κάτι. ΔΟΕ είμαστε όλοι, ΔΟΕ είμαστε εμείς. Αν η ΔΟΕ δεν έχει δύναμη δεν της την δίνουμε εμείς, δεν της την δίνει η βάση. Και για ποιο λόγο ξεκινώ με αυτή τη σκέψη; Είναι πλέον σαφές, αναφέρεται από πολλούς συναδέλφους, αναφέρεται λεκτικά αλλά δεν ξέρω πόσο πραγματικά κανείς το πιστεύει, ότι πρέπει να φύγει ο συνδικαλισμός ευρύτερα αλλά και ο δικός μας, του εκπαιδευτικού χώρου, από τα κομματικά στεγανά.

Και ρωτώ: πιστεύει κανείς ότι μπορεί μέσα από εσωτερικές συγκρούσεις και μέσα από προσωπικές διαμάχες εσωστρεφούς χαρακτήρα να πετύχουμε τίποτα; Προσωπικά, συνάδελφοι, θεωρώ ότι ο μόνος δρόμος που έχουμε για να προχωρήσουμε είναι να βάλουμε τα αιτήματα και να ξεχάσουμε ποιος κυβερνά και ποιο είναι το κόμμα της προτίμησής μας να μην μας αφορά η θέση του πολιτικού μας φορέα και να κινούμαστε με ενότητα, σύμφωνα με τα αιτήματα.

Θεωρώ ότι τα κόμματα, και τα μεγάλα κόμματα και όλα τα κόμματα δίνουν τη δυνατότητα της ελεύθερης και της αυτόνομης έκφρασης στο συνδικαλιστικό χώρο. Εξαρτάται από τον καθένα από μας προσωπικά. Ας κοιτάξουμε λοιπόν τους συναδέλφους στα μάτια και με ειλικρίνεια, όσοι δηλώνουν ότι έχουν πολιτική αναφορά να απεμπλακούν συνδικαλιστικά και επίσης και οι συνάδελφοι της αριστερής πτέρυγας που πολλές φορές κρύβονται πίσω από ανεξάρτητες ταμπέλες, να κοιτάξουν τον εαυτό τους, τις δικές τους ευθύνες για το έλλειμμα της ενότητας που υπάρχει στον Κλάδο και να απευθύνονται με ειλικρίνεια στους συναδέλφους.

Θέλω δύο ερωτήματα να θέσω στα πλαίσια της λειτουργικής συζήτησης. Ρωτώ, όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τόσο σε ό,τι αφορά τη σύνθεση του Προεδρείου και σε ό,τι αφορά τις διάφορες μορφές πάλης, τις κινητοποιήσεις και όλες τις άλλες αποφάσεις: εξαντλήθηκε η δυνατότητα συναίνεσης ή πηγαίναμε σε αποφάσεις του τύπου καταθέτει ο καθένας την πρόταση του και προχωρούμε με λογική πλειοψηφίας;

Θέλω επίσης να ρωτήσω: θα απασχολήσει τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και κατά προέκταση όλους μας και τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών και τον καθένα από μας ξεχωριστά, θα απασχολήσει, συνάδελφοι, το προφίλ του εκπαιδευτικού το οποίο συνεχώς πέφτει; Και γίναμε μάρτυρες όλοι της στάσης του εκπροσώπου της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων ο οποίος λίγο πολύ μας έριξε ευθύνες για όλα τα στρεβλά του εκπαιδευτικού συστήματος έως και μας λιοιόρησε.

Επίσης, επειδή δεν θα έχω τη δυνατότητα, φαντάζομαι, λόγω του συγκεκριμένου χρόνου να μιλήσω στα θέματα της ημερησίας διάταξης, θα πρέπει και το Διοικητικό Συμβούλιο και η Συνέλευση του Κλάδου να δει το θέμα της σύνδεσης της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας με τους αιρετούς των ΟΤΑ, καθώς όπου υπάρχουν εκπαιδευτικοί αιρετοί των ΟΤΑ εκεί τα προβλήματα λύνονται ευκολότερα και τα εκπαιδευτικά ζητήματα προχωρούν καλύτερα.

Σας ευχαριστώ πολύ συνάδελφοι!

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ ΜΑΡΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κριτική των πεπραγμένων της ΔΟΕ γίνεται πάντα σε συνάρτηση με τα πεπραγμένα του Υπουργείου, με τα πεπραγμένα της κυβέρνησης. Λάθη και παραλείψεις σίγουρα γίνονται και από τις δυο πλευρές, μόνο που αν τα λάθη της πρώτης χαρακτηρίζονται πταίσματα, τα λάθη της κυβέρνησης είναι κακουργήματα, γιατί ε-

κείνη έχει τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία. Και επειδή παιδεία σημαίνει το μέλλον μιας χώρας εγκλημάται στο μέλλον αυτού του τόπου.

Συνάδελφοι, κάποτε κάναμε αγώνες κατακτητικούς. Είχαμε όραμα, βάζαμε στόχους και τους κατακτούσαμε. Σήμερα δυστυχώς κάνουμε αγώνες για να περιφρουρήσουμε τα κεκτημένα μας. Αγωνιζόμαστε για να περιφρουρήσουμε τις εργασιακές μας σχέσεις, την ποιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης, το ολοήμερο σχολείο, το δημόσιο νηπιαγωγείο, τους μισθούς μας, το εφάπαξ και τις συντάξεις μας, την ασφάλεια μας και μαζί με όλα αυτά για την αξιοπρέπειά μας.

Τίποτα πια δεν θεωρείται δεδομένο. Αυτά που σήμερα έχουμε αύριο συνάδελφοι μπορεί να μην τα έχουμε. **Και όλα αυτά ο κ. Καραμανλής ξέρετε πώς τα λέει; Μεγάλη μεταρρύθμιση στην παιδεία. Αν δεχθούμε ότι είναι σοβαρός πρωθυπουργός τότε ο άνθρωπος ή αναφέρεται σε άλλη χώρα ή δεν ενημερώνεται καθόλου.**

Στο 3% οι δαπάνες για την παιδεία. Μηδέν τοις εκατό αύξηση στους εκπαιδευτικούς. Οι συντάξεις καθυστερούν δέκα μήνες. Το εφάπαξ και τα μερίσματα των ταμείων μπαίνουν στην κατάψυξη του νεοφιλελευθερισμού. Τα 176 ευρώ όχι μόνο δεν τα χορηγεί αναδρομικά στους εκπαιδευτικούς αλλά μας παραπέμπει στα δικαστήρια και τους δικηγόρους.

Ναι συνάδελφοι, αυτή είναι η κυβέρνηση με το φιλολαϊκό πρόσωπο που σιγά-σιγά πετάει τη μάσκα και αποκαλύπτεται. Τούτη είναι η κυβέρνηση των τραπεζών, των βιομηχάνων, των δικαστικών, των μητροπόλεων και των σκανδάλων.

Μόνο κυβέρνηση των εργαζομένων που δεν είναι. Καθημερινά οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι. Πριν έξι χρόνια ζήτησε περίοδο χάριτος, αργότερα πίστωση χρόνου, σε λίγο θα ζητήσει και ρέστα.

Σε αυτή την ακυβέρνητη χώρα, της ανασφάλειας και της αδικίας, θα πρέπει να προτάξει τις δυνάμεις του το συνδικαλιστικό μας κίνημα. Το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που έρχεται από πολύ μακριά και θα πάει, συνάδελφοι, πολύ μακριά.

Έρχεται από τους αγώνες του κλάδου για την ίδρυση των παιδαγωγικών τμημάτων, από τους αγώνες για την κατάργηση του επιθεωρητισμού και του επιθεωρητή, για το θεσμό του ολοήμερου σχολείου, για τη μείωση του ωραρίου, για την οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών.

Τούτο το ίδιο συνδικαλιστικό κίνημα θα μας οδηγήσει σε ένα λαϊκό σχολείο της παιδείας και του πολιτισμού, με έναν εκπαιδευτικό μορφωμένο, δυνατό, υπερήφανο και αξιοπρεπή. Για να επιτευχθεί, συνάδελφοι, αυτός ο στόχος πρέπει όλοι μαζί να συναντηθούμε, να συνεννοηθούμε και κυρίως να συντονιστούμε.

Αν οι μεν των αριστερών δυνάμεων συνεχίσουν να μοнопωλούν τους αγώνες, οι δε Δακίτες να κάνουν κυβερνητικό συνδικαλισμό, πού θα υπάρξει σημείο συνάντησης, πώς θα προχωρήσουμε; Τα νέα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που θα εκλεγούν μεθαύριο ως αναλογιστούν την τεράστια ευθύνη που έχουν απέναντι στους συναδέλφους της βάσης

και γενικότερα στην ελληνική κοινωνία.

Φροντίστε, λοιπόν, βρείτε τον τρόπο να συνεννοηθείτε, να συντρέξετε για τον ίδιο στόχο, για το μεγάλο όραμα, που δεν είναι άλλο από το δημόσιο σχολείο.

Σας ευχαριστώ.

ΚΑΡΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Συζητάμε, νομίζω, συνάδελφοι, βρισκόμαστε όλοι εδώ και συζητάμε για την κριτική πεπραγμένων του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου. Μέχρι στιγμής ακούσαμε τις θέσεις των κομμάτων, όπως επίσης ακούσαμε μία γενικότερη πολιτικοοικονομική κατάσταση που επικρατεί σε ένα παγκόσμιο σκηνικό και έγιναν σοφότερος, πράγματι μπορώ να πω, ακούγοντας τους περισσότερους από σας εδώ μέσα.

Για να δούμε όμως εάν συζητούμε γι' αυτό ακριβώς που έχουμε ανέβει στο βήμα. Να μιλήσουμε λοιπόν για την ουσία του θέματος, για την κριτική πεπραγμένων. Φαίνεται, λοιπόν, ότι θα πρέπει να πούμε ότι για ό,τι καλό ή ό,τι κακό έχει γίνει αυτήν τη διετία φταίνε οι τέσσερις παρατάξεις και τα II μέλη της ΔΟΕ.

Άρα λοιπόν, για να δούμε λοιπόν ποια θέματα είχαν να διαχειριστούν αυτά τα II μέλη της ΔΟΕ. Ένα καίριο θέμα ήταν η λήξη της απεργίας και ο διάλογος. Ο εθνικός διάλογος που γίνεται για την παιδεία και έχει γίνει πολλή συζήτηση γι' αυτό το θέμα και βεβαίως δεχόμαστε ως παράταξη, γιατί ανήκω στην ΠΑΣΚ, μία ισχυρή κριτική από την αριστερή πτέρυγα, για το αν έπρεπε ή δεν έπρεπε η Διδασκαλική Ομοσπονδία να πάει σε αυτό το διάλογο.

Εμείς συνάδελφοι ήμασταν ξεκάθαροι και είπαμε ότι έπρεπε να πάμε σε αυτό το διάλογο από την πρώτη στιγμή και ότι δεν θα αφήσουμε άλλους να αποφασίσουν για εμάς χωρίς εμάς. Και έπρεπε να πάμε σε αυτό το διάλογο γιατί έχουμε και θέσεις και προτάσεις που είναι προς όφελος τόσο των συναδέλφων όσο και της παρεχόμενης παιδείας. Μάλιστα αυτό το θέμα συζητήθηκε και στις Γενικές Συνελεύσεις των συλλόγων και ψηφίστηκε στις εκλογές των αντιπροσώπων και έδειξε εντέλει, γιατί το είχαν αναγάγει σε καίριο θέμα, καίριο ζήτημα, ποια είναι η άποψη των συναδέλφων.

Για να δούμε το θέμα του Απεργιακού Ταμείου. Εδώ πράγματι και δυστυχώς πλην ενός-δύο συναδέλφων δεν μίλησε κανείς γι' αυτή την αποτυχία της ίδρυσης του Απεργιακού Ταμείου και αν κάποιος μπορεί να προσάψει κάτι και στα II μέλη της ΔΟΕ είναι ότι δεν λειτούργησαν συναινετικά έτσι ώστε επιτέλους ο κλάδος να αποκτήσει ένα κοινό Απεργιακό Ταμείο.

Δυστυχώς το μπαλάκι το στείλατε πάλι στους Συλλόγους, οι Σύλλογοι με τα μέσα που έχουν προσπαθούν να κάνουν κάτι, αλλά ξέρετε πολύ καλά ότι θα πελαγοδρομήσουμε και στο τέλος δε θα γίνει τίποτα.

Άρα λοιπόν πρέπει να ξαναδούμε και να ξανασυζητή-

σουμε το θέμα του Απεργιακού Ταμείου. Δεν πρέπει να κλείσει εδώ γιατί προφανώς κάποιοι θέλουν να το κλείσουν. Και δεν ξέρω γιατί.

Πάμε να δούμε στη δημοκρατία και ελευθερία μέσα στο σχολείο, να δούμε λοιπόν εάν τα II μέλη της ΔΟΕ όντως έκαναν πράξη αυτό που ζητάει η βάση, γιατί μπορεί να συζητούμε πολλά και σημαντικά θέματα, για τα ασφαλιστικά, για τα συνταξιοδοτικά, για το αν θα πάρουμε ή όχι σύνταξη, εάν παίρνουμε το εφάπαξ, και τότε, αλλά δυστυχώς τον συνάδελφο τον απασχολούν και τα μικρά πράγματα, που νομίζω ότι είναι και πιο σοβαρά και σημαντικά.

Για να δούμε λοιπόν τι κάνανε τα II μέλη της ΔΟΕ μέσα στη διετία αυτή για την ελευθερία και δημοκρατία μέσα στο σχολείο. Είχαμε πολλές και διαφορετικές περιπτώσεις. Τέτοια εποχή, συνάδελφοι, γιατί ήμουν πάλι αντιπρόσωπος θα θυμάστε ότι συζητούσαμε και είχαμε χύσει δάκρυα για το II° Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών και την πολιτική δίωξη πέντε συναδέλφων. Το ξεχάσατε συνάδελφοι. Δεν έμαθα και δεν άκουσα κανέναν όμως να πει μια λέξη σε αυτή τη Γ.Σ. τι κατάληξη είχε τελικά και αν τα μέλη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και μάλιστα ποιες παρατάξεις ήταν αυτές που στάθηκαν δίπλα μας, γιατί προέρχομαι από το Σύλλογο της Ανατολικής Αττικής, στην υπεράσπιση αυτών των συναδέλφων και ποιο ήταν τελικά το αποτέλεσμα γι' αυτούς τους συναδέλφους.

Επίσης για το 132° που γίνεται πολύ λόγος, ποιες ήταν αυτές οι παρατάξεις μέσα στη Διδασκαλική Ομοσπονδία οι οποίες έμπρακτα και με ανακοινώσεις αλλά και με τη συμμετοχή τους και με την παρουσία τους στα δικαστήρια βρίσκονταν εκεί τη μέρα που έπρεπε. Και θα βρίσκονται να είστε βέβαιοι και στις 22 του Γενάρη.

Όπως επίσης για να δούμε για τα θέματα ρατσισμού και πράγματι υπάρχουν τέτοια θέματα και υποβόσκουν πια σιγά-σιγά και μέσα στο ελληνικό σχολείο. Να μιλήσουμε πάλι για την περιοχή μας, για τον Άγιο Στέφανο, για τη διευθύντρια που προπηλακίστηκε για τους μαθητές που προπηλακίστηκαν. Ποια ήταν η θέση και η άποψη του κλάδου και ποιων παρατάξεων.

Ο συνάδελφος Τεκίδης (από τη ΔΑΚΕ) στάθηκε πολύ καλά στο θέμα του Διδασκαλικού Βήματος και της ιστοσελίδας και τι προβάλλεται μέσα από κει. Καυτηρίασε το γεγονός ότι κυρίως παρουσιάζονται οι συνεντεύξεις σε μέσα ε-

νημέρωσης και οι ομιλίες του προέδρου της ΔΟΕ σε διάφορους φορείς. Συνάδελφε Τεκίδη, για να παρουσιάσεις κάτι πρέπει και να το κάνεις, και δεν κάνεις κριτική για αυτά που λέει και εάν είναι οι θέσεις του κλάδου, αλλά γιατί παρουσιάζονται.

Για να δούμε λοιπόν τι γράφει η παράταξη της ΔΑΚΕ στις 5 Απριλίου του 2009 στην ιστοσελίδα της και εδώ θα μιλήσουμε όχι για τη Νέα Δημοκρατία, μα θα μιλήσουμε για την παράταξη που εκπροσωπεί τους δασκάλους σε αυτήν εδώ τη Γενική Συνέλευση. Γράφει συγκεκριμένα: η εισοδηματική πολιτική που ανακοίνωσε η κυβέρνηση προβλέπει εφάπαξ βοήθημα γι' αυτούς που έχουν μηνιαίες αποδοχές έως 1.700 ευρώ. Μέγα ψέμα συνάδελφοι. Δεν προβλέπεται για μηνιαίες αποδοχές 1.700 ευρώ. Και αν είναι λάθος εκ παραδρομής ότι δεν βάλατε τις «ακαθάριστες» ή ότι ο δάσκαλος γνωρίζει, σας πληροφορώ ότι δεν μπαίνει μόνο ο δάσκαλος εκεί και ενημερώνονται και άλλοι από την ιστοσελίδα σας.

Ελέγξτε, λοιπόν, πρώτα τι γράφετε, τι στέλνετε και μετά να ψέγετε το Προεδρείο της ΔΟΕ για το αν βάζει τις θέσεις σας ή δεν βάζει και ευτυχώς που δεν τις βάζει, αν είναι τέτοιες.

Θα ολοκληρώσω με την πολυδιάσπαση του κλάδου. Πολλοί συζητούμε για το νηπιαγωγείο, για τη θεσμοθέτηση του ωραρίου. Και βεβαίως έχει άμεση σχέση με αυτό που λέμε όταν μιλούμε για τη μείωση στα πλαίσια της δευτεροβάθμιας, βλέπουμε το τυρί και δεν βλέπουμε τη φάκα.

Συνάδελφοι, έχετε την εντύπωση ότι χωρίς την αύξηση των οργανικών θέσεων και χωρίς τους διορισμούς θα λύσει τα προβλήματα μας εάν και εφόσον γίνει η μείωση του ωραρίου, από ό,τι μας λένε οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ που φαίνεται έχουν καλύτερη πληροφόρηση ότι επίκειται. Θα καταλήξουμε στην ίδια περίπτωση με τα νηπιαγωγεία.

Και βέβαια εδώ αυτό που πρέπει να προσέξει πάρα πολύ καλά η ΔΟΕ και όλα τα μέλη της ΔΟΕ είναι αυτή η πολυδιάσπαση στο χώρο μας. Συντονιστικό Νηπιαγωγών, Συντονιστικό Γυμναστών, Συντονιστικό Ωρομισθίων, σε λίγο Συντονιστικό Δασκάλων Ολοήμερου, σε λίγο Συντονιστικό Διευθυντών. Σε λίγο εδώ δεν θα είναι μέλη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, θα είναι τα μέλη των Αντιπροσώπων αυτών των ομάδων που ανέφερα προηγουμένως.

Ή θα πάμε ενωτικά και μαζικά και γι' αυτό και δεν υπέγραψα το κείμενο του συντονιστικού των νηπιαγωγών ή ο καθένας θα κοιτάει τα θέματα ανάλογα με την περίπτωση. Γι' αυτό λοιπόν λέω ότι θα πρέπει να το κάνει πρώτο θέμα η ΔΟΕ το θέμα των νηπιαγωγών. Μαζί με την αύξηση στα 1.400 ευρώ για το νεοδιόριστο. Και να ξεκινήσει το Σεπτέμβρη αγωνιστικά, δυναμικά, με κινητοποιήσεις και γι' αυτό απευθύνομαι και κοιτώ εσάς της αριστερής πτέρυγας μόνο και το βλέπετε όλοι αυτή την ώρα. Γιατί πρέπει να το κάνουμε πρώτο θέμα και να μην πάμε στα σχολεία εάν δεν πάρουμε αυτές τις δύο αποφάσεις.

Μιλάει ένα μη ζωντανό και υποταγμένο μέλος αυτής της Γενικής Συνέλευσης όπως μας αποκάλεσαν πάρα πολλές φορές από αυτή την πτέρυγα οι αντιπρόσωποι των παρατάξε-

ων των Παρεμβάσεων, το οποίο όμως ως Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μου, όπου έχει την αυτοδυναμία με τέσσερις έδρες η ΠΑΣΚ, από το Σεπτέμβρη έχει κάνει δύο συναντήσεις με όλους τους νηπιαγωγούς της Ανατολικής Αττικής, έχει πάρει απόφαση και δεν λειτουργεί κανένα νηπιαγωγείο ως ολόημερο και μάλιστα έχουμε πάρει απόφαση ότι αν κρατηθούν οποιαδήποτε χρήματα από τις συναδέλφισσες θα πληρωθούν από το Σύλλογό μας.

Αυτό λοιπόν το υποταγμένο μέλος σας λέει ότι έχουμε πολλά που μας ενώνουν και ελάχιστα που μας χωρίζουν. Και αυτά που μας ενώνουν είναι τα προβλήματα. Και το γνωρίζετε πολύ καλά ότι αν δεν παλέψουμε δεν πρόκειται ναλυθούν.

Εάν όμως πιστεύετε ότι δημιουργώντας πολιορκητικούς κλοιούς μέσα στη Διδασκαλική Ομοσπονδία ή επιμερίζοντας τα προβλήματα, προβλήματα νηπιαγωγών - προβλήματα δασκάλων θα λύσουμε το πρόβλημα είμαστε βαθιά γελασμένοι.

Επίσης θα ήθελα να σας πω ότι στις 18/6⁰⁰ το Διοικητικό Συμβούλιο έκανε έκτακτο Διοικητικό Συμβούλιο μετά τις εκλογές και αυτό είναι πολύ χαρακτηριστικό των αντιπροσώπων. Για το 3^ο νηπιαγωγείο Γλυκών Νερών και για την κτιριακή υποδομή, γιατί καλό είναι το εργασιακό αλλά υπάρχει και το κτηριακό και ειδικά των νηπιαγωγείων. Συνάδελφοι, και βέβαια πρέπει να το παλέψουμε και δεν λύνεται ούτε με τις διαβεβαιώσεις του Προέδρου που είπε ότι η ΔΟΕ έχει πάρει απόφαση να καλυφθούν τα χρήματα των συναδελφισσών που θα τους κρατηθούν χρήματα, ούτε με τις δικές μας μικρές ενέργειες ενός τοπικού συλλόγου.

Θα πρέπει να έχουμε κεντρική απόφαση το Σεπτέμβρη, κανένα νηπιαγωγείο να μην ανοίξει ως πρωινή ζώνη, εάν δεν έχει κατοχυρωθεί το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών. Αυτή και μόνο η απόφαση πρέπει να βγει μέσα απ' αυτή τη Γενική Συνέλευση. Ευχαριστώ πολύ.

ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι, απευθύνομαι σε σας που μείνατε στην αίθουσα και συμμετέχετε στις διαδικασίες της Γ.Σ. του Κλάδου μας και σας συχαίρω γι' αυτό. Απευθύνομαι σε όσα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είναι εδώ τώρα, και τους ευχαριστώ.

Και τους συχαίρω που έχουν αντίληψη του ρόλου τους. Μιλώ λοιπόν σε σας που μείνατε, και δεν απευθύνομαι σ' αυτούς που συνηθίζουν να έρχονται το πρωί, να μας τα ρίχνουν και μετά να εξαφανίζονται.

Σήμερα, το θέμα είναι κριτική πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και όχι κριτική πεπραγμένων αντιπροσώπων.

Συναδέλφισσες Συνάδελφοι,

σ' ότι μ' αφορά, έρχομαι στην πρωτεύουσα όχι ως ταξιδευτής. Έρχομαι και ανεβαίνω στο βήμα αυτό του Κλάδου όχι απλά ως προσκυνητής του ιστορικού μας παρελθόντος.

Ανεβαίνω στο βήμα αυτό για να καταθέσω όσα μου εμπιστεύτηκαν οι συνάδελφοι του δημόσιου Δημοτικού Σχολείου και του δημόσιου Νηπιαγωγείου. Ανεβαίνω για να καταθέσω προτάσεις που πιστεύω ότι μας οδηγούν μπροστά. Οι διαπιστώσεις όλων σας για μικρή συμμετοχή στις Συνελεύσεις των Συλλόγων, για μικρή συμμετοχή στις Κινητοποιήσεις των εργαζομένων του δημοσίου τομέα τη χρονιά που πέρασε πρέπει να μας προβληματίσουν και να μας οδηγήσουν σε ΑΛΛΑΓΕΣ. Το λέω καιρό τώρα, το βροντοφωνάζω και το υπογραμμίζω. Ζούμε την εποχή της μετα-αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Τα κέντρα του πλούτου οδηγούν τον άνθρωπο σε απομόνωση, οδηγούν την κοινωνία, την οικογένεια, τον άνθρωπο, τον καθένα από εμάς στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού μας. Για να αποφύγουν τον αγώνα μας, για να επιβάλλουν την άποψη τους, για να προτείνουν και στο τέλος να μας φέρουν σωτήρες.

Σήμερα δεν καίγεται απλά το σπίτι μας. Τώρα, αυτές τις στιγμές, το σύστημα του πλούτου επιθυμεί να γονατίσει όλους μας στο κατώφλι του. Προσπαθούν να μας κάνουν επαίτες.

Και επειδή άκουσα προηγουμένως από τη ΔΑΚΕ κάποιους να ωρύονται και να κραυγάζουν απευθύνω τα παρακάτω σ' αυτούς.

Ξέρετε ότι λόγω αγωνιστικότητας και παρελθόντος το βλέμμα μου πάντα πήγαινε αριστερά. Σήμερα όμως θέλω να κοιτάξω δεξιά και να σας πω δυο πράγματα, γιατί άκουσα να λέτε πολλά και να δικαιολογείτε τα αδικαιολόγητα. Τι κοινό έχετε με όλους αυτούς; Δάσκαλοι και Νηπιαγωγοί είστε. Και γίνομαι σαφής, με όλους αυτούς που χτίζουν σπίτια με άδεια αναψυκτηρίου! Τι κοινό έχετε μ' αυτούς που μιλάνε με στοργή για την πολύτεκνη οικογένεια, μ' αυτούς που μιλάνε με πόνο για την υπογεννητικότητα στη χώρα μας και έχουν από τρεις νταντάδες στο σπίτι τους; Τι κοινό έχετε εσείς μ' αυτούς που μιλάνε και νομοθετούν για την Δημόσια Εκπαίδευση και κόπτονται δήθεν για τον χαμηλό μισθό μας, αλλά τα παιδιά τους τα στέλνουν στα ιδιωτικά κολέγια; Σας ερωτώ, τι κοινό έχετε μ' αυτούς; Πριν από λίγο ήρθε στα χέρια μου αυτό το κείμενο. Πρέπει να το καταδικάσουμε. Και σεις συνάδελφοι της ΔΑΚΕ. Γιατί αυτοί που το υπογράφουν είναι μάλλον "δικά σας παιδιά". Και επειδή με ερεθίσατε με το να ασκείτε κριτική για προσωπικές σελίδες μελών της ΔΟΕ, ακούστε τι κυκλοφορεί σ' άλλες ιστοσελίδες.

Ακούστε λοιπόν τι ιδρύεται! Έχω στα χέρια μου το καταστατικό. Ιδρύεται λοιπόν μη κερδοσκοπική αστική εταιρεία με την επωνυμία "Πανελλήνια Ένωση Διευθυντών και Προϊστάμενων Εκπαίδευσης". Προηγήθηκε συγκέντρωση κάποιων Προϊστάμενων στη Μακεδονία και απηύθυναν κάλεσμα σε όλα την χώρα.

Το καταθέτω Πρόεδρε γιατί εδώ δεν έχουμε δικαίωμα να μιλάμε στον αέρα.

Όλοι πρέπει να καταδικάσουν τέτοιες ενέργειες. Όσο "δικά μας" και αν είναι αυτά τα παιδιά.

Αναπηδά το ερώτημα: Υπάρχει ελπίδα;

Και βέβαια υπάρχει! Τους μύθους που κατασκευάζουν όλοι αυτοί για τους λόγους που προανέφερα πρέπει να τους

ανατρέψουμε! Η ανατροπή όμως δεν έρχεται από μόνη της. Η ανατροπή θέλει συμμετοχή, δράση, θέλει εγερτήριες ιδέες, θέλει αλλαγές. Δεν μπορεί να μιλάμε συνεχώς για τα τετριμμένα!

Κρατήστε στα αυτιά σας την ανατροπή και αποβάλλετε τη λέξη δέσμευση. Ακούσατε από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου να δεσμεύεται. Για μας δεν πρέπει να υπάρχουν δεσμεύσεις. Για μας εδώ μέσα δυο λέξεις πρέπει να υπάρχουν! Όραμα και Αγώνας!

Εδώ εμείς δεν νομοθετούμε. Εμείς εδώ δεν πήραμε ρόλους. Οι ρόλοι είναι για τους ηθοποιούς. Εμείς εδώ αναλάβαμε ευθύνες. Και έχουμε την ευθύνη να εμπνεύσουμε, να οδηγούμε, να ανατρέπουμε. Όχι για τον εαυτό μας και μόνο αλλά για το καλό της κοινωνία, για τη νέα γενιά, και παντού μπροστά μας σε κάθε ενέργεια πρέπει να ξεπηδά το παιδί.

Εμείς εδώ δεν πρέπει να αναπαυόμαστε στις δάφνες του παρελθόντος, θέλω να είμαι έντιμος για τρεις λόγους. Πρώτον, θέλω να είμαι έντιμος και το χρωστάω στη δασκάλα και στον δάσκαλο μου. Αυτοί θυμάμαι αγωνίζονταν με τριμμένα ρούχα, σε δύσκολες εποχές, μέσα σε καταστάσεις που εμείς σήμερα δεν ζούμε. Εμείς όλοι σήμερα απολαμβάνουμε τα αγαθά των αγώνων τους. Και σας αναφέρω μερικά: Ανωτατοποίηση, μετεκπαίδευση, μεταπτυχιακά, ωράριο εργασίας. Όλα αυτά δεν ήρθαν μόνο τους. Κάποιοι φύγαν απ' τη ζωή χωρίς να γευτούν τίποτα από αυτά. Και εσείς τα λησμονείτε όλα!

Γι' αυτό ανέβηκα στο βήμα αυτό, για να σας τα θυμίσω.

Δεύτερον, θέλω να είμαι έντιμος με αυτούς που με ψήφισαν, αυτούς που άκουσαν τα λόγια μου, αυτούς που τους άγγιξαν, που τους συγκίνησαν. Τέλος, θέλω να είμαι έντιμος και στα παιδιά, στα παιδιά μου, στα παιδιά του λαού, στη νέα γενιά.

Γι' αυτό καταθέτω και τις προτάσεις. Τίποτα δεν έγινε τυχαία. Κοιτάξτε πρωτοσέλιδο. Γράφει: Στην ουρά για να γίνουν δάσκαλοι. Δυόμισι χιλιάδες αιτήσεις για δεκαπέντε θέσεις στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Αγωνίστηκαν άνθρωποι γι' αυτό. Υπήρξαν όμως και πολιτικές ηγεσίες που υλοποίησαν οράματα μας και φτάσαμε ως εδώ.

Εμείς χρειαζόμαστε πρώτα απ' όλα ένα Νέο Σχολείο, δημιουργικό, ολοήμερο, χωρίς καμιά και το υπογραμμίζω μορφή ωρομίσθιας.

Εμείς έπρεπε, πρώτα απ' όλα, συναδέλφισσα που αντιδράς, να είμαστε υποψιασμένοι όταν το Υπουργείο από Εργασίας που ήταν στη χώρα μας, έγινε Υπουργείο Απασχόλησης. Έπρεπε να καταλάβουμε τι μας περιμένει. Επαναφορά στη μόνιμη και σταθερή εργασία, λοιπόν.

Χρειαζόμαστε ένα νηπιαγωγείο δίχρονο, με βοηθητικό προσωπικό, με σταθερό ωράριο.

Κοινωνική πολιτική, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, και το λέω σε εσάς γιατί οι άλλοι το άκουσαν και το ασπάζονται, δεν γίνεται με το να ξυπνάει το νήπιο στις 6 το πρωί για να πάει στο Νηπιαγωγείο και να συκοφαντούνται και οι Νηπιαγωγοί ότι δεν τα δέχονται.

Κοινωνική πολιτική σημαίνει η εργαζόμενη μητέρα να πάει στη δουλειά της στις 9 όταν έχει παιδιά αυτής της ηλικίας

και όχι το παιδί στις 6 στο Νηπιαγωγείο. Αυτό σημαίνει κοινωνική πολιτική.

Χρειάζεται ακόμα διάλυση όλων των Ομοσπονδιών, εκτός και εντός εισαγωγικών, και δημιουργία ενός ενιαίου συνδικάτου Εκπαιδευτικών όπως εμείς. Πρόεδρε, το οραματιστήκαμε. Εμείς ως Κλάδος. Και εκλογή της ηγεσίας του με καθολική ψηφοφορία όλων των εκπαιδευτικών.

Χρειάζεται Απεργιακό Ταμείο. Πρέπει να υλοποιηθεί η απόφαση μας. Καταθέτω στο Προεδρείο το Καταστατικό του Ταμείου του συλλόγου μου όπως υλοποιήθηκε και αισθάνομαι υπερήφανος που χρόνια τώρα Πρόεδρος του Αριστοτέλη κατάφερα να το δω να γίνεται πραγματικότητα.

Τελειώνω, λοιπόν, εδώ. Θυμίζοντας σε όλους ότι τίποτα δεν έγινε τυχαία. Τίποτα δεν έγινε με πορείες μέσα σε κοιλιάδες ρόδων. Νιώθω υπερήφανος που ανήκω σ' αυτόν τον Κλάδο που δεν έχει λιποτάκτες στον αγώνα που μας δόθηκε να βγάλουμε εις πέρας. Σας ευχαριστώ.

ΓΚΟΥΜΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Ευχαριστώ πολύ. Από το Σύλλογο «Αλέξανδρος Δελμούζος», εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ.

Μπορώ εύκολα να πω ότι θα παραιτούμουν του χρόνου ομιλίας μου γιατί πιστεύω ακράδαντα Πρόεδρε του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ ότι η ΔΟΕ πρέπει να υιοθετήσει όλα αυτά που ακούστηκαν από την ωρομίσθια και να παλέψει για την κατάργηση της ωρομίσθιας και μόνο.

Το λέω αυτό και θα είμαι πάρα πολύ σύντομος γιατί πιστεύω στο αγωνιστικό προφίλ και την κουλτούρα όλων μας εδώ μέσα. Εγώ προσωπικά την άνοιξα. Εγώ προσωπικά. Θέλω να με αφήσεις, να με ακούσεις και μετά πες ό,τι θέλεις.

Συνάδελφε Πρόεδρε, στο πρόσωπο του οποίου εκφράζεται όλο το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο, να ξέρεις ότι με λύπησε το γεγονός και έχετε ευθύνη ως 11 μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, το ρήμα που είπε ο συνάδελφος από τη ΔΑΚΕ, ακούσαμε εκθές από το συνάδελφο Γενικό Γραμματέα για τα τεκταινόμενα στη ΔΟΕ. Εκθές τα άκουσε ο συνάδελφος για πρώτη φορά.

Είσατε ή δεν είσατε μέλη του Ημελούς Δ.Σ. της ΔΟΕ; Εκθές τα ακούσατε συνάδελφοι της ΔΑΚΕ τι έκανε η ΔΟΕ; Θέλω να πω, αφού τα διαβάσατε πείτε στο συνάδελφο ότι το ρήμα ακούει είναι άλλο και το ρήμα διαβάζω είναι άλλο.

Συνάδελφε Πρόεδρε, ως σημείο αναφοράς να ξέρεις ότι απορρίπτουμε στο Σύλλογο και γενικά ως παράταξη, το ξέρεις πολύ καλά, αυτό που μας ζητάει η παράταξη της ΔΑΚΕ. Να είμαστε συναινετικοί. Όσο μας βάζουν το χέρι βαθιά και μας παίρνουν το μισθό από μέσα από την τσέπη, γιατί το μηδέν τοις εκατό μας αφορά όλους. Χάνουμε 700 ευρώ το χρόνο απ' αυτά που ήδη έχουμε.

Όσο μας λένε ότι το 5% είναι όνειρο θερινής νυκτός και σπάει το φράγμα του 3 θα είμαστε στους δρόμους. Όσο μας

λένε ότι θα κάνουν κάποιο ουρές για να συνωστίζονται στα γραφεία για επιμορφωτές και όχι για ουσιαστική επιμόρφωση θα είμαστε στους δρόμους. Όσο μας λένε ότι δούλεψε 30 και 35 χρόνια και δεν έχεις φάρμακα, δεν έχεις σύνταξη, δεν έχεις εφάπαξ, θα είμαστε στους δρόμους. Το οφείλουμε σε όλους μας.

Σας καλώ λοιπόν και κλείνω ότι πρέπει οπωσδήποτε από δω μέσα να βγούμε με ενωτικό διεκδικητικό πλαίσιο και αγωνιστικό και να μην αφήνουμε καμία αιχμή για κανέναν.

Τελειώνοντας, θέλω να πω κάτι. Χρησιμοποιώντας όρους ψυχολογίας για να επιστρέψω σε κάποιους που λένε ότι εκεί στο Σύλλογο στο ΔΕΛΜΟΥΖΟ ή στην παράταξη της ΠΑΣΚ μπορούν να προσάψουν λέξεις όπως τραμπουκισμοί ή άλλου τέτοιου είδους, σας λέω λοιπόν ότι στην ψυχολογία υπάρχει ένας ουσιαστικός ρόλος. Το προβολικό σχήμα.

Με το προβολικό σχήμα λοιπόν προσδιορίζαστε και όχι με την αγωνιστική δράση. Μακριά από μας τέτοιες κουβέντες και ό,τι άλλο θέλετε το συζητάμε.

Σας ευχαριστώ πολύ, καλό καλοκαίρι.

ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Η ΑΘΗΝΑ»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, από το πρωί παρακολουθώ με ιδιαίτερη προσοχή την αγωνιώδη προσπάθεια που κάνουν οι συνάδελφοι αντιπρόσωποι της ΔΑΚΕ να μας πείσουν ότι για όσα δεν έγιναν ή όσα κακά έγιναν την προηγούμενη χρονιά φταίει η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Για όσα δε έχουν να κάνουν με την εισοδηματική πολιτική ότι φταίει η διεθνής οικονομική κρίση, ενώ για τα υπόλοιπα, όπως π.χ. υλικοτεχνική υποδομή, φταίει το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ κυβερνούσε την χώρα πριν πεντέμισι χρόνια.

Δεν μας είπαν για τις δικές τους ευθύνες και βέβαια δεν έκαναν ουδόλως αυτοκριτική όπως θα όφειλαν να κάνουν σήμερα και να απολογηθούν για το τι έχει γίνει αυτά τα τελευταία πεντέμισι χρόνια στο χώρο της δημόσιας πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, για άλλη μια χρονιά το συνδικαλιστικό κίνημα χρειάστηκε να κάνει αγώνα για την κατοχύρωση των κεκτημένων. Μπροστά πραγματικά σε μία σκληρή αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική είδαμε το εισόδημα μας να μειώνεται.

Είδαμε να έχουμε μηδενικές αυξήσεις και μάλιστα θυμηθήκαμε εκείνο το οποίο ο Μητσοτάκης πριν από 15 χρόνια μας είχε πει: μηδέν συν μηδέν ίσον 14%. Σήμερα το εισόδημα μας μειώνεται από μία αντιεκπαιδευτική πολιτική η οποία συρρικνώνει τις δημόσιες δαπάνες για την παιδεία και ενώ μας υποσχόταν 5% στο τέλος της προηγούμενης τετραετίας, αίσίως στο τέλος της δεύτερης τετραετίας ή στο μέσον της δεύτερης τετραετίας βρίσκεται στο 3%.

Και αυτή η υποχρηματοδότηση δεν σημαίνει μόνο πά-

γωμα των μισθών μας, σημαίνει μείωση των λειτουργικών δαπανών για τα σχολεία, σημαίνει μείωση των διορισμών δασκάλων και νηπιαγωγών για την επόμενη διετία. Δασκάλων κατά 25% ενώ νηπιαγωγών κατά 50%.

Από την άλλη παρακολουθούμε και είναι και στα καινούργια αιτήματα μας δυστυχώς τη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων. Το Ταμείο Πρόνοιας για πρώτη φορά αδυνατεί να καταβάλει τα εφάπαξ στους συναδέλφους οι οποίοι συνταξιοδοτούνται, ενώ από την άλλη είμαστε υποχρεωμένοι να πληρώνουμε όλο και περισσότερες, λοιπόν, εξετάσεις. Αυτή είναι η κατάσταση που υπάρχει στον ΟΠΑΔ.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πεντέμισι χρόνια ήταν αρκετά έτσι ώστε να καταλάβουμε όλοι ότι η μεταρρύθμιση την οποία επαγγέλησαν έγινε απορρυθμισή. Εκτός βέβαια μεταρρύθμιση να ήταν το έξυπνο σχολείο ή το σχολείο με ονοματεπώνυμο.

Αλήθεια άλλωστε ποιοι θυμούνται λοιπόν αυτά τα καινότομα τα οποία μας είπαν τα προηγούμενα χρόνια; Ποιοι θυμούνται το έξυπνο σχολείο, τις εξαγγελίες που έκαναν Υπουργοί, διαδοχικοί Υπουργοί ή το σχολείο με ονοματεπώνυμο;

Από την άλλη η επανίδρυση του κράτους έγινε διάλυση του κράτους. Ένα κράτος το οποίο κυβερνιέται από κουμπάρους, από golden boys, ένα κράτος το οποίο έφερε σε αυτή την κατάσταση σήμερα τα ασφαλιστικά ταμεία και να διεκδικούμε εκτός από τα πολλά αιτήματα τα οποία είχαμε τα προηγούμενα χρόνια να διεκδικούμε και σήμερα ιατροφαρμακευτική νοσοκομειακή περίθαλψη, να διεκδικούμε το αυτονόητο, να διεκδικούμε κοινωνική ασφάλιση.

Το ολοήμερο σχολείο αφέθηκε στην τύχη του. Πραγματοποίησαν εκείνο το οποίο έλεγαν να το κάνουν πραγματικά πάρκινγκ. Μέσα σε όλα αυτά, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η Ομοσπονδία παρά τις όποιες δυσκολίες και αυτή τη χρονιά πέτυχε να αναδείξει τα αιτήματα και τα προβλήματα.

Σήμερα όμως είναι αναγκαίο περισσότερο από ποτέ να στηριχθεί ο χώρος της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με ένα συγκεκριμένο πλαίσιο διεκδίκησης που θα αφορά την αναβάθμιση μας, οικονομική και θεσμική, την κατοχύρωση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων, την κατάργηση της ωρομίσθιας, τη στήριξη του ολοήμερου σχολείου, τη διετή προσχολική ηλικία, αλλά και με θεσμοθέτηση βέβαια του ωραρίου για τις νηπιαγωγούς.

Αιτήματα που θα έχει την ευθύνη να θέσει η ΠΑΣΚ και πάλι ως πρώτη δύναμη στον κλάδο και ως πλειοψηφία στη ΔΟΕ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Άδεια η αίθουσα, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αλλά θα προσπαθήσω να τοποθετηθώ.

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για την κατανόηση που θα δείξετε. Είναι αλήθεια ότι ζούμε σε μια περίοδο πρωτοφανούς κυβερνητικής αδιαφορίας, επίθεσης στα δικαιώματα

των εργαζομένων και ταυτόχρονα έντονα προκλητικής συμπεριφοράς των κυβερνητικών στελεχών.

Δίπλα μας, γύρω μας, κυριαρχούν τα σκάνδαλα, η σήψη, η διαφθορά, το κουκούλωμα. Η άκρατη κερδοσκοπία, ο ανεξέλεγκτος πλουτισμός, (διακοπή από ΔΑΚΕ) -δεν κοιτάω εσένα και δεν αγγίζει εσένα, μην απολογείσαι, εξάλλου εσένα σε θεωρώ εν δυνάμει σύμμαχο μου.

Ο ανεξέλεγκτος πλουτισμός των λίγων, η απρόκλητη ενίσχυση των δυνατών και οικονομικά προνομιούχων και η περιθωριοποίηση των αδυνάτων των κοινωνικά και οικονομικά, έχουν σαν αποτέλεσμα να προκαλούν αηδία προς το πολιτικό σύστημα, αγανάκτηση και αποστροφή.

Οι πολίτες, λοιπόν, γίνονται πολίτες του καναπέ, πολίτες που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω τους, μια και βρισκόμαστε στην εποχή της πληρόφρησης.

Στο χώρο μας, αγαπητοί συνάδελφοι, στο χώρο της εκπαίδευσης ζούμε πραγματικά πρωτόγνωρα φαινόμενα. Ποιος θα το σκεφτόταν πριν λίγα χρόνια ότι ο συνάδελφος που πρόσφατα συνταξιοδοτήθηκε ότι δεν θα έπαιρνε εφάπαξ. Απελπισμένα προσπαθεί ο άνθρωπος να επιβιώσει, δεν θα έπαιρνε έγκαιρα τη σύνταξη του. Ποιος θα το περίμενε ότι οι αυξήσεις θα ήταν μηδενικές. Ποιος θα το περίμενε ότι θα κυριαρχούσαν η ακρίβεια και η οικονομική εξαθλίωση.

Είναι αλήθεια ότι ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου δεν ξεκίνησε με τις καλύτερες προϋποθέσεις. Είναι αλήθεια όμως ότι ήταν ανάγκη, η κοινωνία ζητούσε έντονα να υπάρξει αυτός ο θεσμός. Αντί λοιπόν, η πολιτεία, να διορθώσει τα λάθη και τις αδυναμίες της ύπαρξης του, της ίδρυσης του, φτάσαμε στο ακριβώς αντίθετο, την πλήρη απαξίωση.

Είναι αλήθεια ότι καθημερινά παρατηρούμε την υποβάθμιση των νηπιαγωγείων, ως χώρων συγκέντρωσης, την καταστράτηγηση του ωραρίου των νηπιαγωγών, παρατηρούμε την ολοένα και αυξανόμενη περιθωριοποίηση μαθητών, οικονομικά και κοινωνικά αδυνάτων, παρακολουθούμε την απαξίωση του λυκείου και την εμπορευματοποίηση της αγωνίας των παιδιών μας.

Θέλω εδώ να σας αναφέρω ότι έχω κόρη στην πρώτη λυκείου. Πρόσφατα λοιπόν σε μια συζήτηση διεξοδική με τις φίλες της, τις συμμαθήτριες της πώς βλέπουν το μέλλον της εκπαίδευσης, διέκρινες μια απογοήτευση και μια αγωνία στα βλέμματα αυτών των παιδιών. Μάλιστα η μία από αυτές μου

είπε ότι «κύριε Γιάννη, -αισθάνθηκα και άσχημα μόλις μου είπα κύριε Γιάννη, να μας χωρίζει μια απόσταση μακρινή- ότι αυτά που συμβαίνουν στην εκπαίδευση θέλω να στα πω με κάποιους στίχους. «Μήνας περνά και φέρνει άλλον μήνα, αυτά που έρχονται κανείς εύκολα τα εικάζει, είναι τα χθεσινά, τα βαρετά εκείνα και καταντά το αύριο πια σαν αύριο να μην μοιάζει». Μόνο με αυτούς τους στίχους του Καβάφη, λέει, μπορώ να σου απαντήσω πώς βλέπω το αύριο. Το βλέπω βαρετό, βλέπω σαν να μην υπάρχει πλέον αύριο».

Αισθάνεσαι λοιπόν εκείνη τη στιγμή μια δυσκολία, έναν κόμπο να σε ανεβαίνει στο στήθος γιατί δεν μπορείς να απαντήσεις στα βλέμματα τα ανήσυχα των παιδιών σου, των παιδιών των φίλων σου, των χθεσινών μαθητών σου. Αισθάνεσαι και εσύ βαρύ το φορτίο των ευθυνών.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είχαμε χθες, στην πανηγυρική έναρξη των διαδικασιών της Γενικής Συνέλευσης, την ευκαιρία να ακούσουμε από την εκπρόσωπο του Υπουργείου Παιδείας, να μην έχει τίποτα να προτείνει.

Βέβαια ο έμπειρος συνδικαλιστής και συμπατριώτης, εκπρόσωπος της Ν.Δ. κος Κόλιας προσπάθησε ανεπιτυχώς να τα μπαλώσει, θεωρώντας και αυτός ότι καλό είναι να μην πάρουμε καμία αύξηση, να μην μας δοθεί καμία αύξηση γιατί θα ρίξει τα βάρη λέει στις επόμενες γενιές, λες και αυτά που συμβαίνουν γύρω μας καθημερινά δεν ρίχνουν τα βάρη σε διπλάσιο και τριπλάσιο αριθμό στις επόμενες γενιές.

Αλλά και από την εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, εδώ θέλω να σταθώ κριτικά γιατί εμείς είμαστε συνδικαλιστικό κίνημα, παρά την σοβαρή της προσπάθεια να γίνει συγκεκριμένη και σαφής, παρά λοιπόν την προσπάθεια της να πάρει συγκεκριμένες θέσεις, να πάρει συγκεκριμένες δεσμεύσεις, φάνηκαν κάποια κενά σημεία. Εδώ είναι ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος, εδώ είναι ο ρόλος του κλάδου μας, εδώ είναι οι 85 χιλιάδες συνάδελφοι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης όπου με τη διαχρονική αγωνιστική παρουσία θα πρέπει να αποτελούμε την ασφαλιστική δικλείδα διεκδίκησης.

Εδώ πρέπει η ΔΟΕ, οι εκπρόσωποι μας να μην μετατρέπονται σε άκριτους υπερασπιστές της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής, αλλά μπροστάρηδες αγώνων διεκδίκησης.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σεβόμενος το χρόνο σας θα κλείσω. Σε μια εποχή δύσκολη θα πρέπει πέρα από τα μεγάλα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αύξηση των δαπανών για την παιδεία, στο πλαίσιο που όλοι συμφωνούμε, να δούμε μικρά και καθημερινά ζητήματα. Μικρά και καθημερινά ζητήματα που έχουν να κάνουν π.χ. με την κραυγή αγωνίας που ύψωσε η συναδέλφισσα η ωρομίσθια.

Είναι απαξιωτικό, είναι εξευτελιστικό αυτό που γίνεται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση με τους ωρομίσθιους. Θα πρέπει τώρα, τώρα, πριν είναι αργά, από το Σεπτέμβριο να μην υπάρχει κανένας ωρομίσθιος στα σχολεία.

Θα πρέπει οι συνάδελφοι αυτοί να ενταχθούν οργανικά σε κενά, οργανικά κενά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, σε ένα 12θέσιο σχολείο και σε δύο ολόημερα οργανική θέση, ώστε να εξαντλούν το ωράριο των καλλιτεχνικών, της μουσι-

κής, της γυμναστικής, της αγγλικής γλώσσας.

Θα πρέπει εμείς πρώτοι να σταθούμε ενάντια σε αυτό το σύστημα που εξευτελίζει την ανθρώπινη παρουσία και το μόχθο του καθενός συναδέλφου, την πνευματική εκπαιδευτική επάρκεια που έχει αποκτήσει μέσα στα πανεπιστήμια.

Συνάδελφοι, θα πρέπει να αντιδράσουμε τώρα σε αυτό που γίνεται με το ωράριο. Στην καταστρατήγηση του ωραρίου. Βλέπουμε ότι καθημερινά απουσιάζουν συνάδελφοι από τα σχολεία. Ο κάθε διευθυντής, λέει, μπορείς να καλύψεις, συνάδελφε, το κενό; Έτσι καταστρατηγείται ουσιαστικά το ωράριο που έχουμε κατακτήσει με αγώνες, με νόμους που έχουν παρθεί ύστερα από μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Θέλω επίσης, συνάδελφοι, να πω σε αυτούς που με ρηχές και απολίτικες αναλύσεις οδηγούνται σε τοποθετήσεις ότι ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία είναι το ίδιο, θέλω να τους δηλώσω ευθαρσώς ότι είναι και αδιέξοδο και ανέξοδο αυτό που κάνουν γιατί προσβάλλουν βάνουσα την πλειοψηφία του εκπαιδευτικού κόσμου, που έχει μνήμη και κρίση, που αγωνίστηκε διαχρονικά ώστε και μισθούς να αποκτήσουμε Π.Ε. κατηγορίας, να καταργηθούν οι επιθεωρητές, να ιδρυθούν τα Ανώτατα Παιδαγωγικά Τμήματα, να υπάρχει και μισθολογική εξίσωση με τους καθηγητές της δευτεροβάθμιας, να ιδρυθούν τα Διδασκαλεία, μείωση ωραρίου κ.α.

Κλείνω. Θέλω να πω κάτι συγκεκριμένο που έχει να κάνει με την προϋπηρεσία. Έχω γίνει δέκτης πολλών παραπόνων συναδέλφων που φτάνουν την ώρα της σύνταξης απευθύνονται σε γραφεία και ζητούν την προϋπηρεσία τους και τους απαντούν οι προϊστάμενοι πολλών γραφείων, δεν ξέρω αν έχει συμβεί και εδώ στην Αθήνα, ότι έχουν χαθεί οι προϋπηρεσίες τους, από δυνάμεις, όπως καταστροφές, καιρικές συνθήκες, σεισμούς, πλημμύρες, κλπ.

Θα πρέπει το μόχθο αυτών των συναδέλφων, την προϋπηρεσία τους, να την διεκδικήσουμε, να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση ώστε να εξασφαλιστεί αυτή η προϋπηρεσία.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θέλω να σας ευχαριστήσω, θέλω να ευχηθώ το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο μέσα από την ενότητα, μέσα από τη συγκροτημένη θέση ή άποψη, να σταθεί διεκδικητικά δίπλα και πλάι στον κάθε συνάδελφο ξεχωριστά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΑΜΟΣ ΑΔΑΜ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

«ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ»

Εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ. Για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας σε αυτά που είπε ο σύγχρονος μου ο Θωμάς από το Περίστερι, το δημόσια δωρεάν παιδεία καθιερώθηκε στην Ελλάδα το 1964 επί Γεωργίου Παπανδρέου και όχι το 1974.

Μιας και μιλάμε για λαϊκή παιδεία, πράγματι πού στεροποιήθηκε; Στους 300 χιλιάδες Έλληνες που βρέθηκαν στις

κρεατομηχανές της Άπω Ανατολής και της Σιβηρίας και στα πέντε εκατομμύρια πολίτες Σοβιετικής Ένωσης που πήγαν στις χωματερές του Στάλιν. Για να μην μιλάτε για δημοκρατία λοιπόν εσείς και να μην μας κάνετε μαθήματα αριστεροσύνης πρώτα-πρώτα γιατί μας προκαλείτε. Λοιπόν, δεν είναι καμία προσωπική αιχμή, είναι καθαρή πολιτική θέση.

Λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τους δύο τελευταίους αιώνες ο παραγόμενος πλούτος του πλανήτη μας ήταν τόσοσ έτσι ώστε όλοι οι άνθρωποι σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης να έχουν μία αξιοπρεπή διαβίωση.

Ο πλούτος που παράχθηκε, παράχθηκε πρώτον: από την υπεραξία της εργασίας του εργαζόμενου και από τους φυσικούς πόρους της γης. Άρα αυτός ο πλούτος ανήκει σε όλους τους πολίτες. Δυστυχώς όμως με την επικράτηση των νεοφιλελεύθερων λογικών είχαμε συνθήκες βαρβαρότητας.

Όταν το 1910 η Ρόζα Λούξεμπουργκ στο Βερολίνο μίλησε για σοσιαλισμό, η βαρβαρότητα, ήξερε πολύ καλά τι θα γίνει, λες και το είχε προβλέψει. Και όταν στον 20^ο αιώνα επικράτησαν οι νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις η βαρβαρότητα γιγαντώθηκε και εξαπλώθηκε. Λοιπόν, η καθολική επικράτηση της βαρβαρότητας στην οποία συμμετείχαν και οι κομματικές νομενκλατούρες, είχε σαν αποτέλεσμα τον εξακοντισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Όταν το 1968 ο Καστοριάδης επανέφερε αυτό το σύνθημα δεν περίμενε ότι μετά από 40 χρόνια αυτό το σύνθημα θα ήταν τόσο επίκαιρο όσο ποτέ. Ότι πράγματι για να μπορέσει η ανθρωπότητα, ένα είναι το δίλημμα: **σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα. Αν δεν επικρατήσει ο σοσιαλισμός είμαστε όλοι τελειωμένοι.**

Εκείνο που θέλω να πω, επειδή δεν με αφήνετε να μιλήσω και έχω πολύ λίγο χρόνο, θέλω να πω ότι ο νεοφιλελευθερισμός ένωσε τις πρώτες ρωγμές. Έχει φθάσει στα όριά του. Το είδαμε και στην ελληνική πραγματικότητα, όταν μετά από 5 χρόνια επικράτησης του άκρατου νεοφιλελευθερισμού και της άκρατης νεοφιλελεύθερης αγοράς, οι ίδιοι δεξιόι στη χώρα μας κατάλαβαν ότι αυτό είναι αδιέξοδο και προσπάθησαν με έντεχνο τρόπο να το μαζέψουν και να αδειάζουν μέσα σε ένα μήνα τον Αλογοσκούφη και όλες αυτές τις λογικές τις οποίες είχαν.

Όταν δημιουργήθηκε το κοινωνικό κράτος και δημιουργήθηκε το 18^ο αιώνα από τους καπιταλιστές στην Αγγλία είχε τρεις πυλώνες πάνω στους οποίους δημιουργήθηκε. Είχε την εργασιακή ασφάλεια, την προστασία από τα ατυχήματα και την προστασία της μητρότητας.

Φθάσαμε το 2008 και αυτοί οι τρεις πυλώνες να καταρρέουν. Η μητρότητα να μην προστατεύεται. Τα εργατικά ατυχήματα να είναι σε ημερήσια διάταξη και η εργατική ασφάλεια να είναι σε όλο το μεγαλείο της. Σήμερα, σταθερές και μόνιμες σχέσεις εργασίας, συνέχεια συρρικνώνονται. Σχέσεις φλεξικούριτι, ευέλικτες σχέσεις εργασίας, σχέσεις με μπλοκάκι, ωρομίσθιοι έχουν επικρατήσει, με αποτέλεσμα η βαρβαρότητα να μας εξαθλιώνει.

Φτάνει πια σαν εργαζόμενοι. Πρέπει να προχωρήσουμε στο δρόμο που έδειξε η ΔΟΕ με τα πεπραγμένα

της προηγούμενης χρονιάς, ότι απαντά σε αυτές τις συνθήκες μαζικοποιώντας το κίνημα. Όταν κάλεσε η ΔΟΕ με πρωτοβουλία της ΠΑΣΚ να κάνουμε κοινό συνδικάτο με τους καθηγητές δείχνει ότι έχουμε, καταλαβαίνουμε προς τα πού οδηγούνται τα πράγματα και προσαπαθούμε να τα προλάβουμε.

Πρέπει λοιπόν να πάρουμε όλοι χαμπάρι ότι σε αυτές τις συνθήκες ένα είναι το σύνθημα, μία είναι η πρακτική: η ενότητα των εργαζομένων. Τίποτα άλλο δεν μας σώζει.

Ευχαριστώ.

ΚΛΙΝΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΝΟΜΟΥ»

Από την ΠΑΣΚ. Ζήτησα το λόγο για να μιλήσω για τα νηπιαγωγεία έχοντας στο μυαλό μου μέσα την πρόθεση να στηρίξω αυτά που πραγματικά είπε η Δαγκωνάκη η Αργυρώ η οποία είναι υπεύθυνη της Ομάδας του Συλλόγου «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος» στον οποίον ήμουνα Πρόεδρος μέχρι και προχθές.

Και ζήτησα να στηρίξω κάποια απ' αυτά τελικά καταλήγω στα οποία αναφέρθηκε η συναδέλφισσα Αργυρώ Δαγκωνάκη γιατί σε κάποια σημεία προς το τέλος διαφωνώ κάθεται. Και διαφωνώ για το γεγονός του ότι ο Σύλλογος «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος» σε καμία των περιπτώσεων δεν ξεχωρίσαμε τους δασκάλους από τους νηπιαγωγούς και τους οποιουσδήποτε άλλους εκπαιδευτικούς. Και ξέρει πάρα πολύ καλά η Δαγκωνάκη η Αργυρώ ότι πρώτο θέμα εδώ και πάρα πολύ καιρό ήταν τα νηπιαγωγεία του Ηρακλείου.

Και έρχομαι να προσθέσω, ιδιαίτερα για το κτιριακό στο οποίο αναφέρθηκε και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας χθες, το 70% των νηπιαγωγείων του Νομού Ηρακλείου, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι σε ενοικιαζόμενα μαγαζιά, σε υπόγεια, σε προκάτ. Πράγμα το οποίο το καταγράψαμε και ήταν πριν από λίγο καιρό στο ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ πρωτοσέλιδο. Τα νηπιαγωγεία που είδατε είναι τα νηπιαγωγεία του Ηρακλείου.

Πάρα πολλές εκδηλώσεις και δράσεις σε συνεργασία με τη ΔΟΕ και έρχομαι ως Πρόεδρος μέχρι προχθές αυτό να το πω γιατί είμαι υποχρεωμένος, και δυστυχώς επίσης θα πρέπει να καταγράψω ότι σε όλες αυτές τις δράσεις και ιδιαίτερα στις απεργίες, οι δάσκαλοι ήταν πρωτοπόροι και όλοι οι νηπιαγωγοί. Λυπάμαι που το λέω, αλλά είμαι υποχρεωμέ-

νος ως Πρόεδρος να το πω.

Και κάτι άλλο πάρα πολύ σημαντικό. Βγαίνουμε εδώ για να καταγγείλουμε ένα πάρα πολύ μεγάλο και σοβαρό πρόβλημα που αφορά τα νηπιαγωγεία και δεν κατάλαβα, φταίει ο γάιδαρος και χτυπάμε το σαμάρι; Φταίει η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας που απαξίωσε την προσχολική αγωγή; Φταίει ο Υπουργός ο κ. Στυλιανίδης και ο κ. Σπηλιωτόπουλος και η κα Γιαννάκου που πέντε χρόνια τώρα δεν έχουν εγκαινιάσει ούτε ένα νηπιαγωγείο στο Νομό Ηρακλείου; Δεν κατάλαβα δηλαδή.

Λυπάμαι πολύ γι' αυτό το θέμα. Επεσήμανα κάποια πράγματα που κάναμε ως Σύλλογος και τελειώνω με το εξής: αλίμονο εάν και αυτή τη φορά φτάσουμε στο σημείο να ξεχάσουμε ή κάποιοι σκόπιμα να καλλιεργήσουμε το γεγονός ότι ο Σύλλογος ή η Ομοσπονδία ή ο οποιοσδήποτε άλλος φορέας ξεχωρίζει τους συναδέλφους. Τα προβλήματα είναι τόσα πολλά και τόσο έντονα διαδεδομένα προς όλους μας που θα είναι πάρα πολύ μεγάλο λάθος για μας.

Εμείς ως «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος» δεν το κάναμε ποτέ. Ούτε η Ομοσπονδία το έκανε και έτσι πρέπει να συνεχίσουμε. Δυναμικά και αγωνιστικά για να επιλύσουμε τα προβλήματα τα σοβαρά που απασχολούν τα νηπιαγωγεία, τις νηπιαγωγούς και όλους τους εκπαιδευτικούς. Να είστε καλά.

ΜΑΛΕΑ ΒΑΣΩ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Από ΠΑΣΚ. Νηπιαγωγός είμαι και εγώ και θέλω να πω ότι έχουν συζητηθεί αρκετά τα θέματα του νηπιαγωγείου, είμαστε ικανοποιημένοι με τα αιτήματα που έχουν τεθεί εδώ στο τραπέζι. Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα άλλο θέμα, στο θέμα των παράλληλων στηρίξεων για τα παιδιά που έχουν αυτισμό.

Έρχονται οι γονείς και μας ζητάνε τη βοήθεια μας, τι πρέπει να κάνουμε εμείς, να βοηθήσουμε τα παιδιά τους ώστε να ενταχθούν καλύτερα στο σχολείο. Και δυστυχώς με το νέο νόμο της ειδικής αγωγής τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα, συνάδελφοι. Οι παράλληλες στηρίξεις, καθώς φαίνεται, θα 'ρθουν από Νοέμβριο και μετά. Τι θα γίνουν αυτά τα παιδιά μέσα στις τάξεις μας; Πώς θα μπορέσουμε να τα βοηθήσουμε και εμείς ώστε να ενταχθούν;

Ακούστε λοιπόν τι προβλέπει ο νόμος για τα παιδιά αυτά. Η παράλληλη στήριξη, λοιπόν, των αυτιστικών παιδιών μπορεί να υλοποιείται, λέει, και από ειδικό βοηθό που εισηγείται και διαθέτει η οικογένεια του μαθητή κατόπιν σύμφωνης γνώμης του διευθυντή και του Συλλόγου Διδασκόντων στα σχολεία.

Και αναρωτιόμαστε: μιλάμε για κοινωνική μέριμνα; Μιλάμε για δημόσια και δωρεάν παιδεία; Για ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση; Το λιγότερο που μπορούμε να νιώσουμε είναι οργή. Ποιοι είναι αυτοί οι γονείς που μπορούν να σηκώσουν το οικονομικό βάρος ενός τέτοιου χειρήματος; Πώς θα μπουν οι ιδιώτες στο σχολείο; Ποιος εγγυάται την εκπαίδευση και την παιδαγωγική τους ε-

πάρκεια; Τι είδους εργασιακές σχέσεις προωθούνε στο δημόσιο σχολείο; Και ποιοι θα είναι αυτοί που θα εργαστούν τελικά;

Θα είναι οι κάτοχοι πιστοποιητικών παρακολούθησης 400 ωρών που βαπτίστηκαν έναντι 3.500 ευρώ δάσκαλοι ειδικής αγωγής; Την ίδια ώρα συνάδελφοι που η κυβέρνηση μηδενίζει τα κονδύλια για την επιμόρφωση μας, αφήνει ανεξέλεγκτα κέντρα να παρέχουν επιμόρφωση και εγώ θεωρώ ότι πρέπει να αγωνιστούμε για την άρση αυτού του νόμου της ειδικής αγωγής. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΝΟΜΟΥ»

Εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΠΑΣΚ, μέλος και πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Νομού Ηρακλείου «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος».

Συνάδελφοι, ο λόγος για το ολοήμερο. Μια γλυκιά αλλά πονεμένη ιστορία. Γλυκιά γιατί είναι αποτέλεσμα αγώνων του κλάδου. Πονεμένη γιατί τα τελευταία πέντε χρόνια το ολοήμερο σχολείο έχει μεταβληθεί σε ένα πάρκινγκ παιδιών. Εξυπηρετεί τον κοινωνικό του ρόλο. Ο παιδαγωγικός όμως ρόλος δεν εξυπηρετείται καθόλου. Έχει υποβαθμιστεί πάρα πολύ.

Μιλάμε για ολοήμερα σχολεία όταν στην ίδια αίθουσα τα παιδιά είναι υποχρεωμένα να κάνουν μάθημα στα πρωινά τμήματα, στα ίδια τμήματα θα φάνε το φαγητό τους, στα ίδια τμήματα θα χρειαστεί να συνεχίσουν το ολοήμερο πρόγραμμα.

Μιλάμε για ολοήμερα σχολεία με συναδέλφους ωρομίσθιους σε ένα απaráδεκτο εργασιακό καθεστώς το οποίο πραγματικά προσβάλλει όλους μας και το οποίο πρέπει να λήξει τώρα. Δεν είναι δυνατόν συνάδελφοι να ηγαίνονται σε δύο και στα τρία σχολεία, καλύπτοντας μακρινές αποστάσεις και να έχουμε την απαίτηση να αποδώσουν αυτά που πρέπει να αποδώσουν και που έχουν τις δυνατότητες να αποδώσουν στο σχολείο, όταν αυτοί οι συνάδελφοι είναι επί μήνες στα τελευταία χρόνια απλήρωτοι.

Όταν, είδαμε χθες ένα πανό των ωρομισθίων, ότι έλεγαν πήραμε σήμερα το δώρο του Πάσχα. Συνάδελφοι, το ολοήμερο σχολείο πραγματικά ήταν και παραμένει ένα όραμα για τον κλάδο. Δεν το είχαμε όμως ονειρευτεί έτσι. Το ολοήμερο σχολείο έχει να βαδίσει πάρα πολύ δρόμο. Και για να βαδίσει πάρα πολύ δρόμο, να διανύσει αυτό το δρόμο πρέπει η κυβέρνηση να σκύψει πάνω και στα προβλήματα του ολοήμερου σχολείου και να δώσει λύσεις.

Άκουσα με προσοχή την εισηγήτρια της ΔΟΕ. Είμαστε στη σωστή κατεύθυνση. Να ακουστούν ίσως και άλλες απόψεις. Όμως έτσι όπως είναι σήμερα το ολοήμερο σχολείο σε καμία περίπτωση δεν είναι αυτό που έχουμε οραματιστεί. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε συναδέλφους, ακόμα και συναδέλφους μόνιμους, διορισμένους, δύο ταχυτήτων, εργασιακών ταχυτήτων μέσα στο ολοήμερο σχολείο. Δεν είναι δυνατόν ο υπεύθυνος του ολοήμερου να παίρνει, να χρεώ-

νεται την ώρα της χαλάρωσης και της ξεκούρασης σαν διδακτική ώρα και ο άλλος συνάδελφος ή οι άλλοι συνάδελφοι αυτή την ώρα που παραβρίσκονται στο σχολείο να μην θεωρείται αυτή η ώρα σαν διδακτική. Δεν πρέπει να κάνουμε διαχωρισμούς μεταξύ των συναδέλφων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ολόημερο σχολείο πρέπει, είναι μια αναγκαιότητα της εποχής, να λειτουργήσει με τους όρους που έχουμε βάλει σαν συνδικάτο. Είναι κοινωνική ανάγκη. Είναι παιδαγωγική ανάγκη. Να δώσουμε ένα άλλο όραμα στα παιδιά μας, να δώσουμε μια άλλη προοπτική. Να δώσουμε στον απλό, στον εργαζόμενο τη διέξοδο να τον απαλλάξουμε από το φροντιστήριο, να τον απαλλάξουμε από τη διδασκαλία της πληροφορικής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή τα αποτελέσματα με επιβεβαιώνουν μέχρι τώρα, ελάχιστα πράγματα έχουμε δει από την σημερινή κυβέρνηση. Ανάμεσα στα άλλα πολλά προβλήματα που έχουμε είναι ενταγμένο και το πρόβλημα του ολόημερου σχολείου και ο μόνος δρόμος που μένει από το Σεπτέμβρη και μετά είναι ο αγώνας της ενημέρωσης των συναδέλφων, της ευαισθητοποίησης τους και ο δρόμος του αγώνα. Σας ευχαριστώ.

ΛΕΜΠΕΣΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Από την ΠΑΣΚ Αμαρουσίου. Αν δεν υπήρχε η παράταξη της ΠΑΣΚ να καθιερώσει και να στηρίξει το ολόημερο σχολείο δεν θα είχαμε θέμα συζήτησης σήμερα. Αν είχαμε ακούσει τους συναδέλφους της αριστερής παράταξης που το έλεγαν παιδοφυλακτήριο ή τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ που δια χειλέων υποψήφιου πρωθυπουργού μιλούσαν για πάρκινγκ παιδιών, δεν θα είχαμε ούτε ζήτημα με τους ωρομίσθιους, ούτε τίποτα, δεν θα υπήρχε το ολόημερο.

Την άποψη βέβαια του πρωθυπουργού την έκανε πράξη η κυβέρνηση απαξιώνοντας τη λειτουργία του ολόημερου σχολείου με την υποχρηματοδότηση και τη μη έγκαιρη στελέχωση του, αφού μέχρι και τα Χριστούγεννα και τον Ιανουάριο περιμέναμε εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων.

Βέβαια δείχνει την βούληση της κυβέρνησης να στείλει τους μαθητές ως πελάτες στα ιδιωτικά σχολεία και εντάσσεται στα γενικά σχέδια της να απαξιωθεί το δημόσιο σχολείο. Σε αυτό θα ήθελα να πω δυο λόγια για την επιμόρφωση την οποία καλούνται οι πρωτοδιόριστοι συνάδελφοι μας στο τέλος του Αυγούστου από τη μια άκρη της Ελλάδας στην άλλη να παρακολουθηθούν αυτά τα ταχύρρυθμα σεμινάρια, λες και τέσσερα χρόνια στα πανεπιστήμια δεν τους έφταναν. Πρέπει να κάνουν και αυτό.

Απαιτείται ένα σύστημα επιμόρφωσης που να αντιμετωπίζει τον εκπαιδευτικό ως υποκείμενο φορέα και συνδιοργανωτή της όποιας αλλαγής. Δηλαδή ο εκπαιδευτικός αντιμετωπίζεται ως άτομο ενεργό και με παραγωγική συμμετοχή σε κοινότητες μάθησης και με διαρκή υποστήριξη στο έργο του.

Σημαντικό χαρακτηριστικό τέτοιου συστήματος επιμόρ-

φωσης είναι να είναι ενδοσχολική, να είναι συνεχής, να είναι προσανατολισμένη στην εκπαιδευτική πράξη και να υποστηρίζει την αλλαγή αντιλήψεων των εκπαιδευτικών σχετικά με την εκπαιδευτική τους κριτική.

Τα τελευταία χρόνια τα ΠΕΚ ασχολούνται μόνο με την εισαγωγική επιμόρφωση, ενώ στο πρόσφατο παρελθόν προσέφεραν πολυάριθμα και μικρής διάρκειας επιμορφωτικά σεμινάρια στους εκπαιδευτικούς.

Για να αναβαθμιστεί ο θεσμός των ΠΕΚ προτείνουμε να στελεχωθούν με μόνιμο προσωπικό και να αποκτήσουν δικές τους εγκαταστάσεις, να έχουν συγκεκριμένους προϋπολογισμούς για την επιμόρφωση με κλειδωμένους κωδικούς, οι οποίοι θα είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν τις επιμορφωτικές ανάγκες των επιμορφούμενων.

Η υπάρχουσα εισαγωγική επιμόρφωση χρειάζεται αλλαγή θεσμικού πλαισίου, με απαραίτητες τις εξής προϋποθέσεις: τα προγράμματα εισαγωγικής επιμόρφωσης να πραγματοποιούνται από το προηγούμενο διδακτικό έτος, με αμοιβή των εκπαιδευτικών. Η ύπαρξη στενής συνεργασίας ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς, στο χώρο εργασίας του σχολείου και το Ίδρυμα Εκπαίδευσης Εκπαιδευτικών. Και η δυνατότητα συνεργασίας του επιμορφούμενου κατά τη διάρκεια της επιμορφωτικής διαδικασίας με πιο έμπειρους εκπαιδευτικούς σε συνεργασία με το διευθυντή και το σχολικό σύμβουλο.

Ένα άλλο ζήτημα πολύ σημαντικό είναι η επιμόρφωση μετεκπαίδευσης στα διδασκαλεία. Τα προγράμματα σπουδών στα διδασκαλεία της χώρας δεν είναι προϊόντα συγκεκριμένης στοχοθεσίας και διαμορφώνεται κυρίως με βάση τις διαθέσιμότητες των οικείων παιδαγωγικών τμημάτων σε διδακτικό προσωπικό, χωρίς να υπάρχει σχεδιασμός, βασισμένος σε καταγραφή αναγκών των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Θα πρέπει, λοιπόν, να μελετηθεί πολύ σοβαρά ο τρόπος στελέχωσης των διδασκαλείων, η φυσιογνωμία του προγράμματος σπουδών και η πιστοποίηση με πραγματικούς όρους.

Η νέα αυτή μορφή της μετεκπαίδευσης ως προς το επίπεδο των σπουδών μπορεί να περιλαμβάνει τη δημιουργία κατευθύνσεων και εδώ μπορούμε να έχουμε προτάσεις για το ολόημερο σχολείο: ειδική αγωγή, νέες τεχνολογίες στην εκπαιδευτική διαδικασία, παιδαγωγική ψυχολογία, εκπαίδευση ενηλίκων. Σε αυτή τη μορφή περιλαμβάνονται και οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η επιμόρφωση θα πρέπει να είναι διαρκής προτεραιότητα της εκπαιδευτικής πολιτικής, στο πλαίσιο της δια βίου εκπαίδευσης αφού η επαγγελματική ανάπτυξη του εκπαιδευτικού συναρτάται άμεσα με τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Με δεδομένη λοιπόν αυτή τη συνάρτηση κάθε μικρή ή μεγαλύτερη επιμορφωτική αναζήτηση και επιθυμία του εκπαιδευτικού θα πρέπει να υποστηρίζεται ουσιαστικά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ -
Ν. ΙΩΝΙΑΣ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»**

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είχα σκοπό να μιλήσω γιατί πίστευα ότι μετά από εφτά χρόνια καθιέρωσης, διεύρυνσης του θεσμού του ολοήμερου, θα είχαμε συμφωνήσει τουλάχιστον σε μια πρώτη βάση: ότι ο θεσμός αυτός αποτελεί εκπαιδευτική και κοινωνική αναγκαιότητα της σύγχρονης εποχής και δεν θα ερχόμασταν εδώ με βάση τα ιδεολογήματα που κουβαλάμε στην ψυχή και στο μυαλό μας, για να θέλουμε να επιβάλλουμε την προσωπική μας ή μικροπαραταξιακή μας άποψη.

Είμαι διευθυντής ενός ολοήμερου σχολείου που πριν γίνει δημόσιο ολοήμερο, με πρωτοβουλία δική μας, του Συλλόγου Διδασκόντων, εμού και του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, το είχαμε πραγματοποιήσει, αλλά με συνδρομή του καθενός παιδιού, με καταβολή από το μικρό εισόδημα που είχε η εργαζόμενη οικογένεια κατέβαλε κάθε μήνα ένα σημαντικό ποσό.

Εγώ προσωπικά, συνάδελφοι, επειδή το παιδί μου ήθελα να πάρει και άλλα μορφωτικά αγαθά πέρα από το βασικό πρόγραμμα, που τα αγόραζα πριν στην αγορά, την εκπαιδευτική αγορά, το εντέταξα μες στο ολοήμερο και πλήρωνα 5 χιλιάδες για την πληροφορική, γιατί είχαμε κάνει πληροφορική πριν ακόμα στα λύκεια πάει η πληροφορική.

Του έμαθα παραδοσιακούς χορούς, έμαθε το παιδί μου, να μην πω το έμαθα, μέσα στο σχολείο. Συμμετείχε στα εικαστικά, συμμετείχε στο θεατρικό παιχνίδι, συμμετείχε στον αθλητισμό, στο μπάσκετ, στο βόλεϊ, αντί να είναι μόνο του στη γειτονική αλάνα με όλους τους κινδύνους.

Αυτό το ολοήμερο λοιπόν αποφάσισε ο κλάδος και κάποιοι άνθρωποι πρωτοστατήσαμε και μπορούμε να περηφανευόμαστε ότι πετύχαμε μια απ' τις μεγαλύτερες κατακτήσεις των τελευταίων χρόνων. Αυτός ο θεσμός έκανε το δημόσιο σχολείο ελκυστικό και ανταγωνιστικό της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Ανέτρεψε την τάση εγγραφής των Ελληνόπουλων στα ιδιωτικά σχολεία και τα έφερε στα δημόσια, στο σχολείο του οποίου έχω την τιμή να διευθύνω εγγράφηκαν απ' τα καλύτερα ιδιωτικά της περιοχής, Δούκα, «Σε Ζοζέφ», Ελληνογερμανική και άλλων μικρότερων πάνω από 60 παιδιά, μαθητές, ήρθαν στο σχολείο.

Πέρυσι, ακούστε συνάδελφοι, γιατί δεν πρέπει να τα αποδομούμε όλα και να τα ισοπεδώνουμε όλα για να περάσουμε το δικό μας ιδεολόγημα στον κλάδο. Πέρυσι ήρθε μια μητέρα με μεταγραφή από ένα μεγάλο ιδιωτικό σχολείο. Στη γειτονιά εκεί έμενε, 3^η δημοτικού.

Μου λέει: ολοήμερη λειτουργία έχετε; Βεβαίως της λέω. Τι παρέχει; Λέω: μαθήματα, εργασίες για την επόμενη. Ναι. Από κλασικούς δασκάλους, δυο ώρες. Μιάμιση και δυο ώρες. Τι άλλο; Πληροφορική, εικαστικά, θεατρικό παιχνίδι, αγγλικά κλπ. Και πόσα θα πληρώνω μου λέει κ. Τσικρικά; Τίποτα της λέω.

Και τόσα χρόνια, ακούστε συνάδελφοι, μιλάω για την πραγματικότητα της ζωής μας και όχι αυτά που ίσως εμείς θα θέλαμε να συνέβαιναν. Και τόσα χρόνια μου λέει εγώ γιατί είχα πάει στο ιδιωτικό και έδινα 8 με 10 χιλιάδες; Της λέω εμείς εδώ είμαστε, δεν είμαστε ιδιωτικό να το διαφημίζουμε, εσείς έπρεπε να το αναζητήσετε και να το βρείτε.

Συνάδελφοι, εκείνο που πρέπει να δούμε όλοι μαζί είναι πώς να βελτιώσουμε ακόμα τις υποδομές, τη λειτουργία του ολοήμερου σχολείου. Τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την ωρομίσθια, τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη μη μόνιμη σχέση εργασίας των συναδέλφων θα τα δούμε και έχουμε συμφωνήσει ότι η ωρομίσθια είναι βάρβαρη σχέση εργασίας.

Η ωρομίσθια πρέπει να καταργηθεί άμεσα και επειδή γνωρίζω πολύ καλά πώς ήθελε να ξεκινήσει η πολιτεία τότε, δεν ήθελε με ωρομίσθια συνάδελφοι, που κατηγορείτε διαρκώς το ΠΑΣΟΚ. Οι συνθήκες της ίσως βιαστικής, ακούστε συνάδελφοι, εγώ θα συμφωνήσω. Θέλετε να ακούσετε ή να έχετε τα δικά σας μόνο; Οι συνθήκες, γιατί είπε και κάποιος έγινε βιαστικά. Σε ένα βαθμό έχει δίκιο. Για να προλάβουν κάποιες εξελίξεις δεν επέτρεψαν στην καλύτερη οργάνωση και να δοθούν όμως οργανικές οι θέσεις, αλλά αυτό έγινε ένα χρόνο, την πρώτη χρονιά που δεν ξέραμε και τι αριθμούς μαθητών θα είχαμε, θα υπήρχαν.

Τον πρώτο χρόνο στο δικό μου σχολείο και είναι τα δεδομένα αυτά που σας λέω έτσι πραγματικά, είχα 60 με 70 μαθητές. Το δεύτερο χρόνο και τώρα έχω 180. Μετά από 7 χρόνια έπρεπε, συνάδελφοι εσείς της άλλης πλευράς εδώ, να είχαμε κατασταλάξει. Πόσοι εκπαιδευτικοί χρειάζονται και να τους δώσουμε οργανικές θέσεις, για να λειτουργήσει ένα σχολείο όπως λειτουργεί και το κλασικό πρόγραμμα.

Να υπάρχουν δάσκαλοι με οργανική σχέση, να λειτουργούν στο Σύλλογο Διδασκόντων που είναι το ανώτερο όργανο, γιατί κάποιοι μέμφονται και λένε ότι δεν έγινε τίποτα τα 20 χρόνια. Η κατάκτηση αυτή του σύγχρονου δημοκρατικού σχολείου είναι δική μας κατάκτηση. Ο Σύλλογος Διδασκόντων είναι ανώτερο όργανο, στο οποίο δεν συμμετέχουν οι ωρομίσθιοι εν πολλοίς.

Για όλους αυτούς τους λόγους, λοιπόν, πρέπει να στηρίξουμε το θεσμό αν θέλουμε πραγματικά το δημόσιο σχολείο να πάει μπροστά και να έχουμε, όλοι σε αυτό να είμαστε ομόθυμοι, ομόψυχοι και με μια φωνή.

Σας ευχαριστώ.

ΣΜΠΟΝΙΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ**ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Μετά το μηδέν συν μηδέν ίσον 14 πριν από 17 χρόνια της κυβέρνησης Μητσοτάκη, φέτος έχουμε το πραγματικό μηδέν συν μηδέν ίσον μηδέν της κυβέρνησης Καρμανλή. Τουλάχιστον τούτοι, οι νεοδεξιόι, δεν αλλοίωσαν τα μαθηματικά, είπαν την αλήθεια. Μηδέν συν μηδέν

ίσον μηδέν.

Λιτότητα και αφαίρεση δικαιωμάτων στους εργαζόμενους διαρκής. Αυτοί είναι οι κύριοι υπεύθυνοι της κρίσης που περνάει ο καπιταλισμός και ο νεοφιλευθερισμός, ενώ το αποδίδουν στο γεγονός, ότι οι εργαζόμενοι έχουν πάρα πολλά προνόμια και πρέπει να τους αφαιρεθούν.

Μας λένε ότι δεν έχουν χρήματα για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Μέγα ψέμα. Χρήματα υπάρχουν συνάδελφοι και μάλιστα πολλά. Δίνονται αφειδώς στους έχοντες και κατέχοντες, σ' αυτούς που τα κέρδη τους αυξάνονται κάθε χρόνο κατά 150%, στους τραπεζίτες, τους νόμιμους τοκογλύφους.

Πού βρέθηκαν αλήθεια μέσα σε μια νύχτα 28 δις ευρώ και δόθηκαν στις τράπεζες.

Και μην μας απαντήσουν απ' αυτή την πλευρά, τη δεξιά και ότι αυτό ήταν ένα λογιστικό τρικ για να ενισχύσουν την ρευστότητα στην οικονομία. Μπορεί να ήταν ένα μέρος του ποσού λογιστικό τρικ, να ήταν εγγυήσεις για την ενίσχυση της ρευστότητας στις τράπεζες. Από την άλλη όμως υπήρχε σε ρευστό χρήμα πάνω από 7-8 δισεκατομμύρια ευρώ που δόθηκαν για την ενίσχυση των τραπεζών. Αλήθεια, πού βρέθηκαν τόσα πολλά χρήματα σε μια νύχτα; Γιατί μας λένε ότι για μας δεν υπάρχουν ενώ για τους τραπεζίτες υπάρχουν; Δεν ήταν εγγύηση συνάδελφε, δεν ήταν εγγύηση. Ήταν και ζεστό χρήμα.

Επίσης μας λένε ότι δεν υπάρχουν χρήματα για σας αλλά υπάρχουν για να διπλασιαστούν οι μισθοί των δικαστικών με τους οποίους δεν έχω τίποτε, είναι συμπαθής κλάδος και πρέπει να αμείβονται καλά για να επιτελούν απερίσπαστοι το έργο τους, την απόδοση δικαιοσύνης. Εκτός του ότι διπλασιάζουν τις αποδοχές τους με δική τους δικαστική απόφαση παίρνουν και 900 εκατομμύρια ευρώ αναδρομικά. Αυτά τα χρήματα συνάδελφοι θα έφθαναν να δοθεί το περιβόητο επίδομα των 176 ευρώ στους εκπαιδευτικούς τουλάχιστον για τρία χρόνια.

Αυτά τα χρήματα πού τα βρήκαν, συνάδελφοι; Και σε μας τους εργαζόμενους λένε μηδέν συν μηδέν ίσον μηδέν; Πιστεύω, συνάδελφοι, ότι αυτή η κυβέρνηση έχει άλλες επιλογές. Θέλει να ενισχύσει αυτούς που έχουν και κατέχουν και το απέδειξε από την πρώτη ημέρα το 2004 που πρωτοανέλαβε την εξουσία.

Τότε ο πρώτος νόμος που ψήφισε ήταν να μειώσει το φορολογικό συντελεστή των διανεμόμενων κερδών, τα χρήματα δηλαδή που αποτελούν εισόδημα για τους επιχειρηματίες και δεν επενδύονται, από το 35% στο 25%, χαρίζοντας περίπου 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ στους έχοντες και κατέχοντες. Ήταν ο πρώτος νόμος που ψήφισε. Ήθελε να δώσει από τη αρχή το στίγμα της με ποιους είναι, τίνος τα συμφέροντα θα εξυπηρετήσει. Αυτή είναι η πραγματικότητα, συνάδελφοι. Εμείς πάντως δεν θα σκύψουμε το κεφάλι. Θα αγωνιστούμε μέχρι τη τελική δικαίωση. Όσον αφορά τώρα τα οικονομικά μας αιτήματα, η Ομοσπονδία με την πρόταση που καταβάζει, νομίζω ότι καλύπτει στο σύνολο τα οικονομικά

μας αιτήματα και για την αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ και για μισθό 1.400 ευρώ καθαρά στο νεοδιόριστο. Προσωπικά πιστεύω ότι τα 1400 ευρώ είναι λίγα μετά από τρία χρόνια που πρωτοδιατυπώθηκε το αίτημα στη μεγάλη απεργία του 2006. Τουλάχιστον στο επόμενο διεκδικητικό πλαίσιο θα πρέπει τα 1.400 ευρώ να γίνουν τουλάχιστον 1.500 ευρώ καθαρά στο μισθό του νεοδιόριστου.

Όσον αφορά τώρα τα ασφαλιστικά ταμεία, συνάδελφοι. Είναι μια αμαρτωλή ιστορία που έρχεται από το παρελθόν, το αναγνωρίζουμε αυτό. Έχουν όλοι τις ευθύνες τους, αλλά συνάδελφοι προσέξτε, δεν μπορεί η κυβέρνηση παρέα με τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο να παίρνει τα λεφτά από το Ταμείο Πρόνοιας και να τα δίνει στο Ταμείο Αρωγής για να καλύψει την επικουρική σύνταξη των κληρικών, ενώ τα χρήματα του Ταμείου κληρικών να γίνονται περιουσιακό στοιχείο της Εκκλησίας της Ελλάδας.

Αν αυτό δεν είναι, απαράδεκτο φαινόμενο τότε δεν ξέρω τι είναι. Πρέπει, συνάδελφοι, οι κυβερνήσεις να δουν σοβαρά το ζήτημα της φορολόγησης της εκκλησιαστικής περιουσίας. Εδώ υπάρχει μεγάλο κεφάλαιο, μεγάλο κεφάλαιο.

Όσον αφορά τον ΟΠΑΔ, συνάδελφοι, η κυβέρνηση ούτε αυτά τα οποία μας κρατάει κάθε μήνα από το μισθό μας αποδίδει στο Ταμείο και αν τα αποδίδει τα αποδίδει με πολύ μεγάλη καθυστέρηση, με αποτέλεσμα να μην πληρώνονται στην ώρα τους αλλά με μεγάλη καθυστέρηση γιατροί και φαρμακοποιοί και να καταγγέλλουν πολλοί τη σύμβαση τους με το Δημόσιο. Τουλάχιστον αν απέδιδαν στην ώρα τους αυτά τα χρήματα, δεν θα είχε τέτοιο πρόβλημα ο ΟΠΑΔ.

Συνάδελφοι, επίσης είναι αλήθεια αυτό που ειπώθηκε από την πλευρά της εισήγησης ότι σήμερα το 40% των υπαλλήλων, που δουλεύουν στο στενό δημόσιο τομέα είναι με σύμβαση αορίστου χρόνου και δεν αποδίδουν καμία εισφορά στα ασφαλιστικά μας ταμεία, αφού είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ. Και βέβαια δεν λέμε ότι είναι η μοναδική αιτία που χρεοκόπησαν τα ταμεία, αλλά είναι μία από αυτές.

Θα πρέπει όλοι οι συνάδελφοι μας, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, δουλεύουν στο δημόσιο, να έχουν όλες τις κρατήσεις για τα ταμεία. Και για το Ταμείο Πρόνοιας και για το Ταμείο Αρωγής και για το Μετοχικό Ταμείο, για να είναι εύρωστα και να μπορέσουν να αποδίδουν αυτά που πρέπει στους εργαζόμενους.

Από τα παραπάνω εύκολα γίνεται αντιληπτό συνάδελφοι ότι, **ουδείς πλούσιος έχασε** «ποντάροντας» στη Νέα Δη-

μοκρατία. Όπως επίσης αντιστρόφως, **ουδείς μικρομεσαίος, χαμηλόμισθος ή χαμηλοσυνταξιούχος ευνοήθηκε.** Η αναληψία, η κοροϊδία και ο εμπαιγμός σε βάρος των αδυνάτων από την πλευρά της κυβέρνησης, συνεχίζεται για πέμπτο συνεχόμενο χρόνο. **Η κυβέρνηση αυτή με την βίαιη αναδιανομή του πλούτου υπέρ των ισχυρών που κάνει, ακολουθεί την πιο ταξική πολιτική κυβέρνησης από τη μεταπολίτευση και μετά και ο μόνος δρόμος για την ανατροπή της είναι ο δρόμος του αγώνα.** Τους προειδοποιούμε, ότι θα μας βρουν απέναντι τους σε κάθε προσπάθεια οπισθοδρόμησης ή ακύρωσης των κατακτήσεων μας, όπως κάναμε και το 2006 Εμπρός λοιπόν για νέους μαζικούς ταξικούς και αποτελεσματικούς αγώνες.

Σας ευχαριστώ.

ΑΜΑΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΝΟΜΟΥ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η 78^η Γενική Συνέλευση του Κλάδου διεξάγεται σε μια χρονική συγκυρία κατά την οποία είναι έντονα τα σημάδια της κατάρρευσης του κοινωνικού ιστού, σε ένα περιβάλλον εξαθλίωσης για τους εργαζόμενους.

Υπενθυμίζω ότι πάνω από το 20% του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Είχα σημειώσει πάνω στον τόμο αυτό και της παρουσίασης της όλης κατάστασης αρκετά, τα παρακάμπτω, προχωρώντας ότι εάν όλα αυτά και ακόμα περισσότερα δεν αποτελούν τον πάτο της αξιοπρέπειας στον οποίο όλοι δοκιμαζόμαστε.

Τι άλλο μπορούμε να πούμε ότι είναι; Αυτό το γενικό πλαίσιο ειλικρινά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αυτό για μένα είναι κατάντημα και έχω κάθε δικαίωμα γιατί από την μέρα που διορίστηκα στον κλάδο είμαι παρών σε όλες τις Γενικές Συνελεύσεις. Για πρώτη φορά σε 25 χρόνια - 25 Συνελεύσεις την ώρα που συζητιέται το αγωνιστικό διεκδικητικό πλαίσιο έχουμε αυτή την εικόνα. Ντροπή. Αύριο θα κάνετε κριτική για το τι δεν κάναμε. Ακούστε λοιπόν τι προτείνουμε.

Από πού όμως κανείς θα αναζητήσει το φως; Από την υποχρεωτική προσχολική αγωγή όταν 55 χιλιάδες νήπια βρίσκονται σήμερα εκτός δημόσιου νηπιαγωγείου; Από το ολοήμερο σχολείο που αδικείται από τα αναλυτικά και ωρολόγια προγράμματα, τις ελλείψεις προσωπικού, τις χιλιάδες χαμένες διδακτικές ώρες, από την εισαγωγή της ωρομίσθιας;

Στο σχολείο με τα σχεδόν πέρα ως πέρα κατάλληλα βιβλία που σαν να μην έφταναν οι ενδογενείς αδυναμίες του, έτυχαν και πολιτικής εκμετάλλευσης και καπηλείας; Από το σχολείο που οι εκπαιδευτικοί συμπληρώνονται από εκείνους των τάξεων της υποδοχής, των τμημάτων ένταξης, της εκπαιδευτικής όλης εκείνης διαδικασίας;

Στο σχολείο που εντείνει τις κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες; Στην ειδική αγωγή που και ο νέος νόμος αποδείχθηκε ένα πουκάμισο αδειανό με αυξημένη γραφειοκρατία; Στο σχολείο που οι δαπάνες για την παιδεία συνεχώς μειώνονται; Στο σχολείο όπου ο κομματισμός και η αξιο-

κρατία στοχεύουν στο εκφοβισμό, την κατηγοριοποίηση και τη χειραγώγηση του συνόλου της εκπαίδευσης;

Στην υπάρχουσα κατάσταση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χρειάζεται επειγόντως ανατροπή και ρήξη. Χρειάζεται μια επανάσταση που θα φέρει την εκπαίδευση στο ρυθμό των σύγχρονων εξελίξεων και τη γνώση στην καρδιά της κοινωνίας.

Για το λόγο αυτό και έρχομαι πιο συγκεκριμένα και θα ήθελα να προσέξουμε, διεκδικούμε και αυτό αποτελεί ως πρόταση για το διεκδικητικό πλαίσιο, τους παρακάτω άξονες. Πρώτος άξονας: αύξηση στους μισθούς των εκπαιδευτικών και την επιμόρφωση.

Για την οικονομική αναβάθμιση: οι καθαρές αποδοχές του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού να διαμορφωθούν στα 1.400 ευρώ. Να χορηγηθεί άμεσα και αναδρομικά από το 2002 το επίδομα των 176 ευρώ που ήδη έχει δικαιωθεί από το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης, να ενσωματώσει όλα τα επιδόματα στο βασικό μισθό. Καμία σύνδεση μισθού - απόδοσης. Γνήσιες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και αφορολόγητο ίσο με το μισθό του νεοδιόριστου.

Για την επιμόρφωση. Ουσιαστική επιμόρφωση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα, με βάση τις μορφωτικές ανάγκες τόσο του εκπαιδευτικού όσο και του ίδιου του δημόσιου σχολείου.

Διεκδικούμε τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης με 5% του ΑΕΠ ή το 15 του κρατικού προϋπολογισμού.

Το αίτημα αυτό, χρόνο τώρα, έρχεται να κάμει μία προσέγγιση στο μέσο όρο του ευρωπαϊκού όρου. Και εκείνο, γιατί μέσα από ένα τέτοιο προγραμματισμό μπορούμε να διεκδικήσουμε, τον άμεσο διπλασιασμό της χρηματοδότησης των σχολείων για τις λειτουργικές του ανάγκες και για τη διαμόρφωση των υποδομών του.

Ένα ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Ενιαία δημόσια δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες χωρίς αποκλεισμούς. Άμεση κάλυψη όλων των κενών με βασικούς διορισμούς. Αύξηση της οργανικότητας των σχολείων με βάση τους 20 μαθητές ανά τμήμα και 15 ανά νηπιαγωγείο.

Όχι στην ιδιωτικοποίηση και στην εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης. Άμεση κατάργηση του ΣΔΙΤ. Όχι στην εισβολή επιχειρήσεων χορηγών ή εταιρειών στα σχολεία. Κατάργηση του άρθρου 32 του Νόμου 3577 του 2007.

Κανένα νηπιαγωγείο στους δήμους και στους ιδιώτες. Μαζικούς διορισμούς νηπιαγωγών για να καλυφθούν οι ανάγκες για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Διορισμούς δυόμισι χιλιάδων μονίμων νηπιαγωγών τώρα και άμεση ίδρυση χιλίων νέων δημοσίων νηπιαγωγείων.

Κανένα νήπιο απ' τα τέσσερα έως τα έξι έτη εκτός του δημόσιου νηπιαγωγείου. Κατάργηση του Νόμου πλαισίου για τα ΑΕΙ. Όχι στην αναγνώριση των Κέντρων

Ελεύθερων Σπουδών. Να σταματήσουν άμεσα όλα τα σεμινάρια ειδικεύσεως των 400 ωρών που ιδιωτικοποιούν την ειδική αγωγή.

Για τα ασφαλιστικά - συνταξιοδοτικά. Διεκδικούμε, ένα: κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων, όλων των κυβερνήσεων, από το 1990 μέχρι σήμερα: Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά. Ακύρωση όλων των αντιασφαλιστικών μέτρων που προωθεί η κυβέρνηση. Ενιαία δημόσια καθολική κοινωνική ασφάλιση. Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας, 30 τριακοστά στο 80% του καταλυτικού μισθού. Κατάργηση της διάταξης για εξαγορά της στρατιωτικής θητείας.

Δικαίωμα παραίτησης κατά τη διάρκεια της χρονιάς. Ενιαία ασφαλιστικά δικαιώματα για όλους, χωρίς διαχωρισμούς σε νέους ή παλιούς ασφαλισμένους.

Όχι στη διάθεση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων στο χρηματιστήριο. Επιστροφή όλων των κλεμμένων αποθεματικών στα ασφαλιστικά ταμεία. Εγγύηση του κράτους για τα αποθεματικά των ταμείων. Εργατικός έλεγχος και άσκηση βέτο των εργαζομένων στη λειτουργία των ταμείων. Όχι στην εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών.

Κατάργηση, όσο αφορά τα εργασιακά, άμεση κατάργηση της ωρομίσθιας. Να συσταθούν νέες οργανικές θέσεις για κάθε αναγκαίο εκπαιδευτικό έργο στα σχολεία. Να μειωθεί το διδακτικό ωράριο στα επίπεδα της δευτεροβάθμιας.

Άμεση απόσυρση της Εγκυκλίου της 20^{ης} Ιουλίου του 2007 που αυξάνει το ωράριο και καταργεί τα εργασιακά δικαιώματα των νηπιαγωγών. Θεσμοθέτηση διδακτικού ωραρίου νηπιαγωγών στα πλαίσια ενιαίου ωραρίου εκπαιδευτικών της γενικής εκπαίδευσης.

Ο κλάδος διεκδικεί ενιαίο εκπαιδευτικό ωράριο. Το ωράριο των εκπαιδευτικών καθορίζεται ενιαία για όλους, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας και όχι τον τύπο ή την βαθμίδα που υπηρετούν. Διεκδικούμε επίσης συνεχές και μη ελαστικό ωράριο των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Εκπαιδευτικός που συμπληρώνει τουλάχιστον 18 ώρες εβδομαδιαίως στο ίδιο σχολείο να μην μετακινείται αλλά να συμπληρώνει το ωράριο του απασχολούμενος σε κάτι άλλο μέσα στο ίδιο το σχολείο.

Ο χρόνος επίβλεψης κατά τη διάρκεια του φαγητού των μαθητών στα πιλοτικά ολοήμερα σχολεία θεωρείται σαν χρόνος διδακτικού ωραρίου. Αυτονόητο λοιπόν είναι να θεωρηθεί για όλα τα ολοήμερα. Αποζημίωση των ολιγοθεσιτών συναδέλφων μας για τις περισσότερες ώρες που εργάζονται.

Θέσπιση και στα ολοήμερα δημοτικά σχολεία γραμματειακής υποστήριξης. Παιδαγωγική ελευθερία. Ενίσχυση του ρόλου του Συλλόγου Διδασκόντων. Κατάργηση του καθηκοντολόγιου. Κατάργηση της Υπουργικής Απόφασης για την υποχρεωτική εφαρμογή της ευέλικτης ζώνης.

Όχι στην αξιολόγηση χειραγώγηση. Όχι στην αξιολόγηση κατηγοριοποίησης των σχολείων. Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης - χειραγώγησης. Διορισμό ενός επιπλέον δασκάλου στα πολυθεσία σχολεία.

Αναλυτικά προγράμματα και βιβλία που θα προωθούν την ολόπλευρη γνώση, την κριτική σκέψη και να υπηρετούν μορφωτικές ανάγκες όλων των μαθητών, ενάντια στην εντατικοποίηση της αυξημένης ύλης.

Διεκδικούμε να ισχύσει ένα νέο Προεδρικό Διάταγμα για τις μεταθέσεις και να γίνει αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων, σύμφωνα με τις απόψεις που θα καταθέσει ο κλάδος.

Αποσπάσεις. Να αντικειμενοποιηθούν και να μοριοδοτηθούν με ένα σύστημα αποσπάσεων, με έμφαση στους κοινωνικούς λόγους και λόγους υγείας. Τα πενταμελή Υπηρεσιακά Συμβούλια του Κλάδου, ΚΥΣΠΕ - ΑΠΥΣΠΕ των εκπαιδευτικών να στελεκώνονται από τρία αιρετά μέλη.

Με βάση όλα τα παραπάνω, το δυσμενές κλίμα που οδήγησε τον κλάδο το 2006 στο μεγάλο αγώνα, σήμερα είναι ακόμη χειρότερο. Οι εκπαιδευτικοί δεν ανέχονται τον εμπαιγμό και τη διαπραγμάτευση της αξιοπρέπειας τους.

Ο φετινός Σεπτέμβρης θα ανασύρει τις μνήμες του αγώνα του 2006 και θα προβάλλει τη διεκδίκηση μέσα από ένα αγώνα διάρκειας και προοπτικής.

Πρόταση: Το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ προχωρά στο σχεδιασμό βαθιάς ενημέρωσης, όχι μόνο εκπαιδευτικών αλλά φορέων, κομμάτων και ο Σεπτέμβρης είναι μήνας αγωνιστικής δραστηριότητας, ώστε ο κλάδος πια έτοιμος να μπει σε ένα μεγάλο ανυποχώρητο αγώνα που ως οδηγό έχει τον αγώνα του 2006.

Εκείνο το οποίο, συνάδελφοι, πρέπει να υπογραμμίσουμε είναι ότι για μας αυτή η πρόταση δεν έχει προσπαιτούμενο ποιος είναι κυβέρνηση. Για μας προσπαιτούμενο είναι η συσπείρωση των συναδέλφων και η συμμετοχή τους σε αυτό το μεγάλο αγώνα που θα οδηγήσει επιτέλους στην επίλυση σωρείας προβλημάτων, που και εσείς οι ίδιοι όλες αυτές τις μέρες προαναφέρατε.

Βέβαια λογικό είναι, αν εκείνη την περίοδο για την οποία μιλάει το συγκεκριμένο πλαίσιο έχουμε πολιτικές εξελίξεις, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ θα προσαρμόσει τις ημερομηνίες του αγώνα που θα είναι υποχρεωμένο να ακολουθήσει σε αυτή τη φάση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξεχνάμε το Ενιαίο Συνδικάτο Εκπαιδευτικών για το οποίο επιτέλους ο κλάδος πρέπει να πάρει και να κατοχυρώσει και να διεκδικήσει για μια πορεία κοινή των εκπαιδευτικών όλης της χώρας.

Βέβαια για την πρόταση την οποία καταθέσαμε δεν αποτελεί αυτό το πράγμα προσπαιτούμενο. Η πρόταση που καταθέσαμε είναι ιεράρχηση αυτών των προβλημάτων και να ανασκουμπωθούμε για τον αγώνα. Κι όσοι πιστοί προσέλθετε.

Θ. ΤΖΑΡΟΥΧΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σύμφωνα με το πρόγραμμα θα ήθελα να κάνω κριτική πεπραγμένων στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, αλλά από τον εκπρόσωπο του Προεδρείου και το Γενικό Γραμματέα εδώ δεν ακούσαμε πεπραγμένα του Δ.Σ. αλλά πεπραγμένα του Προεδρείου. Αυτά που είπε δεν αφορούσαν τη λειτουργία του Προεδρείου και ως εκ τούτου δεν μπορώ να κάνω κριτική για κάτι που δεν έκανε το Προεδρείο. Μένει εκτός κριτικής.

Η δε πρακτική που ακούσαμε, διότι ακούσαμε απ' αυτό το βήμα για 28 δις, ακούσαμε από αυτό το βήμα και για μελλοντικά ζητήματα, μου θύμισε την πρακτική της μαύρης γάτας και της άσπρης γάτας. Εξαρτάται ποιος κάνει ή ποιος παίρνει την απόφαση τον κατατάσσουμε στην μαύρη γάτα και στην άσπρη γάτα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς από την παράταξη της ΔΑΚΕ είμαστε υπέρ της λογικής, της γάτας που πιάνει τα ποντίκια. Υπέρ των κυβερνήσεων που δίνουν λύσεις. Υπέρ της γάτας που πιάνει τα ποντίκια, ανεξαρτήτου χρώματος.

Επειδή πριν από λίγο μπήκε ένα ερώτημα για θετικά ή αρνητικά, δεν ξέρω, θα το κρίνετε εσείς, αν ήταν θετικό ή αρνητικό η ρύθμιση που ζητάγε ο κλάδος μας για τους διορισμούς 60 – 40. Εσείς θα κρίνετε εάν είναι θετική η ρύθμιση για τους αναπληρωτές, τους 30μηνίτες με το 24μηνο, με τους τρίτεκνους κτλ. Κρίνετε το εσείς.

Εσείς θα κρίνετε αν είναι θετικό ή αρνητικό η μείωση του αριθμού μαθητών προς εκπαιδευτικό. Εσείς θα κρίνετε αν είναι αρνητικό ή θετικό οι 4.500, οι 5.000 διορισμοί τα τελευταία δύο χρόνια. Κρίνετε τα εσείς όπως θέλετε και βάλτε τα σε όποια κατηγορία θέλετε.

Να προχωρήσουμε λίγο παρακάτω. Πριν από κάποια χρόνια εδώ, απ' αυτό το βήμα, λέγαμε για την ενοποίηση των Ταμείων και μας κατηγορούσατε για μαύρη προπαγάνδα και για φθηνή πολιτική. Κάποιοι δε, προχώρησαν και λίγο παραπέρα και μας κατηγορήσαν και για έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας, ότι δε δεχόμαστε και τους άλλους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα να τους δώσουμε από την περιουσία μας. Μέχρι εκεί είχε φθάσει η κριτική.

Αυτό το βλέπουμε τώρα, σήμερα και φωνάζουμε για τα Ταμεία τα άδεια. Όταν το Ταμείο το δικό μας έδωσε τη μισή περιουσία και την άλλη μισή στα υπόλοιπα 10 Ταμεία και γίναμε 11 όλοι συνέταιροι, τώρα φωνάζουμε για Ταμεία. Είναι αργά για δάκρυα Στέλλα όπως λέει και το τραγούδι. Έπρεπε να το είχαμε προβλέψει, όπως το λέγαμε τότε.

Θα απαντήσω σε ένα άλλο θέμα επειδή το έθεσε ο συνάδελφος από την ΕΣΑΚ για μία τιμωρία ενός συναδέλφου. Αγαπητοί συνάδελφοι, μπορούμε να λέμε εάν τιμωρήθηκε ή όχι, αλλά δεν λέμε όμως γιατί τιμωρήθηκε. Δεν είπαμε ότι ο συνάδελφος ήταν υπότροπος για δεύτερη φορά. Και βέβαια το υλικό της προανάκρισης και της ΕΔΕ είναι μυστικό, εγώ όμως θα θυμίσω και θα ενημερώσω τους συναδέλφους ότι ως υπότροπος αντιμετώπιζε τον κίνδυνο με μια πολύ ήπια ποινή να επιστραφεί ο φάκελος από τα ανώτερα όργανα και να κινδυνέψει ακόμη και με απόλυση. Γιατί ο συγκεκριμένος συνάδελφος είχε κηρύξει τη δική του κυβέρνηση του βουνού, σε συνέχεια του 1947 και μέσα στην τάξη έκανε ό,τι ήθελε. Η έκθεση του Συμβούλου ήταν καταπέλτης. Εγώ θα εκφράσω μία ευχή μόνο. Μακάρι να μείνει εκεί η ποινή. Μακάρι. Κι επειδή τέθηκε το ερώτημα, μην νομίζετε ότι έχετε το copy right της ευαισθησίας υπέρ των συναδέλφων. Και εμείς είμαστε ευαίσθητοι και με τις πράξεις μας προσπαθούμε να τους προστατεύσουμε. Δεν είδα όμως την ευαισθησία σας για όλους τους συναδέλφους παρά μόνο για όσους ανήκουν στο κόμμα σας και στην παράταξή σας. Δεν την έχετε πουθενά αλλού. Γιατί; Διότι τα δύο προηγούμενα χρόνια είχαν γίνει τρεις ένορκες διοικητικές εξετάσεις και σε καμία δεν αντιδράσατε στον συγκεκριμένο νομό που αντιπροσωπεύω τους συναδέλφους.

Διακόπτετε συνάδελφε αλλά δημοκρατία δεν σημαίνει ό,τι θέλεις εσύ να γίνεται. Δημοκρατία σημαίνει να εκφράζει αυτό που πιστεύει ο καθένας. Πιστεύω, ο λαός μας κρίνει. Μας κρίνουν οι συνάδελφοι. Να ζητήσω συγγνώμη, την επόμενη φορά θα 'ρθω να μου δώσετε το σημείωμα το δικό σας να το διαβάσω. Εάν σας ικανοποιεί.

Κλείνοντας, δεν μπαίνουμε στη λογική των προϊσταμένων. Δεν είμαι προϊστάμενος και δεν πρόκειται να γίνω. Το δηλώνω εδώ, για να ξέρετε με ποιον μιλάτε. Λοιπόν, η δημοκρατία υπηρετείται με τη διαφορετική άποψη και όχι με τον όχλο και με την μάζα. Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΝΑΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Πρόεδρε, είναι ώρα δύσκολη, είναι ώρα φαγητού, εύχομαι καλή όρεξη, να με ακούσετε όμως Πρόεδρε. Να είστε καλά. Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, βλέποντας την έκθεση των πεπραγμένων της ΔΟΕ για τα συνδικαλιστικά έτη 2007 και 2008 αλλά και 2008 – 2009 το ημερολόγιο, όπως ανέφερε ο Γενικός Γραμματέας κ. Μαντάς, μπορεί ο οποιοσδήποτε με εύκολο τρόπο να βγάλει κάποια συμπεράσματα.

Ένα απ' αυτά είναι μια απεγνωσμένη προσπάθεια από την πλειοψηφία της ΔΟΕ να διατηρήσουμε ως κλάδος κάποια κεκτημένα δικαιώματα. Είναι τόσο δραματικά απεγνωσμένη αυτή η προσπάθεια που φαίνεται από τα αποτελέσματα ότι δεν έχει, μα ούτε θα έχει, θετική κατάληξη.

Σε έναν κόσμο και μια κοινωνία που οι εξελίξεις τρέχουν με ταχύτητα, δυστυχώς δεν έχουμε δείξει ως συνδικαλιστικό κίνημα ότι μπορούμε να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις και έτσι μένουμε θεατές. Δεν διαμορφώνουμε όπως θα έπρεπε τις εξελίξεις, η συμμετοχή μας έρχεται τις περισσότερες φορές ως ουρά των αποφάσεων των άλλων. Και αυτό διότι δεν μπορούμε να πείσουμε ή ακόμα να επιβάλλουμε τις απόψεις μας.

Κάθε ένας από μας εδώ μέσα έχει μερίδιο ευθύνης γι' αυτή την κατάσταση και πρέπει κάποτε να αναληφθεί. Νομίζω ότι πρέπει και ήρθε η ώρα να αντιδράσουμε. Να βρούμε τρόπους να πείσουμε όλους τους εκπαιδευτικούς και την κοινωνία για την ορθότητα των θέσεών μας.

Για να το κάνουμε όμως αυτό, θα πρέπει πρώτα να ξεκαθαρίσουμε τις προτάσεις μας και να πάψουμε να έχουμε εσωστρέφεια. Να μην κατηγορούμε ο ένας τον άλλον, πράγμα που το κάνουμε διαρκώς και σήμερα σε αυτή την αίθουσα, διότι η εικόνα που δείχνουμε στην κοινωνία είναι αρνητική. Προ ολίγου έφερε συνάδελφος το γιο του, το παιδί του και γινόταν απίστευτη φασαρία εδώ μέσα. Κούνησε ο πταισιρικός το κεφάλι του και έφυγε.

Αυτή είναι η εικόνα που δίνουμε, συνάδελφοι, στην κοινωνία. Πρέπει να πάψουμε να χτίζουμε τείχη γύρω μας διότι υπάρχει κίνδυνος να μείνουμε στο τέλος μόνοι μας και να έχουμε κλείσει τον κόσμο έξω απ' αυτά τα τείχη που εμείς χτίζουμε.

Για να είμαστε εκπαιδευτικοί, ένα είναι σίγουρο: πρέπει να έχουμε τους μαθητές και την κοινωνία μαζί μας. Σε ένα σχολείο που θα εκφράζει την πραγματικότητα και όχι μια ουτοπία η οποία βεβαίως ακούγεται καλά στα αυτιά μας αλλά είναι έξω από τις δυνατότητες τις οποίες έχουμε.

Υπάρχουν πολλοί που φωνάζουν για αυτόνομο συνδικαλισμό, ανεξάρτητο από κόμματα και κυβερνήσεις, στην υπηρεσία της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού. Σήμερα το άκουσα κυρίως από τη δεξιά μου πτέρυγα, αριστερή όπως με βλέπετε.

Γι' αυτή την αυτονομία θα ήθελα να σας πω και να αναφέρω απ' τη μεριά ενός αντιπροσώπου από την περιοχή της Θεσσαλίας και γενικότερα της επαρχίας ότι, πραγματικά, την πιο σκληρή κριτική σε αυτή την κυβέρνηση την ασκεί η παράταξη της ΔΑΚΕ. Με προτάσεις, θέσεις για όλα τα θέματα που απασχολούν την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και γενικότερα.

Μάλιστα μπορώ να καταθέσω εδώ την ανακοίνωση για την εισοδηματική πολιτική που έκανε η ΔΑΚΕ και είναι πράγματι πρωτόγνωρη, συνάδελφοι, για τα συνδικαλιστικά δρώμενα. Δηλαδή η ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης εκφράζει δημόσια την πλήρη αντίθεσή της στην εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης. Πότε το είδατε αυτό από άλλες παρατάξεις, συνάδελφοι; Ποτέ.

Χρόνια τώρα σταθερά με τις ανακοινώσεις της η ΔΑΚΕ και με τις παρεμβάσεις της έχει καταστήσει σαφείς στους εκπαιδευτικούς και όχι μόνο τις θέσεις της για την αξιολόγηση, τις δαπάνες, τους διορισμούς, την επιμόρφωση, τις μεταθέσεις, τις αποσπάσεις, το νηπιαγωγείο κτλ.

Γνωρίζουμε πολύ καλά τις θέσεις της, συνάδελφοι. Τις θέσεις τις οποίες έχει η ΔΑΚΕ διότι είναι αναρτημένες και διανεμούνται παντού. Είναι σαφές στους συναδέλφους. Ορίστε, τις έχω να τις καταθέσω στο Προεδρείο.

Δεν μπορώ να μπω στον πειρασμό να κάνω βεβαίως συγκρίσεις αυτών των θέσεων της ΔΑΚΕ με αυτές των άλλων παρατάξεων. Αυτό όμως που θα πω είναι να δημιουργηθούν εδώ και τώρα εκείνες οι προϋποθέσεις της σύγκλισης για κοινό αγώνα, με όλες τις παρατάξεις. Και αυτό διότι μόνο ενωμένοι από δω και πέρα γνωρίζουμε καλά ότι μπορούμε να φέρουμε αποτελέσματα στον κλάδο μας.

Εάν θέλουμε τελικά όλοι εδώ μέσα να φέρουμε αποτελέσματα στον κλάδο μας κι όχι να κοροιδεύουμε τον εαυτό μας. Η πλειοψηφία των συναδέλφων μα και η κοινωνία δεν ενδιαφέρεται τίνος ιδέα είναι η μία ή η άλλη, αλλά τους ενδιαφέρει κυρίως το αποτέλεσμα.

Και αποτέλεσμα τα τελευταία χρόνια δυστυχώς δεν έχουμε. Πρέπει να πάψουμε να απαξιώνουμε τον ίδιο μας τον εαυτό. Να πάψουμε να περιμένουμε τους βαρβάρους γιατί ίσως εμείς τελικά έχουμε γίνει οι ίδιοι εχθροί του εαυτού μας.

Παρακαλώ, λοιπόν, να πάρουν θέση πάνω σε αυτά τα θέματα και τις θέσεις αυτές, όλοι οι σύνεδροι, ως οφείλουν μια και γι' αυτό το λόγο έχουμε έρθει εδώ και πραγματικά εκφράζω την λύπη μου που βλέπω άδεια καθίσματα. Θα ήθελα να συνεχίσω όμως δυστυχώς το ακροατήριο βλέπω ότι δεν έχει ενδιαφέρον. Εύχομαι καλή όρεξη.

Κ. ΔΟΥΡΟΥΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Η κριτική πεπραγμένων, συνάδελφοι, είναι κορυφαία στιγμή της Γενικής Συνέλευσης γιατί μεταφέρεται η αγωνία, οι ενστάσεις, τα αιτήματα και οι προτάσεις των συναδέλφων από όλες τις γωνιές της χώρας.

Είναι ελπιδοφόρο ότι ακόμα οι συνάδελφοι περιμένουν κάτι από τη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας αν αναλογιστούμε το γενικό κλίμα της αποστασιοποίησης και της απαξίωσης των πάντων που επικρατεί. Η κριτική στο Προεδρείο πρέπει να είναι καλοπροαίρετη και εποικοδομητική, απαλλαγμένη από μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες, αλλά και το Προεδρείο οφείλει μια αυτοκριτική που δεν έχουμε ακούσει αρκετά μέχρι τώρα.

Οι συνάδελφοι μας έχουν στείλει εδώ με την εντολή να μεταφέρουμε τη δυσφορία τους αλλά και να πάρουμε απαντήσεις στα συσσωρευμένα χρονίζοντα και φλέγοντα ζητήματα που τους απασχολούν.

Δεν θα υποστηρίξω απουσία πεπραγμένων, άλλωστε πήραμε πριν από λίγο μια τετρασέλιδη έκθεση που βριθεί κινη-

τοποιήσεων, διαμαρτυριών, παραστάσεων και συναντήσεων, αλλά απουσιάζουν τα κέρδη και οι κατακτήσεις.

Και μπορεί ο ένας πυλώνας δράσης του συνδικάτου να είναι η πάλη για την αποτροπή δυσμενών εξελίξεων για τους συναδέλφους, ο άλλος πυλώνας όμως είναι τα χειροπιαστά οφέλη που έχουμε χρόνια να προσκομίσουμε και γι' αυτό μας εγκαλεί η βάση.

Έχουμε έλλειμμα αποτελεσματικότητας, συνάδελφοι και έχουμε καταντήσει κλάδος διαμαρτυρίας και όχι κατακτήσεων. Η επισήμανση της ευθύνης του Υπουργείου δεν αρκεί πια γιατί το ΥΠΕΠΘ με τις ανεπάρκειες και την αναποτελεσματικότητά του θα κριθεί από τους πολίτες στις εκλογές που θα ψηφίσουν.

Εμείς στο μεταξύ πρέπει να απαντήσουμε στο αμείλικτο ερώτημα της βάσης γιατί άλλα συνδικάτα κερδίζουν θεσμικά και οικονομικά και εμείς όχι; Μας εγκαλούν οι συνάδελφοι γιατί δεν έχουμε τόσα χρόνια καταφέρει έστω την κλιμακωτή μείωση ωραρίου, με αποτέλεσμα συνάδελφοι με 35 χρόνια να έχουνε 21 ώρες.

Μας καταλογίζουν υποβάθμιση μιας σειράς αιτημάτων που η ικανοποίησή τους θα ανακούφιζε τον κλάδο. Μας προσάπτουν ότι θεωρούμε ψίχουλα την κατάκτηση αυτών των απαιτήσεων και ακόμη χειρότερα ότι φοβόμαστε κάθε φορά ότι αν κερδηθούν αυτά θα νομιμοποιηθεί το Υπουργείο.

Οι συνάδελφοι αγωνιούν για το μείζον ζήτημα της εξίσωσης, π.χ. των ορίων ηλικίας, που έχουμε καταδικαστεί από το 1999 στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θεωρούν ότι αντιμετωπίζουμε αυτή την νάρκη με ξόρκια.

Είμαστε ο πολυπληθέστερος κλάδος στην ΑΔΕΔΥ και δεν παίρνουμε πρωτοβουλίες έστω και τώρα για να πετύχουμε την εξαίρεση όσων ρυθμίσεων δεν δεσμεύει η απόφαση. Να αφήσουμε τις υποχρεωτικές ρυθμίσεις σε βάθος χρόνου μετά το 2013. Να απεμπλέξουμε όσες ρυθμίσεις αφορούν δικαιώματα, συνταγματικά κατοχυρωμένα.

Στο δε ζήτημα των Ταμείων οι συνάδελφοι απαιτούν αντί να περιοριζόμαστε σε καταγγελίες να προσπαθήσουμε να πάρουμε την πλειοψηφία στα χέρια μας. Στο ζήτημα του εθνικού διαλόγου για την παιδεία είμαστε ακροατές με το ένα πό-

δι έξω και με το άλλο μέσα, αντί να αδράξουμε την ευκαιρία να τοποθετηθούμε από θέση ισχύος και επιχειρήματα και προτάσεις.

Αντί να φοβάται το Υπουργείο φοβόμαστε εμείς. Γιατί; Είμαστε και δεν είμαστε. Και σαν να μην μας έφταναν όλα αυτά, μας προέκυψαν τελευταία και περιπτώσεις εκπαιδευτικών κλάδων που θέλουν, που έχουν εγκαταλείψει την φιλολογική συζήτηση και απαιτούν επιτακτικά να πάρουν ώρες στην πρωτοβάθμια. Και μιλάω συγκεκριμένα για τον κλάδο των θεολόγων, για να μην πούμε για άλλους κλάδους. Λοιπόν, αντί να κοιτάξουμε αφ' υψηλού το θέμα πρέπει να το δούμε και να το ξεκόψουμε άπαξ δια παντός γιατί θα το βρούμε μπροστά μας και πολύ άσχημα.

Συνάδελφοι, η βάση ζητά από το Προεδρείο όχι μόνο περικαράκωση και προσήλωση που είναι θεμιτή στις θέσεις, αλλά ανάληψη πρωτοβουλιών, αποτελεσματικότητα και κέρδη. Ευχαριστώ.

Δ. ΔΡΑΓΑΝΙΔΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, είμαι από τον «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΟΥΜΑ» της Λάρισας. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια από τις πιο κρίσιμες στιγμές για τον κλάδο μας: την ανάδειξη του Προεδρείου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Η ψήφος μας είναι καθοριστική. Όλοι έχουμε την ευκαιρία με την ψήφο μας να σηματοδοτήσουμε μια νέα πορεία.

Η περίοδος που κύλησε ήταν μια χαμένη διέτις για την προώθηση και την επίλυση προβλημάτων του κλάδου. Τα κύρια χαρακτηριστικά της λειτουργίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ με ευθύνη της ΠΑΣΚ ήταν η έλλειψη συγκεκριμένων στόχων, η ευκαιριακή ανάδειξη ζητημάτων, η κινδυνολογία και η παραπληροφόρηση. Τα πάντα θυσιάστηκαν στο βωμό των μικροπαραταξιακών κομματικών συμφερόντων.

Θεωρούμε πως είναι πολύ δύσκολο να δοθούν πειστικές απαντήσεις για την αδυναμία της ΔΟΕ να εξαγγείλει καθ' όλη τη διάρκεια της χρονιάς μια κλαδική απεργία, εκτός αν λιγόστεψαν τα προβλήματα του κλάδου από την μεγάλη απεργία του 2006. Αν ναι, να μας το πουν.

Ο κατήφορος στον οποίο σύρεται ο κλάδος από την ΠΑΣΚ δεν έχει τέλος. Αυτό αποδείχθηκε περίτρανα με το θλιβερό γεγονός να λήξει η 77^η Γενική Συνέλευση δίχως να ψηφιστεί διεκδικητικό πλαίσιο και πρόγραμμα δράσης, κάνοντας ξεκάθαρη τη συνειδητή επιλογή για σύμπλευση στο ευκαιριακό μονοπάτι του μικροπολιτικού προσανατολισμού, χρησιμοποιώντας τις ανάγκες και τις διεκδικήσεις του κλάδου κατά το δοκούν για το ίδιο όφελος.

Απεναντίας, η παράταξη της ΔΑΚΕ κατέθεσε διεκδικητικό πλαίσιο στηριγμένο σε ψηφισμένες θέσεις του κλάδου. Γίνεται σαφές, λοιπόν, ότι ο προσδιορισμός του ρόλου και της δράσης του συνδικαλιστικού κινήματος, οι επιλογές του, οι προτάσεις και οι διεκδικήσεις του, ακόμα και οι τακτικές του,

πρέπει να αντιστοιχίζονται με τις ανάγκες αλλά και τις προκλήσεις του κάθε καιρού, με γνώμονα πάντα τα συμφέροντα των συναδέλφων και του κλάδου.

Η οικονομική και κοινωνική κατάσταση της πατρίδος μας σαφώς επηρεασμένη από τα συμφέροντα στο παγκόσμιο και ευρωπαϊκό περιβάλλον κάθε άλλο παρά ευνοϊκή είναι για τους εργαζόμενους. Τη σκληρή αυτή πραγματικότητα σε βάρος του λαού και των εργαζομένων ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει.

Σε αυτή τη δύσκολη κατάσταση και μέσα στα αδιέξοδα που έχουν συσσωρευτεί έχουμε την παρρησία να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, ούτε να προσπαθούμε να βάλουμε τα προβλήματα των συναδέλφων κάτω από το χαλί. Απεναντίας προσπαθούμε να τα επιλύσουμε γιατί είναι και δικά μας προβλήματα.

Οφείλουμε να δηλώσουμε, λοιπόν, ευθύς εξαρχής ότι η ΔΑΚΕ πιστή στις διαχρονικές αξίες, πιστεύει ότι το συνδικαλιστικό κίνημα, χωρίς ιδεολογικές αγκυλώσεις, χωρίς κομματικές υποθήκες, αλλά και χωρίς να χάνει τους στόχους του οφείλει να σταθεί υπεύθυνα, χωρίς εκπτώσεις, στις διεκδικήσεις του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα ούτε μπορεί ούτε πρέπει να είναι μέσο κομματικής δράσης. Ούτε πάλι πρέπει να είναι αδρανής και ουδέτερος παρατηρητής των προβλημάτων και των αιτημάτων της κοινωνίας και των εργαζομένων. Και βέβαια με κανέναν τρόπο δεν μπορεί να είναι δογματικός αρνητής των πάντων, που δρα με τρόπο ισοπεδωτικό.

Η ΔΑΚΕ, σεβόμενη τους θεσμούς, το κύρος, τη συνοχή, την αξιοπιστία και την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος, εκφράζοντας την αντίθεσή της στην πολιτική μισθών και στην μη επίλυση βασικών προβλημάτων του κλάδου μας, συμπαράτασση στους συναδέλφους που τους ένωνε και τους δυνάμωνε το δίκαιο αίτημα να ζουν με αξιοπρέπεια απ' το μισθό τους, πίστευε και πιστεύει ότι το συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί και δεν πρέπει να αποτελεί στήριγμα και προέκταση κανενός κόμματος.

Γι' αυτό τώρα πρέπει οι υγιείς δυνάμεις να αναλάβουν την ηγεσία της ΔΟΕ. Εμείς εμπιστευόμαστε όλους τους συναδέλφους, γιατί μόνο από κει μπορεί να αντληθεί η δύναμη που θα αλλάξει θετικά την τύχη του κλάδου.

Όλοι μαζί μπορούμε να δώσουμε το στίγμα για ένα υγιές συνδικαλιστικό κίνημα και να πρωταγωνιστήσουμε στις νέες προσκλήσεις της εποχής μας. Έχουμε την πεποίθηση και τη βεβαιότητα ότι η πρόοδος και η προκοπή του τόπου περνάει υποχρεωτικά από την αναβάθμιση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Γι' αυτό, με παρρησία λέμε σε κάθε συνάδελφο ότι δεν επιτρέπεται να περάσει η ηγεσία του Δ.Σ. σε ανθρώπους χωρίς όραμα. Η ΔΑΚΕ είναι αποφασισμένη να εκπληρώσει στο ακέραιο το καθήκον της, για να μπορούμε να στηριζόμαστε σε ένα συνδικαλιστικό όργανο που να μπορεί να αντιστέκεται και να αγωνίζεται για τα δίκαια αιτήματα των εκπαιδευτι-

κών και της εκπαίδευσης.

Είμαστε πεπεισμένοι ως ΔΑΚΕ αλλά και ως άτομα ότι στην κοινωνία του μέλλοντος κερδισμένοι είναι όσοι τολμούν να αλλάξουν κατεστημένες δομές, πρακτικές και αντιλήψεις. Γι' αυτό οι πρωτοβουλίες μας, οι δράσεις μας έχουν ξεκάθαρους στόχους: την ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, αναγνώριση του ρόλου και της προσφοράς του Έλληνα εκπαιδευτικού, επιστημονική και οικονομική αναβάθμιση των Ελλήνων εκπαιδευτικών.

Εμείς ως ΔΑΚΕ πιστεύουμε ότι μπορούμε να βελτιώσουμε τους όρους, την ποιότητα, τις συνθήκες για όλους μας για να εξασφαλίσουμε ένα δυναμικό και ελπιδοφόρο ξεκίνημα για την παιδεία και τα παιδιά μας. Σας ευχαριστώ.

B. ΜΕΖΙΚΗΣ

Σ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, διαπίστωση προηγουμένως ότι κάποιοι μπερδεύουν την κομματική τους ταυτότητα με τη συνδικαλιστική ταυτότητα εδώ μέσα. Και βέβαια την κομματική τους ταυτότητα μπορεί να τους την δίνει το κόμμα, τη συνδικαλιστική όμως ταυτότητα μας την δίνουν οι συνάδελφοι της βάσης και όταν μας στέλνουν εδώ δεν μας στέλνουν ως εκπροσώπους του κόμματος, ούτε μας χρησιμοποιούν ή χρησιμοποιεί ο καθένας από μας, αν θέλετε, την συνδικαλιστική αυτή ταυτότητα για να μπορέσει να κερδίσει στους διαγωνισμούς τους εσωπαραταξιακούς λόγω των εκλογών. Δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα να το κάνουμε.

Για να υπάρχει βέβαια κριτική πεπραγμένων, είπε κάποιος συνάδελφος προηγουμένως, πρέπει να υπάρχουν και πεπραγμένα. Δυστυχώς απ' αυτό που βλέπουμε φέτος, τουλάχιστον η προσωπική μου άποψη, ο απολογισμός διετίας του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ είναι ίσως από τους φτωχότερους ποιοτικά και υποδεέστερους συνδικαλιστικά που γνωρίζω στα χρόνια τα οποία παρακολουθώ τα συνδικαλιστικά δρώμενα.

Το Προεδρείο της ΔΟΕ λειτούργησε περισσότερο ως γραφείο τύπου, βγάζοντας ανακοινώσεις, στέλνοντας καταγγελίες, διαμαρτυρίες, παρά ως συνδικαλιστικό όργανο. Ενώ απεναντίας «τόλμησε» πολλούς φραστικούς λεονταρισμούς.

Αλήθεια τι φοβήθηκε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, και δεν τόλμησε κινητοποιήσεις; Μήπως αυτοαναιρεθεί επειδή δεν πειθεί; Μήπως επειδή έλεγε να σε όλα για να γίνει αρεστό αλλά δεν μπόρεσε όμως να φανεί χρήσιμο;

Και τα λέω αυτά γιατί σήμερα είναι ηλίου φαινότερη η πολύπλευρη αποδυνάμωση του συνδικαλιστικού μας κινήματος, σε συνδυασμό με μία νοσηρή διάρθρωση που υπάρχει πρόσκαιρων συνεταιρισμών συνδικαλιστικών παρατάξεων για πρόσκαιρα πάλι οφέλη.

Δυστυχώς η βούληση των συναδέλφων και τα προβλήματα της παιδείας αποτελούν για κάποιους μια εξίσωση με πολ-

λές μεταβλητές. Η λύση όμως αυτής της εξίσωσης δεν μπορεί να απαντήσει στο θεμελιώδες ερώτημα. Με την κρίση που διέρχεται το συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί να διεκδικήσει λύσεις με αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα; Και ιδιαίτερα όταν έχουμε από τη μια παρατάξεις του αριστερού χώρου που υιοθετούν τον κινηματικό χαρακτήρα και από την άλλη έχουμε την ΠΑΣΚ η οποία δεν διαθέτει τις προϋποθέσεις για την αντιμετώπιση της κρίσης, επιλέγουν συνειδητά το θολό μονοπάτι της ευκαιριακής σύμπλευσης, θυσιάζοντας τα πάντα στο βωμό της σκοπιμότητας, του παραταξιακού μικροσυμφέροντος και της εξουσιολαγνείας.

Προτείνω να υπάρξει, συνάδελφοι οι οποίοι θα εκλεγείτε στο νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ, να υπάρξει μία επιτέλους ιεράρχηση των αιτημάτων με συγκεκριμένους αποδέκτες, συγκεκριμένο πλαίσιο και μεμονωμένη πλέον διεκδίκηση καθενός αιτήματος.

Δεν μπορούμε να κατεβαίνουμε με 20 – 30 – 15 αιτήματα πακέτο. Πρέπει να τα δούμε ένα – ένα. Ο πόλεμος κερδίζεται μάχη – μάχη. Αυτή είναι η παγκόσμια τακτική.

Στις 24 Ιουνίου οι επιλογές που θα κάνουμε συνδέονται με τις διεκδικήσεις μας αλλά και την αξιοποίηση των αποφάσεων από το νέο Διοικητικό Συμβούλιο που θα προκύψει. Εμείς ως ΔΑΚΕ πιστεύουμε ότι ο αποτελεσματικός συνδικαλισμός θα προέλθει από αξιόπιστες, ρεαλιστικές και συνθετικές προτάσεις, βασιζόμενες στο τρίπτυχο: προτείνουμε, αγωνιζόμαστε, διεκδικούμε. Και όλοι θα κριθούμε στα ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Εμείς επιδιώκουμε τη σύγκριση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με τις άλλες παρατάξεις, όχι την σύγκρουση. Έχουμε όραμα, έχουμε σχέδιο, έχουμε αρχές, χωρίς να καταφεύγουμε σε εντυπωσιασμούς και λεκτικά πυροτεχνήματα.

Να επιστρατεύσουμε, λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, όλοι τον καλύτερο εαυτό μας, να ενεργοποιήσουμε τις δυνάμεις μας και να αφυπνίσουμε τη συνειδητότητά μας. Να δράσουμε συλλογικά. Να ξεφύγουμε από την απομόνωση της απολυτότητας των απόψεών μας. Να ανακαλύψουμε ξανά τις αξίες των συλλογικών οραμάτων και μόνο τότε μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο μέλλον. Σας ευχαριστώ.

ΧΡ. ΚΟΜΠΟΥΡΑΣ

Γ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Να μου επιτρέψετε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να αρχίσω με μια παρέκβαση, αναφερόμενος στο συνάδελφο με το υψηλό IQ, θα τον ενημερώσω ότι την υψηλότητά του μπορείτε να την επικαλείται ο οιοσδήποτε ελλείψει βλακόμετρου, αλλά αυτό που παίζει μεγαλύτερο ρόλο είναι η συναισθηματική νοημοσύνη και όχι το μεγάλο το IQ.

Νιώθοντας ότι ο κλάδος μας βολοδέρνει σε μια θάλασσα αδρανών ονείρων, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ στα κείμια της Ομοσπονδίας μας, που κατάφεραν να με πείσουν ότι μοναδική τους αποστολή είναι η συστηματική οργάνωση

των εμπαθειών μας.

Το πρόβλημα όμως με τα συνδικαλιστικά ανέκδοτα είναι ότι εκλέγονται. Διαχρονικά άκουγα ότι ο καθένας μπορεί να γίνει Πρόεδρος αρκεί να διακρίνεται από έλλειψη ασβεστίων. Παρατηρώντας εμφαντικά το δικό μας τείνω να το πιστέψω.

Σέβομαι απόλυτα τις παρατάξεις, απαραίτητο συστατικό για μια δημοκρατική λειτουργία, περιμένω όμως τις αποδείξεις ότι και οι ίδιες διαθέτουν τον αυτοσεβασμό τους. Για να μην παρεξηγηθεί κανείς από τυχόν περιέργες λέξεις μου, σας θυμίζω την άποψη του Μαβίλη ότι δεν υπάρχουν χυδαίες λέξεις αλλά χυδαίοι άνθρωποι.

Χθες με ευθύνη του Λουδοβίκου του 14^{ου}, συγγώμη του Προέδρου της Ομοσπονδίας θέλω να πω, βιώσαμε ένα τσουνάμι αυτιστικών συμπεριφορών. Μονολιθικοί μηχανισμοί αναπαραγωγής της μιας άποψης με φασίζουσα πρακτική, υποδαύλισαν τον εξοστρακισμό της διαφορετικότητας.

Εθελουφλούντες αγνοούν ότι ο συνδικαλισμός έχει ντυθεί με την απαξία και την ανυποληψία. Ο συνδικαλιστικός μιθριδατισμός έχει ενθρονιστεί από τους αυτοσποκαλούμενους προοδευτικούς οι οποίοι αδυνατούν να κατανοήσουν ότι η συμπεριφορά τους επώασε αδιέξοδο. Κυριαρχούνται από μια αφοριστική απαξίωση κάθε αντίθετης άποψης. Πώς αλλιώς θα εξηγηθεί το χθεσινό σύνθημα; Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ ενωμένο δυνατό.

Φοβάμαι ότι όχι μόνο δεν έχετε συναίσθηση του χώρου και του περιεχομένου αλλά δειπνάτε και με συντηρημένες συνταγές πλαναισθήσεων. Θα επιμείνω στην παράκληση για την ενσυνείδητη προσοχή σας, γιατί μέτρον του λόγου δεν είναι ο λέγων αλλά ο ακούων.

Είναι γνωστή η ρήση του Κόπερ ας πεθάνουν οι θεωρίες στη θέση μας, θεωρώντας τις θέσεις σαν εργαλεία στην υπηρεσία του ανθρώπου και όχι το αντίστροφο. Οι φανατικοί διαχωρισμοί έχουν υψηλό κόστος για το δάσκαλο. Απευθυνόμενος με τον ανήκοντα σεβασμό στις τρεις κύριες εκφάνσεις της Αριστεράς θα τους έλεγα ευφυολογώντας πάντα πως τρεις κλίσεις επ' αριστερά ισοδυναμούν με μία επί δεξιά.

Μετά και τα χθεσινά η συμπεριφορά που επιδεικνύθηκε εδώ μέσα κάποιος κακεντρεχής θα σας έλεγε: Στάλιν που σας χρειάζεται. Παρακάμπω εσκεμμένα την αναφορά στα πασίδηλα προβλήματα του κλάδου. Προσυπογράφοντάς τα όπως διατυπώνονται από όλες τις πλευρές. Αρκούμαι σε αυτό που θεωρώ σαν κύρια παθογένεια του συνδικαλιστικού μας κινήματος: μόνο έτσι θα εξηγήσετε την επίμονη αναφορά μου στην πλειοψηφία της ΔΟΕ και τους συνοδοιπόρους της, οι οποίοι κάνουν εκπτώσεις στον αυτοσεβασμό χάριν μιας εμετικής ιδεοληψίας.

Στο εξοργιστικά ορθό διατύπωμα ότι οι επαγγελματίες συνδικαλιστές υπηρετούν με κορηγούς τους συναδέλφους και εργαλείο την ξύλινη γλώσσα, το μαλακό τους υπογάστριο, να είστε βέβαιοι ότι υπάρχει αντίδοτο. Και αυτό δεν είναι άλλο από τη στοχαστική τους αμφισβήτηση που μπορεί να λειτουργήσει σαν απορρυπαντικό τόσο της φλυαρίας όσο και

της ιδιοτέλειας.

Απευθυνόμενος στους συναδέλφους της ΠΑΣΚ που αυτή την εποχή το κόμμα τους, έχουμε και εμείς τον αστερισμό της κάθαρσης, να το τολμήσω και στην ΠΑΣΚ Π.Ε. Αδυνατώ να δεχθώ ότι σε μια τόσο μεγάλη παράταξη δεν υπάρχουν ικανά και ηθικά αναστήματα να διαδεχθούν αυτούς που απαξιώνονται και απαξιώνουν παράταξη και κλάδο.

Ας περάσουν λοιπόν από το μурμουρητό, γιατί κάποιοι μурμουρίζουνε, στην πράξη. Μέχρι να συμβεί αυτό ζητώ από την αξιοπρέπεια να είναι μεγάλοψυχοι μαζί τους. Έχουν κουραστεί οι συνάδελφοι να δέχονται από την εξουσία τους ισχυρές δόσεις συσπειρωμένης κενοδοξίας.

Ατμόσφαιρα βαριά, αρρωστημένη. Είμαι βέβαιος ότι ενσυνείδητα την καταδικάζετε. Εγώ απλώς σας καλώ αυτή σας την αποστροφή να την βοηθήσετε να λάμψει και βιωματικά. Φέροντας στο νου μου τον Σεφέρη που υποστηρίζει ότι στη βάση κάθε συζήτησης υπάρχει ένα σιωπηρό συμβόλαιο, διευκρινίζω ότι στην περίπτωση μας αυτό είναι το συμφέρον του συναδέλφου μου.

Αν αυτό είναι δυσδιάκριτο οφείλεται στη δημοκρατικότητα του Προέδρου και των κολαούζων του. Σας καλώ εν ολίγοις να καταδικάσετε όσους έχουν καταστήσει το εμείς μια αδιόρθωτη υποκριτική προσποίηση με αρνητικές αντανακλάσεις στο εγώ του κάθε συναδέλφου.

Όσοι προσπάθησαν ή θα προσπαθήσουν να αμβλύνουν αυτή την πραγματικότητα ας γνωρίζουν ότι η αλήθεια δεν επιβάλλεται από την γλώσσα στη ζωή, αλλά από τη ζωή στη γλώσσα, πιστεύοντας ότι μια δεύτερη αναφορά στο Σεφέρη δεν θα σας είναι αποκρουστική, αντέγραψα από πολιτικό του ημερολόγιο: η βλακεία, η εγωπάθεια, η μωρία και η ανικανότητα σε φέρνει στην ανάγκη να ξεράσεις. Είμαι βέβαιος – λέει – πως τούτοι οι ελεεινοί δεν αντιπροσωπεύουν τίποτε και υπάρχουν άγνωστοι πολλοί που δεν ξέρουν αλλά που αξίζουν που σε φωνάζουν. Επικαιροποιήστε το και βγάλτε συμπεράσματα.

Επειδή όλοι μας θέλουμε να ελπίζουμε, είναι ανάγκη αδήριτη να δουλέψουμε για την επανίδρυση της συνδικαλιστικής πρακτικής, απαιτώντας απτές αποδείξεις συνδικαλιστικού ήθους και πιστοποιητικό υγείας που να βεβαιώνει ότι δεν είναι βουλιμικοί της εξουσίας, ασπόνδυλοι υπηρέτες κομματικών φερμανίων και βλέψεων.

Για τους αμετανόητους, προσβλέπω στην κριτική ικανότητα της πλειοψηφίας, της υπαρκτής και όχι της συγκυριακής. Μόνο άτομα με διάθεση να υπηρετήσουν και όχι να εξυπηρετηθούν θα πάψουν να αντιμετωπίζουν το σύνολο των συναδέλφων σαν τους χρήσιμους ηλίθιους, για να θυμηθώ και τον Λένιν.

Η ικανότητα και εντιμότητα διαχέεται σε όλες τις παρατάξεις. Ας την ανακαλύψουμε για να εξυπηρετηθούμε. Με την προσδοκία η γενική μου άποψη να τύχει πληθυντικής αποδοχής σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ν. ΛΑΓΟΜΙΤΖΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες καλημέρα. Είναι η πρώτη φορά που μιλάω από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης και γι' αυτό το λόγο θέλω να σας εκφράσω τη μεγάλη μου συγκίνηση να βρίσκομαι ενώπιον συναδέλφων από όλες τις περιοχές της Ελλάδος, από περιοχές που η κάθε μία έχει τη δική της ιδιομορφία και ιδιοτυπία.

Αναφέρθηκα στην ιδιοτυπία των περιοχών. Θα αναφερθώ όμως και σε μία κοινοτυπία. Στην κοινοτυπία της κριτικής των πεπραγμένων τα τελευταία χρόνια. Πραγματικά όσες φορές και να προσπαθήσουμε να πολλαπλασιάσουμε το μηδέν, μηδέν παραμένει.

Η παράταξη της ΠΑΣΚ η οποία έχει τα τελευταία χρόνια την προεδρία στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας πέραν των άλλων χαρακτηριστικών που η παράταξή μου η ΔΑΚΕ έχει αναφέρει, έχει για μένα και δύο ακόμα χαρακτηριστικά. Τα χαρακτηριστικά του χαμαιλεοντισμού και της κοντής μνήμης.

Ο χαμαιλεοντισμός, συνάδελφοι, εκφράζεται ως εξής: με το να πατάμε σε δύο βάρκες. Το προηγούμενο διάστημα πατούσε στη βάρκα των Παρεμβάσεων. Προσπάθησε λοιπόν εκμεταλλευόμενη την κινηματική νοοτροπία που έχουν οι αριστερίζοντες συνάδελφοι να παίξει και αυτή σε αυτό το παιχνίδι, προφανώς θέλοντας να υπηρετήσει την αντιπολιτευτική τακτική του ΠΑΣΟΚ.

Από την άλλη άποψη τώρα τελευταία εμφανίζονται φαινόμενα κοντής μνήμης. Είδαμε χθες και αναφερθήκανε στο ΠΑΣΟΚ, στον πολιτικό τους φορέα, σε μία εκδήλωση κομματικής νομιμοφροσύνης, λέγοντας ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο δυνατό.

Εγώ θα απαντήσω στους συναδέλφους της ΠΑΣΚ ότι ο λαός δεν ξεχνά το ΠΑΣΟΚ πώς κυβερνά. Και δεν το ξεχνά, συνάδελφοι, γιατί τη βιώσαμε τη λιτότητα, βιώσαμε τη λιτότητα 25 και πλέον χρόνια στα οποία μας υποχρέωσε το Τσοβόλα δώσα όλα.

Ξεχνούν οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ το γεγονός ότι υποθήκευσαν το μέλλον των Ελληνοπαίδων φεσώνοντάς μας με απίστευτα χρέη τη διάρκεια της 20ετίας τους. Ξεχνούν ότι απαραίτητη υπηρεσιακή, θα το πω και αυτό, η απαραίτητη προϋπόθεση για να έχει ο οποιοσδήποτε συνάδελφος της περιοχής μας, για να έχει την οποιαδήποτε υπηρεσιακή και ακαδημαϊκή εξέλιξη έπρεπε να έχει την πράσινη κάρτα της κλαδικής.

Ξεχνούν τη σωρεία διώξεων που δεχθήκαμε εμείς και οι οικογένειές μας και σε τοπικό και σε γενικότερο επίπεδο από τα αλήστου μνήμης πασοκικά στελέχη, τα οποία κατασκεύασε το σύστημα ΠΑΣΟΚ και τα οποία επικύρωσαν ή μάλλον μπορούμε να πούμε ότι ακύρωσαν τα προοδευτικά νομοθετήματα για τα οποία επαίρονται.

Ξεκινούν το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου στο οποίο συμμετείχαν σωρηδόν προβεβλημένα στελέχη του ΠΑΣΟΚ και που οδήγησε τα ταμεία μας στην κατάσταση που βρίσκονται σήμερα. Ξεκινούν ότι με την εισδοχή του ευρώ επί Σημίτη ειδήθηκε το μεγαλύτερο κύμα ακρίβειας στην ελληνική αγορά, ακυρώνοντας το μηδέν συν μηδέν που λέει εδώ ο συνάδελφος.

Ξεκινούν τη διεθνή οικονομική συγκυρία και το μόνο το οποίο κάνουν είναι να αυτοβαυκαλίζονται στα δελτία των οκτώ. Προφανώς όμως τώρα επειδή η πολιτική κατάσταση, κατά τη γνώμη τους, πάει να αλλάξει, το ΙΣΤΑΜΕ και η εκκολαπτόμενη Υπουργός Παιδείας η κα Διαμαντοπούλου, τους καλεί σε επιμόρφωση και τους λέει τώρα φύγετε από τις Παρεμβάσεις και παίξτε σε πιο συναινετικά πλαίσια για να μπορούμε να κυβερνήσουμε.

Πράγματι οι Παρεμβάσεις την απάντηση την είχαν χθες. Και είπαν ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο δεξιό. Προφανώς οι συνάδελφοι αυτό το κρίνουν γιατί συνεργαστήκανε και το γνωρίζουν πλέον καθαρά. Συν το γεγονός ότι μάλλον ήτανε και κατά τη γνώμη μου μια έκφραση αυτοκριτικής.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτό το οποίο πρέπει να καταλάβουμε είναι ότι ο ρόλος μας εδώ πέρα δεν είναι για να υποστηρίζουμε τους κομματικούς μας φορείς, αλλά να μεταφέρουμε τις απόψεις των συναδέλφων. Άρα λοιπόν συνάδελφοι, η χθεσινή εικόνα της ΠΑΣΚ ήταν για μένα τραγική. Αν αυτό, συνάδελφοι, εσάς σας εκφράζει έχει καλώς. Θεωρώ όμως ότι τους συνάδελφους όχι.

Κλείνοντας συνάδελφοι θα πω μία κουβεντούλα σε ένα προβεβλημένο στέλεχος της ΠΑΣΚ ως νεόκοπος συνδικαλιστής Ανατολικής Αττικής, ο οποίος αναφέρθηκε πριν από κάποιες εβδομάδες με ένα κείμενό του κατά ημών.

Επειδή αυτός, λοιπόν, είναι έμπειρος και είναι χρόνια στο κουρμπέτι θα χρησιμοποιήσω μία φράση της Ρίτα Μέι Γουέστ, η οποία αναφέρθηκε στην πείρα και στην κρίση. Του λέω λοιπόν: η καλή κρίση προϋποθέτει πείρα και η πείρα προϋποθέτει κακή κρίση. Και δυστυχώς, συνάδελφοι, είστε σε κρίση.

Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο δυνατό για άλλη μια φορά να μας δείξει ότι το πολιτικό σύστημα χρειάζεται μια ισχυρή αντιπολίτευση. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΛ. ΤΕΚΙΔΗΣ

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ»

Συνάδελφοι, παρακολουθώντας κυρίως και έχοντας την τύχη να μιλήσω μετά από τις τοποθετήσεις των τριών – τεσσάρων, αν θεωρήσουμε και την ανάγνωση των πεπραγμένων από το Γραμματέα της ΠΑΣΚ, των τεσσάρων μελών της ΠΑΣΚ, θα έλεγα ότι όλοι, ξεκινούν και καταλήγουν σε μία διαπίστωση: ότι τα τελευταία δύο χρόνια, κατ' επέκταση και λίγο παραπάνω, έχει αλλάξει το σκηνικό στην εκπαίδευση και έχουν καταστραφεί τα πάντα. Δεν λένε τι κάναν αυτοί γι' αυτή την καταστροφή.

Ενοχλήθηκε προηγουμένως ο συνάδελφος ο Μπαμπούρας ο Πολυζώης γιατί στην αφίσα της ΔΑΚΕ υπάρχει ο τίτλος: όχι σε μια άλλη χαμένη διετία. Δυστυχώς ακόμη και στα μέλη της ΠΑΣΚ γνωρίζουν ότι η διετία που πέρασε ήταν χαμένη για τον κλάδο, συνάδελφοι, όχι για την ΠΑΣΚ. Για την ΠΑΣΚ ήταν θετική και ταυτόχρονα για το ΠΑΣΟΚ. Γιατί και ανακοινώσεις έβγαλε κομματικές και εκεί που ήθελε οδήγησε το παιχνίδι και την ιστοσελίδα, προσέξτε, της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που από ό,τι με ενημέρωσαν στην Ολομέλεια των Προέδρων λέει ότι υπάρχει μια Επιτροπή που την διαχειρίζεται, την μετέτρεψαν σε ιστοσελίδα της ΠΑΣΚ, βάζοντας μέσα τις ανακοινώσεις ή τις τοποθετήσεις τις δημόσιες του Προέδρου της Ομοσπονδίας και θεωρώ ότι είναι θετικό. Από κει και πέρα δεν μπορεί να παίρνετε κάθε ανακοίνωση, σε κάθε εφημερίδα που βγαίνει και αναφέρεται στο τι θα πει, στο τι θα κάνει, το τι θα αλλάξει το ΠΑΣΟΚ και να είναι μέσα στην ιστοσελίδα της Ομοσπονδίας.

Κατάργηση της ωρομίσθιας. Υπάρχει στην ιστοσελίδα σας η δήλωση της κας Διαμαντοπούλου αλλά δεν σας είδα εκθές εδώ σαν παράταξη όταν σας είπε ότι το καινούργιο σχολείο που σκέφτονται όταν θα 'ρθουν στην κυβέρνηση, περιλαμβάνει τους πάντες, όχι μόνο τον ιδιώτη, όχι μόνο τον γονιό που δικαιούται, αλλά και τους φορείς και τους δήμους και τους πάντες. Αυτό σας είπε αλλά δεν αντιδράσατε.

Παρόλα αυτά κάνατε την τρίχα τριχιά στο θέμα των νηπιαγωγείων με την τροπολογία, οδηγήσατε τότε τον κλάδο σε λανθασμένες κινήσεις, ξαναδημιουργήσατε λανθασμένα ζητήματα πριν τις εκλογές, γιατί δεν είχατε τίποτα άλλο. Είμαι σίγουρος, εγώ δέχομαι ότι είστε όλοι έμπειρα συνδικαλιστικά στελέχη. Αν είχατε κάτι άλλο να πείτε θα το λέγατε. Δεν είχατε να πείτε τίποτα άλλο.

Απλά χρησιμοποιούσατε αυτά που σας δίνουν οι αριστερές παρατάξεις που δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Συνάδελφοι, αποτελέσατε το άλλοθί τους για τα προηγούμενα χρόνια. Μην διαμαρτύρεστε. Έχουν στοχοποιήσει πια την κατάσταση. Νομίζουν ότι θα έρθουν στην εξουσία και πάνω σε αυτό το παραλήρημα θέλουν να ξεκαθαρίσουν τη θέση τους από δω και στο εξής ότι δεν μπορούν να συμφωνήσουν μαζί σας. Ή θα μιλάμε πολιτικοσυνδικαλιστικά ή θα κοροϊδούμε εδω μέσα ο ένας τον άλλον. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και θέλω να κλείσω, θέλοντας να αποδείξω ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος και αυτό θα το βρείτε μπροστά σας, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, εγώ τουλάχιστον στους συναδέλφους μου που κάνανε τις ενστάσεις, για να τους οδηγήσω και σε αγωγές, όσους μπορώ απ' αυτούς, για ένα ζήτημα το οποίο δεν επιληφθήκατε και σας το στείλαμε από τον Μάρτιο, θα τους ζητήσω μέσα στις αγωγές να συμπεριλάβουν και τα μέλη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Και αναφέρομαι στο θέμα για το οποίο είστε ενήμεροι όσον αφορά την τοποθέτηση και προσέξτε συνάδελφοι και ειδικά της Αθήνας και νομίζω ότι υπάρχουν πολλοί στην Αθήνα, της τοποθέτησης υπευθύνου ολοήμερου σε συγκροτήματα που βάσει της παρερμηνείας του νόμου την χρονιά που μας

πέρασε αλλά και τις προηγούμενες χρονιές τοποθετούνταν ένας συνάδελφος και ας ήταν τα σχολεία τέσσερα.

Είχαμε στα χέρια μας μετά από προσπάθεια ενός συναδέλφου του Συλλόγου μας δύο αποφάσεις τις οποίες αποστείλαμε και με τις οποίες ξεκαθάριζε το Υπουργείο Παιδείας ότι σε καμία περίπτωση ο υπεύθυνος ολοήμερου δεν έχει να κάνει με το συγκρότημα αλλά έχει να κάνει με το κάθε σχολείο.

Η συνεργασία των υπευθύνων ολοήμερου για τον προγραμματισμό είναι άλλο πράγμα. Το κοινοποιήσαμε, αναφερόμαστε σε 600 με 800 συναδέλφους. Η Ομοσπονδία μπορεί να έχει τα στοιχεία. 1.200 ευρώ από τον κάθε συνάδελφο στερήθηκαν από την κυβέρνηση αρχικά, θέλω να το ξεκαθαρίσω από την παρερμηνεία, και αμέσως οι Σύλλογοι είχαν τοποθετηθεί.

Η Ομοσπονδία δεν τοποθετήθηκε για το θέμα και ούτε καν τοποθετήθηκε τώρα. Άρα χρωστάτε, πιστεύω, μια εξήγηση σε αυτούς τους 800 ανθρώπους. Είναι πάρα πολλοί.

Κλείνοντας, θέλω πραγματικά να κάνω μία έκκληση. Μόνο μία έκκληση. Όχι σε άλλη μια χαμένη διατίθ. Και δεν αναφέρομαι στους συναδέλφους καμιάς άλλης παράταξης. Ό,τι χειρότερο αυτή τη στιγμή για σας. Η αλαζονεία αυτή που παρουσιάστηκε τις δύο προηγούμενες μέρες είναι ό,τι χειρότερο. Μια ήττα θα ήταν καλύτερα. Σας ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΣΙΑΜΑΓΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ «ΕΜΜΑΝ. ΠΑΠΠΑΣ»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε εδώ και αρκετά χρόνια την περίοδο της έντονης υποκρισίας, αυτής της υποκρισίας που είναι το κυρίαρχο φίλτρο πολιτικής συμπεριφοράς, που δεν διακρίνει μόνο τους πολιτικούς, τους κυρίαρχους της πολιτικής σκηνής, αλλά ακόμη και μας τους συνδικαλιστές και τις σχέσεις που εμείς αναπτύσσουμε μεταξύ μας.

Γιατί πέστε μου συνάδελφοι, είναι ή δεν είναι υποκρισία να φλυαρείς για τη δημοκρατία και μάλιστα να προβάλλεις αξιώσεις αποκλειστικότητας και την ίδια στιγμή να καταργείς το κυρίαρχο αξίωμα, την αρχή δηλαδή ότι θεμέλιο της δημοκρατίας είναι η αρχή της πλειοψηφίας;

Είναι ή δεν είναι υποκρισία, να καταγγέλλεις άλλους για αυθαιρεσίες και παρανομίες και εσύ να υπερβαίνεις τα όρια της δικαιοδοσίας σου, κατασκευάζοντας στιγμιαίες συμφωνίες; Είναι ή δεν είναι υποκρισία να παρουσιάζεις έρευνα για τον ολοήμερο σχολείο στο οποίο να αποτυπώνεται η στάση των γονέων απέναντι στη λειτουργία του ενώ το ίδιο πράγμα όταν προσπαθεί να το κάνει ένα σχολείο να το καταδικάζεις;

Συνάδελφοι, εργάζομαι στο Δημοτικό Σχολείο Λευκών Σερρών, στο οποίο είμαι και διευθυντής και είναι ένα σχολείο που φιλοξενεί μαθητές από τρεις κοντινές κοινότητες, ενώ η σύνθεση του μαθητικού πληθυσμού του περιλαμβάνει παιδιά αλλοδαπών, παλιννοστούντων και Ρομά γονέων σε πληθυσμό περίπου 30%.

Σε αυτό λοιπόν το σχολείο αποφασίσαμε ομόφωνα οι 14 συνάδελφοι του σχολείου να απευθυνθούμε στους γονείς και στους μαθητές των μεγάλων τάξεων και μέσα από ένα ερωτηματολόγιο το οποίο περιλάμβανε 20 συνολικά ερωτήματα να συγκεντρώσουμε πληροφορίες οι οποίες να φανερώσουν την άποψη που έχουν οι γονείς και οι μαθητές για το σχολείο και τη λειτουργία του, καθώς και τη στάση που έχουν αναπτύξει απέναντί του.

Τα 20 αυτά ερωτήματα που συνέθεσαν το ερωτηματολόγιο, όπως προκύπτει από τα αντίγραφα των πρακτικών που έχω σήμερα μαζί μου, ήταν μια συνθετική πολύμηνη ομαδική και κοπιαστική δουλειά, η οποία στηρίχθηκε σε μια απόφαση, σε μια ομόφωνη απόφαση των συναδέλφων να αναπτύξουν την αυτογνωσία τους και να διερευνήσουν το εργασιακό τους περιβάλλον.

Ένα απ' αυτά τα ερωτήματα είχε αναφορά στο δάσκαλο. Ήταν το ερώτημα εκείνο που έβαλε σε δοκιμασία την ομόνοια του Συλλόγου Διδασκόντων. Ήταν εκείνο το ερώτημα στο οποίο αφού δεν μπορέσαμε να καταλήξουμε σε κάτι ομόφωνο, ακολουθήσαμε την αρχή της πλειοψηφίας και σε παρόντες 14 συναδέλφους 9 υποστηρίξαμε τη σκοπιμότητά του ενώ 5 συνάδελφοι ζητούσαν να απολυθεί.

Σε αυτή την προσπάθεια του Συλλόγου του σχολείου μου θα πρέπει να σας πω ότι ανταποκρίθηκε περίπου το 80% των γονέων. Το 80% των γονέων συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια και μας τα παρέδωσαν.

Οι προοδευτικοί συνδικαλιστές του νομού από τον οποίον κατάγομαι, των Σερρών δηλαδή, θεωρώντας ότι η έκφραση της άποψης των γονέων αποτελεί αξιολόγηση – χειραγώγηση των εκπαιδευτικών, έφεραν το θέμα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας το οποίο με μια πλειοψηφική απόφαση καταδίκασε την πρωτοβουλία μας αυτή και απαιτούσε από το διευθυντή του σχολείου και αιρετό μέλος του ΚΥΣΠΕ Σερρών να ακυρώσει την απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων. Μέχρι εκεί η δημοκρατική τους ευαισθησία.

Εάν όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν υπάρχει ερμηνεία και εξήγηση για τη στάση των τοπικών συνδικαλιστών, οι οποίοι παρακινούμενοι από τις έντονες αντιπαραθέσεις, οι

οποίες πολλές φορές, ξέρετε, έχουν προσωπικό χαρακτήρα, δεν μπορώ να βρω εξήγηση πώς και γιατί τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας μας, πήραν 7 Οκτωβρίου μια καταδικαστική απόφαση σε βάρος μας, εννιά ημέρες πριν τη Γενική μας Συνέλευση και 23 πριν τις εκλογές των αιρετών, στις εκλογές τις οποίες εγώ συμμετείχα.

Με την απόφαση αυτή, συνάδελφοι, η Ομοσπονδία μας δημιουργεί προηγούμενο, στρεφόμενη κατά Σύλλογο Διδασκόντων ενός σχολείου. Η ειρωνεία είναι ότι ενώ στις 7 Οκτωβρίου το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ στρέφεται εναντίον του Συλλόγου Διδασκόντων του σχολείου μας, ακριβώς την επομένη ημέρα, στις 8 Οκτωβρίου εκδίδει μια ανακοίνωση με αφορμή τα εργασιακά δικαιώματα στην οποία ανακοίνωση λέει επί λέξει: η ουσία αυτής της αυταρχικής επίθεσης εστιάζεται στην προσπάθεια να ακυρωθούν οι Σύλλογοι Διδασκόντων, να ακυρωθεί το δικαίωμά τους να αποφασίζουν για τη λειτουργία του σχολείου, να ακυρωθεί η παιδαγωγική ελευθερία μέσα στα σχολεία.

Ακόμη όμως και αν βρω απάντηση σε αυτή την ανωμαλία που προκαλεί μια προεκλογική περίοδος, ακόμη και για συνδικαλιστές επιπέδου Διοικητικού Συμβουλίου Ομοσπονδίας, τι εξήγηση να δώσω για την παραποίηση της αλήθειας η οποία αποτυπώνεται στην απόφαση της Ομοσπονδίας, η οποία μιλάει για διακίνηση ερωτηματολογίων σε σχολεία της περιοχής των Σερρών, αφήνοντας να εννοηθεί ότι πραγματοποιείται μια έρευνα για τις ανάγκες ενός μεταπτυχιακού ή διδακτορικού. Δηλαδή με προσωπικούς και ιδιοτελείς σκοπούς, πράγμα ψευδέστατο.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου, απευθυνθήκαμε στους γονείς των μαθητών μας και μόνο στοχεύοντας στην ενίσχυση της αυτογνωσίας μας και μόνο. Συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου εσείς που συμμετείχατε, όσοι συμμετείχατε, σε αυτή την συνεδρίαση, κρίμα που μας αποδώσατε ιδιοτελή κίνητρα. Ντροπή σας που παραποιήσατε την αλήθεια.

Σήμερα θα ακούσουμε πάλι θεωρίες για ενίσχυση του αποφασιστικού ρόλου του Συλλόγου Διδασκόντων, για δημοκρατική λειτουργία, για την καταξίωση του Συλλόγου Διδασκόντων ως κυρίαρχου οργάνου που αποφασίζει για όλα τα ζητήματα. Σε ανακοινώσεις που κάνετε οι παρατάξεις και είναι αναρτημένες στην ιστοσελίδα της ΔΟΕ πολλά απ' αυτά αναφέρονται στο ρόλο του Συλλόγου Διδασκόντων.

Ένας μάλιστα ομιλητής χθες αγανακτισμένος από μια παρέμβαση που έγινε στο Σύλλογο του δικού του σχολείου από τη Διοίκηση έλεγε: μα πού ακούστηκε να παρεμβαίνουν στο Σύλλογο Διδασκόντων και τι κάνει η ΔΟΕ που δεν στηρίζει; Μα η ΔΟΕ, συνάδελφέ μου, στράφηκε εναντίον Συλλόγου Διδασκόντων.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, δεν βάζω σήμερα ζήτημα αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Δεν είναι εξάλλου και στα θέματα αυτού του Συνεδρίου. Άλλωστε για πολλούς από μας αποτελεί ταμπού ένα τέτοιο θέμα. Θέτω μόνο ζήτημα δημοκρατικού ελλείμματος στη λειτουργία του Διοικητικού Συμ-

βουλίου της ΔΟΕ, θέτω ζήτημα ελλείμματος αλληλεγγύης για ένα Σύλλογο Διδασκόντων, οι αποφάσεις του οποίου περιφρονήθηκαν και τελικά τσακίστηκαν στα γρανάζια πολιτικών σκοπιμοτήτων και του συνδικαλιστικού κανιβαλισμού.

14 δάσκαλοι πήραν την απόφαση να συνομιλήσουν με τους γονείς. Όχι να τους καλέσουν να τους ανακοινώσουν κάτι. Αυτό που κάνουμε συνήθως. Ζήτησαν να τους ακούσουν. Με την πρωτοβουλία μας αυτή θέλαμε, λοιπόν, να εγκαινιάσουμε μια μορφή επικοινωνίας την οποία πολλοί γονείς εκτιμούν και λόγω της δουλειάς τους αλλά και της αδυναμίας να εκφράσουν προφορικά το λόγο τους απέχουν από τις διαδικασίες του σχολείου.

Γιατί σας ενοχλεί λοιπόν που κάποιοι έκαναν πράξη αυτά που και εσείς διακηρύσσετε; Γιατί σας ενοχλεί που κάποιοι πιστεύουν αυτά που οι περισσότεροι από σας τα προσεγγίζετε μόνο θεωρητικά; Και τέλος πάντων, Πρόεδρε, από πού πηγάζει η δικαιοδοσία σας και πώς τεκμηριώνεται η παρέμβασή σας στα εσωτερικά ενός Συλλόγου Διδασκόντων; Η αυτονομία στην λειτουργία υπάρχει μόνο για το 132° Σχολείο Αθηνών; Όχι για άλλα σχολεία;

Αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί για όλους μας, γονείς και εκπαιδευτικούς, αποτελεί μονόδρομο η αμφίδρομη επικοινωνία και ουσιαστική συνεργασία. Δεν μπορεί τους γονείς να τους θυμόμαστε μόνο παραμονές εκλογών και να τους καλούμε μέσω ανοιχτών επιστολών να μας στηρίξουν. Δεν μπορεί να τους θεωρούμε ικανούς να διαμορφώνουν άποψη και να έχουν άποψη για όλα όσα συμβαίνουν στο σχολείο εκτός από τους εκπαιδευτικούς.

Όσοι αρκούνται σε αυτή την μονοσήμαντη σχέση απλά κάνουν λάθος. Δεν μπορεί το Υπουργείο να έχει ένα ειδικό γραφείο επικοινωνίας και εμείς σε αυτό να υστερούμε. Οι γονείς έχουν ανάγκη και ασφαλώς έχουν και το δικαίωμα να μιλήσουν με τους ανθρώπους του σχολείου τους, έχουν δικαίωμα να εκφράσουν την άποψη για εκείνο τον μορφωτικό Οργανισμό στον οποίον έχουν εμπιστευτεί τα παιδιά τους.

Άρα, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω, και κύριε Γενικέ Γραμματέα που σήμερα απουσιάζεις από δω, αν είναι εδώ και με ακούει ακόμη καλύτερα, εσείς λοιπόν που οι υπογραφές σας υπάρχουν σε ένα κείμενο απόφαση, που αφενός δεν αποδίδει την αλήθεια, οφείλετε, για την αποκατάσταση σχέσεων μελών και ηγεσίας μέσα στον κλάδο, με διορθωτική σας δήλωση να διορθώσετε το λάθος σας και να ζητήσετε συγγώμη από ένα Σύλλογο Διδασκόντων.

ΣΠ. ΤΡΙΚΟΣ

Γ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «Ο ΠΛΑΤΩΝ»

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι από τον 3° Σύλλογο Θεσσαλονίκης. Εγώ θα κοιτάξω να χαμηλώσω τους τόνους και να κλείσουμε τη συνεδρίαση αυτή χωρίς ένταση. Ύστερα από αρκετά χρόνια, περίπου 30, βρίσκομαι και πάλι στην ευχάριστη θέση να εκπροσωπώ το Σύλλογό μου ως αντιπρόσωπος

στην κορυφαία εκδήλωση του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού μας οργάνου του κλάδου μας.

Τότε νέος συνάδελφος, με οράματα, όρεξη για αγώνες, σήμερα ώριμος, ηλικιακά λέω, πλήρης εμπειριών και έτοιμος για αποχώρηση. Η διαφορά του τότε με το σήμερα είναι ότι τότε υπήρχε μαζική συμμετοχή στις διαδικασίες των συνδικαλιστικών οργάνων και στους αγώνες του κλάδου και ανανέωση του συνδικαλιστικού κινήματος, ενώ σήμερα υπάρχει απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος, με αποτέλεσμα τη μη συμμετοχή στις διαδικασίες των οργάνων, εννώ τις Γενικές Συνελεύσεις και τους απεργιακούς αγώνες.

Ας κοιταχτούμε όλοι καλά στα μάτια και ας δούμε την αλήθεια κατάφαστα. Εδώ θα συμφωνήσω με το συνάδελφο απ' την Λάρισα τον ανεξάρτητο που ανέφερε ορισμένα τέτοια θέματα. Δεν θέλω να επαναλάβω πολλά και τα αντιπαρέρχομαι. Ας σταματήσουν οι συνδικαλιστές να λειτουργούν ως πολιτικοί, και καταλαβαίνετε τι εννοώ, αλλά ως συνδικαλιστές που αγωνίζονται για ρεαλιστική προώθηση των θέσεων του κλάδου.

Συνδικαλιστής, συνάδελφοι, το ξέρετε καλύτερα από μένα, σημαίνει να αγωνίζεσαι πρωτίστως για την προστασία των δικαιωμάτων των συναδέλφων και για το συμφέρον του κλάδου και της εκπαίδευσης γενικότερα.

Οι λόγοι που ακούσαμε τις προηγούμενες μέρες από πολλούς εδώ μέσα δεν μας πείθουν για κάτι τέτοιο. Εγώ θεωρώ ότι άκουσα από ορισμένους λόγους υποψηφίων πολιτικών ή εν ενεργεία πολιτικών ή ακόμα χειρότερα κομματικών εκπροσώπων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η τακτική αυτή και ο παραταξιακός αλληλομηδενισμός δημιουργεί εμπόδια στις διεκδικήσεις και τους αγώνες του κλάδου. Δημιουργεί φανατισμούς, διαχωρισμούς, διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος και είναι τροχοπέδη στην προώθηση των λύσεων.

Δεν μας χωρίζει τίποτε. Μας ενώνουν τα κοινά προβλήματα και οι κοινές αγωνίες μας. Ξέρω και το ξέρετε και εσείς καλύτερα από μένα ότι το παραταξιακό περιχαράκωμα δεν συντελεί στην ανάδειξη των ικανότερων συναδέλφων. Μεταφέρω την απογοήτευση της βάσης που εκφράζεται με διάφορους τρόπους. Η βάση, η πλειοψηφία της κυρίως, θέλει ανεξάρτητο και υγιή συνδικαλισμό. Θέλει συνδικαλισμό και συνδικαλιστές με μια μόνο ταμπέλα: τον εργαζόμενο εκπαιδευτικό που μπορεί ο ίδιος να είναι γαλάζιος, πράσινος, κόκκινος, πορτοκαλί και ό,τι άλλο θέλετε, αλλά η δουλειά και τα προβλήματα δεν έχουν χρώμα.

Θέλει ανανέωση του συνδικαλιστικού κινήματος. Δεν θέλει μόνιμους συνδικαλιστές, επαγγελματίες συνδικαλιστές οι οποίοι δυστυχώς, με ελάχιστες εξαιρέσεις, κινούνται και δρουν ως επαγγελματίες και ενδιαφέρονται πρωτίστως για την καριέρα και το βόλεμά τους και δευτερευόντως για τα προβλήματα που μας απασχολούν όλους και όλες.

Όλες και όλοι έχουμε κοινή πορεία, εκπαιδευτική εννοώ και πρέπει με ευθύνη, σοβαρότητα, με γνώμονα το συμφέρον

της εκπαίδευσης που υπηρετούμε να πορευόμαστε σε αυτή την πορεία ενωμένοι.

Πρόεδρε, ξέρω τα προβλήματα, έχουν αναφερθεί από τους περισσότερους εδώ μέσα, δεν θα αναφερθώ σε αυτά, θα αναφέρω ορισμένα που δεν τα άγγιξε κανένας. Και τονίζω: είναι προβλήματα που τέθηκαν από τη βάση και είμαι υποχρεωμένος ως αντιπρόσωπος να τα μεταφέρω στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Πέρα από τη θεσμοθέτηση του ωραρίου των νηπιαγωγών, την πρωινή ζώνη να υπολογίζεται στο ωράριο, έχουμε και μία καινοτόμα πρόταση. Να ιδρυθούν γραφεία προσχολικής αγωγής σε κάθε Διεύθυνση, έτσι ώστε τα προβλήματα της προσχολικής αγωγής να τα λύνουν άνθρωποι που τα γνωρίζουν ακόμα καλύτερα. Το έχετε συμπεριλάβει βέβαια στα φυλλάδια για θέσπιση οργανικών θέσεων.

Ήθελα να ρωτήσω τη ΔΟΕ: το εκλογικό επίδομα στο δάσκαλο που εμπλέκεται σε εκλογική διαδικασία δεν αναφέρθηκε καθόλου. Είναι γνωστό ότι ολόκληροι κλάδοι δημοσίων υπαλλήλων: αστυνομία, πυροσβεστική, ΟΤΑ και όταν λέω ΟΤΑ εννοώ ακόμα και βρεφονηπιοκόμους που εμπλέκονται, είναι στους Δήμους, παίρνουν εκλογικό επίδομα που ανέρχεται στο καθόλου ευκαταφρόνητο ποσό χιλίων περίπου ευρώ, είτε εμπλέκονται, είτε όχι στην εκλογική διαδικασία.

Εμείς πρέπει να ζητήσουμε εκλογικό επίδομα για τους δασκάλους που εμπλέκονται υποχρεωτικά στην εκλογική διαδικασία και δεν παίρνουν μέχρι σήμερα ούτε ηθική ικανοποίηση. Η γραμματειακή υποστήριξη στα πολυθέσια σχολεία και στα σχολεία τα συστεγαζόμενα είναι ένα αίτημα που μας απασχολεί όλους.

Ζητούμε λοιπόν γραμματειακή υποστήριξη στα δωδεκαθέσια σχολεία και συστεγαζόμενα ώστε να απεμπλακεί ο διευθυντής από οικονομικές και γραφειοκρατικές διαδικασίες, ώστε να αφοσιωθεί πραγματικά στα πραγματικά του καθήκοντα.

Επιμορφωτικά σεμινάρια. Επειδή έτυχε να υπηρετώ για πολλά χρόνια στην μετεκπαίδευση και την γνωρίζω πολύ καλά θα έλεγα ότι η διατήρηση του θεσμού της μετεκπαίδευσης είναι κάτι που πρέπει να το διαφυλάξουμε όλοι ως κόρη οφθαλμού.

Πρέπει όμως να επεκταθεί, να δημιουργηθεί και τομέας για τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, γιατί υπάρχει τομέας ειδικής αγωγής, γενικής αγωγής αλλά να γίνει και γι' αυτούς, γιατί εντάχθηκαν μέσα σε μας και είμαστε μαζί.

Για τα συνδικαλιστικά θέματα θα αναφέρω ότι να καθιερωθεί δύο θητειών σε όλα τα όργανα και τα αξιώματα και τον εκδημοκρατισμό, ανασυγκρότηση και αναγέννηση του αναξιόπιστου και παρεκμασμένου δυστυχώς συνδικαλιστικού κινήματος.

Θέσπιση ασυμβίβαστου για παράλληλη κατοχή πάνω από ενός αξιώματος, για να μην ξεχνάμε δηλαδή τη δίκαιη κριτική που κάναμε παλαιότερα για τους πολυθεσίτες. Και επανεξέταση του ρόλου του αιρετού στα Συμβούλια.

Δεν θα ήθελα να απασχολήσω περισσότερο το σώμα γιατί είναι περασμένη η ώρα, θα μπορούσα να πω πάρα πολλά, τα έχω περικόψει. Σας ευχαριστώ για την υπομονή που είχατε να με ακούσετε και εύχομαι καλή συνέχεια στη Γενική Συνέλευση. Ευχαριστώ.

ΣΠ. ΛΙΑΒΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την τελευταία διετία η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν κατόρθωσε να προάγει τα ζητήματα που αφορούν τον κλάδο. Κατά γενική ομολογία απεδείχθη κατώτερη των περιστάσεων. Από την πρώτη στιγμή που συγκροτήθηκε το Δ.Σ. νομίζω ήταν ξεκάθαρη η τακτική που ακολούθησε.

Αντί να ασχοληθεί με τα φλέγοντα προβλήματα του κλάδου, ακολούθησε μία στείρα αντιπολιτευτική τακτική. Στην πραγματικότητα η Ομοσπονδία, νομίζω, χρησιμοποιήθηκε για να υλοποιηθούν κομματικοί σχεδιασμοί συγκεκριμένου πολιτικού φορέα.

Μάλιστα και ο συνάδελφος ο Μαντάς και εκθές εδώ το έδειξε. Ίσως επειδή αδειάζει η θέση του κυβερνητικού εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ, γιατί ο κ. Παπακωνσταντίνου φεύγει στην Ευρωβουλή, του γίνει καμία πρόταση να αναλάβει αυτή τη θέση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μήπως χάσατε τον μπουσούλα; Μήπως χάσατε την ουσία; Μήπως έχετε αντιληφθεί λάθος την έννοια συνδικαλισμός; Μήπως έχετε σχηματίσει την λανθασμένη εντύπωση ότι ο συνδικαλισμός είναι η συγκέντρωση και πορεία στη ΔΕΘ; Ότι συνδικαλισμός είναι μόνο οι πορείες με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, ότι συνδικαλισμός είναι μόνο τα πανό και τα συνθήματα; Ότι συνδικαλισμός είναι μόνο η αρνητική κριτική σε κάθε πράξη του Υπουργείου;

Ότι συνδικαλισμός είναι μόνον η έκδοση ανακοινώσεων; Καταδικάζουμε ή καταγγέλλουμε την τάδε πράξη; Η συνδικαλισμός είναι να φέρουμε τις σακούλες με τις δημοσιεύσεις των εφημερίδων γιατί μας παίζανε οι εφημερίδες και τα κανάλια απλά και ενώ είχε πέσει το ποσοστό της απεργίας σε μονοψήφιο αριθμό; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Δεν είναι αυτός ο συνδικαλισμός. Όχι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι αυτός ο συνδικαλισμός ή τουλάχιστον δεν είναι μόνον αυτό ο συνδικαλισμός. Υπάρχει και ένας άλλος συνδικαλισμός. Αυτός που δεν βρίσκεται σκόπιμα σε μόνιμη αντιπαράθεση, αλλά ένας συνδικαλισμός που παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις και βλέπει επιτυχημένες τακτικές και καταγεγραμμένα μοντέλα που φέρνουν αποτέλεσμα κοινά αποδεκτό.

Βασικότερα σημεία όμως, κοινά σε όλες τις μορφές του συνδικαλισμού, είναι η δράση των εργαζομένων για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους και μετά την εδραίωση και πρακτική εφαρμογή τους τη διεκδίκηση ακόμα πιο ευνοϊκών συνθηκών εργασίας, μετά από καταγραφή και ανάδειξη υ-

παρκτών προβλημάτων, μετά από μελέτη διαφόρων αρνητικών πτυχών, με ανάλυση και επιχειρήματα, με παρουσία των αδιεξόδων.

Δυστυχώς όμως με τον τρόπο που λειτουργεί η ΔΟΕ όχι μόνο δεν διεκδικούμε πιο ευνοϊκές συνθήκες εργασίας αλλά δεν υπερασπιζόμαστε ούτε τα ήδη κατοχυρωμένα. Δεν είναι δυνατόν να συμφωνεί κανείς με πρακτικές που ζημιώνουν και απαξιώνουν τη δημόσια εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς, αλλά και το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών μπορούν να αντιμετωπιστούν με ξεκάθαρη και υπεύθυνη τακτική. Πρώτα με διάλογο που θα αφαιρέσει το όποιο αρνητικό επιχείρημα από την κυβέρνηση και γενικότερα την κοινωνία.

Αν δεν υπάρξει αντιμετώπιση και λύση των προβλημάτων, με συγκεκριμένες ενέργειες και δέσμευση της πολιτικής εξουσίας, ο κλάδος ενωμένος οφείλει να είναι έτοιμος να απαντήσει αγωνιστικά, με οργανωμένο σχέδιο δράσης και συγκεκριμένους στόχους. Όχι όμως με αποσπασματικές αγωνιστικές κινητοποιήσεις, με χαρακτήρα, με ιδεολογικά, πολιτικά και κομματικά κριτήρια, χωρίς συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, στόχους και περιθώρια επιτυχίας. Μόνο κόστος δημιουργούν στους ελάχιστους που συμμετέχουν, αποδυναμώνουν την Ομοσπονδία και εκθέτουν τους δασκάλους στην κοινωνία απ' αυτού του είδους τις κινητοποιήσεις και την παρατεταμένη αναστάτωση στη δημόσια εκπαίδευση.

Αυτό το έργο το είδαμε και το ζήσαμε και το πληρώσαμε με υψηλό κόστος. Η συγκεκριμένη πλειοψηφία στο Προεδρείο της ΔΟΕ ξεπερνάει το ξεκάθαρο μήνυμα των συναδέλφων και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όταν τα μέλη της ΔΟΕ επισκέπτονται τους διαφόρους Συλλόγους, μήπως βλέπετε πόσα άτομα έρχονται να σας ακούσουν;

Αυτό το μήνυμα το έχετε δει; Γιατί δεν έρχονται, συνάδελφε Πρόεδρε; Γιατί; Ξέρετε ποιοι έρχονται; Ξέρετε ποιοι πάνε όταν έρχεστε; Όλοι οι οποίοι συμμετέχουμε στα συνδικαλιστικά και στους Συλλόγους, ερχόμαστε να σας δούμε και να σας ακούσουμε. Γιατί κανένας συνάδελφος δεν έρχεται να σας ακούσει; Δες τε λίγο αυτό το μήνυμα.

Αν πραγματικά μας ενδιαφέρει η δημόσια εκπαίδευση, τα υπηρεσιακά και οικονομικά συμφέροντα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας, σε αυτή την συγκυρία, επιβάλλεται να ζητήσουμε διάλογο με συγκεκριμένο πλαίσιο. Η λογική αυτή αποτελεί μονόδρομο για να μπορέσει να βγει ο κλάδος από τα αδιέξοδα που τον έχει οδηγήσει η μετωπική δράση με πολιτικά, κομματικά και αντικυβερνητικά χαρακτηριστικά.

Είναι η μόνη λογική η οποία μπορεί να συσπειρώσει και να συμβάλει αποτελεσματικά να αναπτύξει ο κλάδος το κύρος και τη δύναμη, καθώς και το σεβασμό της κοινωνίας. Ελάχιστες απαραίτητες προϋποθέσεις ώστε αν δεν ικανοποιηθούν τα συγκεκριμένα αιτήματα να μπορεί να πάει ο κλάδος ενωμένος και σε αγωνιστικές απεργιακές κινητοποιήσεις με βήματα α-

πορασιαστικά και αποτελεσματικά, αφού πείσουμε τους συναδέλφους να μας ακολουθήσουν.

Είναι προφανές ότι τα μέλη της πλειοψηφίας του Δ.Σ. ήταν δέσμια του κομματικού φορέα τους και αποκλειστικός τους στόχος ήταν η υλοποίηση κομματικών σχεδιασμών. Δεν είναι παράξενο, λοιπόν, που η περασμένη διετία χαρακτηρίζεται από τους συναδέλφους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαμένη περίοδος και λευκή σελίδα.

Ο απολογισμός δράσης του Δ.Σ. της ΔΟΕ για την περίοδο 2007 – 2009 όπως αυτός καθορίστηκε αποτελεί παραδοχή παταγώδους αποτυχίας. Και παρά την ομολογία ότι η βάση δεν τους ακολούθησε στις επιλογές τους, δεν μπαίνω στον κόπο να ερμηνεύσω τη συμπεριφορά των συναδέλφων, που τους γύρισαν επιδεικτικά την πλάτη. Διαφορετικά θα έπρεπε να καταλήξω στο συμπέρασμα ότι με τις πράξεις τους, στις ακραίες απόψεις τους ή τις παραλείψεις τους, αποξενώθηκαν από τη βάση των εκπαιδευτικών. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΔ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

Η ΄ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το μεσημέρι όταν τελειώσαμε ήμασταν μέτρησα 47 άτομα. Από την ΠΑΣΚ στα έδρανα ήταν μόνο τρεις. Συγχαρητήρια. Ως ΔΑΚΕ οφείλουμε μια απάντηση στο συνάδελφο και φίλο τον Φασφαλή το Νίκο για το Σύλλογο που ίδρυσαν οι προϊστάμενοι και οι διευθυντές διεύθυνσης.

Εμείς καταδικάζουμε οποιαδήποτε δημιουργία τέτοιου Συλλόγου ή συνδικαλιστικού φορέα γιατί για μας πέρα από τον έναν και μοναδικό συνδικαλιστικό φορέα δεν υπάρχει άλλος από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος.

Επίσης στη ΔΑΚΕ έχουμε μνήμη και δεν έχουμε πάθει καμία αμνησία. Πολλά ακούστηκαν για τους ωρομισθίους εκπαιδευτικούς εδώ μέσα και ξεκινάνε μάλλον πολλοί ποιος δημιούργησε αυτή την τραγική κατάσταση για τον εκπαιδευτικό κλάδο. Φυσικά ξέρετε καλά ότι ήταν ο Νίκος ο Γκεσούλης από το ΠΑΣΟΚ.

Πάγια θέση του κλάδου, πάγια θέση της ΔΑΚΕ είναι η κατάργηση της ωρομισθίας. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά όλοι. Είναι στις θέσεις μας. Έχω την εξαιρετική τύχη μετά από τόσα χρόνια που μιλάω σε αυτό το Συνέδριο και μετέχω να με παρακολουθεί ο συνάδελφος Μπράτης. Δεν έχει τύχει ποτέ, ήταν η πρώτη φορά, πρώτη φορά κάθετα εδώ και με παρακολουθεί. Ήταν πάντα εκτός.

Οι νέοι και οι νέες σύνεδροι θα παραξενεύτηκαν βλέποντας ένα Προεδρείο που δεν είναι στη θέση του. Έναν Πρόεδρο που κόβει βόλτες. Είναι πανελλήνια πρωτοτυπία αυτή. Για μας είναι κάτι δεδομένο. Το έχουμε συνηθίσει. Ένα Προεδρείο βέβαια της ΔΟΕ που είναι προσκολλημένο στο '73 – '74, στη γενιά δηλαδή της κατάληψης του Πολυτεχνείου ακόμα, στη γενιά της επανάστασης, σταθερό πάντα, ακίνητο στις θέσεις του, αδιάφορο, άκαιρο, αργό και βασικά άγνωστο στους συναδέλφους. Ας γυρίσουν λίγο τα σχολεία να δουν αν τους ξέρει κανείς.

Αδιάφορο γι' αυτούς αν κυριολεκτικά έχει μεταμορφωθεί γύρω τους το σύμπαν. Συμμετέχουν όμως πάντα σε ημερίδες, σε εγκαινία, ίσως και κάποια παρουσίαση βιβλίου και σε κινητοποιήσεις με τηλεοπτικό ενδιαφέρον, μονοήμερες. Ουρά πάντα της ΑΔΕΔΥ και της ΟΛΜΕ.

Και οι αριστερές παρατάξεις και σε αυτό το Συνέδριο, όπως πάντα τα τελευταία 30 χρόνια, επαναλαμβάνονται στα ίδια και τα ίδια, καϊδεύοντας αυτιά, αποβλέποντας σε μικροπαραταξιακά κέρδη τα οποία ποτέ δεν έρχονται. Ανεβοκατεβαίνουν στο βήμα, παίζοντας με τα νεύρα μας μέχρι εξάντλησης.

Εμείς όμως στη ΔΑΚΕ προ πολλού δεν κοιμόμαστε ήσυχοι, άβουλοι και δειλοί, όπως μερικοί, μην θιζουμε τα κακώς κείμενα. Δεν μας βολεύει το σύστημα που προαποφασίζει για όλα. Δεν ασκούμε εκ του ασφαλούς κριτική, όπως πολλοί εδώ μέσα, εντοπίζοντας κάποια στιγμή τις ευθύνες.

Γνωρίζουμε ότι για τα πάντα απαιτείται συναίνεση, συνοχή και συνέχεια, σε όλα τα θέματα παιδείας. Με συνεχή αξιολόγηση και διορθωτικές παρεμβάσεις σε όλα τα επίπεδα. Με τους εκπαιδευτικούς να μετέχουν ενεργά σε όλα τα στάδια διαμόρφωσης του συστήματος, αλλά και εφαρμογής του, δίνοντας ίσες ευκαιρίες σε όλα τα παιδιά, όλων των πολιτών, χωρίς αποκλεισμούς. Αντιμετωπίζοντας και λύνοντας προβλήματα και συμπεριφορές με τελικό στόχο την εμπιστοσύνη, τη στήριξη και το σεβασμό της κοινωνίας απέναντι στο πρόσωπο των εκπαιδευτικών.

Τελικός σκοπός μας είναι μια κοινωνία κοντά μας. Όταν την ρωτούν για τους δασκάλους να απαντά ναι, αυτοί ξέρουν τι κάνουν. Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΝΙΚΟΠΑΣΧΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, θα ήθελα να μεταφέρω καρτερική τους χαιρετισμούς των Κερκυραίων εκπαιδευτικών προς τη Γενική Συνέλευση και να ζητήσουμε τη στήριξή σας στην προσπάθεια που κάνουμε να χαρακτηρίσουμε την Κέρκυρα παραμεθόριο περιοχή.

Είναι γνωστό, συνάδελφοι, σε όλους μας ότι κάθε προσπάθεια ή ενέργεια, όπως και κάθε άτομο που συμμετέχει σε αυτήν, κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Το απερχόμενο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας μας έρχεται σήμερα να μας πείσει ότι την περασμένη διετία παρήγαγε έργο για το οποίο εμείς οι αντιπρόσωποι των 85 χιλιάδων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης πρέπει να ανανεώσουμε την εντολή.

Πρέπει να ανανεώσουμε την εντολή διαχείρισης των θεμάτων της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών και της πρόωξης της επίλυσης των προβλημάτων της παιδείας. Πρέπει να τους δώσουμε τη δυνατότητα, λένε, να κάνουν ό,τι δεν έκαναν ή άφησαν ημιτελές την προηγούμενη διετία.

Την ίδια φιλοσοφία δηλαδή που κινείται και το ΠΑΣΟΚ. Μετά από τα 20 χρόνια διακυβέρνησης να δώσουμε και κάποια άλλα να κάνει ό,τι δεν έκανε σε αυτά. Μας λένε δηλαδή, συνάδελφοι, ούτε λίγο ούτε πολύ και εντελώς ανερευθρίαστα ότι πρέπει ο κλάδος να χάσει μία ακόμα διετία.

Δύο τινά συμβαίνουν: ή κύριοι του Προεδρείου υπερτιμάτε το έργο σας ή το χειρότερο υποτιμάτε την νοημοσύνη μας γιατί μην μας πείτε ότι αυτό το ημερολόγιο σχολικής ζωής που μας δώσατε είναι τα πεπραγμένα της ΔΟΕ για μια ολόκληρη θητεία.

Ο Γραμματέας της ΔΟΕ, ο συνάδελφος Μαντάς, προσπάθησε μάταια να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, να δικαιολογήσει την ανυπαρξία του Προεδρείου καθ' όλη την προηγούμενη διετία. Προσπάθησε να δικαιολογήσει την αναποτελεσματικότητα του Προεδρείου αποδίδοντάς την στη ζοφερή κατάσταση που υπάρχει στην Ελλάδα και μηδενίζοντας ό,τι καλό έχει γίνει στο χώρο της παιδείας, που θεωρώ ότι έχουν γίνει κάποια βήματα, όχι βέβαια όσα περιμένουν οι Έλληνες δάσκαλοι.

Με τέτοιες μηδενιστικές τακτικές, συνάδελφε Γραμματέα, σε τίποτα δεν ωφελούνται, δεν ωφελούν οι τακτικές αυτές το συνδικαλιστικό κίνημα. Τόσο εκείνος, φίλες και φίλοι, όσο και ο αγαπητός μου φίλος Θωμάς Καραγιάννης και ακόμα περισσότερο χθες η εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Άννα Διαμαντοπούλου, προσπάθησαν να επιρρίψουν όλες τις ευθύνες για την κατάσταση στην παιδεία στους Υπουργούς Παιδείας των πέντε χρόνων της Νέας Δημοκρατίας.

Όχι κα Διαμαντοπούλου. Ο Γιωργάκης πρωθυπουργός στην Ελλάδα δεν γίνεται. Εμείς οι λειτουργοί της παιδείας δεν θέλουμε να τον γνωρίσουμε και για να μην επαναληφθούν, συνάδελφοι, οι χαιρετισμοί που αποδόθηκαν κάποτε στον παππού του, που έλεγαν: χαίρε δι' ου γεουργείται η χώρα εις όλα τα πεδία, χαίρε δι' ου κρεουργείται η τάλαινα παιδεία.

Το κοινό γνώρισμα, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, όλων αυτών, η περισσή λήθη για το παρελθόν τους και τα θετικά των άλλων. Ξέχασαν και οι τρεις φαίνεται και κυρίως ο φίλος μου ο Θωμάς με τον οποίον υπηρετούμε τα ίδια χρόνια την εκπαίδευση το πώς γίνονταν οι προσλήψεις των αναπληρωτών τη δεκαετία του '80, το πώς διορίζονταν και όχι επιλέγονταν οι διευθυντές και οι σχολικοί σύμβουλοι όπως και οι προϊστάμενοι.

Ξέχασαν επιλεκτικά ή έσβησαν από τη μνήμη τους, τους αριθμούς των δασκάλων και των νηπιαγωγών που διορίστηκαν επί Νέας Δημοκρατίας. Δεν θεωρώ, συνάδελφοι, ότι στα χρόνια του ΠΑΣΟΚ τα νηπιαγωγεία στεγάζονταν σε σύγχρονα κτίρια και μόλις ήρθε η Νέα Δημοκρατία τα μεταστέγασε σε τρώγλες. Ούτε θεωρώ ότι επί ΠΑΣΟΚ η κτιριακή υποδομή των σχολείων ήταν άριστη και ήρθε σαν λαίλαπα η Νέα Δημοκρατία και τα κατέστρεψε όλα.

Και γιατί, φίλε Γραμματέα της ΔΟΕ, το ΠΑΣΟΚ τόσα χρόνια δεν έδωσε τα 176 ευρώ και μετέφερε το χρέος στη Νέα Δημοκρατία, όπως της μετέφερε και τα τόσα φέσια για τα οποία η χώρα μας πληρώνει σήμερα μόνο 12 δισεκατομμύρια για τόκους.

Και εσείς σαν Ομοσπονδία, συνάδελφοι και σας παρακαλώ αφήστε με να μιλήσω, με ποιο τρόπο διεκδικήσατε την επίλυση των προβλημάτων της παιδείας και του εκπαιδευτικού; Κάνοντας κάθε τόσο και μια καταγγελία; Καθυβρίζοντας μόνιμα υπουργούς και στελέχη; Κάλλιο να ξέρεις συνάδελφε, έλεγαν στο χωριό μου, παρά να μπορείς. Το κάνατε και εσείς σαν τον άνεμο, που όσο και αν φυσούσε δεν μπορούσε να βγάλε την κάπα του βοσκού.

Τι έχετε κάνει, συνάδελφοι, για το Απεργιακό Ταμείο; Τι κάνατε εσείς του Προεδρείου για την επίλυση των τόσων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα σχολεία που έχουν μεταφορές μαθητών και κυρίως τα περιφερειακά σχολικά κέντρα, όπου οι συνάδελφοι κάνουν φύλαξη μαθητών από το πεντάωρο στο εξάωρο και που δεν μπορεί να διδαχθεί η δεύτερη ξένη γλώσσα; Εγώ προσωπικά, συνάδελφοι, έχω καταθέσει το πρόβλημα αυτό εδώ απ' αυτό το βήμα.

Ζητήσαμε ποτέ, συνάδελφοι του Προεδρείου, από το ΥΠΕΠΘ την τοποθέτηση επιστάτη στα μεγάλα σχολεία ή μόνιμη καθαρίστρια σε όλα τα σχολεία αυτά;

Επιτέλους, φίλες και φίλοι συνάδελφοι, ας αναλάβει ο καθένας μας τις ευθύνες του. Ας αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες που του αναλογούν και ας διώξουμε, τέλος, από πάνω μας το μανδύα του κομματικού οργάνου και ας βγούμε απ' αυτή την αίθουσα ενωμένοι και δυνατοί, αντιπαλεύοντας κάθε προσπάθεια υποβάθμισης της παιδείας και του εκπαιδευτικού απ' όπου και αν αυτή εκπορεύεται.

Ας αναλογιστούμε ότι σε αυτήν εδώ τη Γενική Συνέλευση μας έστειλαν οι συνάδελφοι πληρώνοντάς μας από το υστέρημά τους για να βγούμε ενωμένοι και να βρούμε λύση στα προβλήματά τους και να διεκδικήσουμε τα δίκαια αιτήματα ενωμένοι.

Ας καταλάβουμε τέλος ότι πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα, όπως και ο εκπαιδευτικός, να ξαναβρούμε την χαμένη αξιοπιστία μας. Ας κατανοήσουμε, συνάδελφοι, τη βαρύτητα της ευθύνης μας απέναντι στο παιδί και στον Έλληνα γονιό που μας εμπιστεύεται το παιδί του. Και για μια τελευταία φορά το λέω, συνάδελφοι, ας βγούμε απ' αυτήν εδώ την αίθουσα διώχνοντας από πάνω μας το μανδύα τον κομματικό, όπως το φίδι βγάζει το δέρμα του και το αλλάζει, γιατί αλλιώς, συνάδελφοι, μαύρο φίδι που μας έφαγε. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ»

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Παρά το γεγονός ότι το σχολείο σαν βασικός ιδεολογικός μηχανισμός του κράτους, συνυπάρχει με άλλους δυναμικούς ιδεολογικούς μηχανισμούς, οι εκπαιδευτικοί στις μέρες μας, εξακολουθούν να ασκούν σημαντική επιρροή στη συνείδηση των νέων ανθρώπων.

Εξαιτίας αυτού του ρόλου τους, δέχονται τη σημαντική και πολυδιάστατη επίδραση (μόρφωση και επιμόρφωση) των κυρίαρχων πολιτικών ιδεολογικών αντιλήψεων, που στις σημερινές δύσκολες συνθήκες για το κίνημα, όλο και ισχυροποιείται, αφού συνολικά η εκπαίδευση εντάσσεται όλο και περισσότερο στους νόμους της αγοράς, του αυριανού ευέλικτου, φτηνού εργατικού δυναμικού, όπως επιβάλλουν οι συνθήκες Μπολόνια, Λισσαβόνα, Μπέργκεν και πάει λέγοντας.

Έτσι οι όποιες διαθέσεις αντίστασης στο χώρο των εκπαιδευτικών, παρά την αναστάτωση και τη δυσφορία που προκαλούν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, δεν έχουν συνοχή και ιδεολογικό προσανατολισμό, δεν μπορούν να βρουν σταθερό τρόπο έκφρασης και εκδήλωσης, παρά την κινητικότητα που κατά καιρούς εμφανίζει ο χώρος της Παιδείας. Κι εδώ παίζουν καταλυτικό ρόλο και οι τακτικά συμβιβασμένες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες - όπως εκφράζονται σε ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΑΔΕΔΥ, που εργαλαβικά έχουν αναλάβει να ποδηγητήσουν τους εκπαιδευτικούς και να υλοποιήσουν ό,τι πιο αντιδραστικό αντιλαϊκό στο χώρο της εκπαίδευσης, στη νεολαία γενικότερα.

Καλείται λοιπόν σήμερα ο εκπαιδευτικός, στα πλαίσια των «ευρωπαϊκών προδιαγραφών», να εγκαταλείψει τα όποια παιδαγωγικά, μορφωτικά χαρακτηριστικά του και να θεωρεί τον εαυτό του ξένο σώμα από την εργατική τάξη και τους αγώνες της, να συμβιβάζεται, να υποχωρεί, να αδρανήσει σε βάρος τόσο της νεολαίας όσο και του ίδιου του εαυτού.

Ο κίνδυνος λοιπόν αφομοίωσης και πλήρους ενσωμάτωσής του στην αστική ιδεολογία και πολιτική είναι τεράστιος. Ο «σύγχρονος» ρόλος που θέλουν για τον εκπαιδευτικό είναι απλός διαμεσολαβητής των συμφερόντων της αγοράς στο σχολείο, με την προπόνηση των μαθητών σε δεξιότητες κι επιφανειακές μορφές και τη συμμετοχή του στην επιχειρηματική δραστηριότητα και τον ανταγωνισμό των σχολείων, με τη συσσώρευση απασπασματικών πληροφοριών και δεξιοτήτων σε βάρος της ολοκληρωμένης μόρφωσης και διαπαιδαγώγησής του, με εξωραϊσμό της ευρωπαϊκής ιδέας, με εξίσωση του κομμουνισμού με το φασισμό.

Όπως έγραφε και ο Δ. Γληνός, δύο δρόμοι ανοίγονται μπροστά στον εκπαιδευτικό: θα πάει με το μέρος της συντήρησης και αντίδρασης, με όποια απόχρωση και διαχειριστική εκδοχή κι αν εκφράζεται, ή με το μέρος της αντίστασης και αντεπίθεσης; Εν τέλει θα καταφέρει τελικά να γίνει φορέας μόρφωσης και αγωγής των νέων ανθρώπων, που στα μάτια τους θα αντικρίζει ένα παράθυρο ανοικτό στο μέλλον;

Θα προβάλλει το αγωνιστικό πρότυπο ζωής, μέσα κι από την ίδια του την προσωπική στάση, ή θα παραμείνει απολογητής της υποταγής και του ατομικού βολέματος, των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, την προσέλευση χορηγών, του ημετερισμού και της κολακείας των ανωτέρων;

Θα παλέψει τελικά μέσα απ' τα σπλάχνα του ταξικού εργατικού κινήματος για βαθιές αλλαγές στην Παιδεία, στην Κοινωνία και ριζική ανατροπή στο επίπεδο της εξουσίας, όπως έπραξαν οι χιλιάδες επώνυμοι κι ανώνυμοι δάσκαλοι του λαού μας, που σφράγισαν την ιστορία του εκπαιδευτικού και λαϊκού κινήματος στη χώρα μας, ή θα κρυφτεί πίσω απ' τη μικροαστική - ψευτοαγωνιστική προσωπίδα εξιλέωσης κι απαλλαγής απ' τις συνειδησιακές ευθύνες.

Σ' αυτόν τον ταξικό αγωνιστικό κι όμορφο δρόμο, το ΠΑΜΕ καλεί τους

εκπαιδευτικούς να πορευτούν αντιλαμβανόμενοι ότι πρέπει να καταδικάσουμε το «μονόδρομο» της Ε.Ε. και των στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου, που υπηρετούν τόσο η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ όσο και τα πάσης φύσεως συμπληρώματά τους, τόσο σε πολιτικό όσο και σε συνδικαλιστικό επίπεδο. Να συστρατευτούν με το ταξικό εργατικό κίνημα, στο οποίο ανήκουν, και που όσο θα δυναμώνει, θα ζεσταίνει την ελπίδα και τα όνειρα του λαού για ένα καλύτερο αύριο.

ΜΠΟΥΡΕΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

Στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων η κατάσταση πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Η μονιμότητα είναι στο στόχαστρο, η αναλογία μόνιμων αναπληρωτών συνεχώς αλλάζει και το ποσοστό μόνιμων μειώνεται.

Η ωρομισθία συνεχώς αυξάνεται, τα νέα προγράμματα, ολοήμερο, ευέλικτη ζώνη κλπ, αποτέλεσαν το δούρειο ίππο για την εισαγωγή της και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Δάσκαλοι και εκπ/κοί ειδικοτήτων μετακινούνται σε δύο και τρία σχολεία πολλές φορές την ίδια μέρα ή σε αποστάσεις 10, 20 και καμιά φορά 30 χιλιομέτρων.

Το κατακτημένο εργασιακό και εκπαιδευτικό ωράριο τίθεται σε αμφισβήτηση.

Τα όποια κενά προσωπικού (ειδικότητες), που παρουσιάζονται στο ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων πολλές φορές, ιδιαίτερα στο ξεκίνημα κάθε σχολικής χρονιάς, ανέρχονται σε 8 έως 10 ώρες την εβδομάδα για κάθε Δημοτικό Σχολείο. Υποχρεώνονται οι εκπ/κοί να τα καλύψουν με εφαρμογή κυλιόμενου εργασιακού εξωώρου στο διάστημα από 8 έως 4, και παράλληλα στη συμπλήρωση ωραρίου από την πρωινή ζώνη στην απογευματινή και αντίθετα.

* Πιέζονται οι δάσκαλοι να αναλάβουν υποχρεωτική υπερωριακή απασχόληση για έργο που πρέπει να καλυφθεί από μόνιμο εκπ/κό ή αναπληρωτή.

Οι νηπιαγωγοί αναγκάζονται με την πρωινή επέκτασή του (από τις 7:00 μέχρι τις 8:00 πμ) να αυξάνουν το ωράριό τους αφού τα ζητήματα του ωραρίου δεν είναι νομοθετημένα.

Καλούνται να λειτουργήσουν ως μάντζερ για να εξασφαλίσουν κορηγούς για τη λειτουργία των νηπιαγωγείων.

Και ενώ αυτά συμβαίνουν εμφανίζεται η άποψη ότι η **δισσφάλιση του ωραρίου των εκπαιδευτικών** συνδέεται με την επιμόρφωσή τους στη διαθεματικότητα!

Αυτά τα εργασιακά κάλια στην εκπαίδευση, στην πραγματικότητα γίνονται πράξη και με ευθύνη της πλειοψηφίας αφού παρά τη λεκτική απαίτηση για κατάργηση της ωρομισθίας, τις διαμαρτυρίες για υποχρεωτικές υπερωρίες, ωράρια, καθηκοντολογία, ουδέποτε διατύπωσε πρόταση που να διασφαλίζει μαζικούς και μόνιμους διορισμούς μέσα από ανασύνθεση νέας επετηρίδας, αλλά αντίθετα διευκόλυναν τα κυβερνητικά σχέδια, αφού αναγνώριζαν με τις προτάσεις τους τη δεκαετοχόμηνη τουλάχιστον προ-ύπηρεσία σαν όρο διορισμού, χωρίς να ζητούν την κατάργηση του ΑΣΕΠ. Αντίθετα το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών παλεύει ανυποχώρητα για πλήρη και σταθερή εργασία για όλους και μαζικούς διορισμούς εκπ/κών εδώ και τώρα μέσα από ανασύνθεση της επετηρίδας. Τη μη συνολική καταδίκη της στρατηγικής σημασίας για το κεφάλαιο πολιτικής της αποκέντρωσης. Η πλειοψηφία (ΠΑΣΚ, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) καταδίκασε μόνο την «αποκέντρωση» των νηπιαγωγείων και γκρίνιασε απλά για μια γενικόλογη διοικητική μεταρρύθμιση που επέρχεται, χωρίς να τη συνδέει με την αποκέντρωση στην υποχρεωτική εκπαίδευση και σε άλλους τομείς (υγεία-πρόνοια-πολιτισμός), ούτε με τα συνοδευτικά μέτρα που την επιταχύνουν και τη συνθέτουν, το

ολόημερο δημοτικό και νηπιαγωγείο και προπαντός την ευέλικτη ζώνη με τα ευρωπαϊκά προγράμματα διαφοροποίησης και επιχειρηματικής δράσης.

Το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών λέει όχι συνολικά στην αποκέντρωση –ιδιωτικοποίηση παιδείας, υγείας, πρόνοιας κλπ. Λέμε όχι στην αυτόνομη-ανταγωνιστική λειτουργία της σχολικής μονάδας και της εκπαίδευσης.

Αντιπροτείνουμε σταθερή και μόνιμη εργασία, μαζικούς διορισμούς μέσα από νέα ενιαία επετηρίδα. Λέμε όχι στις διαθεματικότητες, τις ζώνες λειτουργίας και κάθε μέτρο ταξικής διαφοροποίησης και διάσπασης του όποιου ενιαίου χαρακτήρα της εκπαίδευσης. Τα εργασιακά βέβαια παραλείπονται από την εισήγηση ως αυτονόητα και δεδομένα, αν και μεθοδεύεται η γενίκευση της ελαστικής απασχόλησης και γι' αυτό θα έπρεπε να κατέχουν περίοπτη θέση, να προτάσσονται όσο ποτέ. **Σταθερή και πλήρης εργασία για όλους. Η μονιμότητας των εκπαιδευτικών να διασφαλιστεί εδώ και τώρα, δεν είναι διαπραγματεύσιμη.**

Μείωση ωραρίου.

Βάζουν πλάτη στο χτύπημα των εργασιακών σχέσεων.

ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ στηρίζουν την πολιτική της ΕΕ για ελαστικές σχέσεις εργασίας. Απορρίπτουν τη «σταθερή μόνιμη εργασία για όλους», τάσσονται υπέρ του ΑΣΕΠ δηλαδή υπέρ της κατάργησης του πτυχίου ως μοναδικής προϋπόθεσης διορισμού.

Στα χνάρια του κυβερνητικού συνδικαλισμού ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ απλώς...υπονομεύουν το αίτημα της σταθερής - μόνιμης εργασίας. Κάνουν «γαργάρα» την κατάργηση του ΑΣΕΠ και προτείνουν ως προϋπόθεση διορισμού τη «18μηνη προύπηρεσία» δηλαδή πρώτα αναπληρωτής και μετά μόνιμος(!), νομιμοποιώντας έτσι τις ελαστικές σχέσεις εργασίας στην πράξη, αλλά και στη συνείδηση των νέων εκπαιδευτικών.

Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι στο 14^ο συνέδριο της ΟΛΜΕ, ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ απαγόρευσαν στους ωρομίσθιους να έχουν το δικαίωμα του «εκλέγειν και εκλέγεσθαι» (απόφαση ΔΣ ΟΛΜΕ)! Κατά τα άλλα... «κλάμα» ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ για τους συμβασιούχους και τους ωρομίσθιους.

Όλες οι άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις, στο όνομα της σύγκλισης των οικονομικών των χωρών της ευρωπαϊκής ένωσης διεκδικούν την «εξάλειψη των μισθολογικών διαφορών και ανισοτήτων με τους συναδέλφους των άλλων χωρών της ΕΕ». Το αίτημα αυτό δημιουργεί τουλάχιστον αυταπάτες, αφού όπου υπάρχει αναπτυσσόμενος καπιταλισμός (ιμπεριαλισμός) υπάρχουν και μεγάλη φτώχεια, εξαθλίωση, μισθοί πείνας. Το ύψος των μισθών καθορίζεται κυρίως από την ένταση της ταξικής και πολιτικής πάλης, από το βαθμό σύγκρουσης με την πολιτική της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Εξ άλλου καμιά σύγκλιση δεν υπήρξε και δεν πρόκειται να υπάρξει ανάμεσα στις καπιταλιστικές κοινωνίες, αφού στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, ο νόμος της ανισόμετρης ανάπτυξης είναι αντικειμενικός και απαράβατος.

Όλες οι άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις από κοινού, χρόνια τώρα, συνδιαμόρφωσαν θέση για «πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας». Το αίτημα αυτό συνειδητά δεν το συνοδεύουν από το όριο ηλικίας «στα 55 για τις γυναίκες, στα 60 για τους άνδρες», ισοδυναμεί με τη διεκδίκηση ενός προνοιακού επιδόματος, βάζει στο εκτελεστικό απόσπασμα τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εκπ/κών, είναι θέση της εργοδοσίας.

Αλήθεια με τις σημερινές ελαστικές σχέσεις εργασίας, την αδιόριστία, την ωρομισθία, ποιος θα συμπληρώσει 30 χρόνια εργασίας για να πάρει πλήρη σύνταξη;

Μόνο το αίτημα για «πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια εργασίας (30/30). Στα 55 για τις γυναίκες, στα 60 για τους άνδρες. Να προσμετράτε ως συντάξιμος ο χρόνος της ανεργίας, της αδιόριστίας», διασφαλίζει την κοινωνική ασφάλιση ως καθολικό δικαίωμα, ανταποκρίνεται στις σύγχρονες λαϊκές

ανάγκες, φέρνει πίσω ένα κλεμμένο κομμάτι της υπεραξίας, ανεβάζει την τιμή της εργατικής δύναμης.

ΛΑΜΠΟΥΔΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

«ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ»

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

1. Τα Ινστιτούτα ΙΠΕΜ - ΔΟΕ, ΚΕΜΕΤΕ - ΟΛΜΕ - ΠΟΛΥΚΕΝΤΡΟ ΑΔΕΔΥ και ΙΝΕ - ΓΣΕΕ είναι κέντρα που χρηματοδοτούνται αδρά από τον κρατικό προϋπολογισμό και που ροκανίζουν Ευρωπαϊκά πακέτα. Χρήματα που θα έπρεπε να διατίθενται για τις ανάγκες μας και όχι για την προώθηση της Ευρωπαϊκής πολιτικής και των κομμάτων που υλοποιούν και προωθούν την αντεργατική πολιτική. Γι' αυτό άλλωστε και τα σεμινάρια διαχείρισης άγχους, βελτίωσης της ικανότητας στον κοινωνικό διάλογο, χρηματοδότηση και κατηγοριοποίηση πανεπιστημίων και πολλά άλλα.

2. Στο ΤΕΑΔΥ, επικουρικό ταμείο όλων των δημοσίων υπαλλήλων, συνεχίζεται η «επένδυση» σε ομόλογα παρόλη την καταψήφιση από μας και την υπενθύμιση ότι σε περιόδους κρίσης είναι αυτοκτονία να επενδύεις ακόμη και σε ομόλογα του δημοσίου. Η όλη διαχείριση γίνεται καθ' ύποδειξη της κυβέρνησης της ΝΔ αλλά και του ΠΑΣΟΚ (Πρόεδρος ΤΑΕΔΥ είναι ΠΑΣΟΚ), δηλαδή οικονομική ενίσχυση των τραπεζών, επιχειρηματικότητα και ανταγωνιστικότητα που με μαθηματική ακρίβεια θα εξανεμίσουν την περυσία των Δ.Υ. όπως έκαναν και στο ταμείο πρόνοιας.

3. Ένα θέμα στο οποίο κυριολεκτικά έχουν κλειστά τα μάτια και τα αυτιά οι δυνάμεις της πλειοψηφίας στη ΔΟΕ είναι το θέμα των μεταναστών και προσφύγων. Χιλιάδες παιδιά έρχονται στη χώρα μας και θα έρχονται με ή χωρίς τους γονείς τους, χιλιάδες παιδιά θα ακολουθούν το δρόμο της μετανάστευσης και της προσφυγιάς όσο θα υπάρχει ιμπεριαλισμός, όσο οι καπιταλιστές έχουν το πάνω χέρι. Γιατί ιμπεριαλισμός και καπιταλισμός είναι σύμφυτο σύστημα με τους πολέμους, τη φτώχεια, την εξαθλίωση. Είναι δηλαδή η αποκλειστική μήτρα της προσφυγιάς, της μετανάστευσης, της ξενοφοβίας, του ρατσισμού, που τόσο έντονα μεθοδικά καλλιεργείται τελευταία. Δεν είναι τυχαίο γιατί οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες κρατούν αυτή τη στάση. Τα κόμματά τους είναι υπόλογα για όλα τα σκληρά μέτρα που χτυπούν τους μετανάστες και αφήνουν παιδιά σχολικής ηλικίας μακριά απ' τα σχολεία, βόρα της εκμετάλλευσης και των φαινομένων ρατσισμού, αποκλεισμού, περιθωριοποίησης ακόμη και μέσα στα σχολεία. ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΛΑΟΣ στηρίζουν τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους συμφωνούν και στέλνουν στρατεύματα (έλληνες φαντάρους) στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ κ.λ.π. ο ΣΥΡΙΖΑ δίνει την ανοχή του με το Λευκό. Τα ίδια κόμματα ψήφισαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση οδηγίες που θωρακίζουν τα σύνορα με την Ευρωπαϊκή Αστυνομία, την FRONTEX άρα η εθνική μας ανεξαρτησία πάει περίπατο, οδηγίες και νόμους που οδηγούν στη φυλάκιση τους μετανάστες ακόμη και παιδιά από 6 ετών σε 12 ή 18 μήνες, οδηγίες που χαρακτηρίζουν παράνομους και τρομοκράτες, τα παιδιά που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα αλλά οι γονείς τους δεν έχουν χαρτιά παραμονής.

Η έξαρση της ξενοφοβίας των τελευταίων ημερών στην οποία πρωτοστατεί η κυβέρνηση της ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ δεν είναι τυχαία, είναι σκόπιμη και θα πολλαπλασιασθεί. Τα φαινόμενα τύπου Μανολάδας (μετανάστες να σέρνονται, Κούνεβα κλπ). Να αναλογιστούμε όμως, υπάρχει περίοδος όπου ο αυταρχισμός, η ξενοφοβία, ο αντικομμουνισμός, η τρομοκρατία βοήθησαν την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα; Βοήθησαν την πάλη για τα δικαιώματα; ΠΟΤΕ. Αντίθετα είναι φαινόμενα που έχουν ιδιαίτερη έξαρση σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης, σε προπολεμικές ή με-

σοπολεμικές περιόδους και μπορεί να ξεκινούν από ευάλωτες ομάδες όπως τώρα με τους μετανάστες, όπως με τα αυξανόμενα κρούσματα προσπάθειας τρομοκρατίας των κομμουνιστών, γρήγορα όμως επεκτείνονται σε όλη την εργατική τάξη με αρνητικές συνέπειες για αυτήν και τα παιδιά της.

Συνάδελφοι. Οι συσχετισμοί και οι δυνάμεις που πλειοψηφούν στη ΔΟΕ δεν περιμένουμε να πάρουν πρωτοβουλίες ούτε να αγωνιστούν για τα δικαιώματα όλων των παιδιών έγχρωμων ή λευκών, χριστιανών, μουσουλμάνων ή άθεων, για το δικαίωμα τους στην ενιαία - ισότιμη - δημόσια - δωρεάν εκπαίδευση τους μέχρι τα 18 που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες τους. Που να παίρνει υπόψη τις πολιτισμικές διαφορές και το κοινωνικό οικονομικό επίπεδο των παιδιών. Όπως φυσικά ποιοούν τη Νίσα και για τα χιλιάδες Ελληνόπουλα που βρίσκονται στις σχολές μαθητείας και εργάζονται κανονικά, όπως για τα 80.000 παιδιά πάνω από 14 που δουλεύουν σε χωράφια και βιοτεχνίες. Όπως για τα χιλιάδες Ελληνόπουλα κάτω των 14, που βρίσκονται εκτός σχολείου και για τα οποία το Υπουργείο δεν έχει στοιχεία. Αυτές οι πλειοψηφίες είναι συνυπεύθυνες για αυτή την κατάσταση, πήγαν στο διάλογο - στηρίζουν αυτή την πρασινογάλαζη πολιτική την κομμένη και ραμμένη στις οδηγίες της ΕΕ.

Η διέξοδος για μας είναι το ενιαίο μέτωπο Ελλήνων και μεταναστών μέσα από τα ταξικά συνδικάτα μέσα απ' τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ που θα δυναμώσει την πάλη και για το δικαίωμα της εκπαίδευσης αλλά κυρίως την πάλη για την ισχυροποίηση του Μετώπου που θα ροκανίζει τις αιτίες του αποκλεισμού ντόπιων και ξένων, της ξενοφοβίας, του ρατσισμού της μετανάστευσης, της προσφυγιάς, των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Είναι η πάλη για την κατάργηση του καπιταλιστικού συστήματος και για την οικοδόμηση της λαϊκής εξουσίας- λαϊκής οικονομίας, όπου θα καλύπτονται οι σύγχρονες ανάγκες μας, με την ταυτόχρονη κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να γίνει ανθρώπινος, δεν μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες της εργατικής τάξης, της οποίας αναπόσπαστο κομμάτι είναι οι εκπαιδευτικοί.

ΓΑΛΑΝΟΥ ANNA ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

...Η εκπαίδευση δεν είναι παραχώρηση κανενός, είναι απαίτηση, αίτημα του ΛΑΟΥ. Συνεπώς, δεν είναι θέμα που βρίσκεται στην αποφασιστική δικαιοδοσία ευκαιριακών κυβερνήσεων, ούτε στη διακριτική εξουσία των τεχνοκρατών της εκπαίδευσης, οι οποίοι υποτάσσουν τη λύση του σε εξω-εκπαιδευτικές σκοπιμότητες. Η εκπαίδευση δεν είναι διαδικασία που θα την καθορίσουν αποφασιστικά αυτοί. Το αντικείμενο της παιδείας είναι ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ. Και τον κύριο λόγο τον έχει το ΠΑΙΔΙ που την υφίσταται, οι ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ που την ασκούν και οι ΓΟΝΕΙΣ που έχουν το έννομο συμφέρον. Η καλλιέργεια του ανθρώπου είναι ο ΣΤΟΧΟΣ και η εκπαίδευση επιδιώκει να διαμορφώσει το παιδί σε προσωπικότητα και όχι σε νευρόσπαστο (=μαριονέτα), εξάρτημα της καταναλωτικής κοινωνίας....

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ

Πόσο εύστοχα είναι σήμερα τα λόγια του μεγάλου αγωνιστή παιδαγωγού Δημ. Γληνού τώρα που όλοι οι εργαζόμενοι, όλος ο λαός δεχόμαστε την πιο βάρβαρη αντιλαϊκή επίθεση Ε.Ε.- κυβέρνησης- πλουτοκρατών. Τώρα που όλοι αυτοί προσπαθούν να μας φορτώσουν και την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος έρχονται και οι συνδικαλιστικές παρατάξεις ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ-Α.Π. (Οι Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις ακολουθώντας τον «ανεξάρτητο», «επαναστατικό» τους δρόμο στήριξαν την ΠΑΣΚ δύο χρόνια τώρα αποδεικνύοντας τον καιροσκοπικό χαρακτήρα της δράσης τους.) Όλες τώρα να κόπτονται για το ποια θα μας πείσει για την αγωνιστικότητά της λες και δεν εί-

ναι οι ίδιοι άνθρωποι που ως μέλη των κομμάτων τους ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ αποδέχτηκαν και υπερψήφισαν όλα τα αντιλαϊκά, αντεργατικά μέτρα που η Ε.Ε. επέβαλε στα κράτη-μέλη της.

1992 ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ψήφισαν τη συνθήκη του Μάαστριχ και τις τέσσερις ελευθερίες μετακίνησης προσώπων, κεφαλαίων, προϊόντων, υπηρεσιών, δηλ. ψήφισαν όλες τις επιθέσεις που δεχτήκαμε και δεχόμαστε στη ζωή μας σ' όλα μας τα δικαιώματα.

Για χάρη λοιπόν της πολιτικής αυτής που υποστηρίζει την ανταγωνιστικότητα-βαρβαρότητα, την ενίσχυση των υπερκερδών των βιομηχανών, εφοπλιστών, τραπεζιτών, εμείς οι δάσκαλοι όπως και η πλειοψηφία των εργαζομένων του Δημόσιου. Τομέα (για να μην πάμε και στα δεινά του ιδιωτικού τομέα) είδαμε:

1^ο) Δραστική μείωση των μισθών μας (φέτος μηδενικές αυξήσεις) όταν 300 εισηγημένες εταιρείες στο χρηματιστήριο μετρούν το τελευταίο εξάμηνο κέρδη δις. Ευρώ, όταν οι ήδη κερδοσύμμες τράπεζες ενισχύονται από τον κρατικό κομπάρσο (λεφτά όλου του λαού) με 28 δις ευρώ.

2^ο) Κατάργηση του δικαιώματός μας στη δημόσια δωρεάν υγεία την οποία έκαναν ακριβό εμπόρευμα. Ο ΟΠΑΔ δεν πληρώνει αυτά που υποχρεούται -δικές μας κρατήσεις χρόνων- σε φαρμακοποιούς και γιατρούς με αποτέλεσμα 87 ιατρικές εξετάσεις να έχουν κοπή (συνολικό κόστος 50 δις. ευρώ) και θα μας δώσουν και την κάρτα με λίγες μονάδες για τη μισερή περιθαλψή.

3^ο) Συρρίκνωση καίρια του δικαιώματός μας στην κοινωνική ασφάλιση. Από κοινού ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ-ΣΥΝ το 1999 στα πλαίσια της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων -ΣΕΣ- στήριξαν την αύξηση των ορίων ηλικίας στα 65 χρόνια για τις γυναίκες στο όνομα της ισότητας και της κατάργησης των διακρίσεων ανδρών και γυναικών. Ηρθε και το Ευρωδικαστήριο με πρόσφατη απόφαση του και έτσι απλά φόρτωσε τις γυναίκες δημόσιες υπαλλήλους που διορίστηκαν πριν το 1993 με 5 έως 17 χρόνια επιπλέον για τη συνταξιοδότηση τους. Η ΔΑΚΕ έτρεξε στο Σύλλογό μας με διασέλιδη ανακοίνωση να μας πει ότι δεν μπορούμε να τα βάλουμε με κοινοτική νομοθεσία άρα σκύβουμε το κεφάλι και... Επίσης το Ευρωδικαστήριο αποφάσισε να κάνει την κύρια δημοσιοϋπαλληλική σύνταξη από κοινωνική επισφαλή επαγγελματική. ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ στήριξαν το τζογάρισμα των αποθεματικών των ταμείων μας στο χρηματιστήριο (18δις ευρώ επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, 23,5 δις ευρώ επί κυβερνήσεων ΝΔ.) Επίσης όλες οι κυβερνήσεις επί 25 χρόνια έδιναν άτοκα δάνεια στους βιομήχανους (από το 1950) ή τα έκαναν δομημένα ομόλογα κ.λπ. Γι' αυτό σήμερα δεν δίνουν το εφάπαξ σε 15.000 δικαιούχους και εξαγγέλθηκε απ' την κυβέρνηση μέσω του διορισμένου Προέδρου του Ταμείου παρακράτησης του 50% ενός μισθού μέχρι το 2012 απ' όλους τους δημόσιους υπαλλήλους μέσω της πρόσθετης κράτησης 2% σε όλα τα επιδόματα για να «ξελασπώσουν τα ταμεία», αφού ήδη απ' το 2002 η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ (ΠΑΣΚ- ΔΑΚΕ) πρότεινε στην τότε κυβέρνηση με το έγγραφο Αρ. Πρωτ. 461/6/8/2002 την κράτηση υπέρ Τ.Π.Δ.Υ. ενός ολόκληρου μισθού απ' τους νεοδιοριστούς στο Δημόσιο.

4ο) Κατάργηση της μονιμότητας με τις βάρβαρες ελαστικές και ευέλικτες εργασιακές σχέσεις που σήμερα κυριαρχούν στο 45% των εργαζομένων στο δημόσιο και συνεχώς επεκτείνονται. Ο κλάδος των εκπ/κών είναι δεύτερος στη μερική απασχόληση με ποσοστό 11% μεγαλύτερο και από αυτό του κλάδου του τουρισμού. ΝΔ-ΠΑΣΟΚ -ΣΥΝ ψήφισαν το 2001 στην αναθεώρηση του Συντάγματος το άρθρο 103 (παρ.2) που απαγορεύει τη μονιμοποίηση των εργαζομένων, τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε οριστούς. Το ίδιο κάνουν και τώρα όταν υποστηρίζουν «18 μήνες προύπηρεσία και μετά διορισμός». Για το απαράδεκτο βέβαια εργασιακό καθεστώς «γαλέρας» των ωρομισθίων εκπ/κών (ξεκίνησε με το ΠΑΣΟΚ, τώρα ήρθε και ο νόμος Πετραλιά για τα 100 ένασημα πλέον

για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη) τώρα όλοι θλίβονται και όλοι θα αγωνιστούν για την κατάργηση της ωρομισθίας. Μέχρι δυο χρόνια πριν οι συνάδελφοι μας ήταν και εκτός σωματείου. Τώρα «τους δεχόμαστε» αλλά αφού πληρώσουν ολόκληρη τη συνδρομή μέλους, Στο Σύλλογό μας προτείναμε να μην πληρώσουν τίποτε ή έστω μια ελάχιστη (5ευρώ) αλλά οι άλλες παρατάξεις χαρακτήρισαν την πρότασή μας αντικαταστατική. Υπενθυμίζουμε ότι μέχρι τις παραμονές του Πάσχα οι συνάδελφοι ωρομισθιοί ήταν απλήρωτοι. Το ΠΑΜΕ εκπ/κών στη Χαλκίδα κάναμε παράσταση διαμαρτυρίας γι' αυτό στη Α/θμια και Β/θμια Εκπ/ση Εύβοιας και ο Περιφερειακός Δ/ντής Στ. Ελλάδας μας είπε κυνικά ότι δεν έχουν ανάγκη τα χρήματα, γιατί ζουν από άλλες δουλειές και θα ήταν καλύτερο να είχαμε διαμαρτυρηθεί τότε που καταργούσαν την επετηρίδα και όχι τώρα. Σε ποιους το είπε συνάδελφοι, σε μας που ακόμα ψηλαφούμε τα καρούμπαλα απ τα πράσινα τότε ΜΑΤ στο σώμα μας.

5°) Μετατροπή της παιδείας «εκ βάθρων» σε πιο ταξική και τους νηπιαγωγούς εργαζόμενους χωρίς εργασιακά δικαιώματα. Οι πρόσφατες κυβερνητικές αποφάσεις και τροπολογίες, αλλά και οι παλιότεροι νόμοι των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ 2218 και 2240 του 1994 για την αποκέντρωση, οδηγούν τα νηπιαγωγεία στους Δήμους και στους Ιδιωτ. Παιδικούς Σταθμούς, αλλά διαφοροποιούν, αποκεντρώνουν και σχολειοποιούν τον νηπιαγωγείο κάτω από τις οδηγίες της Ε.Ε. μετατρέποντας έτσι και την προσχολική αγωγή σε ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα και τις εργασιακές σχέσεις και τα ωράρια των νηπιαγωγών να γίνονται «λάστιχο». Εμείς ξεκάθαρα είπαμε από τότε που τα πρωτοείδαμε να έρχονται όλα αυτά και λέμε και πάλι: Δίχρονη προσχολική υποχρεωτική δημόσια και δωρεάν αγωγή, κατάργηση όλων των νόμων που έως τώρα ψηφίστηκαν. Εξίσωση του ωραρίου και των νηπιαγωγών με όλους τους εκπαιδευτικούς και τα νηπιαγωγεία αποκλειστικά στην ευθύνη του ΥΠΕΠΘ και όχι στα χέρια άλλων.

6°) Διάλυση της Ειδικής Αγωγής με νέους νόμους που όχι απλά δεν δίνουν το δικαίωμα για μόνιμη εργασία στους απόφοιτους της Πανεπιστημιακής Σχολής του Βόλου, αλλά πετάνε στο σύγχρονο «Καιάδα», στις μυλόπετρες της ιδιωτικής εκπ/σης μαθητές, γονείς και κηδεμόνες μετατρέποντας και τον ιδιαίτερα ευαίσθητο χώρο της Ειδ. Αγωγής σε πεδίο αισχροφών επιχειρηματικής δραστηριότητας. Εμείς λέγαμε και λέμε: Καθιέρωση της Ειδ.Αγωγής ως υποχρεωτικής και αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν από την ηλικία των τριών ετών. Κατάργηση των νόμων 2 817/2000 3194/2003 και 3699/2008 περί Ειδ. Αγωγής.

7°) Κατάργηση του ενιαίου δημόσιου υποχρεωτικού χαρακτήρα της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες. Με τα νέα προγράμματα ΑΠΣ-ΔΕΠΣ ουσιαστικά μετατρέπουν τα σχολεία από χώρους μόρφωσης και παιδείας σε οίκους εμπορίου όπου τραπεζίτες, βιομήχανοι, μεγαλοεκδότες υπό την αιγίδα του ΥΠΕΠΘ αλωνίζουν ελεύθερα και προκλητικά, γίνονται ανάδοχοι σχολικών βιβλίων και χορηγοί «καινοτόμων δράσεων», οργανώνουν συνέδρια, εκδηλώσεις, εκπολιτίζουν τους νέους με τις μοντέρνες αξίες του ευρωπαϊκού πολίτη, την ανταγωνιστικότητα, επιχειρηματικότητα. Η «δια βίου μάθηση» που ορίζουν Ε.Ε. και ΟΟΣΑ δίνει όχι γνώση και μόρφωση για τη ζωή, αλλά χρηστικές δεξιότητες (λίγο από γλώσσα, γραφή, μαθηματικά, Υ/Π, ξένη γλώσσα) δηλ. αποσκευές για ισόβια εργασιακή περιπλάνηση χωρίς δικαιώματα. Κουρασμένοι οι μαθητές μας με το πιο φορτωμένο ωράριο εργαζόμενου να μοιράζουν την καθημερινότητα τους ανάμεσα σε σχολείο και φροντιστήρια, χωρίς παιχνίδι, τα «ορθοπαιδα» όπως τα αποκάλεσε πρόσφατα Σχολικός Σύμβουλος στη Χαλκίδα σε ένα από εκείνα τα σεμινάρια που γίνονται για να γίνονται. Για τα βιβλία δε που διδάσκουμε κουβέντα και από την Δ.Ο.Ε. το θέμα αυτό δεν συμπεριλήφθηκε ούτε και φέτος στα θέματα Η.Δ. της 78^{ης} Γ.Σ. η ΔΟΕ σιωπά αφήνοντας το ΙΠΕΜ-ΔΟΕ να ερευνά, τι; Εμείς οι δάσκαλοι που τα διδά-

σκουμε και που έχουμε εντοπίσει τις ελλείψεις, τα επιστημονικά λάθη, τις επικίνδυνες παραλείψεις ή και παραχαράξεις της ιστορικής αλήθειας, των κοινωνικών αγώνων και την ύπουλη προπαγάνδα που γίνεται στα παιδιά μας για να συνηθίζουν την καπιταλιστική βαρβαρότητα που τους ετοιμάζουν για το μέλλον τους.

Τι θα γίνει με την υλικοτεχνική υποδομή, τα ακατάλληλα κτήρια, τα υγρά ανήλιαγα νηπιαγωγεία χωρίς αυλές τα στεγαζόμενα σε ισόγεια πολυκατοικιών; Ο ΟΣΚ έγινε ΣΔΙΤ και ο χορός των εκατομμυρίων καλά να κρατεί για τους επιχειρηματίες εργολάβους που θα αναλάβουν να χτίσουν τα σχολεία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχουμε τη γνώση και την πείρα ζωής ώστε να καταλαβαίνουμε και τα προβλήματα και τις αιτίες τους. Όλα αυτά τα χρόνια η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ, το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών, με ξεκάθαρους ταξικούς στόχους παλεύουμε πιστεύοντας στη δύναμη του κινήματος, στη δύναμη του λαού μας. Ένα ταξικό σωματείο εργαζομένων μπορεί να κάνει πολλά. Στο εργοστάσιο του Παπουτσάνη οι εργαζόμενοι εκεί πιστοί στην απόφαση του σωματείου τους άντεξαν και μετά από δέκα βδομάδες απεργίας κέρδισαν αναγκάζοντας τον κεφαλοκράτη Δαυίδ να μην απολύσει κανένα. Εμείς λοιπόν οι δάσκαλοι –κομμάτι– της εργατικής τάξης έχουμε να διαλέξουμε ανάμεσα σε δυο δρόμους: σ' αυτόν της υπακοής στο μεγάλο κεφάλαιο και τις επιταγές του, που για το κέρδος και μόνο κάνει το μεγαλύτερο έγκλημα, δρόμο που διάλεξαν οι συμβιβασμένες πλειοψηφίες στη ΔΟΕ, και σ' αυτόν της αντεπίθεσης και της ανυπακοής σ' αυτό που οδηγεί στο συντονισμένο ταξικό αγώνα, στο ΠΑΜΕ. Εδώ και τώρα λοιπόν συμμετέχουμε στο ταξικό κίνημα, παλεύουμε και διεκδικούμε όλα όσα μας ανήκουν.

ΑΚΤΥΠΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ - ΒΟΥΛΑΣ - ΒΑΡΗΣ - ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Η προσχολική αγωγή θύμα και αυτή των αναδιρθρώσεων, ακολουθώντας τις οδηγίες της Ε.Ε. έχει μετατραπεί στο πιο ακριβό εμπόρευμα. Οι ελαστικές σχέσεις τείνουν να ξεπεράσουν σε ποσοστό τη μόνιμη σταθερή δουλειά. Ήδη στο υπόλοιπο δημόσιο υπάρχει αναλογία του 55% μόνιμοι - 45% με κάθε είδους εργασιακή σχέση. Εξάλλου είναι γνωστή η πρόθεση της κυβέρνησης να στείλει ακόμη 4000 νέους για απλήρωτη και ανασφάλιστη εργασία με τα παραδέκτα προγράμματα stage.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. μπορεί θέλοντας να ελιχθεί και να φανεί φιλολαϊκή να ψήφισε ένα χρόνο υποχρεωτικότητα αλλά είτε στο δημόσιο είτε στους δήμους μια είναι η πραγματικότητα και ο στόχος: Να γενικευθούν και να υλοποιηθούν και στα νηπιαγωγεία όλες οι πρόσφατες οδηγίες της Κομισιόν και των ευρωπαϊκών υπουργών. Δηλαδή μείωση μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους των εργαζομένων, μείωση ωραρίου, με παράλληλη μείωση μισθών, ενεργό γήρανση άρα δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα, αύξηση κρατήσεων, κρατήσεις και στους συνταξιούχους, αφαίρεση ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης κ.λπ.

Σε όλα αυτά βέβαια υπάρχει η εκφρασμένη σύμφωνη γνώμη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του ΛΑ.Ο.Σ. και είναι φανερό ότι η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας μας ούτε θέλει ούτε μπορεί να αντιπαρεταθεί επί της ουσίας σε αυτά τα μέτρα και γι' αυτό ελίσσεται με προσχηματικούς διαλόγους και με αποπροσανατολιστικές «αγωνιστικές κορώνες». Όσο για τα σχήματα των Παρεμβάσεων που πρωτοστατούν σε συντονιστικά κάθε είδους με πρόσχημα την ανάδειξη ιδιαίτερων προβλημάτων τους απαντάμε ότι αυτή η τακτική, είναι επιζήμια για το εργατικό κίνημα καλλιεργεί αυταπάτες στους εκπαιδευτικούς, ότι μπορεί να ανατραπεί η πολιτική του κεφαλαίου μακριά από το τα-

ζικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα, ότι μπορεί ένας κλάδος να ανακατίσει τις συνέπειες από την καπιταλιστική κρίση και ότι είναι ποτέ δυνατόν αυτή η ΔΟΕ να κοντραριστεί σε αυτά που έχει συνυπογράψει και προωθεί.

Φυσικά δεν είμαστε αντίθετοι στους συντονισμούς αλλά συντονισμός δεν είναι όταν συντονίζομαι εγώ με τον εαυτό μου. Αυτό θα μπορούσε να είναι επιτροπή αγώνα ή κάτι άλλο. Συντονισμός είναι όταν όπως έγινε στον Πειραιά η Ομοσπονδία και οι ενώσεις Γονέων της νομαρχίας Πειραιά, η Πανελληνιά Ομοσπονδία Γονέων ατόμων με μαθησιακές δυσκολίες, ο σύλλογος καθαριστριών Δημ. Σχολείων, Γυναικείος Σύλλογος, εξωραϊστικοί σύλλογοι και μια σειρά εργατικά σωματεία όπως ΠΕΜΕΝ ΣΤΕΦΕΝΣΟΝ, οι λογιστές, το Μέταλλο, οι οικοδόμοι, οι ιδιωτικοί υπάλληλοι, οι εμποροϋπάλληλοι και άλλοι πολλοί συντονίζονται και διαδηλώνουν για ενιαία Αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία και κατάργηση κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Εκπαίδευση. Αν είχαμε πολλά τέτοια παραδείγματα θα είχαμε και αποτελέσματα.

Γι' αυτό και το συντονιστικό των Νηπιαγωγών που επικεντρώνεται μόνο στο ωράριο δεν θα έχει καμιά τύχη. Βεβαίως το διδακτικό μας ωράριο πρέπει να κατοχυρωθεί νομοθετικά και να εξισωθεί με αυτό της Β/θμιας, αλλά η πρωινή ζώνη 7-8 και η επιμήκυνση του ωραρίου σε όλη την εκπαίδευση που είναι πια πρόταση του ΕΣΥΠ και πολύ έντεχνα πρόεδρος της Ομοσπονδίας αποσιώπησε δεν είναι απλά κάποιος επιπλέον χρόνος στο ωράριο μας. Είναι ένα αντιπαιδαγωγικό μέτρο που αλλάζει το περιεχόμενο και το ρόλο του Νηπιαγωγείου και το μετατρέπει σε ένα σχολειοποιημένο παιδαγωγικό κέντρο.

Το βασικό ζήτημα όμως παραμένει: Τι νηπιαγωγείο θέλουμε και για ποιόν. Εμείς λέμε ξεκάθαρα απέναντι στην κυβερνητική πολιτική και στις πλειοψηφίες που διαμορφώνονται κάθε φορά στη ΔΟΕ:

- Δημόσια και Δωρεάν Δίχρονη Προσχολική Αγωγή και όχι ιδιωτική.
- Κατάργηση των νόμων για την αποκέντρωση 2218 και 2240 για υγεία - παιδεία πρόνοια. Δεν φτάνει μόνο να λέμε ότι υπαγωγή στους Δήμους.
- Μόνιμο εκπαιδευτικό και Βοηθητικό προσωπικό και όχι ελαστικές σχέσεις εργασίας, ωρομισθία και stage.
- Ολόπλευρη διαπαιδαγώγηση των νηπίων και όχι σχολειοποίηση, αξιολόγηση, ευέλικτες ζώνες και διαφοροποιημένα προγράμματα.
- 15% από τον κρατικό προϋπολογισμό και όχι σπώνσορες, χορηγούς και λειτουργία με ιδιωτικά κριτήρια.
- 15 νήπια ανά νηπιαγωγό και όχι πανηγύρια για τα 25 παιδιά που στοιβάζονται σε κάθε τάξη.
- Ενιαία δημόσια δωρεάν ειδική αγωγή για όλα τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες με όποια μορφή είναι αναγκαία (τμήμα ένταξης, παράλληλη στήριξη, ειδικό νηπιαγωγείο) και όχι «ένταξη και ξερό ψωμί» όπως γίνεται με τις αιτήσεις επαναφοίτησης.

Εμείς συνάδελφοι δεν θα είμαστε ευχαριστημένοι αν κερδίσουμε μόνο κάποια επιμέρους όπως το ωράριο γιατί αυτό θα είναι απλά στάχτη στα μάτια μας για να κρύψει όλα τα υπόλοιπα. Εμείς κόντρα στη κυρίαρχη λογική που λέει «κοίτα μόνο τη πάρτη σου» θέλουμε συντονισμό των εκπαιδευτικών με τους συλλόγους γονέων, τους μαθητές, τους φοιτητές, τα ταξικά συνδικάτα, τις εργατικές ομοσπονδίες σε μια γραμμή σύγκρουσης κόντρα στις συμβιβασμένων ηγεσίες ΓΣΕΕ - ΔΟΕ - ΟΛΜΕ που θα αγωνιστεί για 2 χρόνια αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν προσχολική αγωγή σε δημόσια νηπιαγωγεία και ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο.

Μόνο η άρνηση της μαζικής ενωτικής ταξικής πάλης μπορεί να διασφαλίσει τα δίκαια αιτήματα των νηπιαγωγών. Σε αυτό το δρόμο οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ θα δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους.

ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ε' ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Κριτική πεπραγμένων λοιπόν! Ποια πολιτική είχε να αντιμετωπίσει η ηγεσία της ΔΟΕ την προηγούμενη διετία και πώς την αντιμετωπίσει; Διακηρυγμένη και δεδομένη είναι η προσπάθεια της κυβέρνησης της Ν.Δ. να επιταχύνει την πολιτική που ακολούθησαν και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, πολιτική που υπηρετεί την κερδοφορία και τη διαίωξη της εξουσίας του κεφαλαίου, πολιτική που στοχεύει στην πιο άμεση και πιο αποδοτική υπαγωγή του εκπαιδευτικού συστήματος στις οικονομικές, πολιτικές και ιδεολογικές επιδιώξεις του μονοπωλιακού κεφαλαίου και της εξουσίας του. Αυτή η πολιτική σχεδιάστηκε, συναποφασίστηκε και υλοποιείται στην Ε.Ε. απ' όλες τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις - φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές, κεντροδεξιές και κεντροαριστερές. Αποτυπώθηκε με κυνικό τρόπο στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, στη Λευκή και Πράσινη Βίβλο και συμπυκνώθηκε στη Λισαβόνα μέσα σε δυο λέξεις: αναδιρθρώσεις & ανταγωνιστικότητα. Στην εκπαίδευση εκδηλώνεται ως βίαιη προσαρμογή της εκπαίδευσης στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς με το φερετζέ του ανοικτού -τάχα- στην κοινωνία σχολείου, που τόσο παραστατικά περιέγραψαν χθες στις ομιλίες τους και η εκπρόσωπος της κυβέρνησης και η κ. Διαμαντοπούλου. Αυτής της πολιτικής τις συνέπειες ζούμε τώρα! Αυτή η πολιτική την ώρα που τσάκιζε ιστορικές κατακτήσεις και δικαιώματα των εργαζομένων, την ίδια στιγμή απογειώνει τα κέρδη του κεφαλαίου σε τέτοιο βαθμό ώστε αυτό να «μπουκώσει», να μη βρίσκει εύκολα πεδίο για την αναπαραγωγή του και να οδηγηθεί έτσι το σύστημα στον αναπόφευκτο κύκλο της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης. Και πώς σχεδιάζει το ευρωενωσιακό κεφάλαιο να ξεπεράσει την κρίση του; Έναν δρόμο ξέρει, με έναν τρόπο μπορεί!

Τον συναποφασίσαν προχθές στην Πράγα οι πολιτικοί του υπηρέτες, φιλελεύθεροι, σοσιαλδημοκράτες, πράσινοι και «νεοαριστεροί» και είναι ακόμα πιο άγρια εκμετάλλευση των εργαζομένων! Ακόμα περισσότερη μερική και ελαστική απασχόληση! Χαριστική βολή σ' ότι απέμεινε απ' το ασφαλιστικό σύστημα! Δια βίου ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων!! Εδώ βρισκόμαστε σήμερα και η σιωπή του -κατά τα άλλα λαλίστατου- ΠΑΣΟΚ και των κομμάτων του ευρωμονόδρομου είναι όχι μόνο εκκωφαντική μα και ένοχη.

Το πώς τοποθετείται, λοιπόν, κανείς απέναντι σ' αυτή την πολιτική αποτελεί τη λυδία λίθο και το κριτήριο των πράξεων του, αποτελεί τη σύγχρονη διαχωριστική γραμμή της προόδου και της οπισθοδρόμησης. Κι εδώ μισόλογα δεν χωρούν!

Και με τα λόγια σας και με τα έργα σας -απευθύνομαι και αναφέρομαι στην ηγετική ομάδα της ΔΟΕ, στην ηγετική ομάδα της ΠΑΣΚ & ΔΑΚΕ, στις ηγετικές ομάδες του ευρωυποταγμένου συνδικαλισμού- δεν διστάσατε καθόλου. Από την πρώτη στιγμή διαλέξατε. Πρόθυμα και με περίσσιο ζήλο αναλάβατε και διαπρέπετε στο ρόλο του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, στο ρόλο δηλ. των υποστηρικτών των αναγκών του κεφαλαίου στην εκπαίδευση και παντού.

Χρόνια τώρα δεν υπήρξε ούτε ένας αγώνας που να προκρίνατε και να έθιξε στο ελάχιστο την αντιλαϊκή πολιτική της Ε.Ε. και των κομμάτων της.

Χρόνια τώρα αποστολή σας είναι να εκτονώνετε τη δυσαρέσκεια των εργαζομένων μέσα από αποσπασματικούς, ανοργάνωτους αγώνες, με δικδικήσεις στα όρια του «εφικτού», στα όρια των «αντοχών» της οικονομίας.

Χρόνια τώρα υποδουλιζετε τον συντεχνιακό ανταγωνισμό μέσα στους εργαζόμενους υπονομεύοντας την ενότητα τους.

Χρόνια τώρα εργάζεστε για την πλήρη υποταγή και ενσωμάτωση του εργατικού κινήματος στις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου.

Χρόνια τώρα με τη δράση σας και τη συμμετοχή σας στους «κοινωνικούς διαλόγους» που κατατομούν κατακτήσεις και δικαιώματα, σπέρνετε την απογοήτευση, τη μοιρολατρία, την αποστράτευση.

Η στρατηγική σας και η τακτική σας είναι επικίνδυνες για το εργατικό κίνημα. Όχι μόνο δεν έχετε να παρουσιάσετε ούτε μια κατάκτηση, αλλά είστε το βασικό εμπόδιο για την ανασύνταξη και αναζωογόνηση του λαϊκού κινήματος και είναι άμεση ανάγκη να παραμεριστείτε. Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη για το ρόλο σας.

Όσα κροκοδείλια δάκρυα κι αν χύσετε για τους ωρομισθίους, όλοι ξέρουν ότι τα κόμματά σας εισήγαγαν την ωρομισθία, την επέκτειναν και τώρα τη γενικεύουν αξιοποιώντας την οικονομική κρίση. Αλλά και σεις και με όχημα το ΙΠΕΜ-ΔΟΕ και αξιοποιώντας τα λεφτά του ΛΑΕΚ (λεφτά των εργαζομένων για τα οποία ενδιαφέρεται και ο ΣΕΒ) προγραμματίζετε την επιμόρφωση των ωρομισθίων για να τους κάνετε καλύτερους, πιο ευέλικτους και εξαρτημένους.

Όση ιερή αγανάκτηση κι αν βάλετε στις κραυγές σας για τα αντιστασιατικά μέτρα και για το ξεζούμισμα των αποθεματικών των ταμείων μας, όλοι ξέρουν ότι τα κόμματά σας νομοθέτησαν τους νόμους Σιούφα-Ρέππα-Πετραλιά, όλοι ξέρουν ότι τα κόμματά σας τα λεφτά των αποθεματικών –τα ποτισμένα από τον ιδρώτα και το αίμα των εργαζομένων– τα χάρισαν απλόχερα στην πλουτοκρατία είτε σαν θαλασσοδάνεια είτε τα θυσιάσαν στο μινωταύρο του χρηματιστηρίου είτε τα έριξαν και τα ρίχνουν στο χρηματιστηριακό τζόγο.

Όσο κι αν φωνάζετε για τη λιτότητα, όλοι ξέρουν ότι τα κόμματά σας την επέβαλαν, τη διατηρούν ενώ εσείς τη στηρίζετε με κάθε τρόπο στη ΓΣΕΕ των 77 λεπτών(!) αύξηση τη μέρα και στην ΑΔΕΔΥ –πίσω απ’ την οποία κρυφτήκατε– που κατάπιε αμάσητο το τελευταίο πάγωμα των μισθών, ενώ την ίδια στιγμή «σηκώνατε» το ζήτημα των αναδρομικών των 176 €, όταν τώρα απαιτούνται γερές αυξήσεις στους μισθούς.

Όσο κι αν ενδιαφέρεστε τάχα για την προσχολική αγωγή, όλοι ξέρουν ότι τα κόμματά σας ευθύνονται για το κτηριακό της χάλι, ευθύνονται για τη σχολειοποίησή της, ευθύνονται για την ιδιωτικοποίησή της –με όχημα την υποχρεωτικότητα έχουμε αύξηση 20% των ιδιωτικών νηπιαγωγείων– ευθύνονται για τον οικονομικό της στραγγαλισμό. Όσες έρευνες κι αν κάνετε για τα νέα βιβλία (που διαλύουν τα μυαλά της νέας γενιάς) για να τα βελτιώσετε –την ώρα που η απόσυρσή τους είναι επιτακτική– όλοι ξέρουν ότι τρία χρόνια τώρα δεν βγάλατε ούτε μια ανακοίνωση για το περιεχόμενό τους, και πώς να το κάνετε άλλωστε όταν τα κόμματά σας τα σχεδίασαν και τα προώθησαν στην εκπαίδευση.

Μην κουράζεστε για το «πανεκπαιδευτικό μέτωπο». Αυτό το έχετε συγκροτήσει και το λειτουργείτε άτυπα από καιρό. Τα διαδικαστικά σας απομένουν. Απόδειξη είναι η κοινή γραμμή ΔΟΕ-ΟΛΜΕ-ΠΟΣΔΕΠ στην υπεράσπιση της κυρίαρχης αντιεκπαιδευτικής πολιτικής και ο συναγωνισμός τους για το ποια ομοσπονδία θα την προωθήσει αποτελεσματικότερα.

Κι επειδή υπάρχει το ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, που είναι αδιάλλακτος αντίπαλος της αντιλαϊκής πολιτικής της Ε.Ε. και των κομμάτων σας, το ΠΑΜΕ που σας ξεσκεπάζει και σας αποκαλύπτει στα μάτια των εργαζομένων, το πολεμάτε με λύσσα. Μαζί σας, δυστυχώς, και οι αριστεροί συνοδοιπόροι σας (Παρεμβάσεις & Αυτ. Παρέμβαση) σε ΔΟΕ-ΟΛΜΕ-ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ με τα ίδια επιχειρήματα και την ίδια φρασεολογία.

Άλλοτε πάλι –όπως χθες– με υποκριτική αφέλεια απορείτε που το ΠΑΜΕ δεν είχε καμιά διάθεση συνεργασίας, Ε, λοιπόν, αν δεν το καταλάβατε να σας το πούμε άλλη μια φορά! Είστε στην αντίπερα όχθη, υπηρετείτε την πλουτοκρατία, είμαστε στην όχθη των συμφερόντων της εργατικής τάξης! Είναι αδύνατο να γίνουμε συνεργάτες σας! Αν ψάχνετε συνεργάτες, ξέρετε πού θα τους

βρείτε! Είναι οι ηγεσίες του αριστερού και δεξιού ομοσπονδισμού, που όποτε τους χρειαστήκατε ήταν μαζί σας. Άλλο το ότι τώρα δεν τους χρειάζεστε και ξαναγυρίσατε στη σταθερή και σίγουρη σχέση της ΠΑΣΚ με τη ΔΑΚΕ.

Μας κατηγορείτε ακόμα ότι δε θέλουμε, τάχα, να επωμιστούμε ευθύνες, Ε, λοιπόν, ναι. Τις ευθύνες και τη ντροπή του κυβερνητικού συνδικαλισμού δεν πρόκειται ποτέ να τις επωμιστούμε!

Άλλες ευθύνες επωμιζόμαστε εμείς. Τις ευθύνες της οργάνωσης των ταξικών αγώνων για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής. Τις ευθύνες των ταξικών αγώνων για να καρπωθούν οι εργαζόμενοι όλο τον πλούτο που αυτοί μόνο παράγουν.

Κι επειδή δεν μπορείτε να μας αντιμετωπίσετε, το ξέρετε κι εσείς ότι οι θέσεις μας είναι ακαταμάχητες, **το τελευταίο σας καταφύγιο είναι η σταλινολογία και ο αντικομμουνισμός δηλ. ψέματα, διαστρέβλωση και λάσπη** (τελευταία κρούσματα στην ομιλία του Γραμματέα της ΔΟΕ που παρουσίασε τα πεπραγμένα της ομοσπονδίας μας καθώς και στην πανηγυρική προεδρική ομιλία). Κι αν για τη σταλινολογία πρέπει να σας υπενθυμίσουμε ότι κύριος εισηγητής της υπήρξε ο γνωστός Γκαίμπελς για να πάρει μετά την σκυτάλη η CIA, στον αντικομμουνισμό δεν έχετε ταλέντο. Πώς να συναγωνιστείτε, άλλωστε, στον αντικομμουνισμό την Ε.Ε., τα διάφορα «ευαγή» ιδρύματα του κεφαλαίου, τη λέσχη Μπίλντερμπεργκ και τελευταία το Δήμο της Αθήνας που με τις ψήφους Ν.Δ. – ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ οργανώνει φιέστα για τα 20 χρόνια δήθεν ελευθερίας των πρώην σοσιαλιστικών χωρών, μια ελευθερία καπιταλιστική που απλώθηκε μαζί με την φτώχεια και την ανεργία.

Προσοχή όμως συνάδελφοι! και τώρα απευθύνομαι σε σας, τους αντιπροσώπους όλων των συλλόγων, όλων των παρατάξεων. Ξέρετε και σεις, όπως ξέρουμε όλοι μας, ότι ο αντικομμουνισμός είναι πάντα ο προάγγελος νέων δεινών για τους εργαζόμενους και όλο το λαό. Δεν αφορά μόνο τους κομμουνιστές. Χρησιμοποιείται για το τσάκισμα του εργατικού κινήματος και της πρωτοπορίας του. Απομονώνει και καταδικάζει τα κρούσματα του αντικομμουνισμού που πληθαίνουν τελευταία και σ’ αυτήν την αίθουσα! Σε ότι μας αφορά, ούτε πσοούμαστε ούτε τρομάζουμε! το ταξικό κίνημα, άλλωστε, είναι μαθημένο, αφού πέρασε από φωτιά και σίδερο. Ένα σας λέμε: μην καρτεράτε να λυγίσουμε ούτε για μια στιγμή! Με τους ταξικούς αγώνες του ΠΑΜΕ –για να θυμηθούμε και τον κομμουνιστή ποιητή Γιάννη Ρίτσο– βρίσκουμε τη φλέβα που φτάνει στην καρδιά της άνοιξης, γιατί οι δικές μας οι καρδιές δεν βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο!

ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Για τον αντικομμουνισμό

– Η σημερινή μου τοποθέτηση δεν έχει να κάνει μόνο με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού αλλά και την, προ 10ετίας ιδιότητα ως μαθητής Λυκείου. Υπήρξα μαθητής του 1^{ου} Λυκείου Πετρούπολης, σχολείο όπου ο αντικομμουνισμός αποτελούσε αλλά και αποτελεί μέρος της «εξεταστέας ύλης» για διάφορους καθηγητές στις καθημερινές τους εξετάσεις απέναντι στα κόμματά τους.

– Για πρώτη φορά χθες (21/6) επιχειρήθηκε να δοθεί άλλοθι σε τέτοιους καθηγητές και μάλιστα όχι από τυχαία πρόσωπα αλλά από τον πρόεδρο και τον γ.γ. της ΔΟΕ. Τυχαίο γεγονός ο χρόνος και ο χώρος που εκφράστηκε ο αντικομμουνισμός; Όχι βέβαια. Σε περίοδο κρίσης, ανόδου των κατασταλτικών μηχανισμών και του ρατσισμού, σε περίοδο που η άρχουσα τάξη αγωνιά για τα συμφέροντά της αλλά και για να μην πάρει η εργατική τάξη και η νεολαία το δρόμο του αγώνα και της αντίστασης, επιστρατεύει το

ψέμα, τη συκοφαντία, τον αγοραίο αντικομμουνισμό. Δεν είναι ούτε τυχαίος ο χώρος από την οποίο προέρχεται η επίθεση αυτή. Είναι ο χώρος του ΠΑΣΟΚ που τον τελευταίο καιρό εργολαβικά προσφέρει τις υπηρεσίες του από το αντικομμουνιστικό στρατόπεδο. Είναι ο χώρος που ζητούσε από τους εκπαιδευτικούς πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων, ο χώρος που έστειλε τα ΜΑΤ στα εξεταστικά κέντρα στον ΑΣΕΠ, ο χώρος που εγκαίνιασε τα μαθητοδικαία και που έβαλε τους εισαγγελείς μέσα στα σχολεία. Ο χώρος αυτός πλέον δίνει και άλλοθι σε καθηγητές που δεν αποδέχονται την διαφορετική γνώμη από μαθητές, σε καθηγητές που έχουν το αλάθητο όπως ο πάπας.

- Συνάδελφοι, όταν μιλάμε για αντικομμουνισμό, δεν εννοούμε προφανώς το να είναι κάποιος αντίθετος με την κομμουνιστική ιδεολογία (με θέσεις και επιχειρήματα). Η συνειδητή όμως επίθεση, με προεξάρχοντα τον πρόεδρο την ΔΟΕ, με ψέματα και συκοφαντίες είναι τελείως διαφορετικό πράγμα. Ειπώθηκε ότι βουλευτής του ΚΚΕ εισέβαλε σε σχολείο για να υποδείξει πως πρέπει να διδάξουν οι εκπ/κοι. Απαράδεκτο ψέμα αφού ο βουλευτής του ΚΚΕ Γιάννης Πρωτουλης πήγε σε προγραμματισμένη συνάντηση με τον λυκειάρχη (ο οποίος φρόντισε να λείπει εκείνη τη μέρα) να διαμαρτυρηθεί για την αποβολή μαθητή επειδή προσπάθησε να αντιπαρεταθεί με την εν λόγω καθηγήτρια αλλά και το τι διδάσκετε στους μαθητές. Και εδώ να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα: στο τι θα διδάσκονται τα παιδιά μας, έχουν λόγο και οι βουλευτές και οι εργάτες και οι άνεργοι και όλη συνολικά η εργατική τάξη γιατί η παιδεία είναι πρωτίστως ζήτημα ταξικό. Και για να επανέλθω ρωτώ συνάδελφοι: το να αποβάλλεται ένας μαθητής για τις ιδέες του είναι παιδαγωγική ελευθερία ή τρανταχτό παράδειγμα αυθαιρεσίας της έδρας;
- Βεβαίως και είναι ρητορικό το ερώτημα, αφού η παιδαγωγική ελευθερία είναι εργαλείο στα χεριά του εκπ/κου για να μπορεί να βοηθή τους μαθητές να ανακαλύπτουν τους νομούς εκείνους που κινούν την κοινωνία, να αντιλαμβάνεται ο μαθητής ότι ο κόσμος είναι δυναμικός και όχι στατικός, να καταλάβει ότι υπάρχουν αιτίες για τα γεγονότα και ιστορική αλληλουχία. Είναι μέσο για να αποκτήσει ο μαθητής ολοκληρωμένη σκέψη και όχι μέσω εκφοβισμού και ποδηγέτησης της αντίθετης άποψης. Έτσι εννοούσαν την παιδαγωγική ελευθερία οι μεγάλοι παιδαγωγοί όπως ο Δημήτρης Γληνός και η Ρόζα Ιμβριώτη.
- Προφανώς συνάδελφοι, η συγκεκριμένη καθηγήτρια, της οποίας ήμουν μαθητής, δεν έχει καμία σχέση με την παιδαγωγική ελευθερία. Εκτός αν παιδαγωγική ελευθερία είναι οι προσβλητικές εκφράσεις που με τις οποίες μας στόλιζε η καθηγήτρια αυτή όταν έμαθε ότι κάποιοι ήμασταν μέλη της ΚΝΕ ή ακόμα και η υπεράσπιση του χτυπήματος της αντιπολεμικής διαδήλωσης για την επίσκεψη Κλίντον στην Αθήνα με την αιτιολογία ότι «σας αφιόνισε η Παπαρήγα».
- Κοντολογίς συνάδελφοι ο αντικομμουνισμός όποτε επιχειρήθηκε να βγει από τη φαρέτρα της άρχουσας τάξης μόνο δεινά έφερε για όλο το λαό. Είναι απαράδεκτες ενέργειες ειδικά από ανθρώπους που επιδρούν στη συνείδηση της νέας γενιάς. Η στήριξη του αντικομμουνισμού, ειδικά από εκπαιδευτικούς, αποτελεί μέγιστο παράδειγμα σκοταδισμού και να ειστε σύγχοροι ότι κάποτε όλοι αυτοί θα κληθούν να λογοδοτήσουν στην εργατική τάξη.

- ΣΠΕΡΝΕΤΕ ΑΝΕΜΟΥΣ - ΘΑ ΘΕΡΙΣΕΤΕ ΘΥΕΛΛΕΣ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΟΥΣΕΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Η επιμονή του προέδρου και των άλλων μελών της ΠΑΣΚ/ΔΟΕ να επι-

καλούνται το λογότυπο του ΥΠΕΠΘ “Όλα είναι θέμα παιδείας» δείχνει την αποδοχή τους στο ιδεολόγημα του υπερταξικού χαρακτήρα της παιδείας το οποίο προπαγανδίζει η Αστική Τάξη. Σίγουρα το λογότυπο τον υιοθετεί το ΥΠΕΠΘ, η ΔΑΚΕ, και κάμποσοι από τους συνέδρους αβασάνιστα.

Όμως τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Όλα είναι θέμα οικονομίας και κατ' επέκταση θέμα εξουσίας εκείνων που κυριαρχούν στην οικονομία της χώρας, της κοινωνίας. Αυτών που βαφτίζουν την τσέπη της Τάξης τους «εθνική οικονομία».

Μη μου πείτε το αντίθετο! Ότι, δηλαδή, πρώτα παρουσιάστηκαν οι νόμοι, η εκπαίδευση, οι θρησκείες, τα επαγγέλματα και μετά η οικονομία. Επαγγέλματα και καταμερισμός εργασίας παρουσιάστηκαν, αφού άρχισε να υπάρχει ιδιοκτησία.

Αυτοί, λοιπόν, που έχουν την εξουσία, σήμερα το κεφάλαιο, ρυθμίζουν τα της κοινωνίας κατά το συμφέρον τους. Πάιρνουν αποφάσεις για την παιδεία, την υγεία, τους μισθούς, τη ζωή και το θάνατο των εργαζομένων, του λαού. Εφαρμόζουν ταξική πολιτική, ταξική παιδεία.

Ιδίως για την παιδεία είναι πολύ συγκεκριμένοι και ανυποχώρητοι. Πρώτο, επειδή η εκπαίδευση, πρέπει να υπηρετεί την οικονομία τους και δεύτερο με την εκπαίδευση των νέων ανθρώπων μπορούν να διαπλάθουν συνειδήσεις υποταγμένες ή αφοσιωμένες στην εξουσία τους.

Έτσι το δυτικοευρωπαϊκό κεφάλαιο (ΕΕ) μαζί και το ελληνικό αποφασίζουν. Τα κόμματά τους, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, υλοποιούν. Τα μικρότερα φιλελευρωπαϊκά συμβάλλουν στο μέτρο του ρόλου τους. Και οι συνδικαλιστικές τους παρατάξεις όλων των παραπάνω βοηθούν σημαντικά στο αντιλαϊκό τους έργο.

Από εδώ απορρέουν οι ανατροπές που επιχειρούνται στην εκπαίδευση. Δεν τις σκέφτηκε το «κακό» ΠΑΣΟΚ ή η «ζαβή» ΝΔ. Πώς γίνεται άλλωστε όλες οι κυβερνήσεις της Ε.Ε., σοσιαλδημοκράτες και φιλελεύθεροι, να εφαρμόζουν τα ίδια και απαράλαχτα μέτρα –και όχι μόνο στην εκπ-ση– από την εποχή της Θάτσερ!

Όσοι αποσιωπούν αυτή την πραγματικότητα είναι συνυπεύθυνοι έως και συνένοχοι. Όσοι νομίζουν ότι, σε συνθήκες ιμπεριαλισμού, μπορεί να λυθούν τα προβλήματα της εκπ-σης με βελτιώσεις, μεταρρυθμίσεις ή καταδρομικές ενέργειες, ή αυταπατώνται ή εξαπατούν. Όσοι προτείνουν αγώνες χωρίς να απαντούν στο βασικό: τι παιδεία, για ποιον και σε ποια κοινωνία, τρέχουν πίσω από την ουρά τους, όπως οι γάτες.

Κατά την αποψη μας χρειάζεται στο λαό, τα φτωχά και μεσαία στρώματα, μια παιδεία ταγμένη στην υπηρεσία τους και τα συμφέροντά τους. Λαϊκή Παιδεία. Καθολική, ενιαία, αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν. Χρειάζεται η γνώση και η επιστήμη που θα δίνει η εκπ-ση να υπηρετούν τις ανάγκες του ανθρώπου της εργασίας και όχι την κερδοφορία. Παιδεία στην υπηρεσία των πολλών.

Όμως τέτοια παιδεία θα προκύψει, όταν αλλάξει η εξουσία στην ελληνική κοινωνία. Εξουσία της Εργατικής Τάξης και των Λαϊκών Στρωμάτων που θα σχεδιάσει την οικονομία αποκλειστικά προς όφελος του λαού. Κατόπιν θα καθορίσει και την εκπαίδευση που απαιτείται για να πετύχει τους στόχους της. Κι αυτή ταξική παιδεία θα είναι. Όμως θα υπηρετεί την συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Θα είναι αληθινά δημοκρατική και λαϊκή.

Σ' αυτή τη φιλοσοφία βασίζονται οι θέσεις και οι προτάσεις μας. Τα αιτήματα και η δράση του σήμερα, που ανοίγουν δρόμο για το αύριο. Και δεχόμαστε επιθέσεις, όχι πάνω σ' αυτές, αλλά σε ό,τι αντικομμουνιστικές συκοφαντίες και κωδαιολογίες ρίχνουν στην πολιτική αρένα το κεφάλαιο και οι μηχανισμοί του, ώστε να τις ακυρώσουν.

Άλλοι μας κατηγορούν για μαξιμαλιστές, άλλοι για σεχταριστές, περιχακωμένους και διασπαστές. Αλλά κανένας τους δε μπορεί να δώσει μια άλλη προοπτική για οριστική λύση των προβλημάτων της εκπ-σης των παιδιών

του λαού.

Οι απόψεις για «ενότητα στο πρόβλημα», για «κοινή δράση σ' αυτά που μας ενώνουν», είναι κοντόφθαλμες και ατελέσφορες λύσεις. Δε λαμβάνουν υπόψη τους ότι ενιαία και ολομέτωπη είναι η επίθεση και ίδιες οι επιπτώσεις της για όλο το λαό. Άρα και ενιαία πρέπει να είναι η απάντηση. Θεωρούν ότι μπορούν να ικανοποιηθούν επιμέρους αιτήματα με συνδικαλιστικούς αγώνες, χωρίς προσανατολισμό ενάντια στις αιτίες των προβλημάτων.

Τέτοιες απόψεις οδηγούν στη λογική του σκαλοπατιού. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι το αίτημα του συντονιστικού των νηπιαγωγών για θεσμοθέτηση του ωραρίου των νηπιαγωγών, ίδιου με το ωράριο των δασκάλων, όταν η ΔΟΕ βάζει πιο προωθημένο αίτημα για εξίσωση ωραρίου Αβάριας και Βθμιας εκπ-σης. Αυτό κι αν είναι σεχταρισμός, πολιτική και συνδικαλιστική αφρολογία!

Η αποσπασματικότητα και η απομόνωση των αιτημάτων εμποδίζουν τη συσπείρωση δυνάμεων. Χωρίζουν το κίνημα. Εμποδίζουν τη γενίκευση της πείρας και τη ριζοσπαστικοποίηση της συνειδησης των εργαζομένων. Κρύβουν τη δυνατότητα που έχει ο λαός να πάρει την εξουσία και να καρπώνεται ο ίδιος τον πλούτο που παράγει.

Έτσι εξηγείται ότι ορισμένοι «επαναστάτες», ενώ καλούν σε ενότητα της «εκπ-κής αριστεράς», στέφονται με μένος κατά του ΠΑΜΕ, που ενώνει δυνάμεις απ' όλους τους κλάδους, κατεβαίνει με ενιαίες θέσεις και αιτήματα σε συνδικάτα, ομοσπονδίες, ΓΣΣΕ, ΑΔΕΔΥ.

Όμως η συσπείρωση και οι γραμμές του ΠΑΜΕ, που όλο και πυκνώνουν, επιβεβαιώνουν την ορθότητα της γραμμής του. Η δικαίωση των αναλύσεων και των θέσεων του από τη ζωή μάς οδηγούν στο ίδιο συμπέρασμα.

Πολλοί μάλιστα, που κάποτε λοιδωρούσαν, ανακάλυψαν όψιμα τα αιτήματα του ΠΑΜΕ και αναγκάστηκαν να τα υιοθετήσουν (1400 ευρώ, 12χρονο σχολείο) έστω και αν τους «αλλάζουν τα φώτα», ώστε και αριστεροί να φαίνονται και στα εκπαιδευτικά πλαίσια της ΔΟΕ να χωράνε. Αυτός ήταν, είναι και θα είναι ο ρόλος του ομορτουρισμού μέσα στο κίνημα.

Οι αήθεις επιθέσεις που δεχόμαστε και σε τούτο το συνέδριο, μάς πείθουν ότι ο δρόμος που βαδίζουμε –και καλούμε όλους τους εργαζόμενους σ' αυτόν– είναι ο σωστός και βέβαια ο μόνος επικίνδυνος για την εξουσία των καπιταλιστών και των βασιτάζων τους.

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Β. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Συναδέλφισες-συνάδελφοι

Καλούμαστε σήμερα να κρίνουμε τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ της τελευταίας διετίας. Για να γίνει αυτό όμως συνάδελφοι θα έπρεπε να υπάρχει έκθεση πεπραγμένων. Όπως όμως ο ίδιος ο Γραμματέας είπε, αυτό που μας δόθηκε είναι ένα ημερολόγιο. Κι αυτό, όπως άφησε να εννοηθεί, έγινε γιατί δεν μπορούσε να βρεθεί η πλειοψηφία για ένα κοινό πολιτικό σκεπτικό. Μα γιατί συνάδελφε Γραμματέα δυσκολεύεσαι τόσο; Αντί να αφήνεις υποτελή τα μέλη σου (ή μήπως το είπες ευθέως) για σύμπλευση της ΕΣΑΚ με τη ΔΑΚΕ γιατί δε μας λες ποιοι ψήφισαν την ημερήσια διάταξη της 78^{ης} Γ.Σ.; Δεν τη ψήφισατε μαζί με τη ΔΑΚΕ; Ή μήπως δεν περιέχονται σ' αυτή θέματα με πολιτικές προεκτάσεις; Αλλά ας πάρουμε δύο-τρία παραδείγματα ακόμη να δούμε ποιοι συμπορεύονται. Ο συνάδελφος αιρετός Καραγιάννης είπε χαρακτηριστικά ότι η συνέντευξη –για την επιλογή στελεχών– είναι πανίσχυρο όργανο της εξουσίας. Ποιες παρατάξεις όμως συμφωνούν στη διατήρηση της συνέντευξης και δεν δέχονται 100% αντικειμενικά κριτήρια; Η ΠΑΣΚ με τη ΔΑΚΕ. Ποιες παρατάξεις έχουν κάνει γαργάρα την κατάργηση

της επιτηρίδας; Ποιες παρατάξεις δε βγάζουν άνα για την αποκέντρωση της εκπαίδευσης; Ποιες παρατάξεις αποφάσισαν μαζί για τη συμμετοχή στο διάλογο; Ποιες πανηγύρισαν από κοινού για την υποχρεωτικότητα του ενός χρόνου στην προσχολική αγωγή και χθες για τα δύο χρόνια, χωρίς κτίρια και διδακτικό προσωπικό, που σημαίνει δεκάδες χιλιάδες ακόμη νήπια στους ιδιώτες και στους δήμους;

Μην κοροϊδεύετε πια τους συναδέλφους. Αυτοί που συμπορεύονται φαίνονται από τις θέσεις τους, από τις πράξεις τους, από τις ενέργειές τους.

Συναδέλφισες-συνάδελφοι

Τα τελευταία 20 χρόνια και ιδιαίτερα μετά το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης αφαιρούνται δικαιώματα των εργαζομένων που κατακτήθηκαν με πολύχρονους αγώνες ακόμη και με αίμα, ισοπεδώνοντάς τους οικονομικά, ασφαλιστικά και εργασιακά, χτυπιέται το εργατικό λαϊκό κίνημα, η φτώχεια και η εξαθλίωση εξαπλώνεται σε όλο μεγαλύτερο μέρος των λαών.

Συνάδελφοι, είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι όταν βιώνουμε τις παραπάνω καταστάσεις ανθίζουν δύο λουλούδια, δίπλα δίπλα. Η άνοδος της ακροδεξιάς και ο αντικομμουνισμός. Το πρώτο επιβεβαιώθηκε και από τα αποτελέσματα των τελευταίων ευρωεκλογών. Το δεύτερο το βιώνουμε πανευρωπαϊκά και στη χώρα μας σε διάφορες μορφές. Από απαγορεύσεις κομμουνιστικών κομμάτων και νεολαίων με φυλακίσεις και διωγμούς μέχρι αποφάσεις σε επίπεδο Ε.Ε. που εξισώνει τον φασισμό με τον κομμουνισμό. Και βέβαια ακολουθούν οι τόνοι λάσπης που ζήσαμε και εδώ προεκλογικά και μετεκλογικά και θα εντείνεται συνεχώς από τώρα και στο εξής.

Λυπάμαι κ. πρόεδρε που πήρατε τη σκυτάλη εσείς από τον Πάγκαλο με τη χθεσινή σας τοποθέτηση. Το να μας εγκαλείτε για τις ξεχωριστές συγκεντρώσεις όσο κι αν έχουμε την δική μας θέση είναι μια πολιτική κριτική. Το να παραποιείται όμως συνειδητά γεγονότα, απλά για να βρείτε κάτι να πείτε ενάντια στο ΚΚΕ το μόνο που καταφέρνετε είναι να βάλετε το όνομα σας δίπλα δίπλα στους κύριους εκφραστές του αντικομμουνισμού στη χώρα μας. Γιατί αποδεικνύεται συν. Πρόεδρε ότι πίσω από αυτό το θολό «Παιδαγωγική ελευθερία» που επαγγέλλεστε, κρύβεται ο επίσημος αντικομμουνισμός που θέλετε να περάσει και μέσα στα σχολεία, κρύβεται η απαγόρευση της κριτικής σκέψης από πλευράς μαθητών, άρα σωστά να αποβάλλεται ο κάθε μαθητής που έχει διαφορετική άποψη από τον καθηγητή του, κρύβεται η απαγόρευση του δικαιώματος ενός πολιτικού κόμματος να υπερασπίζεται την άδικη δίωξη ενός νεολαίου. Αυτή την παιδαγωγική ελευθερία να τη χαιρέστε κ. πρόεδρε.

Ξέρουμε ότι όσο περνάει ο καιρός ο αντικομμουνισμός θα εντείνεται κι αυτό για να χτυπηθεί το εργατικό λαϊκό κίνημα. Να ξέρετε όμως συν. ότι αυτό μόνο δεινά για όλους μας προοιωνίζει.

ΔΑΜΑΛΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ξεκινώντας την τοποθέτηση πρέπει να τονίσουμε ότι αντικατοπτρίζει τα οικιακά πεπραγμένα.

Α. Είναι πρόδηλο ότι βρισκόμαστε μπροστά σε γενικευμένη επίθεση που γίνεται από την πλευρά κυβέρνησης και κεφαλαιοκρατών, με τη ανοχή λοιπών ευρωλάγων πολιτικών δυνάμεων.

Επίθεση που εκδηλώνεται με:

Τη δραματική μείωση του εισοδήματος, την επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων, επέκταση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, τη μείωση των συντάξιμων αποδοχών, τις εξελίξεις στην ασφάλιση-περίθαλψη (τα σημαντικά προβλήματα στο ΤΠΔΥ, στο ΤΕΑΔΥ, προβλήματα ρευστότητας στον ΟΠΑΔ

κλπ).

Τις γενικότερες εξελίξεις στην εκπαίδευση (αποκέντρωση, ταξική επιλογή, διάσπαση του ενιαίου της εκπαίδευσης, αντιεπιστημονικότητα και επικειρήσεις στα σχολεία, απαξίωση του ρόλου του εκπ/κού κλπ.)

Η εξέταση του οικονομικού απολογισμού μας δείχνει πως αντιμετωπίσει τα συγκεκριμένα ζητήματα η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ.

Μακριά από τα προβλήματα, στη λογική της συναίνεσης, της υλοποίησης των κατευθύνσεων της ΕΕ, της συμμετοχής στο διάλογο, στη λογική των μελετών. Αυτό αποδεικνύει η ανάλυση των στοιχείων.

Μεγάλο μέρος των δαπανών αφορούν τυπικές διεκπεραιωτικές λειτουργίες του Δ.Σ. (μισθοδοσία προσωπικού, λειτουργικές δαπάνες - τιμολόγια ΔΕΚΟ, αποζημιώσεις μελών Δ.Σ. και αιρετών)

Συνολικά τα παραπάνω που αναφέρονται σε γραφειοκρατικές διαδικασίες αποτελούν το 70% περίπου των δαπανών και μόλις το 18% για κινητοποιήσεις. Ειδικότερα 6% για συνέδρια, ημερίδες κλπ, που μαζί με τις δαπάνες μελετών πχ για την ανάγκη βελτίωσης και όχι απόσυρσης των βιβλίων φτάνουν το 10%, 28% για οργανωτικές δαπάνες (συνδρομές και συνέδρια), 16% για λειτουργικές δαπάνες κεφ 2 και 3, 4% αντιμισθίο Δ.Σ κλπ και 9,5% για τις εκδόσεις που τίποτα ουσιαστικά δεν προσφέρουν στη βάση, ενώ 11% των δαπανών αφορούσε τη βελτίωση - ανακαίνιση του κτιρίου.

Υπάρχουν και επί μέρους στοιχεία που πρέπει να τοποθετηθούμε.

Η 77^η ΓΣ ψήφισε συνδρομή 33,5 Ευρώ. Γιατί οι σύλλογοι πλήρωσαν 34;

Διαβάζοντας τον απολογισμό βλέπουμε περιοδείες μελών ΔΣ συνολικά 6000 όταν στην πραγματικότητα κάθε μέλος εισέπραξε από περιοδείες από 3320 Ευρώ, τα λιγότερα έως και 15000 Ευρώ τα περισσότερα και επί πλέον τα μεταφορικά. Εδώ ν' αναφέρουμε ότι βρίσκονται τα ποσά κατανομή, ανάλογα με το λόγο της κίνησης στα συνέδρια, τις δημόσιες σχέσεις και τα περισσότερα στις κινητοποιήσεις που αποτελούν πάνω από το 25% των δαπανηθέντων μαζί με εισιτήρια κλπ.

Υπάρχουν και ερωτηματικά για την αναγκαιότητα κάποιων δαπανών όπως συνέδριο ΔΟΕ - ΠΟΕΔ όλα τα έξοδα πληρωμένα, γιατί και εκτός έδρας αποζημίωση; Παίρνουν έξοδα κίνησης τα μέλη του ΔΣ (έτσι ονομάζουν το αντιμισθίο) γιατί πρέπει να πάρουν επί πλέον αποζημίωση για τη συμμετοχή τους στις ολομέλειες προέδρων;

ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΟΥΜΕ τον απολογισμό τόσο και κυρίως για τον προσανατολισμό και το τι στόχους εξυπηρετούν οι συγκεκριμένες κάθε φορά δαπάνες ακόμα και των κινητοποιήσεων όσο και για τα επί μέρους οικονομικά στοιχεία που παραθέσαμε ειδικότερα τις δαπάνες αποζημίωσης των μελών του ΔΣ και των αιρετών τόσο με το αντιμισθίο όσο και με τον τρόπο αποζημίωσης των περιοδεϊών.

Και βέβαια μια ματιά και στον προτεινόμενο προϋπολογισμό που θα κληθούμε να εγκρίνουμε και στις επί μέρους προβλεπόμενες δαπάνες και στη νέα χρονιά η κατεύθυνση είναι η ίδια, καθαρά γραφειοκρατική λειτουργία χωρίς προσανατολισμό στην ανάπτυξη αγώνων για τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Συνολικά τα αναφερόμενα σε γραφειοκρατικές διαδικασίες (τυπικές λειτουργικές δαπάνες όπως αποζημίωση μελών ΔΣ και αιρετών, συνέδρια- ημερίδες, αμοιβές προσωπικού, συνδρομές σε ΑΔΕΔΥ κλπ δαπάνες λειτουργίας γραφείων) αποτελούν το 78% των προϋπολογισθέντων δαπανών και ειδικότερα 5,5% για συνέδρια, ημερίδες κλπ, 8,5% για μελέτες, 31% για οργανωτικές δαπάνες, 13,5% για λειτουργικές δαπάνες κεφ 2 και 3, 6,5% αντιμισθίο Δ.Σ κλπ και 12,5% για τις εκδόσεις που τίποτα ουσιαστικά δεν προσφέρουν στη βάση.

Στον αντίποδα για κινητοποιήσεις μόνο το 17%. Ακόμα και αν δαπανηθεί όλο το ποσό, ακόμα και αν ο προσανατολισμός των αγώνων είναι η αντίσταση στις αναδιαρθρώσεις, η απειθαρχία και ανυπακοή στην Ε.Ε. στο

μεγάλο κεφάλαιο και το πολιτικό προσωπικό του παραμένει πολύ μικρό και δεν αλλάζει το γενικό προσανατολισμό και χαρακτήρα του, ιδιαίτερα αν υπολογίσουμε ότι μεγάλο μέρος καλύπτει τις δαπάνες περιοδεϊών των μελών του Δ.Σ.

Την ίδια στιγμή στο σκέλος των εσόδων παρά την επικλήση τα προηγούμενα χρόνια της σύνδεσης της συνδρομής με το βασικό του νεοδιοριστού προκειμένου να δικαιολογείται η αύξηση της και παρά το γεγονός των μηδενικών αυξήσεων στους μισθούς, προτείνουν αύξηση της συνδρομής έ-στω και συμβολική 0,50 Ευρώ.

Παίρνοντας όλα αυτά υπ' όψη καταψηφίζουμε και τον απολογισμό και τον προτεινόμενο προϋπολογισμό.

Για μια ακόμα φορά **Προτείνουμε** η Γ.Σ. να αποφασίσει:

α) Να καταργηθούν οι μέχρι τώρα οικονομικές παροχές με χρήματα του κλάδου, προς τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ, γιατί πιστεύουμε ότι οι συνδικαλιστές είναι εθελοντές και όχι επί μισθό.

β) Τα καθημερινά πραγματικά τους έξοδα τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, να τα παίρνουν από το ταμείο της ΔΟΕ μόνο με υποβολή αποδείξεων.

γ) Ενοίκιο να δίνεται σε συναδέλφους απ' την επαρχία, που δεν ζουν μόνημα στην Αθήνα και με την προϋπόθεση να προσκομίζουν συμβόλαιο και αποδείξεις ενοικίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΑΒΟΥΔΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Αν κάποιος που δεν έχει σχέση με την εκπαίδευση άκουγε όσα κουβεντιάζονται εδώ αυτές τις μέρες, θα έβγαζε τα παρακάτω συμπεράσματα:

1. Πως δεν ζούμε στην Ελλάδα του 2009 που κυβερνιέται από το δίπλο ΝΔ-ΠΑΣΟΚ αλλά στη Σοβιετική Ένωση του Στάλιν και του ψυχρού πολέμου.
2. Πως για την αντικειμενική πολιτική που ακολουθείται στη χώρα μας δε φτάνει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ αλλά η ΕΣΑΚ, το ΠΑΜΕ, το ΚΚΕ.
3. Τα προβλήματα του κλάδου θα λυθούν δια μαγείας όταν από κοινού η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας και το ΠΑΜΕ θα περπατήσουμε δίπλα δίπλα σε μια πορεία.

Εμείς όμως ξέρομε πως τα παραπάνω δεν είναι επιστημονική φαντασία αλλά μια ενορκηστρωμένη προσπάθεια να ξεστράτισει η αυζήτηση από τον πραγματικό της χαρακτήρα. Και κατά «περίεργο» τρόπο πάλι με τους ίδιους πρωταγωνιστές: την ΠΑΣΚ και τον πολιτικό της φορέα που έχουν αναλάβει τη βρώμικη δουλειά, τη λασπολογία και τον κυδαίο αντικομμουνισμό.

Δε μας ξενίζει αυτή η επίθεση. Την περιμέναμε. Πάντα όποτε προετοιμάζονται συμβιβασμοί και υποχωρήσεις, τότε εντείνονται το αντιΕΣΑΚίτικο και το αντιΚΚΕ μένος. Μας προετοίμασε προ καιρού ο επιστήμονας του είδους, ο Θ. Πάγκαλος, που σαν «μεγάλος τραγουδιστής» ξέρει πολλά τέτοια αντικομμουνιστικά «άσματα». Γιατί να εκπλαγούμε από το μένος των συναδέλφων της ΠΑΣΚ όπως ο πρόεδρος κι ο γραμματέας της Ομοσπονδίας; Την κομματική δουλειά τους κάνουν όσο μπορούν καλύτερα χωρίς να διαστάζουν να εκμεταλλευτούν το θεσμικό τους ρόλο.

Για μας είναι καθαρό πως όσο θα πυκνώνει η συνεργασία ανάμεσα στους «κοινωνικούς εταίρους» του διαλόγου, όσο θα βαθαινει η αντικειμενική πολιτική, τόσο θα πολλαπλασιάζονται οι επιθέσεις σ' αυτούς που την αντιπαλεύουν.

Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα καλό. Η εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ

στην 78^η Συνέλευση της ΔΟΕ ήταν σαφής. Η κα Διαμαντοπούλου ξεπέρασε ακόμα και την εκπρόσωπο της κυβέρνησης όταν περιέγραψε το εκπαιδευτικό μοντέλο που θα εφαρμόσει το κόμμα της όποτε ξαναγίνει κυβέρνηση: το σχολείο-επιχείρηση, με εκπαιδευτικούς-μάντζερ, ένα σχολείο ταξικό, ένα σχολείο που θα αποκλείει από τη γνώση τα παιδιά της εργατικής τάξης. Η ομιλία της αποκάλυψε αυτό που εμείς μόνιμα και «δογματικά» τονίζουμε: ότι άλλη μια εναλλαγή της ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει στην εκπαίδευση.

Όλα αυτά τα μέτρα που σχεδιάζονται χρειάζονται αυταρχισμό για να περάσουν. Κι ο αυταρχισμός αρχίζει πάντα με το χτύπημα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος και των πρωτοπόρων κομματιών του. Κι εδώ επιστρατεύεται η ΠΑΣΚ και κάποια δήθεν «αριστερά» σχήματα που τα μόνα δεινά που βλέπουν στη χώρα μας είναι τα... «στρατόπεδα του Στάλιν», «τα οικονομικά του ΚΚΕ» και οι «χωριστές πορείες της ΕΣΑΚ».

Στα μέρη μου λένε πως «όποιοι δε θέλει να ζυμώσει, 10 μέρες κοσκινίζει». Κι εσείς συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ ούτε μπορείτε ούτε θέλετε να ζυμώσετε αγώνες. Κατεβαίνετε στα πρωτοβάθμια σωματεία, μιλάτε σ' ένα κλάδο που μάτωσε 42 μέρες και του θέτετε το δίλημμα: «5θήμερες απεργιακές κινητοποιήσεις ή τίποτα». Μα υπάρχει ασφαλέστερος τρόπος να μην κάνεις τίποτα από το να ζητάς τα υπερβολικά; Κι όλα αυτά χωρίς κανένα πλαίσιο, χωρίς σχεδιασμό, «έτσι, χωρίς πρόγραμμα» που έλεγαν παλιά.

Και για να καλύψετε όλες αυτές τις μεθοδεύσεις σας επιτίθεστε στην ΕΣΑΚ για την τάχα «διασπαστική» κι «απομονωμένη» τακτική της. Δυόμισι χρόνια μετά αποσιωπάτε πως οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ ήταν εκείνες που τράβηξαν όλο το δρόμο χωρίς παρεκκλίσεις και «εναλλακτικές» προτάσεις για εκ περιτροπής απεργία και το μόνο που ψελλίζετε είναι οι χωριστές μας πορείες. Ξέρετε και ξέρουμε πως η ενότητα του κλάδου δεν πετυχαίνεται με τεχνητές συγκολλησίες κορυφών και με υγιεινούς περιπάτους. Γιατί μόνο υγιεινός περίπατος μπορεί να είναι μια πορεία όπου κάποιοι θα χειροκροτούν την κυβερνητική πολιτική, κάποιοι άλλοι θα λένε πως αυτοί μπορούν να την ασκήσουν καλύτερα και κάποιοι τρίτοι θα παλεύουν για την ανατροπή της.

Ε λοιπόν όχι. Αν ψάχνετε συνενόχους δε θα τους βρείτε σε μας. Δε μπορείτε να μετέχετε στο εθνικό συμβούλιο για την Παιδεία και μετά θέλετε να ηγείστε του αγώνα για την ανατροπή όσων η επιτροπή εισηγείται. Το παραμύθι πως πάτε να προλάβετε τα χειρότερα δεν έχει καν δρόμο. Γιατί αν κάποιος απειλείται να χάσει κερτιχένες κατακτήσεις, δεν χαριεντίζεται με τον αντίπαλο για «να περιορίζει τη ζημιά», ελπίζοντας πως ο κύκλωπας θα τον φάει τελευταίο. Τον αντιπαλεύει.

Συνάδελφοι

Η ηγεσία της Ομοσπονδίας δεν λειτουργεί εν κενώ. Ακολουθεί και στο εκπαιδευτικό κίνημα της επιταγές του πολιτικού της φορέα. Μα και στα πρωτοβάθμια σωματεία τα ίδια μεθοδεύονται. Σε πολλά μέρη της Ελλάδας στελέχη της ΕΣΑΚ εμποδίζονται να ασκήσουν τα συνδικαλιστικά τους καθήκοντα. Κλιμάκια και βουλευτές του ΚΚΕ εμποδίζονται να επισκεφθούν σχολεία που αντιμετωπίζουν προβλήματα. Φτάσαμε στο σημείο ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας να ψευδεται υποστηρίζοντας πως ο βουλευτής του ΚΚΕ παρεμβαίνει στην εκπαιδευτική διαδικασία. Κατά τον συνάδελφο Μπράτη όταν εκπαιδευτικοί χύνουν το δηλητήριο του αντικομμουνισμού στους μαθητές μέσα στην τάξη είναι «εκπαιδευτική διαδικασία». Η αντίκρουση αυτής της χυδαιολογίας είναι, λέει, «παρέμβαση στην εκπαιδευτική διαδικασία». Αυτή είναι η περί δημοκρατίας και διαλόγου αντίληψη ενός ανθρώπου που αφού σαν καλός κλακαδόρος χειροκρότησε την εκπρόσωπο του κόμματος του αποχώρησε επιδεικτικά από την αίθουσα όταν το λόγο πήρε η εκπρόσωπος του ΚΚΕ κι επέστρεψε ακριβώς μόλις η ενοχλητική ομιλία τε-

λείωσε.

Δεν είναι τυχαίες συμπτώσεις αυτά. Και στον Σύλλογο της Πάτρας τα ίδια έγιναν από ομοϊδέατες τους. Όλοι οι «προοδευτικοί» της ΠΑΣΚ έδωσαν κροκοδείλια δάκρυα συμπάραστασης στους ωρομίσθιους την ώρα που τους απέκλειαν από μέλη του Συλλόγου και κατηγορούσαν την ΕΣΑΚ που στήριζε το αίτημα τους. Όπου δημιουργήθηκαν προβλήματα οι λύσεις τους άρρισαν να δρομολογούνται με την πάλη από τους δασκάλους των σχολείων και την αμέριστη στήριξη του ΠΑΜΕ. Κι όσο τα προβλήματα λυνόταν, όσο παραμεριζόταν τα εμπόδια, όσο το κύρος του ΠΑΜΕ ανέβαινε τόσο μεγάλωναν και οι σε βάρος μας επιθέσεις. Γιατί η παρουσία μας αποτελούσε και αποτελεί τεράστιο πρόβλημα σε κείνους που άλλα λένε κι άλλα κάνουν. Στη δική μας συνέπεια βλέπουν τη δική τους αφεργυγότητα.

Τελικά, όπως συνολικά στην εργατική τάξη και την κοινωνία έτσι κι εδώ ανοίγονται δυο δρόμοι: ο ένας περνάει μέσα από τον κυβερνητικό «συνδικαλισμό» και τον παραγοντισμό. Ο άλλος ταυτίζεται με το δίκιο του εργάτη της εκπαίδευσης που κρίνονταν κρίνεται και θα κρίνεται στους συνεπείς ταξικούς αγώνες. Όσοι διαλέγουν τον πρώτο επιλέγουν το συμβιβασμό και τη συκοφάντηση. Εμείς επιλέξαμε το δεύτερο γιατί νοιώθουμε κομμάτι από τη σάρκα της εργατικής τάξης, παίρνουμε δύναμη από αυτή και βαδίζουμε μαζί μ' αυτή για μια πραγματικά παλλαϊκή Παιδεία χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων.

Πόσο σοφή είναι τελικά η λαϊκή παροιμία: «δείξε μου το φίλο σου, να σου πω ποιος είσαι!»

ΣΩΤΗΡΗΣ ΛΟΛΑΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συναδέλφισσες-οι, θα σας θυμίσω κάποιους στίχους του Μπρεχτ, γραμμένους κατά την περίοδο του μεσοπολέμου, όχι τόσο για να επαληθευθεί η διαχρονική ισχύς τους όσο για να κατανοηθεί και να συνειδητοποιηθεί η διαχρονική σταθερότητα με την οποία λειτουργεί η καπιταλιστική μορφή διαχείρισης της οικονομίας.

Αυτοί που αρπάζουν το φαί απ' το τραπέζι

κηρύχνουν τη λιτότητα

αυτοί που παίρνουν όλα τα δοσίματα

ζητάνε θυσίες

οι χορτάτοι μιλάν στους πεινασμένους

για τις ευτυχισμένες μέρες που θα 'ρθουν

Μέχρι το 2001, για να 'ρθούμε στα καθ' ημάς, είχαμε άγρια λιτότητα, για να μπούμε στην ΟΝΕ. Στη συνέχεια λιτότητα για να μείνουμε στην ΟΝΕ. Μετά το 2004 και την κατάρρευση απογραφής της οικονομίας από τη ΝΔ λιτότητα για να βγούμε απ' την επιτήρηση στην οποία οι ίδιοι, για ευνόητους λόγους, μας οδήγησαν. Μετά λιτότητα για να μην ξαναπούμε στην επιτήρηση. Τώρα, 2009, λιτότητα για να βγούμε απ' την κρίση. Ποια κρίση; **Την κρίση τους.** Παραφράζοντας κάποιους άλλους στίχους του Μπρεχτ θα 'λεγα ότι η κρίση τους είναι σαν την ειρήνη και τον πόλεμό τους. Μυρίζει ανθρώπινη σάρκα θυσιασμένη στο Μολώχ των οικονομικών συμφερόντων τους.

Πάντα το ίδιο παραμύθι. Πάντα το ίδιο δούλεμα. Πάντα εμείς, οι εργαζόμενοι, στη λιτότητα, ταίζοντας μας μπόλικες ελπίδες είν' η αλήθεια, για να γεμίζουν αυτοί τις τσέπες τους με πραγματικό χρήμα. Όλο αυτό το διάστημα οι εργαζόμενοι απ' την εισοδο στην ΟΝΕ ή την παραμονή σ' αυτήν κέρδιζαν κάτι; **Όχι, βέβαια.**

Κάποιοι άλλοι, όμως, πολλαπλασίασαν τα κέρδη τους σε απίστευτο βαθμό, χωρίς να πληρώσουν ούτε φόρους ούτε εισφορές. Η φοροδιαφυγή έ-

φτάσε στα 6 δις ευρώ το χρόνο. Στα 5 δις έφτασε η εισφοροδιαφυγή. Κατά 20% να γινόταν περιστολή τους, θα υπήρχαν χρήματα για να γίνει η ζωή όλων των εργαζομένων και των συνταξιούκων πολύ καλύτερη. **Και όμως!** Αντί να πληρώσουν αυτοί που κρωστάνε, τους πληρώνουμε εμείς. Τα 28 δις, ποσό αστρονομικό για τα ελληνικά μεγέθη, προς τις τράπεζες βγαίνουν απ' τις τσέπες μας και θα μας βαρύνουν με πολλά χρόνια αγριότητας λιτότητας. **Αυτό θα πει κοινωνικοποίηση των ζημιών.** Αυτοί απολαμβάνουν τα κέρδη μόνοι τους, εμείς πληρώνουμε τις ζημιές τους.

Τα δύο μεγάλα κόμματα, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, συμφωνούν απόλυτα μ' αυτές τις επιλογές στήριξης αυτών που κινούν τα νήματα των κυβερνήσεων τους. Η ΝΔ τα εφάρμοσε. Ο Γ. Παπανδρέου στο ΙΣΤΑΜΕ ζήτησε να συμπεριληφθούν στους αποδέκτες των 28 δις εκτός των τραπεζών και οι υγιείς επιχειρήσεις, για να μη μείνει κανείς τους παραπονεμένος. **Να συμπεριληφθούν οι εργαζόμενοι δε ζήτησε κανένας.** Αυτοί μόνο θα πληρώσουν.

Η ΔΟΕ κλεισμένη στον εαυτό της, εγκλωβισμένη στις κομματικές της αγκυλώσεις, εξαρτημένη απ' τις πλουσιοπάροχες συνδικαλιστικές απολαβές της, παρακολουθεί απ' την εξέδρα των επισήμων, ως αδρανής θεατής, την καταιγίδα των εξελίξεων. Η κοινωνία βράζει, ο κόσμος πένεται, οι νέοι, τα παιδιά μας, στον καιάδα της επαγγελματικής και οικονομικής ανασφάλειας, ο κλάδος στενάζει κι αυτοί στη μακάρια ευτυχία του εφησυχασμού τους.

Γι' αυτό λέμε. Αλλαγή στους συσχετισμούς στη ΔΟΕ τώρα. Για μια ΔΟΕ που θα αφαιρούσε τα προβλήματα, θα κινητοποιήσει τον κλάδο σύσσωμο, θα αντιπαλέψει χωρίς κομματικές σκοπιμότητες και εξαρτήσεις την ανηλεή επίθεση που θα δεχτούμε. Αυτό πρέπει να γίνει σήμερα. Αύριο θα είναι αργά.

ΑΛΤΑΝΗ ΝΙΝΕΤΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Εδώ και δέκα χρόνια, από τότε που δημιουργήθηκε το ΠΑΜΕ, είναι κάποιιοι στο χώρο του συνδικαλισμού που παριστάνουν ότι δεν έχουν καταλάβει τι είναι το ΠΑΜΕ. Και ρίχνουν με ευκολία διάφορα δήθεν επιχειρήματα, με στόχο να συμβάλλουν κι αυτοί στην απόκρυψη της ανάγκης για την ύπαρξη του ΠΑΜΕ καθώς και της δράσης του.

Φιλοδοξία μας, όσων συσπειρωνόμαστε στο ΠΑΜΕ, δεν είναι να φτιάξουμε ένα κίνημα «ιδεολογικό», «απεριχαρακωμένο», «κωφιστό» κλπ.

Δυο πράγματα λέμε στους εργαζόμενους με την ύπαρξη και τη δράση του ΠΑΜΕ:

ΠΡΩΤΟ: δεν είναι κίνημα αυτό που πρεσβεύουν οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, ή οι άλλες συνεναιτικές ομοσπονδίες (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, ΟΙΕΛΕ, κλπ).

- Δεν μπορούμε να αντιμετωπίζουμε σαν «κίνημα» τη συμμετοχή των συνδικάτων στους κοινωνικούς διαλόγους και της ΟΚΕ (Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή) που στρώνουν πάντα το χαλί για τις όποιες αντιδραστικές αλλαγές στη ζωή των εργαζομένων.
- Δεν είναι κίνημα οι ρεαλιστικές προτάσεις της ΑΔΕΔΥ για «κράτηση ενός μισθού από τον πρωτοδιόριστο και μισού μισθού απ' όλους τους συναδέλφους» προκειμένου να «σώθούν τα ταμεία» που η πολιτική και το μακρό κέρι των κομμάτων τους τα βούλιαξε.
- Δεν είναι κίνημα η λογική των «κοινωνικών εταίρων». Η πράξη δείχνει ότι αυτοί δεν είναι «κοινωνικοί εταίροι», αλλά ... ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ. Δέστε για παράδειγμα τα φυλλάδια της ΟΚΕ, όπου φαίνεται το τι συζητάνε οι «κοινωνικές εταίρες» ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ, ΣΥΝ, με τους

βιομήχανους και τους τραπεζίτες: «Ενεργός γήρανση», «Κινητικότητα στην εργασία», «Ευέλικτη οργάνωση εργασίας», «εξίσωση συνταξιοδοτικών ορίων ανδρών και γυναικών» και άλλα τέτοια ... φιλεργατικά. Τι λένε εκεί μαζί με τους βιομήχανους; Πώς βγάζουν ... «μέσο όρο»; Πόσο θράσος πρέπει να έχει κανείς για να συμμετέχει σ' αυτά τα όργανα, να συμμετέχει στις αποφάσεις τους και σ' αυτούς τους διαλόγους, και στη συνέχεια να τολμά να μιλά στους εργαζόμενους για «συνταξιοδοτικά» ή «για σχέσεις εργασίας» ή για «δικαιώματα» με τον αέρα του «εργαζόμενου» και του συνδικαλιστή και μάλιστα του «αριστερού»; Και ... ποια είναι τέλος πάντων τα ανταλλάγματα της συμμετοχής τους σ' όλο αυτό το παιχνίδι; Γιατί μας έρχεται δύσκολο να πιστέψουμε ότι το κάνουν από «άποψη» και «ανιδιοτελώς».

Αυτές οι ηγεσίες του κινήματος, δεν αποτελούν μέρος της λύσης των προβλημάτων των εργαζομένων, για τον απλό λόγο ότι ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Έχουν βάλει την υπογραφή τους σε όλες τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που φορτώνονται οι εργαζόμενοι. Είναι εντολοδόχοι εκπρόσωποι της ΕΕ και των κυβερνήσεων στους κλάδους κι όχι εκπρόσωποι των εργαζομένων απέναντι στις κυβερνήσεις και στην ΕΕ.

Δεύτερο: Οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα να έχουν τη δική τους φωνή, σ' αντίθεση με τα συμφέροντα των λίγων κι ισχυρών. Κι αυτή η φωνή είναι το ΠΑΜΕ. Μια φωνή που δεν είναι φωνή «παπαγάλου» του ευρωπαϊκού μονόδρομου και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Μια φωνή που εκφράζει την άλλη άποψη για το τι είναι κίνημα. Για το τι είναι ταξική ενότητα όλων των εργαζομένων.

• Την ώρα που αυξάνεται ραγδαία ο αριθμός των ωρομισθίων στην εκπαίδευση.

Την ώρα που αυτοί με την συνηθισμένη τους επέτρεψαν την κατάργηση της επιτηρίδας και την εισαγωγή της ωρομισθίας στο δημόσιο σχολείο. Την ώρα που οι ηγεσίες που ελέγχονται απ' αυτούς (ΑΔΕΔΥ, ΟΛΜΕ) απαγορεύουν τη συμμετοχή των ωρομισθίων στο συνδικάτο. Την ίδια ώρα το ΠΑΜΕ έρχεται να επιβάλλει την ολόπλευρη συμμετοχή των ωρομισθίων στα σωματεία, με την ένταξη των ωρομισθίων στη ζωή των συνδικάτων όπου μπορούμε να επιβάλλουμε παρόμοιες αποφάσεις σε αντίθεση με τις ηγεσίες ΟΛΜΕ-ΔΟΕ. Π.χ. στο δικό μας Σύλλογο, είχαμε υποψήφια ωρομισθία στο ψηφοδέλιό μας, εδώ και δυο χρόνια, ακόμα κι όταν η ΔΟΕ το απαγόρευε. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα όλων των συλλόγων Π.Ε. και των ΕΛΜΕ που έχουν αυξημένη επιρροή οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ (π.χ. ΕΛΜΕ Κεφαλλονιάς, κλπ).

- Την ώρα που όλοι οι Δήμοι της Ελλάδας, πράσινοι, μπλε και ροζ, δουλεύουν με συμβάσεις μιας μέρας και προγράμματα **STAGE**, υπακούοντας σαν πειθήνια όργανα στον ευρωμονόδρομο, γιατί δήθεν «δε γίνεται αλλιώς». Την ίδια ώρα οι ταξικές δυνάμεις όπου μπορούν επιβάλλουν τη μόνιμη και σταθερή δουλειά. Σ' ένα Δήμο της Αθήνας, που δεν είναι τυχαίο που λέγεται «Κοκκινιά», έγινε κατορθωτό μετά από τον αγώνα της αγωνιστικής δημοτικής αρχής να εργάζονται όλοι οι συμβασιούχοι του δήμου, με συμβάσεις αορίστου χρόνου. Δηλαδή μόνιμα.
- Την ώρα που η πουλημένη ηγεσία της ΟΙΕΛΕ (Πλειοψηφία ΠΑΣΚ) υπογράφει με τους εργοδότες «σύμβαση» για «μηδενικές αυξήσεις επ' αόριστο». Την ίδια ώρα στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, τα ταξικά συνδικάτα του κλάδου, συγκρούονται με την πιο σκληρή εργοδοσία, αυτή των εφοπλιστών, με την στήριξη του ΠΑΜΕ και 20 μέρες απεργία, επιβάλλουν ΣΣΕ που προβλέπει αυξήσεις 10% και έκτακτο επίδομα 1000 ευρώ στους ανέργους συναδέλφους τους, εν μέσω της κρίσης.
- Την ώρα που η ΓΣΕΕ υπογράφει ΣΣΕ για 1 ευρώ τη μέρα και συμβάσεις με

τους βιομήχανους για εργασιακή ειρήνη («Εθνική Κοινωνική Αναπτυξιακή Συμφωνία» την «είπαν» και την πανηγύρισαν όλοι μαζί). Την ίδια ώρα στο καζίνο της Πάρνηθας, το ταξικό σωματείο με τη στήριξη του ΠΑΜΕ και 2 μήνες σκληρής αναμέτρησης, επιβάλλει ανάκληση 13 απολύσεων, μετατροπή των συμβάσεων σε πλήρη απασχόληση, αυξήσεις μέχρι και 12%.

• Την ώρα που η ηγεσία της ΓΣΕΕ αντιμετωπίζει ακόμα και τις απολύσεις με τη λογική της στήριξης της εργοδοσίας, όπως στην περίπτωση της βιομηχανίας ΛΑΝΑΡΑ, που η ΓΣΕΕ ζητούσε νέες κρατικές επιδοτήσεις προς τον εργοδότη για να κρατήσει ανοικτό το εργοστάσιο κι ο ΛΑΝΑΡΑΣ ο ίδιος πλήρωνε τα έξοδά τους στους εργατές του για να κατεβούν να «διαδηλώσουν» στην Αθήνα για τα συμφέροντά του. Την ίδια ώρα το ΠΑΜΕ, με τα σωματεία και τις ομοσπονδίες που συσπειρώνει στη δύναμή του, έχει μπλοκάρει τις απολύσεις σε μια σειρά από επιχειρήσεις όπως **JUMBO**, **ΑΣΤΕΡΑ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ**, **CAREFOUR** κλπ.

• Την ώρα που σειρά από στελέχη των ηγετικών παρατάξεων της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ συμμετείχαν –με το αζημίωτο πάντα– στην συγγραφή και το εμπόριο των άθλιων νέων σχολικών βιβλίων και βοηθημάτων. Την ώρα που οι ηγεσίες της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ διασκέδαζαν την αντίδραση των συναδέλφων απέναντι σ' αυτά τα βιβλία με ερωτηματολόγια που προκαταλαμβάνουν τη γνώμη όποιου συμμετέχει. Την ίδια ώρα το ΠΑΜΕ εκπαιδευτικών μαζί με τις ενώσεις και τις ομοσπονδίες γονέων, σήκωσε κίνημα διαμαρτυρίας στις γειτονιές, πιέζοντας και τις ηγεσίες αλλά και κάποιες άλλες παρατάξεις να αντιγράψουν τις θέσεις του ΠΑΜΕ για τα βιβλία. Ακόμα κι αυτούς που τον καιρό της απεργίας των δασκάλων δεν επέτρεπαν στο ΠΑΜΕ να βάλει έστω κι ένα ψήφισμα ενάντια στα βιβλία αυτά.

• Την ώρα που αυτοί που ψήφισαν τους νόμους της αποκέντρωσης, παριστάνουν τον αγωνιστή για τα συμφέροντα των νηπιαγωγών. Την ώρα που τα αριστερά τους δεκανίκια περιορίζουν τον αγώνα των νηπιαγωγών στο θέμα του 7-8 κι ούτε καν ολόκληρου του θέματος του ωραρίου των νηπιαγωγών. Την ίδια ώρα το ΠΑΜΕ σηκώνει ολοκληρωμένα το θέμα των νηπιαγωγείων, της σχολειοποίησης του νηπιαγωγείου, του ωραρίου, της αποκέντρωσης του δημόσιου σχολείου που επιχειρείται να αρχίσει απ' τα νηπιαγωγεία,

– με παραστάσεις στους δήμους για να μην εφαρμοστεί το διάταγμα για ίδρυση τμημάτων νηπιαγωγείου στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς (με συγκεκριμένα αποτελέσματα σε μια σειρά από δήμους όπως Λυκόβρυση, Μεταμόρφωση, κλπ)

– με κοινές παρεμβάσεις και συζητήσεις με τις ενώσεις και την ομοσπονδία γονέων σε νηπιαγωγεία όπου υπήρχε θέμα εφαρμογής 7-8 (με αποτέλεσμα να μην εφαρμοστεί πουθενά παρά μόνο στο νηπιαγωγείο της συνδικαλιστικής της ΠΑΣΚ που είναι υπέρμαχος αυτού του ωραρίου)

– με συνεχείς παρεμβάσεις στα σεμινάρια όπου εκπαιδεύουν τους νηπιαγωγούς και τους δασκάλους της Α' τάξης πώς να κάνουν καλύτερα την αρχή της κατηγοριοποίησης των νηπίων απ' τα 5 τους χρόνια.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Τα είπα αυτά τα παραδείγματα για να δείξω ότι αγώνες υπάρχουν. Και αποτελέσματα υπάρχουν, όπου υπάρχει, δυναμώνει και δρα το ΠΑΜΕ, ο ταξικός πόλος μέσα στο κίνημα. Ταξικός και προσανατολισμένος στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εργατικής τάξης. Τα συμφέροντα αυτά δεν «μοιράζονται», δεν συμψηφίζονται. Ή με τους εργατές μπορούμε να είμαστε ή με το κεφάλαιο. Γνώμη μας. Έτσι λειτουργούμε γιατί έτσι θεωρούμε σωστό. Αυτό το κίνημα θέτει στόχους και προϋποθέσεις. Οι ηγεσίες ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ - ΟΛΜΕ - ΔΟΕ δεν συμπεριλαμβάνονται σ' αυτές τις προϋποθέσεις. Έχουν συμφωνήσει με όλα αυτά που εμείς πρέπει να αντιπαλέψουμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Θυμηθείτε: **Ο ΓΑΛΛΙΑΙΟΣ ΕΙΧΕ ΔΙΚΙΟ ΚΙ ΟΧΙ Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟΥ**

• Το 1999, έγινε ένα Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων. Ένα απ' τα θέματα που συζητήθηκαν τότε ήταν η εξίσωση των συνταξιοδοτικών ορίων ανδρών και γυναικών (γνωστό το θέμα πια). Στη ψηφοφορία βρέθηκε μια ψήφος κατά κι ήταν του συνδικαλιστή του ΠΑΜΕ Γιώργου Μαυρικού (σημερινού Βουλευτή του ΚΚΕ). Οι άλλες δυνάμεις ψήφισαν υπέρ (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ - ΣΥΝ). Ήμασταν εκτός μόδας τότε. Αλλά η ζωή υποχρέωσε όλους τους άλλους να αλλάζουν θέσεις, να λένε ψέμματα στον κόσμο.

• Η πρώτη απόφαση που κυκλοφόρησε το ΠΑΜΕ ήταν αυτή που τότε έλεγε «1200 βασικό μισθό». Τότε μας κορόιδευαν όλοι και μας έλεγαν «μαξιμαλιστές». Σήμερα όλοι τους κάνουν «διαγωνισμό» ποιος θα παριστάνει ότι λέει τα περισσότερα.

Εμείς δε φιλοδοξούμε να «εκφράσουμε το μέσο όρο και την κοινή λογική» προκειμένου να «αρπάξουμε» καμία ψήφο κομματικά ή συνδικαλιστικά (όπως άλλοι). Εμείς φιλοδοξούμε να αλλάξουμε το «μέσο όρο» και τον τρόπο σκέψης των ανθρώπων. Και φαίνεται ότι καλά τα πάμε ... με το ΠΑΜΕ.

ΚΑΣΣΕΛΟΥΡΗΣ ΘΩΜΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Απέναντι στη μιζέρια της βήμα-βήμα, τάχα, βελτίωσης της εκπαίδευσης στον τόπο μας, μπροστά στην παρουσίαση της διαθεματικότητας, των νέων βιβλίων, της ευέλικτης ζώνης, του ολοήμερου σχολείου, ως επανάσταση στην εκπαίδευση, εγώ θα σας μιλήσω με ιστορικά στοιχεία:

Στο 8ο Συνέδριο του ΡΚΚ (μπολσεβίκοι) το 1919, τέθηκε η πολιτική βάση της πανεξόρμησης για τη λαϊκή Παιδεία: Δημιουργία νέας σοσιαλιστικής λαϊκής Παιδείας και μετατροπή του σχολείου, από όπλο ταξικής κυριαρχίας της αστικής τάξης, σε όπλο για τον κομμουνιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας. Τα πρώτα μέτρα σ' αυτή την κατεύθυνση είχαν παρθεί ήδη δύο χρόνια πριν: Στα τέλη του 1917 με αρχές του 1918, αυξήθηκε απότομα ο μηνιαίος μισθός των δασκάλων. Η σημασία που έδιναν οι κομμουνιστές, και ιδιαίτερα ο Λένιν, για την Παιδεία του λαού αναδεικνύεται και από την επιστολή του Λένιν προς τον Στάλιν για τη μεσοσχολική του εξοπλιστικού προγράμματος του στόλου, προκειμένου να ενισχυθεί ο προϋπολογισμός του υπουργείου Παιδείας. Όλα τα σχολεία γενικής μόρφωσης άνοιξαν για όλο το λαό. Καθιερώθηκε η δωρεάν Παιδεία και η κοινή φοίτηση των δύο φύλων στα σχολεία, χωρίστηκε το σχολείο από την εκκλησία και η εκκλησία με τη σειρά της από το κράτος, απαγορεύτηκαν οι θρησκευτικές τελετές και η διδασκαλία οποιουδήποτε θρησκευτικού δόγματος στα σχολεία και καταργήθηκαν οι σωματικές τιμωρίες. Ήδη το Δεκέμβριο του 1917, υπογράφεται το **Διάταγμα «για την εξέλιξη της γραμματοσύνης του πληθυσμού της Σοβιετικής Ρωσίας»** και στη Λαϊκή Επιτροπή Παιδείας συστήνεται ειδική εξωσχολική υπηρεσία, η οποία υπό την καθοδήγηση της **Ν. Κρούσκαγια** αναλαμβάνει να οργανώσει τη μάχη που θα ξεδιπλώνονταν τα επόμενα χρόνια: «Όλος ο πληθυσμός της δημοκρατίας, ηλικίας από 8 μέχρι 50 χρόνων, που δεν έχει την ικανότητα της ανάγνωσης ή της γραφής, υποχρεούται να μάθει τα γράμματα στη μητρική ή τη ρώσικη γλώσσα (ανάλογα με την επιθυμία τους)». Το 1936, παραμονές της ψήφισης του Συντάγματος της ΕΣΣΔ, από τα κέντρα εκμάθησης ανάγνωσης και γραφής είχαν περάσει ήδη 40 εκατομμύρια αγράμματοι. Μόνο στα χρόνια 1933-37 ο αριθμός των «μαθητών» ήταν πάνω από 20 εκατομμύρια αγράμματοι και

20 εκατομμύρια ημιαναλφάβητοι. Προς τα τέλη της δεκαετίας του '30, ο αναλφαβητισμός είχε ήδη πάψει να αποτελεί οξύ κοινωνικό πρόβλημα. Άλλωστε, στα τέλη του 1937 η Ρωσία του άλλοτε μαζικού αναλφαβητισμού, μετρούσε ήδη διπλάσιους φοιτητές Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης από ό,τι οι ΗΠΑ, η Αγγλία και η Γαλλία μαζί.

Τη δεκαετία του '50 και ενώ η χώρα ανασυγκροτούνταν ακόμα από τις καταστροφές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η λέξη αναλφαβητισμός είχε εξαλειφθεί από τα λεξικά των γλωσσών της Σοβιετικής Ένωσης.

Το Πολυτεχνικό Σχολείο και γενικότερα η Πολυτεχνική Αγωγή, συνδέθηκε άμεσα με το όραμα της σοσιαλιστικής κοινωνίας για κοινωνική δικαιοσύνη και με την επίτευξη του στόχου για ανατροπή της ανισότητας και της εκμετάλλευσης. Παρείχε γενική μόρφωση και επαγγελματική κατάρτιση, συνέδεσε τη θεωρία με την πράξη, τα νέα τεχνολογικά μαθήματα με την εργασία των μαθητών στο χώρο της παραγωγικής διαδικασίας.

Έτσι αντιμετωπίζονται τα εκπαιδευτικά προβλήματα. Έτσι μορφώνονται οι λαοί. Έτσι βγαίνουν στο προσκήνιο της ιστορίας. Με ριζικές κοινωνικές αλλαγές, με επαναστάσεις, με την οικοδόμηση του σοσιαλισμού.

Στην Ελλάδα θα ήμασταν πολύ πιο πίσω σαν λαός (γιατί εμάς ο λαός μας ενδιαφέρει κι όχι η αναπαραγωγή του καπιταλιστικού συστήματος) αν δεν υπήρχαν οι φωτισμένοι μαρξιστές κομμουνιστές παιδαγωγοί, οι μάχες που έδωσαν και δίνουν για 90 χρόνια τώρα οι κομμουνιστές διανοούμενοι κι απλοί εργάτες σε συνεργασία με προοδευτικούς τίμιους ανθρώπους,μπολιάζοντας το λαϊκό κίνημα με ριζοσπαστικά αιτήματα που αφορούν την εκπαίδευση. Τέσσερα παραδείγματα θα σας φέρω: Πρώτα τα μέτρα που πήρε η Επιτροπή Παιδείας της ΠΕΕΑ:

Α) Ίδρυση δύο παιδαγωγικών Φροντιστηρίων για εκπαίδευση δασκάλων (που συνηγορούσαν και κατά πολλούς ξεπερνούσαν τις παλιές Παιδαγωγικές Ακαδημίες), ένα στο Καρπενήσι και το άλλο στην Τύρνα της Θεσσαλίας. Το πρώτο το ανέλαβε ο **Μ. Παπαμαύρος** και ο **Κ. Σωτηρίου** και το δεύτερο η **Ρ. Ιμβριώτη**. Να τι έλεγε τότε ο **Πέτρος Κόκκαλης**: «Κι αξίζουν, αλήθεια, κάθε τιμή κι έπαινο όσοι αποτελούσαν την Επιτροπή αυτή, την «Κυβέρνηση του Βουνού», όπως προσωπικώς λεγόταν τότε, που, μέσα στις τόσες και τόσες δυσκολίες του Αγώνα σκέφτηκαν κι έβαλαν για πρώτο στόχο ανάμεσα στους πρώτους και πρώτο τους μέλημα έκαναν να δώσουν παιδεία στα Ελληνόπουλα, να τους δώσουν δασκάλους. Αποτελεί ιστορικό ντοκουμέντο μεγάλης αξίας η σχετική απόφαση της ΠΕΕΑ». Παράλληλα λειτούργησαν και τα Παιδαγωγικά Φροντιστήρια της Θήβας (Ιούνιος- Ιούλιος 1944), των Γρεβενών, στη Μέση Μηλιά Πιερίας, (σε δυο περιόδους το καλοκαίρι του 1944) και στα Λαγκάδια της Αρκαδίας.

Β) Συγγραφή βιβλίων για το Δημοτικό απαλλαγμένα από φασιστικά κείμενα και ύμνους της 4^{ης} Αυγούστου και τον αρχηγό της. Το περιεχόμενο τους αντανάκλασε τον τίτλιο αγώνα του ελληνικού λαού για την αποτίναξη του φασιστικού ζυγού, τις αρχές και τις αξίες της πανανθρώπινης ειρήνης, το χτίσιμο μιας νέας κοινωνίας με αφέντη στον τόπο του το λαό. Σ' εκείνες τις συνθήκες, ήταν «θαύμα» η ταχύτητα της συγγραφής, της εικονογράφησης και της εκτύπωσης τους. Να τι έγραφε η **Ρ. Ιμβριώτη**: «Όλα γίνθηκαν μέσα σε 1½ μήνα, μέσα στην παραζάλη της αποχώρησης των Γερμανών και τη μέθη της λαϊκής νίκης, πάνω σε ειρηνικά χωριουδάκια χωρίς κανένα βοήθημα. Η δημοτική γλώσσα. Επιτέλους! 120 χρόνια είχαμε οι γραμματιζούμενοι βάλε γλωσσοδέτη στο λαό. Η ΠΕΕΑ όρισε: «Το λαϊκό Κράτος που θεμελιώνεται στην Ελεύθερη Ελλάδα έχει για επίσημη γλώσσα του, τη γλώσσα του λαού. ...Τούτη η λύση μαζί με άλλες θα σταματήσει τον αναλφαβητισμό και την γραμματισσοσύνη που μας δέρνει. Θα γίνει αφορμή για το ανέβασμα του πνευματικού επιπέδου του λαού». **Εμείς είμαστε αυ-**

τοί που τολμήσαμε μέσα σε ενάμιση μήνα να καθιερώσουμε τη δημοτική ως γλώσσα του ελληνικού κράτους και της εκπαίδευσης. Οι αστικές κυβερνήσεις το έκαναν 30 χρόνια αργότερα και αφού είχε προηγηθεί μία επταετής δικτατορία.

Γ) Και συνεχίζω: ανάπτυξη δικτύου γεωργικών σχολών που εντάσσονταν στο ανέβασμα του μορφωτικού επιπέδου των αγροτών για ενημέρωση πάνω σε θέματα σχετικά με τη σύγχρονη καλλιέργεια της γης και την οργάνωσή τους σε συνεταιριστική βάση. Οι πιο φημισμένες από αυτές ήταν η Γεωργική Σχολή Αγιάθωνος, της Σπερχειάδας και της Φτέρης κοντά στη Λαμία. Σημαντικό επίτευγμα αυτών των σχολών ήταν ότι δεν αποκόπηκαν από τη γύρω τους ζωντανή πραγματικότητα και συνδέθηκαν με την λαϊκή τοπική αυτοδιοίκηση, και όχι τον τελευταίο κρίκο του κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού όπως επιδιώκεται συστηματικά σήμερα.

Αυτά είναι τρία μόνο, από τα μέτρα που εφαρμόστηκαν σε εκείνες τις συνθήκες. **Εξήντα πέντε χρόνια πριν, εμείς οι «αναχρονιστικοί», οι «αγκυλωμένοι», και «οι αναλύοντες την πραγματικότητα με όρους του παρελθόντος» υλοποιούσαμε με τη βοήθεια του λαού αυτό που δεν τολμάτε όχι να υλοποιήσετε, αλλά ούτε καν να ψελλίσετε σήμερα. Φτιάχναμε Λαϊκή Παιδεία! Μορφωμένους, ολοκληρωμένους ανθρώπους. Ανθρώπους με γνώση και αξίες και όχι μισομορφωμένα, ευάλωτα, διαθεματικά ανθρωπάκια.**

Το τέταρτο παράδειγμα δε βρίσκεται στη βιβλιογραφία, είναι ολοζώντανο μπροστά στα μάτια των παιδιών, των κατοίκων και των επισκεπτών της περιοχής: Το Δημοτικό σχολείο των Τροπαιών στην Πελοπόννησο, το έχτισαν οι αντάρτες του ΔΣΕ, σε συνθήκες εμφυλίου. Το λειτούργησαν σαν λαϊκό διδασκαλείο, εκπαιδεύοντας εκατοντάδες δασκάλους για να μάθουν γρόμματα τα πεινασμένα, φειρασμένα παιδιά της Πελοποννήσου. **Αλλά για αυτά τα σχολεία, για αυτήν τη ζωντανή πραγματικότητα, ούτε εσείς εδω ξέρετε τίποτα, ούτε οι δάσκαλοι διδάσκονται τίποτα στο Πανεπιστήμιο, ούτε πολύ περισσότερο οι μαθητές μας.**

Έτσι, έχετε την ευκαιρία να παρουσιάζεται το τριζωνικό σχολείο που εσείς προτείνατε, κατά τα πρότυπα του ενιαίου εκπαιδευτικού ευρωπαϊκού χώρου, ως προοδευτική αλλαγή, ως την πανάκεια για τη λύση των προβλημάτων του οργανικού και λειτουργικού αναλφαβητισμού, για την αντιμετώπιση των μαθησιακών δυσκολιών, την ελάφρυνση των γονέων από την ευθύνη μελέτης των παιδιών τους, την κατάργηση της παραπαιδείας. Τα ίδια μας λέγατε και με τον 1566, με την εισαγωγή των ξένων γλωσσών από το Δημοτικό, την καθιέρωση του Ολοήμερου. Τίποτα δε λύθηκε όμως. Αντίθετα οι εργαζόμενοι γονείς, τμήμα τους είμαστε και εμείς, ακριβοπληρώνουν τα φροντιστήρια για δύο ξένες γλώσσες και ΗΥ, για αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες. Το Ολοήμερο που εσείς το παρουσιάζατε σαν το μέσο για την κατάργηση της παραπαιδείας και των ιδιωτικών σχολείων αποδείχθηκε ότι αποτελεί ένα πραγματικό παιδοφυλακτήριο των παιδιών που έχουν απόλυτη ανάγκη να παραμένουν σε αυτό και τα οποία στη συνέχεια πηγαίνουν στα φροντιστήριά τους, εξαντλημένα.

Εσείς τα παρουσιάζατε όλα αυτά ως σοσιαλιστικά, φιλολαϊκά μέτρα, ενώ στην πραγματικότητα υλοποιείται τις αποφάσεις του ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου για την παραγωγή μισοαγράμματων, ημιμαθών, αποσχολήσιμων εργατών.

Όμως για να μπορέσει πραγματικά να μορφωθεί ο λαός απαιτείται κοινωνική αλλαγή, ριζικά μέτρα σε όλους τομείς της ζωής: από την οικονομία μέχρι το εποικοδόμημα που μόνο εμείς μπορούμε να εγγυηθούμε γιατί είμαστε με την πλευρά του λαού και όχι του κεφαλαίου, είμαστε σάρκα από τη σάρκα του και γι' αυτό δεν υποχωρήσαμε ποτέ. Κάναμε λάθη, πιασουργίσαμε, αλλά δεν υποχωρήσαμε. Δεν αλλάξαμε στρατόπεδο. Δεν κα-

θίσαμε σε τραπέζια κοινωνικών διαλόγων με τους εκπροσώπους αυτών που καταδυναστεύουν το λαό. Δεν υποκύψαμε στα αφεντικά και τους πολιτικούς τους εκπροσώπους. Δε γίναμε συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Καλούμε κάθε τίμιο συνάδελφο, αυτή τη στιγμή που υποτίθεται ότι τα κουκιά είναι μετρημένα, να μην αντιμετωπίσει τον εαυτό του σαν «κουκιά», να μη δεχτεί αυτή την προσβολή, αλλά να συστρατευθεί μαζί με το ταξικό εκπαιδευτικό και γενικότερο εργατικό-λαϊκό κίνημα. Η υπόθεση μιας λαϊκής παιδείας σε μια λαϊκή οικονομία απαιτεί σκληρούς ταξικούς και πολιτικούς αγώνες μέχρι τέλους, χωρίς υποχωρήσεις και αυταπάτες.

ΙΜΒΡΙΩΤΗ Ρ., ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, όπ. π. σελ. 22.

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Συνάδελφοι-σες,

Ασκώντας κριτική στα πεπραγμένα του ΔΣ της ΔΟΕ για τη διετία που μας πέρασε είναι σημαντικό να απαντήσουμε σε μερικά καίρια ερωτήματα. Ανέδειξε άραγε η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ με τις αποφάσεις και τη δράση της τα πραγματικά προβλήματα της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών; Κατέδειξε τις αιτίες και την πολιτική που τα γενούν; Πώς αντιπάλεψε τις αποφάσεις της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση τάχα της οικονομικής κρίσης, αποφάσεις οι οποίες μας φέρνουν σε πιο δεινή θέση;

Θεωρώ πως η δράση του ΔΣ της ΔΟΕ είναι αναντίστοιχη με το ύψος της επίθεσης που δέχονται τα εργασιακά, εκπαιδευτικά, επαγγελματικά δικαιώματά μας και κάτω των προσδοκιών του κλάδου. Πολλά είναι αυτά που συνηγορούν προς αυτή την κατεύθυνση. Λόγω της οικονομικής κρίσης, για παράδειγμα, οι μισθοί «πάγωσαν», η οικονομική μας αφαιμάξη εντείνεται και θα συνεχίζεται για πολύ κάνοντας τη ζωή μας όλο και πιο δύσκολη. Τι έπραξε η ηγεσία του κλάδου; Γενικόλογες καταγγελίες, συμπόρευση με το πλαίσιο της ΑΔΕΔΥ σε κάποιες 24ωρες απεργίες. Κι όλα αυτά όταν ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ εναγωνίως ψάχνουν να βρουν τρόπους ανταπόκρισης στο κάλεσμα Κυβέρνησης - Ευρωπαϊκής Ένωσης - Οικονομικής Ολιγαρχίας για το πώς οι εργαζόμενοι θα συνεισφέρουν στο ξεπέρασμα της δικής τους κρίσης. Τρόπους - μέτρα δηλαδή για το ακόμη μεγαλύτερο «ξεζούμισμά μας».

Η απουσία εξάλλου του παραπάνω ζητήματος από την ημερήσια διάταξη φανερώνει την προσπάθεια συναίνεσης που καλλιεργείται για την εφαρμογή αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής.

Στο ζήτημα της επέκτασης των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και στο θεσμό της «ντροπής» των ωρομισθίων εκπαιδευτικών μάλλον τα δάκρυα που χύνονται είναι «κροκοδείλια». Το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται με δηλώσεις και βελτιωτικές προτάσεις στη λογική του «μικρότερου κακού». Είναι ζήτημα πρώτα και κύρια πολιτικό κι έτσι οφείλουμε να το αναδειξουμε και να το αντιπαλέψουμε. Να δείξουμε τη ρίζα του προβλήματος που δεν είναι άλλη από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του μεγάλου κεφαλαίου που με συγκεκριμένες αποφάσεις προωθείται και γίνεται πράξη σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Το αίτημά μας για μόνιμη και σταθερή εργασία μόνο σε αυτή την κατεύθυνση πάλης μπορεί να βρει συμμάχους, να βρει οριστική λύση.

Στο ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό και στην κατάρρευση των ταμείων συνυπεύθυνες είναι όλες οι κυβερνήσεις που δεκαετίες τώρα νομοθετούν τη ληστεία του ιδρώτα μας. Δεκάρα τσακιστή δεν οφείλουν οι εργαζόμενοι! Καμία ενίσχυση των ταμείων από το υστέρημά μας! Να χρηματοδοτηθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Η προσπάθεια να μετατραπεί η ασφάλι-

ση από κοινωνική σε επαγγελματική και συνεπώς κράτος και κυβερνήσεις να πάψουν να είναι υπεύθυνες για τη λειτουργία της, έτσι άλλωστε επιτάσσει η Ευρωπαϊκή ένωση, συνειδητά παραβλέπεται απ' την πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ. Στην κατεύθυνση αυτή δεν μπαίνουν και όρια ηλικίας, 55 για της γυναίκες και 60 για τους άνδρες, στο αίτημα για συνταξιοδότηση στα 30 χρόνια εργασίας.

Θα μπορούσαμε να πούμε πολλά αν το επέτρεπε ο χρόνος. Όπως για τα νέα βιβλία και το ρόλο του ΙΠΕΜ - ΔΟΕ. Ζητήματα για τα οποία κάποιοι τηρούν «σιγή ιχθύος». Γιατί άραγε;

Για την εγκατάλειψη δεκάδων συναδέλφων αποφοίτων της ειδικής αγωγής που εργάζονται χρόνια τώρα ως αναπληρωτές. Τώρα βέβαια έχουμε και τις διατάξεις που επιτρέπουν με 400 ώρες σεμιναρίων κάποιοι να μπορούν να εργαστούν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Μια εξέλιξη που φέρνει τους παραπάνω συναδέλφους αλλά και συνολικά τον κλάδο μπροστά σε νέα δεδομένα. Μία πρέπει να είναι η απάντηση: Δεν χρειάζεται ΑΣΕΠ, δεν χρειάζεται διαγωνισμός αλλά εδώ και τώρα ο μόνιμος διορισμός τους!

Η κατάσταση στα νηπιαγωγεία κάθε χρόνο γίνεται και χειρότερη. Τόσο για τα παιδιά των εργαζομένων όσο για τις εργασιακές σχέσεις των νηπιαγωγών. Ρύθμιση τη ρύθμιση οδηγούν την προσχολική αγωγή ακόμη περισσότερο στα «νύχια» της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και στις ορέξεις της τοπικής αυτοδιοίκησης με ότι αυτό συνεπάγεται. Οφείλει η 78^η ΓΣ του κλάδου να αποφασίσει για το πώς μπορούμε να βάλουμε τέρμα σ' αυτή την κατάσταση.

Συνάδελφοι της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ, οι καρέκλες του κοινωνικού διαλόγου που τρέξατε να στρογγυλοκαθίσετε είναι πράγματι βολικές. Αλλά δε λύνουν παρά μειστοποιούν την επίθεση που δεχόμαστε, αποτελούν το καλύτερο άλλοθι για την αντικατασκευαστική πολιτική της κυβέρνησης. Κι αν εσείς έχετε συνηθίσει γιατί αυτού του είδους το συνδικαλισμό πρεσβεύεται το συνδικαλισμό του «κοινωνικού εταιρισμού», της συναίνεσης και της υποταγής εμείς όχι μόνο δεν θα σας ακολουθήσουμε αλλά σας ξαναθυμίζουμε ότι αλλού βρίσκεται η λύση και προς άλλη κατεύθυνση θα πρέπει να παλέψουμε ως Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Το δυνάμωμα των συλλόγων, η κοινή δράση με τους υπόλοιπους εργαζόμενους, η ενίσχυση του ταξικού πόλου στο εργατικό κίνημα, μπορούν να δώσουν ελπίδα στους συναδέλφους. Η ενίσχυση της δράσης του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου που αγκαλιάζει καθημερινά όλο και περισσότερους εργαζόμενους, συνδικάτα, ομοσπονδίες. Που δημιουργεί συνθήκες ρήξης και ανατροπής ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική ευρωπαϊκής ένωσης, μεγάλου κεφαλαίου και των κυβερνήσεων που την υπηρετούν. Η δράση αυτή είναι ικανή και μπορεί να δημιουργήσει όρους νικηφόρας απεργίας όλων των εργαζομένων είναι ικανή να βάλει τις βάσεις για ουσιαστικές κατακτήσεις.

Σ' αυτή την προσπάθεια, σ' αυτή την κατεύθυνση η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ καλεί όλους τους συναδέλφους να συνεισφέρουν με την ενεργή συμμετοχή και δράση τους, στους μικρούς και μεγάλους αγώνες.

Τα δικαιώματά μας, το σήμερα και το αύριο του δημόσιου σχολείου είναι πολύ ακριβά. Δεν τα εκχωρούμε σε κανένα «βασταζό» του κυβερνητικού συνδικαλισμού.

ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΣΩ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΝΙΔΙΟΥ «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Συνάδελφοι

βρισκόμαστε μπροστά στην 78η ΓΣ της ΔΟΕ και που πραγματοποιείται

σε μια περίοδο όπως άλλωστε και οι προηγούμενες ΓΣ του κλάδου μας, όπου προωθούνται μια σειρά αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που στόχο έχουν να αποτελειώσουν ότι έχει απομείνει από τις κατακτήσεις των εργαζόμενων στην υγεία - παιδεία - εργασία.

Η κυβέρνηση ακολουθώντας πιστά τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις συνθήκες του Μάαστριχ, της Λισαβόνας και της Μπολόνιας με μια σειρά νόμους και νομοθετήματα οδηγούν την Δημόσια Παιδεία στα χέρια των Επιχειρήσεων.

Αποκέντρωση, κατηγοριοποίηση, αξιολόγηση, Ευρωπαϊκά προγράμματα, Ευέλικτη ζώνη έχουν σκοπό να σπάσουν το ημερήσιο πρόγραμμα του σχολείου και να βάλουν από τα παράθυρα τους χορηγούς.

Η προσχολική αγωγή είναι από τα πρώτα θύματα αυτών των αναδιαρθρώσεων στο χώρο της Παιδείας που μετατρέπεται σε ακριβό εμπόρευμα και καταστρατηγούνται εργασιακές σχέσεις και ωράριο νηπιαγωγών.

Ο Καποδίστριας 2, οι πρόσφατες τροπολογίες, αλλά και οι νόμοι που ψηφίστηκαν για την αποκέντρωση από το ΠΑΣΟΚ το 1994 ο Ν2240 και Ν2218 θα δώσουν τη χαρακτηριστική βολή στον όποιο δημόσιο χαρακτήρα της παιδείας, έχει απομείνει.

Η αποκέντρωση στο νηπ/γείο σηματοδοτεί:

- Ιδιωτικοποίηση
- Χαμηλή χρηματοδότηση
- Εισβολή των επιχειρήσεων στα νηπ/γεία
- Διαφοροποίηση των προγραμμάτων και ταξική κατηγοριοποίηση των νηπ/γείων

• Ανατροπή των εργασιακών σχέσεων των νηπ/γών

• Ένταση της σχολειοποίησης του νηπ/γείου

Συνάδελφοι είμαστε η μόνη παράταξη η ΕΣΑΚ ΔΕΕ που παλέψαμε και παλεύουμε για συνολική ακύρωση όλων των μέτρων προώθησης της αποκεντρωμένης εκπαίδευσης (ευέλικτη ζώνη διαθεματικότητα ευρωπαϊκά προγράμματα κατάργηση των νόμων 2218 και 2240/1994).

Είμαστε οι μόνοι που στο μεγάλο αγώνα του κλάδου μας το 2006 παλέψαμε να μπει στο διεκδικητικό πλαίσιο η αποκέντρωση, αξιολόγηση, βιβλία και κλπ. Ήσασταν εσείς που τώρα φωνάζετε αλλά τότε με ένα αναιμικό πλαίσιο πολεμήσατε τις προσπάθειες της ΕΣΑΚ ΔΕΕ να αναδειχθούν και να συμπεριληφθούν τόσο στο διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ όσο και στις απεργιακές Συνελεύσεις τα αιτήματα αυτά. Επίσης επισημάναμε από την πρώτη στιγμή την κατηγορηματική μας αντίθεση για τη σχολειοποίηση που επιχειρείται στο Νηπ/γείο και που με την καθιέρωση της υποχρεωτικότητας το νηπ/γείο αντιμετωπίζεται περισσότερο ως χώρος εκπαίδευσης. Δεν θεωρείται πια αυτόνομο και ανεξάρτητη βαθμίδα με τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και τις ανάγκες αυτής της ηλικίας. Αγνωείται ο παιδαγωγικός και κοινωνικός του ρόλος.

Στην εισήγησή της για το 78 συνέδριο η ΔΟΕ επιμένει στην άποψη της για τη σχολειοποίηση του Νηπ/γείου και μάλιστα προτείνονται και βιβλία για κάθε τομέα δραστηριοτήτων και εκπαιδευτικά υλικά. Ενώ για την αποκέντρωση μείζον θέμα γίνεται απλή αναφορά για τη μη μετάβαση στους δήμους.

Τονίσαμε επίσης την ανάγκη βελτίωσης της θέσης της Νηπ/γου, που είναι ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές, χωρίς στήριξη βοηθητικού προσωπικού, με τις περισσότερες ώρες εργασίας, με 30 και 35 παιδιά (τα 25 έμειναν στα χαρτιά).

Ζητήσαμε αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού.

Η υποχρεωτική προσχολική αγωγή για ένα έτος που ψηφίστηκε το 2006 χωρίς την κατάλληλη κτηριακή υποδομή, μάλλον προβλήματα δημιούργησε

στα ήδη υπάρχοντα συσσωρευμένα προβλήματα.

60000 χιλιάδες νήπια πετάχτηκαν έξω από το δημόσιο σχολείο. Οι ι-διώτες σχολάρχες τρύνουν τα χέρια τους. Με το ΦΕΚ683/14-4-09 «οι βρεφονηπιακοί σταθμοί του Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δεν χρειάζονται αλλαγή χρήσης για να αποκτήσουν άδεια νηπ/γείου».

Όλο αυτό το διάστημα δεν έγινε καμία προσπάθεια για εξασφάλιση χώρων για στέγαση νέων νηπιαγωγείων. Αντίθετα αύξησαν το ωράριο των νηπιαγωγών και καθιέρωσαν την πρωινή ζώνη.

Οι νηπ/γοί εισπράττουν την δυσαρέσκεια των γονιών που και αυτοί με το δίκιο τους πελαγοδρομούν γιατί δεν γνωρίζουν σε πιο σχολείο θα φοιτήσουν τα παιδιά τους.

Φέτος με την οικονομική κρίση οι πιέσεις που ασκούνται στις νηπ/γους για μια θέση στο δημόσιο νηπ/γείο είναι πολύ μεγαλύτερες.

Τελικά η τύχη θα αποφασίσει με την κλήρωση, αν το νήπιο θα βρει μια θέση στο κατά τα άλλα Δημόσιο σχολείο.

Για όλα αυτά φέρουν μεγάλες ευθύνες οι γαλαζοπράσινες κυβερνήσεις που δεν έκαναν τίποτε για το Δημόσιο νηπιαγωγείο.

Φταίνε που ακολουθούν κατά γράμμα την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας.

Φταίνε και τα άλλα κόμματα ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, ΛΑΟΣ που βάζουν πλάτη σ' αυτή την πολιτική που την αποδέχτηκαν και τη στηρίζουν. Που κρύβουν τις αιτίες και τους υπευθύνους.

Πρόσφατα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ, ΛΑΟΣ ΥΠΕΡΨΗΦΙΣΑΝ ντοκουμέντο που προωθείται η ανταγωνιστική Παιδεία.

Το δε συνδικαλιστικό μας όργανο η ΔΟΕ με τις εκάστοτε πλειοψηφίες ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ με μολαντέρ τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ βάζουν πλάτες για να περάσει αυτή η αντιλαϊκή αντιεκπαιδευτική πολιτική την ώρα που όλοι οι εργαζόμενοι δέχονται σφοδρή επίθεση στα κεκτημένα τους.

ΔΕΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΗΓΑΝ ΣΤΟΝ ΠΡΟΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΡΟΪΔΙΑΣ και με την παρουσία τους τον νομιμοποίησαν.

Χθες άκουγα τις συναδ. από τις Παρεμβάσεις που μας είπαν ότι συμμετέχουν και στο συντονιστικό των Νηπ/γών.

Εγώ συναδέλφισες μου αν και είμαι νηπ/γος δεν συμμετέχω σ' αυτό. Τι είναι όμως αυτό το συντονιστικό, πως αυτοβαπτίστηκε, με ποιες διαδικασίες, ποιοι το συντονίζουν και πόσο εκφράζουν τις νηπ/γούς και γιατί δεν το ονομάσατε συντονιστικό των Παρεμβάσεων.

Γνωρίζω όμως ότι στους αγώνες απήχατε.

Απείχατε όταν το ΠΑΜΕ των Εκπαιδευτικών έδινε αγώνες ενάντια στην αποκέντρωση σε μια σειρά από Δήμους Ν. Ιωνία, Ηράκλειο, Μεταμόρφωση και μέσα στα δημοτικά Συμβούλια ώστε να μην υλοποιηθεί αυτή η τροπολογία.

Απείχατε από τις συσκέψεις που συγκαλούσαν τα ΔΣ των Συλλόγων για τις νηπ/γούς για την πρωινή ζώνη και μόνο η ΕΣΑΚ-ΔΕΕ ήταν παρούσα από όλες τις παρατάξεις.

Απείχατε από το μάζεμα των υπογραφών σε μια σειρά από Συλλόγους ενάντια στη σχολειοποίηση του Νηπ/γείου.

Σε Νηπ/γεία που υπήρχαν αιτήσεις Γονέων για πρωινή ζώνη η ΕΣΑΚ ΔΕΕ μαζί με την ΑΣΓΜΕ διοργάνωναν συζητήσεις για να ματαιώσουν την πρωινή ζώνη και να ενημερώσουν τους γονείς.

Το ΠΑΜΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ έβγαλε ανακοίνωση και μοίρασε στους γονείς των νηπίων για το βάνουσο ωράριο των νηπίων, για την σχολειοποίηση και τα προγράμματα.

Και τελειώνοντας θέλω να πω ότι από τα κόμματα μόνο το ΚΚΕ έκανε επερώτηση στη βουλή για την πρωινή ζώνη και την καταστράτηγηση του ω-

ραρίου των Νηπ/γων.

Που ήταν τότε το Συντονιστικό των νηπ/γων; Κάνετε σημαία μόνο το ωράριο.

Εμείς συνάδελφοι θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για:

- Κατάργηση της ιδιωτικής προσχολικής αγωγής και κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης. Κανένα νήπιο και προνήπιο να μη φοιτήσει σε βρεφονηπιακούς δημοτικούς και ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς. Όλα τα νήπια στα δημόσια νηπιαγωγεία στην ευθύνη του ΥΠΕΠΘ.
- Μείωση των νηπίων σε 15 νήπια ανά νηπιαγωγό.
- Μαζικούς διορισμούς νηπιαγωγών από νέα επιτηρίδα σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες και αντίστοιχα άμεσους διορισμούς επαρκούς βοηθητικού προσωπικού.
- Νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου των Νηπιαγωγών με άμεση εξίσωσή του με αυτό της δευτεροβάθμιας και προοπτική της παραπέρα μείωσής του από το Νηπιαγωγείο ως το Λύκειο.
- Πλήρης και σταθερή εργασία για όλους. Κατάργηση της ωρομισθίας και της αναπλήρωσης.
- Κατάργηση των νόμων 2218 και 2240/1994 για την αποκέντρωση και των σχετικών τροπολογιών.
- Αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού.
- Να μην εφαρμοστεί το ωράριο άγρια χαράματα 7.00-8.00πμ.
- Κατάργηση της ευέλικτης ζώνης και των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και ακύρωση της αξιολόγησης, συνοδευτικών μέτρων της αποκέντρωσης και της επιχειρηματικής δράσης.
- ΟΧΙ στην σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου. ΝΑΙ στην ολόπλευρη διαπαιδαγώγηση των νηπίων σύμφωνα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά αυτής της ηλικίας.
- Ουσιαστική επιμόρφωση, συμβουλευτική και βοηθητική στήριξη των νηπιαγωγών.
- Ενιαία αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή σε δημόσια νηπιαγωγεία.
- Ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο.
- Ενιαία δημόσια Ειδική Αγωγή για όλα τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Ο μόνος δρόμος για να σταματήσουμε αυτά που μας ήρθαν αλλά και για αυτά που θάρθουν είναι η Συσπείρωση στα ταξικά συνδικάτα, στις εργατικές ομοσπονδίες τα εργατικά κέντρα. Κάτω από τη σημαία του ΠΑΜΕ μαζί με τις Ενώσεις Γονέων, τους μαθητές και με όλο το λαό με τη γραμμή της σύγκρουσης, της απειθαρχίας και της ανυπακοής κόντρα στην πλουτοκρατία, τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες (τύπου ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ-ΔΟΕ-ΟΛΜΕ), τότε μόνο θα μπορούσαμε να αλλάξουμε τα πράγματα! Εδώ βρίσκεται η μόνη νικηφόρα και αποτελεσματική προοπτική για τους νηπιαγωγούς, τους εκπαιδευτικούς, και όλους τους εργαζόμενους.

ΚΩΣΤΑΓΙΑΝΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση, Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ με τους εκπροσώπους τους στην πανηγυρική συνεδρίαση της Γ.Σ. επικαλέστηκαν «την παγκόσμια οικ. κρίση και μας προειδοποίησαν» για την αντιλαϊκή πολιτική που θα ακολουθήσουν. Πάντα στα πλαίσια που επιβάλλει η Ε.Ε.

Ούτε μία αράδα στην εισήγηση δεν υπάρχει για αυτή την οικονομική κρί-

ση από τον κυβ. συνδικαλισμό και τον συναινετικό του ευρωμονόδρομου της πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

Δεν είναι κρίση χρηματοπιστωτική αλλά κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος που μετά την υπερσυσσώρευση κεφαλαίων, αδυνατεί να δημιουργήσει καινούρια κέρδη και σταματάει την παραγωγή με τις γνωστές συνέπειες στους εργαζόμενους. Καλούνται μάλιστα οι λαοί να φορτωθούν και να πληρώσουν τα χρέη για να μπουν νέα κεφάλαια σε κίνηση.

Στη σύνοδο κορυφής της Ε.Ε. στις Βρυξέλλες οι 27 ηγέτες, και στο Λουξεμβούργο και την Πράγα οι υπουργοί απασχόλησης σοσιαλδημοκράτες, φιλελεύθεροι, κεντροαριστεροί και κεντροδεξιοί με το πρόσχημα πως συγκροτούν τη «Στρατηγική για έξοδο από την κρίση» αποφάσισαν μέτρα στην κατεύθυνση της συνθήκης του Μάαστριχτ και της Στρατηγικής της Λισαβώνας.

Λισαβώνα σημαίνει αναδιρθώσεις και ανταγωνιστικότητα για να γίνει η Ε.Ε. η ανταγωνιστικότερη οικονομία του πλανήτη. Αναδιρθώσεις είναι η απορρύθμιση σε ότι δημόσιο απόμεινε σε Υγεία-Παιδεία-Κοιν. ασφάλιση και εργασιακές σχέσεις με στόχο το κράτος να πληρώνει όσο το δυνατόν λιγότερα ή και καθόλου από τον κρατικό προϋπολογισμό και να φορτώνονται τα βάρη στους εργαζόμενους.

Με τις ελαστικές μορφές εργασίας, τη μερική και ως καθόλου ασφάλιση εξασφαλίζεται η ανταγωνιστικότητα με φθηνό εργατικό δυναμικό και νέα κερδοφορία.

Οι λαοί καλούνται να πληρώσουν μεγάλα ποσά για τη σωτηρία τραπεζών και επιχειρησιακών ομίλων. Δίνουν 28 δις στις τράπεζες και χαρίζουν 19 δις στους βιομήχανους για δήθεν κατάρτιση των εργαζόμενων. Μειώνουν το φορολογικό συντελεστή στα κέρδη των βιομηχάνων και των επιχειρηματιών και από την άλλη παγώνουν μισθούς και συντάξεις, φορολογούν τα είδη πρώτης ανάγκης, διατροφής και προετοιμάζουν νέα φοροκαταϊγίδα.

Βασικό μέλημα αυτής της πολιτικής είναι να διαμορφωθεί ευνοϊκό κλίμα για την υπερκερδοφορία του κεφαλαίου και να διαμορφωθεί η κατάλληλη αγορά εργασίας για την περίοδο μετά την κρίση.

Γι' αυτό τονίζουμε πως πρόκειται για μέτρα με μόνιμο χαρακτήρα και πρέπει να τα αποτρέψουμε με αγώνα.

Θέλουν έναν εργαζόμενο με λίγη ή εκ περιτροπής εργασία, όπως ωρομίσθια, stage, αορίστου χρόνου με μερική ή ως καθόλου ασφάλεια αυτό που λέμε ενελφάλεια (Flexicurity).

Αυξάνουν τις ασφαλιστικές εισφορές ως μείωση του «μη μισθολογικού κόστους».

Μεγαλώνουν τα όρια συνταξιοδότησης σε άνδρες και γυναίκες και βαφτίζουν «ενεργό γήρανση» τη δουλειά μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Με το διαχωρισμό του χρόνου εργασίας σε ενεργό και μη ενεργό θα έχουμε έναν εργαζόμενο σε καθημερινή αναμονή και στην καλύτερη έναν ωρομίσθιο με περισσότερες ώρες δουλειάς.

Στην Πράγα αποφασίστηκε η καταβολή ασφαλιστικών εισφορών κατά τη διάρκεια της συνταξιοδότησης και όχι μόνο κατά τον εργάσιμο βίο όπως ισχύει μέχρι σήμερα.

Τέλος αντιπροσωπεία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ζήτησε από την Υπουργό Ανάπτυξης και τη ΓΣΕΕ να μην υπάρχει κατώφλι στις εργασιακές αμοιβές, δηλ. να καταργηθεί ο κατώτερος βασικός μισθός. Αυτό σημαίνει κατάργηση των Συλ. Συμβάσεων εργασίας και να μπούμε στο παιχνίδι της ακραίας φτώχειας.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον το σχολείο δεν μπορεί να είναι διαφορετικό. Ολοκληρώνεται το σχολείο της αγοράς με τη γνώση ως εμπόρευμα. Το σχολείο της ακριβοπληρωμένης αμάθειας με τις 8 δεξιότητες όπως τις καταγράφει η PISA και με έναν εκπ/κο διαμεσολαβητή της γνώσης και προ-

πονητή δεξιότητων.

Μπροστά σ' αυτή τη λαίλαπα η ΓΣΕΕ βάζει πλάτη στο ξεθεμέλιωμα των εργασιακών δικαιωμάτων με την υπογραφή στα II κοινά σημεία με τους εργοδότες για το ξεπέρασμα της κρίσης αλλά κυρίως για το μοίρασμα της λείας των κονδυλίων για την κατάρτιση. Στο ίδιο μήκος κύματος και η ΑΔΕΔΥ με το πολύκεντρο και η ΔΟΕ με το ΙΠΕΜ στην προσπάθεια εξαπάτησης των εργαζόμενων με τον κοινωνικό εταιρισμό.

Οι αναδιρθρώσεις ή αντιπαλεύονται στο σύνολό τους ή τις αποδέχονται. Αποσπασματικότητα σ' αυτόν τον αγώνα δεν υπάρχει.

Εμείς προσανατολισμένοι ταξικά συνδιαμορφώνουμε με όλους τους εργαζόμενους τους αγώνες μας μέσα από το Π.Α.Μ.Ε. που μέρα με τη μέρα γίνεται πιο μαζικό, πιο δυναμικό και κυρίως αποτελεσματικό.

ΜΑΡΚΟΣ ΣΚΟΥΦΑΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ

Συνάδελφοι, συναδέλφισες

Πριν 27 χρόνια όταν διαπραγματευόμουν την εργατική μου δύναμη με το τότε αστικό κράτος «ήξερα» –είναι σχετική η νομιμότητα στο αστικό καθεστώς– ότι θα γίνω μέλος της εκπαιδευτικής μέσω ενός συστήματος, της επιτηρίδας, που την εργασιακή μου θέση στο συγκεκριμένο θέμα δεν την καθόριζε ο μπάμπας στην Κορώνη ή το σκύψιμο της μέσης μου, το οποίο βέβαια υφίστατο, αλλά λειτουργούσε σε άλλα επίπεδα αποσπάσεων, καταλήψεων θέσεων κ.λπ.

Είχα πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ευελπιστούσα μετά τα 50 να βγω στη σύνταξη λόγω ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας.

Τότε φυσικά ήταν άλλες οι ανάγκες του καπιταλισμού, ιδιαίτερα στην Ελλάδα που είχε βγει μέσα από μια δικτατορία και ενδιαφερόταν το ποίμνιο να βρίσκεται υπό καταστολή να βιώνει το μικροαστικό του παράδεισο χωρίς κραδασμούς και κοινωνικές εκρήξεις. Συν τοις άλλοις υπήρχε και το αντίπαλο δέος, το σοσιαλιστικό στρατόπεδο, το οποίο ως μέτρο σύγκρισης υπερτερούσε καθαριστικά και πίεζε τα καπιταλιστικά κράτη στη διατήρηση του λεγόμενου κράτους πρόνοιας που κι αυτό εκ της γεννέσεώς του αποτελούσε θεσμό Κοινωνικής πειθαρχίας και ελέγχου του αστικού κράτους. Ταυτόχρονα ένα μπαρουτοκαπνισμένο μαζικό κίνημα προδικτατορικό και μεταδικτατορικό, φώναζε σθεναρά «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», αποδεικνύοντας σε μεγάλο βαθμό συσχετισμούς υπέρ του ταξικού κινήματος, και οικειοποίησης του από δημαγωγούς και λαοπλάνους.

Η κόρη μου το 2010 θα διαπραγματευτεί την εργατική της δύναμη με τους όρους υποχώρησης και ήττας του εργατικού και ταξικού κινήματος, με τους όρους ανατροπής του σοσιαλιστικού στρατοπέδου, με τους όρους ολομέτωπης επίθεσης της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων, με τους όρους των αλλαγών του καπιταλιστικού συστήματος στην κατεύθυνση της άρσης των κατακτιρήσεων των εργαζομένων, του φτηνέματος σε όλα τα επίπεδα της εργατικής δύναμης, με όρους δηλαδή της σιδερένιας φτέρνας του καπιταλισμού.

Το μέλλον της δηλαδή είναι ωρομισθία, μερικών απασχολούμενη, αναπληρώτρια, άντε και τυχερή του ΑΣΕΠ με σύνταξη στα 65 ή 68 ή και καθόλου. Το μέλλον της προδιαγράφεται από τις λέξεις προσαρμοστικότητα, ευελιξία, καταρτησιμότητα, απασχολησιμότητα. Προδιαγράφεται πλέον από παραμέτρους όπως αυτές που περιγράφονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής Ευρ/κών Κοινοτήτων προς το συμβούλιο και το Ευρωκοινοβούλιο στην οποία αναφέρονται:

«Η εκπαίδευση και η κατάρτιση πρέπει να συνδεθούν ακόμη περισσότερο με τις ανάγκες της αγοράς (...) οι νέοι χρειάζονται να έχουν τις σωστές δεξιότητες –γνώσεις λέγαμε παλιά– προκειμένου να επωφεληθούν από τις σημερινές ευκαιρίες απασχόλησης –προσέξτε όχι δικαιώματα– καθώς και τις απαραίτητες εγκάρσιες δεξιότητες, ώστε να μπορούν να προσαρμόζονται σε μία γρήγορα μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας.

Η έλλειψη αναγνώρισης των δεξιοτήτων και ικανοτήτων που αποκτώνται στο πλαίσιο της άτυπης μάθησης –βλέπε σεμινάρια ΚΕΣ κ.λπ.– εμποδίζει τις ευκαιρίες απασχόλησης. Ο ρόλος του κοινωνικού διαλόγου –στον οποίο συμμετέχετε που είναι δηλαδή ευρωπαϊκής κοπής– όσον αφορά την απόκτηση και την αναγνώριση των δεξιοτήτων είναι σημαντικός».

Αυτό είναι το μέλλον των παιδιών μας και των παιδιών σας, αυτό είναι το μέλλον της εκπαίδευσης αλά Ε.Ε.: Να προετοιμάζει γρανάζια ικανοτήτων και δεξιοτήτων που θα έχουν ευκαιρίες απασχόλησης μέσα στην καλοδουλεμένη καπιταλιστική μηχανή.

Αυτό το μέλλον έτσι όπως δημιουργήθηκε δεν είναι φυσικό φαινόμενο. Εργάστηκαν και εργάζονται σκληρά οι αστικές κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Εργαστήκατε σκληρά κι εσείς του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού να θύψετε το συνδικαλιστικό κίνημα, να το κάνετε ευέλικτο και προσαρμόσιμο.

Οι εξελίξεις στο χώρο μας λοιπόν φέρουν εκτός από τη σφραγίδα του τραπεζίτη και του κεφαλαιοκράτη και τη σφραγίδα των ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ.

Φέρει ευθύνη όμως και το ομορτυνιστικό ρεύμα είτε αυτό που ευρωλαγνίζει, θεωρώντας το μέλλον μας δεμένο με τη σύγχρονη Φραγκοκρατία, είτε αυτό που επιλέγει το κίνημα, το οποίο αντιπαλεύει το ταξικό κίνημα, αντιπαλεύει το ΠΑΜΕ, συντάσσεται στο τέλος, με ό,τι υποτίθεται ότι αντιπαλεύει, επιστρέφοντας έτσι στην ίδια κοίτη του ποταμού της αντιδρασής.

Ο Καρυωτάκης σε ένα ποίημά του, στην «Κάθαρση» γράφει: «Έπρεπε να σκύψω, να σκύψω, να σκύψω για να φτάσω». Πολύ φοβάμαι ότι ακόμα δεν έχετε φτάσει, γιατί πώς να ερμηνεύσει κανείς φυλλάδια, είτε της ΠΑΣΚ είτε της ΔΑΚΕ που κατακεραυνώνουν οι μεν τον δε για ζητήματα που συμφωνούν απόλυτα.

Τα κόμματά τους και οι παρατάξεις τους είναι υπέρμαχοι της ΕΕ, έχουν ψηφίσει ΜΑΖΙ τα πάντα. Και την ωρομισθία και τη μερική απασχόληση και τρεις αντισσφαλιστικούς νόμους, και τον τζόγο των ταμείων μας και ευέλικτη απασχόληση και ευέλικτη εκπαίδευση με τις γνωστές ζώνες επιχειρηματικότητας.

Συμπερασματικά κύριοι των ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ είστε μέρος και της κρίσης και του προβλήματος γι' αυτό και τα πεπραγμένα σας είτε των δυο σας, είτε με κολεγίες ΠΑΣΚ και «Παρεμβάσεων» σε ορισμένες περιπτώσεις είναι πεπραγμένα μιας βαθιά ταξικής αντιλαϊκής πολιτικής γι' αυτό και τα καταψηφίζουμε.

Εξακολουθούμε να δίνουμε τη μοναδική προοπτική για το εκπαιδευτικό και γενικότερα για το εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Την προοπτική της ενδυνάμωσης του ταξικού πόλου, της προοπτικής της αλλαγής των συσχετισμών με την ενίσχυση του ΠΑΜΕ, του εργατικού μετώπου από όλους τους καταπιεσμένους ανεξαρτήτως χρώματος για την έφοδο στο μέλλον της κατάργησης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, στο μέλλον τους σοσιαλισμού-κομμουνισμού.

Ο Σπάρτακος, στην κινηματογραφική του εκδοχή απαντά στον Κράσο πάνω από το σταυρό: «Θα επιστρέψουμε και θα είμαστε χιλιάδες».

Να είστε σίγουροι γι' αυτό.

ΣΤΕΛΛΑ ΤΡΑΓΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Από το Αιγάλεω με τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις. Συμμετέχω στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών. Θα αρχίσω μονολογώντας: ιδιωτικοποίηση πάλι, αποκέντρωση ξανά. Πριν από δυο χρόνια, όταν αυθαίρετα αυξήθηκε το ωράριο των νηπιαγωγών η ΔΟΕ αγνοούσε ότι ένα κομμάτι του κλάδου δεν είχε θεσμοθετημένο ωράριο.

Ας δούμε όμως τι γίνεται σήμερα. Σήμερα, ενώ η Ομοσπονδία μας βρίσκεται σε έναν εποικοδομητικό διάλογο για την παιδεία, χωρίς να ξεχνά συχνά - πυκνά να αποδίδει σκοπιμότητες στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών, που θέλει να αναδείξει τα προβλήματα του νηπιαγωγείου, της εκπαίδευσης, της εργασίας, ξέχασε να πληροφορηθεί και να καταγγείλει πως υπάρχει τροπολογία της τροπολογίας, στην κατεύθυνση της άγριας ιδιωτικοποίησης.

Η αποσιώπηση του γεγονότος, μέχρι να το αναδείξει η βάση, τη στιγμή μάλιστα που συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ βρίσκονται σε διάλογο, δημιουργεί εύλογα ερωτηματικά. Η κυβέρνηση που έχει πάντα ανοικτά και πρόθυμα αυτιά να λύνει τα προβλήματα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, λιγοστεύοντας παράλληλα το δημόσιο τομέα, τη δημόσια εκπαίδευση εν προκειμένω, έδωσε άδεια, θέμα χρόνου ήταν, σε όσους ιδιωτικούς βρεφονηπιακούς σταθμούς είχαν άδεια από το Υπουργείο Υγείας να λειτουργήσουν τμήματα νηπιαγωγείου, χωρίς αλλαγή όρων χρήσης.

Στην ουσία το κράτος κατάργησε τον εαυτό του, καταστρατηγώντας τα όρια που το ίδιο έθεσε.

- Υπέκυψε στις πιέσεις των ιδιωτών, κυρίως αυτών που δεν πληρούσαν τα νόμιμα όρια (γιατί αν τα πληρούσαν θα έπαιρναν την άδεια εξ' αρχής και δε θα κατέφευγαν σε προσφυγή).
- Μπερδεύει το τοπίο σχετικά με το τι είναι προσχολική αγωγή και από ποιο φορέα πρέπει να παρέχεται.
- Επιτρέπει στους ιδιώτες να προετοιμάζουν την πελατεία τους για τις επόμενες βαθμίδες εκπαίδευσης.
- Αφήνει ανοικτή την πόρτα της αποκέντρωσης για ένα κομμάτι τουλάχιστον της υποχρεωτικής εκπαίδευσης (αφού λέμε να στους ιδιωτικούς Βρεφονηπιακούς Σταθμούς γιατί όχι και στους Δημοτικούς;).

Τις δύο προηγούμενες χρονιές που εφαρμόστηκε το μέτρο της μονοετούς υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, οι ιδιωτικοί παιδικοί σταθμοί δεκαπλασίασαν περίπου την πελατεία τους. Με το προηγούμενο καθεστώς, με την ύπαρξη ορίων.

Με την καινούργια τροπολογία φοβόμαστε ότι κάθε τρύπα θα ονομαστεί νηπιαγωγείο και με βάση την ανεπάρκεια του κράτους να ιδρύσει ικανό αριθμό νηπιαγωγείων για να φοιτήσουν όλα τα παιδιά, απελπισμένοι οι γονείς θα χρυσόπληρώνουν την υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση των παιδιών τους.

Φαίνεται πως το κράτος έχει περιεργή αντίληψη για την υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Την θεωρεί υποχρεωτική μόνο για τα παιδιά και αποποιείται τη δική του ευθύνη να την παρέχει. Έκανε το νηπιαγωγείο υποχρεωτικό αλλά όχι δημόσιο.

Σίγουρα δεν ήταν αυτό που είχαν στο μυαλό τους οι απεργιοί δάσκαλοι του 2006. Το αίτημα ήταν και παραμένει σαφές: δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, δημόσια και δωρεάν. Φοβόμαστε δε ότι αν οι τροπολογίες δεν καταργηθούν κανένα δημόσιο νηπιαγωγείο δεν πρόκειται να ιδρυθεί και τις λειψές δομές θα τις κακοσμπληρώσουν οι ιδιώτες.

Συμπληρωματικά στο χρονικό της τροπολογίας να πούμε ότι έγινε μεγάλη διαφημιστική καμπάνια ημερίδα την προηγούμενη ημέρα απ' αυτή της πανελλαδικής συνάντησης των νηπιαγωγών στο Μαρσάλειο με θέμα «Το Υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο στο Παιδικό Σταθμό».

Την ημερίδα χαιρέτισαν και στήριξαν τα αιτήματα: η Βουλευτής και υπεύθυνη του Τομέα ΠΑΣΟΚ Άννα Διαμαντοπούλου, συνεπής στην άποψη της για

αποκέντρωση, κουπόνι και άλλα. Η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Κατερίνα Παπακώστα. Η εξυπηρέτηση των ιδιωτικών συμφερόντων είναι προτεραιότητα για τη Νέα Δημοκρατία. Ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, ο Αντιδήμαρχος Αθηναίων Χρήστος Τεντόμας και άλλοι. Μήπως το παιχνίδι είναι στημένο;

Την ίδια περίοδο η Ομοσπονδία αντιμετώπιζε με δυσπιστία την πανελλαδική συνάντηση των νηπιαγωγών και την προσπάθεια που γίνονταν για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου και την κατοχύρωση του διδακτικού τους ωραρίου.

Επίσης, της πήρε δύο περίπου μήνες για να αποφασίσει να μην αποδεχθεί κανένα σχεδόν απ' τα αιτήματα που προέκυψαν από εκείνη τη Συνέλευση και να ψηφίσει μετά από μεγάλη πίεση της βάσης την κινητοποίηση για τις 30 Μάη.

Αντίθετα βγήκε σχεδόν καταγγελτικά στην προσπάθεια των νηπιαγωγών να ενοποιήσουν τα ζητήματα του νηπιαγωγείου με τα υπόλοιπα ζητήματα της εκπαίδευσης. Να συνδέσουν, δηλαδή, την αύξηση του ωραρίου τους με την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Την επικειρούμενη αλλαγή στη δομή του νηπιαγωγείου με την εντατικοποίηση της εκπαίδευσης. Την αλλαγή των αναλυτικών προγραμμάτων, το σχεδιαζόμενο πενταετές δημοτικό, τη λιγότερη και φθηνότερη εκπαίδευση.

Η ΕΣΑΚ ΔΕΕ απ' την άλλη μεριά δεν στήριξε καμιά από τις πρωτοβουλίες που αποφάσισαν και πήραν σε ανοικτές συλλογιστικές συγκεντρώσεις οι νηπιαγωγοί, ούτε την πανελλαδική συνάντηση, ούτε τη συγκέντρωση υπογραφών για τη στήριξη της πρότασης για τη θέσπιση ωραρίου στα πλαίσια της πρωτοβάθμιας.

Η πανελλαδική συνάντηση που πραγματοποιήθηκε με μαζικότατους όρους, με τη στήριξη των Παρεμβάσεων - Κινήσεων - Συσπειρώσεων σε επίπεδο αποφάσεων Συλλόγων, της Αυτόνομης Παρέμβασης με μία θλιβερή εξαίρεση και με ενός κομματιού της ΠΑΣΚ.

Κλείνοντας να πω ότι χρειάζεται συνολικός σχεδιασμός με κυρίαρχα χαρακτηριστικά τον αγώνα κατά της ιδιωτικοποίησης και της αποκέντρωσης. Ο σχεδιασμός αυτός δεν μπορεί να ακολουθεί τις 24ωρες απεργιακές τουφεκιές της ΑΔΕΔΥ, που σπέρνουν θλίψη και απογοήτευση. Ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΣΕΚΕΡΤΖΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ «EMMAN. ΠΑΠΠΑΣ»

Από το Σύλλογο Σερρών με την Αυτόνομη Κίνηση
Συνάδελφοι,

Έχω στα χέρια μου 2 έγγραφα της ΔΟΕ. Το πρώτο είναι η απόφαση της ΔΟΕ, 1258/11-9-2008, η οποία αναφέρεται στον αγωνιστικό σχεδιασμό δράσης του κλάδου μας για το έτος 2008-2009. Το δεύτερο έγγραφο, είναι το ημερολόγιο των πεπραγμένων της ΔΟΕ της διετίας 2007-09.

Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι το ένα με το άλλο έγγραφο, δεν έχει καμία απολύτως σχέση. Υπάρχει πλήρης αναντιστοιχία λόγων και έργων. Δύο πέρα για πέρα αντιφατικά κείμενα.

Δεν προλαβαίνω να αναλύσω όλα τα σημεία με τις υπαναχωρήσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ, με ευθύνη, φυσικά, της ηγεσίας του. Ως διαπίστωση όμως πρέπει να πω ότι δεν βρήκα καμία δράση, καμία κινητοποίηση, καμία απολύτως διεκδίκηση από το χρονικό διάστημα του Γενάρη του 2009 έως σήμερα.

Η ΔΟΕ δεμένη και εξαρτημένη κυριολεκτικά πίσω από το σάπιο, υποτονικό, αναξιόπιστο και σαθρό «άρμα» των κινητοποιήσεων της ΑΔΕΔΥ, η οποία κηρύσσει 24/ωρη στις 14 Μάη, στιγμή που όλοι οι καθηγητές είναι στα σπίτια τους και βγάζουν θέματα και οι μαθητές στα φροντιστήρια ετοιμάζονται για τις πανελλαδικές εξετάσεις, μας καλεί να πάμε σε αγώνα νίκης...

Ξεκινώντας 2-3 αντιφάσεις και υπαναχωρήσεις σε σημαντικά ζητήματα που θα πρέπει να απαντηθούν.

Ενώ η ΔΟΕ μιλάει το Σεπτέμβριο για κοινούς αγώνες και κοινή συμπίεση ΔΟΕ-ΟΛΜΕ- Μέντιο Εργασίας- Παιδείας, και ενώ η ΟΛΜΕ λέει ΟΧΙ στον περιβόητο «διάλογο» που εξαγγέλλει το ΥΠΕΠΘ, η ΔΟΕ διαφοροποιείται και πάει στο Υπουργείο να συζητήσει. Από την άλλη μιλάει για την αναγκαιότητα ίδρυσης Ενιαίου συνδικάτου Εκπ/κών.

Ενώ διαπιστώνει κριτικά και σωστά το Σεπτέμβριο ότι το ΕΣΥΠ προωθεί την αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση σχολείων-μαθητών-εκπαιδευτικών, φοκέλους αξιολόγησης κ.λπ., πηγαίνει να συζητήσει με το ΕΣΥΠ, 4 μήνες αργότερα. Άραγε, τι μεσολάβησε και ανατράπηκε η προηγούμενη θέση της ΔΟΕ;

Ενώ μιλάει η ΔΟΕ, και σωστά, για την «τοξικότητα των νέων βιβλίων και των αναλυτικών προγραμμάτων» και γενικά τη «συντηρητική επίθεση» που δεχόμαστε, προωθείται ένα αντιδραστικό σε περιεχόμενο **ερωτηματολόγιο** παραωνής ΙΠΕΜ, το οποίο στοχοποιεί τους εκπαιδευτικούς και το οποίο νομιμοποιεί το υπάρχοντα διδακτικά πακέτα, για λογαριασμό του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, πριν από αυτό, γι' αυτό.

Δυστυχώς, δεν ακούσαμε και καμία κριτική από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις που εκπροσωπούνται στο ΙΠΕΜ. Ο εκπρόσωπος της ΕΣΑΚ έγινε απλός διακομιστής και διακινητής του ερωτηματολογίου.

Αθήσα ερωτηματολόγια δεν υπάρχουν, συνάδελφοι. Όλα εξυπηρετούν συγκεκριμένες πολιτικές.

Ρωτάμε: είναι πράγματι αυτός ο επιστημονικός ρόλος του ΙΠΕΜ; Μπορεί μια τέτοια έρευνα να αποκρούσει, με τα δεδομένα που θα καταγράψει, τα αρνητικά αποτελέσματα που έχουν ήδη φέρει τα βιβλία και τα οποία η πολιτική εξουσία θα θελήσει να χρεώσει στους εκπαιδευτικούς, προωθώντας με αυτόν τον τρόπο μορφές αξιολόγησης και απόδοσης λόγου των εκπαιδευτικών;

Κατά τη διάρκεια του διαλόγου, η κυβέρνηση φέρνει ρύθμιση αρνητική για το Δημόσιο Νηπιαγωγείο. Γιατί η ΔΟΕ δεν αντέδρασε, ούτε επανεκτίμησε τη θέση της στον υποτιθέμενο διάλογο.

Τέλος, ως αντίλογος στο Υπουργείο και στα Γραφεία εκπαίδευσης, που λένε ότι δεν υπάρχουν αρκετοί διαθέσιμοι δάσκαλοι για την κάλυψη των κενών ή ότι είναι αδύνατη η μείωση του ωραρίου μας, γιατί δεν αντιτάσσει η ΔΟΕ το επείγουσα και να πιέσετε με αυτό να γίνει, επιτέλους, πράξη ο Ν. 1566/85, ο οποίος προβλέπει 1400 οργανικές θέσεις εκπ/κών καλλιτεχνικών μαθημάτων, η μοναδική ειδικότητα που δεν δικαιώθηκε μέσα από τον συγκεκριμένο νόμο. Αντίθετα, γιατί η ΔΟΕ προωθεί την αντιδραστική θέση στην εισήγηση της, για κάλυψη ειδικότητων από ειδικευμένους δασκάλους;

Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Καλημέρα σε όλους. Από το Σύλλογο Γλυφάδας. Όσον αφορά το μεγάλο μαμπαούλα, την καπιταλιστική κρίση. Πριν από ένα μήνα περίπου σε ένα άρθρο μιας κυριακάτικης της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ έγραφε ένας Ισπανός φιλόσοφος, το τι υπήρχε πριν από την καπιταλιστική κρίση: «πριν απ' την κρίση 4,75 δισεκατομμύρια φτωχοί υπήρχαν σε όλο τον κόσμο. Αυτό -λέει- δεν είναι καπιταλιστική κρίση. Πριν απ' την κρίση υπήρχανε ένα δισεκατομμύριο άνεργοι σε όλο τον κόσμο. Αυτό δεν είναι καπιταλιστική κρίση. Πάνω από 50% του παγκόσμιου οικονομικά ενεργού πληθυσμού εργάζεται σε επισφαλείς συνθήκες και αυτό δεν είναι καπιταλιστική κρίση». Και συνέχισε: «πάνω από 45% στον πλανήτη ανθρώπων πίνουν βρώμικο νερό και τρώνε βρώμικο ρύζι. Αυτό, συνάδελφοι, δεν είναι καπιταλιστική κρίση».

Μας λένε τώρα λοιπόν, στους εργαζόμενους, ότι αυτός ο πόνος, αυτή η δυστυχία, αυτή η μισή ζωή δεν αρκούν. Χρειάζεται η εργατική τάξη και οι εργα-

ζόμενοι να δώσουν και να βάλουν και άλλη πλάτη για να χαιρόνται τον πλούτο κάποιοι άλλοι, τα αφεντικά.

Συγκρούονται δύο κόσμοι. Αυτοί που λένε ότι οι εργαζόμενοι θα χαρούν τον πλούτο και αυτοί που λένε ότι θα σκύψουμε το κεφάλι για να χαιρόνται τα αφεντικά τον πλούτο.

Και πάμε στην παρουσία μας εδώ μέσα. Πολλοί ξέρετε ίσως καλύτερα από μένα ότι όταν η φεουδαρχία παραχώρησε στην αστική δημοκρατία με τους αγώνες που έγιναν τα κεκτημένα της, φυλάκισαν τα συνδικάτα.

Αυτά έβαλαν υλικούς όρους ύπαρξης. Δηλαδή είπαν: υπάρχει ένα συνδικάτο και νομιμοποιείται όταν διεκδικεί. Αν πάρουμε το πλαίσιο το διεκδικητικό της Ομοσπονδίας του προηγούμενου Σεπτέμβριου θα δούμε ότι πάνε το νήμα από τα μονοπώλια της ΕΟΚ στα Σύμφωνα της ΟΝΕ και της Σταθερότητας και πιστεύαμε ότι θα είχε φέρει τον τόπο ανάποδα. Δηλαδή ότι θα είχε ξεκινήσει ένα συναγερμό. Αυτό δεν έγινε.

Πάω για την οικονομία του χρόνου με τίτλους. Δύο στιγμές αξίζει να δούμε με όρους αντιπαράθεσης πολιτικής. Η μία στιγμή είναι η εξέγερση η οποία έγινε το Δεκέμβριο την οποία πολλοί και μέσα απ' δω, εκπροσωπώντας τις εθνικές παρατάξεις του κλάδου, την ξόρκισαν και προσπάθησαν να την ξεκάσουν. Να θυμάστε πάντα ότι οι φωτιές και οι σπίνες οι οποίες ξεσπούν, αυτές θα εξαγερνηθούν στο μέλλον.

Το δεύτερο που μας αφορά όλους είναι η στροφή, η συνειδητή πολιτική στροφή που έκανε η Ομοσπονδία και πήγε να υπηρετήσει ένα διάλογο με μία πολιτική νεοπλασία, με την αντιμαχόμενη παράταξη που ξορκίζει, τη ΔΑΚΕ. Αυτό είναι επιλογή του Προεδρείου της ΔΟΕ και δείχνει το νόημα και το πνεύμα που έχουν γι' αυτό που έρχεται.

Εκείνο που πρέπει να δούμε είναι όχι σε μία αγωνία των πτερυγών, για να παράγουμε ατέλειωτα μελάνια με προτάσεις. Θα συμφωνήσουμε ένα: υπάρχει, συνάδελφοι, στις οικογένειες όλων και σε όλα τα σπίτια και σε όλα τα σχολεία η ανάγκη να πάμε σε έναν συναγερμό απ' το Σεπτέμβριο; Εμείς λέμε ότι υπάρχει, γιατί πολύπλοκα, θυμάστε, ήταν οραματικές οι διεκδικήσεις μας.

Τώρα είναι: σύνταξη, ασφάλιση, μισθοί. Αυτά αγγίζουν πλέον όλους και τους βάζουν στα όρια του συναγερμού; Νομίζουμε ότι τους αγγίζουν. Το άλλο που πρέπει να πούμε όσον αφορά αυτό που λέγεται φυσιογνωμία πολιτισμού του συνδικάτου, για να μην παράγουμε φαινόμενα Προεδρείου αλάθητου, να παράγουμε όμως όρους συνολικούς, και αφορά όλους.

Εναλλαγή στη θητεία. Ο χώρος του αυτόνομου ανεξάρτητου ριζοσπαστικού συνδικαλισμού, οι Παρεμβάσεις, απ' την πρώτη χρονιά που εκπροσωπούνται το έχουν κάνει πράξη. Να μην δημιουργούμε επαγγελματικά στελέχη μέσα στον κλάδο. Να απελευθερώσει και άλλες δυνάμεις και απ' τις άλλες παρατάξεις.

Το πρώτο το κυρίαρχο είναι: σύνταξη, ασφάλιση, φάρμακα, μισθοί. Το δεύτερο: το 132 δεν έχει χρηστική αξία. Θα πρέπει στον κλάδο να μπουνη ζητήματα παιδαγωγικής και η ευθύνη ανήκει στην Αριστερά να πει: πρωινή προσεχική, παρελάσεις, όραμα του σχολείου και παιδαγωγική. Αν δεν τα πει αυτά θα έχουμε πάντα γέροντες ηγέτες στον κλάδο και Τειρεσίες αγώνων που όμως χρειάζονται όλους μας.

Αν δεν πούμε από το Σεπτέμβριο ενωτικά, μαζικά, αγωνιστικά, πάμε με τα ιερά και όσια του κλάδου να τα υπερασπίσουμε, του χρόνου στο Συνέδριο θα είναι για όλους μας χειρότερα. Να είστε καλά.

Δ. ΤΖΩΤΖΙΟΥ ΣΤ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Σήμερα βρίσκομαι εδώ ως υφορμισθία εκπαιδευτικός για να θέσω προβλη-

ματισμούς και να συνδιοργανώσουμε δράσεις με στόχο την κατάργηση της Ωρομίσθιας. Έχω την καλή πίστη πως απέναντί σας βλέπετε πρώτα απ' όλα μια εκπαιδευτικό, μια εργαζόμενη συναδέλφισσα, ισότιμη με σας. Γιατί το έργο μας μέσα στα σχολεία είναι κοινό και βάζει πάντα μπροστά τις ανάγκες και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών.

Με βάση τον παραγόμενο πλούτο που οι εργαζόμενοι παράγουν παγκόσμια, η παιδεία μας έπρεπε να έχει κάνει άλματα σε κάθε μέρος της γης. Αντιθέτως η παιδεία υποβαθμίζεται σε κατάρτιση και εμπορευματοποιείται συστηματικά και από δημόσιο και δωρεάν αγαθό για όλους τους πολίτες γίνεται ένα εργοστάσιο με ελαστικά απασχολούμενους εργαζόμενους, που παράγει εκπαιδευτικά προϊόντα για τους μαθητές που προορίζονται να είναι νέα βάρδια των ελαστικά απασχολούμενων ανασφάλιστων εργαζόμενων.

Εμείς οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί αποτελούμε τυπικό παράδειγμα των εργασιακών σχέσεων που προσπαθούν να επιβάλλουν ολοκληρωτικά σε όλους τους εργασιακού χώρους και κλάδους. Εργασιακή επισφάλεια, με απαράδεκτες συμβάσεις εργασίας, μισά ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, έμμεσοι ή άμεσοι εκβιασμοί ώστε να καμφθεί η αγωνιστικότητα μας μπροστά σε αυτό το μεσαιωνικό καθεστώς που βιώνουμε. Ένα καθεστώς όπου ο εργαζόμενος έχει μετατραπεί σε αναλώσιμο προϊόν.

Σε αυτό το μέλλον που μας επιφυλάσσουν, σε αυτό το παρόν, όπου ήδη ασφυκτιούν χιλιάδες συνάδελφοι σας, έχουμε υποχρέωση να αντιπαρεθεθούμε δυναμικά και ενωμένοι όλοι οι εκπαιδευτικοί. Αφενός, διότι πρόκειται για προπομπό ενός ακόμη πιο σκληρού εργασιακού μεσαίωνα και σε ακόμη μεγαλύτερη κλίμακα, έτσι όπως επιθυμούν οι ταγοί του νεοφιλελευθερισμού και σε αυτό το προμήνυμα δεν δικαιούμαστε να παραμένουμε σιωπηλοί. Αφετέρου, ειδικά για την εκπαίδευση, είναι ζήτημα που βρίσκεται και βάζει σε κίνδυνο τον πυρήνα της παιδείας. Τον εκπαιδευτικό, την τάξη, το σχολείο, τα παιδιά μας.

Η ωρομίσθια είναι πολιορκητικός κριός για την απαξίωση του δημόσιου σχολείου, για τη συκοφάντησή του, για την παραπέρα εξοθλίωσή του. Η συνειδητή, σχεδιασμένη, καλά φροντισμένη επιχείρηση απαξίωσης του σχολείου αποτυπώνεται με τον καλύτερο τρόπο στις εργασιακές σχέσεις που το κράτος έχει επιβάλει στις ειδικότερες του δημοτικού, στο ολοήμερο σχολείο, σε κενά της πρωινής ζώνης στη δευτεροβάθμια, στην πρόσθετη διδακτική, στον ΟΑΕΔ, στα δημόσια ΙΕΚ. Αποτυπώνεται και με το φαινόμενο να μετατρέπεται μια κανονική θέση αναπληρωτή σε δύο, τρεις, τέσσερις θέσεις ωρομίσθιων. Αποτυπώνεται στην εκφρασμένη βούληση των κυβερνήσεων να καλύπτουν τα υπαρκτά, οργανικά κενά της εκπαιδευτικής διαδικασίας, πάγιες και διαρκείς ανάγκες (πχ ολοήμερο) με ωρομίσθιους.

Τα πρόβλημα της ωρομίσθιας μας αφορά όλους όχι μονό από εργασιακή αλληλεγγύη, ανθρωπιά και ευαισθησία. Αν οι ωρομίσθιοι, που καλύπτουν τις ανάγκες του δημόσιου σχολείου σήμερα, ήταν μόνιμοι εκπαιδευτικοί οι ασφαλιστικές εισφορές θα πήγαιναν στα ασφαλιστικά ταμεία των δασκάλων. Χάνονται δηλαδή πολλά χρήματα από έναν κλάδο που συνεχώς συνταξιοδοτούνται συνάδελφοι και δεν μπαίνουν αρκετοί νέοι για να καλύψουν με τις εισφορές τους τις ανάγκες συνταξιοδότησης.

Είναι ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι υπογράφηκε το πανελλήνιο ψήφισμα των ωρομίσθιων από το σύνολο των εκπαιδευτικών. Όμως ποια θα είναι η στάση της ΔΟΕ από εδώ και πέρα για την προώθηση των αιτημάτων των ωρομίσθιων εκπαιδευτικών; Το να βρίσκεται το πάγιο αίτημα για κατάργηση της ωρομίσθιας στην ουρά του καταλόγου των δικαίων και σημαντικών αιτημάτων του κλάδου δεν είναι αρκετό.

- ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΕ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
- ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΕ ΚΥΡΙΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΑΣ.

Όλοι οι ωρομίσθιοι παίρνουμε τις αμοιβές μας με καθυστερήσεις από δύο,

ως πολλούς μήνες. Αυτή τη στιγμή όμως έχει ξεπεραστεί κάθε όριο στην επαίσχυντη αυτή πρακτική του δημοσίου εναντίον μας. Οι συνάδελφοι γαλλικής και γερμανικής γλώσσας δεν έχουν πληρωθεί ούτε ευρώ από την αρχή της χρονιάς

• ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΜΕΣΗ ΑΣΚΗΣΗ ΠΙΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΣΤΟΥΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ. ΝΑ ΑΣΚΗΘΟΥΝ ΠΙΕΣΕΙΣ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΝΔΙΚΟ ΜΕΣΟ. ΤΙ ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ ΝΑ ΠΡΑΞΕΙ Η ΔΟΕ;

Δυστυχώς, όμως τα μηνύματα που δεχόμαστε αυτή τη στιγμή δεν είναι πάντα θετικά, ενωτικά και προς αυτή την κατεύθυνση του κοινού αγώνα. Στην ημερήσια διάταξη της 78ης Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ υπάρχουν δύο πράγματα τα οποία αφορούν άμεσα τους ωρομίσθιους, και θίγουν τα επαγγελματικά μας δικαιώματα. Αναφέρεται συγκεκριμένα: «Όπου είναι δυνατόν να αναλάβουν και να διδάξουν δάσκαλοι τα αντικείμενα για τα οποία δε χρειάζονται Ειδικότητες και κατέχουν οι ίδιοι βασικές γνώσεις (π.χ. πληροφορική, θέατρο, χορός, εικαστικά κλπ)». Η πλήρης αποξίωση των πτυχίων μας και των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων. Για το συγκεκριμένο θέμα, τα λόγια είναι περιττά... Πιστεύουμε πως η θέση αυτή είναι το λιγότερο ατυχής. Δε γνωρίζουμε ποιος θέλει να εξυπηρετήσει, γνωρίζουμε όμως πως ουσιαστικά ανοίγει την πόρτα στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να αφήσει έξω από την εκπαίδευση εκατοντάδες δασκάλους ειδικοτήτων για να μειώσει το κόστος της ακόμη πιο πολύ. Η εξοικείωση των παιδιών με διάφορες μορφές της τέχνης, η έκφραση και η δημιουργικότητα τους, η δυνατότητα χρησιμοποίησης των σύγχρονων τεχνολογιών και η ανακάλυψη του κόσμου που υπάρχει έξω από τα όρια του αισθητού είναι μια πολύμορφη διαδικασία που στη βάση της υπάρχει συσσωρευμένος ο πολιτιστικός πλούτος της ανθρωπότητας. Και αυτά τα ζητήματα είναι πολύ σοβαρά για να συζητιούνται με αυτή την ελαφρότητα και να προτείνονται λύσεις με γνώμονα συντεχνιακά μικροσυμφέροντα.

• Οργανική θέση για κάθε εκπαιδευτικό ειδικότητας στο σχολείο, κλασικό και ολοήμερο. Μαζικοί διορισμοί - κανένα κενό στα σχολεία.

Επίσης, αναφορικά με τη λεγόμενη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια: «Οι συνάδελφοι των ειδικών μαθημάτων να έχουν αποδεδειγμένη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια στη διδασκαλία μικρών μαθητών και να αποτελούν μέρος του προσωπικού του σχολείου». Ποιος δίνει την Παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια όμως; Αν αυτή η επάρκεια εξασφαλίζεται από το πτυχίο μας ή έστω από δωρεάν «μετεκπαίδευση», για όσους πτυχιούχους θέλουν να εισαχθούν στην εκπαίδευση, ναι. Αυτό όμως που υπάρχει μέχρι σήμερα, είναι ότι η παιδαγωγική επάρκεια δίνεται από την ΑΣΠΑΙΤΕ (γνωστός ο τρόπος εισαγωγής σε αυτήν για την πλειοψηφία των επιτυχόντων, πανάκριβα διδάκτρα), από μεταπτυχιακά (επίσης με γνωστό τρόπο εισαγωγής, προσωπικές συνεντεύξεις, διδάκτρα, κλπ), και από μια βιομηχανία 400ωρων σεμιναρίων όπου στα περισσότερα από αυτά οι συμμετέχοντες καλούνται να πληρώσουν έως και 2500 ευρώ. Πωλείται λοιπόν η παιδαγωγική επάρκεια, σε τιμή ευκαιρίας. Είναι άλλο πράγμα να πούμε δωρεάν και για όλους παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια, ο τρόπος με τον οποίο όμως γίνεται σήμερα, δε φαίνεται να απασχολεί το προεδρείο της ΔΟΕ.

• ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΖΗΤΑΜΕ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΑΥΤΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ.

Για το δικαίωμα της συνδικαλιστικής συμμετοχής υπήρξαν στο παρελθόν διαφωνίες για το αν μπορούμε να γίνουμε δεκτοί ως μέλη από τους διδασκαλικούς συλλόγους στους οποίους ανήκει ο καθένας μας. Παρά τις απαράδεκτες θέσεις μερίδας του συνδικαλιστικού μας χώρου αυτό είναι σήμερα κατακτημένο. Το κρίσιμο όμως σημείο, που αποτελεί πρόβλημα, είναι το ψηλό -για τα λίγα € που πληρώνομαστε- αντίτιμο της ετήσιας συνδρομής στους συλλόγους.

Έχετε αναλογιστεί αν ένας ωρομίσθιος εκπαιδευτικός μπορεί να αντεπεξέλθει στα καθημερινά του έξοδα; Ενώ έχουμε το δικαίωμα να είμαστε μέλη των συλλ-

λόγων, η συνδρομή είναι απαγορευτική, αν σκεφτεί κανείς την αμοιβή μας. Είναι δύσκολο να το σκεφτούμε αυτό; Κάποιοι σύλλογοι -προς τιμή τους- πήραν την πρωτοβουλία και με απόφαση δ.σ. ή συνέλευσης μείωσαν τη συνδρομή. Οι περισσότεροι όμως όχι. Το πρόβλημα πρέπει να λυθεί κεντρικά από τη ΔΟΕ.

• **ΖΗΤΑΜΕ ΑΜΕΣΑ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ ΜΑΣ.**

Για άλλη μια χρονιά, πριν λίγες μέρες υποβάλλοντας τις αιτήσεις μας για πρόσληψη ως ωρομίσθιοι τη νέα σχολική χρονιά είμαστε υποχρεωμένοι να υπογράψουμε σημείο - δήλωση ότι δεν εργαζόμαστε σε φροντιστήρια και ωδεία. Πώς θα επιβιώσει συνάδελφισες και συνάδελφοι ο ωρομίσθιος εκπαιδευτικός όταν δεν αμείβεται περισσότερα από 300 με 400 ευρώ το μήνα από την ημιαπασχόληση του στα σχολεία μας;

• **ΤΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ Η ΔΟΕ** για αυτό το ζήτημα;

Γνωρίζετε ότι σύμφωνα με τη σύμβαση που υπογραφήσαμε δεν πληρωνόμαστε για καμιά εξωδιδακτική εργασία. Παρόλο που αυτό είναι σαφές, πολλοί συνάδελφοι ωρομίσθιοι αναγκάζονται από τους διευθυντές τους και τους υπευθύνους ολοήμερων να εκτελούν τέτοιες εργασίες. Η εγκύκλιος που αφορά στη λειτουργία του ολοήμερου, έντεκνα αναφέρει τη λέξη ειδικότητες και όχι βέβαια τη λέξη ωρομίσθιοι (γιατί αυτό θα ήταν παράνομο) και καθορίζει τον τρόπο που αναθέτονται οι εφημερίες στις ειδικότητες. Αυτό όμως, στην πράξη εκλαμβάνεται σαν να αφορά τους ωρομίσθιους. Όπου έχουμε απευθυνθεί για νομική συμβουλή πάνω σε αυτό το θέμα, μας έχουν πει ότι είναι ξεκάθαρο, ισχύει ο νόμος που λέει ότι οι ωρομίσθιοι κάνουν μόνο τις διδακτικές τους ώρες και η συγκεκριμένη εγκύκλιος δεν μας αφορά. Έχουμε στείλει στο υπουργείο επιστολή και ζητάμε διευκρίνηση για το θέμα αυτό.

• **ΖΗΤΑΜΕ Η ΔΟΕ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΘΕΣΗ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ. ΚΑΙ ΑΝ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΟΕ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΟΙ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΦΗΜΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΤΕ ΝΑ ΔΙΚΕΔΙΚΗΣΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΠΛΗΡΩΝΟΜΑΣΤΕ.**

Σας παρουσίασα όλους τους λόγους, συνάδελφοι, για τους οποίους πρέπει να σκύψετε πάνω στα προβλήματα μας! Πρέπει να σταματήσει εδώ αυτή η κατάσταση της διαφοροποίησης μας από το σύνολο των μόνιμων εκπαιδευτικών και να πάρете θέση! Μετά από τις κινήσεις που έχουν γίνει από την πρωτοβουλία της Θεσσαλονίκης και το συντονιστικό της Αθήνας, η φωνή μας ακούγεται περισσότερο, η πλειοψηφία των ανθρώπων (γονείς, παιδιά, εκπαιδευτικοί, απλοί πολίτες) πανελλαδικά γνωρίζουν ποια είναι τα προβλήματα μας και όλο και περισσότεροι έρχονται στο πλευρό μας. Την ηθική συμπαράσταση την έχουμε. Από δω και πέρα η υπεύθυνη υποστήριξή σας πρέπει να είναι δεδομένη! Ήρθε η ώρα για πράξεις που θα φέρουν λύσεις! Ήρθε η ώρα να πράξουμε μαζί! Αναμένουμε με αγωνία να πληροφορηθούμε τις αποφάσεις της ΔΟΕ πάνω στα κρίρια αυτά ζητήματα.

Απατούμε μια χρονιά γεμάτη από κινητοποιήσεις για τα ζητήματα που «καίνε» τους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς. Ενωμένοι και δυναμικά να παλέψουμε για: **ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΑΣ, ΚΑΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΕΛΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΠΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ.**

Τουτόχρονα, απαιτούμε άμεσες και αποτελεσματικές κινήσεις με κάθε νόμιμο μέσο για την προάσπιση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών για τα ζητήματα που προαναφέρθηκαν».

ΖΕΤΤΑ ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

«ΧΡΥΣ. ΣΜΥΡΝΗΣ»

Από το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νέας Σμύρνης,

Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Σύσπειρώσεις.

Συναδέλφισσες- συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια ενημέρωση και θέλω την προσοχή σας. Θέλω να ενημερώσω το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ και το σώμα για την πολιτική παρενόχληση που δέχθηκε ο Σύλλογός μας με αφορμή την απόφαση συμπαράστασης που εξέδωσε για το 132ο Δημοτικό Σχολείο της Γκράβας. Ακολούθησε δημοσίευμα αναγνώστη στην εφημερίδα ΕΠΙΚΑΙΡΑ της Νέας Σμύρνης με τίτλο: «Η αλήθεια για το αλβανικό σχολείο της Γκράβας» όπου πέρα από το ότι επαναλαμβάνονται τα ψεύδη που διαδίδουν οι ακροδεξιοί για το 132, στην ουσία στοχοποιεί το Σύλλογό μας και εμένα προσωπικά. Θα καταθέσω στο Προεδρείο την απάντησή του Συλλόγου μας (η οποία θα δημοσιευτεί στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας) μαζί με το κατάπτυστο δημοσίευμα για να ενημερώσω εσάς και το Προεδρείο όχι για κανέναν άλλο λόγο αλλά γιατί, εκτιμώ ότι θα έχουμε και άλλα τέτοια κρούσματα ακροδεξιών πιέσεων και σε άλλους Συλλόγους στο άμεσο μέλλον. Όσον αφορά τα πεπραγμένα:

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι

Είμαστε σε εποχή που, κυρίαρχο στοιχείο της είναι η αστάθεια. Το περιβάλλον μας, είναι η παγκόσμια οικονομική κρίση και δεν έχουμε δει ακόμη τα χειρότερα. Όπου οι κυβερνώντες, λένε χωρίς να ντρέπονται, ότι πρέπει να συνηθίσουμε για πρώτη φορά στην σύγχρονη ιστορία, στο ότι οι επόμενες γενιές θα ζήσουν χειρότερα! Είμαστε σε μια εποχή όπου γίνεται φανερό ότι κυβερνούν μειοψηφίες. Το δείχνουν πεντακάθαρα τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών σε όλη Ε.Ε. Κυβερνούν μειοψηφίες ιδιαίτερα επικίνδυνες και επιθετικές. Στην Ελλάδα, μετά τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών όπου το ποσοστό της ΝΔ κατέρρευσε κατά 9 μονάδες, η ομολογημένη πρόθεση της κυβέρνησης είναι η φυγή προς τα μπρος με ακόμα μεγαλύτερες επιθέσεις.

Όμως είμαστε σε εποχή που συσσωρεύεται πολύς θυμός μέσα στον κόσμο. Μια εποχή που συσσωρεύεται οργή μέσα στην κοινωνία, που εγκυμονεί και εξεγέρσεις όπως την εξέγερση του Δεκεμβρη, μετά τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Η κυβέρνηση της ΝΔ με τη συναίνεση και τη στήριξη του ΠΑΣΟΚ επιχειρεί να διαχειριστεί την οργή και να την αποπροσανατολίσει. Ακολουθεί την παλιά, κλασική συνταγή: με ελεγχόμενο και συστηματικό τρόπο, επιχειρεί να στρέψει την αγανάκτηση ενάντια στον πιο αδύναμο κρίκο αυτής της κοινωνίας. Αυτός είναι σήμερα οι μετανάστες.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι

Η πιο αδύναμη κυβέρνηση θα επιχειρήσει να χτυπήσει σε όσα περισσότερα μέτωπα μπορεί. Στα εργασιακά. Στα ασφαλιστικά. Στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, στις ελευθερίες. Να στρέψει τον ένα εργαζόμενο εναντίον του άλλου. Να φέρει τους έλληνες εργαζόμενους απέναντι με τους μετανάστες. Αν πετύχει, τότε, μπορεί να έχει ελπίδες να διαχειριστεί την κατάσταση φορτώνοντας τα βάρη της κρίσης στις πλάτες μας.

Αυτό είναι το περιβάλλον, στο οποίο θα βαδίσουμε το επόμενο διάστημα και εμείς. Και έχει μεγάλη σημασία τι σκοπεύουν να κάνουν τα συνδικάτα σε ένα τέτοιο τοπίο. Γι αυτό, ας δούμε τον απολογισμό της Ομοσπονδίας μας για να εκτιμήσουμε τι ελπίδες έχουμε για την επόμενη περίοδο.

Έχω να ρωτήσω και το Προεδρείο και τους συναδέλφους της ΠΑΣΚ, από τους οποίους άκουσα πολλά. Πώς θα πάμε παρακάτω, πώς θα αντιμετωπίσουμε τη λαίλαπα που περιγράψουμε ότι έρχεται, εάν η λογική η οποία επικρατήσει είναι αυτή που επικρατούσε την προηγούμενη περίοδο;

Γιατί, τα πεπραγμένα της ΔΟΕ είναι «μη πεπραγμένα».

Αυτό που συνέβη ήταν ότι, όταν η οργή της εξέγερσης του Δεκεμβρη, τσαλάκωσε το κυνικό προφίλ του Στυλιανίδη, η κυβέρνηση τον άλλαξε με ένα πιο νέο -ωραίο -συναντικτικό, το Σηλιωτόπουλο και ζήτησε στήριξη από τα κόμματα της αντιπολίτευσης και τα συνδικάτα για να ξαναστήσει το χαμένο της κύρος να σταθεροποιηθεί να ξαναστήσει τη δυνατότητα της να ισχυρίζεται ότι δεν κυβερνά μόνο με την καταστολή το ξύλο και τα χημικά, αλλά με συναίνεση, γιατί οι αγρότες άρχιζαν να παραδειγματίζονται από το Δεκέμβρη. Τα κόμματα της

αντιπολίτευσης έδωσαν τη βοήθεια αυτή, στο βαθμό που αναλογούσε στον καθένα. Και όσον αφορά τους μαθητές και όσον αφορά τους αγρότες.

Τα συνδικάτα; Η ΓΣΕΕ, ήδη από τις 10 Δεκεμβρή είχε δηλώσει την πρόθεση της όταν ανέστειλε την προγραμματισμένη απεργιακή διαδήλωση, για να μη γίνουν επεισόδια. Κι ύστερα ήρθε ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ... Η ΟΛΜΕ δεν έδωσε αυτή τη βοήθεια. Η ΔΟΕ την έδωσε. Στις αρχές Φλεβάρη, το Δ.Σ. της ΔΟΕ πήγε στο διάλογο. Το ίδιο και η μεταλλαγμένη ΠΟΣΔΕΠ.

Ποιες ήταν οι προθέσεις της κυβέρνησης; Φαίνονται από το ότι, στη διάρκεια που εξελίσσονταν ο διάλογος, η κυβέρνηση της ΝΔ ανακοίνωσε το πάγωμα των μισθών και των συντάξεων, προχώρησε σε νέα Υπ. Απόφαση για τα νηπιαγωγεία που προωθεί την ιδιωτικοποίηση τους, σε επέκταση της απλήρωτης ωρομίσθιας, ανακοίνωσε την περικοπή της κάλυψης των ιατρικών εξετάσεων. Αντί να αποτελέσουν αυτά «αιτία πολέμου» για την ΔΟΕ, βρίσκεται ακόμα εκεί -στο διάλογο- επιζητώντας σε ξεροκόμματα. «Θύμα» του Διαλόγου ήταν τα νηπιαγωγεία.

Μετά την πρώτη στάση εργασίας 23/9 για την κατάσταση στα Νηπιαγωγεία, το θέμα ξεχάστηκε. Ξεχάστηκαν τα προνήπια, ξεχάστηκε η μάχη και οι στάσεις εργασίας για το 7-8, και η στήριξη των συναδέλφων, ξεχάστηκε το θέμα του ωραρίου. Το Συντονιστικό των Νηπιαγωγών, λοιπόν, πήρε πρωτοβουλία και έκανε αυτό που έπρεπε να κάνει, εφ' όσον η ΔΟΕ ήταν στον ύπνο του Διαλόγου. Οργάνωσε τη συνάντηση στη Μαράσλειο, με στήριξη από 23 πρωτοβάθμιους Συλλόγους. Επεξεργάστηκε θέσεις για να τεθούν στις Γενικές Συνελεύσεις και τα Δ.Σ. των Συλλόγων. Ξεκίνησε συγκέντρωση υπογραφών νηπιαγωγών σε σχέδιο νόμου για την κατοχύρωση ωραρίου. Ξεκίνησε στήριμο επιτροπών νηπιαγωγών σε συλλόγους. Οργάνωσε μαζί με το Συντονιστικό ωρομισθιών τη συγκέντρωση στο Σύνταγμα στις 30 Μάη, μέσα στην καρδιά της προεκλογικής περιόδου. Ζήτησε από τη ΔΟΕ, να αναδείξει το θέμα των προνηπίων και νηπίων που πετιούνται έξω από το Δημόσιο νηπιαγωγείο με ειδική αφίσα και γράμμα στους γονείς.

Ποια ήταν η στάση του Δ.Σ. της ΔΟΕ απέναντι σ' αυτή την κίνηση της βάσης; Η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ έφτασαν στο σημείο να πάρουν απόφαση στο Δ.Σ. της ΔΟΕ με την οποία καταγγέλλουν τη συλλογή υπογραφών ως άσχετη με τα αιτήματα του κλάδου! Τα αιτήματα που οι ίδιοι ξέχασαν περνώντας την πόρτα του γραφείου του ΥΠΕΠΘ. Μόνο μετά από κατακραυγή, έδωσαν τυπικά (και όχι ουσιαστικά) στήριξη, στην κινητοποίηση της 30 Μάη.

Μήπως όμως το πρόβλημα το έχουν μόνο οι Νηπιαγωγοί; Μήπως η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ αγκάλιασε, φέρθηκε διαφορετικά σε άλλο κομμάτι του κλάδου, τους ωρομισθίους που κινητοποιήθηκαν για τα καυτά τους προβλήματα με το Συντονιστικό τους; Η απάντηση είναι ΟΧΙ.

Μήπως πάρθηκε κάποια σοβαρή πρωτοβουλία για τα φάρμακα π.χ. ή για τα ταμεία για το 0% αυξήσεις; Η απάντηση είναι ΟΧΙ.

Με αυτή τη στάση της όμως, η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ το μόνο που καταφέρνει είναι να δίνει χέρι βοήθειας στην ιδιαίτερα επιθετική κυβέρνηση της ΝΔ. Συναδέλφισσες - συνάδελφοι

Η επόμενη χρονιά θα είναι δύσκολη. Αν η πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ θέλει να συνεχίσει στο δρόμο που του χάραξε ο Σηλιωτόπουλος, τότε ας μας το πει καθαρά να το ξέρουμε.

Εμείς, στηρίξαμε και στηρίζουμε τα πεπραγμένα της βάσης. Τα πεπραγμένα του Συντονιστικού των Νηπιαγωγών, τα πεπραγμένα του Συντονιστικού των Ωρομισθίων και θα παλέψουμε για να είναι αυτά τα πεπραγμένα πολύ αποτελεσματικότερα την επόμενη χρονιά. Γιατί η μόνη ελπίδα του κλάδου μας, η μόνη ελπίδα των εργαζόμενων είναι να πάρουν οι ίδιοι στα χέρια τους, τους αγώνες τους.

Κ. ΡΕΠΠΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ΑΘΗΝΑ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, πριν λίγους μήνες, αρχές σχεδόν τούτης της

σχολικής χρονιάς, οι πρωτοσέλιδοι τίτλοι των εφημερίδων προανήγγειλαν την κρίση. Σήμερα λίγο καιρό μετά, τα οικονομικά επιτελεία αναγνωρίζουν πως όλες οι αρτηρίες του συστήματος έχουν θρόμβωση.

Το πολιτικό και οικονομικό προσωπικό του συστήματος έχει επιλέξει να σώσει το βαριά ασθενή του, βάζοντας στο χειρουργικό κρεβάτι όλους εμάς τους εργαζόμενους, συνάδελφοι. Είμαστε το by pass τους, θέλουμε δεν θέλουμε να το παραδεχτούμε. Είμαστε οι αρτηρίες που θα καρτομηθούν για να μπορούν να αντικαταστήσουν τις δικές τους φραγμένες.

Γι' αυτό άλλωστε και το 2010 θα ξαναπάρομε μηδέν ευρώ όπως και το 2009. Την ίδια στιγμή που θα πελαύνει η φορομνηξία, την ίδια στιγμή που θα μας τα παίρνουν από κάθε πάντα, από το κτηματολόγιο μέχρι τα τέλη των δήμων.

Γι' αυτό και η ελαστική εργασία θα γιγαντώνεται. Το δημόσιο γέμισε Κούνεβες με ελληνική ή άλλη υπηκοότητα. Το δημόσιο, όχι μόνο το ιδιωτικό. Γι' αυτό και η ωρομίσθια έχει φθάσει σε δυσθεώρητα ύψη στο ελληνικό σχολείο. Και επειδή βρίσκεται στην γκρίζα ζώνη, στη ζώνη μετά τις μία, δεν την κάνει ανύπαρκτη. Είναι απλώς ανοργάνωτη. Και κάθε φορά που επιδιώκει να οργανωθεί στα σοβαρά, όπως και τώρα, βρίσκει το συνδικάτο απέναντι της. Ίσως γιατί οι κυρίαρχες συνδικαλιστικές δυνάμεις θεωρούν την ωρομίσθια τον πιο αδύναμο κρίκο και επομένως αυτόν που θα «δώσουν» πιο εύκολα στην κυβέρνηση, όπως έγινε στον ΟΤΕ πριν λίγα χρόνια.

Γι' αυτό ένα χρόνο μετά από το νόμο Πετραλιά για την ασφάλιση, η Ευρωπαϊκή Ένωση μας ειρωνεύεται κανονικά και ζητά απ' την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να πάρει επιτέλους μέτρα για το ασφαλιστικό. Γιατί, λέει, αυτά που πήρε πριν δεν ήταν επαρκή!!!

Δεν τα λέμε εμείς αυτά, συνάδελφοι. Τα λέει ο Αλμούνια, αλλά τα λέει και ο Ομπάμα, όπως τα λέει και ο Σαρκοζί. Τα λέει ολόκληρο το πολιτικό προσωπικό της σοσιαλδημοκρατίας και του νεοφιλελευθερισμού, θέλετε δεν θέλετε να το παραδεχθείτε. Μόνο ο επικοινωνιακός τρόπος διαφέρει στην πραγματικότητα.

Άκουσα με πολλή προσοχή, συνάδελφοι, στη χθεσινή πανηγυρική, το Υπουργείο Παιδείας, την Αξιωματική Αντιπολίτευση που ευελπιστεί να είναι η επόμενη κυβέρνηση, τα κόμματα σας, καθώς επίσης και διάβασα τη συνέντευξη του Μπαμπινιώτη και τα περίφημα πορίσματα που ετοιμάζονται από τον εθνικό διάλογο που η ΔΟΕ έχει βάλει, με την υπογραφή της ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, τη σφραγίδα της σε αυτόν.

Το σχολείο που περιγράφουν τα κόμματα σας, συνάδελφοι, είναι απελπιστικά ίδιο και βαθιά συντηρητικό, γιατί ζητάτε να κρατάμε όλα τα παιδιά μέχρι τις 4 μ.μ., όπως προαναγγέλλεται, όχι γιατί αυτό απαιτούν οι μορφωτικές τους ανάγκες αλλά γιατί ο εργοδότης, πρέπει να είναι ελεύθερος, να ισοπεδώνει τους γονείς τους, τους όρους και τους χρόνους εργασίας τους. Κι αυτό εσείς το λέτε προοδευτικό;

Γιατί όταν μιλάτε για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή τάχα μου από τώρα, χωρίς μια κουβέντα για κτίρια, διορισμούς, κατοχύρωση ωραρίων και εργασιακών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών, τότε ανοίγετε απλά το μεγάλο φαγοπότη των σχολαρχών, των δήμων και της αποκέντρωσης. Κι αυτό το λέτε προοδευτικό;

Γιατί καταργήσατε τις τάξεις υποδοχής, επιτεθήκατε στη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας στο Ι32, στη ριζοσπαστική παιδαγωγική των Συλλόγων Διδασκόντων, ετοιμάζεστε να βάλετε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης τους μετανάστες και τα παιδιά τους για τα οποία τόσο κόπτεστε. Ανακηρύξατε μηδενική ανοχή στη «λαθρομετανάστευση». Εισάγετε καινούργιο όρο για τους οικονομικούς και πολιτικούς μετανάστες. Κι αυτό το λέτε προοδευτικό;

Γιατί στραγγάλισατε οικονομικά την εκπαίδευση και εισάγετε την λογική του ελεύθερου προϋπολογισμού κι αυτό το λέτε προοδευτικό;

Γιατί μιλήσατε για υποχρεωτική επιμόρφωση διογκώνοντας έτσι στην ουσία το ωράριο εργασίας. Κι αυτό το λέτε προοδευτικό;

Γιατί μιλάτε και κλείνετε την αξιολόγηση σε όλες τις πτώσεις, προετοιμάσατε το φοβισμένο, υποταγμένο δάσκαλο, συνεπή στις άνωθεν εντολές.

Προετοιμάσατε πολλούς μικρούς και μεγάλους Γιουτλάκηδες, για να εξοφάνισουν τους Συλλόγους Διδασκόντων που ταλαιώνουν να 'ρθουν σε κόντρα με τα κρατικά κριτήρια για την εκπαίδευση κι αυτό το λέτε προοδευτικό;

Όλα αυτά είναι η περιγραφή νόμων και διαταγμάτων που ψηφίστηκαν επί κυβέρνησης Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, εξαγγελιών, αλλά και του περιβόητου διαλόγου που συμμετέχει η ΔΟΕ.

Είναι ταυτόχρονα η μετάλλαξη ενός διεκδικητικού πλαισίου που ετοιμάζει την επόμενη ημέρα και έτσι το δωδεκάχρονο σχολείο για όλους, το σχολείο των ίσων και των όλων μετατράπηκε στο ολοήμερο παιδοφυλακτήριο και την ίδια στιγμή τα 1.400 ευρώ καθαρά στο νεοδιόριστο έγιναν νέο ενιαίο μισθολόγιο.

Η απεργία του 2006, οι χιλιάδες απεργού του ασφαλιστικού, οι νοσοκομειακοί και πολύ περισσότερο ο εξεγερτικός Δεκέμβρης έδωσαν ένα μεγάλο στοίχημα. Την ανατροπή της επίθεσης. Το σήμερα είναι διαφορετικό από το χθες και το αύριο, συνάδελφοι, ακόμα χειρότερο αν το εργατικό κίνημα δεν αντεπιτεθεί.

Εμείς θα συμβάλλουμε για τη μαχητική αναμέτρηση των εργαζόμενων με την κοινωνική λεηλασία. Με επίγνωση των δυσκολιών, των ανεπαρκειών, αλλά και των όρων, θα βάλουμε πλάτη για ένα ισχυρό πανεκπαιδευτικό μέτωπο, σε συντονισμό με ό,τι κινείται σε ολόκληρο το εργατικό κίνημα, για την αυτοοργάνωση των συναδέλφων, για ένα σοβαρό, μαχητικό απεργιακό αγώνα διάρκειας που δε θα φοβηθεί να διεκδικήσει τις ανάγκες και τα δικαιώματα της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Η ιστορία δεν είναι τηλεοπτικό σλόγκαν των 30 δευτερολέπτων. Η ιστορία είναι μια μεγάλη ή πολλές μεγάλες αφηγήσεις. Σε αυτές εμείς θα συμβάλλουμε με τις δυσκολίες, τις ανεπάρκειες, τα αναπάντητα ερωτήματα. Θα συμβάλλουμε όχι μόνο για να πραγματοποιηθούν μεγάλοι απεργιακοί αγώνες, μαχητικής αναμέτρησης, αλλά για να μπορέσουν επιτέλους και να νικήσουν. Ευχαριστώ

Β. ΜΑΚΡΗΣ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΣΤΟ Δ.Σ.

Λοιπόν συνάδελφοι, ένα πρωινό του Φεβρουαρίου του 1999, κρύο πρωινό, μια καθηγήτρια Πανεπιστημίου στην Αμερική βρέθηκε μπροστά σε 100 φοιτητές που διαδήλωναν ενάντια στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου και την Σύνοδο του Νταβός που γενικότερα την παγκοσμιοποίηση. Ήταν μια χρυσή εποχή. Ακούστε έχει ενδιαφέρον.

Η παγκοσμιοποίηση είχε καρποφορήσει, τα εμπορικά σύνορα είχαν πέσει ανοίγοντας τεράστιες αγορές για τα δυτικά προϊόντα, τα προϊόντα έφταναν στις αγορές της Δύσης φτιαγμένα από τα δισεκατομμύρια των απόκληρων του πλανήτη, οι αγορές έσφουζαν, ο ανταγωνισμός λειτουργούσε, τα χρηματιστήρια κάλπάζαν, το Ντάουν Τζόουνς είχε σπάσει το ιστορικό ρεκόρ των 10.000 μονάδων. Η ασίφωρος ανάπτυξη ήταν πραγματικότητα.

Η καθηγήτρια ειδικευμένη σε θέματα διεθνούς επιχειρηματικής δραστηριότητας με έμφαση στα κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα που αφορούν το επιχειρείν, έστρεψε απαξιωτικά το βλέμμα της στους 100 περιέργους ακτιβιστές.

Μέχρι που μια κοπέλα τη ρώτησε: ποιος έφτιαξε το μπλουζάκι που φοράς; Μήπως ένα μικρό παιδί στο Βιετνάμ αλυσοδεμένο, χωρίς φαγητό και νερό πάνω στη ραπτομηχανή του; Μήπως μια Ινδή που την αφήνουνε δύο φορές τη μέρα να πάει στην τουαλέτα, μένει μαζί με άλλες 12 και δουλεύει 90 ώρες την εβδομάδα; Τρελάθηκε η κοπέλα, η κυρία. Ψάχνοντας ανακάλυψε ότι όλα αυτά είναι αλήθεια. Καλά πώς εγώ η καθηγήτρια δεν τα ήξερα; Πού ζούσα;

Εμείς αν συνεχίσουμε, συνάδελφοι, το ψάξιμο και τα ερωτήματα απέναντι σε μια κοινωνία που απ' τη δυστυχημένη αφθονία της έχει παράξει, έχει παράξει άφθονη δυστυχία και δυστυχημένους, θα δούμε ότι μαζί με το Βιετναμζάκι βρίσκονται οι Κινέζοι οι εργάτες της Γκουαντόγκ, που πληρώνονται ένα πεντακο-

οιστό της τελικής αξίας ενός γυναικείου εσώρουκου που πουλιέται στα Carrefour με 20 ευρώ. Δηλαδή 500 Κινέζοι εργάτες αξίζουν 20 ευρώ στο σύγχρονο σύστημα της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης.

Θα βρούμε την Κωνσταντίνα Κούνεβα που την κάψανε επειδή τόλμησε να μιλήσει για την εκμετάλλευση και χρειάστηκαν 5 καταλήψεις και χρειαστήκανε 100 και πλέον σωματεία που δεν τα υποστήριξε και τα κατήγγειλε η ΓΣΕΕ για να μπορέσουμε να έχουμε ένα μικρό βήμα.

Ακόμα θα δει κανένας ότι στον ίδιο δρόμο μαζί με το Βιετναμζάκι και τους Κινέζους και την Κωνσταντίνα Κούνεβα βρίσκεται η ωρομίσθια της Σάμου που δούλευε Δευτέρα - Τρίτη στη Σάμο και ταξίδευε Σαββατοκύριακα για να πάει στο νησί της στη Λευκάδα και τούμπαλιν πάλι πίσω Τρίτη - Τετάρτη - Πέμπτη.

Θα βρει την απλήρωτη καθηγήτρια των Γαλλικών - Γερμανικών που στάθηκε μπροστά χθες στην εκπρόσωπο του Υπουργείου. Θα βρει το stage, το βραδινό ντελιβέρ, τον μετανάστη γονιό του 132 που τουλάχιστον έδωσε με το ζόρι απ' το σχολείο μέσα που πήγαινε να μάθει απ' τους δασκάλους Ελληνικά και το παιδί του μάθαινε τη μητρική του γλώσσα.

Θα δει επίσης το φοιτητή με το ανοιγμένο κεφάλι στο δρόμο γιατί η καταστολή γίνεται εργαλείο εφαρμογής του νόμου. Η καταστολή είναι ο ίδιος ο νόμος.

Και τέλος ο' αυτή την ίδια αναζήτηση, γιατί εδώ βρισκόμαστε συνάδελφοι, θα βρούμε δυο Κουβανούς να συζητάνε αντικρίζοντας τον Ατλαντικό. Λέει ο ένας: Ρε φίλε, τελικά οι δυτικοί λέγανε την αλήθεια για τον υπαρκτό σοσιαλισμό. Και ο άλλος του απαντάει: Δυστυχώς οι δικοί μας λέγανε όμως την αλήθεια για τον καπιταλισμό.

Εδώ βρισκόμαστε συνάδελφοι, σε έναν κόμπο της ιστορίας, σε έναν κόμπο της ιστορίας. Πώς απαντάμε; Σε μια παγκόσμια μεταπολίτευση, που τελικά δεν είναι το τέλος αλλά η αρχή της ιστορίας. Αμήχανοι, απογυμνωμένοι, με σακάτικο πείσμα και πληγωμένες ελπίδες.

Οι άλλοι απαντάνε. Η Σύνοδος του Λουξεμβούργου απάντησε. Γενίκευση της εκ περιτροπής εργασίας, καθήλωση των μισθών και μείωση των εργοδοτικών εισφορών. Προσαρμογή του δημόσιου τομέα στις επιχειρηματικές ανάγκες. Διεύρυνση της ελαστικής απασχόλησης. Κατάρτιση και επανακατάρτιση με ευθύνη των εργαζομένων και χρηματοδότηση επιχειρήσεων, ιδιωτών και μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Οι Μπαμπινιώτηδες απαντάνε: Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, αξιολόγηση των μαθητών, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού. Υποχρεωτική επιμόρφωση για να μας βάλουν στο μυαλό αυτά που θέλουν. Επιμήκυνση ωραρίου. Βιβλία σταθμισμένα με δεξιότητες.

Χθες ζήσαμε εδώ, συνάδελφοι, και απαντάνε επίσης, απαντήσανε και πήραν θέση χθες οι εταίροι του μπλοκ εξουσίας. Από τη μια, είχε το θράσος η εκπρόσωπος του Υπουργείου να μην πάρει θέση ούτε για το 132, να μην πάρει θέση ούτε για τους νηπιαγωγούς.

Είναι ντροπή, είναι ντροπή και αποδεικνύει ότι η θέση μας για το να μην γίνονται πανηγυρικές εκδηλώσεις, να μην καλούμε τους εργοδότες μας, γιατί τους εργοδότες μας τους έχουμε ζήσει, μας χτύπησαν με τα ΜΑΤ, μας είπαν ανέντιμοι και συνεχίζουμε να τους καλούμε. Και είπε ότι έχουμε πολλά διαρθρωτικά προβλήματα που πρέπει να λύσουμε.

Ξέρετε, συνάδελφοι, ποια είναι τα διαρθρωτικά προβλήματα, γιατί τα είπα με μια λέξη, πολύ μανταζεριστακα. Τα διαρθρωτικά προβλήματα είναι τέσσερα στην ελληνική κοινωνία. Πρώτον: πρέπει να μειωθούν οι δαπάνες πάση θυσία. Δεύτερον: πρέπει να μειωθούν οι μισθοί πάση θυσία. Τρίτον: πρέπει να αλλάξει το ασφαλιστικό σύστημα πάση θυσία και τέταρτον: πρέπει να χτυπηθούν τα συνδικάτα πάση θυσία. Είναι μοχλός που εμποδίζει τις διαρθρωτικές υπόλοιπες αλλαγές.

Την ίδια ώρα η κυρία Διαμαντοπούλου μας είπε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ. Ναι, είναι εδώ, γιατί όμως; Για να λέει ότι καταργήσαμε τον επιθεωρητισμό και

να μιλάει για τη σύγχρονη αξιολόγηση; Να λέει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ για ένα δημόσιο σχολείο αλλά όχι ακριβώς κρατικό με περιφερειακή διαχείριση των προ-ολήψεων; Για ένα σχολείο που θα χρηματοδοτηθεί αλλά με δικό του προϋπολογισμό και με 15% περιφερειακό πρόγραμμα; Αυτή, συνάδελφοι, είναι η απάντηση. Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, τι θα κάνει; Οα κάνει αυτά που είπε η κυρία Διαμαντοπούλου; Αυτά είναι νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα, συνάδελφοι.

Μια κοινή αντίληψη και επίσης κοινή αντίληψη και απάντηση απέναντι στην κρίση. Η μία είπε: στο τέλος της τετραετίας θα δώσουμε το 5%, τα ξανακούσαμε αυτά και η άλλη κυρία είπε: όταν το επιτρέψουν οι συνθήκες του Υπουργείου.

Συνάδελφοι, βέβαια το κορυφαίο ίσως της συνάντησης ήταν η τοποθέτηση για την ωραία ατμόσφαιρα του υπεύθυνου της Νέας Δημοκρατίας, ακριβώς για να διασκεδάσει το κλίμα ότι δεν μπορούσε να ακούσει τα συνθήματα για τον Τεμπονέρα και έβαλε ότι οι καταλήψεις και οι απεργίες είναι υπεύθυνες για τις δολοφονίες των τραμπούκων της Νέας Δημοκρατίας.

Συνάδελφοι, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ πώς απάντησε σε αυτά; Πώς απάντησε στα διακυβεύματα της φετινής περιόδου; Πώς απάντησε στο ζήτημα ότι μπροστά μας υπήρχε το πρόβλημα του ΟΠΑΔ; Απάντησε με την 24ωρη της ΑΔΕΔΥ.

Πώς απάντησε ενώ υπήρχε η πρόταση για καταλήψεις των Ταμείων για το ζήτημα του εφάπαξ και των Ταμείων που καταρρέουν εξαιτίας των πολιτικών τους; Απάντησε με την απεργία της ΑΔΕΔΥ. Πώς απάντησε για το ζήτημα των 400άωρων σεμιναρίων; Έβγαλε μια απόφαση αλλά την ίδια στιγμή υπεράσπισε το τι έγινε στο Μαρσάλειο και την καταγγελία του Μαρασλείου απέναντι στους φοιτητές που πήγανε να μπλοκάρουν το πρόγραμμα.

Τι έκανε για την προσχολική αγωγή; Έβγαλε μια απόφαση τον Σεπτέμβρη και την ίδια στιγμή, την ώρα ακριβώς του διαλόγου υπογραφόταν από πίσω η υπουργική απόφαση που πουλάει τα προνήπια και τα νήπια στους ιδιώτες και τους δήμους. Το δίχρονο το νηπιαγωγείο πάει περίπατο.

Και την ίδια ακριβώς στιγμή έκανε ένα πόλεμο απέναντι στο συντονισμό των νηπιαγωγών που ήταν, όπως είπε χθες η συναδέλφισσα, ώριμο τέκνο της ανάγκης και της οργής, γιατί τα προβλήματα υπάρχουν και δεν περιμένουν κανένα γραφειοκρατικό όργανο να τα υλοποιήσει αλλά οι ίδιοι οι άνθρωποι κινούνται απ' αυτό.

Τι έκανε για τα βιβλία; Απάντησε με την έρευνα του ΙΠΕΜ. Μια έρευνα που απέναντι στη ρητορική γνώση και τα βιβλία της ταξικής επιλογής, απάντησε πρόχειρα και ενοχοποιητικά για τον εκπαιδευτικό χτυπώντας κάθε διαφωνία απέναντι σ' αυτό το ερωτηματολόγιο.

Πώς απάντησε απέναντι στα εργασιακά δικαιώματα για τα οποία πήρε δήθεν μια απόφαση; Απάντησε χωρίς να καταγγείλει σοβαρές ιστορίες απέναντι σε προϊστάμενους, χωρίς να οργανώσει τον αγώνα ενάντια στις υπερωρίες.

Συνάδελφοι, μέσα σ' αυτό το διάλογο, ουσιαστικά την ίδια ώρα που το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ μιλάει για κοινό συνδικάτο υπονόμεισε το πανεκπαιδευτικό μέτωπο με τη στάση του στο διάλογο. Την ίδια ώρα που μιλάει και παίρνει δήθεν αποφάσεις... Πρέπει να απαντήσει ο Πρόεδρος όμως σε δυο ζητήματα. Και θέλω να τα ακούσει συνάδελφε. Με συσκότιση των πραγματικών προβλημάτων, με νομιμοποίηση του ανασχηματισμού του Καραμανλή και ρωτάω συνάδελφε.

Ο διάλογος γιατί μίλησε ο Πρόεδρος χθες για το Υπόμνημα. Καταρχήν πρέπει να πω ότι αυτό το περίφημο Υπόμνημα, ακούστε το λίγο αυτό, έχει πολύ ενδιαφέρον. Στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ αποφασίστηκε να σταλούν στο Υπουργείο τα αιτήματα του κλάδου όπως καταγράφηκαν στο Δ.Σ. της ΔΟΕ το Σεπτέμβριο του 2008.

Το κείμενο που στάλθηκε έσβησε κατά λάθος τον τίτλο και στο site της ΔΟΕ γράφτηκε από πάνω Υπόμνημα. Στην πραγματικότητα, συνάδελφοι, το ερώτημα είναι το εξής: Στείλαμε τα αιτήματα του κλάδου, όπως καταγράφηκαν το Σεπτέμβρη του 2008. Απέναντι στα αιτήματα αυτά τι πήγατε και συζητήσατε; Μή-

πως την προσυμφωνημένη ατζέντα για τα τέσσερα ζητήματα που σας έβαλαν να συζητήσετε; Και για τα οποία τοποθετηθήκατε χθες;

Τελειώνω με το εξής: Το ερώτημα αντιστρέφεται. Εφόσον τίποτε απ' τα πραγματικά αιτήματα του κλάδου δεν έχει υλοποιηθεί, επιστρέφουμε λοιπόν το ερώτημα: γιατί δεν αποχωρείτε από το διάλογο; Δεν τολμάτε να αποχωρήσετε απ' το διάλογο; Δεν θέλετε; Δεν σας αφήνει η πολιτική σας αντίληψη; Φοβήθηκαν το Δεκέμβρη οι συνάδελφοι γιατί ο Δεκέμβρης δημιούργησε τις δυνατότητες...

Το πολιτικό σύστημα φοβήθηκε και γι' αυτό ακριβώς το λόγο η στροφή. Η στροφή τακτικής που έγινε και η θέση για το διάλογο της Ομοσπονδίας δεν απηχεί κυρίως τις κυβερνητικές και μόνο βλέψεις. Απαιτεί κυρίως το γεγονός ότι υπήρχε ο βαθύς φόβος του πολιτικού συστήματος να διαμορφωθούν οι όροι για μια νέα μαζική κινηματική αριστερή προοπτική που δεν θα υποτάσσεται σε θεσμικά τραπέζια, που θα μπορεί να κοιτάζει στο συμβολικό καθρέφτη που όρθωσε μπροστά μας η νεολαία, στις πάλλουσες γειτονιές και τους φωτισμένους δρόμους. Νάτες οι πόλεις, έτσι είναι η ζωή μας είπε. Κάποιοι αρνήθηκαν να τις δουν.

Συνάδελφοι, ολοκλήρωσα με αυτό. Θα ήθελα για μισό δευτερόλεπτο μόνο, επειδή πολλοί μιλούν για αγώνες εδώ μέσα, θα ήθελα το εξής: Πρώτον: πολλοί μιλάνε για αγώνες και για αγώνες που κυρίως τους διακηρύσσουν για να φαίνονται ότι θέλουμε να κάνουν αγώνες και δεν τους κάνουν ποτέ. Βάζω λοιπόν τα εξής πέντε ζητήματα. Πρώτον: να πάρουμε απόφαση, ακούστε, να πάρουμε απόφαση ότι στις 22 Γενάρη, από τώρα, πολιτική απόφαση, πάμε σε πολιτική απεργία για το 132. Καλούμε τους Συλλόγους Διδασκόντων για διεύρυνση και καταθέτω...

Δεύτερον: Για κατάληψη των Ταμείων διαρκείας.

Για τα 400άωρα σεμινάρια. Όποιος μιλάει για αγώνες ας πάρει απόφαση επί της ουσίας.

ΕΥΑΓΓ. ΔΟΥΚΑ **ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ**

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, το θέμα τόσο του απολογισμού όσο και του προϋπολογισμού είναι θέμα βαθιά πολιτικό. Αφορά το πού αποφασίζουμε να δαπανηθούν τα χρήματα των συναδέλφων, τα χρήματα του συνδικάτου.

Μιλάμε για ιππικό όμιλο ή μιλάμε για συνδικάτο; Μιλάμε για ένα συνδικάτο στην προοπτική αγώνων ή μιλάμε για ένα συνδικάτο διοργάνωσης συνεδρίων, ημερίδων και ταξιδιών;

Νομίζω ότι οι αριθμοί, αν θέλουμε να τους διαβάσουμε σωστά δίνουν την απάντηση. Αυτή την απάντηση που ο ταμίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ απέφυγε να μας δώσει καθώς παρέλειψε οποιαδήποτε αναφορά στη φιλοσοφία πάνω την οποία καταρτίστηκε αυτός ο προϋπολογισμός και στις προτεραιότητες που δόθηκαν. Την περίοδο που μιλάμε για μηδέν συν μηδέν, που μιλάμε για νέα ασφαλιστικά μέτρα, για ωρομίσθια, για stage, για καταστρατήγηση και των πιο βασικών μας δικαιωμάτων, το ποσό που προϋπολογίζεται για την ανάπτυξη και στήριξη αγώνων ενάντια σ' αυτές τις πολιτικές παραμένει εξαιρετικά μικρό και καθηλωμένο στα περσινά επίπεδα. Παράλληλα, ο προϋπολογισμός αυτός όπως και ο προηγούμενος, δεν ξεχνά να χρηματοδοτεί αδρά, συνέδρια και ταξίδια και να εξασφαλίζει ένα ακόμη εισόδημα για τα μέλη του Δ.Σ. Αυτό το είδαμε και φέτος. Ενώ υπήρχαν χρήματα για συνέδρια σε υπερλούξε ξενοδοχεία, δεν είχαμε χρήματα για τη Μαρσάλειο, τους νηπιαγωγούς και τις εκδηλώσεις που έγιναν εκεί. Χρηματοδοτούμε το ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΒΗΜΑ, για να μπορούν κάποιοι να εξασφαλίζουν εύκολες επιστημονικές δημοσιεύσεις και άρα εύκολα μόρια για να γίνουν στελέχη εκπαίδευσης, δεν μπορούμε να φτιάξουμε όμως ένα πραγματικό βήμα διαλόγου για τους συναδέλφους. Όλοι οι συνάδελφοι αναρωτιούνται τι γίνονται τα χρήματα τους. Και βέβαια είναι ντροπή για το συνδικάτο να ψηφίζει η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ μαζί για να εξασφαλιστούν επιπλέον έσοδα για τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, θεωρώντας ότι ο συνδικαλισμός πρέπει να είναι πηγή εσόδων.

Αυτών λοιπόν το συνδικαλισμό θέλουμε; Τον συνδικαλισμό απ' τον οποίον κάποιοι από τις τόσες των συναδέλφων θα έχουν παραπάνω έσοδα; Γιατί χρειάζονται τα επιπλέον χρήματα στα μέλη του Δ.Σ.; Γιατί χρειάζεται η αποζημίωση για τα ταξίδια να περιλαμβάνει μία μέρα πριν και μία μέρα μετά;

Μήπως μας θυμίζουν όλα αυτά κάποιες άλλες κεντρικές πολιτικές όπου εκατομμύρια ευρώ κατασπαταλούνται ενώ για τους εργαζόμενους αναλογεί η σκληρή πολιτική και η λιτότητα;

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, υπάρχουν και μια σειρά άλλα ζητήματα που μπορεί να είναι ειδικά αλλά δε στεροούνται ιδιαίτερης σημασίας.

Καταρχήν, υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα σε σχέση με τους ωρομίσθιους. Ποια είναι η συνδρομή των ωρομισθίων; Τους θέλουμε ή δεν τους θέλουμε μέσα στους Συλλόγους; Θα συνεχίσουμε να ζητάμε από ανθρώπους που μένουν απλήρωτοι για μήνες, συνδρομή 45€ στερώντας τους στην ουσία τη συμμετοχή τους στο συνδικάτο;

Δεύτερον: πέρσι δεν μιλούσαμε για Απεργιακό Ταμείο; Ήμουν σε άλλο Συνέδριο; Λύθηκε αυτό το ζήτημα; Η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ κωφεύουν, όχι τυχαία βέβαια, το προεδρείο του Δ.Σ. της ΔΟΕ μία ολοκληρω χρονιά έδινε συνεχώς αναβολές ώστε να παρθεί μια απόφαση και πολύ φοβόμαστε ότι για ακόμη μια φορά δε θα «προλάβουμε» να το συζητήσουμε και να πάρουμε κάποια απόφαση και σε αυτό το συνέδριο. Στην πραγματικότητα αρνούνται να θέσουμε τις βάσεις για ένα συνδικάτο δυνατό απέναντι τις αντεργατικές πολιτικές. Εμείς κάναμε πολύ συγκεκριμένη πρόταση. Να μειωθεί η εισφορά η οποία δίνεται στη ΔΟΕ και να υπάρξει αύξηση της εισφοράς συνολικά για να φτιάξουμε Απεργιακό Ταμείο, για να φτιάξουμε συνδικάτο δυνατό απέναντι στους αγώνες.

Δεν είναι τυχαίο ότι αν πάμε στη βάση των συναδέλφων δεν νομίζω ότι θα βρούμε έναν συνάδελφο που να μπορεί να πει ότι πράγματι, πληρώνω στη ΔΟΕ και η ΔΟΕ είναι εκεί. Είναι εκεί για ανάπτυξη αγώνων για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των συναδέλφων.

Μπροστά μας πρέπει να βλέπουμε αγώνες, πρέπει να βλέπουμε διαχείριση των χρημάτων των συναδέλφων σε αυτή την κατεύθυνση. Εμείς αγωνιζόμαστε και θα αγωνιζόμαστε για ένα συνδικάτο με αυτή τη λογική.

Β. ΖΑΡΚΙΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΠΑΜΑΥΡΟΣ- ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις,

Συμμετέχω επίσης και στο Συντονιστικό των Νηπιαγωγών.

Το ΥΠΕΠΘ, όπως ξέρουμε, συνεχίζει την επίθεσή του στην προσχολική αγωγή. Νήπια και προνήπια προσφέρονται από το Υπουργείο στους ιδιώτες ως ωραίο φιλέτο και μάλιστα με προοπτική γιατί όλοι μας γνωρίζουμε πως το Ιδιωτικό Νηπιαγωγείο αποτελεί το φυτώριο για το ιδιωτικό δημοτικό σχολείο.

Την ώρα που η Ομοσπονδία μας βρίσκεται σε διάλογο η κυβέρνηση περνάει με Υπουργική απόφαση μία τροπολογία. Μία τροπολογία που μετατρέπει τους ιδιωτικούς παιδικούς σταθμούς σε νηπιαγωγεία χωρίς αλλαγή χρήσης των αδειών τους. Μία νέα τροπολογία που ανοίγει την πόρτα και στους Δήμους. Μάλιστα η κα Διαμαντοπούλου εκθές που ήταν εδώ δεν μας απάντησε γιατί η ίδια, σε ημερίδα των ιδιοκτητών παιδικών σταθμών στήριξε αυτή τη θέση (νηπιαγωγείο μέσα στον Παιδικό σταθμό) μαζί με την κα Παπακώστα και άλλους.

Το Υπουργείο επιτίθεται στα εργασιακά δικαιώματα των νηπιαγωγών με αυξήσεις ωραρίου ανάλογα με τον τύπο νηπιαγωγείου.

Παρένθεση: σε μία βόλτα που κάναμε εδώ μέσα εκθές ανακαλύψαμε ότι οι συνάδελφοι οι οποίοι βρίσκονται εδώ ως σύνεδροι, δεν γνωρίζουν ότι εμείς οι νηπιαγωγοί δεν έχουμε ωράριο.

Το Συντονιστικό Νηπιαγωγών δημιουργήθηκε από μια ανάγκη, την ανάγκη να

αναδείξουμε τα προβλήματα μας που βγήκαν στην επιφάνεια όταν ψηφίστηκε η υποχρεωτικότητα. Δημιουργήθηκε όταν τα νήπια ήρθαν στο δημόσιο νηπιαγωγείο και εμείς δεν μπορούσαμε να τα εγγράψουμε. Όταν κάναμε κληρώσεις και αναγκάζομασταν να διώξουμε τα παιδιά από το σχολείο. Όταν το ωράριο μας έγινε λάστιχο ανάλογα με τον τύπο του νηπιαγωγείου. Όταν ο ρόλος μας επεκτείνεται και αυξάνεται συνεχώς, και αντί για παιδαγωγοί έχουμε γίνει νηπιαγωγοί-ζογκλέρ.

Όταν η πόρτα των δήμων άνοιξε, με την πρόσφατη, όπως είπαμε, τροπολογία και από ό,τι φαίνεται δεν θα κλείσει γιατί για αυτόνομα οικονομικές μονάδες σχολείων μας μίλησε η κα Διαμαντοπούλου εδώ στην πανηγυρική μας, παρουσιάζοντας το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ.

Ωράριο. Στη συζήτηση με τη ΔΟΕ το Σεπτέμβριο ο κ. Λυκουρέντζος είπε πως, όπως εσείς μας ενημερώσατε, αγαπητό Προεδρείο της ΔΟΕ, ότι ήθελε συγκεκριμένη πρόταση. Πέρασε ο καιρός και εμείς σαν Συντονιστικό Νηπιαγωγών καταθέτουμε σήμερα εδώ συγκεκριμένη πρόταση για το ωράριο. Η πρόταση μας είναι νομοθετική κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου στα πλαίσια της πρωτοβάθμιας με στόχο την εξίσωση του με τα ισχύοντα στη δευτεροβάθμια. Πρόταση που έχει περάσει από αρκετές Γ.Σ., επιπλέον έχει, περίπου, 3.000 υπογραφές νηπιαγωγών και 160 υπογραφές συνέδρων και θεωρούμε ότι πέρα από τα υπόλοιπα, πέρα από το υπόλοιπο πλαίσιο που ίσως δε συμφωνούμε ότι σε αυτό τουλάχιστον πρέπει να δεσμευθείτε: ότι δε θα αγνοήσετε τη πρόταση τώσων χιλιάδων συναδέλφων πετάγοντας την έγγραφη θελήσή τους στο σκουπίδια, αλλά ότι θα φύγουμε από δω σήμερα καταλήγωντας σε αυτή την πρόταση που είναι ολοκληρωμένη.

Διότι η κατοχύρωση με οποιοδήποτε άλλο τρόπο πέραν του νόμου, δε μας διασφαλίζει. Θυμηθείτε λίγο, γιατί οι νηπιαγωγοί θυμούνται με πόνο, τα ολόκληρα νηπιαγωγεία που λειτουργούσαν με ανώτατο όριο τα 20 παιδιά και μετά υπερίσχυσε ο ΙΣ66 και βάλαμε 30 παιδιά στο τμήμα. Θυμηθείτε τις ανύπαρκτες κινήσεις να μετατρέψετε την εγκύκλιο σε νόμο.

Και θέλουμε ωράριο (που δεν έχουμε), στα επίπεδα της υπόλοιπης πρωτοβάθμιας για να μην έχουμε ανισότητες καταρχήν μεταξύ μας και έπειτα με τους υπόλοιπους συναδέλφους. Γιατί είμαστε κομμάτι της πρωτοβάθμιας και θέλουμε να μειώνονται οι ώρες μας ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας. Θέλουμε λιγότερες ώρες για την Προϊσταμένη του Νηπιαγωγείου γιατί δε μπορεί να ανταποκριθεί και στο εκπαιδευτικό της έργο και στο ρόλο της διοίκησης της σχολικής μονάδας.

Εξάλλου στη μία από τις 34 ανακοινώσεις, όπως μας είπε ο κ. Μπράτης εκθές, μιλάει για κατοχύρωση διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών. Δεν είναι δηλαδή κάτι έξω από τις θέσεις της ΔΟΕ.

Επίσης ήθελα να προσθέσω ότι ενώ βρίσκεται η ΔΟΕ σε διάλογο, πανηγύρισαν κάποιοι χθες λέγοντας ότι κατάκτηση του διαλόγου είναι η δική τους υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Από την ιστοσελίδα του κ. Πανάρετου που είναι εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ διαβάζω: ...ότι ακραία εκδήλωση της κατάστασης αυτής, ότι δηλαδή έχουν παρερμηνευθεί τα λόγια του, είναι ίσα μετά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου, ότι συμφωνήθηκε η 11χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση.

Εδώ δεν υπήρχε, λέει ο κ. Πανάρετος, μόνο η δική μου διαφωνία για τους λόγους που εξήγησα κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, αλλά και άλλων μελών του Συμβουλίου, μεταξύ των οποίων και του Προέδρου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Αυτά ... να μην εμπαίζουν οι συνδικαλιστές μας για το κομματικό τους παιχνίδι. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», ΑΘΗΝΑ

Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις, συμμετέχω στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών

Συναδέλφισσες/οι, 14 Απρίλη και εν μέσω του περιβόητου διαλόγου στον

οποίο ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ έχουν σύρει την Ομοσπονδία υπογράφεται υπουργική απόφαση που εκκωρεί το Νηπιαγωγείο στους ιδιώτες και μάλιστα αναιρώντας τα απαραίτητα κριτήρια που ίσχυαν μέχρι τώρα και μετατρέπει την προσχολική αγωγή από συνταγματική υποχρέωση του κράτους σε επί πληρωμή υποχρέωση των γονιών.

Μια απόφαση που εσκεμμένα μπερδεύει το τοπίο σχετικά με το τι είναι προσχολική Αγωγή κι από ποιο φορέα μπορεί να παρέχεται, ώστε να ανοίξει την πόρτα για εφαρμογή της αποκέντρωσης και να στρώσει το «καλί» των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που ΝΔ και ΠΑΣΟΚ μας έχουν ετοιμάσει.

Παρεπιμπτόντως συνάδελφοι, τυχαία φέτος στην εισήγηση της ΔΟΕ αναφέρεται στις διεκδικήσεις για την προσχολική: «Κανένα νηπιαγωγείο στους Δήμους» χωρίς να λέμε και «Κανένα νηπιαγωγείο στους Ιδιώτες»; Το ξεχάσαμε μήπως κι αυτό; Όπως ξεχάσαμε να ενημερώσουμε τον κλάδο και να καταγγείλουμε την υπουργική απόφαση του Απριλίου; Βέβαια ακόμα και τους δήμους που τους αναφέρουμε στην εισήγηση, τους αναφέρουμε χωρίς να ζητάμε κατάργηση των νόμων της αποκέντρωσης...

Ενώ λοιπόν οριστικοποιείται η πολιτική της υποχρηματοδότησης της εκπαίδευσης, ενώ δεν πάρθηκε κανένα μέτρο για ίδρυση και ανέγερση νέων νηπιαγωγείων, για διορισμό νηπιαγωγών, που θα μειωθούν και την επόμενη διετία, για βελτίωση των υποδομών, κάποιοι πανηγυρίζουν για την πρόταση που κατέθεσε το ΕΣΥΠ και που τελικά μάθαμε ότι δεν το κατέθεσε το ΕΣΥΠ και ότι μας δουλεύουν φιλό γαζί ορισμένοι εδώ μέσα. Πανηγυρίζουν ωστόσο αδιαφορώντας αν με μια τέτοια πρόταση οραματίζονται να μετατρέψουν πλήρως το Νηπιαγωγείο σε προθάλαμο του Δημοτικού. Αδιαφορώντας αν η υπουργική απόφαση του Απριλίου -που δεν υπογράφηκε βέβαια τυχαία χρονικά- επιτρέπει στους βρεφονηπιακούς σταθμούς «χωρίς καν αλλαγή χρήσης της άδειας τους» να αποκτήσουν άδεια νηπιαγωγείου. Άλλο ένα δωράκι, λοιπόν, στους φίλους μας τους ιδιώτες. Μετά τα προνήπια, νήπια προνήπια εκεί.

Δυο σχόλια για «την αναβάθμιση του κοινωνικού ρόλου του Ν/Γ».

«Σε συνδυασμό με τη 2χρονη υποχρεωτικότητα- θα μπορέσει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, αποφασιστικά και τελειδικά το οξύτατο και δυσεπίλυτο πρόβλημα των εργαζόμενων γονέων» αναφέρει η εισήγηση της ΔΟΕ: Αυτός συνάδελφοι είναι ο ρόλος του σχολείου; Να γίνει baby parking για να μπορούν ανενόχλητοι οι εργοδότες να ξεζουμίζουν κι άλλο τους γονείς των μαθητών μας; Εμείς σαν συνδικαλιστική ομοσπονδία αυτό έχουμε να προτείνουμε αντί να βάλουμε το αίτημα για μειωμένα ωράρια με πλήρη αποδοχές για όλους τους εργαζόμενους γονείς και να απαιτήσουμε να μπει το αίτημα και από τα τριτοβάθμια σωματεία;

Για τη Διαπαραταξιακή που ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ προτείνουν. Αυτό είναι που χρειαζόμαστε; Ένα μικρό δεύτερο Δ.Σ. ΔΟΕ παρά τη ΔΟΕ; Για να μην γκρινιάζουν οι νηπιαγωγοί και για να πούμε ότι κάτι κάναμε για τα συσσωρευμένα προβλήματα της προσχολικής; Που θα δίνει άλλες δυο συνεντεύξεις τύπου το χρόνο, όπως κάνει τώρα το Δ.Σ. και θα οργανώνει και καμιά ημερίδα για να έρχεται να μιλά μια ώρα ο Πρόεδρος και αν περισσεύουν 1-2 λεπτά για τις νηπιαγωγούς της βάσης;

Δε μας λείπει αυτό συνάδελφοι, ένα αποστειωμένο όργανο για να καπελώσει και να πνίξει την ενοχλητική φωνή των νηπιαγωγών, ένα όργανο εκτόνωσης οποιασδήποτε αγωνιστικής διάθεσης υπάρχει στη βάση του κλάδου. Τα γραφειοκρατικά σας όργανα τα μάθαμε πολύ καλά φέτος: Όταν αρνηθήκατε να στηρίξετε την Πανελλαδική μας Συνάντηση στις 8 Μάρτη, όταν εσκεμμένα κλωσειεργήσατε 2 μήνες να συζητήσετε τις προτάσεις που προέκυψαν από αυτή για να μπλοκάρετε, μάταια βέβαια, τις αγωνιστικές δράσεις που προτείνονταν. Όταν αντί να καταγγείλεται τον Υπουργό και την Κυβέρνηση, καταγγέλνατε τη φωνή της βάσης, που ζητά το αυτονόητο: Κατοχύρωση του ωραρίου, κατοχύρωση των εργασιακών της δικαιωμάτων, ανάδειξη των προβλημάτων της και μάχη γι' αυτά.

Ο κλάδος δεν έχει ανάγκη από ένα ακόμα γραφειοκρατικό όργανο που θα

μιλά και θα αποφασίζει μέσα σε διαδρόμους και γραφεία. Έχει ανάγκη από ζωντανές διαδικασίες και αγώνες. Από Επιτροπές Νηπιαγωγών σε κάθε Σύλλογο, από Συντονιστικά Νηπιαγωγών ανά Περιφέρεια, που ναι, αν θέλουν, θα οργανώνουν και μία και παραπάνω πανελλαδικές συναντήσεις το χρόνο. Γιατί αυτές οι συναντήσεις γίνονται από τη βάση για τη συγκρότηση αληθινών αγώνων από τη βάση και για την αληθινή ανάδειξη των προβλημάτων. Γιατί μόνο τέτοιες διαδικασίες και τέτοιοι αγώνες αποδεικνύεται ότι μπορούν να νικήσουν.

ΗΛ. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ **ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ**

Από την Ανεξάρτητη Αγωνιστική Κίνηση Κέρκυρας, από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, το σχολείο διευρυμένου ωραρίου μεταμορφώνεται, εξελίσσεται ως ένας δούρειος ίππος ή ως αιχμή για τη θεσμική πια εντατικοποίηση της σχολικής ζωής σε ωράρια και συνθήκες μεσαιωνικής εργασιακής εξισορρόπησης με τους γονείς των μαθητών μας.

Όσο πιο γρήγορα ο μαθητής μαθαίνει πως όλη την μέρα, όσο υπάρχει ο ήλιος θα εργάζεται, τόσο περισσότερο πειθήνιος, υπάκουος θα είναι και ως αυριανός κωπηλάτης στις γαλέρες των αφεντικών του.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, όσο ο εργασιακός εκφιάτης των γονέων των μαθητών μας αντιμετωπίζεται από μας ως ένα φυσιολογικό ή ρεαλιστικό καθεστώς, τόσο και οι δικές μας εργασιακές σχέσεις θα βάλονται μέσω της υποσχόμενης νέας δομής του ολοήμερου, για όλους τους μαθητές ως τις 4 το απόγευμα.

Πέρα όμως από τα εργασιακά υπάρχει και το γεγονός του εγκλωβισμού των μαθητών μας σε ωράρια αλλά και σχολεία με υλικοτεχνικές υποδομές όπου όχι μόνο φαντάζουν αλλά και είναι αφύσικα για παιδιά ή για νέους ανθρώπους.

Συνάδελφοι, αν έχουμε αρχίσει να μοιάζουμε στο τέρας και συνάμα αυτό δεν μας φοβίζει, τότε το βάρος της ευθύνης για την ολοένα αυξανόμενη εντατικοποίηση των ρυθμών της ζωής μας και των μαθητών μας τον φέρουμε εμείς οι ίδιοι.

Και αν καλυπτόμαστε πίσω από το διδακτικό μας ωράριο και μετά την αποχώρηση μας από το χώρο της εργασίας μας δεν μας ενδιαφέρουν τα θύματα που αφήνουμε πίσω μας, μαθητές και ωρομίσθιους, τότε είμαστε το ίδιο συνένοχοι με τις κυβερνητικές επιλογές της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑΣΟΚ.

Ν. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ **ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ** **«ΠΕΡΙΚΛΗΣ»**

Συνάδελφοι, δεν θέλω να απασχολήσω πάρα πολύ ώρα το σώμα, μόνο για ένα λεπτό να αναφέρω ένα ζήτημα. Κοιτάξετε συνάδελφοι, άκουσα τη συναδέλφισσα τη Ρηνάκη που απ' τη μεριά της ΔΟΕ κάνοντας την εισήγηση μίλησε για μόνιμο βοηθητικό προσωπικό. Στο Σύλλογο μου από τον οποίον εκλέχτηκα ο προϊστάμενος του γραφείου στο οποίο δουλεύω έστειλε Εγκύκλιο στους διευθυντές των σχολείων και λέει στους διευθυντές: προσλάβετε βοηθητικό προσωπικό με προγράμματα stage.

Και καλά ως εκεί. Να πω και το όνομα του. Λάντας Σπίρος. Δεν ξέρω αν σε κάποιους θυμίζει κάτι. Ο συνάδελφος αυτός, γιατί πρόκειται για συνάδελφος και συνδικαλιστής, είναι σήμερα εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Είναι μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της ΔΑΚΕ.

Απ' τη μια μεριά λοιπόν έρχονται και μας λένε τι; Μόνιμο βοηθητικό προσωπικό, απ' την άλλη μεριά προϊστάμενος, συνδικαλιστής, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της ΔΑΚΕ, λέει προσλάβετε με stage από πίσω. Τι να πω; Τίποτα άλλο.

Εγώ μόνο μια κουβέντα. Μια κουβέντα. Αυτή τη στιγμή είναι αναξιόπιστο.

Ο εργοδοτικός γραφειοκρατικοποιημένος κυβερνητικός συνδικαλισμός που η διαπλοκή του με τη διοίκηση, μέλος της κεντρικής επιτροπής, προσιτάμενος έχει φτάσει σε ένα σημείο απερίγραπτο. Άλλο παρουσιάζεται με μπλε χρώμα, άλλοτε με άλλο χρώμα. Αυτός είναι που διέρχεται κρίση.

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Στο Σύλλογο μου είναι και ο Πρόεδρος της ΔΑΚΕ. Κουβέντα γι' αυτό. Στο Σύλλογο μου είναι και το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΑΣΚΕ Χαζίρης. Τσιμουδιά. Τιποτα, δεν λεν τίποτα. Εμείς βγάλαμε καταγγελία.

Να πω και κάτι άλλο. Στο Σύλλογο μου υπάρχει και ΕΣΑΚ. Δεν έκανε γι' αυτό το ζήτημα τίποτα. Τίποτα.

Κ. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ» - ΚΟΡΩΠΙ

Από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Προέκυψε ξαφνικά η αγωνία της της πλειοψηφίας (ΠΑΣΚ- ΔΑΚΕ) της Ομοσπονδίας να προβάλει ξανά το ολοήμερο σχολείο. Να βγάλει ξανά από το συρτάρι αυτό που δύο χρόνια οι αγώνες των εκπαιδευτικών και η μεγάλη απερίγεια δεν ανέδειξε ως ανάγκη του εκπαιδευτικού κινήματος, δεν χρειάστηκε να το προβάλλει, γιατί κανένας από τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς δεν θεώρησε ότι είναι πολύτιμο, αναγκαίο συμπλήρωμα στο αγωνιστικό πλαίσιο την καυτή περίοδο των αγώνων.

Τι είναι αυτό που επιβάλλει λοιπόν την επιθετική υποστήριξη και επέκταση του ολοήμερου σχολείου και την εισαγωγή στο διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ;

Είναι ή δεν είναι η αποδοχή της κεντρικής επιλογής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την επέκταση του ολοήμερου σχολείου παντού, σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες;

Είναι ή δεν είναι κεντρικό ζήτημα στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ αλλά και της Νέας Δημοκρατίας; Οι αντιστάσεις των εκπαιδευτικών, η ανεπάρκεια του ίδιου του κράτους και η έλλειψη χρηματοδότησης φρέναρε τα μεγαλεπήβολα σχέδια του Αρσένη, για υποχρεωτική επέκταση του για όλα τα παιδιά από το 1998. Αυτά τα σχέδια προσπαθούν να επαναφέρουν ξανά.

Ακούσατε τη Διαμαντοπούλου προχθές, είναι κεντρική τους γραμμή, κεντρική τους επιλογή. Και σε αυτή την κεντρική τους επιλογή στρατεύεται τόσο η ΓΣΕΕ που μπαίνει μπροστά με την περίφημη μεροληπτική (ακραίας υποστήριξης του ολοήμερου) έρευνα της, όσο και η ΔΟΕ, με την αμοστή συμφωνία ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ. Προστρέχουν να βάλουν το κυρίαρχο συνδικαλιστικό κίνημα να βγάλει ως αίτημα του κλάδου τα μελλοντικά κυβερνητικά μέτρα. Αυτό το ρόλο αναλαμβάνετε από τη στιγμή που θα υπερψηφίσετε την εισήγηση των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ.

Αλλά ας μιλήσουμε και για την ουσία του ολοήμερου σχολείου. Λένε ότι είναι ένα σχολείο το οποίο υπηρετεί κοινωνικές ανάγκες. Και εγώ ρωτώ: Στην πραγματικότητα βαφτίζουν με θετικό πρόσημο, ως κοινωνικές ανάγκες, τα βάρβαρα ωράρια, την ελαστικοποίηση των ωραρίων των εργαζόμενων, την υποχρέωση τους να δουλεύουν από το πρωί μέχρι το βράδυ χωρίς δυνατότητα επαφής με τα παιδιά τους.

Τα παιδιά θεωρούνται βάρος, και το σχολείο πρέπει να προσφέρει την «πολύτιμη βοήθεια» να απαλλάσσει τους γονείς από το βάρος των παιδιών γιατί πρέπει να είναι στο μεροκάματο όλη μέρα.

Στην πραγματικότητα, λοιπόν, δεν είναι οι κοινωνικές ανάγκες αλλά είναι οι ανάγκες του μοντέλου εργασίας, οι ανάγκες του βαθέματος της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, οι ανάγκες της αγοράς και του κεφαλαίου που επιβάλλουν την επέκταση του σχολικού χρόνου.

Καλείστε να πάρετε απόφαση σε λίγη ώρα για να είναι θετική η Ομοσπονδία και να διεκδικήσει(!) την επέκταση του σχολικού χρόνου. Και εγώ σας ρωτώ: ποιος είναι αυτός ο σχολικός χρόνος ο αναγκαίος και ο απαραίτητος; Για-

τί ξέρετε ότι ξεκίνησε η επέκταση του σχολικού χρόνου με τα καθημερινά 6ωρα και τη δημιουργική απασχόληση μέχρι τις 2.30, επεκτάθηκε με τα 7ωρα και το ολοήμερο μέχρι τις 3.30, πήγε μέχρι τις 4.15 και τώρα ξεκίνησε από τις 7 - 8 και θα πηγαίνει μέχρι τις 5. Στην Αγγλία λειτουργεί μέχρι τις 6 και υπάρχουν προγράμματα στην Ισπανία μετά το σχολείο που απασχολούν μαθητές μέχρι τις 10 το βράδυ.

Πότε έχει τέλος αυτό το σχολείο; Σας ρωτώ: Τι είναι αυτό που καθορίζει το χρόνο λειτουργίας του σχολείου; Οι ανάγκες της αγοράς, οι ανάγκες του εργασιακού μοντέλου ή οι μορφωτικές, εκπαιδευτικές, παιδαγωγικές ανάγκες των παιδιών και της εργαζόμενης πλειοψηφίας; Σας ρωτώ: εσείς τα παιδιά σας τα στέλνετε στα ολοήμερα σχολεία αφού είναι τόσο χρήσιμο και παιδαγωγικά ορόβ; Οι δάσκαλοι γιατί μαζικά δε στέλνουν τα παιδιά τους στο ολοήμερο σχολείο;

Σας ρωτώ, λοιπόν: το μοντέλο που στηρίζετε θέλει τα παιδιά καρφωμένα στο σχολείο, από τα 5 τους χρόνια μέχρι τις 5 το απόγευμα και αργότερα ακόμα περισσότερο; Ποιο παιδί αντέχει αλλά και ποιος από σας αντέχει δέκα διδακτικές ώρες αδιάλειπτα με δεκάλεπτα διαλείμματα και μισή ώρα διάλειμμα για «φαγητό»; Ποια παιδαγωγική το λέει αυτό; Αυτό είναι η κοινωνία του Όργουελ που θέλει να χτίσει η βαρβαρότητα του καπιταλισμού και δεν έχει καμιά σχέση με τις ανάγκες των παιδιών και την εκπαίδευση. Αυτό δεν αλλάξει ακόμα και βελτιώνοντας τις συνθήκες και την υποδομή στα σχολεία. Κάτι τέτοιο απλά θα απόλυσε κάπως, τη βαρβαρότητα στην οποία υποβάλλουμε τα παιδιά.

Σας ρωτώ: Ποιο είναι το πραγματικό παιδαγωγικό περιεχόμενο και ο ρόλος του σχολείου αυτού;

Είναι ή δεν είναι το σχολείο στο οποίο, στην πραγματικότητα, σωρεύουμε γνωστικά αντικείμενα, ώρες, «ατάκτως ειρησμένες», ανάλογα με το τι περισσεύουμε έχουμε, χωρίς καμιά σύνδεση μεταξύ τους, χωρίς καμιά ενοποίηση, χωρίς καμιά πραγματική υπηρετήση εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών.

Σας ρωτώ: Είναι ή δεν είναι το ολοήμερο, εργαστήριο ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων τόσο των εκπαιδευτικών (ελαστικά ωράρια πρωί απόγευμα στους μόνιμους, επέκταση της ωρομίσθιας, ετοιμάζουν να προσλάβουν ακόμα και με STAGE) όσο και διαμόρφωσης των μελλοντικών εργαζομένων, δηλαδή των παιδιών, τα οποία θα συνήθισαν από τα 5 τους χρόνια να «δουλεύουν» από το πρωί μέχρι το απόγευμα; Θα μάθουν να τρώνε στο τσόδι και συνήθως «σκουπίδια» - γρηγορο φαγητό - εγκαταλείποντας κάθε υγιεινή διατροφική συνήθεια.

Αυτό το σχολείο, το ολοήμερο, το φθηνό κι ευέλικτο, ανοίγει την πόρτα στο να βάζουμε χέρι στην τσέπη οι γονείς, όλο και περισσότερο, για να λειτουργήσει Αυτό ανοίγει την πόρτα στους δήμους και τους κάθε λογής χορηγούς, για να καθορίζουν τη λειτουργία και το περιεχόμενο του.

Σ' αυτό το μοντέλο σχολείου, που πάτε να στηρίζετε, εμείς και οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί στα σχολεία θα σταθούμε απέναντι, γιατί καταλαβαίνουμε και βιώνουμε ότι είναι εχθρικό, πρώτα απ' όλα, για τα παιδιά. Απέναντι στο σχολείο που θέλουν ΕΕ, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, το σχολείο του οποίου το χρόνο, τον τρόπο και το περιεχόμενο της λειτουργίας του καθορίζουν οι ανάγκες της αγοράς και του κέρδους, απέναντι στην υποχρεωτική επέκταση του σχολικού χρόνου για όλα τα παιδιά, εμείς αντιπαροθέτουμε και παλεύουμε για το Ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο, για όλα τα παιδιά χωρίς αποκλεισμούς, που θα λειτουργεί με βάση τις πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών και της κοινωνίας για μια χειροφρετημένη εργασία, που θα ενοποιεί τη γνώση, δε θα την κατακερματίζει και δε θα τη διασπά σε τεχνική και θεωρητική, όπως κάνει το σημερινό σχολείο αλλά και η θέση της ΕΣΑΚ για ενιαίο δωδεκάχρονο πολυτεχνικό(!).

Ένα σχολείο που θα έχει την επάρκεια σε χρηματοδότηση και υποδομές, θα έχει κάτω από 20 μαθητές στην τάξη, που δεν θα είναι εντατικοποιημένο - με λιγότερη ύλη και με όλα τα αντικείμενα και επάρκεια σε εκπαιδευτικούς, μόνιμους όλων των ειδικοτήτων, για την ολόπλευρη ψυχοσωματική και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών και όχι μόνο γλώσσα και μαθηματικά και στείρα απο-

στήθιση πληροφοριών αντί για μεθοδολογία εκμάθησης και ανάπτυξη κριτικής σκέψης. Ένα σχολείο που θα απελευθερώνει τον άνθρωπο και δε θα τον υποτάσσει. Θα σέβεται τις ανάγκες και τις κλίσεις του, τα ενδιαφέροντά του.

Ένα σχολείο διαπολιτισμικό, που θα παρέχει την αναγκαία αντισταθμιστική αγωγή σε κάθε παιδί που έχει ανάγκη.

Ένα σχολείο το οποίο θα αμβλύνει τις ταξικές διαφοροποιήσεις, και την ταξική επιλογή και θα δίνει τη δυνατότητα της μόρφωσης σε όλα τα παιδιά. Αυτή τη λογική και διεκδίκηση ψηλάφισε στο πλαίσιο της η ΔΟΕ από την απεργία και μετά στους πανεκπαιδευτικούς αγώνες. Τώρα, στην 78^η Γ.Σ. επιχειρούν με τη συμφωνία της ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ την εγκατάλειψη του αιτήματος για το Ενιαίο 12χρονο σχολείο και την αλλαγή του σε «14τράχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και ολοήμερο σχολείο για όλα τα παιδιά». Ευχαριστώ.

ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ

Η' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δεν είναι το σύστημα σε κρίση, το σύστημα είναι η κρίση

Ο βαθύς χειμώνας της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής κρίσης απειλεί την ανθρωπότητα. Οι σοσιαλιστικές ή φιλελεύθερες κυβερνήσεις **υπόσχονταν μέρες ευημερίας** αν ο δημόσιος τομέας ιδιωτικοποιηθεί, αν η υγεία και η παιδεία εμπορευματοποιηθούν, αν ο ανταγωνισμός κυριαρχήσει και η εργασία προσαρμοστεί στις ανάγκες των επιχειρήσεων, αν τα χρηματιστήρια αποτελέσουν τους σύγχρονους ναούς της κοινωνίας, αν τα δικαιώματα υποχωρήσουν μπροστά στις συμφωνίες της Ε.Ε. αν, αν, αν... **βλέπουν το οικοδόμημα τους να καταρρέει**. Έτσι, αφού πρώτα φρόντισαν να συγκεντρώσουν και να προσφέρουν στο κεφάλαιο τον πλούτο που παράγει ο κόπος των εργαζόμενων, δηλώνουν πως οι **μέρες ευημερίας ...τελείωσαν** και πως **...απαιτούνται και άλλες θυσίες! Μετά τα σύμφωνα σταθερότητας της Ε.Ε.** του Μάαστριχ, τη συμφωνία της Λισαβόνας για την εργασία, τη συμφωνία της Μπολόνια για την εκπαίδευση και άλλα πολλά σύμφωνα, ετοιμάζονται να επεκτείνουν παντού τις εργασιακές σχέσεις με ελαστική, ανασφάλιστη εργασία, με ενοίκιαση εργαζομένων, με κατάργηση βασικών εργατικών δικαιωμάτων (άδεια, αποζημίωση, συνδικαλισμό, απεργία, κλπ), με επίθεση στον κοινωνικό μισθό (σύνταξη, υγεία, πρόνοια, εκπαίδευση) με νέους αντισοφιστικούς νόμους, με ιδιωτικοποίηση της ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, **ρε εμπορευματοποίηση της παιδείας**.

Τα παπαγαλάκια της καπιταλιστικής βαρβαρότητας εντοπίζουν τον εχθρό στο πρόσωπο των μεταναστών προμηδοτών τις πολιτικές της ευρωπαϊκής ακροδεξιάς με πογκρόμ και απελάσεις και οικονομική εκμετάλευση. Η δολοφονική επίθεση με βιτριόλι στην Κούνεβα για να την τιμωρήσουν που ως γυναίκα και μετανάστρια τόλμησε να αμφισβητήσει τη σύγχρονη εκμετάλλευση φανερώνει το είδος του πολέμου που κήρυξε το κεφάλαιο απέναντι στους εργαζόμενους.

Ν.Δ. - ΠΑΣΟΚ υπόσχονται και πάλι ότι θα μας σώσουν!

Μετά τον ΠΑΣΟΚικό εκσυγχρονισμό και τις καλύτερες μέρες (για τα στελέχη του προφανώς), **μετά τη ΝεοΔημοκρατική Νέα Διακυβέρνηση** των σεμνών και ταπεινών (σκανδάλων), η επιχείρηση «διάσωση του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού» από τους εργολάβους του συνεχίζεται με νέα συνθήματα χειραγώγησης των εργαζομένων.

Στις τράπεζες προσέφεραν ευγενικά 28 δις €, χάρισαν τα χρέη των εισηφοροφυγάδων επιχειρηματιών, μείωσαν τους συντελεστές φορολόγησης του μεγάλου κεφαλαίου, απάλλαξαν από τη φορολόγηση το εκκλησιαστικό κερδοσκοπικό κεφάλαιο, έδωσαν το δικαίωμα στην εργοδοσία να καταστρατηγεί τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, να απολούν και μετά να επιδοτούνται από το δημόσιο με τις ασφαλιστικές εισφορές και τους μισθούς για να προσλάβουν μέσω των stage.

Στους εργαζόμενους για μισθούς και συντάξεις προσέφεραν απλόχερα:

- **μηδενικές αυξήσεις στους μισθούς** που συνεπάγονται **μόνημη μείωση στο βασικό μισθό και τη σύνταξη, επιπλέον ασφαλιστικές εισφορές 2% στα επιδόματα, διαχωρίζουν τους εργαζόμενους σε νέους και παλιούς και μισθολογικά με Νέο Μισθολόγιο.**
  - **οδήγησαν στην κατάρρευση το Ταμείο Πρόνοιας (ΤΠΑΥ).** Οι πληρωμές για τις 13.500 αιτήσεις για εφάπαξ θα καθυστερούν 3-4 χρόνια. Το Ταμείο έχασε στο χρηματιστηριακό τζόγο το 45% των αποθεματικών του ενώ από τα δομημένα ομόλογα έχουν χαθεί πάνω από 240 εκ. €.
  - **οδήγησαν στην κατάρρευση το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δ.Υ. (ΤΕ-ΑΔΥ):** Οι 16 μετοχές στις οποίες είχαν επενδυθεί τα αποθεματικά του Ταμείου έχασαν το 60% της αξίας τους και τον Οκτώβρη του 2008 βυθίστηκαν στην κυριολεξία. Τα τοξικά δομημένα ομόλογα πριν φτάσουν στο ΤΕΑΔΥ είχαν αλλάξει πέντε αγοραστές (απίθανες μίζες) αγοράστηκαν υπερτιμημένα.
  - **Με νέο αντι-Ασφαλιστικό** ετοιμάζονται να αυξήσουν τα χρόνια εργασίας των γυναικών και να μετατρέψουν σε επαγγελματική την ασφάλισή μας. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (Ε.Δ.) με απόφαση του καταδίκασε την Ελλάδα, συνεχίζοντας την αντισοφιστική επίθεση της Ε.Ε. στους εργαζόμενους επειδή η κυβέρνηση, ισχυρίστηκε ότι η ασφάλιση των δημοσίων υπαλλήλων είναι επαγγελματική -ενώ είναι κοινωνική. Η απόφαση αφορά όλους τους εργαζόμενους (όλες τις ηλικίες) στο δημόσιο τομέα.
1. **Φόρτωσε τις γυναίκες Δ. Υ., στα πλαίσια της ισότητας (!) με επιπλέον 5-17 χρόνια εργασίας.** Πάνω από 140.000 ασφαλισμένες, δε θα μπορούν να βγουν στη σύνταξη πριν τα 60 (στην καλύτερη περίπτωση) και συνήθως πριν τα 65!!!
  2. **Μετέτρεψε το ασφαλιστικό σύστημα του δημοσίου από δημοσιο-κοινωνικό σε επαγγελματικό-ανταποδοτικό.** Έτσι η ασφάλισή μας παύει να έχει την εγγύηση του δημοσίου και να καλύπτονται από τον προϋπολογισμό και πλέον δε θα εντάσσεται στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα.
  - **διέλυσαν το σύστημα υγείας** με αποτέλεσμα **οι οφειλές των νοσοκομείων** (Μάρτης 2009) **να είναι 5,8 δις €** (με την κατάργηση της λίστας φαρμάκων και τον έλεγχο στις τιμές των φαρμάκων η φαρμακευτική δαπάνη έφτασε τα 10 δις €). **Υποχρηματοδοτούν τον ΟΠΑΔ, ελαχιστοποιούν τις παροχές σε φάρμακα και εξετάσεις, νοσοκομειακή περίθαλψη** και ετοιμάζονται να επιβάλλουν την κάρτα υγείας με ανώτατο όριο δαπάνης για κάθε ασφαλισμένο. Φέτος είχαμε αλλεπάλληλες καταγγελίες των συμβάσεων που έχουν υπογραφεί μεταξύ Δημοσίου - γιατρών, φαρμακοποιών και διαγνωστικών κέντρων. Η Κυβέρνηση είχε υποσχεθεί να πληρώσει τα χρέη της. Όμως στον προϋπολογισμό δεν έχει προβλεφθεί το συνολικό ετήσιο ποσό των 1,5 δις. €. Ήδη δεκάδες ιατρικές εξετάσεις και μικροεπεμβάσεις σταμάτησαν να καλύπτονται από τον ΟΠΑΔ με αποτέλεσμα να μετακυλύετε το κόστος τους στους εργαζόμενους.

Στην επίθεση διάρκειας να απαντήσουμε με αγώνες διάρκειας!

Η ηγεσία των ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ δηλώνουν την παρουσία τους μόνο για να διαπραγματευτούν με την εξουσία και να εκτονώσουν την οργή των εργαζομένων που βλέπουν να μειώνεται ο μισθός τους και να ελαχιστοποιείται η σύνταξη τους. Είναι αυτοί που συναίνεσαν στο τζογάρισμα των αποθεματικών των ταμείων για να εξυηρητήσουν τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές των πολιτικά προϊσταμένων τους και που συμμετείχαν στο **μηδενικό διάλογο (!)** με τον ΥΠΕΠΘ την ώρα που υπέγραφε με τον **Πανελλήνιο Σύλλογο Ιδιωτικών Παιδικών Σταθμών (Π.Σ.Ι.Π.Σ.)** την παραχώρηση του νηπιαγωγείου.

Σ' αυτό το θλιβερό σκηνικό, οι εργαζόμενοι σε όλη την εκπαίδευση και το φοιτητικό κίνημα, με τη συμμετοχή μας σε ένα **ανεξάρτητο, ταξικό πανεργατικό-πανεκπαιδευτικό μέτωπο**, με αγώνες διάρκειας, διαδηλώσεις, καταλήψεις, πολύμορφες δράσεις, κλπ. **μπορούμε να ανατρέψουμε την κατάσταση.**

- Με συντονισμένη καμπάνια των συλλόγων (προς τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς) ενάντια στην υποχρηματοδότηση, το έντονο στεγαστικό πρόβλημα, για το σχολείο που χειραγωγεί-απορρίπτει-κατηγοριοποιεί, την αξιολόγηση, για το σχολείο επίσκεψη, τα κενά και την παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων, τις υπερωρίες, τη λειτουργία υπεράριθμων τμημάτων, τις συμπτώσεις και τη λειτουργία των ολοήμερων με ελλείψεις προσωπικού, στο ζήτημα της ωρομίσθιας, για τα ζητήματα της προσχολικής αγωγής, να προχωρήσουμε σε καταλήψεις γραφείων εκπαίδευσης.
- Να μιλήσουμε για τους μισθούς, να αναδείξουμε το ζήτημα του ασφαλιστικού και της υγείας με πανεργατική ματιά και να προχωρήσουμε σε καταλήψεις διαρκείας των Ταμείων και του ΟΠΑΔ απαιτώντας να πληρώσει η κυβέρνηση τις υποχρεώσεις της.

Να διεκδικήσουμε για τα συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά μας δικαιώματα:

1. 1400 € καθαρά σε όλο το λαό. Ούτε ένα € σε τράπεζες και κεφάλαιο.
2. **Ενιαία ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά δικαιώματα χωρίς διαχωρισμούς σε νέους -παλιούς ασφαλισμένους. Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια δουλειάς ή 55 χρονών ίση με τον καταληκτικό μισθό.** Δημόσια καθολική κοινωνική ασφάλιση για όλο το λαό. Κατάργηση της ασφαλιστικής εισφοράς των εργαζόμενων. **Κατάργηση των αντισσφαλιστικών νόμων Σιούφα - Ρέππα- Πετραλιά, των εντολών της Ε.Ε. για τις γυναίκες και όλων των άλλων αντισσφαλιστικών νόμων και διατάξεων. Δημόσιο-κοινωνικό και όχι επαγγελματικό-ανταποδοτικό ασφαλιστικό σύστημα.**
3. Εργατικός έλεγχος και βέτο ενάντια σε κάθε χρηματιστηριακή ή επιχειρηματική κίνηση των ταμείων. **Να δοθούν τώρα πίσω όλα τα κλεμμένα. Εγγύηση του κράτους για τα αποθεματικά των ταμείων.** Άμεση καταβολή της σύνταξης και του Εφάπαξ. Ο μισθός να καταβάλλεται μέχρι την καταβολή της σύνταξης και του εφάπαξ. Να εγγυηθεί το κράτος για τα αποθεματικά ΟΛΩΝ των ταμείων. Δεν δεχόμαστε να δανειστούμε όπως επιδιώκει το υπουργείο Οικονομικών.
4. Αποκλειστικά δημόσια, πλήρης και δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη για όλο το λαό. Να δοθούν τα απαραίτητα κονδύλια στον ΟΠΑΔ. Κατάργηση της εισφοράς για την περιθαλψη.

Θ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ

Β' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗΣ

«Μ. ΑΛΕΞ/ΔΡΟΣ»

Δύο πρώτες επισημάνσεις. Αν δεν το έχετε καταλάβει, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, μέχρι τώρα στις διαδικασίες του Συνεδρίου έχετε ψηφίσει σε όλα τα θέματα ημερήσιας διάταξης μαζί με τη ΔΑΚΕ όλες τις αποφάσεις του κλάδου για το επόμενο διάστημα.

Αυτό σας το θυμίζω μήπως τυχόν το έχετε ξεχάσει, αλλά μάλλον τα μεγάλα λόγια του Προέδρου, οι κορώνες που ακούστηκαν χθες και προχθές, είναι για τους αντιπολιτευτικούς λόγους, τους ανάλογους που ακούμε κάθε τόσο από το ΠΑΣΟΚ. Μπορεί να έχουν σχέση με τα ζητήματα της διαχείρισης, της διασπάθισης χρήματος επί της ουσίας, όμως στην πολιτική δεν υπάρχει καμιά διαφορά, συμφωνείτε, συναινείτε σε όλα τα μεγάλα ζητήματα και το μόνο που ενδιαφέρει την μελλοντική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι πώς θα γίνει καλώς στη θέση του χαλίφης.

Δεύτερη επισημάνση. Καλό είναι να αναγνωρίζουμε τα λάθη μας. Αν διαπιστώνουμε ότι κάτι δεν κάναμε καλά ως συνδικαλιστές και ιδιαίτερα οι συνδικαλιστές της αριστεράς να λέμε ότι κάναμε λάθος. Η προηγούμενη συναδέλφισσα είπε την μισή αλήθεια. Γιατί; Ο προηγούμενος εκπρόσωπος της ΕΣΑΚ στο

ΤΕΑΔΥ και έχω εδώ την ομόφωνη απόφαση που υπέγραψαν όλα τα μέλη της προηγούμενης διοίκησης του ΤΕΑΔΥ, ανάμεσα σε αυτούς ήταν φυσικά και ο συνάδελφος Καλύβας, ομόφωνα συμφωνεί, αν θέλετε μπορώ να την διαβάσω, την ξέρετε πολύ καλά, στο να παιχτούν τα χρήματα στη χρηματιστηριακή ΑΚΡΟΠΟΛΗ, με τους όρους φυσικά που είχαν συμφωνήσει.

Φυσικά επειδή το κεφάλαιο τις αποφάσεις τις θέλει για να τις αξιοποιήσει σε μια κατεύθυνση που το ίδιο έχει επιλέξει, στη συνέχεια έφθασε στην εξέλιξη τη γνωστή δηλαδή, που ουσιαστικά είχαμε τη φούσκα των δομημένων ομολόγων του ΤΕΑΔΥ, με τα ανάλογα αποτελέσματα.

Τρίτον, επειδή ο χρόνος είναι πάρα πολύ πολύτιμος, κωδικοποιημένα.

Για τα οικονομικά. Αυτό που όλοι έχουμε διαπιστώσει είναι ότι υπάρχει η κρίση, αν και στο κείμενο της Ομοσπονδίας δεν υπάρχει καμιά αναφορά. Η Ομοσπονδία επιμένει στη λογική και στην ανάλυση που είχε όλο το προηγούμενο διάστημα.

Η κρίση όμως και οι συνέπειες της είναι ήδη οδυνηρές. Ο ΟΑΣΑ στην τελευταία έκθεση διαπιστώνει ότι το 50% των εργαζόμενων στον κόσμο, 1,8 δισεκατομμύρια ήδη έχουν συμφωνήσει και δουλεύουν με χειρότερες συνθήκες εργασίας, με μικρότερους μισθούς και ουσιαστικά αποδέχονται μπροστά στην τεράστια καλλιέργεια του φόβου, της ανασφάλειας, οι ίδιοι με τη συνείδηση τους να χειροτερεύουν τις συνθήκες εργασίας τους.

Και αυτό φαίνεται και μέσα στην εισήγηση της Ομοσπονδίας, γιατί η ίδια η Ομοσπονδία δεν κάνει καμιά αναφορά στην κρίση, γιατί θέλει να φέρει τις θέσεις του κλάδου ακόμα πιο πίσω από εκεί που ήταν το προηγούμενο διάστημα.

Δεν υπάρχει καμιά αναφορά στο κορυφαίο, στο κεντρικό οικονομικό αίτημα που είχε ο κλάδος στη μεγάλη απεργία, για τις γνήσιες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και επαναφέρει το αίτημα του δήθεν νέου ενιαίου μισθολογίου, που είναι ουσιαστικά πρόταση της σημερινής κυβέρνησης, είναι πρόταση των δυνάμεων του κεφαλαίου, για να μπορέσει να αλλάξει προς τη χειρότερη κατεύθυνση το μισθολογικό καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων.

Και θέλω να τονίσω συνάδελφοι ότι ιδιαίτερα σήμερα το κεφάλαιο αυτό που προσπαθεί να κάνει και η επίθεση είναι ακόμα πιο άγρια στο χώρο των δημοσίων υπαλλήλων και γενικά στο χώρο που έχει να κάνει με τις κοινωνικές ανάγκες και τους μισθούς των εργαζόμενων, γιατί ουσιαστικά αυτό που θέλει να εξασφαλίσει είναι χρήματα για να μπορέσει να τα ξαναδώσει στη δεύτερη φάση, μετά τα 28 δισεκατομμύρια, για να μπορέσει να ενισχύσει το κεφάλαιο στην προσπάθεια που κάνει να ξεπεράσει την κρίση του, όχι μειώνοντας την κερδοφορία του αλλά ξεζουμίζοντας ουσιαστικά το σύνολο του κόσμου της εργασίας.

Και αυτό νομίζω είναι το πιο επικίνδυνο γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα όχι μονάχα έχει κατεβάσει τις σημαίες, έχει υποστεί τα αιτήματα αλλά συμβιβάζεται, υποχωρεί, συναινεί σε μια άγρια αντιλαϊκή πολιτική. Αν ρίξετε μια ματιά σε δημοσιεύματα σημερινά, το Διεθνές Νομοματικό Ταμείο μιλάει για σκληρό πακέτο τεσσάρων δισεκατομμυρίων και έχει συγκεκριμένα μέτρα που προτείνει και που μέχρι ένα σημείο θέλει να επιβάλλει στην κυβέρνηση για το επόμενο διάστημα. Άλλο δημοσίευμα, μισθοί και συντάξεις στο μηδέν, υπό το μηδέν οι δαπάνες και η υγεία.

Δηλαδή, αυτό που απάντησε ο Υπουργός Οικονομικών στον Αλμούνια όταν του έκανε κριτική για το πόσο τα μέτρα μπορούν να αποδώσουν, αυτό που τονίσαν, είναι ότι υπάρχουν σταθερά στοιχεία της οικονομικής πολιτικής.

Και τον ρωτάει: ποιο είναι το σταθερό στοιχείο; Και λέει το πάγωμα των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτό που εξαγγέλλουν δηλαδή δεν είναι μόνο το μηδέν συν μηδέν γι' αυτή τη χρονιά, είναι το μηδέν συν μηδέν για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Αν δεν υπάρξει ένα άλλο συνδικαλιστικό κίνημα που θα βάλει μπροστά τα αιτήματα των εργαζόμενων, αν δεν συγκρουστεί με τις πολιτικές αυτές, νίκες δεν μπορούν να υπάρξουν. Είναι μεγάλο το ζήτημα της οικονομικής κρίσης. Εδώ δεν

μπορούμε να πούμε ότι θα υποστούν κάποιοι άλλοι τις συνέπειες. Θα τις υποστούμε όλοι μας και ιδιαίτερα οι μελλοντικές γενιές, τα παιδιά μας, που θα δουλεύουν, θα ζήσουν σε ένα χειρότερο καθεστώς με πολύ χειρότερους μισθούς, με ανύπαρκτη ασφάλεια, όπως έλεγαν και χθες οι υφιστάμενοι, μισή ζωή, μισοί μισθοί, συνθήκες βαρβαρότητας. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΓΛΑΥΚΗ, ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΞΑΝΘΗΣ

Η μειονοτική εκπαίδευση είναι πρωτίστως ένα πολιτικό παρά ένα εκπαιδευτικό γεγονός. Αποτελεί μια συνθήκη πολιτικό-εκπαιδευτική στην οποία εμπλέκονται δυο χώρες η Ελλάδα και η Τουρκία και αφορά την εκπαίδευση της μειονότητας στη Θράκη.

Ως προσδιοριστικό στοιχείο της μειονότητας επιλέχθηκε η θρησκεία και όχι τα εθνοτικά χαρακτηριστικά. Η επιλογή αυτή έγινε για διάφορους λόγους, οι οποίοι γίνονται κατανοητοί αν ειδωθούν σε ένα ευρύτερο ιστορικό πλαίσιο για τη συγκρότηση των μειονοτήτων και τις γενικότερες πολιτικές συνθήκες που επικρατούσαν. (Τρουμπέτα, 2000).

Η εκπαίδευση που παρέχεται σε ένα σύνολο σχολείων με ειδικό καθεστώς στην περιοχή της Θράκης αποκλειστικά στα παιδιά της μειονότητας, αποτελεί τη μειονοτική εκπαίδευση. Αφετηρία και βάση αναφοράς της μειονοτικής εκπαίδευσης αποτελεί η συνθήκη της Λωζάνης (1923) Το νομικό καθεστώς που διέπει τη μειονοτική εκπαίδευση είναι ιδιότυπο και αποτελεί μια ζεύξη διατάξεων που αφορούν τη δημόσια, αλλά και την ιδιωτική παιδεία. Παρότι προβλέπεται ο δημόσιος χαρακτήρας, ορισμένα ζητήματα όπως η ίδρυση, η διαχείριση και λειτουργία του σχολείου, διέπονται από τις διατάξεις της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Το σχολικό έτος 2002-03 λειτουργούν 221 δημοτικά μειονοτικά σχολεία, με 6.887 μαθητές, σύμφωνα με αδημοσίευστα στοιχεία των γραφείων Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των τριών νομών της Θράκης. Στα σχολεία αυτά διορίζεται μουσουλμάνος διευθυντής και ο/η υποδιευθυντής/τρια είναι εκπαιδευτικός από την πλειονότητα, με αυξημένα καθήκοντα. Οι δάσκαλοι των μειονοτικών σχολείων αποτελούν μια ποικιλοπληθής ομάδα, με βασική διαφοροποίηση το ότι χωρίζονται σε εκπαιδευτικούς της μειονότητας, που διδάσκουν στο τουρκόφωνο πρόγραμμα και τους εκπαιδευτικούς της πλειονότητας στο ελληνόφωνο, δηλαδή σε μουσουλμάνους και χριστιανούς σύμφωνα με την τρέχουσα διαφοροποίηση (Ασκούνη, 2006).

Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του εκπαιδευτικού προγράμματος του μειονοτικού δημοτικού σχολείου είναι η γλώσσα διδασκαλίας και η θρησκευτική παιδεία. Το περιεχόμενο του προγράμματος είναι δομημένο πάνω σε δύο γλώσσες διδασκαλίας, την ελληνική και την τουρκική. Ο χρόνος διδασκαλίας ελληνόγλωσσου και τουρκόγλωσσου προγράμματος είναι ισόποσος. Στο μάθημα των Θρησκευτικών διδάσκεται το Κοράνι στην αραβική υπογραμμίζοντας τη σημασία που δίνει η μειονότητα στη θρησκευτική παιδεία (Τσιτσελίκης, 2008).

Το μειονοτικό δημοτικό σχολείο με το δίγλωσσο πρόγραμμα οδηγεί σε ελλιπή εκμάθηση και των δύο γλωσσών και δημιουργεί δυσκολίες στη συνέχιση των σπουδών στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όπως σημειώνει η Άννα Φραγκουδάκη(2008) το κυριότερο χαρακτηριστικό του, είναι ότι λειτουργεί σαν σχολείο γκέτο όπου απομονώνει τα παιδιά της μειονότητας στο περιθώριο και δεν επιτρέπει το συγκριτικό τους με τα παιδιά της πλειονότητας, διακρινόμενος έτσι στην τοπική κοινωνία μια συνθήκη διαχωρισμού πλειονότητας και μειονότητας.

Η μειονοτική εκπαίδευση σήμερα είναι ο χώρος της εκπαίδευσης όπου καλύπτονται στο μικρότερο βαθμό (σε σχέση με την υπόλοιπη εκπαίδευση) οι μορ-

φωτικές ανάγκες των μαθητών καθώς στο συγκεκριμένο θεσμικό της πλαίσιο και στο διχοτομημένο πρόγραμμα προστίθενται

α) η άγνοια της μητρικής γλώσσας των παιδιών από τους εκπαιδευτικούς του ελληνόγλωσσου προγράμματος με τη συνεπακόλουθη δυσκολία στην επικοινωνία

β) η άγνοια από τους εκπαιδευτικούς του τουρκόγλωσσου προγράμματος αντικειμένων όπως η ψυχολογία, η κοινωνιολογία αλλά και η διδακτική των μαθημάτων που διδάσκουν.

Με βάση την παραδοχή ότι τα εκπαιδευτικά ζητήματα είναι πολιτικά, στην μειονοτική εκπαίδευση η πολιτική διάσταση είναι πιο έντονη γιατί συνδέεται με ζητήματα προσδιορισμού εθνοπολιτισμικών ταυτοτήτων και των αξιολογήσεων που τις συνοδεύουν. Επίσης ετεροκαθορίζεται από το πεδίο της πολιτικής και όπως υποστηρίζει η Ασκούνη(2006) «Οι παρεμβάσεις στο μειονοτικό εκπαιδευτικό τοπίο μέχρι πρότινος από όπου κι αν προέρχονταν, δεν έγιναν με γνώμονα τις εκπαιδευτικές ανάγκες αλλά την ελληνοτουρκική ανταπάλοτητα και τις αντίστοιχες κάθε φορά επιδιώξεις».

Η ελληνική πολιτεία ην δεκαετία του 1990 συνειδητοποιώντας τα αδιέξοδα της πολιτικής του αποκλεισμού και της περιθωριοποίησης απέναντι στη μειονότητα, περνά σε μια διαφορετικού τύπου προσέγγιση του μειονοτικού πληθυσμού. Σταματάει την πολιτική των διακρίσεων, προγραμματίζει έργα υποδομής, θέτει εκτός ισχύος το καθεστώς της επιτηρούμενης ζώνης και λαμβάνει μέτρα (όπως το μέτρο της ποσόστωσης για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ως θετική διάκριση για τους αποφοίτους της μειονότητας) που αποβλέπουν στην άρση των εκπαιδευτικών ανισοτήτων για τα μέλη της μειονότητας (Τρουμπέτα, 2000 Ασκούνη, 2006).

Στην κατεύθυνση των αλλαγών εντάσσεται και το Πρόγραμμα «Εκπαίδευση Μουσουλμανοπαίδων»(ΠΕΜ) που αποτελεί μια ευρεία εκπαιδευτική παρέμβαση με στόχο την ελληνομάθεια και τη δημιουργία προϋποθέσεων σχολικής επιτυχίας στα παιδιά της μειονότητας, αναγνωρίζοντας την ταυτότητα και την πολιτισμική ιδιαιτερότητα της. Στα πλαίσια του Προγράμματος «Εκπαίδευση Μουσουλμανοπαίδων», γράφτηκαν τα νέα βιβλία του Μειονοτικού Δημοτικού Σχολείου και έγινε εκτεταμένη και συστηματική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Τα αποτελέσματα του ΠΕΜ, όπως απέδειξαν οι έρευνες, ήταν η βελτίωση της ελληνομάθειας, η μείωση στο μισό της σχολικής διαρροής από το δημοτικό στο γυμνάσιο, μέσα σε μόλις 5 χρόνια, όπως και η αύξηση του ποσοστού φοίτησης των κοριτσιών στη δευτεροβάθμια.

Παρότι έγιναν σημαντικά βήματα, τα προβλήματα παραμένουν για παιδιά και δασκάλους. Καταθέτοντας εξαρχής τον προβληματισμό μας κατά πόσο ένα σχολείο μ' αυτά τα στοιχεία μπορεί να προσφέρει ουσιαστική μόρφωση, θέλουμε να επισημάνουμε ότι οι επιμέρους προτάσεις μας δεν μπορούν παρά να καθορίζονται από τη βασική μας θέση για:

Ενιαίο δημόσιο, δωρεάν 12χρονο βασικό σχολείο για όλα τα παιδιά. Δημόσια δωρεάν καθολική εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα (από νηπιαγωγείο μέχρι πανεπιστήμιο), που θα παρέχει μόρφωση, καλλιέργεια και εφόδια σε όλα τα παιδιά χωρίς διαχωρισμούς ταξικούς εθνοτικούς και θρησκευτικούς. Υπεράσπιση και διεύρυνση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης.

Μ' αυτή τη θέση ως προμετωπίδα, στη συγκεκριμένη πραγματικότητα της μειονοτικής εκπαίδευσης προτείνουμε, τα παρακάτω μέτρα ως προσφορότερα:

1. Δημιουργία νέων αναλυτικών προγραμμάτων που να λαμβάνουν υπ' όψιν τις ιδιαιτερότητες του δίγλωσσου προγράμματος του μειονοτικού σχολείου και την εμπειρία από την λειτουργία του Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων.

2. Επικαιροποίηση των βιβλίων της γλώσσας του Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων (Π.Ε.Μ), εμπλουτισμός των βιβλίων των μη γλωσσικών μαθημάτων.

3. Σύνδεση τουρκόγλωσσου και ελληνόγλωσσου προγράμματος με την

εκπόνηση σχεδίων εργασίας, υλοποιούμενα με κοινές δράσεις.

4. Συστηματική ίδρυση και λειτουργία νέων δημόσιων νηπιαγωγείων στα χωριά της μειονότητας για να καλυφθούν οι ανάγκες για προσχολική αγωγή. Όλα τα νηπιαγωγεία να είναι ενταγμένα στο ΥΠ.Ε.Π.Θ. και να ξεκινήσει η πιλοτική λειτουργία ενός νέου θεσμού του **μεσολαβητή-εκπαιδευτικού** που θα γνωρίζει τη μητρική γλώσσα των παιδιών (τουρκική, πομακική ή ρομανί, η οποία θα λειτουργεί ως γλώσσα στήριξης) και θα υποβοηθά το έργο του/της νηπιαγωγού στην επαφή του/της με τα νήπια και τους γονείς τους. Οι δύο εκπαιδευτικοί θα έχουν τα ίδια εργασιακά δικαιώματα, ενώ το πρόγραμμα του νηπιαγωγείου πρέπει να είναι ενιαίο κι όχι διχοτομημένο.

5. Διαρκής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών των μειονοτικών σχολείων, που κρίνεται αναγκαία εξαιτίας των ιδιαιτεροτήτων της μειονοτικής εκπαίδευσης και του εκπ/κού υλικού του ΠΕΜ.

6. Προσαρμογή του ωρολογίου προγράμματος στις ανάγκες και τις διαθέσεις των παιδιών και όχι στις ισορροπίες των εθνικισμών-ΟΧΙ στην εντατικοποίηση της ζωής των παιδιών. Είναι τουλάχιστον αντιπαιδαγωγικό μαθητές της 2ας δημοτικού να παρακολουθούν **7ωρο** πρόγραμμα κάθε μέρα και να σχολάζουν στις 2 το μεσημέρι.

7. Βοήθεια των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες από εκπαιδευτικούς που να μπορούν να υποστηρίξουν τα παιδιά και στις δύο γλώσσες διδασκαλίας.

8. Δημιουργία τμήματος ένταξης σε κάθε εξαθέσιο σχολείο.

9. Επαναλειτουργία των ΚΕΣΠΕΜ (Κέντρα Στήριξης Προγράμματος Εκπαίδευσης Μουσουλμανοπαίδων) με κρατική χρηματοδότηση και χωρίς να αλλοιωθεί ο χαρακτήρας και η φιλοσοφία λειτουργίας τους.

10. Κατάργηση της συνέντευξης, διαδικασίας που, αν και άτονες σήμερα, δυνητικά μπορεί να μετατραπεί σε αξιολογική.

11. Κατάργηση της ΕΠΑΘ (Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης), όπου εκπαιδεύονται σήμερα οι δάσκαλοι του τουρκόγλωσσου προγράμματος. Ένταξη της εκπαίδευσης των δασκάλων του τουρκόγλωσσου προγράμματος στα Παιδαγωγικά Τμήματα, με πρόβλεψη διδασκαλίας της τουρκικής σ' αυτά.

12. Εξοπλισμός όλων των μειονοτικών σχολείων με εξωσχολικά βιβλία και των δύο γλωσσών που διδάσκονται (σύμφωνα με καταλόγους που θα συντάξουν οι εκπαιδευτικοί), ευρυζωνικές συνδέσεις και υπολογιστές, με υλικά για πειραματικές προσεγγίσεις των φυσικών επιστημών.

13. Ειδική έκτακτη κρατική χρηματοδότηση για την αγορά όλου του απαραίτητου εξοπλισμού (Η/Υ, δίκτυα, εποπτικό υλικό, βιβλία κ.τ.λ) και κατασκευή υποδομών (νέα κτίρια, επισκευές, δίκτυα υπολογιστών κ.τ.λ) στα μειονοτικά σχολεία.

14. Δωρεάν διανομή λεξικών σ' όλα τα παιδιά.

15. Η οργανικότητα των μειονοτικών σχολείων να' ναι 2/25 (γιατί πάντα η οργανικότητα στα μειονοτικά σχολεία είναι ζυγή), αλλά η αναλογία στα τμήματα να είναι 2/15.

16. Αναμοριοδότηση των σχολείων και καταβολή του επιδόματος δυσπρόσιτων σε περισσότερα σχολεία βάσει μιας κλιμάκωσης που να λαμβάνει υπ' όψιν την απόσταση καθώς και σύγχρονα δεδομένα προσβασιμότητας.

17. Εξομείωση του διδακτικού ωραρίου και των επιδομάτων των διευθυντών και υποδιευθυντών των μειονοτικών σχολείων.

18. Καταβολή και στα νηπιαγωγεία των επιδομάτων που χορηγούνται στα αντίστοιχα δημοτικά σχολεία των χωριών.

19. Πληρωμή της άτυπα υποχρεωτικής υπερωριακής απασχόλησης των εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων λόγω της αδικίας του υποχρεωτικού ωραρίου των 25 ωρών παρά τα χρόνια υπηρεσίας.

Πέρα από όλα αυτά, λόγω των δομικών αδυναμιών του μειονοτικού σχολείου

με την πολυγλωσσία του και την παρωχημένη του λειτουργία για να μπορεί να προκύψει ένα ικανοποιητικό εκπαιδευτικό αποτέλεσμα που να εντάξει ομαλά τους αποφοίτους της μειονότητας στο εκπαιδευτικό σύστημα, τόσο στη δεύτερη όσο και στην τρίτη βαθμίδα του, **προτείνουμε την ίδρυση**, στα κεφαλοχώρια αρχικά, **δημόσιων σχολείων νέου τύπου** με διδασκαλία όλων των γνωστικών αντικειμένων στην ελληνική, με παράλληλη διδασκαλία του Κορανίου στη θέση των θρησκευτικών και της μητρικής γλώσσας των παιδιών, κατά τόπους, προκειμένου οι γονείς από τη μειονότητα ν' αποκτήσουν τη δυνατότητα επιλογής δημοσίου σχολείου για τα παιδιά τους. Αυτό αποτελεί δικαίωμα που η πολιτεία οφείλει να παρέχει σε κάθε πολίτη της, ούτως ώστε η μόρφωση μα και η επαγγελματική ανέλιξη κάθε μέλους της να μην αναστέλλεται από ιστορικά βαρίδια και διπλωματικές ανισορροπίες.

Οι όποιες αλλαγές επιχειρηθούν, θα πρέπει να γίνονται με βάση το πολιτισμικό πλαίσιο στο οποίο αναφέρονται και να έχουν ως προϋπόθεση τη συναίνεση της μειονοτικής κοινωνίας.

Τελειώνοντας ας μου επιτραπεί μια δήλωση που μεταφέρω από τη Θράκη από πολλούς/ές δασκάλους/ες των μειονοτικών σχολείων Η διδασκαλία στο μειονοτικό σχολείο συμβάλει στην αποκατάσταση μιας αδικίας, να προστατέψουμε τα παιδιά της μειονότητας από τον αποκλεισμό και την σχολική αποτυχία και να δημιουργήσουμε εκείνες τις εκπαιδευτικές συνθήκες που θα τα οδηγήσει στην ευτυχία τη μόρφωση και την επιτυχία. Με τον τρόπο αυτό θα αναδυθεί χωρίς διχοτομικά σχήματα και ιεραρχικές αξιολογήσεις ο πολυπολιτισμικός χαρακτήρας της Θράκης.

ΣΤ. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ - ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα. Έρχομαι από τη μακρινή Ροδόπη και υπηρέτω στο μειονοτικό σχολείο Δαρμένης. Συνάδελφοι, είναι τουλάχιστον λάθος να θεωρούμε ότι η μειονοτική εκπαίδευση είναι ένα ειδικό θέμα της εκπαίδευσης. Ότι βρίσκεται μέσα σε μια μικρή γυάλινη σφαίρα αποκομμένη από την υπόλοιπη εκπαίδευση και έχει μόνο δικά της προβλήματα. Θα πρέπει να δούμε τη μειονοτική εκπαίδευση σαν ένα μεγεθυτικό φακό, ο οποίος μεγεθύνει όλη την πραγματικότητα των αναδιαρθρώσεων στην εκπαίδευση και στην κοινωνία σήμερα.

Αυτό συμβαίνει τον πολύ συγκεκριμένο λόγο του ότι σήμερα η μειονοτική εκπαίδευση ακριβώς λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών της και των μικρότερων αντιστάσεων απ' την πλευρά του εκπαιδευτικού και εργατικού κινήματος, είναι ο χώρος όπου δοκιμάζονται πιλοτικά όλες αυτές οι αντιεκπαιδευτικές και αντεργατικές αναδιαρθρώσεις.

Αναφέρω μόνο μερικές. Επειδή ακριβώς ετοιμάζουμε την ελαστική εργασία σαν κυρίαρχη μορφή εργασίας αυτή τη στιγμή το 50% περίπου σε κάθε σχολείο μειονοτικό είναι ωρομίσθιοι που καλύπτουν πραγματικές και μόνιμες ανάγκες.

Επειδή ετοιμάζουν μια εντατικοποιημένη ζωή για μας και τους μαθητές μας, για τους αυριανούς εργαζόμενους, το μειονοτικό σχολείο είναι το δημοτικό με το πιο εκτεταμένο διδακτικό ωράριο. Τα παιδιά της δευτέρας δημοτικού σχολάνε στις 2 το μεσημέρι στο πρωινό ωράριο. Έτσι εκπαιδεύονται, συνάδελφοι μου, οι αυριανοί εργαζόμενοι στα εργοστάσια της Ροδόπης.

Επειδή ετοιμάζουν το σχολείο της αξιολόγησης, της χειραγώγησης και της υποταγής, η μετάθεση υπόκειται σε αξιολογικό μηχανισμό. Δηλαδή συνέντευξη η οποία όντως είναι ανενεργή σήμερα αλλά πολύ εύκολα μπορεί στο μέλλον να μετατραπεί σε στοιχείο χειραγώγησης των εκπαιδευτικών.

Επειδή ξηλώνεται όλο το ασφαλιστικό σύστημα και οι μισθοί παραμένου σταθεροί στο δημόσιο σήμερα, τα πρώτα δικαιώματα μισθολογικά και ασφαλιστικά που καταργούνται είναι ορισμένα κίνητρα που υπήρχαν και είχαν δοθεί

σε εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για συνταξιοδότηση και μισθολογική αναβάθμιση, ειδικά για την περιοχή. Και μιλάω για τις πενταετίες.

Το πιο όμως χοντρό παράδειγμα, εκεί που, συνάδελφοι μου, παίζεται το μεγάλο παιχνίδι, της ένταξης των παιδιών στο παιχνίδι των εθνικισμών, στην μαύρη εργασία, στο ελαστικό σχολείο είναι η προσχολική αγωγή. Στην προσχολική αγωγή δεν υπάρχουν μόνο νηπιαγωγεία του ΥΠΕΠΘ του Υπουργείου Παιδείας. Αυτά που υπάρχουν καλύπτουν τμήμα μόνο του πληθυσμού της μειονότητας. Παρουσιάζεται το φαινόμενο χωριά με 70 μαθητές στο δημοτικό να μην έχουν δημόσιο νηπιαγωγείο! Υπάρχουν όμως άλλα «νηπιαγωγεία» διάφορων φορέων, ακόμα και δημόσιων φορέων που τώρα με την νέα υπουργική απόφαση που δίνει το δικαίωμα σε παιδικούς σταθμούς να λειτουργούν ως νηπιαγωγεία βρήκαν και νομικό πάτημα για τη λειτουργία τους.

Και για να μην κρυβόμαστε και πίσω από κανένα δάχτυλο, μιλάω και για νηπιαγωγεία των Υπουργείων Εξωτερικών. Σε αυτά ακριβώς τα νηπιαγωγεία, είναι εκεί όπου διαμορφώνεται το χειρότερο εργασιακό τοπίο. Οι συνάδελφοι οι νηπιαγωγοί που δουλεύουν σε αυτά τα νηπιαγωγεία δεν έχουν κανένα ωράριο. Σχολάνε στις 8 το βράδυ. Δεν έχουν άδειες. Διαπραγματεύονται ατομικά το μισθό τους. Δεν έχουν καμία ασφάλιση. Αυτά τα «νηπιαγωγεία» λειτουργούν βάσει διαφόρων προγραμμάτων της Ε.Ε και μέσω αυτών χρηματοδοτούνται.

Μάλιστα οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ παρεξηγήθηκαν κιόλας από όλα αυτά και φωνάζουν. Μήπως παρεξηγήθηκαν γιατί αυτά τα νηπιαγωγεία πρωτοϊδρύθηκαν επί ΠΑΣΟΚ, από τον υπεύθυνο τότε τον κ. Συρίγο και συνεχίστηκαν επί Νέας Δημοκρατίας με τον ίδιο υπεύθυνο;

Αυτό είναι το σχολείο που ετοιμάζουν. Αυτά τα προγράμματα, συνάδελφοι μου, χρηματοδοτούνται από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περιλαμβάνονται στις συνθήκες της Μπολόνια και της Λισσαβόνας, στη λευκή βίβλο της εκπαίδευσης.

Δεν θα μπω σε κατάλογο κανενός αιτήματος. Θέλω να βάλω δύο μόνο συγκεκριμένα πράγματα τα οποία είναι στοιχειώδη και μας αφορούν όλους.

Έχουμε ανάγκη όλοι οι εκπαιδευτικοί των μειονοτικών σχολείων να είναι μέλη των Συλλόγων χωρίς καμία προϋπόθεση. Το όνομα του Συλλόγου μου είναι «Τρεις Ιεράρχες». Νομίζω πως μάλλον αποθαρρύνει την εγγραφή μουσουλμάνων συναδέλφων στο σύλλογο. Επικυρώθηκε σαν όνομα το 1998, πρόσφατα δηλαδή, από την προτελευταία καταστατική αλλαγή.

Έχουμε ανάγκη της διδασκαλίας όλων των μητρικών γλωσσών. Δηλαδή και πομακικής γλώσσας και ρομανί στα παιδιά της μειονότητας, εκεί που η μητρική τους γλώσσα είναι ρομανί ή πομακικά αντίστοιχα. Υπάρχουν πληθυσμοί που μιλάνε ρομανί μέσα στην ίδια την Κομοτηνή.

Έχουμε ανάγκη την πλήρη ασφάλιση και περιθαλψη όλων των εκπαιδευτικών και όλα τα σχολεία, όλες οι σχολικές μονάδες να βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Υπουργείου Παιδείας.

Ανάγκη είναι η καταργηθεί η συνέντευξη - αξιολόγηση για τη μετάθεση στα μειονοτικά σχολεία και να επαναφερθούν τα κίνητρα για μισθολογική αναβάθμιση και πρόωγη συνταξιοδότηση με μετρημένα τα χρόνια υπηρεσίας των πενταετιών.

Έχουμε ανάγκη δημόσια δωρεάν δημοτικά και νηπιαγωγεία σε όλα τα χωριά της Ροδόπης αλλά και όλης της χώρας. Βέβαια αυτό κοστίζει πολύ και που να βρει χρήματα όταν έχεις δώσει 28 δις στις τράπεζες και άπειρες επιδοτήσεις στο κεφάλαιο για την επίτευξη των «εθνικών οικονομικών στόχων» και την υλοποίηση των επιταγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τελικά, συμφωνώ απόλυτα με μία απόστροφο από το κείμενο - απόφαση του Συλλόγου της Ξάνθης, που λέει ότι στα παζάρια των εθνικισμών μέσα στο δημόσιο δωρεάν σχολείο που έχουμε ανάγκη εμείς, οι μαθητές μας, η κοινωνία και όλοι οι εργαζόμενοι.

Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Τα τελευταία τρία χρόνια η συζήτηση για το πρόγραμμα δράσης γίνεται κάτω από το πολιτικό βάρος της απεργίας του 2006. Σήμερα εμείς σαν Παρεμβάσεις έχουμε ένα διαφορετικό βάρος. Έχουμε να μετρήσουμε τη σημαντική απώλεια ενός εκλεκτού συναδέλφου και συντρόφου, του Σπύρου του Μαρκόπουλου, χρόνια Πρόεδρος του Παρθενώνα, χρόνια Αντιπρόεδρος στις Συνελεύσεις μας, πάντα στην πρώτη γραμμή των αγώνων από τα φοιτητικά του χρόνια ως την απεργία τη μεγάλη του 2006 και ακόμα και ως την εξέγερση του Δεκέμβρη.

Συνάδελφοι, πριν δυο μέρες εδώ είχαμε την πανηγυρική συνεδρίαση. Εκεί παρουσιάστηκαν τα δύο πρόσωπα όχι του Ιανού αλλά του δικομματισμού. Δεν ήρθαν ούτε για να τα χειροκροτήσουμε ούτε για να ακούσουν τα συνθήματα μας, ήρθαν για να μας φέρουν το λογαριασμό. Ένα κοινό στοιχείο υπήρχε και στα δύο αυτά πρόσωπα. Σε αυτά που είπαν και σε αυτά που αποσιώπησαν. Δεν είπαν λέξη για το ασφαλιστικό. Δεν είπαν λέξη για την εξέγερση του Δεκέμβρη. Είπαν όμως και τα δύο πρόσωπα ότι «δυστυχώς έχουμε κρίση».

Με αφορμή λοιπόν την καπιταλιστική κρίση, οι αρχιερείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ελλάδα έχουν πιάσει δουλειά. Από την ξέπνοη κυβέρνηση του Καραμανλή μέχρι την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, μέσα σ' αυτό το περιβάλλον της κρίσης, κατεδαφίζουν ό,τι βρουν μπροστά τους. Κατεδαφίζουν ό,τι βρουν μπροστά τους όπως οι μπουλντόζες του Ισραήλ στη Γάζα. Κατεδαφίζουν τους μισθούς, κατεδαφίζουν την ασφάλιση, κατεδαφίζουν τις εργασιακές σχέσεις, κατεδαφίζουν ό,τι απέμεινε απ' τη δημόσια παιδεία και υγεία, πάνε σε άγριες ιδιωτικοποιήσεις. Και σ' αυτή τη διαδικασία, αν θέλετε, βλέπουμε ότι κάποιοι κλωσάνε τα εκλογικά τους αυγά και προετοιμάζονται για να αναλάβουν εκείνοι να συνεχίσουν την ίδια δουλειά και στην Ελλάδα.

Μέσα σ' αυτό το πολιτικό κλίμα, εσείς, ως πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ, επιλέξατε να πάτε στο «διάλογο». Εγώ σας λέω, λοιπόν, ότι τόσο καιρό που είστε στο «διάλογο» και «συζητάτε» με αυτή την κυβέρνηση, αυτοί με τους οποίους συζητάτε είναι οι ίδιοι που κλέβουν το πορτοφόλι του δασκάλου. Δεν είναι; Είναι οι ίδιοι που πετάνε στα ακουπιδία το βιβλιόριο υγείας μας. Είναι οι ίδιοι που αφήνουν τον παππού χωρίς σύνταξη, τον πατέρα χωρίς δουλειά και το παιδί χωρίς δημόσιο νηπιαγωγείο, χωρίς σχολείο, χωρίς μόρφωση, χωρίς φτερά και χωρίς ζωή. Αντί να οργανώσουμε λοιπόν αποφασιστικούς αγώνες, πηγαίνετε λοιπόν εσείς μ' αυτούς που μας τα παίρνουν όλα να καθίσετε να συζητάτε και φέτος και του χρόνου. Καθίστε στο «διάλογο», συνάδελφοι. Για να πάρετε τι; Μια ώρα μείωση του ωραρίου; Ούτε αυτό δεν ήρθε να υποσχεθεί ο κύριος Σηλιωτόπουλος - που είναι εξαιρετικός performer - αλλά εδώ στην κακοτράχαλη ράχη της εκπαίδευσης δεν πάτησε το πόδι του, γιατί; Ούτε αυτό δεν είχε να δώσει. Αλλά τι είχε να δώσει; Εκείνες τις 6-7 σελίδες του Μπαμπινιώτη που λέγανε: αξιολόγηση! Αυτό είναι το προϊόν του διαλόγου σας, αυτό είναι λοιπόν. Και λέω, επειδή μιλήσατε περί Λουδοβίκων. Ότι εμείς οι Παρεμβάσεις «είμαστε οι Λουδοβίκοι». Θαρρώ ότι μπερδεύουμε τους Λουδοβίκους με τους Ροβεσπιέρους. Γιατί εδώ στις πανηγυρικές συνεδριάσεις που κάνουμε 20 χρόνια στις Γ.Σ. της ΔΟΕ, αλλάζουν οι ρόλοι. Αλλάζουν εκείνοι που χειροκροτάνε κάθε φορά τον υπουργό κι εκείνοι που ακολουθούν τον επόμενο υπουργό όταν φεύγει.

Αυτό που δεν αλλάζει είναι μία πτέρυγα εδώ στα αριστερά, που στέκεται πάντα ανεξάρτητα, αγωνιστικά, πάντα απέναντι. Δεν λέμε ότι είμαστε μόνοι μας στους αγώνες, δεν λέμε ότι είμαστε μόνο εμείς, αλλά για όνομα, αυτοί που σταθερά είναι απέναντι στην Βασιλία δεν είναι οι «Λουδοβίκοι». Άλλοι είναι οι «Λουδοβίκοι».

Και λέμε ότι αυτή η πολιτική δε χρειάζεται «διάλογο», χρειάζεται ανατρο-

πή. Χρειάζεται μαχητικούς απεργιακούς αγώνες με διάρκεια, σύγκρουση και προοπτική μέχρι τη νίκη. Χρειάζεται απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις.

Βάλατε, να το πω αυτό γιατί είναι θετικό, έτσι; Βάλατε το θέμα για το 132^ο Δημοτικό Σχολείο. Θα πάρουμε απόφαση εδώ ή δε θα πάρουμε; Είπαν οι συνάδελφοι από τη ΔΑΚΕ ότι δεν ξέρουν, δεν γνωρίζουν το γεγονός, για τις απειλές που εκτοξεύτηκαν κατά των συναδέλφων από συγκεκριμένη ακροδεξιά εκπομπή. Δικαίωμα τους, προφανώς μπορεί και να μην ήξεραν, από προχθές μέχρι σήμερα φαντάζομαι όμως ότι έμαθαν και περιμένουμε έστω και τώρα να πάρουν θέση. Τα πράγματα είναι δύσκολα. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις ευρωεκλογές που έγιναν, οι καθαρόαιμοι φασίστες φόρεσαν γραβάτες και έγιναν βουλευτές. Στην Ελλάδα η ακροδεξιά καλπάζει, το άρμα της καλπάζει. Και στο ρωμικό της θρίαμβο επιβάλλει την ατζέντα της και στον έναν και στον άλλο πόλο του δικομματισμού και σέρνει πίσω απ' το ρωμικό της άρμα φτωχούς και πεινασμένους μετανάστες από τη Μανωλάδα μέχρι τα στενά του Νοβοτέλ χθες το βράδυ που η αστυνομία έκανε ροζοπι και έστειλε δεκάδες μετανάστες στα κρατητήρια. Θα πάρουμε λοιπόν απόφαση για απεργία τη μέρα της δίκης του 132ου;

Ρωτήσαμε με ένταση την κυρία Διαμαντοπούλου, γιατί δεν απάντησε για το ασφαλιστικό. Και μας είπε ότι είναι εκτός ατζέντας της συζήτησης. Είναι εκτός ατζέντας της συζήτησης η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που μετατρέπει την κοινωνική μας ασφάλιση σε επαγγελματική; Και αυξάνει τα όρια των γυναικών; Είναι εκτός ατζέντας το γεγονός ότι πάνω από 20 χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι απ' το Σεπτέμβριο και μετά, τόσο θα φτάσουν, δεν θα παίρνουν το εφάπαξ; Είναι εκτός ατζέντας όσα γίνονται στο ΤΕΑΔΥ; Είναι εκτός ατζέντας όσα γίνονται στην ιατροφαρμακευτική μας περιθαλψή; Ποιος έχει την πολιτική ευθύνη για όλα αυτά; Θα κάνουμε κάτι για όλα αυτά; Και εμείς στο πρόγραμμα που καταθέτουμε με τις απεργιακές δράσεις και τον απεργιακό αγώνα, με μορφές διάρκειας που είπα πριν, περιλαμβάνουμε και λέμε: Από τις 18 Σεπτέμβριο θα πάμε να κάνουμε καταλήψεις σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία, όχι μιας μέρας αλλά διαρκείας, μέχρι να σπάσει αυτή η πολιτική.

Και εκεί σε εκείνη την πόρτα, συνάδελφοι της ΕΣΑΚ, που μιλήσατε χθες για κλειστές και ανοικτές πόρτες, σε εκείνη την πόρτα να συναντηθούμε. Αφήστε τώρα κατά μέρος τις συζητήσεις για την πόρτα της παράταξής σας που ήταν ανοικτή και τώρα έκλεισε επειδή τολμήσαμε να σας κάνουμε κριτική. Η πόρτα αυτή ήταν πάντα ερμητικά κλειστή. Και στην εξέγερση του Δεκέμβρη, όταν κατεβαίναμε την Πανεπιστημίου, πριν συναντήσουμε τα ΜΑΤ, συναντούσαμε μια περιφρούρηση με κρόνη που μας έδειχνε με το δάχτυλο και στο δρόμο αλλά και απ' την τηλεόραση και έλεγε: Αυτοί. Όμως όταν η νεολαία δολοφονείται η αριστερά δεν μπορεί να απολογείται, συνάδελφοι μου. Η αριστερά πρέπει να 'ναι στους δρόμους, να εξεγείρεται, δίπλα στην νεολαία και απέναντι στη Βασιλίσση.

Πάμε λοιπόν μαζί στην πόρτα. Όχι ξεχωριστά, στις 11 η ώρα εμείς και στις 12 σεεις. Λέμε: πάμε μαζί στην πόρτα του Ταμείου Πρόνοιας. Όχι σε δύο ξεχωριστές βάρδιες. Μαζί να βάλουμε κοινές βάρδιες περιφρούρησης και να το καταλάβουμε. Για ένα και δύο μήνες και όσο χρειαστεί. Εκεί είναι η κοινή δράση της αριστεράς και οι ανοικτές πόρτες μέσα από τις διαδικασίες των Συλλόγων, του συντονισμού τους και των γενικών συνελεύσεων.

Εμείς λοιπόν καταθέτουμε, ένα συνολικό πρόγραμμα δράσης για την κρίση, για την κυβερνητική επίθεση, για τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ, της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, για τον διάλογο, και καλούμε σε συνολικό αγώνα, σε μια συνολική σύγκρουση και ρήξη με την αντικειμενική αντιλαϊκή πολιτική. Με αποφασιστικούς αγώνες, απεργιακούς αγώνες, επαναλαμβανόμενους, διάρκειας καταλήψεις, διαδηλώσεις.

Στο δρόμο της μεγάλης απεργίας του 2006, στο δρόμο της κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη, στο δρόμο της ηρωικής εργάτριας συνδικαλιστριας Κωνσταντίνος Κούνεβα, σε αυτό το δρόμο σας καλούμε.

Π. ΒΑΪΝΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Συνάδελφοι, πριν να ασχοληθούμε με το τι θα πούμε για το σχέδιο δράσης, θα πρέπει να δούμε ακριβώς τι γίνεται στην περίοδο που διανύουμε και που θα 'ρθει. Ακούγονται πολλά για την κρίση και την επίθεση που δέχονται σήμερα οι κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζόμενων.

Η κρίση, συνάδελφοι, είναι εδώ, όπως και η επίθεση στα δικαιώματα και στις κατακτήσεις. Και το επόμενο διάστημα θα είναι χειρότερη. Πολλοί λένε πως παρουσιάζουμε την κατάσταση, πολλές φορές υπερβολικά. Πως την παρουσιάζουμε σαν ένα τέρας που όλο έρχεται αλλά δεν το βλέπει κανένας.

Το τέρας είναι εδώ. Και δεν είναι μόνο οι αριθμοί, είναι η ίδια η καθημερινότητα, είναι η πολιτική της κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Αντιπολίτευσης, του ΠΑΣΟΚ, που το τρέφουν.

Με λίγα λόγια πρέπει να δούμε τι ακριβώς έχουμε να περιμένουμε το επόμενο διάστημα και ειδικά το φθινόπωρο. Ας το δούμε έτσι με τη μορφή ερωτημάτων.

Μήπως δεν θα έχουμε επίθεση και ένταση αυτής της επίθεσης το επόμενο διάστημα;

Μήπως δεν θα ανοίξει το ασφαλιστικό; (Το ασφαλιστικό, συνάδελφοι, που έχει ανοίξει πολλά χρόνια τώρα με Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά, ανοίγει πάλι το φθινόπωρο. Και ανοίγει τουλάχιστον το λιγότερο για τις γυναίκες).

Μήπως δεν θα έχουμε επίθεση στους μισθούς; Ήδη, συνάδελφοι, έχει προκαθορίσει η πολιτική της κυβέρνησης με το μηδέν συν μηδέν και για το 2010. Και πιθανά θα ανοίξει και μισθολόγιο όπου θα κατηγοριοποιεί σε ειδική πλέον κατάσταση τους νέους συναδέλφους.

Μήπως εκτιμάμε πως δεν θα έχουμε ζητήματα με τα Ταμεία; Είναι το μόνο οίγουρο ότι τα Ταμεία ίσως απ' το φθινόπωρο και μετά δεν θα μπορούν να καλύψουν τίποτα πια.

Μήπως δεν θα έχουμε ζητήματα με την αξιολόγηση; Θα είναι η χρονιά της αξιολόγησης, που ίσως έρθει; Νομίζω ότι μετά το πόρισμα του διαλόγου φαίνεται καθαρά πως θα αρχίσουν τα πανηγύρια της αξιολόγησης. Και μαζί με όλα αυτά τα πανηγύρια που είναι σε εξέλιξη με τη γιγάντωση της ανεργίας, των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, των stage, της ωρομίσθιας.

Και επειδή όλα αυτά, συνάδελφοι, δεν είναι ξεκομμένα, αλλά είναι ένα ενιαίο μέτωπο επίθεσης στις ανάγκες και στα δικαιώματά μας, στην εκπαίδευση και στην εργασία, θα πρέπει να δούμε πως θα αντιπαρατεθούμε. Παίρνοντας μάλιστα σοβαρά υπ' όψιν ότι τα τελευταία χρόνια η μόνη αντιπολίτευση είναι, ήταν η μεγάλη μας απεργία, ο αγώνας για το άρθρο 16, ο Δεκέμβρης. Η μόνη αντιπολίτευση είμαστε εμείς.

Τη μόνη απάντηση, λοιπόν, θα πρέπει να τη δώσουμε εμείς. Και δεν μπορεί να είναι παρά ένα σχέδιο που θα αντιπαρατεθεί συνολικά με αυτή την πολιτική. Που θα μπορεί να δημιουργεί ρωγμές, ανατροπές και νίκες. Ένα σχέδιο που θα εντάσσει δράσεις, συντονισμούς, διαδηλώσεις, καταλήψεις, ανυπακοή που θα συνολικοποιεί και θα κορυφώνει με έναν απεργιακό αγώνα διάρκειας.

Μια απεργία λοιπόν, μια απεργία διάρκειας, με επαναλαμβανόμενες μορφές, που θα έχει πανεκπαιδευτικό χαρακτήρα, που θα απευθύνεται και στους άλλους εργαζόμενους και θα αφορά τους απεργούς.

Μια απεργία που θα συντονίζεται από τους ίδιους τους απεργούς μέσα απ' τα δικά τους κέντρα αγώνα. Τέτοια ήταν η απεργία του '06 και ήταν απεργία που έδειξε ότι μπορεί να υπάρχει σύγκρουση. Και δεν ακούμε, συνάδελφοι, αυτούς που μας λένε να βγάλουμε νερό πια στα κρασί μας, να πάμε πιο ήπια, πιο συναινετικά, να πάμε με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, στις 24ωρες.

Δε βάζουμε λοιπόν νερό στο κρασί μας και λέμε ότι η απεργία μ' αυτή τη

μορφή μπορεί να είναι το επίδικο, να είναι η συνολικοποίηση, η κορύφωση με το επόμενο διάστημα.

Επειδή καμιά φορά πρέπει κάποια πράγματα να τα λέμε με το όνομα τους, η απεργία αυτή, συνάδελφοι, και όλος αυτός ο αγώνας δεν μπορεί να είναι υπόθεση του κυβερνητικού γραφειοκρατικού συνδικαλισμού. Δεν μπορεί η ΠΑΣΚ να θυμάται την απεργία σε κάθε συνέδριο τη στιγμή που όλο το προηγούμενο διάστημα βάζει πλάτη μαζί με τη ΔΑΚΕ για να στηρίξει την πολιτική των αναδιαρθρώσεων της κυβέρνησης και να στρώσει το έδαφος για το ΠΑΣΟΚ και τη Διαμαντοπούλου.

Κάτι που έδειξε και σήμερα το πρωί ψηφίζοντας με τη ΔΑΚΕ για την προσχολική αγωγή. Κάτι που έδειξε και με τη συμμετοχή στο διάλογο και με όλη της τη στάση σε αυτό το Συνέδριο με την οποία απεμπολεί οριστικά πια τα αιτήματα της μεγάλης απεργίας.

Τελειώνοντας μια μικρή ιστορία. Ο Μπρεχτ στον κύριο Κόινερ έλεγε ότι κάποια στιγμή βρέθηκε σε μια κοιλάδα και ενώ περπατούσε στην κοιλάδα, αισθάνθηκε νερό στα πόδια του. Τότε κατάλαβε ότι δεν ήταν κοιλάδα αλλά η προέκταση της θάλασσας, ήταν παλιρροία. Δεν έδωσε σημασία. Όταν το νερό έφτασε στα γόνατα άρχισε να ψάχνει βάρκα, αλλά δεν έβρισκε πουθενά. Πάλι δεν έδωσε σημασία γιατί νόμιζε πως δεν θα ανεβεί.

Όταν όμως το νερό έφτασε στο σαγόι αποφάσισε να κολυμπήσει. Συνάδελφοι, αν δεν πούμε την αλήθεια στους εκπαιδευτικούς και στους εργαζόμενους εμείς οι ίδιοι, αν δεν δείξουμε το δρόμο για να κολυμπήσουν. Αν δεν τους πούμε πως δεν πρέπει να ψάχνουν βάρκες από κανένα μόνιμο συνδικαλιστικό, είτε δευτεροβάθμιο είτε τριτοβάθμιο, τότε υπάρχει ο κίνδυνος κάποια στιγμή το νερό να περάσει πάνω απ' το κεφάλια μας και να 'ναι αργά. Και όταν λέμε κολύμπι λέμε κολύμπι και όχι πλατσούρισμα στα θολά νερά του διαλόγου.

ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Συνάδελφοι-ισσες,

Η κρίση που πλήττει σήμερα τους εργαζόμενους στην Ελλάδα και όλο τον κόσμο δεν είναι μια ακόμη διακύμανση του καπιταλιστικού κύκλου αλλά μια κρίση σταθμός, με μακροπρόθεσμες συνέπειες στις ανάγκες και τα δικαιώματα της εργαζόμενης πλειοψηφίας -και των εκπαιδευτικών ως στοιχείο αυτής. Στοχεύοντας στην ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας και ταυτόχρονα στη θωράκιση της αστικής τάξης πραγμάτων, οι κυβερνήσεις προωθούν νέους κανιβαλικούς γύρους λεηλασίας των εργατικών αναγκών που θα ωθήσουν μεγάλα τμήματα της εργατικής τάξης στα όρια της εξαθλίωσης.

Στη χώρα μας ο νέος αυτός γύρος λεηλασίας των εργατικών δικαιωμάτων φωτογραφίζεται ήδη στις χιλιάδες απολύσεις και στο πάγωμα ή την περικοπή των αποδοχών και θα συνεχιστεί, όπως ήδη έχει αναγγελθεί από την κυβέρνηση, κάτω από τις οδηγίες της Ευρωπ. Ένωσης και με τη συμφωνία του ΠΑΣΟΚ, με τη νέα μείωση των πραγματικών μισθών (επέκταση του παγώματος και το 2010, νέοι φόροι κ.ά.), την περαιτέρω απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων καθώς και τη νέα αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος σε αντιλαϊκή κατεύθυνση.

Απέναντι στην απειλή των καπιταλιστών και των πολιτικών εκπροσώπων τους, κυβέρνησης και ΠΑΣΟΚ, το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα όχι μόνο δεν προωθεί την οργάνωση των αναγκαίων ταξικών αγώνων αλλά σε επίπεδο ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ υπογράφει δηλώσεις νομιμοφορούσης στο κεφάλαιο, ψελλίζει ευχολόγια, συζητά τη διαχείριση της κρίσης, παζαρεύει και τελικά αποδέχεται ως τετελεσμένο τη χειροτέρευση της θέσης μας.

Σε ό,τι αφορά τα του οίκου μας, η Δ.Ο.Ε. θύμισε τον παλιό, «τον κακό μας τον καιρό». ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ, σε αghαστή συνεργασία, απλά διαγκωνίζονται πια μπορεί να παίξει καλύτερα το ρόλο της κυβερνητικής «συνδικαλιστικής» παράταξης. Την ώρα που αμφισβητείται κάθε εργασιακό και κοινωνικό δικαίωμα των εκπαιδευτικών και το δικαίωμα στη μόρφωση, ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ οδήγησαν την Ομοσπονδία σε ένα διάλογο που στοχεύει στη νομιμοποίηση αυτής ακριβώς της αμφισβήτησης και κατάργησης των κοινωνικών δικαιωμάτων. Την ώρα που τα ταμεία μας καταρρέουν και η ιατροφαρμακευτική μας περίθαλψη παρέχεται μόνο στα διαλείμματα των απεργιών των απλήρωτων γιατρών και φαρμακοποιών, η συμμαχία του υποταγμένου συνδικαλισμού στη ΔΟΕ δεν έχει τίποτα άλλο να προτείνει πέρα από τη στοίχιση πίσω από τη συνυπεύθυνη της κρίσης ΑΔΕΔΥ, ανίκανη έστω και να ψελλίσει κάποιο αίτημα για την απόδοση των χρωστούμενων και την επιστροφή των κλεμμένων στα ταμεία -πώς θα μπορούσε άλλωστε αφού το «παιχνίδι» στα ταμεία έγινε με την υπογραφή και των συνδικαλιστικών εκπροσώπων. Κι όταν οι νηπιαγωγοί και οι ωρομίσθιοι, τα κομμάτια της εκπαίδευσης που πιο έντονα απ' όλους μας βιώνουν καθημερινά στην εργασία και τη ζωή τους την αμφισβήτηση στοιχειωδών δικαιωμάτων, όπως η σταθερή και μόνιμη δουλειά, ο μισθός, το ωράριο εργασίας ή το δικαίωμα των νηπίων στη μόρφωση, όταν οι νηπιαγωγοί και οι ωρομίσθιοι αυτοοργανώνονται, προσπαθώντας να αναπληρώσουν την απουσία του συνδικατού, η ΔΟΕ όχι μόνο δεν υιοθετεί, προωθεί και οργανώνει έστω και καθυστερημένα αγώνες για τη διεκδίκηση των αιτημάτων τους αλλά τους καταγγέλλει ως διασπαστές ή «παρασυναγωγές».

Οι εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από ένα τέτοιο υποταγμένο συνδικαλιστικό κίνημα.

Η εξέγερση του Δεκέμβρη αποτελεί την καλύτερη απόδειξη ότι **οι μόνοι αγώνες που φοβάται το σύστημα είναι αγώνες με χαρακτηριστικά δυναμικά, μαχητικά, συγκρουσιακά.**

Η πρωτοβουλία των 100 πρωτοβάθμιων σωματείων για αλληλεγγύη στην Κ. Κύνηβα και οι νίκες της απέναντι στην ελαστική εργασία και την εργοδοτική τρομοκρατία δείχνει τον τρόπο της αναγκαίας οργάνωσης του εργατικού κινήματος.

Αγώνες οργανωμένοι από τα κάτω, βγαλμένοι από τη δημοκρατία των Γεν. Συνελεύσεων και στηριγμένοι στη δράση των επιτροπών αγώνα και το συντονισμό μεταξύ των εργασιακών χώρων.

Αγώνες που θα αντιπαλεύουν την προσπάθεια των καπιταλιστών να φορτώσουν στις πλάτες των εργαζόμενων την κρίση που οι ίδιοι προκάλεσαν. Που στο πάγωμα ή την περικοπή των αποδοχών θα αντιπαραθέτουν το αίτημα αύξησης των μισθών τώρα. Που στην ανεργία και τις απολύσεις θα αντιτάσσουν την κατάργηση της ελαστικής εργασίας και στο χώρο της εκπαίδευσης θα επιβάλλουν με συγκεντρώσεις-καταλήψεις την κατάργηση της ωρομίσθιας. Που στα νέα δωράκια των 28 δις στις τράπεζες θα αντιπαραβάλλουν και θα απαιτούν με καταλήψεις των ταμείων την επιστροφή των κλεμμένων.

Αγώνες μαζικοί, αγώνες μαζικοί με προοπτική νίκης.

Σήμερα παρά ποτέ είναι **αναγκαίος ένας αγώνας μαχητικής αναμέτρησης με την αντεργατική λαίλαπα. Ένας απεργιακός αγώνας διάρκειας που θα επιφέρει ρωγμές στο σύστημα και θα στοχεύει στην ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.**

Επειδή η μνήμη μας δεν πρέπει, δεν μπορεί να είναι κοντή, παραμένει ζωντανό το θερμό φθινόπωρο του 2006, τότε που μέρες πολλές, ώρες πολλές χιλιάδες εκπαιδευτικοί διαδηλώναμε στους δρόμους το τραγούδι-σύνθημα: «Το ποτάμι πίσω δε γύρνα! **Τέρμα πια οι εκτονώσεις! Καταλήψεις, απεργίες, διαδηλώσεις.**»

Μ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην 78η Ειλογική και Απολογιστική Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ έγινε μια ποικιλία τοποθετήσεων από αντιπροσώπους που έθεσαν ένα πλήθος προβλημάτων που ταλανίζουν το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κρίθηκε ανεπαρκής να τα επιλύσει. Η ανικανότητα της Κυβέρνησης και της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας να συμβάλει στην ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση της παρεχόμενης γενικής και ειδικής εκπαίδευσης είναι η μια όψη των πολιτικών αδιεξόδων στον ευαίσθητο χώρο της Παιδείας. Η άλλη όψη των αδιεξόδων στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης είμαστε εμείς οι συνδικαλιστές –οι 650 αντιπρόσωποι που συμμετέχουμε στην 78η Γενική Συνέλευση του Κλάδου, τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Πρωτοβάθμιων Σωματείων σε κάθε γωνιά της χώρας, οι Αιρετοί του Κλάδου σε κάθε Υπηρεσιακό Συμβούλιο και το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδακταλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας- των οποίων οι θεσμικοί ρόλοι και οι διάφορες παρεμβάσεις δεν ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας και των δεκάδων χιλιάδων εκπαιδευτικών της χώρας στα γενικά και τα ειδικά σχολεία.

Ενώ από την πλευρά της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας τα θεσμικά και τα δημοκρατικά ελλείμματα στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα πήραν τη μορφή χιονοστιβάδας, το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, σε ένα μίζερο κλίμα μικρο-παραταξιακών ανταγωνισμών και συμφερόντων ανάλωσε τις δυνάμεις του στο πεδίο των πελατειακών σχέσεων, όπως είναι οι διορισμοί, οι μεταθέσεις, οι αποσπάσεις, οι εκπαιδευτικές και οι αναρρωτικές άδειες, οι επιλογές στελεχών κ.λπ. που γίνονται από το ΚΥΣΠΕ, τα ΠΥΣΠΕ-ΑΠΥΣΠΕ και το ΥΣΣΕΠ, αφήνοντας σε παρατεταμένη εκκρεμότητα τον εσωτερικό δημοκρατικό διάλογο για την εγκάρση προοδευτικών εκπαιδευτικών πολιτικών που θα βάζουν ένα τέλος στο σχολικό αποκλεισμό και τις ανισότητες στην εκπαίδευση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα: Εδώ και χρόνια τίθεται διαρκώς το αίτημα να εγγραφούν στην Ημερήσια Διάταξη των Γενικών Συνελεύσεων της ΔΟΕ τόσο το ζήτημα της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης όσο και το ζήτημα της κατάρτισης της ωρομισθίας, αλλά το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ ποτέ δεν τα έχει συμπεριλάβει ως θέματα της Ημερήσιας Διάταξης.

Δεν είναι δημοκρατικό έλλειμμα, όταν πέρυσι τον Αύγουστο (2008) η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, εκμεταλλευόμενη την θερινή ραστώνη, έφερε στο Β' Θερινό Τμήμα της Βουλής των Ελλήνων το νομοσχέδιο «για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες». Ευτυχώς που ο Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Ειδικής Αγωγής –ΠΕΣΕΑ- με τις συγκροτημένες προτάσεις του ενημέρωσε τα Πολιτικά Κόμματα, την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ και υπήρξε ένας υποτυπώδης «διάλογος» στην Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων. Όμως ταυτόχρονα δεν είναι δημοκρατικό έλλειμμα το γεγονός ότι δεν περιλαμβάνεται στον Απολογισμό Δράσης που κατέθεσε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ στην 78η Γενική Συνέλευση του Κλάδου. Μας εξέπληξε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ όταν στην αναλυτική ομιλία του δεν είπε λέξη για το νέο νόμο 3699/2008 περί «ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης των ατόμων με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες», αλλά και το γεγονός ότι δεν έκανε απολύτως καμιά αναφορά στην ουσιαστική συνεισφορά του Πανελλήνιου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής –ΠΕΣΕΑ- και τη στενή συνεργασία που είχε μαζί του η Διδακταλική Ομοσπονδία Ελλάδος.

Η υποχρέωση, ανάμεσα στις πολλές που υπάρχουν για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, είναι να θεθεί ως προτεραιότητα η εξαντλητική συζήτηση του νέου νόμου για την ειδική αγωγή στα πλαίσια της φιλοσοφίας της ένταξης των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ή αναπηρία, και όχι της ιατροποίησης της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης. Και επιπλέον να ζητηθεί από το Υπουργείο Παιδείας να εφαρμοστεί το άρθρο 16 παράγραφος 1 του Ν. 3699/2008 που κατοχυρώ-

νει το δικαίωμα των συναδέλφων της ειδικής αγωγής να μετατίθενται στον έναν χρόνο όπως γίνεται με τους συναδέλφους της γενικής αγωγής. Ως Αυτόνομη Παρέμβαση – Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία δεν θα δεχθούμε ποτέ οι αιρετοί μας να έρχονται αδιάβαστοι και να αρνούνται, μαζί με τους εκπροσώπους της Διοίκησης, να υλοποιούν θετικές διατάξεις εκπαιδευτικών νόμων που προνοούν εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Όταν οι Αιρετοί του Κλάδου και το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας, ακυρώνει, υποτιμά και αποκρύβει τις θεσμικές του λειτουργίες σε σχέση με κρίσιμες παρεμβάσεις του, δεν υπάρχει προοπτική να υπερασπιστεί αποτελεσματικά τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και να δώσει εναλλακτικές προτάσεις για την επίλυση των προβλημάτων που υπάρχουν στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και ταλανίζουν τόσο την ελληνική κοινωνία όσο και τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς.

Παράλληλα να τονίσουμε ότι, ανάμεσα σε τόσα δημοκρατικά ελλείμματα εάν δεν υπάρχουν δημοκρατικές πρωτοβουλίες οι οποίες να συσπειρώνουν τους εκπαιδευτικούς τόσο σε πρωτοβάθμιο επίπεδο όσο και σε δευτεροβάθμιο επίπεδο αλλά και τριτοβάθμιο, σε Γενικές Συνελεύσεις όπου ο βαθύς δημοκρατικός διάλογος θα αφορά την ποιοτική ενίσχυση του Δημόσιου Δημοκρατικού Σχολείου και της Δωρεάν Παιδείας για όλους, ούτως ώστε οι εκπαιδευτικοί να ενστερνιστούν, να αποδεχθούν για να παλέψουν ενωτικά για τα διάφορα ζητήματα και τα αιτήματα που τίθενται, δεν θα μπορέσουμε να αντιπαλέψουμε αποτελεσματικά τους λέοντες του νεοφιλελευθερισμού που κατασπαράζουν ανελήτητα τα εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά δεν έχει νόημα να ερχόμαστε κάθε φορά στη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ και να ακούμε διάφορους κομματικούς αντιπροσώπους είτε μόνιμους ή αναπληρωτές ή ωρομισθίους οι οποίοι επαναλαμβάνουν, χάριν της ψηφοθηρίας τα ίδια και τα ίδια. Στις συσκέψεις και τους αγώνες που κάναμε μαζί με τους ωρομισθίους στα Γιάννενα, αλλά και σε άλλους Συλλόγους, σαν Αυτόνομη Παρέμβαση – Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία τονίσαμε: «ότι δεν πρέπει να διαπραγματευόμαστε τους καλύτερους όρους σφαγής των ωρομισθίων, αλλά να διεκδικήσουμε την κατάργηση της ωρομισθίας, κάνοντάς το πράξη για τα επόμενα χρόνια, ούτως ώστε να μην υπογράψει κανένας εκπαιδευτικός σύμβαση ωρομισθίου και να μην αναλάβει κανένας ωρομισθίος υπηρεσία».

Εφ' όσον όλοι είμαστε απόλυτα συνεπείς σε αυτό το ζήτημα, να υιοθετήσουμε αυτό που κάναμε οι φιλόλογοι στη δευτεροβάθμια και δεν πήγε κανένας να καταθέσει αίτηση για να δουλέψει ως ωρομισθίος. Δυστυχώς δεν ακούσαμε στο δια ταύτα καμιά συγκεκριμένη πρόταση, ούτε από το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αλλά ούτε και από κανέναν Σύλλογο ή εκπρόσωπο άλλων παρατάξεων, το πως θα γίνει πράξη αυτό που δέκα χρόνια λέμε κατάρτησή της ωρομισθίας.

Ένα τελευταίο συνάδελφοι. Όταν τέθηκε το ζήτημα να μπορέσουμε να κάναμε βήματα προς τα εμπρός και να συσπειρωθεί ένας κόσμος και κυρίως ο κόσμος της αριστεράς, για να μπορέσουμε να αναπτύξουμε ενωτικούς αγώνες και όχι να αποδιοργανωνόμαστε με ανέξοδες κορώνες αντιγράφοντας τα κα-

κέλυτα λειτουργίας των μονομάχων του δικομματισμού, από τη δική μας πλευρά έγιναν προσπάθειες, χωρίς βερμπαλισμούς ή μικροκομματικούς μεγαλοιδεατισμούς, να αντιπαλέψουμε ενωτικά αυτή την σκληρή πραγματικότητα που επιβάλλουν οι δεξιάς κυβερνήσεις στη χώρα μας και στην Ευρώπη, δηλαδή τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές οι οποίες καταστρέφουν τα δικαιώματα των εργαζομένων: μισθούς, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, εφ' άπαξ και συντάξεις. Γι' αυτό συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας θέλουμε να πούμε ότι η δομή του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος με τη νομικο-πολιτική συγκρότηση που έχει κινείται σε κατευθύνσεις δημοκρατικής αποδιοργάνωσης και απορύθμισης που εισήγαγαν ως πολιτικό πρόσταγμα τόσο οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όσο και της Νέας Δημοκρατίας για να ανοίξουν το δρόμο της ιδιωτικοποίησης της Παιδείας στη χώρα μας, στα πλαίσια της νεοφιλελεύθερης οικονομίας της αγοράς και της κερδοσκοπίας. Χρειάζεται λοιπόν να προχωρήσουμε στην οικοδόμηση αυτόνομων, δημοκρατικών, ταξικών και ενωτικών συνδικάτων για να ανατρέψουμε τις αντιεκπαιδευτικές και αντιδημοκρατικές επιλογές που εισήγαγαν οι κυβερνήσεις του δικομματισμού και της ξένης πολιτικής εξάρτησης.

Γ. ΚΟΥΤΑΝΤΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Η Νέα Δημοκρατία μας έχει φτιάξει σάουνες στα σχολεία. Η κα Διαμαντοπούλου μας είπε χθες ότι το ΠΑΣΟΚ θα μας φτιάξει πισίνες. Και επειδή λένε κάποιος ότι η Αριστερά δεν έχει προτάσεις, εγώ προτείνω στην κα Διαμαντοπούλου να μας φτιάξει και βατήρες στις πισίνες, για να περνάμε καλύτερα στα σχολεία.

Ο Γιώργος ο Κουτάντος είμαι από το Ενωτικό Αριστερό Ψηφοδέλτιο της Διεξόδου στο Μαρούσι. Οι εκλογές, αγαπητοί συνάδελφοι, τελείωσαν και πρέπει να καταλάβουμε ότι όταν αυτοί μιλάνε για το νόμο και την τάξη μυρίζει ανθρώπινο κρέας.

Και δεν είναι ο ανταγωνισμός ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία για το ποιος είναι ο πιο καλός διώκτης των μεταναστών. Είναι οι εκπώσεις σε αρχές και αξίες για να κερδίσουμε καμιά ψήφο. Βέβαια οι μετανάστες δεν ψηφίζουνε.

Και όσοι βλέπουν μόνο το δέντρο του μικροκομματικού καυγά τους κινδυνεύουν να χάσουν το δάσος των διώξεων, της καταστολής, της αγριότητας και της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ποτίζουν και τα δυο κόμματα εξουσίας. Και φυτρώνει ήδη στο κέντρο της Αθήνας με τις επιχειρήσεις-σκουπά, τις μαζικές συλλήψεις, τις νυχτερινές αγριότητες και επαναπροώθηση.

Αγαπητοί μου συνάδελφοι, το πράγμα είναι σαφές. Ό,τι χαρακτηρίστηκε δεξιά στροφή στην κοινωνία με το εκλογικό αποτέλεσμα ή για να το κάνουμε πιο λιανά η μείωση της εκλογικής δύναμης της Αριστεράς (στο σύνολο της κι ως θυμώνει το ΚΚΕ) και αντίστοιχα η επιβράβευση της ακροδεξιάς, σφραγίζει εδώ και τώρα τις πολιτικές του δικομματικού άξονα.

Εξ ονόματος όλων όσων από εσάς τους ψήφισαν ή απείχαν, μπουκάρουν μεσάνυχτα και τσουβαλιάζουν ανθρώπους από τα κρεβάτια τους, στις κλούβες. Στήνουν στρατόπεδα για να καθαρίσουν τις γειτονίες και εξ ονόματος της δικής σας κοινωνίας εφαρμόζουν τη δική τους επικοινωνία του νόμου και του αστυνόμενου.

Και το σπουδαιότερο που δεν χρειάζεται πολύ μυαλό για να καταλάβετε, συνάδελφοι, ξέρετε ποιο είναι; Όσοι πιστεύουν ότι αυτή η στροφή προς τα δεξιά θα δείχνει τα δόντια και τη γροθιά της μόνο στους μετανάστες, ενώ σε μας στους υπόλοιπους, που έχουμε το προνόμιο της υπηκοότητας, θα τρατάρει καμώματα είναι βαθιά νυκτωμένοι.

Πρόβα κάνουν οι άνθρωποι στους μετανάστες και τους μαύρους και δεν το κρύβουν. Τα κινητά, η κουκούλα, το άσυλο, τα μέτρα τάξης για τις διαδηλώ-

σεις ο καυγάς για το νόμο μεταξύ Καραμανλή - Παπανδρέου και Μαρκογιαννάκη - Χρυσοχοϊδη η προσπάθεια των ΜΜΕ να σε κάνουν μέσα απ' τα δελτία των 8 να βλέπεις τον εχθρό δίπλα σου και όχι πάνω σου, να νιώθεις ασφάλεια σε μια αστυνοκρατούμενη χώρα, να ανακουφίζεσαι με τη θέα των καμερών και να αναθεματίζεις το πανεπιστημιακό άσυλο γιατί είναι «άσυλο διακίνησης μολότοφ και όχι άσυλο διακίνησης ιδεών», δεν αφήνει καμιά θέση για χαμόγελα και αυταπάτες.

Η αντίληψη των δύο κομμάτων εξουσίας είναι κοινή. Η συναινεση του νεοφιλελεύθερου δικομματισμού είναι δεδομένη. Ετοιμάζουν γιουρούσι και επιδρομή (μεταρρυθμίσεις το βαφτιζούν) απέναντι σε στοιχειώδη κοινωνικά και οικονομικά κεκτημένα. Να μην πω άλλα γύρω απ' αυτό το ζήτημα. Επιχειρούν την τέλεια αντιστροφή του μεταπολεμικού κράτους και την επιστροφή στην αθλιότητα και την ασυδοσία των κοινωνιών της προβιομηχανικής και πρώιμης βιομηχανικής εποχής.

Και δεν τα λέω εγώ αυτά. Τα λέει ο Αλμούνια. Αυτός που τον ακούει και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Λέει ο άνθρωπος: τα λάθη της κυβέρνησης τα τελευταία χρόνια πρέπει να γίνουν μάθημα, ώστε η Ελλάδα να ξεφύγει από τη δίνη των υπερβολικών ελλειμμάτων και των χρεών. Πρέπει λοιπόν να επιβληθούν επίπονα, σκληρά, μόνιμα και κυρίως αξιόπιστα μέτρα. Συνέντευξη του Αλμούνια στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της προηγούμενης Κυριακής.

Είναι η γνωστή πρόταση των Βρυξελλών ότι η κυβέρνηση πρέπει να σταματήσει να χρησιμοποιεί τη βαζελίνη, γιατί λέει τώρα ότι τα μέτρα αν δεν πονάνε δεν έχουν αποτέλεσμα. Χωρίς βαζελίνη λοιπόν είναι το σύνθημα.

Είναι τώρα δυνατόν το τοπίο στην εκπαίδευση να μην είναι κι εκείνο γκρίζο; Υποχρηματοδότηση, δημόσιο νηπιαγωγείο σε διωγμό, ειδικότητες σε έλλειμμα, ΣΔΙΤ, βιβλία που φαντάζουν σαν τιμωρία στα μάτια των παιδιών, που υποκαθιστούν τη γνώση με την πληροφορία, πολιτική επιλογή των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια.

Ωρομίσθιοι των 300 ευρώ, σύγχρονοι μετανάστες της εκπαίδευσης, στο περιθώριο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, πελατειακές σχέσεις και ρουσφέτια.

Και τι έχει κάνει η πλειοψηφία της ΔΟΕ (ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ) απέναντι σε αυτές τις πολιτικές; Όχι μόνο δεν αντιστάθηκε, αγαπητοί συνάδελφοι της πλειοψηφίας, όχι μόνο βρέθηκε μακριά από τα προβλήματα, μα και προσπάθησε να εκτονώσει την αγανάκτησή μας, διευκολύνοντας με την πρακτική της να περάσει στον κόσμο η αντίληψη ότι είναι αναπόφευκτο κακό αυτές οι πολιτικές.

Όσα χρόνια σας θυμάμαι η ίδια αντίληψη. Στήριζατε συναπτερικά όλες τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Αφήσατε στο απυρόβλητο τις αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά. Αποδεχθήκατε την κατάργηση της επετηρίδας χωρίς ντροπή. Κατάπατε την εισαγωγή της αξιολόγησης και το καθηκοντολόγιο. Γίνατε συνοδοιπόροι την τελευταία διετία του Υπουργείου στον ευνουχισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και στην αποτροπή και της παραμικρής έστω συνδικαλιστικής διεκδίκησης. Σύρσατε τον κλάδο ιδιαίτερα φέτος (14 Μάη) σε απεργίες μαϊμού με την ΑΔΕΔΥ, που απογοήτευσαν, έδιωξαν κόσμο και δημιούργησαν απεργοσπάστες.

Πλασάρατε το σύνθημα ότι τα προβλήματα λύνονται με διάλογο και υπευθυνότητα και όχι με αγώνες και απεργίες. Γι' αυτό σύρσατε τον κλάδο στον προσχηματικό διάλογο, ο οποίος δεν είναι τίποτα άλλο από μια διαδικασία νομιμοποίησης των πολιτικών της κυβέρνησης. Άξιος ο μισθός σας!

Καταλάβατε τώρα σύντροφοι της εκπαιδευτικής αριστεράς, και μιλάω σε όλους σας και στις παρατάξεις και στις συλλογικότητες, σε όλους σας, όταν εμείς στο Μαρούσι μιλάμε για συνεννόηση, για συνεργασία ανάμεσα στα αριστερά σχήματα τι εννοούμε; Απέναντι σε αυτή τη βαρβαρότητα που έρχεται, σε αυτή τη λαίλαπα μοναδική απάντηση είναι τα αριστερά ενωτικά σχήματα.

Αν δεν μπορούμε τώρα να υπηρετήσουμε τα αριστερά ενωτικά σχήματα τότε να υπηρετήσουμε την κοινή δράση στους αγώνες. Υπάρχει μια πρόκληση. Σήμερα στις 2 η ώρα το μεσημέρι... Λέω σήμερα στις 2 η ώρα το μεσημέρι στην

αίθουσα που φιλικά μας δανείζει η ΔΑΚΕ στον πρώτο όροφο, στη μεγάλη αίθουσα, καλείται όλη η εκπαιδευτική αριστερά για να αποφασίσουμε τη δυνατότητα για ένα κοινό πρόγραμμα δράσης. Ένα πρόγραμμα δράσης που να προετοιμάζει τους νέους μεγάλους αγώνες της επόμενης μέρας για τη σύγκρουση με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική τους. Και όταν μιλάμε για ανατροπή και σύγκρουση, αγαπητοί μου συνάδελφοι και σύντροφοι, σημαίνει εκτός των άλλων και απεργίες, μάλιστα επαναλαμβανόμενες, σημαίνει όλες τις μορφές του αγώνα μέχρι τη νίκη. Όταν οι υπόλοιποι σιωπούν, η Αριστερά πρέπει να μιλήσει.

Αν εμείς δεν ζυμώσουμε την αντίληψη για την ανατροπή των νεοφιλελεύθερων πολιτικών μέσα από αγώνες... εκτός των άλλων και απεργιακούς ποιος θα το κάνει; Σας περιμένουμε σήμερα 2 η ώρα στην αίθουσα της ΔΑΚΕ.

Είναι ανάγκη να σπάσει η ιερή συμμαχία των υπεύθυνων συνομιλητών της κυβέρνησης (ΠΑΣΚ - ΔΑΚΕ). Είναι ανάγκη να ξαναγυρίσει η ελπίδα των μεγάλων αγώνων και το όραμα των μεγάλων ανατροπών. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Α' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

Από το «Ρήγα Φεραίο» του Πειραιά για την Εκπαιδευτική Ριζοσπαστική Συνεργασία. Να δηλώσω καταρχήν ότι δεν είμαι νηπιαγωγός αλλά πιστεύω ότι ο αγώνας για το δημόσιο νηπιαγωγείο είναι αγώνας όλης της εκπαίδευσης.

Η ΔΟΕ απέναντι στη συντονισμένη επίθεση στην προσχολική αγωγή και στους νηπιαγωγούς όχι μόνο δεν πήρε καμία ουσιαστική πρωτοβουλία στη διάρκεια της χρονιάς για την ανάδειξη των προβλημάτων και την αγωνιστική διεκδίκησή τους, μετά το Σεπτέμβριο, αλλά το μόνο που έκανε ήταν να καταγγείλει τις ενέργειες των Συντονιστικών.

Μέλος του Προεδρείου της ΔΟΕ και εισηγητής σήμερα για την υπόθεση των νηπιαγωγείων που είχε παραβρεθεί στη συνάντηση στις 8 του Μάρτη χαρακτήρισε τη συνάντηση φέστα νηπιαγωγών στην Ολομέλεια των Προέδρων στις 20 του Μάρτη που είχα λάβει μέρος.

Αργότερα, η ΔΟΕ κατάγγειλε τη συγκέντρωση πολλών από το Συντονιστικό λέγοντας ότι η πρόταση νόμου δεν εκφράζει τις θέσεις του κλάδου. Και όμως, στην ανακοίνωση της ΔΟΕ από τις 15 Σεπτεμβρίου και στην οφίσσα που βγήκε αναφερόταν ακριβώς η θέση κατοχύρωσης του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών. Η ΔΟΕ φαίνεται πως το έχεσε στο διάλογό της με το Υπουργείο.

Ακόμα και στην τελευταία συνάντηση που είχε με τον Λυκουρέντζο η απάντηση του Υπουργείου σχετικά με την άρση της Εγκυκλίου για την πρωινή ζωή ήταν αρνητική. Τι ενόχλησε λοιπόν τη ΔΟΕ; Δεν ήταν οι προτάσεις που διατυπώνονταν στο κείμενο εκτός θέσεων, αλλά οι ενέργειες του ζωντανού τμήματος της βάσης, εκτός της λογικής και της πρακτικής του υποταγμένου συνδικαλισμού που εφαρμόζει η πλειοψηφία της ΔΟΕ.

Την ίδια ώρα που συμμετείχε στο διάλογο, δημοσιεύσαν η υπουργική απόφαση ΦΕΚ 683 στις 14/4 που παραδίδει νήπια και προνήπια στους ιδιωτικούς και δημοτικούς βρεφονηπιακούς σταθμούς, που δεν χρειάζονται πια αλλαγή χρήσης για να αποκτήσουν άδεια νηπιαγωγείου. Και είναι Η Μοΐου, προσέξτε τις ημερομηνίες, συνάδελφοι, που βγαίνει η ανακοίνωση της ΔΟΕ και καταγγέλλει τη συγκέντρωση υπογραφών.

Μετά και από την πληροφόρηση του κλάδου για την υπουργική απόφαση, πληροφόρηση που δεν προήλθε από τη ΔΟΕ, η πλειοψηφία του Δ.Σ. άλλαξε στάση, εξέδωσε ανακοίνωση και έβαλε την κινητοποίηση στις 30 Μαΐου, κάτω από την ομπρέλα της, ενόψει βέβαια και του Συνεδρίου της ΔΟΕ.

Έτσι οι κινητοποιήσεις των νηπιαγωγών, που πριν θεωρούνταν διασπαστικές, έδωσαν την ευκαιρία να φωτογραφηθούν και να μιλήσουν τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Σήμερα κάποιοι απ' αυτούς θριαμβολογούν γιατί στα πλαίσια του εθνικού

διαλόγου, λέει, διατυπώθηκε η πρόταση για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Τι σημαίνει αυτό όμως, συνάδελφοι, αν δεν είναι δημόσια και δωρεάν; Είδαμε τι έγινε με την κατάκτηση, υποτίθεται, του κλάδου στην απεργία το 2006, την κατοχύρωση της μονοετούς προσχολικής αγωγής.

Αντί το μέτρο αυτό να σηματοδοτήσει μια δέσμη μέτρων για την αναβάθμιση της διαχρονικά άθλιας πραγματικότητας του νηπιαγωγείου, παράδωσε την προσχολική εκπαίδευση σε φορείς εκτός Υπουργείου Παιδείας και υποχρεώθηκαν οι γονείς να πληρώσουν τροφεία και διδάκτρα για την υποχρεωτική προσχολική αγωγή.

Η καθιέρωση της υποχρεωτικότητας και για δύο χρόνια σημαίνει ότι θα εγκαλείται ο γονέας που δεν θα στέλνει το παιδί του στο νηπιαγωγείο και απ' την άλλη πλευρά θα καλείται να πληρώσει αυτός σε δημόσιο και σε ιδιωτικούς σταθμούς για το νηπιαγωγείο που δεν του παρέχει η πολιτεία.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι ο αγώνας για το δημόσιο νηπιαγωγείο είναι αγώνας όλων των εκπαιδευτικών, συνάδελφοι. Να απαιτήσουμε την κατάργηση κάθε νομοθετήματος που θίγει το δημόσιο χαρακτήρα του και την προώθηση της ιδιωτικοποίησής του. Και να απαιτήσουμε τη θεσμοθέτηση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών γιατί χειρότερες μέρες μας περιμένουν όλους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ

Α' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

«ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ»

Συναδέλφισες, οι της 78^{ης} Γενικής Συνέλευσης, δεν είναι τυχαίο που ο απερχόμενος Γραμματέας της Ομοσπονδίας αναφέρθηκε με «παραινήσεις» και «συμβουλές» στην ριζοσπαστική αριστερά πριν ξεκινήσει τον απολογισμό του.

Προτιμότερο όμως θα' ταν να μας εξηγήσει γιατί η ΠΑΣΚ, όταν όλοι οι εργαζόμενοι ήμουν στους δρόμους ενάντια στην αντιασφαλιστική λαιλαπα, υπέγραψε στη ΓΣΕΕ μισό ευρώ αύξηση την ημέρα και «έσπασε» το κίνημα που είχε αναπτυχθεί.

Συναδέλφισες, οι ο Δεκέμβρης ξύπνησε όχι μόνο συνειδήσεις αλλά όνειρα και ελπίδες. Αυτά τα όνειρα και ελπίδες ανάγκασαν την κυβέρνηση της ΝΔ να αναδιπλωθεί έστω και επικοινωνιακά.

Όμως η Ομοσπονδία και εσείς προσωπικά δώσατε χέρι βοήθειας στο Υπουργείο συμμετέχοντας στο στημένο θεατρικό διάλογό του.

Και μπορείτε στα σοβαρά να μιλάτε για ενότητα των δύο Ομοσπονδιών, όταν το Πανεκπαιδευτικό Μέτωπο, που είχε σε κάποιο βαθμό κατορθωθεί τα τελευταία χρόνια, το έχετε σπάσει με αυτή σας τη στάση;

Όταν τραβός το καλί και κλονίζεις την κοινή δράση των εκπ/κών, τότε είσαι υπόλογος απέναντι στους 80 χιλιάδες εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας γι' αυτή τη δικαστική τακτική.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, τα δημόσια κοινωνικά αγαθά παιδεία, υγεία, κοινωνικές υπηρεσίες ιδιωτικοποιούνται και εμπορευματοποιούνται και περνούν μέσα από τη λογική της αγοράς και του κέρδους.

Στήνεται το σκηνοθέτη ενός νέου εργασιακού και κοινωνικού μεσαίωνα για το εισόδημα, τα ασφαλιστικά κοινωνικά δικαιώματά, τις εργασιακές σχέσεις ακόμα και τις ελευθερίες μας.

Δεν είναι το σύστημα σε κρίση, το σύστημα είναι η κρίση.

Αφού οι πολιτικοί εκπρόσωποι του νεοφιλελευθερισμού πρώτα φρόντισαν να συγκεντρώσουν και να προσφέρουν τον παγκόσμιο πλούτο στο κεφάλαιο, τώρα μας δηλώνουν πως οι μέρες της ευημερίας τελείωσαν και πως απαιτούνται και άλλες θυσίες.

Ο «εκαυσχρονισμός» και οι «καλύτερες μέρες» από τη μια μεριά και τα «σεμνά και ταπεινά» σκάνδαλα αποδείχθηκαν καταστροφικά για όλους μας και όμως «θέλουμε» και υπόσχονται ακόμα ότι θα μας σώσουν.

Θα μας σώσουν ποιοι; Αυτοί που πρόσφεραν 28 δισεκατομμύρια στις τράπεζες; Αυτοί που χάρισαν τα χρέη στους μεγαλοεπιχειρηματίες και χρέη σε επιχειρήσεις οι οποίες χρωστούσαν δισεκατομμύρια; Αυτοί που επιτρέπουν να υπάρχει τριήμερο εργασίας τη εβδομάδα με μείωση των μισθών;

Τι πρόσφεραν σε μας όλοι αυτοί; Σε μας πρόσφεραν ένα μηδέν τοις εκατό και παραπέρα μείωση του εισοδήματός μας.

Οδήγησαν τα Ταμεία μας στην κατάρρευση.

Επιχειρούν να μας διαχωρίσουν από δω και μετά -όχι μόνο στη σύνταξη όπως κάνανε- αλλά και σε αυτό που ονομάζουν «νέο μισθολόγιο».

Η νέα γενιά θα μπαίνει με χειρότερους όρους εργασίας στο δημόσιο από ό,τι ήμασταν εμείς.

Έχουμε χρέος και ευθύνη απέναντι στα παιδιά μας, απέναντι στη νεολαία και στην κοινωνία να μην επιτρέψουμε να συμβεί αυτό.

Για τις/τους νηπιαγωγούς.

Η Ομοσπονδία, αφού δεν μπόρεσε να «χειραγωγήσει» όλο αυτό το κίνημα των νηπιαγωγών τον προηγούμενο χρόνο και αφού έβγαλε μια ανακοίνωση πριν από ένα μήνα η οποία ουσιαστικά κατήγγειλε το Συντονιστικό των Νηπιαγωγών, ήρθε κάτω από την εκλογική πίεση να ενσωματώσει τη δική τους πρόταση. Και αυτό μόνο όταν κατάλαβε ότι έχαναν δυνάμεις στις νηπιαγωγούς οι παρατάξεις ΔΑΚΕ- ΠΑΣΚ.

Το μέλλον θα δείξει αν η πλειοψηφία της ΔΟΕ θα στηρίξει και θα προωθήσει τα αιτήματά τους.

Προσωπικά δεν το πιστεύω, γιατί είναι οι ίδιες αυτές οι παρατάξεις (ΠΑΣΚ-ΔΑΚΕ) που με σπασμωδικές, ασυντόνιστες και ανοργάνωτες απεργιακές εκτονώσεις απομαζικοποιούν και απογοητεύουν και αυτό γιατί δεν θέλουν αγώνες που να έχουν **αρχή, εξέλιξη, κορύφωση και πιθανή νικηφόρα έκβαση.**

Παρόλα αυτά εμείς θα επιμένουμε

Θέλουμε τις Συνελεύσεις και τα συνδικάτα, πεδία συλλογικής διαβούλευσης, διάλογου.

Θέλουμε ένα αποφασιστικό διεκδικητικό κίνημα που θα προβάλλει τις πραγματικές μας ανάγκες.

Θέλουμε να εκφράσουμε την ανάγκη για ενωτική συλλογική δράση όλων όσων δεν βολεύονται με τα τετελεσμένα στο χώρο της εκπαίδευσης και της κοινωνικής ζωής, που αρνούνται να δεχθούν μια ζωή στημένη και που γνωρίζουν καλά πως οι καινούριοι καιροί έρχονται μόνο με αγώνες.

Αγώνες που θα επιφέρουν αλλαγές σε όλα τα πεδία της πολιτικής και κοινωνικής ζωής και που θα στηριχθούν από μια νέα αγωνιστική ριζοσπαστική κινηματική πλειοψηφία.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΡΑΤΗΜΕΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ -

ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Συνάδελφοι γεια σας. Από την Ενωτική Αγωνιστική Συσπείρωση, ένα σχήμα που δούλεψε και συνεχίζει να δουλεύει. Θα περιμένω μερικούς συναδέλφους να τελειώσουν το διάλογό τους. Θα ήθελα να πω ότι εδώ είμαστε για να κάνουμε κριτική πεπραγμένων στην Ομοσπονδία και όχι για να δώσουμε σε κανέναν ή να πάρουμε κομματικά πιστοποιητικά νομιμοφροσύνης, ούτε να κάνουμε ιστορικές αναδρομές για τα κόμματά μας. Καλό είναι, εμένα μου αρέσει η ιστορία πάρα πολύ, διάδχθηκα, έμαθα.

Λοιπόν, συνάδελφοι, πραγματικά έχω την αίσθηση ότι δεν θα έπρεπε να υπάρχει καθόλου στην ημερήσια διάταξη κριτική πεπραγμένων. Δεν νομίζω ότι έχουμε πεπραγμένα τουλάχιστον αυτή τη χρονιά με τα δελτία τύπου που εκδόθηκαν.

Τα πεπραγμένα είναι να βγούμε μπροστά, να πούμε κάτι, να προτείνουμε, να μιλήσουμε στους συναδέλφους. Να αγγίξουμε, αν θέλετε, τις ψυχές τους, να

τους κινητοποιήσουμε, να τους βγάλουμε στο δρόμο, να τους βγάλουμε σε αγώνες. Δεν είναι να στέλνουμε δελτία τύπου στον Υπουργό: παρακαλώ δεχθείτε και ειδικά πριν από τις εκλογές τώρα των αντιπροσώπων, παρακαλώ δεχθείτε μας και δεν μας δεχτήκατε τόσο καιρό, γιατί το κάνατε, γιατί αμελήσατε.

Αυτά είναι κοινωνικές εκδηλώσεις περισσότερο παρά συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν ξέρω πώς το είδαν οι συνάδελφοι των δύο μεγάλων παρατάξεων, οι οποίοι εδώ τρώνονται, δεν ξέρω για ποιο λόγο, λες και δεν υπάρχουν ευθύνες, λες και κανείς δεν ξέρει τίποτα. Μοιραστείτε συνάδελφοι τις ευθύνες της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ. Μοιραστείτε τες.

Για την απραξία αυτού του έτους μοιραστείτε τις ευθύνες αναλογικά. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Μια χαρά τα πήγατε. Δεν κάνατε τίποτα. 60 - 40, χάρισμά σας.

Από και και πέρα βλέπω ότι όποιοι συνάδελφοι μιλάνε, από οποιαδήποτε παράταξη και αν προέρχονται, έχουν την ίδια αγωνία. Χρησιμοποιούν τις ίδιες λέξεις. Έχουν ίδιες διαπιστώσεις. Κοινή ρητορική. Και δεν βλέπω να έχουμε τεράστιες διαφορές όσον αφορά τη ρητορική. Πού είναι εκεί που κολλάμε; Στις πρακτικές; Δεν υπάρχει βέβαια άνθρωπος που να συζητήσουμε σοβαρά και να βρει, να μιλήσει για κάτι θετικό για τη σημερινή κατάσταση και να μην εισπράξει τουλάχιστον ένα συγκαταβατικό μειδίαμα, για να μην πω τον κλερασμό. Δεν νομίζω ότι τίθεται τέτοιο ζήτημα.

Και βέβαια όλοι έχουμε μπει σε ένα τρυπάκι που λέγεται κρίση, η οποία δεν ξέρω γιατί είναι κρίση. Για τους άλλους ήταν κρίση, για μας δεν είναι σίγουρο ότι είναι η ίδια κρίση. Λοιπόν, και είμαστε στη διαδικασία, επειδή υπάρχει αυτή, να μην ζητήσουμε, να μην διεκδικήσουμε, να μείνουμε σε αυτά που έχουμε και να προσπαθήσουμε να μην χάσουμε. Όχι συνάδελφοι. Εγώ δεν είμαι σε αυτή τη λογική. Εγώ λέω να βγούμε μπροστά και να διεκδικήσουμε τώρα.

Πόσο; 1400 - 1500 μισθό. Δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει να περιμένουμε την κρίση και να πάμε στα 1350 και στα 1300; Γιατί ακούστηκαν και τέτοιες λογικές. Και τέτοιες λογικές υπάρχουν στο πίσω μέρος του μυαλού ολωνών μας, ίσως όχι και μένα. Ίσως ναι, σαν κίνημα. Τι θα κάνουμε; Θα πληρώνουμε την κρίση τους; Έτσι μπράβο, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Φέτος βέβαια σε σχέση με πέρυσι όπου εδώ μέσα ήρθαν όλοι οι συνάδελφοι με την απόφαση να μην πάρουν απόφαση, έχει αλλάξει λίγο η ρητορική γιατί είμαστε ενόψει εκλογών και θέλουν κάποιοι συνάδελφοι να επανεκλεγούν στην Ομοσπονδία, δεν ξέρω, ή κάποιοι καινούργιοι, όμως η εξυπηρέτηση μικροκομματικών ή μεγαλοκομματικών ίσως συμφερόντων είναι εμφανής.

Το ημερολόγιο καταστρώματος, λοιπόν, της Ομοσπονδίας δεν μου λείπει τίποτα, δεν είναι δυνατόν να ψηφίσουμε πεπραγμένα τα οποία δεν υπάρχουν. Εδώ είναι ο κλάδος, εσείς είστε ο κλάδος, ας πάρουμε επιτέλους μια απόφαση εδώ μέσα. Ας μην φορτώνουμε μονίμως στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ να προκηρύξει αγώνες οι οποίοι έρχονται στη βάση και είναι αναποτελεσματικοί. Ας το αποφασίσουμε εδώ.

Ας δούμε από δω πώς μπορεί να βγει αυτός ο αγώνας, πώς μπορούμε να τον διεκδικήσουμε καλύτερα, να τον οργανώσουμε, να φθάσουμε εν πάση περιπτώσει σε ένα αποτέλεσμα το οποίο θα δώσει κουράγιο στους συναδέλφους, θα τυνώσει την αυτοπεποίθησή τους η οποία είναι στο μικρότερο, στο χαμηλότερο επίπεδο. Δεν υπάρχει στους συναδέλφους κουράγιο.

Και βλέπουμε, λοιπόν, και το μεταφέρουμε εδώ πέρα οι συνάδελφοι δεν αντέχουν. Αντέχουν. Αρκεί να τους δώσουμε κάποιο όραμα να προχωρήσουμε και ας λειτουργήσουμε ο καθένας ως αξιοπρεπείς συνάδελφοι και άνθρωποι και όχι κομματικοί στρατοί. Να πάμε να κοιτάξουμε τους συναδέλφους στα μάτια και να τους πούμε, να τους εμπνεύσουμε πώς και γιατί θα πρέπει να βγούμε σε καινούργιους αγώνες.

Δεν πάει άλλο. Το έχετε διαπιστώσει όλοι. Όλοι το βλέπετε. Πώς θα γίνει αν δεν εμπνεύσουμε τους συναδέλφους; Πώς θα γίνει αν δεν βγούμε στο δρόμο; Πώς θα γίνει αν δεν κάνουμε αγώνα; Ευχαριστώ πολύ.

Φ. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Από την Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση Χανίων και τις Ανεξάρτητες Κινήσεις Κρήτης. Θα συμφωνήσω με τον προηγούμενο ομιλητή στο ότι πράγματι αυτό το ολοήμερο σχολείο πρέπει να καταργηθεί. Δεν μπορεί να είναι σε αυτό το μάυρο χάλι και να λέμε ότι είναι σχολείο γιατί προσφέρονται μαθήματα εκεί πέρα και παιδαγωγικό έργο.

Θα πρέπει να αντικατασταθεί με ένα άλλο ολοήμερο σχολείο, αυτό το οποίο θα έχει τις πραγματικές παιδαγωγικές συνθήκες που θα έπρεπε να έχει ένα ολοήμερο σχολείο. Ένα σχολείο το οποίο θα έχει χωριστή αίθουσα ξεκούρασης για τα παιδιά, άλλη αίθουσα μελέτης και βιβλιοθήκης, άλλη αίθουσα τραπέζιας όπου θα τρώνε τα παιδιά και όπου θα τρώνε μαγειρεμένο φαγητό που θα μαγειρεύεται από μάγειρους και θα ακολουθείται ένα πρόγραμμα υγιεινής διατροφής και όχι φαγητό από φούρνους μικροκυμάτων, όπως γίνεται σήμερα, ξαυαζεσταμένο φαγητό.

Λοιπόν, ένα τέτοιο ολοήμερο χρειαζόμαστε και βέβαια σε ένα τέτοιο ολοήμερο θα πρέπει το προσωπικό να είναι μόνιμο και όχι ωρομίσθιοι με τις συνθήκες που όλοι μας έχουμε περιγράψει εδώ πέρα με μελανά χρώματα.

Υπάρχουν διάφορα ζητήματα για τους ωρομίσθιους, ένα επιπλέον θα προσθέσω εγώ. Το ζήτημα του τρόπου τοποθέτησης τους στα σχολεία γιατί και αυτό είναι ένα σοβαρό ζήτημα. Εκεί πέρα ακολουθούνται πολλά και διαφορετικά μέτρα και σταθμά. Για παράδειγμα θα πω ότι καταρχάς δεν έρχονται όλοι οι ωρομίσθιοι στην αρχή της χρονιάς, με αποτέλεσμα οι πρώτοι, για παράδειγμα, να μπορεί να βρεθούν στα πιο μακρινά σχολεία και οι τελευταίοι μπορεί να βρεθούν μες στην πόλη, εφόσον δεν γίνεται ενιαία τοποθέτηση.

Δεύτερον, δεν υπάρχει και ενιαίος τρόπος τοποθέτησης. Για τους μουσικούς για παράδειγμα ισχύει μία άλλη Εγκύκλιος που δεν προβλέπει γνωμοδότηση του ΠΥΣΠΕ για τοποθέτηση των ωρομισθίων μουσικών στο ολοήμερο σχολείο. Άρα μπορούν και μόνοι τους οι προϊστάμενοι να τους τοποθετούν. Υπάρχουν λοιπόν και τέτοια ζητήματα που θα πρέπει να βάλουμε.

Και τέλος, επειδή πολλά σοβαρά προβλήματα υπάρχουν επειδή ακριβώς δεν προλαβαίνει να κάνει τα πάντα, να είναι και τραπεζοκόμος και μάγειρας και δάσκαλος ο δάσκαλος του ολοήμερου σχολείου και έχουμε κρούσματα σε σχολεία που παιδιά φεύγουν και βρίσκει και το μπελό του ο δάσκαλος στο τέλος, λοιπόν θα πρέπει επιτέλους σοβαρά να δούμε και το ζήτημα του διοικητικού προσωπικού στα σχολεία, το να υπάρχουν φύλακες και επιστάτες στα σχολεία ώστε να μην ασχολούνται με άλλα πράγματα οι δάσκαλοι απ' αυτά για τα οποία θα έπρεπε να ασχολούνται. Ευχαριστώ.

Σ. ΡΙΖΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Συνάδελφοι, επειδή διάφοροι μίλησαν για την ιστορία. Καλό είναι να μην μιλάμε επιλεκτικά για την ιστορία και όσοι μιλάνε για την Ρόζα Λουξέμπουργκ και τα διλήμματα τα οποία έβαλε, καλό είναι να θυμούνται όταν το Γενάρη του '19 το πτώμα της πετάχτηκε στον ποταμό που διασχίζει το Βερολίνο ποιοι ήταν αυτοί οι οποίοι κυβερνούσαν τη Γερμανία τότε; Ήταν η ηγεσία και της τότε Σοσιαλιστικής Διεθνούς.

Και να μην ξεχνάμε και όταν έβαλε το δίλημμα σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα, το έβαλε απέναντι σε μια συμβιβασμένη πολιτική που και τότε ακολουθούσε εκείνη η ηγεσία και που σήμερα οδηγεί σε διάλογους αυτή η πολιτική, με το Υπουργείο που θέλουν να διαλύσουν τη δημόσια εκπαίδευση.

Και επειδή οι διάφοροι εκ δεξιών αρχίζουν τα σ και τα ου, νομίζω άκουσα προσεκτικά κάθε συνάδελφο της ΔΑΚΕ. Κάθε έναν ομιλητή της ΔΑΚΕ. Και θεωρώ ότι είναι πολύ μεγάλη πρόκληση για τον κλάδο αυτό το οποίο κάνουν.

Δεν μπορεί να υπάρχει συνάδελφος αιρετός και διευθυντής και να βάζει στην ίδια μοίρα το πείραμα του 132 που σκοπό είχε να εκδημοκρατίσει το σημερινό σχολείο και τη συμπεριφορά του απέναντι στους μετανάστες με το πρόγραμμα και τα ερωτηματολόγια που βάζει ο ίδιος στους γονείς για να αξιολογήσουν τους δασκάλους.

Δεν μπορούμε να ταυτίζουμε ένα πείραμα το οποίο προχωράει παραπέρα τον κλάδο με μία επίθεση ενάντια στους συναδέλφους και να ζητάμε να έχουν την ίδια αντιμετώπιση από το συνέδριο. Πού το αντλούν αυτό το θράσος οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ; Σε αυτό το οποίο είπε απ' αυτό εδώ το βήμα χτες ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος είπε λίγο ως πολύ στο Συνέδριο αυτού του κλάδου που απεργούσε επί 42 ημέρες είχε το θράσος να πει ότι οι απεργίες και οι καταλήψεις είναι αυτές που σκότωσαν τον Τεμπονέρα.

Λες και ο Καλαμπόκας και ο Σπίνος δεν ήταν μέλη της Νέας Δημοκρατίας, λες και ο άλλος ένοικος της δεξιάς πολυκατοικίας δεν ήταν αυτός που οργάνωνε εράνους για την οικογένεια του Κορκονέα όταν ξεσηκώνονταν όλη η νεολαία απέναντι στην αυθαιρεσία της αστυνομίας τον περασμένο Δεκέμβριο.

Δεν μπορείτε να έρχεστε και να λέτε τέτοια πράγματα εδώ μέσα. Είναι απάδειξη τον ποιον έχει η κυβέρνηση ως στόχο με την εκστρατεία που οργανώνει αυτή τη στιγμή χέρι με χέρι με την γραβατωμένη ή με την ροπαλοφόρα ακροδεξιά, όταν μιλάει ενάντια στους μετανάστες, όταν το παίζει νόμος και τάξη.

Μιλάνε για τους μετανάστες αλλά στόχο τους έχουν τους Έλληνες εργαζόμενους.

Λοιπόν, πίσω από τις κραυγές τους στόχος είναι να διαιρέσουν τους εργαζόμενους, πίσω από τις κραυγές τους για τους μετανάστες κρύβονται οι μηδενικές αυξήσεις, κρύβεται ο Αλμοΐνια, κρύβεται ο Παπαθανασίου, κρύβονται οι ιδιωτικοποιήσεις, κρύβεται η διάλυση της δημόσιας παιδείας και υγείας. Πίσω από τις κραυγές σας για τους μετανάστες κρύβεται η εξίσωση των ορίων ηλικίας των γυναικών και ανδρών στα 65 χρόνια.

Όμως, συνάδελφε Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, άκουσα και πολύ προσεκτικά τη δικιά σου ομιλία χτες. Ορθώς έπραξες και υπερασπίστηκες την Στέλλα την Πρωτονοτάριου και το 132. Όμως θεωρώ ότι αυτό είναι το αυτονόητο το οποίο χρειάζεται να κάνει ένα συνδικάτο. Παρόλο που για κάποιους συνδικαλιστές στη ΓΣΕΕ δεν υπήρχαν τέτοια αυτονόητα στην περίπτωση της Κωνσταντίνης Κούνεβα και δεν την υπερασπίστηκαν.

Θα ολοκληρώσω συνάδελφε Πρόεδρε, θεωρώ όμως ότι χρειάζεται να προχωρήσουμε ως σωματείο και πέρα απ' τα αυτονόητα. Αυτό το οποίο έβαζαν και πέρσι οι σύνεδροι από την πτέρυγα της αριστεράς χρειάζεται αυτή τη στιγμή να υλοποιηθεί. Το σύνθημα ένα, δύο, τρία, πολλά 132 σε κάθε γειτονιά της Ελλάδας, σε κάθε Σύλλογο, σε κάθε περιφέρεια, με απόφαση της ΔΟΕ.

Δεύτερον, δεν έπραξες, συνάδελφε Πρόεδρε, τα αυτονόητα.

(Διαλογικές συζητήσεις καθώς ο πρόεδρος της Γ.Σ. διακόπτει τον ομιλητή)

Σ. ΡΙΖΟΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ): Δεν διακόψατε κανέναν άλλον παρόλο που κάποιοι άλλοι ακόμα και απ' αυτό το βήμα μίλησαν για ένα τέταρτο. Κανέναν άλλον δεν του αφαιρέσατε το λόγο. Σε παρακαλώ Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε, αν μετρήσουμε το χρόνο των παρατάξεων, θα διαπιστώσεις ότι όχι απλά τον έχετε εξαντλήσει, τον έχετε υπερβεί κατά πολύ.

Σ. ΡΙΖΟΣ (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ): Συνάδελφε Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, σε άκουσα πολύ προσεκτικά και πιστεύω ότι δεν έπραξες, δεν στάθηκες, δεν έπραξες τα αυτονόητα στο ζήτημα του διαλόγου.

Δεν έπραξες τα αυτονόητα γιατί ο διάλογος δεν είναι απλά να στείλεις ένα υπόμνημα. Η συμμετοχή στο διάλογο του Σηληγιώτπουλου είναι να συμμετέχεις σε μια διαδικασία που εξομαλύνει την κατάσταση στην παιδεία, προκειμένου να περάσει μέτρα δυσάρεστα και για τους εργαζόμενους και τη νεολαία.

Συμμετέχοντας σε αυτό το διάλογο, είτε το θέλεις, είτε δεν το θέλεις, δίνεις συναίνεση σε αυτά τα μέτρα. Δεν είναι αν συζητάς απλά. Και μην περιμένουμε ότι κερδίζουμε τίποτα, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, σε αυτό το διάλογο. Όταν

μας λες, συνάδελφε Πρόεδρε, ότι κερδίσαμε, ότι δεν χάθηκε ένας χρόνος από το δημοτικό, με συγχωρείς αλλά είναι σαν να θεωρείς ότι όλα είναι χαμένα και κέρδιες.

Τίποτα και ποτέ δεν κερδήθηκε σε τέτοιες διαδικασίες. Αυτό που φοβούνται να Υπουργεία είναι αυτό που προσπαθούν να αποσοβήσουν με το διάλογο. Φοβούνται την οργή που υπάρχει με στα σχολεία, την οποία πρέπει αυτή τη στιγμή το Συνέδριο να αποφασίσει με ποιο τρόπο θα την ξεδιπλώσει και όχι με ποιο τρόπο θα την μαζέψει, κάτω από συναινετικές διαδικασίες και πολιτικές διαλόγων.

Το ζήτημα ότι χρειάζεται να προχωρήσουμε με αποφάσεις σε μία μεγάλη παρατεταμένη διαρκή απεργία, που θα συνεχίσει το δρόμο τον οποίον αφήσαμε το 2006, είναι κομβικό αυτή τη στιγμή και σε αυτό χρειάζεται να βαδίσουμε.

Γ. ΤΕΡΖΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έχει σημασία να ακουστεί και κάποια διαφορετική άποψη. Έχει σημασία. Έχει σημασία να ενώσουμε και θέλω να το κάνω αυτό, να ενώσω αυτή την καθαρή, την βροντερή, την περήφανη, την αισθησιακή φωνή με μία θέση η οποία η κίνηση μας είναι από τις πρώτες κινήσεις πανελλαδικά, η οποία την έχει υιοθετήσει.

Και είναι η εξής απλή, συνάδελφοι: όχι στο ολοήμερο σχολείο. Δεν μπορούμε να καταλάβω ποιος ήταν αυτός ο ξύπνιος παιδαγωγικός ινστρούκτορας ο οποίος σκέφτηκε ότι το παιδάκι από τα πέντε του χρόνια θα μπορεί να κάθεται στο σχολείο από τις 7 η ώρα το πρωί μέχρι τις 4 η ώρα το απόγευμα.

Πού να πάει είναι μια καλή ερώτηση. Επειδή λοιπόν το σχολείο πρέπει να καλύψει την ανάγκη της κοινωνίας, θα βάλουμε το παιδί να γίνει μηχανάκι και δεν μπορούμε να βάλουμε το γονιό του να δουλεύει λιγότερο. Είναι τόσο δύσκολο δηλαδή για το ανεπτυγμένο καπιταλιστικό σύστημα να πει στη μαμά να δουλεύει 8 με 2 και μετά να πάει να πάρει το παιδάκι της να το πάει σπίτι; Άντε και τον μπαμπά. Είναι δύσκολο αυτό; Να λυθούν τα προβλήματα μας;

Και ερχόμαστε εδώ και κουβεντιάζουμε γιατί; Γιατί δεν έχουμε το ένα, δεν έχουμε το άλλο, δεν έχουμε το άλλο. Μα συνάδελφοι, όταν το σχολείο πάει να λύσει ένα πρόβλημα του υπερβάλλοντος κέρδους, θα προσπαθήσει να κόψει από παντού.

Δηλαδή δεν το καταλαβαίνουμε ότι όλο αυτό το σκηνικό βοηθάει την ιδρυματοποίηση; Δεν το καταλαβαίνουμε ότι όλο αυτό το σκηνικό υποβαθμίζει τον παιδαγωγικό μας ρόλο; Δεν το καταλαβαίνουμε ότι όλο αυτό το σκηνικό προβάλλει τον παιδοφυλακτικό ρόλο; Θυμηθείτε συνάδελφοι τι γίνεται στην απεργία, τι έγινε. Ήταν το πρώτο άγχος, ήτανε πού θα αφήσουν τα παιδιά τους, όχι τι δεν μαθαίνουν τα παιδιά τους.

Και ένα τελευταίο σχόλιο για το ολοήμερο γιατί μια και πήρα το λόγο θέλω να κάνω και ένα - δύο σχολιάκια. Θέλω να συνδέσω το ολοήμερο σχολείο με τα γεγονότα του Δεκεμβρίου συνάδελφοι. Όσο και αν σας φαίνεται παράξενο αυτοί, λέει, που κάνουν τα γεγονότα του Δεκεμβρίου ήταν οι πρώτοι αποφοιτήσαντες από το ολοήμερο σχολείο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θέλω να κάνω ένα σχόλιο για τα οικονομικά μια και δεν θα μιλήσω. Να πω ότι η καινούργια αίθουσα που αγοράστηκε από τη ΔΟΕ προτείνω να ονομαστεί Βασίλης Μακρής και Κώστας Παπλωματάς γιατί, λέει, αγοράστηκε από ένα μέρος των επιστροφών που έκαναν, δηλαδή δώσαν τα λεφτά ενώ οι άλλοι τα τρώγανε για να αγοράσουν την αίθουσα στους αιρετούς. Ένα αυτό.

Δεύτερον: να πω για τον απεργοσπάστη Πρόεδρο του Ρεθύμνου, συνάδελφοι, ότι ναι μεν εμείς τον καταδικάσαμε, αλλά αφού, να μην γίνει παράδειγμα προς μίμηση η απεργοσπασία του, ας γίνει όμως παράδειγμα προς μίμηση ότι πήγε και κατέθεσε τα λεφτά στο Ταμείο, γιατί οι πιο πολλοί από δω είναι απεργοσπάστες και τα φάγαν τα λεφτά.

Τελευταίο σχόλιο. Συνάδελφοι, οι αντικειμενικές συνθήκες ήτανε. Μου είναι σαν ότι είναι ώριμες για να συναντηθείτε επιτέλους οι αριστεροί και να φτιάξετε κοινά σχήματα.

ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΕΡΑΠΕΤΡΑΣ

Το σχήμα μας στηρίζει τις «Παρεμβάσεις» αλλά και τις «Ανεξάρτητες Αγωνιστικές Κινήσεις Κρήτης».

Για πρώτη φορά συμμετείχαμε στις εκλογές και θα σας εξηγήσω γιατί. Πρώτα από όλα είμαι αντιδεξιός και πέρα από τη λογική αυτών που πρεσβεύει η Ν.Δ. και αναρωτιέμαι για ποιο λόγο -εκτός του ατομικού συμφέροντος- κάποιος μισθωτός, αγρότης, εργάτης μπορεί και ψηφίζει αυτό το κόμμα.

Όμως εμείς συμμετείχαμε στις εκλογές χάρη στο ΠΑΣΟΚ. Στην Ιεράπετρα εδώ και χρόνια στις εκλογές του συλλόγου συμμετείχε μόνο ένα ψηφοδέλτιο, του ΠΑΣΟΚ. Πιστεύαμε και νομιζαμε ότι οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ είναι αγωνιστές. Όμως βλέποντας τη στάση που κράτησαν μετά τη μεγάλη απεργία του 2006, ιδιαίτερα μετά τις δημοτικές εκλογές, μας έκανε να το σκεφτόμαστε. Αργότερα βλέποντας τις αποφάσεις που συναποφάσιζαν με τους συνδικαλιστές της ΝΔ σε οργανώσεις όπως η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ, η ΔΟΕ μας έκανε ακόμα πιο σίγουρους για την αναγκαιότητα να συμμετέχουμε και στα κοινά του συλλόγου μας και όχι μόνο στις κινητοποιήσεις που έτσι κι αλλιώς σε αυτές συμμετέχουμε πάντα γιατί είναι στο DNA του αριστερού. Μου άρεσε πάρα πολύ και το σύνθημα «το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ ενωμένο δεξιό» και κατά την γνώμη μου αποδείχθηκε περίτρανα στις εκλογές των αιρετών στο νομό Ηράκλειου. Στην Κρήτη εκλέγεται αριστερός αιρετός στο ΑΠΥΣΠΕ. Στους νομούς Λασιθίου, Χανίων και Ρεθύμνου οι ψήφοι των παρατάξεων ήταν ίδιοι. Δηλαδή όσους έπαιρνε μια παράταξη για το ΠΥΣΠΕ τους ίδιους ψήφους σχεδόν έπαιρνε και για το ΑΠΥΣΠΕ. Στο ν. Ηρακλείου πάλι σε ορισμένες παρατάξεις έγινε το ίδιο έκτος από τις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Εκεί για το ΠΥΣΠΕ πήραν η ΠΑΣΚ 1013 και η ΔΑΚΕ 652 (εκεί δεν εκλέγεται αριστερός). Για το ΑΠΥΣΠΕ (εκεί εκλέχθηκε πριν 2 χρόνια αριστερός και μάλλον έπρεπε να ξαναπάει τη θέση αιρετός από την ΔΑΚΕ) πήραν η ΠΑΣΚ 819 και η ΔΑΚΕ 789. Φυσικά και τα συμπεράσματα είναι του καθενός.

Εμείς αυτό που συμπεράναμε είναι πως δεν πρέπει να είμαστε εγκλωβισμένοι σε αυτά που λέει ή δεν λέει και κάνει ή δεν κάνει η επίσημη συνδικαλιστική ηγεσία αλλά να συμμετέχουμε ενεργά κάνοντας τον καθένα να καταλάβει πως μόνο παίρνοντας την τύχη στα χέρια του και μέσα από κινηματικές διαδικασίες θα συμμετέχει με καλύτερους όρους στη δουλειά και στη ζωή.

Γ. ΧΡΟΝΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ -

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Γ' ΑΘΗΝΑΣ, «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Από το Σύλλογο «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ», ανεξάρτητος αντιπρόσωπος, συνεργαζόμενος με τις Παρεμβάσεις. Πριν δυο χρόνια περίπου σε μια πρωινή κυριακάτικη εκπομπή του ΜΕΓΑ είχε βγει ένα ζευγάρι γονέων που το παιδί τους φοιτούσε σε νηπιαγωγείο του Αιγάλεω. Οι γονείς καταφέρονταν εναντίον συναδέλφισσας νηπιαγωγού που είχε το παιδί τους. Ως αποδεικτικό υλικό είχαν κασέτα ηχογραφημένη από μαγνητοφωνάκι που είχαν βάλει στη τσάντα του παιδιού τους. Ενώ η κασέτα ήταν διάρκειας τεσσάρων ωρών το κανάλι πρόβαλλε συνεχώς τα ίδια 15 δευτέρα όπου ακούγονταν φωνές παιδιών και μια στριγκλιά όπου κατά τους γονείς ανήκε στη νηπιαγωγό. Ακούστηκαν τερατώδη πράγματα από τους γονείς, τους οποίους σιγόνταραν για λόγους τηλεθέασης οι δημοσιογράφοι. Ξαφνικά επικοινωνήσε με την εκπομπή ο Προϊστάμενος Διεύ-

θυνας Γ' Αθήνας. Και εκεί που νόμιζα ότι σαν πρώην συνδικαλιστής που ήταν θα έβαζε τα πράγματα στη θέση τους, εκεί που νόμιζα ότι θα έδινε οδηγίες να επισκεφθούν οι γονείς τους αρμόδιους φορείς, δηλαδή την ίδια τη νηπιαγωγό, την προϊσταμένη του νηπιαγωγείου, τον τοπικό προϊστάμενο, την αρμόδια σχολική σύμβουλο, για να λυθεί το πρόβλημα, τους παρέκαμψε όλους και ζήτησε από τους γονείς να τον επισκεφθούν την επόμενη μέρα στο γραφείο του για να τους λύσει το πρόβλημα. Και πώς το έλυσε το πρόβλημα;

Εξέκρινε ένορκη διοικητική εξέταση εναντίον της συναδέλφισσας. Διαβλέποντας από τότε το πρόβλημα έθεσα το ζήτημα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μου, για να πάρει θέση στο συγκεκριμένο θέμα. Άλλος ξυνόταν, άλλος κοιτούσε το ρολόι του, άλλος μιλούσε στο κινητό του και έτσι κατάλαβα ότι η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ. δεν ήθελε να έρθει σε σύγκρουση με τον προϊστάμενο, γιατί είτε προερχόταν από την περιοχή μας, είτε γιατί είχαν φιλοδοξίες, βλέπετε, να γίνουν στελέχη εκπαίδευσης και δεν ήθελαν ο Πρόεδρος της Επιτροπής Επιλογής στελεχών εκπαίδευσης να τους βάλει στο μάτι. Δύο χρόνια μετά δικαιώνομαι απόλυτα καθώς έχει γίνει πλέον καθεστώς και όλοι κουτσοί - στραβοί οδηγούνται στον Άγιο Παντελεήμονα.

Τι εννοώ με αυτό; Γονείς, διευθυντές συνάδελφοι, για οποιοδήποτε πρόβλημα παρακάμπτουν τους τοπικούς προϊσταμένους και τους αρμόδιους σχολικούς συμβούλους και απευθύνονται όλοι στη Διεύθυνση, με αποτέλεσμα προβλήματα που θα μπορούσαν να λυθούν άμεσα από τα αρμόδια τοπικά γραφεία, να οδηγούνται σε ένορκες διοικητικές εξετάσεις που σε ορισμένες περιπτώσεις, δυστυχώς, έχουν ως αποτέλεσμα συνάδελφοι να τιμωρούνται με εξοντωτικές ποινές. Δεν είναι δυνατόν, συνάδελφοι, να ανατρέπονται αποφάσεις Συλλόγων Διδακόντων και Σχολικών Συμβουλίων από τις Διευθύνσεις και η ΔΟΕ να μην κάνει κάτι. Είναι απαράδεκτο στελέχη εκπαίδευσης που είναι και συνδικαλιστές να βάζουν τους γονείς να καταγγέλλουν εκπαιδευτικούς, με τους οποίους έχουν διαφορετική φιλοσοφία όσον αφορά την λειτουργία του σχολείου. Είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι από αυτούς είναι υποψήφιοι δημοτικοί ή νομαρχιακοί σύμβουλοι και κάνουν δημόσιες σχέσεις με τους γονείς, παίζοντας παιχνίδια στις πλάτες των συναδέλφων. Πού ακούστηκε γονείς να αποφασίζουν ποιοι συνάδελφοι θα διδάσκουν στο κάθε τμήμα; Είναι απαράδεκτο στελέχη εκπαίδευσης που είναι και συνδικαλιστές να εκβιάζουν συναδέλφους ότι αν δεν κάνουν τα κατίρια των γονέων οι προφορικές καταγγελίες των γονέων θα γίνουν και γραπτές. Στα σχολεία της περιοχής όπου υπηρετώ παρατηρούνται φαινόμενα αυταρχισμού και τρομοκρατίας. Διευθυντές που είναι και συνδικαλιστές απειλούν συναδέλφους με διώξεις, αν δεν συντάσσονται με τις απόψεις τους για τη λειτουργία του σχολείου. Άλλοι τους απειλούν με διώξεις αν δεν αποσπαστούν σε άλλα σχολεία, άλλοι βάζουν τους γονείς να κάνουν τις σχετικές καταγγελίες. Άλλοι τους απειλούν με την κλήση στο σχολείο του προϊστάμενου διευθυντή.

Δυστυχώς το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, βολεμένοι οι περισσότεροι σε θέσεις διευθυντών και υποδιευθυντών ή σε αποσπάσεις έξω από σχολικές μονάδες σφυρίζουν αδιάφορα, αρνούμενοι να βοηθήσουν τους συναδέλφους, μη τυχόν και καλάρουν τις δημόσιες σχέσεις τους με την εξουσία. Άλλη συναδέλφισσα τιμωρήθηκε με δύομηνιαία μείωση μισθού με τον τρίτο προϊστάμενο του ΠΥΣΠΕ ενώ αρχικά είχε προτείνει ποινή 15 ημερών στη συνέχεια να συντάσσεται με τη γνώμη των άλλων δύο προϊσταμένων. Ουδείς ασχολήθηκε, συνάδελφοι. Οι προκαταρκτικές διαδικασίες «βαφτίζονται» ΕΔΕ και στη συνέχεια οι συνάδελφοι παραπέμπονται σε Πειθαρχικά Συμβούλια. Στην τοποθέτηση του ο αιρετός συνάδελφος Καραγιάννης αναφέρθηκε αόριστα σε ΠΥΣΠΕ όπου οι διώξεις συναδέλφων είναι δεκάδες. Εγώ δεν έχω πρόβλημα να το πω και να το κάνω συγκεκριμένο. ΠΥΣΠΕ Γ' Αθήνας, Πρόεδρε συνάδελφε της Διδακτορικής Ομοσπονδίας.

Η Διδακτορική Ομοσπονδία τι κάνει γι' αυτό το ζήτημα; Ωρομίσθιοι συνάδελφοι. Είναι γνωστό σε όλους τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ωρομίσθιοι συνάδελφοι με την ευθύνη βέβαια της πολιτείας. Είναι λυπηρό όμως να τα διογκώνουμε και εμείς οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί με την απαξιώτικη συμπεριφο-

ρά ορισμένες φορές προς το πρόσωπο τους. Δεν είναι ηθικό να εκμεταλλευόμαστε τους ωρομίσθιους συναδέλφους και να τους υποχρεώνουμε σε εργασίες που δεν αναφέρονται στις συμβάσεις τους, με το επιχείρημα την καλύτερη λειτουργία της σχολικής μονάδας. Συνάδελφοι, τα προβλήματα είναι τεράστια που αντιμετωπίζουμε. Μισθολογικά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, ακριβεία, σκάνδαλα, κατάρρευση του συστήματος δωρεάν υγείας και δωρεάν εκπαίδευσης. Με κυβέρνηση τη Νέα Δημοκρατία του Κώστα Καραμανλή βιώσαμε τη χειρότερη περίοδο μετά τη μεταπολίτευση. Είδαμε μέχρι και ακροδεξιά στοιχεία να μπαίνουν στη Βουλή. Με τον κομματικό συνδικαλισμό δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη λαίλαπα που έρχεται. Χρειάζεται ένα συνδικαλιστικό κίνημα απαλλαγμένο από κόμματα και παρατάξεις. Χρειάζονται συνδικαλιστές που θα προτάσσουν το κοινό συμφέρον και όχι τα συμφέροντα της τάξης τους. Πρέπει να κλείσουν όλα τα κομματικά μαγαζάκια και με ενιαία ψηφοδέλτια εκπαιδευτικών όλοι μαζί να αντισταθούμε. Για να αλλάξουν όμως τα πράγματα πρέπει να αλλάξουμε και εμείς. Όχι όταν είμαστε στην αντιπολίτευση να ασκούμε κριτική και όταν γινόμαστε κυβέρνηση να πίνουμε στην υγεία των κοροϊδών. Το 70% των εργαζομένων σε δημοσκοπήσεις κατηγορούν τον κομματικό συνδικαλισμό. Το ίδιο ποσοστό όμως τον στηρίζει με την ψήφο του. Παραλογισμός ή υποκρισία; Είναι καιρός να κάνουμε και εμείς οι εργαζόμενοι την αυτοκριτική μας. Διαφορετικά τα ίδια μας τα παιδιά θα μας μουντζώσουν για τον κόσμο που τους παραδίδουμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΡ. ΔΑΓΚΩΝΑΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Δύο λεπτά, Πρόεδρε, δεν προλαβαίνει ένας ομιλητής να έρθει εδώ πέρα. Λοιπόν, αγαπητοί μου συνάδελφοι, θα μεταφερθεί ελπίζω σε όλες τις Συνελεύσεις μας η πίεση που δεχόμαστε ως αντιπρόσωποι των συναδέλφων μας εδώ στη Βουλή των δασκάλων, στην Αθήνα, το σκληρό αυτό. Σας παρακαλώ δεσμευθείτε να το μεταφέρετε.

Στο ίδιο έργο θεατές είμαστε συνάδελφοι μου, οι περισσότεροι από μας εδώ και πολλά χρόνια. Μόνο που μετατρέπεται διαρκώς σε θρίλερ, αφού ολοένα πληθαίνουν τα προβλήματα των εργαζομένων στην τάξη εκπαιδευτικών.

Στο χρόνο τον πολύ που έχω, θα αναφερθώ στο καρκίνωμα που δυστυχώς επμένει να παραμένει και γιγαντώνεται στην πορεία των χρόνων και που έχει να κάνει με τις εργασιακές συνθήκες της νηπιαγωγού. Ο καλύτερος χαρακτηρισμός που ταιριάζει σαν ρούχο εφαρμοστό στο ρόλο της νηπιαγωγού είναι το πολλά σε ένα.

Προϊσταμένη, διοικητικό έργο εξίσου βαρύ και σημαντικό με αυτό του διευθυντή του δημοτικού σχολείου και ίσως ακόμα πιο βαρύ εφόσον την περίοδο των εγγράφων δέχεται πιέσεις για να ικανοποιήσει ως διεκπεραιωτής τις πολιτικές φιλοδοξίες των προϊσταμένων ή των δημάρχων ή, ή, ή, να εγγράψει και άλλα, και άλλα παιδιά που δεν ανήκουν στην περιφέρεια της ενώ συμβαίνει και αυτό. Μέσα από αυθαίρετες πρακτικές το νηπιαγωγείο της μπορεί να μετατραπεί σε ολόημερο εν μία νυκτί.

Διακοσμήτρια, εφόσον εναλλάσσει διαρκώς λόγω έλλειψης χώρου τη διαρρύθμιση στην τάξη της. Υπεύθυνη για την ασφάλεια των παιδιών χωρίς αναπνοή από την ώρα προσέλευσης τους μέχρι την ώρα αποχώρησής τους μέσα σε τρώγλες μαγαζιά, ισόγεια με τζαμμένιους τοίχους, χωρίς αulές και με αριθμό παιδιών ασφυκτικά μεγάλο για τα τετραγωνικά του νηπιαγωγείου της.

Τροφός μάμα μία, υπεύθυνη για το σερβίρισμα και τον ύπνο των παιδιών στο ολόημερο και βέβαια άφησα τελευταίο το εκπαιδευτικό της έργο. Είναι εκπαιδευτικός, ακολουθεί αναλυτικό πρόγραμμα. Τούτο έχει μόνο να μάθει και διδάσκεται στο πανεπιστήμιο. Είναι επιστήμονας όπως όλοι οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Ας σταθούμε εδώ. Στο πλαίσιο, κ. Μπομπούρα, για την προσχολική αγωγή όπως αναφέρεται απ' τη ΔΟΕ στο ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ και από σας προη-

γυμνώς, μιλάει για αναβάθμιση του κοινωνικού ρόλου του νηπιαγωγείου.

Πρέπει, αγαπητοί συνάδελφοι, να είμαστε πιο προσεκτικοί. Πρωτίστως οι νηπιαγωγοί έχουν εκπαιδευτικό έργο, εκπαιδευτικό ρόλο. Είναι εκπαιδευτικοί. Τα σχολεία μας ανήκουν στο Υπουργείο Παιδείας.

Ας έρθουμε στο ωράριο των τριών κατηγοριών, το ωράριο λάστιχο, που όποιος και να είναι αυτό ποτέ δεν μειώνεται στην πορεία της επαγγελματικής καριέρας μας. Μένει σταθερό και ας έχουμε 30 χρόνια υπηρεσίας. Έλεος. Τι κάνετε και πώς στηρίζετε και τι στηρίζετε; Χίλια δίκαια έχουν οι νηπιαγωγοί που επιθυμούν να συσπειρωθούν, να κάνουν Συντονιστικά και ομάδες νηπιαγωγών.

Ως υπεύθυνη της ομάδας νηπιαγωγών Ηρακλείου εδώ και 13 χρόνια, κ. Μπαμπούρα, νομίζω ότι έχουμε βοηθήσει τη Διδασκαλική Ομοσπονδία μας με τη θέση μας στα θέματα των νηπιαγωγών. Στηρίζουμε ομάδες, λοιπόν, νηπιαγωγών, γιατί απαξιώνονται οι νηπιαγωγοί και ακυρώνονται από έναν κρατικό συνδικαλισμό που ακολουθεί τις επιταγές των κυβερνήσεων και που τις οδήγησαν σε τέτοια κατάντια.

Φεύγοντας, ας φύγουμε από δω λοιπόν έχοντας τουλάχιστον προτάξει και συναποφασίσει και συνοπογράψει, έστω τρία θέματα. Ένα το ωράριο των νηπιαγωγών, δύο την κατάργηση ωρομίσθιας και των ελαστικών σχέσεων και τρία 28 δις στα σχολεία γιατί εκεί στηρίζεται ο κοινωνικός ιστός και όχι στις τράπεζες και στους εξοπλισμούς.

ΝΤ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ - ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Συνάδελφοι, η καθιέρωση ενός έτους υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής όχι μόνο δεν έλυσε κανένα πρόβλημα στη χώρα μας, αντίθετα νομιμοποίησε τον αποκλεισμό των προνηπίων από τη δημόσια εκπαίδευση.

Το πρόβλημα όπως χαρακτηριστικά μου είπε ένας απελπισμένος γονιός δεν είναι ότι είναι πολλά τα παιδιά, είναι ότι είναι λίγα τα νηπιαγωγεία. Τα τελευταία νέα λένε απ' τη μια το Υπουργείο διευκολύνει τους ιδιοκτήτες των παιδικών σταθμών να κρατάνε τα νήπια και απ' την άλλη ο κ. Μπαμπινιώτης προτείνει υποχρεωτικότητα για τα προνήπια. Δηλαδή και πάλι η υποχρεωτικότητα θα είναι για τους γονείς και όχι για την πολιτεία. Η μήπως είμαστε πολύ καχύποπτοι;

Πριν από δύο χρόνια ανακαλύψαμε ότι είμαστε ο μόνος κλάδος του δημόσιου τομέα του οποίου το ωράριο ορίζεται με υπουργική απόφαση και εξαρτάται από το τύπο του σχολείου στο οποίο υπηρετούμε και όχι από τα χρόνια υπηρεσίας, όπως ισχύει για όλους τους άλλους εργαζόμενους στη δημόσια εκπαίδευση και αγνοεί το Σύνταγμα που προβλέπει ίση αμοιβή για ίση εργασία.

Δεν φαίνεται καθόλου τυχαίο ότι η επίθεση σε θεωρητικά εξασφαλισμένα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα βρήκε τον πιο αδύναμο κρίκο που είναι ο χώρος των εργαζομένων γυναικών. Και δεν θα σταματήσει εκεί. Σας καλούμε να δείτε την άνησ μεταχείριση στον ίδιο εργασιακό χώρο και όλοι μας σε κάθε ευκαιρία τονίζουμε, προβληματιζόμαστε, γκρινιάζουμε για την απουσία των συναδέλφων από τις Συνελεύσεις, την απροθυμία τους να συμμετέχουν σε συνδικαλιστικές πρακτικές και συλλογικές διαδικασίες, με αποτέλεσμα οι όποιες αποφάσεις να παίρνονται από τις ηγεσίες και συχνά να αμφισβητούνται από τη βάση.

Παρόλα αυτά η ΔΟΕ αμφισβήτησε φέτος το δικαίωμα των νηπιαγωγών να αυτοοργανώνονται και να διεκδικούν λύσεις στα ιδιαίτερα προβλήματα τους. Θεώρησε την προσπάθειά τους ως εν δυνάμει διασπαστική κίνηση, κωλυσιεργούσε, απέφευγε να συζητήσει τον τρόπο δράσης που προτείνει και άλλαξε τρεις φορές από το Σεπτέμβριο τη θέση της για το θέμα του ωραρίου, για να καταλήξει στις 20 Μαΐου ότι η θέση του κλάδου για το ωράριο είναι η κατοχύρωση διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών και η παραπέρα εξίσωση τους με όλη την εκπαίδευση, σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου.

Ποιου ωραρίου όμως; Και σε τι διαφωνεί η πλειοψηφία της ΔΟΕ με το σχέ-

διο νόμου που προτείνουν οι νηπιαγωγοί; Το σχέδιο νόμου είναι μια μορφή πίεσης προς το Υπουργείο Παιδείας και θα έπρεπε να έχει γίνει με πρωτοβουλία της ΔΟΕ, η οποία δύο χρόνια μετά την επέκταση του ωραρίου έχει αντιδράσει χλιαρά. Φέτος, ας πούμε, με μια δίωρη στάση το Σεπτέμβρη, μία συγκέντρωση ύστερα από πίεση το Μάη. Είναι αρκετά;

Θεωρούμε ότι οι προσπάθειες των νηπιαγωγών και η πίεση που άσκησε ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση και αυτό φαίνεται από την αλλαγή στάσης της ΔΟΕ. Θεωρούμε ότι χρέος των συνδικαλιστών είναι να προσαπίζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων και να παλεύουν για την ανατροπή αντιεργατικών πολιτικών, άσχετα με τις επιδιώξεις των κομμάτων ή ποιο κόμμα είναι στην εξουσία.

Χρέος όμως και των εργαζομένων είναι να διεκδικούν καλύτερες συνθήκες δουλειάς γι' αυτούς αλλά και για τις επόμενες γενιές, οι οποίες όπως όλα δείχνουν θα ζήσουν σε έναν εργασιακό μεσαίωνα και θα πρέπει απ' την αρχή να διεκδικήσουν αυτά που πολλοί από μας θεωρούσαμε δεδομένα.

Ελπίζουμε το Συνέδριό μας να αναδείξει τα ζητήματα της προσχολικής και να οδηγήσει τη ΔΟΕ σε αποφάσεις για την επίλυση των προβλημάτων μας, χωρίς μικροκομματικές σκοπιμότητες και τεχνητούς διαχωρισμούς.

ΝΙΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΑΔΗΣ - ΒΥΡΤΕΜΒΕΡΓΗΣ

Ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» Βάδης - Βυρτεμβέργης Γερμανίας του οποίου εγώ είμαι εκλεγμένος αντιπρόσωπος, ευχαριστεί όλο το Δ.Σ. της ΔΟΕ γιατί είναι η πρώτη φορά που συμπεριλαμβάνει στην ημερήσια διάταξη της τις προτάσεις και τα αιτήματα των Συλλόγων Δασκάλων και Νηπιαγωγών όλης της Γερμανίας, με σκοπό να αποτελέσουν τμήμα του διεκδικητικού πλαισίου της ΔΟΕ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ και 12 χρόνια δεν έχει ικανοποιηθεί κανένα από τα αιτήματα που διεκδικούσαν και συνεχίζουν να διεκδικούν οι εκπαιδευτικοί που αποσπώνται στο εξωτερικό. Αυτό οφείλεται στην έλλειψη προγραμματισμού από πλευράς των κυβερνήσεων των τελευταίων 12 χρόνων, στην αλλαγή Υπουργών Παιδείας και κατά συνέπεια των Ειδικών Γραμματέων του ΔΙΠΟΔΕ, οι οποίοι το μόνο που έκαναν ήταν να μαζεύουν προτάσεις από τους συνδικαλιστικούς φορείς, να καϊδεύουν τα αυτιά του απόδημου ελληνισμού και να κινούνται στην προχειρότητα και στην αταξία.

Ο Σύλλογός μας προέκρινε τις ακόλουθες προτάσεις και αιτήματα, οι οποίες είναι και προτάσεις όλων των Συλλόγων της Γερμανίας. **Ζητούμε την κατά προτεραιότητα τοποθέτησή μας όταν επιστρέφουμε από το εξωτερικό σύμφωνα με τη γνωμοδότηση 89 του '97 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, γιατί όταν αποσπάται ένας εκπαιδευτικός στο εξωτερικό, χάνει την οργανική του θέση και μένει στη διάθεση για πέντε χρόνια, μη έχοντας δικαίωμα να κάνει αίτηση για μετάθεση στην Ελλάδα παρά μόνο στο πέμπτο έτος της απόσπασής του.**

Τώρα που συζητείται η αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων αλλά και η αλλαγή του Προεδρικού Διατάγματος 50, ζητούμε την αύξηση της μοριοδότησής μας από το ένα μόριο που παίρνουμε τώρα στα 3 με αναδρομική ισχύ. Ζητούμε την επεξεργασία νέων αναλυτικών και ωρολογίων προγραμμάτων για το εξωτερικό.

Επίσης, όσον αφορά στα τμήματα ελληνικής γλώσσας ζητούμε να δίδονται επίσημοι τίτλοι στα τμήματα ελληνικής γλώσσας, έτσι ώστε να σταματήσει η υποτίμηση αυτών των σχολείων από γονείς και μαθητές.

Ζητούμε την παράταση της απόσπασης για εκείνων των εκπαιδευτικών που είναι παντρεμένοι με ομογενείς μετά το 1996, καθώς ως τώρα παίρνουν παράταση μόνο οι εκπαιδευτικοί που είναι παντρεμένοι πριν το 1996 με ομογενείς.

Επίσης ζητούμε οι αποδοχές αυτών των εκπαιδευτικών να είναι προσαυξημένες στο ύψος του επιμισθίου. Την εναρμόνιση του πλαισίου για άδειες αργίες και τις διακοπές με αυτό της ημεδαπής. Τη συμμετοχή στα

σεμινάρια που γίνονται από το ΥΠΕΠΘ για τους νεοαποσπασμένους, να συμμετέχουν και συνάδελφοι που είναι ήδη αποσπασμένοι στο εξωτερικό ως επιμορφωτές, οι οποίοι να προέρχονται από συνδικαλιστικούς φορείς, Πρόεδροι Συλλόγων και αιρετοί.

Ζητούμε την ίδρυση νέων νηπιαγωγείων καθώς όπου υπάρχει νηπιαγωγείο παρατηρείται μεγαλύτερη συμμετοχή των παιδιών στα τμήματα ελληνικής γλώσσας. Ζητούμε την ολοκλήρωση της διαδικασίας αναγνώρισης των σχολών μετεκπαίδευσης του εξωτερικού Λούντριφορτ και Ντίλγκιν, καθώς έχει συσταθεί η Επιτροπή Αναγνώρισης του ΥΠΕΠΘ εδώ και ένα χρόνο, έχουν κατατεθεί οι πρώτοι τίτλοι διευτούς μετεκπαίδευσης, όμως η Επιτροπή αυτή δεν έχει ουδεριόσει εδώ και ένα χρόνο.

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, το επιμίσθιο είναι καθηλωμένο εδώ και 12 χρόνια. Γι' αυτό ζητούμε την αύξηση του επιμισθίου και τη σύνδεσή του με το μισθό του πρέσβη, δηλαδή όποτε παίρνει αύξηση ο πρέσβης και οι υπόλοιποι υπάλληλοι που είναι αποσπασμένοι στο εξωτερικό, να παίρνουν και οι εκπαιδευτικοί.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας ζητήσω να στηρίξετε τα δίκαια αιτήματά μας ώστε να μπουν στο δικαστικό πλαίσιο της ΔΟΕ. Σας ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΙΟΥΡΤΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΡΗΝΑΝΙΑΣ - ΒΕΣΤΦΑΛΙΑΣ

Εκπροσωπώ το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Βόρειας Ρηνανίας - Βεσφαλίας από ενιαίο ψηφοδέλτιο. Γνωρίζω συνάδελφοι ότι το επιδόρητο το οποίο στο τέλος της ημέρας πρέπει να κωνέψετε είναι πολύ δυσκολοκώνευτο.

Δεν θα πάω παραπέρα, δεν θα πω τίποτε παραπάνω, απλώς χάρηκα ιδιαίτερα που άγγιξε έστω και σ' αυτό το επίπεδο και σε αυτούς τους τόνους και κάτι διαφορετικό, τόσο για τη μειονοτική όσο και για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση του εξωτερικού.

Τίποτα δεν είναι ολόκληρο, τίποτα δεν είναι αλάθητο, τίποτα δεν είναι αληθινό ή ψεύτικο. Χαιρόμαστε πραγματικά που πραγματικά για πρώτη φορά σε ημερήσια διάταξη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, σε ημερήσια διάταξη η Γενική Συνέλευση του Κλάδου μας, γίνονται θέματα ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης. Οι προλαλήσαντες εξειδικεύσανε κάπως αυτά τα θέματα.

Συνάδελφοι θα ήθελα να μείνω σε δύο πράγματα μόνο. Φεύγουμε για τρία έως πέντε χρόνια αλλά δεν είμαστε ποτέ αποκομμένοι από τα εδώ δρώμενα. Τρεις είναι οι λόγοι που είμαστε πάντα και μένουμε πάντα με συναισθήματα τα οποία βιώνουμε και εδώ.

Στη Γερμανία αισθανόμαστε όσοι είχαν τη χαρά να φύγουν έξω ακριβώς τόσο μόνοι, χωρίς επιμόρφωση, χωρίς καθοδήγηση, χωρίς προενημέρωση, ακούσατε για διάφορες μορφές ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης και εκεί καλούμαστε κάθε μέρα να ανταπεξέλθουμε σε αυτό το έργο.

Επίσης, δεν είμαστε ποτέ αποκομμένοι από δω γιατί βιώνουμε ακριβώς αυτό που βιώνουμε όλοι εδώ όσο καιρό είμαστε και συγκεκριμένα τη μεγάλη ανασφάλεια που νιώθουμε όταν έρχεται η στιγμή κόποιων μεταβολών. Να μετακινηθούμε από το ένα μέρος στο άλλο αν θα εκπληρωθεί ή όχι η αίτησή μας.

Και το σπουδαιότερο που βιώνουμε είναι αυτό που συζητήθηκε και αναφέρθηκε πάρα πολλές φορές σε αυτές τις ημέρες. Διαπιστώνουμε καθημερινά την άνιση, την εις βάρος μας άνιση μεταχείριση από τον εργοδότη μας, το ελληνικό κράτος, σε σχέση με άλλους υπαλλήλους του δημοσίου αποσπασμένους στο εξωτερικό. Αυτή η άνιση μεταχείριση είναι τόσο οικονομικής όσο και θεσμικής μορφής.

Πολλά ακουστήκανε αλλά διαπίστωσα μόνο στο τελευταίο μία φασαρία. Το τελευταίο μόνο ήταν θέμα οικονομικό. Εδώ και δεκαετίες όπως είπε ο προλα-

λήσας αναφερόμαστε και χτυπάμε πόρτες, όλα τα αιτήματα συλλέγονται ή πετούνται για ένα και μοναδικό λόγο: γιατί δεν έχουν κανένα οικονομικό κόστος.

Συνάδελφοι, δεν θέλω να σας κουράσω άλλο. Χάρηκα, όπως είπα και στην αρχή, που επιτέλους έγινε κάποια κουβέντα. Θα χαρούμε ιδιαίτερα αυτό το πράγμα το οποίο υπάρχει στην ημερήσια διάταξη, αυτά τα οκτώ θέματα που είναι στην ημερήσια διάταξη της ΔΟΕ, της 78^{ης} Γενικής Συνέλευσης, είναι συνεργασία εδώ και δύο χρόνια, στενής συνεργασίας με όλο το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Γι' αυτό το λόγο καλούμε το Νοέμβριο στα πλαίσια της Πανεγερμανικής το νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ να ξανάρθει και με όλους πλέον τους φορείς να προχωρήσουμε ακόμα παραπέρα, για να μπορούμε καλύτερα να ξέρουμε και να γνωρίζουμε το τι θα γίνει με την ελληνόγλωσση εκπαίδευση.

Συνάδελφοι, κλείνω με αυτό: ότι όλοι εμείς που φύγαμε στο εξωτερικό δεν μεταλλαχτήκαμε, δεν αλλάξαμε επειδή πήγαμε στο εξωτερικό. Δεν είμαστε κάτι διαφορετικό από αυτό που ήμασταν. Είμαστε και παραμένουμε δάσκαλοι όπως όλοι μας. Η ΔΟΕ, το αποδείξαμε και το αποδείξαμε από τη μεριά τους τα τελευταία χρόνια είναι, παραμένει το σπίτι μας. Εσείς, όλοι εσείς, ήσασταν, είσατε και θα μείνετε η οικογένειά μας.

Σας ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα απευθυνθώ στους αντιπροσώπους της ΠΑΣΚ, της Εκπαιδευτικής Ριζοσπαστικής Συνεργασίας, των Παρεμβάσεων - Συσπειρώσεων, της ΕΣΑΚ - ΔΕΕ και στους ανεξάρτητους της αριστεράς. Δε θα απευθυνθώ στους συναδέλφους της ΔΑΚΕ, διότι εκθές, κατά τη διάρκεια της πανηγυρικής συνεδρίασης, ταυτίστηκαν πλήρως με όσα είπε η κυρία Γενική Γραμματέας του ΥΠ.Ε.Π.Θ. και μας «κατέπληξε» όλους. Εγώ νόμιζα ότι ζω σε άλλη χώρα. Είχα αποφασίσει μάλιστα να μην πω συνθήματα ενάντια στην κυβερνητική πολιτική, γιατί γέρασα και κουράστηκα, αλλά οργίστηκα τόσο πολύ με αυτά που άκουσα από την κα Γενική Γραμματέα του ΥΠ.Ε.Π.Θ. που στο τέλος βροντοφώναξα και εγώ τα συνθήματά μου ενάντια στην αντεργατική - νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης της Ν.Δ.

Δεν είναι δυνατό συνάδελφοι της Δ.Α.Κ.Ε. να αναγνωρίζει το δίκαιο των αιτημάτων του κλάδου μας η ίδια η Γενική Γραμματέα του ΥΠ.Ε.Π.Θ. μέσα στην αίθουσα της 78^{ης} Γ.Σ. του κλάδου και να ισχυρίζεται ότι λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης δεν μπορεί η κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα οικονομικά αιτήματα του κλάδου, ενώ το 2006, όταν απεργούσαμε για έξι εβδομάδες μας αποντούσε η ίδια κυβέρνηση ότι δεν μπορούσε να ικανοποιήσει τα αιτήματά μας γιατί και πάλι δεν υπήρχαν χρήματα, χωρίς να υπάρχει τότε η διεθνής οικονομική κρίση. Τέτοιου είδους ισχυρισμοί είναι εμπαιγμός προς τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα προς τους εκπαιδευτικούς της Π.Ε., οι οποίοι εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής στον οικονομικό και ασφαλιστικό τομέα δεν μπορούν σήμερα ούτε το εφάπαξ τους να εισπράξουν και περιμένουν σχεδόν δύο χρόνια μετά τη συνταξιοδότησή τους.

Ας έρθουμε όμως στα ζητήματα της Γ.Σ. του κλάδου και ιδιαίτερα στην κριτική των πεπραγμένων του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για το συνδικαλιστικό έτος 2008 - 2009. Θεωρώ ότι η διαδικασία του διαλόγου, συνάδελφοι, μεταξύ των συνδικαλιστικών δυνάμεων είναι διαρκής και εγώ θέλω να ξεκινήσω από εκεί που μείναμε πέρυσι, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ. Είναι εδώ ο συνάδελφος Αμανάκης: Δεν τον βλέπω. Εγώ θυμάμαι, λοιπόν, στην περυσινή Γ.Σ., συνάδελφοι, το συνάδελφο τον Αμανάκη να καταβάλλει εναγώνιες προσπάθειες για να βρεθεί το μέγιστο δυνατό σημείο συγκλίσεως για να αποφασιστεί από τη Γ.Σ. πρόγραμμα δράσης.

Μένω σε αυτό και το κρατάω. Ήταν ευθύνη όλων μας, συνάδελφοι (ΠΑΣΚ, Εκπαιδευτικής Ριζοσπαστικής Συνεργασίας, Παρεμβάσεων - Συσπειρώσεων, ΕΣΑΚ - ΔΕΕ) που δεν υπήρξε αυτό το πρόγραμμα δράσης και μάλιστα σε αγωνιστική κατεύθυνση. Λέω λοιπόν, ότι αντί να έχουμε πρόγραμμα δράσης ψη-

φισμένο από τη Γ.Σ. πέρυσι, αφήσαμε το Δ.Σ. της ΔΟΕ να βγάλει μια εισήγηση. Καλά καμωμένη ήταν η εισήγηση και με αυτή επήγαμε στις Γενικές Συνελεύσεις των πρωτοβάθμιων συλλόγων τον Οκτώβριο και Νοέμβριο του 2008. Με βάση την εισήγηση αυτή το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. κατέληξε στο υπόμνημα με τα αιτήματα του κλάδου μας, το οποίο τελικά κατατέθηκε στο ΥΠ.Ε.Π.Θ., όταν άλλαξε η πολιτική του ηγεσίας. Κάποιοι όμως συνάδελφοι, από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ξέφυγαν απ' την εισήγηση αυτή και από τις θέσεις του υπομνήματος, εγκαταλείποντας τα ολοκληρωτικά.

Ρίχνω μεγάλη ευθύνη στην παράταξη της ΠΑΣΚ. Λέω συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, ότι με τη συμμετοχή σας στον υποτιθέμενο διάλογο του ΥΠ.Ε.Π.Θ. για την Παιδεία, καταλήξατε να είστε παραπληρωματική δύναμη ενίσχυσης της κυβερνητικής πολιτικής, μιας και η κύρια δύναμη ενίσχυσης ήταν η ΔΑΚΕ. Γιατί συνάδελφοι;

Λέω επίσης, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, ότι με τη στάση σας μέσα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ πνίξατε κάθε έννοια κινηματικής διαδικασίας. Μιλώ για τη στάση σας απέναντι στο Συντονιστικό των Νηπιαγωγών, απέναντι στο Συντονιστικό των Ωρομισθίων, απέναντι σε μια σειρά ζητήματα. Γιατί δεν κάνατε προσπάθειες για οικοδόμηση κοινού μετώπου με την ΟΛΜΕ, η οποία δεν προσήλθε στο διάλογο με το ΥΠ.Ε.Π.Θ. σε αντίθεση με τη Δ.Ο.Ε.;

Όλα αυτά είναι κορυφαίες πολιτικής σημασίας ζητήματα και θα τα βρούμε μπροστά μας και στη συνέχεια. Αν λοιπόν νομίζετε, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, ότι συμβάλλατε με τη στάση σας αυτή, στην προώθηση των αιτημάτων και τη λύση των προβλημάτων του κλάδου «πλανάσθε πλάνην οικτρά», γιατί σε όλα τα κύρια ζητήματα συμπλεύσατε με τη ΔΑΚΕ, που ο ρόλος της ως υπερασπιστή της κυβερνητικής πολιτικής είναι σε όλους γνωστός.

Ακόμα και στα πρωτοβάθμια σωματεία, στους Συλλόγους μας, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, συνταχθήκατε και συντάσσεστε και τώρα σε καίρια ζητήματα, για τα οποία πρέπει να αποφασίσουν οι Σύλλογοι, με τη ΔΑΚΕ.

Αλήθεια που είναι τα απεργιακά ταμεία που συζητάμε δύο χρόνια τώρα ό- τι θα ιδρύσουμε και μάλιστα φτιάξαμε και διαπαραταξιακή επιτροπή γι' αυτό; Η ίδρυση των απεργιακών ταμείων παραπέμφθηκε στις καλές νύχτες κι αυτή.

Φαίνεται, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, είναι κοντά ο καιρός, που το κόμμα σας θα γίνει κυβέρνηση και τότε θα είναι αυτό που θα περνάει τα αντιλαϊκά - αντεργατικά μέτρα σε βάρος των εργαζόμενων και πρέπει να προετοιμάζεστε γι' αυτό από τώρα.

Επειδή λοιπόν, συνάδελφε Μαντά, είπες εκθές, σε μια αποστροφή του λυρικότατου λόγου σου, ότι τα όνειρά μας τα χτίζουμε μόνοι μας και υπηρετούμε μ' αυτά την υπόθεση του λαϊκού σχολείου, και εγώ έχω ακόμα ζωντανή την εικόνα των αγώνων, που όλοι μαζί δώσαμε το 2006, για την υπηρέτηση της υπόθεσης του λαϊκού σχολείου, λέω με το χέρι στην καρδιά ότι φέτος τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν υπηρέτησαν με κανέναν τρόπο την ανάπτυξη αγώνων τέτοιων από τον κλάδο, που να δικαιολογούν την ψήφισή τους ως αγωνιστικά και προωθητικά για το εκπαιδευτικό λαϊκό κίνημα.

Ως τέτοια τα καταψηφίζω, εκφράζοντας από το βήμα αυτό την ευχή να μην συνεχίσουμε για άλλη μια χρονιά στον ίδιο δρόμο της αδράνειας και της υποταγής. Την ευθύνη την έχει πρώτα η αριστερά, γιατί θα μπορούσε ενωμένη να αποτελέσει το αντίπαλο δέος για τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του δικομματισμού. Θα μπορούσε μια ενωμένη αριστερά να ανατρέψει το στημένο σκηνικό και να αποτελέσει την πραγματική ελπίδα των εργαζόμενων, αντιμετωπίζοντας με νικηφόρους αγώνες την νεοφιλελεύθερη, αντιλαϊκή, αντεργατική λαίλαπα. Επειδή προέρχομαι και εκλέγομαι στο σύλλογό μου, από το αριστερό ενωτικό σχήμα της ΔΙΕΞΟΔΟΥ, λέω ότι πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια απ' όλες τις δυνάμεις της εκπαιδευτικής αριστεράς, να υπάρξει τουλάχιστο ένα κοινό αγωνιστικό πρόγραμμα δράσης για την ομοσπονδία μας, που θα μιλάει για συντονισμένους πανεκπαιδευτικούς αγώνες με διάρκεια και προοπτική. Μόνο έτσι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την αντεργατική επίθεση που δεχόμαστε ό-λοι οι εργαζόμενοι στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας. Σ' αυτή την κατεύ-

θυνση θα πρέπει όλοι όσοι ανήκουμε στην αριστερά να εργαστούμε και καλό είναι ν' αρχίσουμε από σήμερα κιόλας.

Και κάτι ακόμα συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, αφήστε τα μεγάλα τα λόγια για 84 μέρες απεργία που θα προκηρυχθεί ακόμα κι αν η μελλοντική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν ικανοποιήσει τα αιτήματά μας, γιατί τις 84 μέρες απεργία θα την κάνουμε όλοι, αλλά να την κάνει και η βάση σας (τα μέλη της ΠΑΣΚ), στις επαρχίες και στους συλλόγους των επαρχιών και αυτά τα λέω χωρίς να παραγράψω τους αγώνες κανενός. Αυτά είχα να σας πω και σας ευχαριστώ που τ' ακούσατε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Λοιπόν, συνάδελφοι, η πρόταση αυτή που θα διαβάσω και θα υποστηρίξω έχει τις υπογραφές 31 αντιπροσώπων και είναι κοινή πρόταση του συλλόγου μου και των αντιπροσώπων του ενωτικού αριστερού ψηφοδελτίου της ΔΙΕΞΟΔΟΥ από το σύλλογο Αμαρουσίου.

Πριν διαβάσω το κείμενο, συνάδελφοι, να κάνω δύο σχόλια.

Πρώτον: Η ιστορία έχει αποδείξει, το έδειξε στην μεγάλη κρίση του 1929, ότι όταν η αριστερά δεν μπορεί να δώσει ενωμένη αγώνες, το κενό έρχεται και το καλύπτει η ακροδεξιά με ροζορο, έρχεται και το καλύπτει η δράση των Χρυσαιγώνων, έρχεται και το καλύπτει η μετατόπιση του εκλογικού σώματος και μεγάλου κομματιού της κοινωνίας προς πολύ ιδιαίτερα συντηρητικές αντιλήψεις και στάσεις.

Είναι επομένως ευθύνη της αριστεράς να μπορέσει να εμπνεύσει και να αναπτύξει τέτοιους αγώνες και ιδιαίτερα της εκπαιδευτικής αριστεράς που να μην αφήσει κανένα περιθώριο τέτοιου κενού.

Δεύτερον: Για να μπορούν να γίνουν αγώνες είναι απαραίτητο να υπάρχει πρόταση. Χωρίς πρόταση αγώνες δεν αναπτύσσονται στο κενό.

Διαβάζω λοιπόν την πρόταση που καταθέτουμε στην 78^η Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ζούμε σε μία εποχή όπου η επίθεση του νεοφιλελευθερισμού εντείνεται. Αφαιρούνται στοιχειώδη κοινωνικά και οικονομικά κεκτημένα. Απαξιώνεται ο δημόσιος χώρος με τις ιδιωτικοποιήσεις στην ημερήσια διάταξη. Η έφοδος στο ασφαλιστικό καταργεί κάθε έννοια κοινωνικής προστασίας και τα σκάνδαλα, οι μίζες, καθώς και τα κέρδη για τους λίγους που πληρώνουν συμληρώνουν το παζλ μιας γκρίζας κοινωνικής πραγματικότητας.

Η διαρκής λιτότητα για τους πολλούς, οι άγριες περικοπές των κοινωνικών δαπανών, καθώς και η μεσαιωνικής έμπνευσης ραγδαία ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, υποδηλώνουν την πιο ακραία συντηρητική αναδίπλωση του πολιτικού συστήματος από τη μεταπολίτευση και έπειτα.

Το μοναδικό αντίπαλο δέος στην κοινωνική και πολιτική βαρβαρότητα που ζούμε είμαστε όλοι εμείς, ο κόσμος της ζωντανής εργασίας. Και αυτό το ξέρουμε καλά, το ζήσαμε το φθινόπωρο του 2006.

Ακόμα κι αν με τους αγώνες μας δεν πετύχαμε να κάνουμε πράξη όλα όσα διεκδικήσαμε, το όραμα για ένα διαφορετικό σχολείο σε μία άλλη κοινωνία είναι μπροστά μας και μας προκαλεί προσκαλώντας μας σε νέους αγώνες.

Τώρα ξέρουμε ότι μπορούμε να αγωνιζόμαστε, μπορούμε και να νικάμε και η αυτοεκτίμησή μας αυτή κόστισε μόνο έξι βδομάδες μεροκάματα. Άξιζε λοιπόν γιατί μάθαμε ότι, όταν θέλουμε, μπορούμε να τα αλλάξουμε όλα.

Μάθαμε ότι χρειάζεται όλοι να εργαστούμε για ένα νέο κίνημα παιδείας, αυτόνομο, ταξικό, με πανεκπαιδευτικό προσανατολισμό και συ-

μπόρευση με όλους τους εργαζόμενους που πλήττονται από την κρίση.

Μάθαμε ότι χρειάζεται ένα συνδικαλιστικό κίνημα που θα 'χει τη βάση του στην ενότητα των εργαζομένων και θα οικοδομείται στους αγώνες μέσα από συνδικάτα αυτόνομα και ταξικά.

Μάθαμε ότι πρέπει να προετοιμάσουμε τους νέους πολύμορφους αγώνες, απεργίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις, ακτιβισμούς, συναντήσεις Συλλόγων πάντα στη λογική της διάρκειας του πανεκπαιδευτικού και πανεργατικού συντονισμού για τη σύγκρουση με την αντιλαϊκή και αντικαπιταλιστική πολιτική, για την επιδίωξη ρήξεων και ανατροπών. Μάθαμε ότι όσα διεκδικούσαμε παραμένουν και σήμερα επίκαιρα.

Διεκδικούμε: 1) Δημόσια, δωρεάν εκπαίδευση. Επαρκή χρηματοδότηση, όχι στην ιδιωτικοποίηση. 2) Ριζικές αλλαγές στο περιεχόμενο και στη λειτουργία του σχολείου. 3) Οικονομική - εργασιακή αναβάθμιση, σταθερές σχέσεις εργασίας, επιστημονική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, άμεση κατάργηση της ωρομισθίας, δημιουργία μόνιμων οργανικών θέσεων, μαζικοί διορισμοί. 4) Κατάργηση όλων των αντιστασιακών νόμων Σιούφα, Ρέππα, Πετραλιά. 5) Κατάργηση των νόμων 2218, 2240 για την αποκέντρωση. 6) Κατάργηση του Νόμου 2986 που προωθεί την αξιολόγηση - χειραγώγηση. 7) Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, θεσμοθέτηση του ωραρίου των νηπιαγωγών στο πλαίσιο του ωραρίου των υπολοίπων εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ήρθε η στιγμή να αμφισβητήσουμε το συνδικαλιστικό κατεστημένο και κάθε λογής κομματική χειραγώγηση. Οι Γενικές Συνελεύσεις θα πρέπει και με τις αποφάσεις τους να προετοιμάσουν τους νέους μεγάλους και νικηφόρους αγώνες της επόμενης ημέρας.

Αγώνες ενωτικούς, μαζικούς, αποφασιστικούς, με ανοιχτό το ενδεχόμενο για κάθε μορφής συλλαλητήρια, απεργίες, ακτιβισμούς. Στη βάση ενός σχεδίου κλιμάκωσης πανεκπαιδευτικού, πανύπαλληλικού και πανεργατικού συντονισμού. Με τη λογική του αγώνα διάρκειας που θα στοχεύει στην ανατροπή των πολιτικών που μας πλήττουν και δε θα είναι διαπραγματεύσιμη η αναστολή του μέχρι τη νίκη. Πρέπει να παρθεί η απόφαση στο Συνέδριο.

Η ΔΟΕ, μαζί με τους Διδακταλικούς Συλλόγους μέσα απ' το Συνέδριο, πρέπει απ' τη νέα χρονιά να δείξουν το δρόμο της αντίστασης και της συνέχισης του αγώνα σε κάθε σχολείο, συνοικία, δήμο και πανελλαδικά.

Η Δ. Ο. Ε. οφείλει να αποτιμήσει την οικονομική και κοινωνική συγκυρία. Να γνωρίζουν οι συνάδελφοι τι πραγματικά συμβαίνει και τι πρέπει να κάνουν. Ο δρόμος αυτός περνάει υποχρεωτικά μέσα απ' τη δημιουργία ενός πολύμορφου, ενωτικού, ριζοσπαστικού, διεκδικητικού εκπαιδευτικού κινήματος για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου.

Οφείλει το Συνέδριο να καταλήξει σε καθορισμένο πρόγραμμα δράσης επάνω στους άξονες που περιγράφουμε.

Γ' αυτό λοιπόν προτείνουμε, πριν απ' όλα, να απαιτήσει η Δ. Ο. Ε. το κράτος να εγγυηθεί την καταβολή των μισθών, τα αποθεματικά των Ταμείων και τη δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε όλους.

Η ύφεση, όπως μας έχει διδάξει η ιστορία αυτού του συστήματος, δεν θα σταματήσει πριν ολοκληρώσει το καταστροφικό της έργο. Μας αφήνουν παγερά αδιάφορους τα αποθεματικά των Τραπεζών, εξάλλου εμείς δεν έχουμε καταθέσεις.

Συγκροτούμε πανεκπαιδευτικό μέτωπο υπεράσπισης της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά σε όλες τις βαθμίδες. Οργανώνουμε όλες τις προϋποθέσεις για να συναντηθούν αγωνιστικά όλα τα μαχόμενα τμήματα της εκπαίδευσης και της εργασίας ώστε να υπενδυθούν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Καταλήγουμε σε κοινό πλαίσιο αιτημάτων με τους άλλους χώρους εκπαίδευσης. Προχωρούμε σε κοινές Γενικές Συνελεύσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και ΕΛΜΕ όλων των περιοχών της χώρας.

Ορίζουμε διάστημα προετοιμασίας, αφού έχει ξεκινήσει το επόμενο σχολικό έτος 2009-10, ώστε να δοθεί χρόνος για να συγκροτηθεί το πανεκπαιδευτικό μέτωπο και να συντονιστούν με αντίστοιχες αποφάσεις όλα τα τμήματα της εκπαίδευσης, νηπιαγωγείο, δάσκαλοι, καθηγητές, φοιτητές, πανεπιστημιακοί, σπουδαστές, μαθητές.

Εκλογή μέσα από έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις, στο διάστημα της προετοιμασίας, Επιτροπών Αγώνα που θα εκπροσωπούν τις Γενικές Συνελεύσεις και θα συντονίζονται ανά πόλη και πανελλαδικά, ενημερώνοντας τους συναδέλφους, τους γονείς και την υπόλοιπη κοινωνία για την εξέλιξη των κινητοποιήσεων, έχοντας την υπευθυνότητα για τον σχεδιασμό όλου του αγώνα.

Δημιουργία κοινού Πανεκπαιδευτικού Κέντρου Αγώνα για τον καλύτερο συντονισμό Σωματείων, Φοιτητικών Συλλόγων και Ομοσπονδιών, με στόχο καταλήψεις σε σχολεία και σχολές, εκδηλώσεις, διαδηλώσεις ταυτόχρονα σε όλη τη χώρα, καταλήψεις των Ταμείων Αρωγής και του ΟΠΑΔ.

Το Συνέδριο των Αντιπροσώπων της 78^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ αποφασίζει: Αγώνα διάρκειας ο οποίος θα ξεκινήσει το Γενάρη, μετά το διάστημα της προετοιμασίας. Το Νοέμβριο οι τακτικές Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων επιβεβαιώνουν την απόφαση του Συνεδρίου, καθορίζοντας τις μορφές και την έναρξη του αγώνα για να επιτευχθεί, η συγκρότηση του πανεκπαιδευτικού μετώπου.

Για να επιτευχθεί, Πρόεδρε, η συγκρότηση του μετώπου είναι απαραίτητο το Συνέδριο να αποφασίσει: α) Την άμεση αποχώρηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ από το διάλογο για την παιδεία. β) Τη λήψη πρωτοβουλιών στην πρώτη φάση με το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για την έναρξη της οικοδόμησης του πανεκπαιδευτικού αγώνα.

Για τη στήριξη του απεργιακού αγώνα είναι απαραίτητα τα εξής: Πρώτον: Συγκρότηση ανοιχτής Κεντρικής Απεργιακής Επιτροπής που θα είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για την πορεία των κινητοποιήσεων και για τις διαπραγματεύσεις.

Δεύτερον: Συγκρότηση Απεργιακού Ταμείου των πρωτοβάθμιων σωματείων αλλά και Κεντρικού Απεργιακού Ταμείου της ΔΟΕ ορίζοντας αιρετούς και ανακλητούς εκπροσώπους των Γενικών Συνελεύσεων για τη διαχείριση των οικονομικών του Απεργιακού Ταμείου με δικαίωμα αρνησικυρίας.

Ακούστε, συνάδελφοι, για να 'χουμε καταλήψεις του ΤΕΑΔΥ και του ΟΠΑΔ θα πρέπει να έχουμε αγώνα διάρκειας και θα πρέπει να έχουμε απεργίες. Οι καταλήψεις διάρκειας δεν στηρίζονται με άλλον τρόπο.

Και επειδή είναι καλό εδώ να τα λέμε τα πράγματα όπως έχουν. Από τη φιλοκυβερνητική παράταξη ξέραμε ότι τουλάχιστον στο πρόγραμμα δράσης θα κάνει μία πρόταση που θα μιλήσει το Σεπτέμβρη για έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις. Ξέρουμε ότι το Σεπτέμβρη οι έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις δεν έχουν απαρτία και ξέρουμε επίσης ότι έτσι ένας αγώνας παραπέμπεται στις καλές νύχτες.

Διαβάζω και τελειώνω με αυτό. Διαβάζω δύο αποσπάσματα από το περυσινό Διδακταλικό Βήμα και από την ομιλία που έκανα πέρυσι στη Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. γι' αυτά που έρχονται. Είναι μία παράγραφος, λίγο την υπομονή σας. «Αλλά όταν μπορούμε να αναλύσουμε σωστά την κατάσταση, η κατάσταση μυρίζει, ο αέρας, συνάδελφοί μου, έρχεται κοινωνική έκρηξη».

Ή τον Οκτώβρη θα βρεθούμε πίσω από τους φοιτητές και πίσω από μία τεραστίων διαστάσεων κοινωνική έκρηξη και θα μας καθορίζουν αυτές οι εξελίξεις ή θα μπούμε μπροστά με το πλαίσιο μας, με τη δράση μας, με τα Απεργιακά μας Ταμεία, με τις Απεργιακές μας Επιτροπές και την Κεντρική Απεργιακή Επιτροπή που θα διαχειρίζεται αυτή την απεργία, για να την πάμε την απεργία μας μέχρι το τέλος και να νικήσουμε».

Είχαμε καταθέσει και πέρυσι ανάλογη πρόταση. Δεν υποστηρίχθηκε από τις υπόλοιπες παρατάξεις της αριστεράς. Αν είχαμε τέτοια απεργία τον περασμέ-

νο Νοέμβρη (2008), ο Δεκέμβρης (του 2008) και η εξέγερση της νεολαίας θα ισοπέδωνε και την κυβερνητική πολιτική και την κυβέρνηση.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ Ζ' ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Κριτική πεπραγμένων θα κάνουμε μόνο αν την αποσυνδέσουμε από τις κομματικές αψιμαχίες-κοκορομαχίες που είδαμε χθες και τη συνδέσουμε με τα δικαιώματα-συμφέροντα των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας. Αν το κάνουμε αυτό θα διαπιστώσουμε ότι χάσαμε την προηγούμενη διετία το ωράριο, την τροπολογία για τα νηπιαγωγεία, το εφάπαξ, τα όρια συνταξιοδότησης των γυναικών, την υγειονομική περίθαλψη, την εισοδηματική πολιτική, έστω και με τις αυξήσεις ψίχουλα (ενώ πήραμε 0+0). Ούτε ημερολόγιο απεργιών διαμερτυρίας δεν μπορεί να χαρακτηρισθούν οι κινητοποιήσεις της προηγούμενης διετίας. Αυτή η κατάσταση είναι χρόνια για το συνδ. κίνημα. Και βέβαια κανείς δε συζητά τι φταίει γι' αυτό και πώς μπορεί να ξεπεραστεί η βαθιά κρίση αναποτελεσματικότητας του συνδ. κινήματος.

Κατά τη γνώμη μας δύο πράγματα πρέπει να μας απασχολήσουν σ' αυτή την κατεύθυνση: α) Ο χαρακτήρας της επίθεσης που δεχόμαστε και που θα ενταθεί στο άμεσο μέλλον, β) Το ξεπέραςμα της βαθιάς κρίσης του συνδ. κινήματος.

Η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος είναι βαθιά, αγκαλιάζει όλους τους τομείς της οικονομίας και είναι παγκόσμια συντονισμένη. Μ' αυτή την έννοια είναι χειρότερη από την κρίση του 1929. Ήδη οι εργαζόμενοι ζουν τις επιπτώσεις της σ' όλους τους τομείς της ζωής τους. Στη δε Ελλάδα κράτος, ασφαλιστικά ταμεία, νοικοκυριά και επιχειρήσεις είναι καταχρεωμένα (όπως Ιρλανδία, Λετονία κ.τ.λ.). Μ' αυτήν την έννοια τα κόμματα μάλλον βλέπουν «οράματα» (ΠΑΣΟΚ - πράσινη ανάπτυξη, ΝΔ - η ελληνική οικονομία αντέχει, ΚΚΕ - ΣΥΝ - καπιταλιστικές αναδιρθρώσεις). Οι εργαζόμενοι όμως ζουν καθημερινά τις επιπτώσεις της κρίσης.

Και οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα θα πληρώσουν την κρίση με μειώσεις μισθών, περικοπές κοινωνικών δαπανών, που μαζί με την ιδιωτικοποίηση απειλούν να καταστρέψουν ολόκληρα κομμάτια της δημόσιας παιδείας, υγείας, πρόνοιας, απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων κ.τ.λ.

Γι' αυτά πρέπει να προειδοποιήσουμε και να προετοιμάσουμε τους συναδέλφους. Η κρίση του συνδ. κινήματος, οφείλεται σ' ένα μεγάλο βαθμό στην πολιτική των κυρίαρχων παρατάξεων. Τα συνδικάτα όμως δεν τα δημιούργησαν αυτές οι σημερινές ηγεσίες. Το σημερινό συνδ. κίνημα είναι δημιούργημα και αποτέλεσμα των ριζοσπαστικών-δυναμικών αγώνων των εργαζομένων, με τη μαζική συμμετοχή τους και την ενεργοποίησή τους, με την αυτοοργάνωσή τους (επιτροπές αγώνα, απεργιακές επιτροπές), μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, στη μεταπολίτευση.

Σ' αυτή την περίοδο και στην πλούσια εμπειρία του συνδ. κινήματος πρέπει να αναζητήσουμε τις πολιτικές που μπορούν να συμβάλλουν στην ανασυγκρότηση του συνδ. κινήματος. Η μαζική συμμετοχή των εργαζομένων, το κατέβασμα των αποφάσεων στις Γεν. Συνελεύσεις, οι επιτροπές αγώνα και η αυτοοργάνωση, η υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων και η ενότητα, αποτελούν τις βασικές προϋποθέσεις για την ανασυγκρότηση του συν. κινήματος.

Σ' αυτή την κατεύθυνση πρέπει να δημιουργηθούν ομάδες σε κάθε σύλλογο που θα ενημερώνουν άμεσα, καθημερινά και σταθερά τους συναδέλφους, θα καλλιεργούν αγωνιστική διάθεση, θα παρακινούν τους συναδέλφους να συμμετέχουν στις Γεν. Συνελεύσεις και στη ζωή των συλλόγων. Τέλος θα προωθήσουν έναν αγώνα διαρκείας γύρω από τις μικρές ή μεγάλες επιθέσεις που δέχονται οι εκπαιδευτικοί.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΖΩΤΖΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες,

Σήμερα βρίσκομαι εδώ ως ωρομίσθια εκπαιδευτικός για να θέσω προβληματισμούς και να συνδιοργανώσουμε δράσεις με στόχο την κατάργηση της Ωρομίσθιας. Έχω την καλή πίστη πως απέναντί σας βλέπετε πρώτα απ' όλα μια εκπαιδευτικό, μια εργαζόμενη συναδέλφισσα, ισότιμη με σας. Γιατί το έργο μας μέσα στα σχολεία είναι κοινό και βάζει πάντα μπροστά τις ανάγκες και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών.

Με βάση τον παραγόμενο πλούτο που οι εργαζόμενοι παράγουν παγκόσμια, η παιδεία μας έπρεπε να έχει κάνει άλματα σε κάθε μέρος της γης. Αντιθέτως η παιδεία υποβαθμίζεται σε κατάρτιση και εμπορευματοποιείται συστηματικά και από δημόσιο και δωρεάν αγαθό για όλους τους πολίτες γίνεται ένα εργοστάσιο με ελαστικά απασχολούμενους εργαζόμενους, που παράγει εκπαιδευτικά προϊόντα για τους μαθητές που προορίζονται να είναι η νέα βάρδια των ελαστικά απασχολούμενων ανασφάλιστων εργαζομένων.

Εμείς οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί αποτελούμε τυπικό παράδειγμα των εργασιακών σχέσεων που προσπαθούν να επιβάλλουν ολοκληρωτικά σε όλους τους εργασιακούς χώρους και κλάδους. Εργασιακή επισφάλεια, με απαράδεκτες συμβάσεις εργασίας, μισά ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, έμμεσοι ή άμεσοι εκβιασμοί ώστε να καμφθεί η αγωνιστικότητα μας μπροστά σε αυτό το μεσαιωνικό καθεστώς που βιώνουμε. Ένα καθεστώς όπου ο εργαζόμενος έχει μετατραπεί σε αναλώσιμο προϊόν.

Σε αυτό το μέλλον που μας επιφυλάσσουν, σε αυτό το παρόν, όπου ήδη ασφυκτιούν χιλιάδες συνάδελφοι σας, έχουμε υποχρέωση να αντιπαρεθεθούμε δυναμικά και ενωμένοι όλοι οι εκπαιδευτικοί. Αφενός, διότι πρόκειται για προπομπό ενός ακόμη πιο σκληρού εργασιακού μεσαίωνα και σε ακόμη μεγαλύτερη κλίμακα, έτσι όπως επιθυμούν οι ταγοί του νεοφιλελευθερισμού και σε αυτό το προμήνυμα δεν δικαιούμαστε να παραμένουμε σιωπηλοί. Αφετέρου, ειδικά για την εκπαίδευση, είναι ζήτημα που βρίσκεται και βάζει σε κίνδυνο τον πυρήνα της παιδείας. Τον εκπαιδευτικό, την τάξη, το σχολείο, τα παιδιά μας.

Η ωρομίσθια είναι πολιορκητικός κριός για την απαξίωση του δημόσιου σχολείου, για τη συκοφάντησή του, για την παραπέρα εξαθλίωσή του. Η συνειδητή, σχεδιασμένη, καλά φροντισμένη επιχείρηση απαξίωσης του σχολείου αποτυπώνεται με τον καλύτερο τρόπο στις εργασιακές σχέσεις που το κράτος έχει επιβάλει στις ειδικότητες του δημοτικού, στο ολοήμερο σχολείο, σε κενά της πρωινής ζώνης στη δευτεροβάθμια, στην πρόσθετη διδακτική, στον ΟΑΕΔ, στα δημόσια ΙΕΚ. Αποτυπώνεται και με το φαινόμενο να μετατρέπεται μια κανονική θέση αναπληρωτή σε δύο, τρεις, τέσσερις θέσεις ωρομίσθιων. Αποτυπώνεται στην εκφρασμένη βούληση των κυβερνήσεων να καλύπτουν τα υπαρκτά, οργανικά κενά της εκπαιδευτικής διαδικασίας, πάγιες και διαρκείς ανάγκες (π.χ. ολοήμερο) με ωρομίσθιους.

Το πρόβλημα της ωρομίσθιας μας αφορά όλους όχι μόνο από εργασιακή αλληλεγγύη, ανθρωπιά και ευαισθησία. Αν οι ωρομίσθιοι, που καλύπτουν τις ανάγκες του δημόσιου σχολείου σήμερα, ήταν μόνιμοι εκπαιδευτικοί οι ασφαλιστικές εισφορές θα πήγαιναν στα ασφαλιστικά ταμεία των δασκάλων. Χάνονται δηλαδή πολλά χρήματα από έναν κλάδο που συνεχώς συνταξιοδοτούνται συνάδελφοι και δεν μπαίνουν αρκετοί νέοι για να καλύψουν με τις εισφορές τους τις ανάγκες συνταξιοδότησης.

Είναι ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι υπογράφηκε το πανελλήνιο ψήφισμα των ωρομίσθιων από το σύνολο των εκπαιδευτικών. Όμως ποια θα είναι η στάση της ΔΟΕ από εδώ και πέρα για την προώθηση των αιτημάτων των ωρομίσθιων εκπαιδευτικών; Το να βρίσκεται το πάγιο αίτημα για κατάργηση της ωρομίσθιας στην ουρά του καταλόγου των δικαιών και σημαντικών αιτημάτων

του κλάδου δεν είναι αρκετά.

- ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΣΕ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
- ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΜΕ ΚΥΡΙΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΗΣΗ ΤΗΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΑΣ.

Όλοι οι ωρομίσθιοι παίρνουμε τις αμοιβές μας με καθυστερήσεις από δύο, ως πολλούς μήνες. Αυτή τη στιγμή όμως έχει ξεπεραστεί κάθε όριο στην επαίσυχνη αυτή πρακτική του δημοσίου εναντίον μας. Οι συνάδελφοι γαλλικής και γερμανικής γλώσσας δεν έχουν πληρωθεί ούτε ευρώ από την αρχή της χρονιάς.

- ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΜΕΣΗ ΑΣΚΗΣΗ ΠΙΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΣΤΟΥΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ. ΝΑ ΑΣΚΗΘΟΥΝ ΠΙΕΣΕΙΣ ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΝΔΙΚΟ ΜΕΣΟ. ΤΙ ΠΡΟΤΙΘΕΤΑΙ ΝΑ ΠΡΑΞΕΙ Η ΔΟΕ;

Δυστυχώς, όμως τα μηνύματα που δεχόμαστε αυτή τη στιγμή δεν είναι πάντα θετικά, ενωτικά και προς αυτή την κατεύθυνση του κοινού αγώνα. Στην ημερήσια διάταξη της 78ης Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ υπάρχουν δύο πράγματα τα οποία αφορούν άμεσα τους ωρομίσθιους, και θίγουν τα επαγγελματικά μας δικαιώματα. Αναφέρεται συγκεκριμένα: «Όπου είναι δυνατόν να αναλάβουν και να διδάξουν δάσκαλοι τα αντικείμενα για τα οποία δε χρειάζονται ειδικότητες και κατέχουν οι ίδιοι βασικές γνώσεις (π.χ. πληροφορική, θέατρο, χορός, εικαστικά κλπ)». Η πλήρης υποτίμηση, η πλήρης απαξίωση των πτυχίων μας και των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων. Για το συγκεκριμένο θέμα, τα λόγια είναι περιττά... Πιστεύουμε πως η θέση αυτή είναι το λιγότερο ατυχής. Δε γνωρίζουμε ποιος θέλει να εξυπηρετήσει, γνωρίζουμε όμως πως ουσιαστικά ανοίγει την πόρτα στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να αφήσει έξω από την εκπαίδευση εκατοντάδες δασκάλους ειδικότητων για να μειώσει το κόστος της ακόμη πιο πολύ. Η εξοικείωση των παιδιών με διάφορες μορφές της τέχνης, η έκφραση και η δημιουργικότητά τους, η δυνατότητα χρησιμοποίησης των σύγχρονων τεχνολογιών και η ανακάλυψη του κόσμου που υπάρχει έξω από τα όρια του αισθητού είναι μια πολύμορφη διαδικασία που στη βάση της υπάρχει συσσωρευμένος ο πολιτιστικός πλούτος της ανθρωπότητας. Και αυτά τα ζητήματα είναι πολύ σοβαρά για να συζητούνται με αυτή την ελαφρότητα και να προτείνονται λύσεις με γνώμονα συντεχνιακά μικροσυμφέροντα.

- ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΘΕΣΗ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΚΑΙ ΟΛΟΗΜΕΡΟ. ΜΑΖΙΚΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΚΑΝΕΝΑ ΚΕΝΟ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.

Επίσης, αναφορικά με τη λεγόμενη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια: «Οι συνάδελφοι των ειδικών μαθημάτων να έχουν αποδεδειγμένη παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια στη διδασκαλία μικρών μαθητών και να αποτελούν μέρος του προσωπικού του σχολείου». Ποιος δίνει την Παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια όμως; Αν αυτή η επάρκεια εξασφαλίζεται από το πτυχίο μας ή έστω από δωρεάν «μετεκπαίδευση», για όσους πτυχιούχους θέλουν να εισαχθούν στην εκπαίδευση, ναι. Αυτό όμως που υπάρχει μέχρι σήμερα, είναι ότι η παιδαγωγική επάρκεια δίνεται από την ΑΣΠΑΙΤΕ (γνωστός ο τρόπος εισαγωγής σε αυτήν για την πλειοψηφία των επιτυχόντων, πανάκριβο διδάκτρα), από μεταπτυχιακά (επίσης με γνωστό τρόπο εισαγωγής, προσωπικές συνεντεύξεις, διδάκτρα, κλπ), και από μια βιομηχανία 400ωρων σεμιναρίων όπου στα περισσότερα από αυτά οι συμμετέχοντες καλούνται να πληρώσουν έως και 2500 ευρώ. Πωλείται λοιπόν η παιδαγωγική επάρκεια, σε τιμή ευκαιρίας. Είναι άλλο πράγμα να πούμε δωρεάν και για όλους παιδαγωγική και διδακτική επάρκεια, ο τρόπος με τον οποίο όμως γίνεται σήμερα, δε φαίνεται να απασχολεί το προεδρείο της ΔΟΕ.

- ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΖΗΤΑΜΕ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΑΥΤΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ

Για το δικαίωμα της συνδικαλιστικής συμμετοχής υπήρξαν στο παρελθόν διαφωνίες για το αν μπορούμε να γίνουμε δεκτοί ως μέλη από τους διδασκαλι-

κούς συλλόγους στους οποίους ανήκει ο καθένας μας. Παρά τις απαράδεκτες θέσεις μερίδας του συνδικαλιστικού μας χώρου αυτό είναι σήμερα κατακτημένο. Το κρίσιμο όμως σημείο, που αποτελεί πρόβλημα, είναι το ψηλό –για τα λίγα € που πληρώνομαστε– αντίτιμο της ετήσιας συνδρομής στους συλλόγους.

Έχετε αναλογιστεί αν ένας ωρομίσθιος εκπαιδευτικός μπορεί να αντεπεξέλθει στα καθημερινά του έξοδα; Ενώ έχουμε το δικαίωμα να είμαστε μέλη των συλλόγων, η συνδρομή είναι απαγορευτική, αν σκεφτεί κανείς την αμοιβή μας. Είναι δύσκολο να το σκεφτούμε αυτό; Κάποιοι σύλλογοι –προς τιμή τους– πήραν την πρωτοβουλία και με απόφαση δ.σ. ή συνέλευσης μείωσαν τη συνδρομή. Οι περισσότεροι όμως όχι. Το πρόβλημα πρέπει να λυθεί κεντρικά από τη ΔΟΕ.

- ΖΗΤΑΜΕ ΑΜΕΣΑ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ ΜΑΣ

Για άλλη μια χρονιά, πριν λίγες μέρες υποβάλλοντας τις αιτήσεις μας για πρόσληψη ως ωρομίσθιοι τη νέα σχολική χρονιά είμαστε υποχρεωμένοι να υπογράψουμε σημείο - δήλωση ότι δεν εργαζόμαστε σε φροντιστήρια και ωδεία. Πώς θα επιβιώσει συνάδελφισες και συνάδελφοι ο ωρομίσθιος εκπαιδευτικός όταν δεν αμείβεται περισσότερα από 300 με 400 ευρώ το μήνα από την ημισπασχόληση του στα σχολεία μας;

- ΤΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΕΙ Η ΔΟΕ γι' αυτό το ζήτημα;

Γνωρίζετε ότι σύμφωνα με τη σύμβαση που υπογράφουμε δεν πληρώνομαστε για καμιά εξωδιδασκική εργασία. Παρόλο που αυτό είναι σαφές, πολλοί συνάδελφοι ωρομίσθιοι αναγκάζονται από τους διευθυντές τους και τους υπευθύνους ολοήμερων να εκτελούν τέτοιες εργασίες. Η εγκύκλιος που αφορά στη λειτουργία του ολοήμερου, έντεχνα αναφέρει τη λέξη ειδικότητες και ότι βέβαια τη λέξη ωρομίσθιοι (γιατί αυτό θα ήταν παράνομο) και καθορίζει τον τρόπο που αναθέτονται οι εφημερίες στις ειδικότητες. Αυτό όμως, στην πράξη εκλαμβάνεται σαν να αφορά τους ωρομίσθιους. Όπου έχουμε απευθυνθεί για νομική συμβουλή πάνω σε αυτό το θέμα, μας έχουν πει ότι είναι ξεκάθαρο, ισχύει ο νόμος που λέει ότι οι ωρομίσθιοι κάνουν μόνο τις διδακτικές τους ώρες και η συγκεκριμένη εγκύκλιος δεν μας αφορά. Έχουμε στείλει στο υπουργείο επιστολή και ζητάμε διευκρίνιση για το θέμα αυτό.

- ΖΗΤΑΜΕ Η ΔΟΕ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΘΕΣΗ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΥΣ. ΚΑΙ ΑΝ Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΟΕ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΟΙ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΦΗΜΕΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΤΕ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΠΛΗΡΩΝΟΜΑΣΤΕ

Σας παρουσίασα όλους τους λόγους, συνάδελφοι, για τους οποίους πρέπει να σκύψετε πάνω στα προβλήματά μας! Πρέπει να σταματήσει εδώ αυτή η κατάσταση της διαφοροποίησής μας από το σύνολο των μόνιμων εκπαιδευτικών και να πάρете θέση! Μετά από τις κινήσεις που έχουν γίνει από την πρωτοβουλία της Θεσσαλονίκης και το συντονιστικό της Αθήνας, η φωνή μας ακούγεται περισσότερο, η πλειοψηφία των ανθρώπων (γονείς, παιδιά, εκπαιδευτικοί, απλοί πολίτες) πανελλαδικά γνωρίζουν ποια είναι τα προβλήματά μας και όλο και περισσότεροι έρχονται στο πλευρό μας. Την ηθική συμπαράσταση την έχουμε.

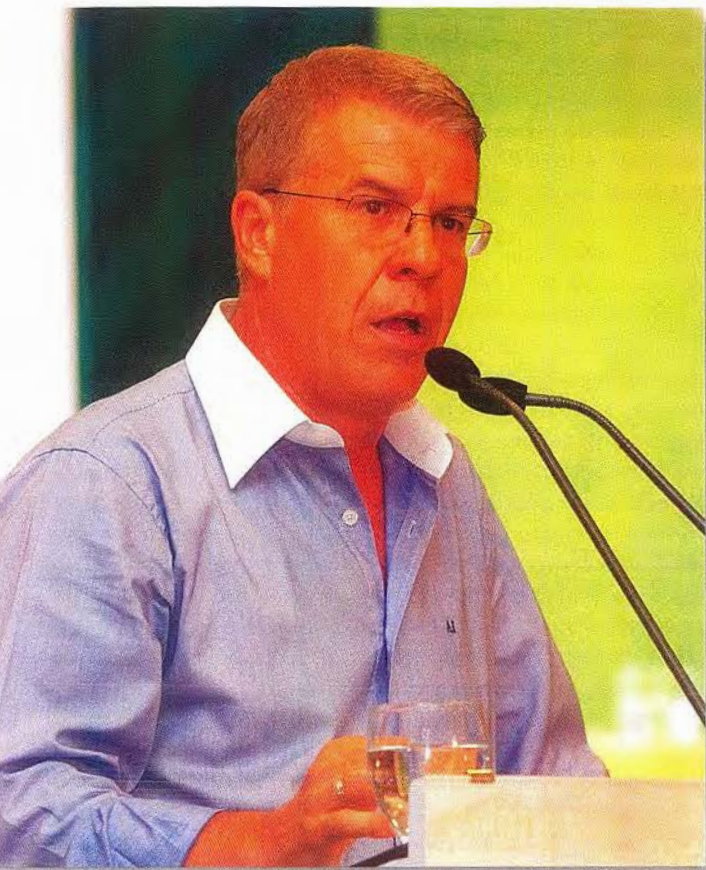
Από δω και πέρα η υπεύθυνη υποστήριξη σας πρέπει να είναι δεδομένη! Ήρθε η ώρα για πράξεις που θα φέρουν λύσεις! Ήρθε η ώρα να πράξουμε μαζί!

Αναμένουμε με αγωνία να πληροφορηθούμε τις αποφάσεις της ΔΟΕ πάνω στα καίρια αυτά ζητήματα.

Απαιτούμε μια χρονιά γεμάτη από κινητοποιήσεις για τα ζητήματα που «κρίνε» τους ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς. Ενωμένοι και δυναμικά να παλέψουμε για: ΚΑΤΑΡΤΗΣΗ ΤΗΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΑΣ, ΚΑΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΕΛΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΣΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ.

Ταυτόχρονα, απαιτούμε άμεσες και αποτελεσματικές κινήσεις με κάθε νόμιμο μέσο για την προάσπιση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών για τα ζητήματα που προσαναφέρθηκαν.

Η Δευτερολογία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε. Δημήτρη Μπράτη στην 78η Γ.Σ. του κλάδου

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 78ης Γ.Σ. του κλάδου.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή την κριτική σας στα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας γι' αυτή τη διετία (2007-2009) και επειδή η κριτική έχει –κυρίως- ως στόχο να αξιοποιήσουμε τα θετικά σημεία της δράσης μας, και να μην επαναλάβουμε τα όποια λάθη στο μέλλον, θα προσπαθήσω απόψε – πέρα από τις απαντήσεις στα ζητήματα που θέσατε - να δώσω και το στίγμα της επόμενης μέρας. Τι κάνουμε από δω και πέρα. Γιατί, πιστεύω, πως αυτό ενδιαφέρει τον κλάδο των 80.000 εκ/κών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, τον οποίο εκπροσωπούμε.

Η συγκρότηση του Προεδρείου της ΔΟΕ — Η ευθύνη μας

Θα μου επιτρέψετε, όμως, πριν μπω στα κύρια θέματα της δευτερολογίας μου, με αφορμή και την τοποθέτηση του τε-

λευταίου ομιλητή από τη ΔΑΚΕ, που αναφέρθηκε στην ευθύνη, η οποία πρέπει να μας διακατέχει, να τονίσω τα εξής: Όπως γνωρίζετε, η παράταξη της ΠΑΣΚ έχει τη σχετική πλειοψηφία στη ΔΟΕ, 5 μέλη. Για να ληφθούν αποφάσεις χρειάζονται 6 τουλάχιστον μέλη. Πρέπει να υπάρξουν συγκλίσεις. Και ρωτώ συνάδελφοι. Είναι δυνατόν να μιλάμε σ' αυτή την αίθουσα για ευθύνη, όταν δε συμμετέχουμε ούτε καν στη στοιχειώδη ευθύνη που μας αναθέτουν οι συνάδελφοι της βάσης, στη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ; Γιατί, αλήθεια, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και των άλλων παρατάξεων απέχτε από τη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ; Γιατί δεν αναλαμβάνετε θέσεις ευθύνης; Ή μήπως η ευθύνη σας εξαντλείται με τη συμμετοχή σας στις συνεδριάσεις του Δ.Σ.; Και είναι, βέβαια, απορίας άξιο πώς, ενώ συμμετέχετε, όλες οι παρατάξεις, στη συγκρότηση των Δ.Σ. των Συλλόγων όλης της χώρας, αρνείστε τη συμμετοχή σας στη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Το κάνετε, βέβαια, για μικρο-παραταξιακούς λόγους. Για να μην αναλάβετε την ευθύνη που σας αναλογεί και για να κάνετε κριτική εκ του ασφαλούς. Μη μιλάτε, όμως, για ευθύνη ... Εμείς την ευθύνη που μας ανέθεσαν οι συνάδελφοι της βάσης, που μας αναδεικνύουν συνεχώς πρώτη δύναμη στον κλάδο, την αναλάβαμε.

Συγκροτήθηκε μονοπαραταξιακό προεδρείο στη ΔΟΕ. Δεν ήταν επιλογή μας. Εμείς δεν αποκλείσαμε κανέναν. Εσείς πρέπει να απολογηθείτε, στους συναδέλφους της βάσης, γιατί δεν συμμετείχατε, γιατί αρνείστε να αναλάβετε την ευθύνη που σας αναθέτουν.

Το διεκδικητικό πλαίσιο 2008-2009

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ορισμένοι αντιπρόσωποι έκαναν κριτική στο προεδρείο της ΔΟΕ γιατί δεν ψηφίστηκε στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου διεκδικητικό πλαίσιο. Όμως, ποιος αλήθεια, φταίει γι' αυτό; Έχω μπροστά μου, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, που τόσο επικριτικοί ήσαστε, το πλαίσιο που κατέθεσε το προεδρείο της ΔΟΕ στην περσινή Γενική Συνέλευση του κλάδου. Το έχω μαζί μου. Φωτοτυπημένο απ' τα πρακτικά. Σε τι διαφέρει, συνάδελφοι, **απ' αυτό που ψηφίσαμε μαζί στις ΙΙ του Σεπτεμβρίου του 2009, στο Δ.Σ. της ΔΟΕ;**

- Τι άλλαξε μέσα σε δύο μήνες και ενώ δεν το ψηφίσατε στην 77^η Γενική Συνέλευση του κλάδου, το ψηφίσατε στις ΙΙ του Σεπτεμβρίου στη ΔΟΕ;

Αυτό πραγματικά είναι ένα ερώτημα που με απασχολεί και δεν θέλω να προκαλώ κανέναν, αλλά δεν μπορώ να μην πω ότι

το κάνετε για μικροπαραταξιακούς λόγους. Δε βρίσκω άλλη εξήγηση. Έτσι, όμως, θα πάμε στην επόμενη μέρα, στους αγώνες διάρκειας. Έτσι πήγαμε στο μεγαλειώδη αγώνα του 2006; Βέβαια, στη συνέχεια και μέχρι το Φλεβάρη, συνάδελφοι, των Παρεμβάσεων ψηφίσατε όλα τα διεκδικητικά πλαίσια στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, καθώς και το υπόμνημα που παραδώσαμε στον Υπουργό Παιδείας, κατά την επίσκεψή του στη ΔΟΕ, στις 3-2-06.

- Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ δεν μπορεί να συμπεριφέρεστε ως στρουθοκάμηλοι και να προσποιείστε ότι δεν έγινε ο μεγαλειώδης απεργιακός αγώνας του 2006 και να καταθέτετε διεκδικητικά πλαίσια που δεν συμπεριλαμβάνουν τα αιτήματα της μεγάλης απεργίας και να κρύβεστε πίσω από αυτό όλη τη χρονιά και να μη ψηφίζετε καμιά κινητοποίηση, στηρίζοντας έτσι την πολιτική της κυβέρνησης.
- Κι εσείς συνάδελφοι της ΕΣΑΚ δεν μπορεί να λέτε ότι μόνο με το δικό σας διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο και μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ μπορούν να αναπτυχθούν αγώνες. Γιατί η πραγματικότητα σας διαψεύδει. **Το 2006 ο κλάδος έκανε το μεγαλύτερο αγώνα στην ιστορία του. Γι' αυτό κι εσείς - έστω και καθυστερημένα - ήρθατε στα μεγάλα συλλαλητήρια που η ομοσπονδία διοργάνωσε, στο Σύνταγμα. Δεν τολμήσατε να διοργανώσετε ξεχωριστές συγκεντρώσεις.**

Να γιατί, συνάδελφοι αντιπρόσωποι, δεν είναι εύκολο να ψηφιστεί διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο. Γιατί ο καθένας επιμένει στη ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΛΗΘΕΙΑ. Δεν κάνει κανένα βήμα σύγκλισης. **Εμείς ως προεδρείο, κάναμε πολλά βήματα σύγκλισης.** Καταθέσαμε ως πλαίσιο αιτημάτων, τα αιτήματα της απεργίας του 2006. Δυστυχώς, ακόμη και εκείνοι που τα ψήφισαν το 2006, πέρυσι στη Γ.Σ. του κλάδου δεν τα ψήφισαν. Γι' αυτό και δεν είχαμε διεκδικητικό πλαίσιο ψηφισμένο από την 77^η Γ.Σ. Βέβαια στις 11.09.08 ψηφίστηκε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο κι έτσι είχαμε πλαίσιο από την αρχή της χρονιάς.

Τα νηπιαγωγεία

Συνάδελφοι, από το 2006, μετά τη μεγάλη απεργία, που ψηφίστηκε η τροπολογία για τα νηπιαγωγεία, για τον έναν χρόνο υποχρεωτική προσχολική αγωγή και η τροπολογία Ράμμα το Φλεβάρη του 2007, υπάρχουν 34 αποφάσεις της ΔΟΕ, σε ενάμιση χρόνο, για τα νηπιαγωγεία. Καταθέτω τα στοιχεία για τα πρακτικά.

Υπάρχουν έξι κινητοποιήσεις εκ των οποίων οι τρεις είναι 24ωρες απεργίες με μοναδικό αίτημα τα νηπιαγωγεία. Καμιά άλλη κλαδική απεργία δεν κάναμε, όλο αυτό το διάστημα, παρά μόνο για τα νηπιαγωγεία. Γι' αυτό και αδικείτε το Δ.Σ. της ΔΟΕ όσοι λέτε ότι δεν κάναμε τίποτα.

Εδώ, συνάδελφοι, είναι καταγεγραμμένες όλες οι αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Όλα τα αιτήματα που οι νηπιαγωγοί έθεσαν μπήκαν στο διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου.

Και δεν είναι αλήθεια ότι η ΔΟΕ δεν είχε θέσει θέμα για

το ωράριο νηπιαγωγείων. Από την πλευρά των Νηπιαγωγών δεν είχε τεθεί ποτέ θέμα ωραρίου νηπιαγωγού, ούτε καν στην ημερίδα της Χαλκίδας, που κάναμε το Φλεβάρη του 2005. Το θέμα τέθηκε μετά την εγκύκλιο της Γιαννάκου στις 20 Ιουλίου του 2007.

Από τότε, συνάδελφοι, η ΔΟΕ έχει ως πρώτο θέμα την κατάργηση της εγκυκλίου. Και, βέβαια, υπάρχει στο διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ το αίτημα για **θεσμοθέτηση ωραρίου νηπιαγωγών στα πλαίσια του ενιαίου εκπαιδευτικού ωραρίου από το νηπιαγωγείο ως το λύκειο, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας. Αυτή είναι η ξεκάθαρη θέση του κλάδου. Αυτή υποστηρίξαμε, αυτή υποστηρίζουμε.**

Συνάδελφοι, θα συνεχίσω λέγοντας ότι ακούσαμε εδώ από εκπρόσωπο του Συντονιστικού των Παρεμβάσεων των Νηπιαγωγών ότι η ΔΟΕ δεν έστερξε να βοηθήσει την πανελλαδική τους συνάντηση. Ούτε αυτό είναι αλήθεια. Έχω εδώ, συνάδελφοι, την ανακοίνωση του Συντονιστικού των Νηπιαγωγών.

Προς το Δ.Σ. της ΔΟΕ «... **Τη Δευτέρα, 12/Ιου/2009 στα γραφεία της ΔΟΕ συγκεντρωθήκαμε, νηπιαγωγοί από διάφορους Συλλόγους και αποφασίσαμε...**», προσέξτε, αποφάσισαν, όχι εισηγούμαστε στο Δ.Σ. της ΔΟΕ ... αποφασίσαμε πανελλαδική συνάντηση νηπιαγωγών στο Μαράσλειο νηπιαγωγείο το Μάρτη του 2009.

Και καλούν τη ΔΟΕ, προσέξτε, τι να κάνει: «...**Για το σκοπό αυτό ζητάμε από τη ΔΟΕ την κοινοποίηση του εγγράφου μας προς όλους τους Συλλόγους και την οικονομική στήριξη...**». Είναι συνεργασία αυτό; Είναι συνεργασία, συναδέλφισσες; Είναι συναπόφαση αυτή; Εσείς εκπροσωπείτε τους νηπιαγωγούς ή η ΔΟΕ;

Η ΔΟΕ διοργάνωσε πανελλαδική συνάντηση με 600 νηπιαγωγούς, εκπροσώπους των Συλλόγων όλης της χώρας, στη Χαλκίδα το Φλεβάρη του 2005. Τα πορίσματα της ημερίδας κατατέθηκαν στη Γενική Συνέλευση του κλάδου και ψηφίστηκαν σχεδόν από όλες τις παρατάξεις. Αυτή είναι η σωστή λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος. Όχι ο καθένας μόνος του αποφασίζει για πανελλαδική συνάντηση και μετά ζητά την ...οικονομική στήριξη.

Αν θέλατε, λοιπόν, πανελλαδική συνάντηση σε συνεργασία με τη ΔΟΕ, οφείλατε να ζητήσετε κοινή συνάντηση με το Δ.Σ. της ΔΟΕ, να συναποφασίσουμε την πανελλαδική συνάντηση και να στείλουν οι Σύλλογοι έναν εκπρόσωπο, για να μην εκμεταλλεύεται κανείς τα αιτήματα των Νηπιαγωγών για μικροπαραταξιακούς λόγους.

Ενημερώθηκα, μου στείλανε πρόσκληση οι συναδέλφισσες, δύο μέρες πριν την πανελλαδική συνάντηση και δεν μπόρεσα να παρευρεθώ. Πήγε άλλο μέλος του Προεδρείου. Και ξέρετε τι έγινε; Του δώσανε το λόγο μετά τον εκπρόσωπο του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ που κατά τύχη είναι κι εκείνος μέλος των Παρεμβάσεων, όπως και το συντονιστικό των Νηπιαγωγών. Αυτό το Συντονιστικό θέλετε, συνάδελφοι; Εμείς θέλουμε ενωμένο όλο τον κλάδο. Δεν θέλουμε παραταξιακά Συντονιστικά. Αυτά μπορείτε να τα κάνετε για τους μικροπαραταξιακούς σας λόγους, αλλά όχι για να εκπροσωπείτε τους νηπια-

γwgούς και τον κλάδο.

Στηρίζαμε, στηρίζουμε και θα στηρίξουμε τα αιτήματα των Νηπιαγωγών, μέσα από τα θεσμοθετημένα όργανα του κλάδου και όχι μέσα από τα παραταξιακά συντονιστικά.

Στηρίζουμε τον αγώνα των Νηπιαγωγών γιατί είναι αγώνας ολόκληρου του κλάδου. Γι' αυτό και στηρίξαμε από το απεργιακό ταμείο της ΔΟΕ τις συναδέλφισσες του 22^{ου} Νηπιαγωγείου Περιστερίου που κάνουν στάση εργασίας στην πρωινή ζώνη και θα στηρίξουμε και τις συναδέλφισσες των Νηπιαγωγείων Κορυδαλλού – Αγ. Βαρβάρας που, επίσης, κάνουν στάσεις εργασίας όλη τη χρονιά.

Ο διάλογος για την παιδεία

Πολλή κριτική έγινε για τη συμμετοχή μας στο διάλογο για την Παιδεία. Δεχθήκαμε κριτική ότι διασπάσαμε, δήθεν, το πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Ποια είναι η αλήθεια, όμως συνάδελφοι;

Στις 14/5/2008 συνεννοηθήκαμε με την ΟΛΜΕ, έξι μήνες δηλαδή πριν τη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ, να στείλουμε εκπροσώπους στο ΕΣΥΠ και εμείς στείλαμε τους συναδέλφους Μαντά και Οικονόμου και η ΟΛΜΕ τους συναδέλφους Κοτσυφάκη και Γκίνη.

Αν, συνάδελφοι, ο στόχος μας ήταν να μην πάμε σε κανένα διάλογο, τότε γιατί στείλαμε εκπροσώπους; Για να υπάρχουν; Εσείς, ως Διοικητικά Συμβούλια, όταν στέλνετε εκπροσώπους σε διάφορες Επιτροπές ξανασυνεδριάζετε, για το αν θα πάνε οι εκπρόσωποι σας; Έτσι λειτουργείτε; Το λέω αυτό, γιατί μας κατηγορήσαν κάποιοι ότι, δήθεν, πήγαμε στη συνεδρίαση του ΕΣΥΠ, χωρίς απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Και αν είναι αλήθεια ότι για σας ήταν κορυφαίο ζήτημα το ζήτημα του διαλόγου τότε, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, γιατί στις 3/2/09 συμφωνήσατε μαζί μας να στείλουμε το υπόμνημα με τα αιτήματα του κλάδου στον Υπουργό Παιδείας, και δεν θέσατε ως προϋπόθεση για να το ψηφίσετε να μην πάμε στο διάλογο καθόλου; Πότε ανακαλύψατε ότι ο διάλογος είναι αιτία πολέμου;

Διασπάσαμε, λέτε, το πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Αλήθεια, συνάδελφοι, τι διαφορετικό έκανε η ΟΛΜΕ από μας; Αποφάσισε το διμερή διάλογο. Δεν έστειλε επιστολή στον Πρόεδρο του ΣΠΔΕ για συνάντηση; Διαβάζω το περιεχόμενο της «...αγαπητέ κύριε Μπαμπινιώτη, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ σας καλεί σε συνάντηση στα γραφεία της Ομοσπονδίας προκειμένου να σας παρουσιάσουμε την εκπαιδευτική πρόταση της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και το σύστημα πρόσβασης...».

Συνάδελφοι, ποιο είναι πιο δεοντολογικό; Να συζητάς μόνος σου με τον κ. Μπαμπινιώτη ή όλοι μαζί; Τι έχουν να κρύψουν συνάδελφοι της ΟΛΜΕ και δε θέλουν την κοινή συνάντηση;

Και αλήθεια είναι υπεύθυνη στάση αυτή, εμείς να ζητούμε από την 1/1/09 συνάντηση με την ΟΛΜΕ για να καθορίσουμε

από κοινού τη στάση μας, για 15 μέρες να μην γίνεται η συνάντηση, και ξαφνικά η ΟΛΜΕ να αποφασίζει μόνη της ότι δε θα πάει στο διάλογο; Δικαίωμά της, βέβαια. Δεν μπορεί όμως να έχει την απαίτηση να την ακολουθήσουμε.

Εμείς, λοιπόν, διασπάσαμε το πανεκπαιδευτικό μέτωπο ή εκείνοι που νομίζουν ότι είμαστε ουρά της ΟΛΜΕ και ακολουθούμε την ηγεσία της σε ό,τι και αν κάνει; **Αυτός ο κλάδος είναι περήφανος. Δεν είναι ουρά κανενός και δεν θα γίνει ποτέ. Το απέδειξε περίτρανα και με τον αγώνα του 2006.**

- Συνάδελφοι, δεν είχαμε δικαίωμα να απουσιάζουμε από έναν διάλογο που είχε στην ατζέντα του, με επίσημη πρόταση του Προέδρου του ΕΣΥΠ (Βερέμη), χωρίς διάψευση από το Υπουργείο Παιδείας, τη μείωση των χρόνων του δημοτικού από έξι σε πέντε.

Όταν πήγα στην πρώτη συνεδρίαση το έθεσα ως θέμα αρχής και είναι προς τιμήν του Προέδρου του ΣΠΔΕ, που τόσο στην πρώτη συνεδρίαση όσο και στη ΔΟΕ είπε ότι «...είναι εγκληματικό να μειώσουμε τα χρόνια του δημοτικού από έξι σε πέντε...» και δήλωσε πως δεν συμφωνεί με την πρόταση Βερέμη. **Αν δεν υπήρχε αυτή η δέσμευση δηλώσαμε στο ΕΣΥΠ πως θα αποχωρούσαμε.**

Δεν είναι κατάκτηση αυτό, συνάδελφοι; Το θεωρείτε αυτονόητο; Και επειδή εδώ είμαστε μεταξύ μας, στο Ηράκλειο της Κρήτης, λειτουργεί το ευρωπαϊκό σχολείο, με βάση το γαλλικό πρότυπο, όπου εκεί τα χρόνια του δημοτικού είναι πέντε.

Ο κίνδυνος, συνάδελφοι, και τα παραδείγματα υπάρχουν. Δεν τα βγάζουν από το μυαλό τους. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, εκεί όπου θα συζητούνταν και ένα τέτοιο θέμα, εμείς μπορούσαμε να απουσιάσουμε; Ποιος αναλαμβάνει τέτοια ευθύνη απέναντι στον κλάδο;

- Προχθές, συνάδελφοι, στη δεύτερη συνεδρίαση, του ΣΠΔΕ, συζητήθηκε το θέμα του Νηπιαγωγείου. Είχα καταθέσει, το είδατε στην ιστοσελίδα, το πρώτο κείμενο, που το πρώτο θέμα που έθετα ήταν ότι, αν θέλουμε να σχεδιάσουμε υπεύθυνα και για το μέλλον, πρέπει να ξεκινήσουμε από τα θεμέλια που είναι το Νηπιαγωγείο.

Το ΣΠΔΕ πήρε μία σημαντική απόφαση, που λέει τι; **Αποφάσισε ότι πρέπει να επεκταθούν τα χρόνια της υποχρεωτικής εκπαίδευσης από 9 που είναι σήμερα σε 11 και συμπεριλαμβάνει σ' αυτά τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Αυτό είναι αρνητικό σημείο συνάδελφοι; Δεν το πετύχαμε με τη συμμετοχή μας στο ΣΠΔΕ; Δεν υιοθετήθηκε η πρόταση της Ομοσπονδίας;**

Συναδέλφισσες νηπιαγωγοί, είμαι εκείνος που, στη μεγάλη απεργία, στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα, χαρακτήρισα από το βήμα θετικό τον έναν χρόνο υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Με όλο το θάρρος είπα και προχθές ότι είναι πολύ θετικό το ότι υιοθετήθηκε ως άποψη, ως θέση, η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή από το ΣΠΔΕ.

Μένει, βέβαια, πολύς δρόμος για να γίνει πράξη! Έχει σημασία, όμως, ότι διαμορφώνεται σιγά-σιγά η κουλτούρα στην εκπαιδευτική κοινότητα πρώτα, αλλά και στην κοινωνία για το σημαντικό ρόλο του νηπιαγωγείου στη σημερινή εποχή. Και αυ-

τή τη βάση διαπραγμάτευσης, συνάδελφοι, δεν τη θέσαμε μόνο τώρα με τη συμμετοχή μας στο διάλογο. Τη θέσαμε, κυρίως, με τη συμμετοχή μας στην απεργία του 2006 και με τον αγώνα που δώσαμε όλα αυτά τα χρόνια για την ανάδειξη του ρόλου του Νηπιαγωγείου.

Εξάλλου, συνάδελφοι, εμείς ποτέ δεν το κρύψαμε, πως για λόγους αρχής είμαστε υπέρ του διαλόγου. Δεν υπήρξε συγκρότηση του ΕΣΥΠ, από το 1996 μέχρι σήμερα, στην οποία δεν έχουμε συμμετάσχει. Βεβαίως και αποχωρήσαμε το 2005, γιατί κρίναμε πως δεν είχε νόημα η περαιτέρω συμμετοχή μας.

Εμείς δεν είπαμε ποτέ ότι, επειδή συμφωνήσατε συνάδελφοι των παρεμβάσεων στο πλαίσιο των αιτημάτων της μεγάλης απεργίας του 2006, πως αλλάξαμε ταυτότητα. Έχουμε διαφορετικές απόψεις από σας. Είναι άλλη η κουλτούρα μας, άλλη η δική σας. Τη σεβόμαστε, να σέβεστε και εσείς τη δική μας. Εμείς είμαστε υπέρ του διαλόγου και κρίνουμε πότε συμμετέχουμε και πότε θα αποχωρήσουμε, αν δεν ικανοποιούνται τα αιτήματα.

Η στάση του Υπουργείου Παιδείας στα αιτήματά μας

Λυπάμαι, συνάδελφοι, που η εκπρόσωπος του Υπουργείου Παιδείας, η Γ.Γ. η κ. Γκοτσοπούλου στη χθεσινή της ομιλία δεν είχε απολύτως τίποτε να πει στον κλάδο. Δε δεσμεύθηκε για κανένα θέμα, ούτε καν για εκείνα που μας υποσχέθηκε ο κ. Λυκουρέντζος. Και σεις πανηγυρίζατε, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και χειροκροτούσατε. Αλήθεια για ποιο λόγο χειροκροτούσατε; Που δεν είχε καμιά απάντηση, ούτε καν γι' αυτά που είχε δεσμευθεί ο Υφυπουργός; Ούτε καν η επιτροπή για την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων δε συνεδρίασε ποτέ. Η Επιτροπή στο Υπουργείο Παιδείας έχει συγκροτηθεί από τις 25 Φλεβάρη, και επικαλούμαι τους δυο αιρετούς. Συνεδρίασε καμιά φορά; Ούτε μία. Η ΔΟΕ έκανε 14 περιφερειακές συσκέψεις γι' αυτό το θέμα και η Επιτροπή του ΥΠΕΠΘ δε συνεδρίασε ούτε μία φορά. Τι κοστίζει στον κρατικό προϋπολογισμό, για να συνεδριάσει, αλήθεια;

Μας είπε, συνάδελφοι, ο Υφυπουργός ότι θα μας δώσει το νομοσχέδιο για την επιμόρφωση πριν το Πάσχα. Έχουν περάσει δύο μήνες μετά το Πάσχα και δεν το έχουμε πάρει ακόμη.

Θέσαμε το θέμα της ειδικής αγωγής, όπου συνάδελφοί μας για επτά χρόνια παραμένουν αναπληρωτές, για τους ειδικής αγωγής του Βόλου μιλώ, παραμένουν όμηροι. Μας είπε ότι ψηφίστηκε από πέρσοι ο νόμος και από πέρσοι με-

χρι φέτος δεν έχει εκδοθεί το Προεδρικό Διάταγμα, αλλά θα εκδοθεί. Και σε αυτό δεν έχει γίνει τίποτε. Και ρωτώ: τι κοστίζει ένα Προεδρικό Διάταγμα στον κρατικό προϋπολογισμό αλήθεια;

Αν όλα είναι θέμα παιδείας, όπως λέει στο λογότυπο του το Υπουργείο Παιδείας, δεν προσβάλλει την παιδεία και τη νοημοσύνη όλων μας η στάση του Υπουργείου Παιδείας;

Και προχωρώ, συνάδελφοι. Για τα 176 ευρώ. Δεν είναι αλήθεια ότι ο κ. Αλογοσκούφης και ο κ. Παπαθανασίου έκαναν δήλωση που λένε ότι όποιος εργαζόμενος δικαιωθεί στο ανώτατο δικαστήριο αυτός θα τα πάρει; Η δικαίωση ενός εργαζόμενου δε δημιουργεί προηγούμενο, είπαν, για να τα δώσουμε σε όλους. Και έγινε η χώρα ένα απέραντο δικαστήριο.

Και σε σας, συνάδελφοι, που λέτε ότι όλοι είναι ίδιοι. Αλήθεια, για το οικογενειακό επίδομα και το 18χίλιαρο αυτή ήταν η στάση προηγούμενων κυβερνήσεων; **ή με πολιτική απόφαση επεκτάθηκε για την τελευταία διετία σε όλους;**

Και δεν είναι πρόκληση, συνάδελφοι, δεν είναι πρόκληση, δικαστές στη χώρα μας να αποφασίζουν για τον εαυτό τους, ότι τα δικά τους αναδρομικά παραγράφονται στην πενταετία ενώ τα δικά μας στη διετία;

Σας λέω, συνάδελφοί μου, επειδή δεν πιστεύω σε αυτά, μην τρέχετε στα δικαστήρια για τα 176 ευρώ. Δεν πιστεύω, συνάδελφοι, ότι μέσω των δικαστηρίων θα βρούμε δίκιο σ' αυτό το αίτημα. Μόνο μέσω της συνδικαλιστικής μας δράσης. Σας κατανώω, οι συνάδελφοι σας πιέζουν, πάρτε τις αιτήσεις, αλλά δώστε τους και το στίγμα ότι δεν πρόκειται να βρούμε άκρη γι' αυτά τα χρήματα, με δικαστικές αποφάσεις, παρά μόνο με τη δράση μας.

Εδώ μέσα είμαστε συνδικαλιστικά στελέχη και πρέπει να γνωρίζουμε την αλήθεια. Κατανώω την πίεση που έχετε, δεν μπορείτε να πάτε κόντρα στους συναδέλφους, αλλά εσείς νομίζω, πρέπει να γνωρίζετε την πραγματικότητα.

• Και έρχομαι, συνάδελφοι, στην περιβόητη εισοδηματική πολιτική. Συνάδελφοι, η κ. Γιαννάκου είπε, στη μεγάλη απεργία το 2006, πως είμαστε προνομιούχοι. Τότε της είχαν επιτεθεί διάφορα κυβερνητικά στελέχη ότι έκανε λάθος αντιμετώπιση, επικοινωνιακά, στην απεργία μας. Τώρα, μετά από τρία χρόνια, έρχεται η ίδια η κυβέρνηση και μας θεωρεί προνομιούχους, αφού για φέτος όσοι έχουν πάνω από έξι χρόνια υπηρεσίας όχι μόνο δε θα πάρουν καμία αύξηση, αλλά θα έχουν και μείωση στις αποδοχές τους, τουλάχιστον κατά το ποσοστό του πληθωρισμού και αυτό, αγαπητοί μου συνάδελφοι, μας αγγίζει όλους.

Και αυτό, έχει επιπτώσεις και στα ασφαλιστικά μας ταμεία. Ξέρετε ότι την τελευταία εξαετία στο δημόσιο τομέα το 60% των υπαλλήλων προσλαμβάνονται με συμβάσεις έργου και με τα προγράμματα stage; Από πού θα βρουν τα χρήματα τα ταμεία μας, για να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους;

Η ελαστική εργασία έχει σοβαρές συνέπειες σε όλο το πλέγμα των εργασιακών και συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων. Γι' αυτό και πρέπει να καταργηθεί παντού στο δημόσιο, στην εκπαίδευση, στον ιδιωτικό τομέα. Δεν μπορεί να έχουμε εργαζόμενους με αυτή τη σχέση εργασίας.

Συνάδελφοι, και βέβαια επίκειται, όπως ξέρετε, αλλαγή του ασφαλιστικού. Στον ιδιωτικό τομέα με τον περσινό Νόμο τα όρια ηλικίας αυξήθηκαν στις γυναίκες από 7 έως 17 χρόνια. Θα επιτρέψουμε σε οποιαδήποτε κυβέρνηση να κάνει τέτοια ρύθμιση και στο δημόσιο τομέα; Δεν έχουμε ευθύνη όλοι; Δεν είναι αυτό αιτία πολέμου για όλους μας και πρέπει να διαχωριζόμαστε εδώ μέσα και γι' αυτό το ζήτημα;

• **Αφορούν περισσότερο αυτή την πτέρυγα ή εκείνη, τα οικονομικά, τα ασφαλιστικά και τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα και αλήθεια εκπροσωπούμε εμείς την καρδιά και την ψυχή των συναδέλφων της βάσης, όταν δεν μπορούμε σε τρία -τέσσερα κορυφαία ζητήματα, επιμένοντας ο καθένας, στο μικροπαραταξιακό του λόγο, να μη συμφωνούμε σε ένα διεκδικητικό πλαίσιο που θα είναι κόκκινη γραμμή για μας και μετά να αποφασίσουμε στη μορφή απεργίας;**

Το Προεδρείο της Δ.Ο.Ε., συνάδελφοι, απέδειξε σ' ολόκληρη τη διετία πως πάνω απ' όλα θέτει το συμφέρον του κλάδου γι' αυτό και έκανε πολλές συνθετικές προτάσεις, προκειμένου να καταλήξουμε σε αποφάσεις.

Συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ είναι δυνατόν να λέτε ότι μόνο οι δικές σας θέσεις είναι σωστές και ακαταμάχητες; Και να το λέτε και μ' αυτό το ύφος απ' αυτό το βήμα; Το αλάθητο του Πάπα έχετε;

Πώς θα πάμε δηλαδή μεταξύ μας σε συγκλίσεις, όταν έχετε αυτή τη νοοτροπία;

Και επειδή το θέσατε, θα σας πω την αλήθεια και για τους νόμους Ρέππα, Σιούφα, Πετραλιά. Συνάδελφοι, ρωτήστε το Γιάννη τον Μπαλάγκα, το μέλος του ΙΠΕΜ, που ασχολείται με τα συνταξιοδοτικά πώς βγαίνουν οι εκπαιδευτικοί στη σύνταξη. Με ποια ρύθμιση.

Βγαίνουν με το 30 και 55 και το 30 και 60 του Νόμου Ρέπ-

πα, τον οποίο ζητούμε να καταργηθεί. Ξαναρωτώ, ρώτησα και πέρυσι. Ζητούμε να καταργηθεί και αυτή η ρύθμιση; Λέτε, συνάδελφοι, και βγαίνουν οι συνάδελφοι στη σύνταξη, ότι, μετά το 2008 μειώνεται το ποσοστό της σύνταξης, κατά 1% και αυτό είναι αλήθεια, αλλά δε λέτε ότι μειώνεται το ποσοστό της σύνταξης για όσα χρόνια έχει ένας εργαζόμενος μετά το 2008.

Δηλαδή χάνει δύο ευρώ, από τη μείωση του ποσοστού ενώ αν παραμείνει στην υπηρεσία για ένα χρόνο κερδίζει, περίπου, από 40 - 100 ευρώ το μήνα. Κι έτσι χάνουν οι συνάδελφοι ασφαλιστικά δικαιώματα.

Λέτε ότι ο νόμος Ρέππα πηγαίνει τους εργαζόμενους στο 70%. Είναι αλήθεια αυτό. Δε λέτε όμως ότι ο νόμος Σιούφα πήγαινε τους εργαζόμενους μετά το 2008 στο 60%. Ναι λοιπόν, να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Συμφωνούμε. Αλλά, όμως, μέχρι να καταργηθούν, πρέπει να αποφασίσουμε μεταξύ μας αν θεωρούμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα δίνει επιμέρους μάχες και κερδίζει πράγματα. Αλλιώς απογοητεύουμε τους εργαζόμενους. Με την απεργία στο νομοσχέδιο Γιαννίτση κερδίσαμε το 30 και 55 του Νόμου Ρέππα. Νίκη δική μας ήταν. Δεν μας το χάρισε κανένας.

Όταν όμως εσείς το απαξιώνετε δημιουργείτε στους εργαζόμενους την απογοήτευση. Ίδιος ο Σιούφας, ίδιος ο Ρέππας, ίδιοι όλοι. Δια τι να πολεμήσουμε; «Πουρκουά» λέγανε οι Γάλλοι στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Γιατί να πολεμήσουμε, δηλαδή, αν είναι έτσι συνάδελφοι; Αν δεν πετυχαίνουμε τίποτε;

Το ενιαίο συνδικάτο

Θα αναφερθώ, συνάδελφοι, στο πανεκπαιδευτικό μέτωπο και στο ενιαίο συνδικάτο των εκ/κών.

Επειδή αυτό το θέμα σέρνεται για πάρα πολύ καιρό, σας ενημερώνω ότι πέρυσι στα Χανιά, το Μάη του 2008, στο Συνέδριο της ΟΛΜΕ για τα βιβλία, που έκανα χαιρετισμό, ανακοίνωσα για πρώτη φορά την πρόταση, που ομόφωνα το Συνέδριο της ΠΑΣΚ είχε πάρει, για ενιαίο συνδικάτο εκ/κών, υπερβαίνοντας, αν θέλετε, και το θεσμικό μου ρόλο και καταχειροκροτήθηκα από τους συναδέλφους της ΟΛΜΕ.

Πώς πιάσαμε αλήθεια εξ απήνης το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ γι' αυτή μας την πρόταση, όταν ένα χρόνο πριν στα Χανιά, το είχαμε προτείνει; Πόσα χρόνια, πρέπει να συζητάμε για να κάνουμε μια επιτροπή γι' αυτό το θέμα;

Και με κατήγγειλαν οι συνάδελφοι ότι έστειλα δήθεν την ανακοίνωση πρώτα στις εφημερίδες και μετά στην ΟΛΜΕ. Είναι μεγάλο ψέμα, συνάδελφοι. Πρώτα πήγε η επιστολή στην ΟΛΜΕ στις 2 του Απρίλη και μετά, αφού τηλεφώνησα στον Πρόεδρο της ΟΛΜΕ και του είπα ότι σας αποστείλαμε το κείμενο για τη δημιουργία Επιτροπής για το ενιαίο συνδικάτο, τότε το δώσαμε στις εφημερίδες.

Ξέρετε γιατί δεν γίνεται συνάδελφοι το ενιαίο συνδικάτο; Να σας το πω από δω καθαρά; Η ηγεσία της ΟΛΜΕ δεν το θέλει.

Συνάδελφοι, η ηγεσία της ΟΛΜΕ είναι εγκλωβισμένη στη δεκαετία του '80. Πιστεύει ακόμα, δυστυχώς, και εδώ συνά-

δελφοί έχει να κάνει με όλες τις παρατάξεις, ότι είναι άλλο ο δάσκαλος, άλλο ο νηπιαγωγός, κι άλλο ο καθηγητής.

Τι απάντησε χθες ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ στο έγγραφο το δικό μας; Τίποτε συνάδελφοι. Κι είναι στάση υπεύθυνου συνδικάτου, τρεις μήνες τώρα, ούτε μία απάντηση να δώσει αν συμφωνεί ή αν διαφωνεί με την πρότασή μας; Τι ζητήσαμε; Τη δημιουργία μιας Επιτροπής, η οποία θα μελετήσει το θέμα για να το συζητήσει στο μέλλον.

Και, βέβαια, συνάδελφοί μου, δε γίνονται τα πανεκπαιδευτικά μέτωπα όταν η ΔΟΕ παίρνει απόφαση για συλλαλητήριο στα Προπύλαια και η ΟΛΜΕ πάει στο Σύνταγμα. Όταν η ΔΟΕ παίρνει απόφαση για συλλαλητήριο στα Προπύλαια και η ΟΛΜΕ πάει μαζί με το ΠΑΜΕ στην Ομόνοια. Κι όταν δεν τους δίνει το λόγο το ΠΑΜΕ ξαναγυρίζει στα Προπύλαια.

Είναι συνεργασία αυτή; Και λέτε, αλήθεια, ότι εμείς τραυματίσαμε τη σχέση ΔΟΕ-ΟΛΜΕ; **Αυτή η κατάσταση, συνάδελφοι, πρέπει να ξεκαθαρίσει σε ένα κοινό Συνέδριο αντιπροσώπων της ΔΟΕ και ΟΛΜΕ για να αποφασίσει η βάση. Γιατί από την ηγεσία της ΟΛΜΕ δεν πρόκειται να ξεκαθαρίσει ποτέ αυτό το ζήτημα. Η βάση να πάρει το ζήτημα στα χέρια της, αν θέλουμε πραγματικά το ενιαίο συνδικάτο.**

Το απεργιακό ταμείο

Το Απεργιακό Ταμείο, το οποίο το θέσατε όλοι. Δεσμευτήκαμε πέρυσι να συγκροτήσουμε διαπαραταξιακή Επιτροπή στη ΔΟΕ για να καταλήξει σε πρόταση. Συγκροτήθηκε η επιτροπή έγιναν, τουλάχιστον, 10 συνεδριάσεις. Έχω εδώ μαζί μου τις προτάσεις.

Και λέμε: Σε ό,τι μας αφορά, θέλετε να κάνουμε Απεργιακό Ταμείο; Είναι ευκαιρία. Ακούστε, συνάδελφοι. Καμία παράταξη δεν είπε την αλήθεια πλην της παράταξης που εκφράζεται στο Προεδρείο. Και θα σας πω γιατί το λέω.

Απεργιακό Ταμείο, συνάδελφοι, χωρίς εισφορά απ' τους εργαζόμενους, δε γίνεται. Εμείς πήραμε τα καταστατικά των απεργιακών Ταμείων των τραπεζών και τα μελετήσαμε. Πήραμε λοιπόν τα καταστατικά της Εμπορικής και της Εθνικής Τράπεζας και είδαμε, συνάδελφοι, ότι αυτοί οι εργαζόμενοι πληρώνουν 150 ευρώ συνδρομή εδώ και 15 χρόνια. Και εμείς, ως Προεδρείο, συμφωνήσαμε να γίνουν Απεργιακά Ταμεία στους Συλλόγους και, κεντρικά, απ' τη συνδρομή της ΔΟΕ, ένα ποσό να πηγαίνει για τις κινητοποιήσεις. Τα χρήματα της απεργίας του 2006 και άλλα.

Όταν ήρθε η ώρα, όμως, στο δια ταύτα, η μεν ΔΑΚΕ πρότεινε το 25% της συνδρομής για τη ΔΟΕ να πηγαίνει για το Απεργιακό Ταμείο, οι δε άλλες παρατάξεις τίποτε για εισφορά. Η ΕΣΑΚ είχε μια πιο ξεκάθαρη θέση και είπε: εμείς δεν πιστεύουμε σε Απεργιακό Ταμείο για να ενισχύονται οι συνάδελφοι, αλλά πιστεύουμε σε ένα Απεργιακό Ταμείο, το οποίο θα καλύπτει τα έξοδα των απεργιών (αφίσες, ανακαινώσεις, κλπ.).

Και σας λέω συνάδελφοι την αλήθεια. Η συνδρομή προς τη ΔΟΕ είναι 34 ευρώ, είναι περίπου δύο εκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Αν, δώσουμε όχι το 25% της συνδρομής, που λέει η ΔΑΚΕ αν δώσουμε το 100% της συνδρομής, και τα δύο εκατομμύρια ευρώ στο Απεργιακό Ταμείο, αυτά τα χρήματα, δεν φτάνουν ούτε για μισή μέρα απεργίας. Είμαστε 80.000 εκπαιδευτικοί, αν δώσουμε στον καθένα περίπου 50 ευρώ για μία μέρα απεργίας, χρειαζόμαστε 4 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά είναι τα μεγέθη. Δηλαδή όλη η συνδρομή της ΔΟΕ φτάνει για μισή μέρα απεργίας. Γι' αυτό σας λέω ότι κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γιατί αν εδώ δεν πούμε όλη την αλήθεια και αν δεν αποφασίσουμε, ομόφωνα, ποιο θα είναι το ύψος της εισφοράς για το απεργιακό ταμείο και αυτό να είναι καθολικό σε όλη την Ελλάδα, περιμένετε οι Γενικές Συνελεύσεις να μπορέσουν να βγάλουν άκρη;

Αν θέλουμε, συνάδελφοι, να συμφωνήσουμε αύριο στο Απεργιακό Ταμείο, τότε θα πρέπει με βάση αυτό το δεδομένο να τοποθετηθούμε και για να μην καϊδέουμε όλοι τα αυτιά των συναδέλφων. Να πούμε την αλήθεια. Αν θέλουμε απεργιακό ταμείο, χρειάζεται εισφορά.

Οι ωρομισθιοί

Συνάδελφοι, υιοθετήσαμε ως προεδρείο της ΔΟΕ, τα αιτήματα των ωρομισθίων, τα υποστηρίξαμε και τα αποστείλαμε σ' όλους τους Συλλόγους της χώρας. Οργανώσαμε κινητοποιήσεις για την κατάργηση του θεσμού και την ικανοποίηση του αιτήματος για μόνιμους διορισμούς και σταθερή δουλειά σε όλους. Από την πλευρά μου θέλω να τονίσω πως αποδεχόμαστε πλήρως το **αίτημα των ωρομισθίων για αναλογική συνδρομή προς τη ΔΟΕ, με βάση τις μηνιαίες αποδοχές τους. Θεωρώ πως είναι απόλυτα δίκαιο, να έχουν την ίδια μεταχείριση με τους υπόλοιπους συναδέλφους.** Έτσι η συνδρομή τους θα ανέρχεται στο ποσό των 10 € περίπου το χρόνο, το 1/4 δηλαδή της συνδρομής που δίνουν οι μόνιμοι και οι αναπληρωτές. Οι ωρομισθιοί, συνάδελφοι, δεν είναι προς εκμετάλλευση από κανέναν. Δεν είναι δυνατόν σε σύλλογο της Θεσσαλίας να παρουσιάζονται φαινόμενα μαζικής εγγραφής τους την τελευταία στιγμή — πάνω από 50 και μάλιστα τη συνδρομή τους να την πληρώνουν άλλοι!!! — με μοναδικό στόχο την εκλογική διαδικασία της ΔΟΕ. Αυτά πρέπει να εκλείψουν.

Πρέπει να αγωνιστούμε για να καταργηθεί ο θεσμός και θεωρώ θετικό το γεγονός ότι η εκπρόσωπος της αξιωματικής αντιπολίτευσης στη χθεσινή της ομιλία, κάνοντας την αυτοκριτική της για το Ν.3194, δεσμεύθηκε για την κατάργηση του θεσμού.

Η στάση των παρατάξεων στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

* Ξεκινώ από τη ΔΑΚΕ. Όπως ξέρετε, όταν μιλώ μ' αρέσει να μιλώ με στοιχεία και δεν θα διαβάσω, αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ τι έγραψε η εφημερίδα Απογευματινή στις 14.09.08: π.χ. «**Κανένα σχολείο κλειστό**». Και ούτε καν αυτό που έβαλε ως κύριο θέμα η δημοσιογράφος που λέει από την

πρώτη στιγμή, «...όλα λειτουργούν ρολόι. Ούτε ένα σχολείο κλειστό, ούτε ένας μαθητής χωρίς βιβλία...».

Λέει όμως ο πρόεδρος της ΔΑΚΕ στη συνέντευξη του: «...το σίγουρο είναι φέτος ότι έχουμε τις λιγότερες ελλείψεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ΔΟΕ πριν από λίγες μέρες μίλησε για 3.000 κενά, μετά για 1.900 και ταυτόχρονα, την ίδια μέρα, άλλο μέλος του Προεδρείου μίλησε για 1.000 κενά...», θέλοντας να δείξει την αναξιοπιστία των στοιχείων της ΔΟΕ.

Προσέξτε όμως, συνάδελφοι. Έφερα μαζί μου τις αποφάσεις. Εμείς εκδόσαμε ανακοίνωση για 3.000 κενά την 1^η του Σεπτεμβρίου, στη συνέχεια μετά τις πρώτες προσλήψεις εκδόσαμε νεότερη ανακοίνωση για 2.000 κενά στις 11 του Σεπτεμβρίου.

Στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Παιδείας, διέρρηξε ένα κείμενο του Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του κ. Κόπτη, ο οποίος, στις 19 Σεπτεμβρίου, το καταθέτω και στο Προεδρείο, παραδέχεται ότι υπάρχουν σύνολο 1.741 κενά. Πού είναι αλήθεια η δική μας αναξιοπιστία, όταν το ίδιο το Υπουργείο έλεγε ότι στις 19 Σεπτεμβρίου έχει 1.741 κενά και η ΔΟΕ με τα στοιχεία της στις 11.09.08 είπε ότι είναι 2.000 τα κενά;

Ποια ανάγκη έκανε την ηγεσία της ΔΑΚΕ να αντιπαταθεί με το Προεδρείο της ΔΟΕ για ένα θέμα το οποίο ήταν εν εξελίξει και για το οποίο υπήρχε αντιπαράθεση με το Υπουργείο Παιδείας; Έτσι στηρίζουμε τη δράση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ;

Εγώ νομίζω, συνάδελφοι, ότι έτσι στηρίζουμε το Υπουργείο Παιδείας, για το οποίο ισχύει η παροιμία «αγαπάει ο Θεός τον κλέφτη, αγαπάει και το νοικοκύρη». Και απ' αυτό το παράδειγμα αποδεικνύεται ότι η στάση της ΔΑΚΕ στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ήταν στάση στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, η παράταξή σας στο Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν ψήφισε σχεδόν καμία απόφαση ούτε για τα εργασιακά, ούτε τις καταγγελίες για τις αυθαιρεσίες στελεχών, ούτε για τα Νηπιαγωγεία, ούτε για το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου.

Επέλεξε το ρόλο της στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής και του απολογητή της κυβέρνησης.

• Συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, πορευτήκαμε, μετά την απεργία του 2006, σε πολλά κεντρικά ζητήματα μαζί.

Όταν από το Σεπτέμβριο ως το Γενάρη, πριν το διάλογο, πάμε μαζί, όταν καταθέτουμε κοινό υπόμνημα, όταν υιοθετούμε όλα τα αιτήματα των νηπιαγωγών, όταν κάνουμε ακόμη και την τελευταία κινητοποίηση για τους νηπιαγωγούς μαζί, όταν από κοινού ψηφίζουμε τις αποφάσεις για την Κων/να Κούνεβα και τη δολοφονία του Αλ. Γρηγορόπουλου, όταν, συνάδελφοι, παίρνουμε όλες αυτές τις αποφάσεις, **με ποια πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ διαφωνείτε;** Προφανώς μόνο με μια απόφαση για τη συμμετοχή στο διάλογο, γιατί όλα τα άλλα τα ψηφίσαμε μαζί. Αυτή είναι η αλήθεια.

• Θα ρωτήσω, συνάδελφε της ΕΣΑΚ, εσένα που είπες για μεγάλους αγώνες απεργιακούς. Τι έγγραφες, αλήθεια, για την μεγάλη απεργία στις 26 Αυγούστου του 2006; Και ήρ-

θες σήμερα, χωρίς ίχνος αυτοκριτικής, με αυτό το ύφος να καταγγέλλεις εδώ μέσα αυτούς τους συναδέλφους που μάτωσαν και εσύ έλεγες ότι εξυπηρετούν τα προεκλογικά σχέδια του ΠΑΣΟΚ. Είναι ύφος αυτό; Έχω εδώ το κείμενό σου. Είναι δυνατόν, συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ να λέτε ότι μόνο όσοι εκφράζονται μέσα από το ΠΑΜΕ δίνουν πραγματικούς αγώνες; Η ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος σας διαψεύδει. Κάνετε πολύ μεγάλη ζημιά στο κίνημα και στις διεκδικήσεις του με τις χωριστές συγκεντρώσεις. Οι εργαζόμενοι χρειάζονται ενότητα και όχι διαχωρισμούς. Αν δεν πιστεύετε σ' αυτή την ενότητα γιατί, αλήθεια, συμμετέχετε στα δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα.

Η επόμενη μέρα

Συνάδελφοι, άκουσα τους εκπροσώπους όλων των κομμάτων και δεν έχω κανένα λόγο να μην παραδεχθώ ότι εδώ μέσα χτες, δεν πήραμε καθαρή απάντηση στα αιτήματα του κλάδου μας. Αυτή, είναι αλήθεια και εμείς δεν έχουμε τοίχους στα αυτιά μας.

Όμως, συνάδελφοι, αν προσέξατε στην πρωτολογία μου, απευθυνόμενος και στην κ. Διαμαντοπούλου επανέλαβα αυτό που είπαμε τον Απρίλη στο Φόρουμ του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία. **Η δέσμευση για αξιοπρεπείς αποδοχές, αν αύριο, είστε κυβέρνηση για μας δε λέει τίποτε. Οι 42 μέρες απεργίας, με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, θα γίνουν 84 με εμάς μπροστά, με αυτή την παράταξη, αν δεν ικανοποιηθούν τα βασικά αιτήματα του κλάδου.**

Αυτή είναι η θέση μας. Είναι καθαρή, κρυστάλλινη και καλούμε τους εκπροσώπους όλων των παρατάξεων να δεσμευθούν για αγώνα διάρκειας, όταν είναι έτοιμες οι συνθήκες, ανεξάρτητα από το ποιος είναι στην κυβέρνηση. Είτε είναι η Νέα Δημοκρατία, είτε το ΠΑΣΟΚ, είτε το ΚΚΕ, είτε ο Συνασπισμός, για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα του κλάδου.

Εμείς δεσμευόμαστε γι' αυτό συνάδελφοι. Αυτό εκπροσωπούμε, αυτό υποστηρίζουμε, αυτό υποστηρίξαμε. Και αυτό θα το δείτε, αύριο πιο συγκεκριμένο, στο πρόγραμμα δράσης το οποίο θα προτείνουμε.

Γιατί πιστεύουμε πως, μόνο μέσα από μαζικούς ενωτικούς αγώνες, σαν αυτούς που δώσαμε το 2006, μπορούμε να ελπίζουμε στην ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Μόνο μέσα από τη συγκρότηση ενός πανεκπαιδευτικού - πανεργατικού μετώπου ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ μπορούμε να σταματήσουμε τη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα που σαρώνει τα δικαιώματα και τις τακτήσεις μας. Αυτούς τους αγώνες περιμένουν οι συνάδελφοί μας από μας.

Αυτούς τους αγώνες θα δώσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ, γιατί το αξίζουμε. Τίποτε άλλο δεν μας ταιριάζει. Αξιοπρέπεια στο δάσκαλο, αξιοπρεπείς αποδοχές! Όλοι μαζί για να νικήσουμε, με οποιαδήποτε κυβέρνηση. Το δίκαιο είναι μαζί μας. Όλοι μαζί στον αγώνα.

Να είστε καλά, σας ευχαριστώ όλους.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΘΩΜΑΣ

(ΠΑΣΚ)

Κύριε, Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, φίλε Πρόεδρε και μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., φίλες και φίλοι, αντιπρόσωποι της 78^{ης} Γενικής Συνέλευσης του ιστορικού μας Κλάδου, αισθάνομαι την υποχρέωση, εκ προοιμίου, να σας ευχαριστήσω όλους, που με εκλέξατε και πάλι να σας εκπροσωπήσω στα κέντρα λήψης των αποφάσεων και ταυτόχρονα να σας διαβεβαιώσω για μια ακόμη φορά, πως πυξίδα των θέσεών μου θα είναι πάντα η εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας και η απόδοση δικαίου σε κάθε συνάδελφο.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι η εκπροσώπηση των εργαζομένων στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, που τους αφορούν, προάγει τους δημοκρατικούς θεσμούς και εμπνέει στους εκπροσωπούμενους αίσθημα ασφάλειας και απονομής δικαιοσύνης, που τόσο είναι ζητούμενο σήμερα.

Γι' αυτό εξακολουθώ να υπερτονίζω, ότι ο θεσμός του Αιρετού αποτελεί τον κυματοθραύστη των όποιων αυθαιρεσιών και παρανομιών απεργάζεται και υιοθετεί σήμερα το κράτος της δεξιάς, το ΥΠΕΠΘ και η νεόκοπη διοίκηση με μικροκομματικές σκοπιμότητες και πελατειακές εξαρτήσεις.

(Συνάδελφοι της δεξιάς πτέρυγας, χαίρομαι ιδιαίτερα που με παρακολουθείτε, αλλά θέλω εξίσου να με παρακολουθήσετε και για τα παρακάτω)...

Όσο βέβαια και αν προσπαθούν κάποιοι με αναχρονιστικές αντιλήψεις και απαρχαιωμένες ιδέες να προσελκύσουν ειδικά τους νέους συναδέλφους για να τους καταστήσουν ομήρους, να τους πουλήσουν εκδούλευση, με σκοπό την υφαρπαγή της ψήφου...

Θεωρώ αδιανόητο να καταρτίζονται ψηφοδέλτια σε Γραφεία εκπαίδευσης και να παρελαύνουν από κει συνάδελφοι προκειμένου να αποσπάσουν την υπόσχεση της απόσπασης με τη συμμετοχή τους στα ψηφοδέλτια.

Θεωρώ επίσης αδιανόητο, την σήμερον ημέρα, να κρίνεται ο καθένας μας και να αξιολογείται ανάλογα με την ιδεολογία του και την παραταξιακή του τοποθέτηση. Για μένα, ο δάσκαλος ήταν πάντα αξιοπρεπής και περήφανος.

Μπροστάρης σε όλους τους λαϊκούς και κοινωνικούς αγώνες και γι' αυτό επιτακτικά απαιτώ από τη διοίκηση αξιοπρέπεια και μόνο αξιοπρέπεια.

Δεν κινδυνεύει η κυβερνώσα παράταξη από τη μη εκλογή κάποιων αντιπροσώπων, κινδυνεύει όμως και εκτίθεται η κυβερνώσα παράταξη από τη συμπεριφορά κάποιων Προϊσταμένων, όπως και οι ίδιοι οι Προϊστάμενοι.

Κινδυνεύει το ήθος και το κύρος του εκπαιδευτικού που τίθεται υπό έλεγχο και αμφισβήτηση.

Κινδυνεύει το ίδιο το ΥΠΕΠΘ που με κομματισμό, έπαρση και αλαζονεία, αλλά και την προκλητική προβολή ενός μηδενικού έργου και μιας ανύπαρκτης δήθεν μεταρρύθμισης ταπεινώνει και υποβαθμίζει όσο ποτέ την αξιοπρέπεια του εκπαιδευτικού.

Είναι κατάντημα για υπηρεσιακούς παράγοντες και Βουλευτές να τρέχουν για να επαναφέρουν «το κατόπιν ενεργειών μου», να ενημερώνουν δήθεν κάποιους αφελείς, ότι προσπάθησαν να μάθουν πρώτα αυτοί τις αποσπάσεις στα Γραφεία, τα αποτελέσματα των εξετάσεων για το εξωτερικό και τη μετεκπαίδευση, τη μετάθεση τους και όχι τις βάσεις των μεταθέσεων, που φέτος έγιναν απαράδεκτες μεθοδεύσεις και ενέργειες, που το λιγότερο ευτελίζουν τους υπηρεσιακούς παράγοντες του ΥΠΕΠΘ, γιατί νομίζουν πως έτσι εξαγοράζουν συνειδήσεις.

Πάντως, ένα τους συνιστώ μέσα από τη Γενική μας Συνέλευση, όσο βέβαια καιρό ακόμη ασκούν εξουσία: κάντε κάτι κύριοι, ενδιαφερθείτε για τους πολλούς και όχι για τον έναν, το δικό μας αν και η συντηρητική ιδεολογία πάντα απέβλεπε στον έναν και όχι στους πολλούς.

Έρχομαι όμως στα θέματά μου, αφού πρώτα ευχηθώ και εγώ με τη σειρά μου κάθε επιτυχία στο Συνεδριό μας, που όλοι αναμένουμε και ευελπιστούμε, με την παράκλιση βέβαια, φίλοι συνάδελφοι, να λειτουργήσετε ως πολλαπλασιαστές του λόγου μου και των απόψεών μου στις τοπικές Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων σας.

Μεταθέσεις: Θα ξεκινήσω με μία παρένθεση και θα πω, όταν οι αριθμοί ευημερούν οι δάσκαλοι πάσχουν. Πέρσι είχα ξεκινήσει με ένα άλλο σύνθημα, φέτος όμως υιοθετώ αυτό, γιατί αναγκάζομαι εκ των πραγμάτων να μην σας αναφέρω ούτε έναν αριθμό, καθότι δεν είμαι στατιστολόγος, είμαι συνδικαλιστής, είμαι Αιρετός, είμαι δικός σας εκπρόσωπος και ως εκ τούτου αφήνω όλα αυτά στα περιθώρια, τους αριθμούς κλπ σε κάποιους άλλους που διεκδικούν ειδικούς ρόλους.

Για μένα λοιπόν, είναι μικρότερος ο αριθμός ικανοποίησης αιτήσεων από πέρσι και από τους μικρότερους της τελευταίας πενταετίας. Δεν αναφέρομαι στην ημερομηνία ανακοίνωσης, αργότερα από πέρσι, γιατί θυμόσαστε πέρσι ήταν το κυρίαρχο ζήτημα, το ότι γρήγορα ανακοινώθηκαν οι μεταθέσεις.

Ομολογώ πως ήταν γνώρισμα (το γρήγορα) του απερχόμενου Υπουργού και αυτών που διεκδικούν το ρόλο του κυβερνητικού εκπροσώπου, δεν θα τους ακολουθήσω.

Εξάλλου η ουσία δεν είναι στην ημερομηνία ανακοίνωσης, αλλά σε γεγονότα που επαναφέρουν το χθες. Έτοιμες οι μετα-

θέσεις από την Τρίτη 31/3^{ου} και όμως, αντί να συγκληθεί το Συμβούλιο, όπως είχαμε συνεννοηθεί την επομένη, παραπέμφθηκε η συνεδρίαση στις 4/4^{ου} ημέρα Παρασκευή, για να έχουν πεδίο δράσης λαμπρό γραφεία Βουλευτών και Υπουργών, γιατί έτσι πίστευαν και πιστεύουν ότι εξαρτούν και καθιστούν ομήρους τους συναδέλφους.

Αναγκάστηκε ο ίδιος να επισκεφθώ τον Προϊστάμενο του Τμήματος για να ενημερωθώ. Εξεπλάγην ο Προϊστάμενος, διότι είχε τεθεί και ο ίδιος εκ των πραγμάτων εκτός πεδίου. Το οργανωμένο σχέδιο είχε σχεδιαστεί στον 3^ο όροφο του ΥΠΕΠΘ, σε συνεργασία με Βουλευτές και Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας, που ενημέρωναν τους δικούς τους σε κάθε Νομό. Το γνωρίζετε. Κατάντημα και ντροπή.

Με επίσκεψή μου στο Γενικό Διευθυντή ζήτησα το αυτονόητο. Την ενημέρωσή μου, τις βάσεις τις οποίες ναι, χειρόγραφα έστειλα μέσω της ΔΟΕ σε όλους εσάς και δεν νομίζω πως είναι διαρροή να ενημερώνεις το συνδικαλιστικό σου όργανο. Είναι καθήκον και γι' αυτό είμαι εκεί. Να ενημερώνω το συνδικαλιστικό μου όργανο και όχι να περιμένεις, συνάδελφέ μου, την ενημέρωσή σου μέσα απ' τα γραφεία των Βουλευτών και των Υπουργών.

Ο Αιρετός, λοιπόν, ανακοινώνει τις βάσεις Τετάρτη πρωί και το επίσημο ΥΠΕΠΘ Παρασκευή. Εκσυγχρονισμός και επανίδρυση του κράτους στη μεγαλοπρέπειά του. Την ίδια μέρα βέβαια κατήγγειλα τα όσα διαδραματίστηκαν. Επιτρέψτε μου δυο μόνο γραμμές απ' αυτή την καταγγελία:

«Όλα μπορεί να τα περιμένει κανείς από μια κυβέρνηση που παραπαίει και καταρρέει.

Αποκορύφωμα αυτής της κατάστασης είναι η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα το Υπουργείο Παιδείας. Δυστυχώς οι μεταθέσεις των εκπαιδευτικών ήταν έτοιμες από την Τρίτη 31/3 και όμως δεν ανακοινώθηκαν την επόμενη, όπως είχαμε συνεννοηθεί με το αρμόδιο τμήμα, συνεδρίαση του ΚΥΣΠΕ και ταυτόχρονα ανακοίνωση των ονομάτων, ανακοινώθηκαν σήμερα Παρασκευή. Το γιατί; Αυτονόητο.

Έπρεπε να ανακοινωθούν πρώτα μέσα από τα γραφεία Βουλευτών και Υπουργών, έπρεπε να είναι όμηροι οι συνάδελφοί μας στα κελεύσματα των κομματάρχων και μετά να μάθουν για τη μετάθεσή τους οι αξιοπρεπείς δάσκαλοι και αυτοί που δεν είχαν την ευκαιρία να τρέξουν στα βουλευτικά γραφεία.

Πίστευαν ότι έτσι εξαγοράζουν συνειδήσεις. Έτσι αλιεύουν τους ψηφοφόρους. Το ερώτημα που τίθεται: ποιος και ποια ανώτερη δύναμη έδωσε την εντολή στον Πρόεδρο του ΚΥΣΠΕ να αναβάλει τη συνεδρίαση; Δεν υπήρχε συνεννόηση Προέδρου και Τμηματάρχη; Ποιος εμπαιζει τον περήφανο κλάδο μας; Ποιος κοροϊδεύει ποιον;»

Καλώ τον Υφυπουργό της Παιδείας, τον καλώ και τώρα, ο οποίος μου έκανε και την τιμή να με καλέσει από τηλεφώνου γι' αυτά τα οποία έγραψα. Καλώ λοιπόν τον κ. Υφυπουργό της εθνικής μας Παιδείας να πάρει θέση και να ζητήσει ευθύνες από τα στελέχη και τους υπηρεσιακούς παράγοντες που τον εκθέτουν.

Ο ανώνυμος δάσκαλος ήταν και είναι πάντα υπερήφανος

και ουδέποτε πρόκειται να υποκύψει σε εντολοδόχους και σε αυτούς που αποβλέπουν σε εξαγορά συνειδήσεων, θέτοντας πάνω απ' όλα το κομματικό συμφέρον. Σε αυτούς ταιριάζει: «το αιδώς Αργείοι».

Άξια λόγου ακόμη είναι, το ότι ανεκλήθησαν μεταθέσεις επειδή κάποιιοι δεν υπηρέτησαν την οργανική τους θέση και εκ των υστέρων διαπιστώθηκε. Βέβαια για τα όσα μετά διαδραματίστηκαν φταίει το σύστημα. Να δεχθώ, λοιπόν, κύριε Υφυπουργέ, ότι φταίει το σύστημα και ότι οι πολύτεκνοι πράγματι μετατέθηκαν σε δύο φάσεις.

Πώς όμως να δεχθώ, ότι το σύστημα εκ παραδρομής απέριψε αιτήσεις ύστερα από λάθη Γραφείων; Πώς να δεχθώ, ότι φέτος υποβλήθηκαν οι περισσότερες ενστάσεις; Και ακόμα πώς να δεχθώ, ότι ενώ έχει ήδη τελειώσει το διδακτικό έτος η βιομηχανία των ενστάσεων συνεχίζεται;

Πώς να δικαιολογήσουμε την αλυσίδα των ανακλήσεων μετάθεσης στο ΚΕΔΔΥ Θεσσαλονίκης; Και τέλος, ποια δικαιολογία μπορούμε να δώσουμε στους γυμναστές στην Άρτα, όπου συνέβησαν τα γνωστά παρατράγουδα και οι έσχατοι στα μόρια βρέθηκαν πρώτοι; Ποιοι άραγε ευθύνονται;

Δεν μπορούν να καταλάβουν κάποιοι «προστατευόμενοι» Προϊστάμενοι, ότι δεν πρέπει να κινούνται και να πράττουν κατόπιν εντολών; Δεν μπορεί να αυθαιρετούν ακόμη και για τις υπεραριθμίες. Δεν μπορούν να αδιαφορούν για τις προτάσεις των οργάνων λαϊκής συμμετοχής και να προτείνουν τις μεταβολές των ΣΜΕΑ, σύμφωνα με απαιτήσεις κομματάρχων.

Όσο για τις μεταθέσεις στα Πειραματικά, αφήνω το γεγονός να το σχολιάσουν κάποιοι συνάδελφοι από τη Φλώρινα και την Αλεξανδρούπολη που ενώ υπερτερούσαν στα μετρήσιμα κριτήρια υστέρησαν στην τελική κατάταξη. Το γιατί αυτονόητο. Η συνέντευξη για μια ακόμη φορά, πανίσχυρο όπλο στα χέρια της πλειοψηφίας του ΚΥΣΠΕ.

Αποσπάσεις: Τρεις φορές ασχολήθηκε κατά την τρέχουσα σχολική χρονιά το ΚΥΣΠΕ με αποσπάσεις. Τρεις φορές ήρθε για συζήτηση το ίδιο θέμα και αναβλήθηκε. Οι τελευταίες αποσπάσεις πραγματοποιήθηκαν στα μέσα του περασμένου Μαρτίου.

Πίστευαν κάποιοι και είναι ντροπή αυτό, ότι ενώ αποσπώνται Μάρτιο, θα θεμελιώσουν δικαίωμα μετάθεσης. Με αποτέλεσμα να ανακαλέσουν εκ των υστέρων τις αποσπάσεις τους. Βλέπετε, καλές οι υποσχέσεις αλλά όταν φτάνουμε στο δια ταύτα άλλα διαπιστώνονται, με αποτέλεσμα να καθίστανται αναξιόπιστοι, όσοι υπόσχονται και όσοι τους ακολουθούν.

Το τεράστιο βέβαια πρόβλημα που διαπιστώθηκε για μια ακόμη φορά είναι, ότι οι Περιφερειακοί Διευθυντές συμπεριφέρονται ως δεκανείς υπηρεσίας και έτσι άλλοι συνάδελφοι αντικαθίστανται ευθύς αμέσως και άλλοι περιμένουν την αντικατάστασή τους μήνες, με αποτέλεσμα να αγανακτούν και να προβαίνουν σε ανάκληση της απόσπασης.

Γνωστά τα φαινόμενα π.χ. της Κρήτης. Το ερώτημα που τίθεται λοιπόν: γιατί δυο μέτρα και δυο σταθμά; Και από πότε ο κάθε Περιφερειακός Διευθυντής τοποθετείται υπεράνω υ-

πουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων; Όσο για κάποιες αποσπάσεις που πραγματοποιήθηκαν από δυσπρόσιτα σχολεία, αφού δεν μπορώ να αποδώσω άγνοια νόμου, αποδίδω σκοπιμότητα, γιατί, το να επαναλαμβάνεις την παρανομία σαφώς διαφαίνεται δόλος και σκοπιμότητα.

Όταν εξάλλου τους καταγγέλλω δημοσίως, αναμένω από τον ευαίσθητο κ. Λυκουρέντζο την αναζήτηση ευθυνών, αλλά δυστυχώς, υπάρχει αφενός συνυπευθυνότητα και αφετέρου συγκάλυψη.

Στην πρώτη φάση των αποσπάσεων, συνάδελφοι, πρέπει να παρουσιάζονται όλα τα λειτουργικά κενά και αφού πρώτα ολοκληρώνεται η διαδικασία των άλλων αποσπάσεων. Εάν θέλουν λοιπόν νοικοκύρεια να σταματήσουν τις αποσπάσεις μέσω του ΚΥΣΔΥΠ, με δόσεις και ανάλογα με πιέσεις, να σταματήσουν τις αποσπάσεις ακόμη και νεοδιόριστων σε θέσεις για να θεμελιώνουν δικαίωμα μετάθεσης την επόμενη χρονιά.

Είναι εμπαιγμός να δηλώνουν κάποιοι αρμόδιοι του Υπουργείου και ο ίδιος ο Υφυπουργός ότι λιγότεροι εκπαιδευτικοί θα αποσπαστούν εκτός διδακτικού έργου και να συμβαίνει το εντελώς αντίθετο. Χιλιάδες πέρσι σε ιδρύματα φορείς και βιβλιοθήκες. Ίδωμεν φέτος.

Στο σημείο αυτό όμως, αγαπητοί συνάδελφοι και φίλε Πρόεδρε, θέλω να επισημάνω το εξής: η οποία απόσπαση δεν πρέπει και δεν μπορεί να θεωρείται ρουσφέτι. Πρέπει να διέπεται από διαφάνεια και ισότιμη αντιμετώπιση όλων των συναδέλφων και προς Θεού, να μη δημιουργεί μηχανισμούς εξάρτησης.

Ας αποδεχθούμε λοιπόν ότι η απόσπαση αποτελεί δικαίωμα του κάθε ενδιαφερόμενου και πρέπει πάραυτα να θεσπίσουμε κριτήρια. Ευελπιστώ φέτος να συνεξεταστούν και οι εκπρόθεσμες αιτήσεις, για να μην έχουμε τη διόγκωση των περισινών προβλημάτων, καθότι στην αίτηση απόσπασης δεν πρέπει να υπάρχει ημερομηνία καταληκτική.

Και ακόμη διαβλέπω, αγαπητοί συνάδελφοι και πάλι, ότι η μη συνεξέταση όλων των αιτήσεων αλλά και η μη παρουσίαση των πραγματικών κενών θα δημιουργήσουν αλυσίδα προβλημάτων και αναστάτωση, για μια ακόμη φορά με την έναρξη των μαθημάτων την 1^η του Σεπτεμβρίου.

Ευελπιστώ βέβαια να μην έχουμε και τα γνωστά προβλήματα με τα κενά, αλλά να δίνουν οι Περιφερειακοί Διευθυντές, και άλλα οι Διευθυντές Εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα να μην ικανοποιούνται αιτήσεις κατά την πρώτη φάση των αποσπάσεων και συνάδελφοι να καθίσταται όμηροι όλο το καλοκαίρι.

Αλλά και να πω, να υπενθυμίσω αυτό, το οποίο έγινε πέρσι, κάπου, να προσλαμβάνονται πρώτα οι αναπληρωτές, π.χ. Δυτική Μακεδονία και το γνωρίζουν εδώ οι συνάδελφοι από την Κοζάνη και οι αιτήσεις για απόσπαση παλιών συναδέλφων να τελούν εν αναμονή.

Όσο για τη νοοτροπία στελεχών του ΥΠΕΠΘ να ενημερώνουν τάχιστα και έγκαιρα «τους δικούς τους» δεν απορώ, ούτε εξίσταμαι. Αυτοί είναι, όπως προείπα, η έκφραση της συντηρητικής ιδεολογίας, καθότι δεν άλλαξε και δεν αλλάζει. Ας τους αφήσουμε στο περιθώριο της τακτικής τους και της νοοτροπίας τους.

Συγκρότηση Συμβουλίων, γιατί πιστεύω, ότι εδώ θα δεχθώ πολλά ερωτήματα. Όπως ενθυμήστε με τον ανασχηματισμό της κυβέρνησης και την αποχώρηση του κ. Στυλιανίδη, καθήκοντα Υπουργού ανέλαβε ο κ. Σπηλιωτόπουλος. Δεν είναι ώρα να κρίνω τον απερκόμενο Υπουργό, δεν είναι θέμα δικό μου.

Οφείλω όμως να αναφέρω, ότι ταυτόχρονα με την αποχώρησή του το μόνο που πρόλαβε να κάνει, 7 Γενάρη, ημέρα ανασχηματισμού, ήταν η συγκρότηση του ΚΥΣΠΕ με την ίδια ακριβώς σύνθεση, όπως τότε, που είχε αναλάβει καθήκοντα και το είχε πρωτοσυγκροτήσει.

Τα άλλα Συμβούλια, επώθησαν. Να αναφέρω μετά το Πάσχα αυτό των Σχολικών Συμβούλων, για τα πρακτικά βέβαια, και των Προϊσταμένων και πρώτη συνεδρίαση του δευτέρου στις 20 Μαΐου. Το τονίζω αυτό στη Γενική Συνέλευση του κλάδου, κύριε Πρόεδρε και φίλε Πρόεδρε της ΔΟΕ, για κάποιους που απορούσαν πώς εκτελούν χρέη Προϊσταμένου ταυτόχρονα τα αυτά πρόσωπα και αν είναι νόμιμες οι αποφάσεις των Περιφερειακών Συμβουλίων.

Εύχομαι να μην υπάρξουν προσφυγές, των όποιων αδικηθέντων, γιατί τότε οι αποφάσεις θα καταρρεύσουν και οι αδικούντες θα υποστούν τις συνέπειες του νόμου. Και επειδή και πάλι υπάρχει παραπληροφόρηση γύρω από τη θέση μου και την ψήφο μου σε θέματα Σχολικών Συμβούλων, που διασχίζουν εκατοντάδες χιλιόμετρα, προκειμένου να διδάξουν σε ΤΕΙ και σε Πανεπιστήμια, έπραξα αυτό που θέσαμε στο Συμβούλιο ως όρους, δηλαδή χιλιμετρική απόσταση και διδακτικό ωράριο.

Για να είμαι όμως ειλικρινής δεν ασχολούμαι με αυτούς τους κυρίους γιατί δεν με εκφράζει το είπες και μου είπαν, η παραπληροφόρηση. Απευθύνομαι λοιπόν στους Περιφερειακούς Διευθυντές, μέσα από τη Γενική Συνέλευση, απ' αυτό εδώ το βήμα του διαλόγου και της ιδεολογικής αντιπαράθεσης και τους ρωτώ: Γνωρίζετε, ναι ή όχι, την κείμενη νομοθεσία; Γνωρίζετε, ναι ή όχι, το έργο και τα καθήκοντα των Σχολικών Συμβούλων; Τότε γιατί υιοθετείτε και προωθείτε την παρανομία;

Είναι λογική, το αν περάσει από το Συμβούλιο; Και έρχομαι φυσικά και σε αυτούς τους κυρίους Σχολικούς Συμβούλους, αδιαφορώντας για τα όποια κριτήρια και τον τρόπο της επιλεκτικής πρόσληψής τους από τα ΤΕΙ, ακόμη και για την όποια εργασία επιτελούν. Σε κάθε εκπαιδευτική περιφέρεια σίγουρα υπάρχουν οι ικανότεροι, αλλά νομίζω ο θεσμός του Σχολικού Συμβούλου από την ίδρυσή του αποβλέπει και στοχεύει στην καθοδήγηση του εκπαιδευτικού έργου και του παιδαγωγικού ρόλου των συναδέλφων, στη βοήθεια και την άμβλυση των όποιων ανισοτήτων διαπιστώνονται σε σχολεία και μαθητές και όχι σε πάρεργα άσχετο με αυτό που θεσμοθετήθηκε ο θεσμός και αγωνίστηκε ο κλάδος.

Και κάτι ακόμα, επειδή ψηφίστηκαν από την πλειοψηφία του Συμβουλίου ως οι «ικανότατοι», με αποτέλεσμα να αναλάβουν καθήκοντα υπεύθυνου επιστημονικής καθοδήγησης και ταυτόχρονα υποδιευθυντή ΠΕΚ.

Μετά από ερώτημα Σχολικού Συμβούλου του Ναυπλίου στη Νομική Υπηρεσία του ΥΠΕΠΘ, ο νομικός σύμβουλος απεφάνθη ότι ο «προικισμένος» Σχολικός Σύμβουλος ένα μόνο αντι-

κείμενο μπορεί να αναλάβει, με αποτέλεσμα να έρθει και πάλι το θέμα στο Συμβούλιο, οπότε δικαιώθηκα για την αρχική μου τοποθέτηση.

Να καταλάβουν δηλαδή την όποια θέση οι προηγούμενοι στον αξιολογικό πίνακα, αποφεύγοντας τις ονομαστικές, ψηφοφορίες αλλά, και, τους διορισμούς αναπληρωτών υποδιευθυντών ΠΕΚ και όποιος φυσικά ασκούσε ρόλο αναπληρωτή υποδιευθυντή ΠΕΚ και ταυτόχρονα αναπληρωτή υπεύθυνου επισημονικής καθοδήγησης, μέχρι τη συνεδρίαση του Συμβουλίου, κακώς και παρανόμως.

Αυτά για την αποκατάσταση της κακοποιημένης αλήθειας και για τους αναπληρωτές υποδιευθυντές που δεν μπόρεσαν ποτέ να καταστούν τακτικοί. Ίσως δικαιωθούν με τις ενστάσεις, που έχουν υποβάλλει.

Αποφάσεις δικαστηρίων και θέλω εδώ την προσοχή σας. Έχω πολλές φορές τονίσει, ότι πυξίδα των θέσεων των Αιρετών πρέπει να είναι οι αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ και των Γενικών Συνελεύσεων του Κλάδου. Χαρακτήρισα μάλιστα, όπως ομολογείται και Ευαγγέλιο τις αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Το είπα και το έπραξα και το γνωρίζουν όλοι.

Έτσι λειτούργησα και έτσι λειτουργώ. Σαφώς και γνωρίζω από την εμπειρία μου πώς παίρνονται οι αποφάσεις σε πειθαρχικές υποθέσεις. Επί της αρχής και επί της ποινής. Αναλαμβάνω τις ευθύνες μου. Όταν όμως υπάρχει έντονη προσβολή του συνδικαλιστικού κινήματος και των στελεχών του, όταν εμπεριέχονται ύβρεις και χαρακτηρισμοί απαξιωτικοί και προσβλητικοί, για όλους μας, τότε δεν συντάσσομαι, τότε ισχύει και για μένα το γνωστό σύνθημα της συνεπούς αριστεράς: ανυπακοή.

Παλιότερα είχα και πάλι αναφερθεί στον όρο συμμόρφωση. Τότε εξήγησα τι σημαίνει για μένα συμμόρφωση, κάτι που σήμερα επαναλαμβάνω και υιοθετώ.

Εξάλλου έχω πολλές φορές τονίσει, ότι ο Αιρετός, ως θεσμός, δεν αποτελεί προέκταση της διοίκησης, αλλά θεσμό πάλης και αλληλεγγύης και στην προκείμενη περίπτωση τίθεται δίπλα στο συνάδελφο και όταν μάλιστα βάλεται και λοιδορείται ο κλάδος μας, όταν ο κατηγορούς εκφράζει την άποψη ότι οι συνδικαλιστικές παρατάξεις και αφορά όλους μας, χρησιμοποιούν μεθόδους και το μόνο που τους συνδικαλιστές ενδιαφέρει είναι η διαδρομή τους στα κόμματα, ομολογώ ενώπιον σας, ότι καθίσταμαι ασυμμόρφωτος, γιατί στηρίζομαι στη δική σας βούληση, γιατί στηρίζομαι στη δική σας δύναμη.

(Ευχαριστώ για την αποδοχή της θέσης μου).

Και επειδή αναφέρομαι σε αποφάσεις δικαστηρίων, πέρα από όσα καθημερινά παρακολουθείτε με τον κάθε κ. Σανιδά, επιτρέψτε μου να συνδέσω τις συνεχείς αναβολές προσφυγών συναδέλφων από τη σημερινή δικαιοσύνη και τούτο γιατί οδηγούμαι στο συμπέρασμα: όταν η δικαιοσύνη είναι ελεγχόμενη τότε στον τόπο μας υπάρχει έλλειμμα δημοκρατίας. Αυτό μας διδάσκει η πρόσφατη ιστορία με τις κατά παραγγελία δικαστικές αποφάσεις.

Μετατάξεις: Κάθε φέτος και χειρότερα. Εκατοντάδες οι αι-

τήσεις, ελάχιστες οι θέσεις. Το ΚΥΣΠΕ να μην αποδεσμεύει όσους πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις και το αναφέρω αυτό με κάθε επιφύλαξη αλλά αυτό δεν σημαίνει, ότι υλοποιείται η μετάρταξη, καθότι άλλο αποδέσμευση και άλλο αποδοχή και μετάρταξη.

Δικαιολογημένα οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων επιθυμούν να μεταταγούν κυρίως οι ΠΕ 11 για τους γνωστούς λόγους. Ωστόσο, διεκδίκηση θέσης, αλλαγή τριών και τεσσάρων σχολείων κατά το εβδομαδιαίο αλλά και το ημερήσιο πρόγραμμα με τόσες και τόσες επιπτώσεις και ταλαιπωρία.

Το αναγνωρίζω και το ομολογώ. Δυστυχώς όμως στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση δεν υπάρχουν θέσεις, γιατί υπάρχει συγκεκριμένη πολιτική συρρίκνωσης οργανικών θέσεων και τμημάτων. Συνεπώς, για να ικανοποιηθούν οι αιτήσεις των προς μετάρταξη ενδιαφερομένων απαιτείται κυρίως πολιτική βούληση για αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, κάτι που τα τελευταία χρόνια ούτε βλέπω ούτε διαπιστώνω, όπως όλοι σας.

Δικαιολογημένα λοιπόν σε ενημερωτικό μου δελτίο επισήμανα: το πόσοι φέτος θα αποδεσμευθούν εκ του αποτελέσματος θα απογοητευθούν και ήδη απογοητεύτηκαν. Όμως δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστο το γεγονός, όπου απερίφραξη εκ των υστέρων αίτηση συναδέλφισσας και αυτό αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα, που επιθυμούσε για λόγους υγείας να μεταταγεί σε θέση διοικητικού υπαλλήλου Γραφείου, επειδή δεν υπήρχε πίστωση στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους...

Αυτό θα πει εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης κατά τους κυβερνώντες; Πελαγώνουμε στα αυτονόητα; Και αν δεν υπήρχε πίστωση, να προβλεφθεί, αφού τόσος συνάδελφοί μας επιθυμούν να μεταταγούν, γιατί να μην τους δοθεί η ευκαιρία να αποδεσμευθούν και να μεταταγούν σε θέσεις διοικητικών υπαλλήλων;

Τέλος, για κάποιους αφελείς βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, τους πληροφορώ, ότι και αν κοπιούν, μάταια προσπαθούν. Ας μάθουν πρώτα τη διαδικασία των μετατάξεων και ας είναι φειδωλοί στα «θα» και στις υποσχέσεις, γιατί όπως εκ των υστέρων διαπιστώνουν, απογοητεύονται εκ των αποτελεσμάτων. **Ενημερωτικά βέβαια και είναι ο μόνος αριθμός που αναφέρω στην Γενική Συνέλευση, ότι από τις εκατοντάδες αιτήσεις των γυμναστών ικανοποιήθηκαν μόνο και μόνο 19.**

Παραιτήσεις εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους:

Είναι ανεπίτρεπτο, απαράδεκτο και αντισυνταγματικό να μην έχουν δικαίωμα παραίτησης οι εκπαιδευτικοί κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους, όπως συμβαίνει και με όλους τους άλλους δημοσίους υπαλλήλους.

Παρά τα αλληπάλληλα υπομνήματα του Δ.Σ. της ΔΟΕ, παρά τα όσα κατά καιρούς δημοσιεύτηκαν, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ κωφεύει. Το μόνο βέβαια που επέφερε φέτος λόγω «ορθού προγραμματισμού», όπως δήλωσαν, να υποχρεώσουν τους ενδιαφερόμενους συναδέλφους να υποβάλλουν παραίτηση συνταξιοδότησης αντί την 30^η Αυγούστου την 10^η.

Γνωρίζετε όλοι σας την αναστάτωση και τα γνωστά επακόλουθα, όπου δεν ήταν σε θέση οι αρμόδιοι να ενημερώσουν υ-

πεύθυνα το κατακαλόκαιρο τι ακριβώς νομοθέτησαν.

Εξάλλου θεωρώ, συνάδελφοι και απευθύνομαι και πάλι στον κύριο Υφυπουργό, ότι δεν επέρχεται αναστάτωση στα σχολεία με 90 παραιτήσεις δασκάλων και 20 νηπιαγωγών κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους, αλλά με τις μη έγκαιρες προσλήψεις αναπληρωτών, τις αλυσιδωτές αποσπάσεις, τις αποσπάσεις σε φορείς και ιδρύματα, στις βιβλιοθήκες και όπου αλλού μπορεί κάποιος από μας να σκεφθεί. Πάντα με τις γνωστές παρεμβάσεις και καθ' όλη τη διάρκεια του διδακτικού έτους.

Οφείλουν, λοιπόν, οι συνεργάτες του κυρίου Υφυπουργού να ενημερώσουν υπεύθυνα τον ίδιο τον Υφυπουργό και τον Υπουργό, εκτός βέβαια και αν γνωρίζει ο ίδιος το θέμα, οπότε συνεργούν, γιατί κύριε Υφυπουργέ και απευθύνομαι πάλι στην πολιτική ηγεσία, ψάξτε αλλού να βρείτε τις χαμένες ώρες, όπως έγγραφα, του διδακτικού έργου και όχι στο δικαίωμα του εκπαιδευτικού που τόσα προσφέρει, να παραιτείται κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους.

Ψάξτε αλλού να βρείτε γιατί οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται χωρίς προγραμματισμό και ακόμη γιατί οι αναπληρώσεις και οι αντικαταστάσεις εκπαιδευτικών δεν γίνονται επί ίσους όρους αλλά πάντα με το γνωστό, «δικός μας αυτός».

Ολομέλεια Αιρετών: Για πρώτη φορά στην ιστορία της ΔΟΕ πραγματοποιήθηκε η πρώτη Πανελλήνια Συνδιάσκεψη των Αιρετών της χώρας, γεγονός που εξήρα, γιατί πιστεύω και πίστευα, πως πολλά έχουν να αποκτήσουν οι Αιρετοί από τέτοιες διαδικασίες.

Δεν κρίνω πώς και από ποιους πάρθηκε η απόφαση, φίλε Πρόεδρε. Κρίνω όμως αναγκαία ανά διετία τη σύγκλησή της και γι' αυτό προτείνω να θεσμοθετηθεί καταστατικά μέσα από απόφαση της παρούσας Γενικής Συνέλευσης.

Όσο για τις Περιφερειακές Συσκέψεις και την κατάληξη σε συγκεκριμένες προτάσεις, ούτως ώστε να αποτελέσουν βήμα διαλόγου για την τροποποίηση του Π.Δ. 50/96 και του 100/97, θεωρώ πως υπήρξε και γόνιμος διάλογος και έντονος προβληματισμός. Οι 13 άξονες που κατέθεσα στην Επιτροπή θεωρώ πως αποτέλεσαν κορμό των προτάσεων για τη διαμόρφωση του τελικού κειμένου διαπραγματεύσης με το ΥΠΕΠΘ.

Επιτακτική, λοιπόν, όσο ποτέ η ανάγκη διεύρυνσης του άρθρου 13, με τις ειδικές κατηγορίες, κάτι που βιώνουμε όλοι μας. Πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα, με πρωτοπόρο το νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ, να απαιτήσει πάραυτα τη συγκρότηση Επιτροπής για τη διαμόρφωση νέου Προεδρικού Διατάγματος, ώστε οι συνάδελφοί μας που υποφέρουν από δυσίαιτες και σοβαρότατες ασθένειες να απαλύνουν τον πόνο τους, έστω και με τη μετάθεσή τους.

Το δικαίωμα στη ζωή εξάλλου κανείς δεν μπορεί να τους το στερήσει, αλλά ούτε και να τους το αρνηθεί. Προέχει επίσης ο επανακαθορισμός των μορίων από δυσμενείς συνθήκες διαβίωσης, καθότι οι αδικίες συνεχώς συνεχίζονται και επαναλαμβάνονται σε αρκετά ΠΥΣΠΕ, με αποτέλεσμα συνάδελφοί μας να υπολείπονται άλλων, όταν διεκδικούν μετάθεση π.χ. στην Κεντρική Μακεδονία ή τη Θεσσαλία...

Ακόμη στο «αυθαίρετο και απόλυτο» Προϊσταμένων πρέπει να μπει τέλος, τόσο με τις δίμηνες αποσπάσεις όσο και με τις υπεραριθμίες, όπως και τις τοποθετήσεις νεοδιόριστων και αναπληρωτών. Εξάλλου είναι ανεπίτρεπτο οι αποσπάσεις σε φορείς και Γραφεία να γίνονται ερήμην του κλάδου, ερήμην των Αιρετών, γι' αυτό επιμένω ο σχετικός νόμος πρέπει να αλλάξει και όλες οι αποσπάσεις να πραγματοποιούνται από το ΚΥΣΠΕ και όχι από το ΚΥΣΔΥΠ.

Δεν υπεισέρχομαι εξάλλου αναλυτικά στους άξονες διαλόγου. Είναι γνωστά στους περισσότερους, τα είπαμε στις Περιφερειακές Συσκέψεις και τα ανακοινώσαμε. Επιμένω όμως κ. Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης και Πρόεδρε του Δ.Σ. της ΔΟΕ, ότι η Επιτροπή έπρεπε ήδη να είχε συγκροτηθεί, για να μην πω, ότι έπρεπε ήδη να είχε αρχίσει τις συνεδριάσεις, εάν θέλουμε να καταλήξουμε σε προτάσεις, ώστε να διαμορφώσουμε το καλύτερο Π.Δ. περί μεταθέσεων.

Το αναμένουν αυτό οι αδικηθέντες συνάδελφοι, το αναμένει η βάση, το αναμένει ο κλάδος. Φοβάμαι όμως, ότι η όποια Επιτροπή και η συγκρότησή της θα παραπεμφθεί στις καλές δες. Κάτι παρόμοιο με τον Καποδίστρια II και άλλοι θα κληθούν να παραγάγουν έργο, γιατί πέντε χρόνια τώρα οι Επιτροπές ανακοινώνονται και έργο δεν παράγεται.

Κλείνω με τη συνεργασία μου με το Δ.Σ. της ΔΟΕ. Θέλω ιδιαίτερα, αγαπητοί συνάδελφοι, να εξάρω τη συνεργασία μου με όλα τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, με τον Πρόεδρο και τα υπόλοιπα μέλη. Κάτι βέβαια που είναι το αυτονόητο αλλά και το επιβεβλημένο. Κοινός ο στόχος μας, κοινή η προσπάθειά μας προκειμένου να σταθούμε δίπλα στο συνάδελφό μας, για την επίλυση των προβλημάτων του και την προώθηση των αιτημάτων του.

Να τονίσω επίσης τη συνεργασία μου με τα Δ.Σ. των Συλλόγων, τους Αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ, όλα τα στελέχη μας και όλους εκείνους τους επώνυμους και ανώνυμους συναδέλφους εκπαιδευτικούς που προστρέξαν να στηριχθούν στην άποψή μου.

Πρώτα όλους τους ευχαριστώ, αλλά δοθείσης της ευκαιρίας να επαναλάβω και πάλι το γνωστό: ο Αιρετός αποτελεί θεσμό πάλης και αλληλεγγύης και όχι προέκταση της διοίκησης. Έτσι πορεύτηκα. Αντιτάχθηκα με όσες δυνάμεις διαθέτω σε πολιτικές που έχουν έντονα χαρακτηριστικά πελατειακής εξάρτησης και υποτέλειας, που ταπεινώνουν το δάσκαλο, σε πολιτικές που επιχειρούν την ιδεολογική χειραγώγηση του σχολείου και έχουν έντονα χαρακτηριστικά εκμαυλισμού και εξαγοράς συνειδήσεων.

Θέλω να πιστεύω πως συνέβαλα όσο μπορούσα στην προάσπιση της προσωπικότητας κάθε συναδέλφου αλλά και την προάσπιση της διαφάνειας πάντα με τεκμηριωμένες θέσεις. Όμως κατά την τρέχουσα σχολική χρονιά ο αυταρχισμός και η αλαζονεία δεν έχουν προηγούμενο. Τα πειθαρχικά διογκώνονται και αποτελούν απειλή για τον κάθε συνάδελφο που εκφράζει ελεύθερα την άποψή του, που κρίνει αν θέλετε τη διοίκηση, που διαπιστώνει λάθη και παραλείψεις.

Πληροφορίες αναφέρουν και ακούστε, κύριε Πρόεδρε

της ΔΟΕ, ότι σε κάποιο ΠΥΣΠΕ προσμετρώνται σε δεκάδες. Ακούστε κύριοι της διοίκησης και ας στείλουμε μήνυμα μέσα από δω: ότι πλανάστε πλάνη οικτρά εάν πιστεύετε, ότι μπορείτε με απειλές και πειθαρχικά να θέσετε υπό περιορισμό το φρόνημα και τη δράση των συναδέλφων.

Δεν μπορείτε να συμπεριφέρεστε με τέτοιο τρόπο και να προκαλείτε ακόμη και τους τοπικούς παράγοντες της Νέας Δημοκρατίας σε μικρές και κλειστές κοινωνίες. Αναφέρομαι στην περίπτωση της Δυτικής Μακεδονίας, γιατί να ξέρετε ένα πράγμα: ότι όποιος άρχει, άρχει κατά νόμον, άρχει των ανθρώπων και δεν άρχει πάντα. Αυτό θέλω να το βάλετε καλά στο μυαλό σας.

Και ακόμη, συνάδελφοί μου, όσοι μένουν στο χθες, όσοι μένουν στο παρελθόν, είναι καταδικασμένοι, αλλά και όσοι επιμένουν να λειτουργούν με εμπάθεια και ρεβανσισμό απομονώνονται. Η ιστορία τους καταγράφει, τους καταδικάζει και τα γεγονότα τους προσπερνούν.

Ζούμε σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία και απευθύνομαι σε όλες τις πτέρυγες τώρα. Οι ευθύνες μας είναι μεγάλες. Το μάθημα που πρέπει να διδάσκουμε αλλά και να αλληλοδιδασκό-

μαστε είναι ένα: ήθος και αξιοπρέπεια.

Ας το ακούσουν καλύτερα αυτοί που ασκούν σήμερα διοίκηση. Καλό θα τους κάνει, ίσως μάλιστα κάποιοι αν όχι θα συνειδητοποιήσουν τουλάχιστον θα προβληματιστούν.

Δεν πρέπει τα στελέχη μας να πράττουν ως εντολοδόχοι, πράγμα που έγινε και δυστυχώς είναι πολλές οι καταγγελίες και τα παράπονα, είναι κατάντημα για τους ίδιους να παίζουν με τον πόνο, την ωρομίσθια, την αβεβαιότητα, το αύριο των νέων συναδέλφων. Πρέπει να υπάρχει αλληλοσεβασμός και ταυτόχρονα πλουραλισμός θέσεων και απόψεων.

Αυτή είναι η ομορφιά της δημοκρατίας. Ας απομονώσουμε, λοιπόν, αυτούς που δεν εννοούν το ρόλο του δασκάλου και ας στείλουμε και πάλι στους ίδιους και στους κυβερνώντες μήνυμα, μιας και τα μηνύματα είναι επίκαιρα, και γίνονται αντιληπτά, ότι είμαστε οργανωμένος κλάδος και μέσα από τα θεσμοθετημένα όργανά μας παλεύουμε για μια καλύτερη παιδεία, σε έναν καλύτερο κόσμο. Το χρωστάμε στους εαυτούς μας, στα παιδιά μας, στην κοινωνία μας. Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε. Σας ευχαριστώ.

ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

(ΔΑΚΕ)

Φίλε Πρόεδρε, της 78^{ης} Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου, αγαπητοί συνάδελφοι και συνεργάτες του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι των Διδασκαλικών Συλλόγων όλης της χώρας.

Αισθάνομαι ειλικρινά πρώτιστα την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά και απ' αυτό το βήμα όλους τους συναδέλφους, οι οποίοι έλαβαν μέρος στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων στα υπηρεσιακά Συμβούλια Π.Υ.Σ.Π.Ε., ΑΠΥΣΠΕ, Κ.Υ.Σ.Π.Ε. ενισχύοντας με τη συμμετοχή τους ενίσχυσαν το θεσμό των αιρετών.

Και ιδιαίτερα επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω όλους εκείνους που στηρίζοντας το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με τίμησαν με την ψήφο τους και με ανέδειξαν μ' έναν υψηλό αριθμό ψήφων για δεύτερη διετία εκπρόσωπο στο Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

Συγχρόνως, θα ήθελα να απευθυνθώ μέσω ημών στο σύνολο των συναδέλφων και να τους διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσω να προσφέρω τις υπηρεσίες μου στον κλάδο μας, με βάση τις αρχές του ανεξάρτητου, δημοκρατικού, διεκδικητικού συνδικαλισμού.

Να τους διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσω να είμαι κοντά στον κάθε συνάδελφο για την προάσπιση των δικαιωμάτων και για τη στήριξη κάθε δίκαιου και νόμιμου αιτήματός τους.

Να τους διαβεβαιώσω πως αντλώντας δύναμη από αυτούς, θα συνεχίσω με αποφασιστικότητα, συνέπεια και αίσθημα ευθύνης, να αγωνίζομαι για την ισονομία και την ίση μεταχείριση όλων των εκπαιδευτικών, χωρίς διακρίσεις, περιφρουρώντας την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητα των εκπαιδευτικών.

Θα συνεχίσω μαζί με όλους εσάς, να αγωνίζομαι ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών να αλλάξει πορεία, να αποκτήσει αξία, κύρος, ακτινοβολία, ζωντάνια, αξιοπιστία.

Θα συνεχίσω μαζί με όλους εσάς να αγωνίζομαι για την ουσιαστική αναβάθμιση της Δημόσιας εκπαίδευσης, την αναγνώριση και δικαίωση του έργου των εκπαιδευτικών.

Συγχρόνως με βάση τα παραπάνω, απευθυνόμενος στο σύνολο των συναδέλφων, να τους διαβεβαιώσω, παρότι είναι αυτονόητο, ότι πρέπει, αξίζει να εμπιστευέστε τους αιρετούς στο Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Φίλες και φίλοι, η ώρα της λογοδοσίας του αιρετού είναι πο-

λύ σημαντική για τον ίδιο γιατί του δίδεται η μοναδική ευκαιρία να ενημερώσει τους αντιπροσώπους του κλάδου και μέσω αυτών όλους τους συναδέλφους της χώρας για τα πεπραγμένα των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, στα οποία συμμετέχει, αλλά και για τη δικιά του στάση, τη θέση κατά τη λειτουργία του ως αιρετός.

Στο πλαίσιο του περιορισμένου χρόνου θα προσπαθήσω και εγώ από την πλευρά μου να αναφερθώ σύντομα σε διάφορα ζητήματα που απασχόλησαν το τελευταίο χρόνο τα Συμβούλια που συμμετείχα, θεωρώντας σκόπιμο και επιβεβλημένο ταυτόχρονα, να καταθέσω στο σώμα των αντιπροσώπων ορισμένες σκέψεις, απόψεις, προτάσεις, παρατηρήσεις, επισημάνσεις, που μπορούν να αποτελέσουν αφορμή για μια σε βάθος ουσιαστική συζήτηση για τη διαμόρφωση θέσεων και προτάσεων του συνδικαλιστικού κινήματος, με στόχο την επίλυση ζητημάτων που αφορούν τους εκπαιδευτικούς.

Μεταθέσεις

Η μετάθεση αποτελεί μια σημαντικότερη μεταβολή στην υπηρεσιακή κατάσταση του κάθε εκπαιδευτικού. Αποτελεί για τον κλάδο μας κατάκτηση το σύστημα μοριοδότηση των αντικειμενικών και μετρήσιμων κριτηρίων.

Φέτος από τις 10.224 αιτήσεις μεταθέσεων ικανοποιήθηκαν 4.916 αιτήσεις. Ένα ποσοστό 48,1%. Για την πληρέστερη ενημέρωσή σας καταθέτω στα πρακτικά της Γενικής Συνελεύσεως το ποσοστό μεταθέσεων της τελευταίας δεκαετίας, όπου το χαμηλότερο ποσοστό μεταθέσεων το είχαμε το 2002 με 25,4% για να έχουμε, για ευνόητους λόγους, την επόμενη προεκλογική χρονιά το 2003 ποσοστό 61,6%.

Μ.Ο. μεταθέσεων της τελευταίας δεκαετίας: **45,39%**
 (2000 → 43,67%, 2001 → 55,5%, 2002 → 25,4%, 2003 → 61,6%,
 2004 → 41,52%, 2005 → 43,78%, 2006 → 39,63%,
 2007 → 50,4%, 2008 → 51,35%)

Και αυτό το κάνω για να μην προσπαθούν κάποιοι να βγάλουν αυθαίρετα συμπεράσματα για μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες.

Επιγραμματικά σας ενημερώνω

Α) Το Κ.Υ.Σ.Π.Ε., όπως κάθε χρόνο, έκανε δεκτές όλες τις αιτήσεις ανακλήσεων μεταθέσεων που υποβλήθηκαν μέχρι την παραμονή της ανακοίνωσης των μεταθέσεων. Ανακλήσεις μεταθέσεων μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας δεν έγιναν δεκτές ομοφώνως.

Β) Οι μεταθέσεις στα Πειραματικά και Διαπολιτισμικά σχολεία πραγματοποιήθηκαν με αντικειμενικά κριτήρια. Μάλιστα για να γνωρίζουν οι ενδιαφερόμενοι συνάδελφοί μας τη διαδικασία της διαφάνειας, της αντικειμενικότητας και της αξιοκρατίας, με ενημερωτικό σημείωμα γνωστοποίησα εγκαίρως τα κριτήρια μεταθέσεων, γιατί πιστεύω πως ο ρόλος του αιρετού δεν είναι να ασκεί μόνο κριτική, αλλά και να ενημερώνει υπεύθυνα όλους τους συναδέλφους.

Γ) Φέτος είχαμε ένα μεγάλο αριθμό αιτήσεων για ένταξή τους στην ειδική κατηγορία με βάση το άρθρο 13 του Προεδρικού Διατάγματος 50. Θέλω να γνωρίζετε ότι έγινε πιστή εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας χωρίς διασταλτικές ερμη-

νείες, με αποτέλεσμα πολλοί συνάδελφοί μας με σοβαρότητα προβλήματα των ιδίων ή των παιδιών τους να μην ενταχθούν.

Δ) Ομοφώνως το ΚΥΣΠΕ δεν ικανοποίησε τις αιτήσεις μετάθεσης των δημάρχων και δημοτικών συμβούλων (ΟΤΑ), με το σκεπτικό ότι με βάση το άρθρο 139 του Νόμου 3463 δεν προβλέπεται υποχρεωτική ένταξη αυτών στην ειδική κατηγορία και για τη διευκόλυνσή τους στην άσκηση των καθηκόντων τους το ΚΥΣΠΕ, ομοφώνως, κάνει δεκτές τις αιτήσεις αποσπάσεων.

Ε) Το ΚΥΣΠΕ έκανε δεκτές τις αιτήσεις αμοιβαίων μεταθέσεων που πληρούσαν τις προϋποθέσεις.

ΣΤ) Πράγματι και εγώ είχα στα χέρια μου τις μη τελικές βάσεις των μεταθέσεων από την Υπηρεσία όπως τις είχε και ο κ. Καραγιάννης. Δεν ενημέρωσα και δεν τις έστειλα ούτε στη ΔΟΕ, ούτε σε κανέναν, γιατί η Υπηρεσία μας ενημέρωσε ότι συνεχίζεται η επεξεργασία των στοιχείων και θα υπάρξουν αλλαγές στις βάσεις. Ταυτόχρονα, είναι να απορεί κανείς για το λόγο της βιασύνης, να ενημερώσει τη βάση χωρίς να έχει το τελικό αποτέλεσμα, να κατηγορεί ταυτόχρονα την υπηρεσία για διαρροή των βάσεων, ενώ με την ενέργεια του έγινε κομμάτι της καταγγελίας του.

Σε ότι με αφορά, όταν ολοκληρώθηκε η διαδικασία, ημέρα Παρασκευή, έστειλα ενημερωτικό σημείωμα, όχι μόνο με τις βάσεις, όχι μόνο με τα ποσοστά, αλλά και με τις περιοχές διορισμού όλων των εκπαιδευτικών. Με τις περιοχές οι οποίες ικανοποιήθηκαν όλες οι αιτήσεις μεταθέσεων. Εγώ πιστεύω ότι έτσι πρέπει να λειτουργούμε, με σοβαρότητα και υπευθυνότητα.

Ζ) Το ΚΥΣΠΕ εξέτασε αιτήσεις για ένταξη κυρίως στην ειδική κατηγορία και αντιμετώπισε προβλήματα που δημιουργήθηκαν στην ηλεκτρονική.

Η) Οι περιοχές που ικανοποιήθηκαν όλες οι μεταθέσεις ήταν 37 για τους δασκάλους, 27 για τις νηπιαγωγούς, 14 για τους φυσικής αγωγής και 26 αγγλικών και 57 μουσικών.

Οι παραπάνω περιοχές αποτελούν και περιοχές διορισμού των εκπαιδευτικών για το 2009-10. Με την ευκαιρία αυτή να σας ενημερώσω πως με βάση τον προγραμματισμό του Υπουργείου Παιδείας για το 2009 - 2010 θα διοριστούν 1.817 δάσκαλοι και 715 νηπιαγωγοί.

Και επειδή κάποιοι αρέσκονται σε στατιστικά στοιχεία και προσπαθούν να παίζουν παιχνίδια μικροπαραταξιακά, θα μου επιτρέψετε να καταθέσω στα πρακτικά πίνακα με τους διορισμούς της τελευταίας 15ετίας, όπου προκύπτει πως την τελευταία πενταετία είχαμε μέσο όρο διορισμών δασκάλων 1.756 και μέσο όρο διορισμών νηπιαγωγών 920, έναντι 1.950 δασκάλων την τελευταία δεκαετία 1993 -2003 και βεβαίως 463 νηπιαγωγών.

Όπως όλοι σας κατανοείτε, την τελευταία πενταετία είχαμε διπλάσιους διορισμούς νηπιαγωγών στη δημόσια εκπαίδευση. Είχαμε δηλαδή μια αύξηση 100%. Αναμφισβήτητα ο διορισμός νηπιαγωγών στη δημόσια εκπαίδευση αποτελεί ρεκόρ στην ιστορία της εκπαίδευσης.

Καλό είναι κάποιοι να μην προσπαθούν να παρουσιάσουν το μαύρο άσπρο και το άσπρο μαύρο κατά περίπτωση, αν όντως θέλουμε να είμαστε αξιόπιστοι. Ταυτόχρονα θέλω να επισημάνω πως, παρά την προσπάθεια κάποιων να υποβαθμίσουν τη ρύθμιση για το 30μηνο και τη ρύθμιση για το 24μηνο για τους

I. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2008 - 2009**ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6° (22 - 23 Ιανουαρίου 2009)**

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη 23 και την Παρασκευή 24 Γενάρη 2009, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα 2/6/08 μέχρι 31/12/08»

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή κ. Χουλιάρα Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου. Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα:

Τα Λογιστικά Βιβλία, τα Βιβλιάρια Καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο 1.06.08		802.406,87 ευρώ	
Συν: Εισπράξεις (2/6 -31/12/2008)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	1.264.517,37 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	17.199,27 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	27.754,18 ευρώ		
Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	44.887,00 ευρώ	1.354.357,82 ευρώ	
Σύνολο			2.156.764,69 ευρώ
Μείον: Πληρωμές (2/6-31/12/2008)			
Διάφορα Έξοδα	934.210,21 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	89.139,38 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	73.712,74 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	49.754,55 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	5.876,19 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	131.624,75 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	257.309,53 ευρώ		
Αχρεωστήτως καταβληθέντα	44.782,00 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	26.330,16 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη	6.583,71 ευρώ		
Λοιποί φόροι-τέλη	140,00 ευρώ	1.619.463,22 ευρώ	
Υπόλοιπο			537.301,47 ευρώ
Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:			
Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191		83.211,53 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 017-01-005548-96		187.512,38 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας (Λογ. Ακινήτου)		170.395,68 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03		67.236,77 ευρώ	
Ταμείο		28.945,11 ευρώ	
ΣΥΝΟΛΟ		537.301,47 ευρώ	

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής. Μετά την εισήγηση του Προέδρου, έλαβαν το λόγο όλα τα μέλη.

Ο Γραμματέας διαφοροποιήθηκε και κατέθεσε δήλωση, η οποία επισυνάπτεται σε αντίγραφο σ' αυτό το Πρακτικό.

Η Ε.Ε. μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε ότι όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Όλα τα μέλη της Ε.Ε. επεσήμαναν την ηθική στάση, αλλά και την ευσυνείδητη και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος
Ποζίδης Παναγιώτης

Ο Αντιπρόεδρος
Ίγγιλις Ιωάννης
Τα μέλη

Ο Γεν. Γραμματέας
Δαμαλάς Αριστείδης

Σταυρογιαννόπουλος Αναστάσιος
Καρδαράκος Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 7^ο (9-10 Ιουνίου 2009)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Τρίτη 9 και την Τετάρτη 10 Ιουνίου 2009, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα Ι/Ι μέχρι Ι/6/2009».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την Έκθεση του Λογιστή κ. Χουλιάρα Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση της ΔΟΕ, όσο και από τους υπαλλήλους του Λογιστηρίου.

Οι διευκρινίσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια.

Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα:

Τα Λογιστικά Βιβλία, τα Βιβλιάρια Καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο 31.12.08		537.301,47 ευρώ	
Συν: Εισπράξεις (Ι/Ι -Ι/6/2009)			
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	528.161,40 ευρώ		
Έσοδα Κεφαλαίων	1.571,89 ευρώ		
Επιχορηγήσεις-Εισφορές	838,31 ευρώ	530.571,60 ευρώ	
Σύνολο			1.067.873,07 ευρώ
Μείον: Πληρωμές (Ι/Ι-Ι/6/2009)			
Διάφορα Έξοδα	500.544,18 ευρώ		
Παροχές Τρίτων	52.447,12 ευρώ		
Έξοδα Δ.Σ., Ελεγκτικής Επιτροπής & Αιρετών	56.935,93 ευρώ		
Αμοιβές Προσωπικού	39.960,65 ευρώ		
Αμοιβές στους Συνεργάτες & Τρίτους	5.464,50 ευρώ		
Δαπάνες Εκδόσεων	96.461,66 ευρώ		
Αγορά Παγίων & Τεχν. Εξοπλ.	12.400,38 ευρώ		
Αχρεωστήτως καταβληθέντα	105,00 ευρώ		
Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (Ι.Κ.Α.)	24.577,44 ευρώ		
Υποχρεώσεις από Φόρους -Τέλη	9.204,77 ευρώ		
		<u>798.101,63 ευρώ</u>	
Υπόλοιπο			269.771,44 ευρώ
Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:			
Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 120-002101-040191		3.499,53 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Ταμειευτηρίου Νο 017-01-005548-96		64.355,86 ευρώ	
A.T.E. - Λογ/σμός Προθεσμίας (Λογ. Ακινήτου)		171.967,57 ευρώ	
A.T.E. -Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03		4.507,47 ευρώ	
Ταμείο		25.441,01 ευρώ	
Σύνολο		269.771,44 ευρώ	

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής. Μετά την εισήγηση του Προέδρου, έλαβαν το λόγο όλα τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Ο Γραμματέας διαφοροποιήθηκε και κατέθεσε δήλωση, η οποία επισυνάπτεται στο Πρακτικό.

Η Ε.Ε. μετά από διεξοδική συζήτηση κατέληξε ότι όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που καταγράφονται είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 77^η Γ.Σ. του κλάδου και τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Όλα τα μέλη της Ε.Ε. επεσήμαναν την ηθική στάση, αλλά και την ευσυνείδητη και ορθή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος
Ποζίδης Παναγιώτης

Ο Αντιπρόεδρος
Ίγγιλις Ιωάννης

Ο Γεν. Γραμματέας
Δαμαλάς Αριστείδης

Τα μέλη
Σταυρογιαννόπουλος Αναστάσιος
Καρδαράκος Νικόλαος

2. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ - ΕΞΟΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2008 - 2009**ΕΣΟΔΑ**

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ		ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
				Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ</u>					
		Σύνολο αποθεματικών 1-6-08	802.406,87		802.400		802.406,87
		Αυτά αναλύονται σε: 1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του τακτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε. 2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου	372.213,02 430.193,85				
2		<u>ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ</u>			3.073.250		1.792.678,77
	α'	Χρήσης 2008-2009		2.127.250		858.245,20	
	β'	Παλαιών Χρήσεων		940.000		934.433,57	
	γ'	Μεμονωμένες Συνδρομές		6.000		-	
3		<u>ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ</u>			22.000		18.771,16
	α'	Τόκοι Τακτ. Αποθεματικού		7.000		6.656,62	
	β'	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου		15.000		12.114,54	
4		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ</u>			55.000		44.887,00
	α'	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών		5.000		-	
	β'	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων		20.000		-	
	γ'	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους		6.000		-	
	δ'	Επιστροφή δανείων Τακτικών Υπαλλήλων		6.000		-	
	ε'	Επιστροφή λοιπών δανείων		12.000		39.142,00	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα		6.000		5.745,00	
5		<u>ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ</u>			78.000		28.592,49
	α'	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων		30.000		-	
	β'	Λοιπές επιχορηγήσεις		15.000		24.400,00	
	γ'	Δωρεές		9.000		-	
	δ'	Εισφορές-Εκτακτες συνδρομές		12.000		-	
	ε'	Έκτακτη συνδρομή για αγορά ακινήτου		12.000		4.192,49	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ					2.687.336,29

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		<u>ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ</u>		1.696.900		1.434.754,39
	α'	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	90.000		82.994,09	
	β'	Οδοιπορικά αντιπροσώπων	460.000		408.535,37	
	γ'	Συμμετοχή σε υπερκεείμενες Οργανώσεις	300.000		182.596,04	
	δ'	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια	160.000		148.628,60	
	ε'	Έξοδα Παιδαγωγικών Ερευνών	100.000		92.353,34	
	στ'	Κινητοποιήσεις για διακδίκηση αιτημάτων	480.000		443.201,73	
	ζ'	Δικαστικά έξοδα	15.000		7.355,39	
	η'	Δημόσιες σχέσεις -Εκδηλώσεις	14.500		8.193,88	
	θ'	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου	16.500		15.373,98	
	ι'	Δαπάνες Οικον. Ελέγχου	1.650		107,03	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού	15.000		8.285,20	
	ιβ'	Κοινωνικές παροχές	8.000		8.349,30	
	ιγ'	Κοινόχρηστες δαπάνες	11.500		7.868,96	
	ιδ'	Γραφική ύλη-Εντυπα-Φωτ/κά	10.500		9.960,69	
	ιε'	Έρανοι - Φιλοδωρήματα - - Φιλοξενία	1.800		418,65	
	ιστ'	Διάφορα μικροέξοδα	1.450		1.267,50	
	ιζ'	Αγορά αναλωσίμων	4.500		3.191,09	
	ιη'	Απρόβλεπτα έξοδα	3.500		4.327,88	
	ιθ'	Έξοδα καθαριότητας	3.000		1.745,67	
2		<u>ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ</u>		202.900		141.586,50
	α'	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά	65.000		66.486,63	
	β'	Ταχυδρομικά	7.200		10.258,88	
	γ'	Φατισμός	8.700		8.009,00	
	δ'	Υδρευση	1.500		337,00	
	ε'	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων	70.000		21.523,76	
	στ'	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού	19.000		22.455,80	
	ζ'	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500		418,88	
	η'	Συντήρηση Βιβλιοθήκης	1.500		-	
	θ'	Ασφάλιστρα	15.000		10.953,23	
	ι'	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων	12.000		-	
	ια'	Λοιπές παροχές τρίτων	1.500		1.143,32	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ</u>		176.000		151.309,35
	α'	Αμοιβές Τακτικών Υπαλλήλων	135.000		118.957,88	
	β'	Εργοδοτικές εισφορές	41.000		32.351,47	
4		<u>ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ</u>		20.000		12.619,86
	α'	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών	14.000		11.359,86	
	β'	Αμοιβές Τρίτων	6.000		1.260,00	
5		<u>ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. - ΕΔΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ -ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ</u>		180.500		130.648,67
	α'	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.	92.000		80.389,17	
	β'	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.	35.000		24.000,00	
	γ'	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων	12.000		12.000,00	
	δ'	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων	9.000		6.000,00	
	ε'	Περιοδείες Δ.Σ.	8.000		-	
	στ'	Έξοδα οικοσκευών	7.000		-	
	ζ'	Έκτακτη κίνηση Δ.Σ. & Αιρ.	2.500		-	
	η'	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής	15.000		8.259,50	
6		<u>ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ</u>		368.000		228.086,41
	α'	Διδασκαλικό Βήμα	230.000		199.434,82	
	β'	Επιστημονικό Βήμα	98.000		28.651,59	
	γ'	Λοιπές Εκδόσεις	40.000		-	
7		<u>ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΟΛ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ</u>		436.500		269.709,91
	α'	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού	60.000		45.989,91	
	β'	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων	1.500		-	
	γ'	Αγορά ακινήτου	375.000		223.720,00	
8		<u>ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ</u>		55.000		44.887,00
	α'	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών	5.000		-	
	β'	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων	20.000		-	
	γ'	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων	6.000		-	
	δ'	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ	6.000		-	
	ε'	Λοιπά δάνεια	12.000		39.142,00	
	στ'	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα	6.000		5.745,00	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ	ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
			Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
9		<u>ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ</u>		1.000		341,40
10		<u>ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ</u> Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί		893.850	45.753,18 224.018,26	269.771,44 3.621,36
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ				2.687.336,29

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2008-2009		
2.6.2008 - 1.6.2009		
α)	Υπόλοιπο 1.6.2008	802.406,87
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	372.213,02
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	430.193,85
β)	Έσοδα από 2.6.2008 μέχρι 1.6.2009	1.884.929,42
	ΣΥΝΟΛΟ	2.687.336,29
α)	Έξοδα από 2.6.2008 μέχρι 1.6.2009	2.413.943,49
β)	Υπόλοιπο 1.6.2008	269.771,44
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	45.753,18
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	224.018,26
	Λογ/σμοί τάξεως χρεωστικοί	3.621,36
	ΣΥΝΟΛΟ	2.687.336,29

■ Εκπαιδευτικές άδειες

Αθήνα 29/7/2009

ΠΡΟΣ:

1. τον Υπουργό Παιδείας κ. Άρη Σπηλιωτόπουλο
2. τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο
3. τη Γενική Γραμματέα κ. Νίκη Γκοτσοπούλου
4. Περιφερειακούς Δ/ντές Π.Ε. & Δ.Ε.

ΚΟΙΝ:

1. Συλλόγους Εκπ/κών Π.Ε.

Κύριε Υπουργέ, Κύριε Υφυπουργέ, Κυρία Γ. Γραμματέα,

Το Δ.Σ της ΔΟΕ εκτιμά ότι η εκπαίδευση στη χώρα μας έχει ανάγκη από ουσιαστική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, που καθορίζεται από τις ανάγκες των ίδιων αλλά και τις γενικότερες εκπαιδευτικές και λαϊκές ανάγκες και με απαραίτητη προϋπόθεση την εκπαιδευτική άδεια.

Σ' αυτή τη βάση θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η, όποιας κατεύθυνσης, επιμόρφωση, ανατροφοδοτεί ποικιλότερο την εκπαιδευτική διαδικασία και η αναβάθμιση της εκπαίδευσης συναρτάται, άμεσα, με την επιστημονική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών. Οι εκπαιδευτικές άδειες πρέπει να έχουν ευρύ επιστημονικό πεδίο και να μην περιορίζονται σε θεματολογία, έτσι ώστε να μην ακυρώνεται η **ελεύθερη επιλογή του ίδιου του εκπαιδευτικού για την επιμόρφωσή του.**

Δεν μπορεί, κάθε χρόνο, οι εκπαιδευτικοί που δηλώνουν την πρόθεσή τους για συμπληρωματική επιστημονική γνώση με μεταπτυχιακές ή διδακτορικές σπουδές να νιώθουν «υπόλογοι» γι' αυτή τους την

επιλογή.

Όλοι οι εκπαιδευτικοί, με διαφάνεια και ενιαία αντιμετώπιση έχουν το δικαίωμα να κρίνονται ισότιμα και να αποκτούν τη δυνατότητα εκπαιδευτικής άδειας, η οποία είναι απαραίτητη για την εκπόνηση των ερευνητικών και μελετητικών υποχρεώσεών τους.

Κύριοι Υπουργοί, Κυρία Γ. Γραμματέα,

Οι πιστώσεις που δόθηκαν φέτος για εκπαιδευτικές άδειες (612 στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση) σε καμιά περίπτωση δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες, αφού από τις 612 που δόθηκαν οι 335 αφορούν τις ανανεώσεις που είναι υποχρεωτικές και μόνο 277 ουσιαστικά, είναι για νέες χορηγήσεις (ποσοστό 0,33% επί του συνόλου των 84.000 υπηρετούντων εκπαιδευτικών στην Π.Ε.). Ήδη, η πλειοψηφία των μελών των ΑΠΥΣΠΕ της χώρας απέρριψε αιτήσεις εκπαιδευτικών για χορήγηση νέων αδειών, επειδή δεν υπάρχουν πιστώσεις.

Ύστερα από τα παραπάνω, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ζητά, κύριοι Υπουργοί, να χορηγηθούν, άμεσα, οι απαραίτητες πιστώσεις έτσι ώστε να ικανοποιηθούν όλες οι αιτήσεις που πληρούν τις απαραίτητες ακαδημαϊκές προϋποθέσεις για τη φετινή χρονιά, αλλά και για τις επόμενες,

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ, πιστεύει πως αυτό είναι ένα ελάχιστο βήμα στην κατεύθυνση της αναγκαίας αύξησης των δαπανών για την Παιδεία, που είναι πάγιο αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γεν. Γραμματέας
Οικονόμου Τριαντάφυλλος

Ανακοίνωση

με αφορμή τη δανειοδότηση του ΤΠΔΥ

Αθήνα 29/7/2009

Προς: Τα Δ.Σ. Συλλόγων Εκ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καταγγέλλει την απόφαση της πλειοψηφίας (διορισμένα μέλη) του Δ.Σ. του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων να προχωρήσει, παρά την αντίθετη γνώμη της ΑΔΕΔΥ, στη **σύναψη δανείου ύψους 200.000.000 €**, προκειμένου να γίνει η πληρωμή του εφάπαξ, σε ένα μέρος εκ των 16.000 δικαιούχων του Δημοσίου, που ήδη το αναμένουν εδώ και δυο χρόνια.

Είναι σαφές ότι με την πρόταση αυτή το Τ.Π.Δ.Υ. που σήμερα αδυνατεί να χορηγήσει τα σχετικά εφάπαξ στους δικαιούχους, **θα οδηγηθεί σε κατάρρευση**, αφού εκτός από τις υποχρεώσεις του προς τους ασφαλισμένους, θα πρέπει να διαθέτει πόρους και για την εξυπηρέτηση του δανείου.

Οι πόροι, αυτοί, προφανώς, θα αναζητηθούν στους ίδιους τους εργαζόμενους, όπως φάνηκε και από προηγούμενη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου για ανάγκη αύξησης των εισφορών των ασφαλισμένων, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ανάγκες του Ταμείου.

Καλούνται δηλαδή οι εργαζόμενοι, οι οποίοι είναι οι μόνοι που πληρώνουν διαχρονικά, να καλύψουν ελλείμματα που δημιουργήθηκαν εξαιτίας πολιτικών που ασκήθηκαν από τις κυβερνήσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Η καταλήστευση των αποθεματικών, η ένταξη κλάδων στο Ταμείο χωρίς να καταβάλλουν τις ανάλογες εισφορές, σε συνδυασμό με τις μαζικές προσλήψεις εργαζομένων στο Δημόσιο με ελαστικές εργασιακές σχέσεις, είναι οι βασικές αιτίες για τη σημερινή κατάσταση του Ταμείου.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., καλεί μια ακόμη φορά την Κυβέρνηση να μην ακολουθήσει τον αδιέξοδο δρόμο του δανείου που θα δημιουργήσει μεγαλύτερα προβλήματα στο Τ.Π.Δ.Υ.

Η άμεση Κρατική επισορήγηση σε συνδυασμό με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού αποτελεί τη μοναδική λύση για τη βιωσιμότητα του Ταμείου και την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Από τη Δ.Ο.Ε.

Ανακοίνωση

με αφορμή τη θεσμοθέτηση «νέου μισθολογίου» από Ι-Ι-2010

Αθήνα 29/7/2009

Προς: Τα Δ.Σ. Συλλόγων Εκ/κών Π.Ε.

Σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα του τύπου η κυβέρνηση προτίθεται να καταθέσει νομοσχέδιο στη βουλή και να προχωρήσει από Ι-Ι-2010 στη θεσμοθέτηση «νέου μισθολογίου» - φτωχολογίου που θα αφορά τους νεοπροσλαμβανόμενους Υπαλλήλους στο

Δημόσιο. Κι αυτό όχι για να υλοποιήσει τη δική της προεκλογική και μετεκλογική δέσμευση για νέο μισθολόγιο όλων των Δ.Υ. (από Ι-Ι-2006) αλλά με στόχο να μειώσει ακόμη περισσότερο τους χαμηλούς μισθούς τους, αφού για τους **νεοπροσλαμβανόμενους θα καταργηθούν όλα τα επιδόματα (μεταξύ των οποίων και το εξωδιδασκτικό των εκπαιδευτικών) και θα αμείβονται, πλέον, με μισθούς**

του ιδιωτικού τομέα με βάση την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Με την πρότασή της αυτή η κυβέρνηση ανατρέπει ριζικά όλα τα μέχρι σήμερα δεδομένα στο δημόσιο τομέα. Η επιδίωξη της να δημιουργήσει άλλες μισθολογικές προϋποθέσεις για τους νεοπροσλαμβανόμενους δεν είναι μια απλή επιμέρους αλλαγή. Στοχεύει στο σύνολο των οικονομικών, εργασιακών κι ασφαλιστικών δικαιωμάτων του δημοσίου τομέα. Είναι η κερκόπορτα για την καθολική σε έκταση και βάθος ανατροπή των όσων γνωρίζουμε έως τώρα. Η αλλαγή στο μισθολογικό καθεστώς των νεοπροσληφθέντων έχει στόχο τη διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα των δικαιωμάτων και των διεκδικήσεων ακόμα και ιδίων εργασιακών κλάδων. **Επιδιώκει να οξύνει τη χειρότερηση των εργασιακών συνθηκών στο δημόσιο, μεταβιάζοντας το σύνολο των μεσαιωνικών συνθηκών, που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα.** Η διεύρυνση της ελαστικής εργασίας, όλα τα προηγούμενα χρόνια, καθώς επίσης και οι όροι που τη συνόδευαν, οδηγούν σήμερα την κυβέρνηση να τις μετατρέψει σε καθολικές για το μόνιμο προσωπικό. **Η δημιουργία μιας νέας κα-**

τηγορίας εργαζομένων στο δημόσιο με χειρότερες μισθολογικές συνθήκες στοχεύει να συμπαράσσει το σύνολο των εργαζομένων στο δημόσιο προς τα κάτω. Πρόκειται για την εξόφθαλμη προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν τα κριτήρια της αγοράς για να ανατραπούν για όλους, όλα τα κεκτημένα που έχουν απομείνει όρθια.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκφράζει τη σφοδρή αντίθεσή του στο σχέδιο της κυβέρνησης για το «νέο μισθολόγιο», καθώς και στην πολιτική λιτότητας και δηλώνει ότι οι εργαζόμενοι θα απαντήσουν σ' αυτή την επίθεση με αποφασιστικούς – μαχητικούς αγώνες με πρώτο βήμα το πανεργατικό – πανυπαλληλικό συλλαλητήριο στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης στις αρχές του Σεπτεμβρίου.

• **ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΜΑΣ**

• **1400€ καθαρά στο νεοδιόριστο**

• **Ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό**

• **Καμιά σύνδεση μισθού – απόδοσης**

Από τη Δ.Ο.Ε.

Ανακοίνωση

Συνέδριο για τα Νέα βιβλία, Καρπενήσι 16 & 17 Οκτώβρη 2009

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε συνεργασία με το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Ευρυτανίας και με συνδιοργανωτές τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ευρυτανίας και το Δήμο Καρπενησίου, θα πραγματοποιήσει διήμερο **Επιστημονικό Συνέδριο στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Καρπενησίου στις 16 και 17 Οκτωβρίου 2009.** Αντικείμενο του συνεδρίου είναι η πρώτη παρουσίαση και η συζήτηση επί των ευρημάτων της έρευνας που διεξήγαγε το Ινστιτούτο Παιδαγωγικών Ερευνών - Μελετών της Δ.Ο.Ε. με θέμα τις εμπειρίες των εκπαιδευτικών από τα νέα σχολικά βιβλία. Στο συνέδριο, εκτός από την επίσημη ενημέρωση επί των ευρημάτων

της έρευνας, προβλέπεται η συζήτηση σε ομάδες εργασίας κατά γνωστικό αντικείμενο (Γλώσσα, Ιστορία, Μελέτη Περιβάλλοντος, Γεωγραφία, Μαθηματικά και Φυσική) με εκπροσώπους του Υπ.Ε.Π.Θ., του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, καθώς και μελών των συγγραφικών ομάδων των νέων σχολικών βιβλίων. Στο Συνέδριο θα πάρουν μέρος εκ/κοί της Π.Ε. από την Ελλάδα και την Κύπρο.

Για την έγκαιρη ενημέρωσή σας παρακολουθείτε τις αναρτημένες ανακοινώσεις στο δικτυακό τόπο της Δ.Ο.Ε. (www.doe.gr)

Από τη Δ.Ο.Ε.

Εισαγωγική επιμόρφωση νεοδιόριστων εκ/κών

Αθήνα 18/8/2009

Προς: Τον Υπουργό Παιδείας κ. Άρη Σπηλιωτόπουλο

ΚΟΙΝ: ΟΕΠΕΚ

ΣΧΕΤ: Αρ. Πρωτ: 95892/Δ3/6-8-09

Κύριε Υπουργέ,

Με την παραπάνω σχετική απόφασή σας καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την εισαγωγική επιμόρφωση των νεοδιόριστων και των αναπληρωτών εκ/κών Π.Ε. & Δ.Ε. 2009-2010. Ενώ με αρχική απόφασή σας (06.8.09) εξαιρούνται από την υποχρέωση συμμετοχής οι νεοδιόριστοι εκ/κοί που είχαν παρακολουθήσει, ως αναπληρωτές, την περσινή χρονιά (2008-2009) το πρόγραμμα εισαγωγικής επιμόρφωσης, με νεότερη απόφασή σας (17.08.09) τους καλείτε και αυτούς

να συμμετέχουν.

Κύριε Υπουργέ,

Επειδή δεν υπάρχει κανένας λόγος, οι νεοδιόριστοι συνάδελφοί μας, που παρακολούθησαν την περσινή χρονιά το πρόγραμμα εισαγωγικής επιμόρφωσης, να παρακολουθήσουν το ίδιο πρόγραμμα φέτος, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ζητά την απαλλαγή τους, όπως όριζε η αρχική σας απόφαση και όπως είναι και η εισήγηση του ΟΕΠΕΚ, που είναι ο υπεύθυνος φορέας για τη διεξαγωγή του προγράμματος.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος

Μπράτης Δημήτρης

Ο Γενικός Γραμματέας

Οικονόμου Τριαντάφυλλος

Ανακοίνωση

με αφορμή τη μείωση των μόνιμων διορισμών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση

Αθήνα 19/8/2009

ΠΡΟΣ:

Τα Δ.Σ. Συλλόγων Εκ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία του για το

μικρό αριθμό μόνιμων διορισμών, (1781 δασκάλων και 710 Νηπιαγωγών) στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, τη φετινή χρονιά (2009-2010).

Η μείωση αυτή θα δημιουργήσει επιπλέον προβλήματα στα σχολεία (συμπύξεις τμημάτων, απώλεια διδακτικών ωρών

κ.λ.π.) και θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο την ελαστική εργασία, αφού τις κενές θέσεις θα κληθούν να τις καλύψουν χιλιάδες ωρομίσθιοι και αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, παρά την πρόσφατη δέσμευση του Υπουργού Παιδείας για κατάργηση του θεσμού των ωρομισθίων.

Δελτίο Τύπου

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ζητά την αποφυλάκιση του Θεωδωρή Ηλιόπουλου, που είναι προφυλακισμένος από τις 18 Δεκέμβρη 2008 μέχρι σήμερα, λόγω της συμμετοχής του στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο.

Ο Θεωδωρής Ηλιόπουλος είναι ο μόνος που εξακολουθεί να είναι προφυλακισμένος, ενώ όλοι οι υπόλοιποι έχουν αποφυλακιστεί, παρότι ο ίδιος αρνείται όλες τις κατηγορίες και υπερασπίζεται την αθωότητά του.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καλεί την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει άμεσα σε αύξηση του αριθμού των μόνιμων διορισμών, προκειμένου να καλυφθούν όλα τα πραγματικά κενά στην εκπαίδευση.

Από τη Δ.Ο.Ε.

Ανακοίνωση

με αφορμή την παρέμβαση του Περ. Δ/ντή Αν. Μακεδονίας για αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα από 25 σε 28

Αθήνα 9/9/2009

Προς: Τα Δ.Σ. Συλλόγων Εκπ/κών Π.Ε.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με αφορμή τη διαμαρτυρία των Συλλόγων εκ/κών Π.Ε. του Νομού Έβρου, σχετικά με την παρέμβαση του περιφερειακού Δ/ντή για αύξηση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα, ανακοινώνει τα εξής:

Ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα προβλέπεται στις κοινές υπουργικές αποφάσεις Φ.3/897/97652/Γ1/25-9-2006 και Φ.3/898/97652/Γ1/25-9-2006 (ΦΕΚ 1507/13-10-06) και είναι **κατ' ανώτατο όριο 25 μαθητές ανά τμήμα.**

Οι προφορικές εντολές του περιφερειακού Δ/ντή Εκπαίδευσης Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης για 28 μαθητές ανά τμήμα, είναι αντίθετες με τις κοινές Υπουργικές αποφάσεις και

γι' αυτό οι Σύλλογοι Διδασκόντων δεν πρέπει να τις εφαρμόζουν.

Επειδή οι πιέσεις των στελεχών της διοίκησης σ' όλη τη χώρα, λόγω και των χιλιάδων ελλείψεων σε εκ/κό προσωπικό, για τμήματα με μεγαλύτερο αριθμό μαθητών από τα προβλεπόμενα **εντείνονται, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με ομόφωνη απόφασή του, καλεί τους Συλλόγους Διδασκόντων να αντιστέκονται και σε καμία περίπτωση να μη δέχονται την αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, πέραν των όσων ορίζουν οι κοινές Υπουργικές αποφάσεις.**

Υπενθυμίζουμε ότι ο κλάδος μας διεκδικεί μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα 1:20 στα Δημοτικά και 1:15 στα Νηπιαγωγεία.

Από τη Δ.Ο.Ε.

Ανακοίνωση

Μέτρα πρόληψης της νέας γρίπης στα σχολεία

Αθήνα 10/9/2009

ΠΡΟΣ:

Τη Γενική Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας
κ. Νίκη Γκοτσοπούλου

ΚΟΙΝ.: Συλλόγους Εκ/κών Π.Ε.

Κυρία Γεν. Γραμματέα,

Κατά τη σημερινή (10/9/09) συζήτηση που έγινε στην εκπομπή ΠΡΩΪΝΗ ΓΡΑΜΜΗ, στη NET παρουσία σας και με τη συμμετοχή εκπροσώπων των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών ΔΟΕ – ΟΛΜΕ, ο πρόεδρος της Επιστημονικής Επιτροπής Εμβολιασμού κατά της νέας γρίπης, γιατρός κος Κωνσταντόπουλος, στην τοποθέτησή του ανέφερε, μεταξύ των άλλων, ότι το καλύτερο μέτρο της προστασίας των μικρών μαθητών είναι ο τακτικός αερισμός των αιθουσών διδασκαλίας, σε τακτά χρονικά διαστήματα - ανά ώρα.

Με δεδομένο ότι σ' όλα τα δημοτικά σχολεία το ωρολόγιο πρό-

γραμμα προβλέπει τη διδασκαλία των μαθημάτων σε συνεχή διάρκεια, κρίνουμε σκόπιμο να συστήσετε στα αρμόδια όργανα της εκπ/σης το διαχωρισμό των συνεχόμενων δώρων σε μονόωρα, με ενδιάμεσο διάλειμμα προκειμένου να αερίζονται καλύτερα οι αίθουσες.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γενικός Γραμματέας
Οικονόμου Τριαντάφυλλος

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΜΕΤΑΘΕΣΗ

Εκπαιδευτικός φυσικής αγωγής με οργανική θέση στην Αργυρούπολη - Αττικής, επιθυμεί αμοιβαία μετάθεση με αντίστοιχο εκπαιδευτικό της Α' Λέσβου.

Για επικοινωνία στο 6976147837

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΟΤΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ψήφισμα

Πολύγυρος, 4-9-2009

ΠΡΟΣ: ΤΑ ΜΕΛΗ ΜΑΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Κεντρικής και Νότιας Χαλκιδικής μετά την αναγγελία του πρόωρου θανάτου του εκλεκτού συναδέλφου Νίκου Παπούλια, δασκάλου στο Δημ. Σχ. Ποτιδαίας, που ξεχώρισε για το ήθος του και την κοινωνική του αγωγή,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. Να εκφράσει τη βαθιά θλίψη του στην οικογένειά του.
2. Να κατατεθεί στεφάνι.
3. Να παραστεί στην κηδεία.
4. Να δημοσιευτεί το παρόν στο Διδασκαλικό Βήμα, στην ιστοσελίδα του συλλόγου και στον τοπικό τύπο.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ/Ν ΥΠΑΙΘΡΟΥ Ν. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ψήφισμα

Θεσσαλονίκη, 16-7-2009

Προς: Όλα τα μέλη του συλλόγου στις έδρες τους
Κοιν.: Δ.Ο.Ε.

Στη Θεσσαλονίκη και στα γραφεία του συλλόγου, σήμερα Πέμπτη 16 Ιουλίου 2009 με την αναγγελία του πρόωρου θανάτου της συναδέλφισσας Μαρίας Πέτσα (1^ο Δ.Σ. Περαιάς), συνήλθε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Δασκάλων / Νηπιαγωγών Υπαίθρου Ν. Θεσσαλονίκης σε συνεδρίαση και αποφάσισε τα παρακάτω:

1. Να παρακολουθήσει αντιπροσωπεία του Δ.Σ. την εξόδιο ακολουθία.
2. Να εκφράσει τα συλλυπητήριά του στην οικογένειά της.
3. Να κατατεθεί στεφάνι στη σορό της.
4. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στο Διδασκαλικό Βήμα.

Για το σκοπό αυτό συντάχθηκε το ψήφισμα αυτό.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΗΜ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ/Ν ΥΠΑΙΘΡΟΥ Ν. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ψήφισμα

Θεσσαλονίκη, 17-9-2009

Προς: Όλα τα μέλη του συλλόγου στις έδρες τους
Κοιν.: Δ.Ο.Ε.

Στη Θεσσαλονίκη και στα γραφεία του συλλόγου, σήμερα Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου 2009 με την αναγγελία του πρόωρου θανάτου του συναδέλφου Δημήτρη Κάργα (Δ.Σ. Ν. Μαλαγάρων), συνήλθε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Δασκάλων / Νηπιαγωγών Υπαίθρου Ν. Θεσσαλονίκης σε συνεδρίαση και αποφάσισε τα παρακάτω:

1. Να παρακολουθήσει αντιπροσωπεία του Δ.Σ. την εξόδιο ακολουθία.
  2. Να εκφράσει τα συλλυπητήριά του στην οικογένειά του.
  3. Να κατατεθεί στεφάνι στη σορό του.
  4. Να δημοσιευθεί το παρόν ψήφισμα στο Διδασκαλικό Βήμα.
- Για το σκοπό αυτό συντάχθηκε το ψήφισμα αυτό.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΔΗΜ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για το πρόγραμμα δράσης του κλάδου**Προς:** Τα Δ.Σ. Συλλόγων Εκπ/κών Π.Ε.

Αθήνα 11/9/2009

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ αφού έλαβε υπόψη του:
 α. Τις αποφάσεις της 78^{ης} Γ.Σ. του Κλάδου,
 β. Τα προβλήματα που υπάρχουν στα σχολεία με την έναρξη της νέας χρονιάς,
 γ. Την πολιτικοσυνδικαλιστική κατάσταση, όπως αυτή διαμορφώνεται, μετά την προκήρυξη των εθνικών εκλογών,

αποφάσισε

το επόμενο διάστημα και μέχρι τις εκλογές της 4^{ης} Οκτωβρίου 2009:

1. Να ζητήσει συνάντηση με τους πολιτικούς αρχηγούς όλων των κομμάτων, προκειμένου να τους ενημερώσει για τα

προβλήματα που υπάρχουν στα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και να πληροφορηθεί τις θέσεις τους στα αιτήματα του Κλάδου.

2. Να οργανώσει περιφερειακές συσκέψεις με τα συνδικαλιστικά στελέχη, σε όλη τη χώρα με θέμα: «**τα προβλήματα που υπάρχουν στα σχολεία με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς- Το διεκδικητικό και αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου**».

Το Δ.Σ. αμέσως μετά, και αφού εκτιμήσει την κατάσταση, θα οριστικοποιήσει το διεκδικητικό πλαίσιο και το αγωνιστικό πλαίσιο του κλάδου.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος Ο Γενικός Γραμματέας
Μπράτης Δημήτρης Οικονόμου Τριαντάφυλλος

Δελτίο Τύπου

Πραγματοποιήθηκαν στις 24/6/09 αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, καθώς και για αντιπροσώπους στο συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Στις εκλογές έλαβαν μέρος έξι (6) παρατάξεις, ψήφισαν 639 αντιπρόσωποι και τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

Α) **Π.Α.Σ.Κ./ Π.Ε.:** 264 ψήφους, 5 έδρες στο Δ.Σ. και 68 αντιπρόσωπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται: **Μπράτης Δημήτρης**
Μαντάς Κομνηνός
Κουμανζέλης Παναγιώτης
Χαζίρης Μιχάλης
Πετράκης Σταύρος

Β) **Δ.Α.Κ.Ε./ Π.Ε.:** 224 ψήφους, 4 έδρες στο Δ.Σ. και 59 αντιπρόσωπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται: **Τσιάκος Βασίλειος**
Κικινής Αθανάσιος
Οικονόμου Τριαντάφυλλος
Ρηνάκη Καίτη

Γ) **ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.:**

63 ψήφους, 1 έδρα στο Δ.Σ. και 14 αντιπρόσωπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγεται: **Ρέππα Ντίνα**

Δ) **Ε.Σ.Α.Κ- Δ.Ε.Ε./ Π.Ε.:** 54 ψήφους, 1 έδρα στο Δ.Σ. και 14 αντιπρόσωπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγεται: **Παπλωματάς Κώστας**

Ε) **ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ.:**

31 ψήφους, καμία έδρα στο Δ.Σ. και 11 αντιπρόσωπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΣΤ) **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:**

2 ψήφους, καμία έδρα στο Δ.Σ. και κανέναν αντιπρόσωπο για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Η πρώτη συνεδρίαση για τη συγκρότηση του Δ.Σ. σε σώμα θα γίνει στις 26 Ιουνίου 2009 και ώρα 12:00 στα γραφεία της Δ.Ο.Ε.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΥ ΕΚΛΕΓΟΝΤΑΙ:

ΠΑΣΚ

1. ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΣΟΣ
3. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΘΩΜΑΣ
4. ΜΠΑΜΠΟΥΡΑΣ ΠΟΥΛΥΖΩΗΣ
5. ΧΑΤΖΗΑΓΟΡΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
6. ΝΤΕΜΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
7. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
8. ΦΟΥΡΤΟΥΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
9. ΜΑΝΤΑΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ
10. ΛΕΜΟΝΗΣ ΡΗΓΑΣ
11. ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
12. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
13. ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ
14. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
15. ΑΡΑΜΠΑΤΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
16. ΤΣΙΚΡΙΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
17. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗΣ
18. ΣΕΡΕΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
19. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
20. ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ
21. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
22. ΑΜΑΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
23. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
24. ΑΝΕΣΤΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
25. ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ
26. ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
27. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
28. ΓΚΟΝΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
29. ΓΚΟΥΜΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
30. ΖΑΝΕΤΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
31. ΘΕΟΔΩΣΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ
32. ΚΟΛΤΣΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
33. ΝΤΟΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
34. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
35. ΣΜΠΟΝΙΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
36. ΣΟΥΛΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
37. ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
38. ΤΖΑΝΙΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΛΗΣ
39. ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
40. ΠΑΡΑΔΕΙΣΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
41. ΞΥΛΟΚΟΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
42. ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑ
43. ΛΥΠΙΤΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
44. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
45. ΚΕΓΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
46. ΕΛΕΝΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
47. ΠΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
48. ΒΑΛΑΤΙΔΗΣ ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΣ
49. ΖΙΑΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
50. ΚΛΙΝΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
51. ΚΥΤΤΑΡΗΣ ΑΚΗΣ
52. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ ΣΑΒΒΑΣ
53. ΜΠΑΡΜΠΕΡΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
54. ΠΟΝΤΙΚΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ
55. ΤΣΟΥΛΗΣ ΘΩΜΑΣ
56. ΤΣΟΓΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
57. ΠΟΖΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
58. ΜΠΟΝΟΒΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
59. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

60. ΛΙΟΝΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
61. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΟΣ
62. ΓΙΑΝΝΟΓΚΟΝΑ ΑΘΗΝΑ
63. ΑΞΙΜΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
64. ΡΟΥΜΠΗΣ ΤΑΚΗΣ
65. ΠΑΛΑΜΠΟΥΓΙΟΥΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
66. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
67. ΓΑΒΡΟΓΟΥ ΣΟΦΙΑ
68. ΚΑΡΑΒΑΣΕΛΑΣ ΣΤΑΘΗΣ

ΔΑΚΕ/ Π.Ε.

1. ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
2. ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
3. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.
4. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
5. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
6. ΤΟΠΑΛΟΥΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
7. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
8. ΠΑΝΑΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
9. ΝΤΟΥΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
10. ΛΙΑΓΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
11. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ
12. ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
13. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
14. ΚΑΦΤΗΡΑΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
15. ΚΟΒΑΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
16. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
17. ΚΩΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
18. ΜΑΓΟΥΛΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
19. ΜΕΝΤΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
20. ΜΕΣΑΖΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
21. ΜΟΤΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
22. ΜΠΑΤΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
23. ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
24. ΠΑΙΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
25. ΠΑΠΑΔΑΝΙΗΛ ΜΑΡΙΑ
26. ΣΑΒΒΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
27. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
28. ΧΑΣΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
29. ΨΕΥΤΟΓΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
30. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
31. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΦΩΤΗΣ
32. ΒΑΜΒΑΚΗ ΑΝΝΑ
33. ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
34. ΓΙΩΣΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
35. ΓΡΟΥΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
36. ΖΑΝΝΙΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
37. ΘΕΟΔΟΥΛΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
38. ΚΟΡΟΝΕΛΛΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
39. ΚΥΡΛΑΚΗ ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ
40. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
41. ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
42. ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
43. ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
44. ΣΤΑΥΡΕΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
45. ΣΤΡΑΤΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
46. ΤΖΑΡΟΥΧΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
47. ΒΑΪΤΣΙΔΗΣ ΒΑΪΤΣΗΣ
48. ΓΑΡΟΥΦΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
49. ΚΑΣΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
50. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

51. ΜΙΧΑΛΑΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
52. ΣΥΝΤΕΛΕΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
53. ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
54. ΤΣΕΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
55. ΔΟΥΡΟΥΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
56. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
57. ΧΑΤΖΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
58. ΑΓΡΑΠΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
59. ΠΑΠΑΔΙΩΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

1. ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗ ΖΕΤΤΑ
2. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
3. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
4. ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
5. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
6. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
7. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
8. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
9. ΚΑΛΟΥΣΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ
10. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
11. ΛΙΑΜΠΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
12. ΜΑΚΡΗ ΒΑΣΙΛΗΣ
13. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
14. ΚΟΥΡΜΠΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΣΑΚ-ΔΕΕ

1. ΑΓΚΑΒΑΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
2. ΠΑΠΛΩΜΑΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
3. ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
4. ΔΑΜΑΛΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
5. ΔΕΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
6. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
7. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
8. ΧΟΛΜΠΑ ΑΝΤΩΝΙΑ
9. ΤΟΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
10. ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
11. ΛΑΜΠΟΥΔΗ ΧΡΥΣΗ
12. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
13. ΦΟΥΣΕΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
14. ΣΕΡΜΠΕΖΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

1. ΜΑΥΡΕΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
2. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
3. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
4. ΡΗΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
5. ΝΙΚΑΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
6. ΝΟΪΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
7. ΡΗΓΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
8. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΗΝΑΣ
9. ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
10. ΤΖΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
11. ΛΕΦΑ ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ

Εργασιακά δικαιώματα Εκπαιδευτικών Π.Ε.

Αθήνα 31/8/2009

Προς: Τα Δ.Σ. των Συλλόγων Εκπ/κών Π.Ε.

Συνάδελφοι,

Με αφορμή την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., επικαιροποιεί την περσινή απόφασή του (αρ.πρωτ. 1384/18-10-08) για τα εργασιακά δικαιώματα των εκ/κών και σας καλεί να ενημερώσετε γ' αυτό τους συναδέλφους των σχολείων σας. Συγκεκριμένα:

1. Ωράριο Εκπαιδευτικών

- Το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών είναι απαρabiαστο και καθορίζεται από το Ν. 2517/97. (24 ώρες για όσους έχουν ως 10 χρόνια υπηρεσίας, 23 ώρες από 10-15 χρόνια, 22 ώρες από 15-20 χρόνια και 21 ώρες από 20 και πάνω).
- Ο Ν. 1566/85 κάνει σαφή διάκριση μεταξύ εργασιακού και διδακτικού ωραρίου, ορίζοντας με σαφήνεια ότι οποιαδήποτε απασχόληση στην τάξη εντάσσεται σε διδακτικό ωράριο. Κατά συνέπεια σε καμία περίπτωση δεν ευσταθεί ότι μπορεί συνάδελφος να «απασχολήσει» παιδιά στην τάξη στα πλαίσια του εργασιακού του ωραρίου.
- Το εργασιακό ωράριο των εκπαιδευτικών είναι κατ' ανώτατο 30 ώρες. Με τη λήξη του διδακτικού ωραρίου ο εκπαιδευτικός μπορεί να αποχωρήσει, εκτός αν του έχει ανατεθεί συγκεκριμένο έργο (όχι όμως διδακτικό) (π.χ. συμμετοχή σε γιορταστικές, αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, ενημέρωση των γονέων, τήρηση βιβλίων του Σχολείου, εκτέλεση διοικητικών εργασιών), ή υπάρχει συνενδίαση του συλλόγου διδασκόντων.
- Οι εγκύκλιοι της Διεύθυνσης Σπουδών που αναφέρονται σε «απασχόληση» των μαθητών είναι προδήλως παράνομες, αφού είναι αντίθετες με το Ν. 1566/85. Οι συνάδελφοι καλούνται, εφόσον συμπληρώνουν το διδακτικό τους ωράριο, να αρνούνται την προφορική ανάθεση υποχρεωτικής υπερωρίας. Ιδιαίτερα αρνητικοί πρέπει να είναι, όταν τους ζητείται να καλύπτουν ώρες εκπαιδευτικών ειδικοτήτων που δεν έχουν καν τοποθετηθεί στα σχολεία (π.χ. Αγγλικών, Φυσικής Αγωγής) τη στιγμή που χιλιάδες εκπαιδευτικοί παραμένουν αδιόριστοι. Το Δ.Σ. της ΔΟΕ τους παρέχει πλήρη συνδικαλιστική και νομική κάλυψη γ' αυτό.
- Σε περίπτωση μακροχρόνιας απουσίας εκπαιδευτικού ειδικότητας είναι φανερό ότι πρέπει άμεσα να έρχεται στο σχολείο αναπληρωτής και σε καμία περίπτωση να μην αναλαμβάνουν με υπερωρία οι συνάδελφοι. Η ΔΟΕ σ' αυτές τις περιπτώσεις ζητά την αναμόρφωση του προγράμματος έως ότου έρθει αναπληρωτής. Το ίδιο ζητάμε και για την περίπτωση του καταργημένου προγράμματος «ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ». Επίσης, σε οποιαδήποτε περίπτωση υποχρεωτικής ανάθεσης από το ΠΥΣΠΕ, τότε καλύπτεται ο συνάδελφος με στάσεις εργασίας.
- Κανείς δεν υποχρεούται στα κενά του να «απασχολεί» με οποιοδήποτε τρόπο τμήματα, πέραν του υποχρεωτικού του διδακτικού ωραρίου. Για τις περιπτώσεις ολιγόμηρης απουσίας εκπαιδευτικού να αποφασίζει ο Σύλλογος Διδασκόντων για την αναπλήρωση. Κάθε απασχόληση σε τμήμα θεωρείται διδακτικό ωράριο. Οι συνάδελφοι να μην εφαρμόζουν καμιά προφορική εντολή για κάλυψη ωραρίου πέραν του διδακτικού τους, και αν συμβεί αυτό, να ζητούν γραπτή εντολή, ώστε να μπορούν να διεκδικήσουν υπερωρία. Βέβαια και στην περίπτωση της γραπτής εντολής από το ΠΥΣΠΕ (και μόνο) ο συνάδελφος μπορεί να κάνει στάση εργασίας για την οποία καλύπτεται από τη ΔΟΕ και από το Σύλλογο εκπαιδευτικών.
- Οι στάσεις εργασίας σε «υποχρεωτική» υπερωρία, αφού δεν εντάσσονται ούτε στο υποχρεωτικό διδακτικό ωράριο ούτε και στο εργασιακό ωράριο, δεν περικλύπονται από το μισθό του εκπαιδευτικού.

2. Υποχρεωτικές υπερωρίες

Ο μόνος υπεύθυνος για την ανάθεση υπερωριών (σε εκπαιδευτικούς του ίδιου σχολείου) είναι ο Σύλλογος Διδασκόντων. Σε άλλη περίπτωση μόνο με σύμφωνη γνώμη του ΠΥΣΠΕ μπορούν να ανατεθούν υπερωρίες εγγράφως και οριζόμενες συγκεκριμένα.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. είναι αντίθετο με την ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών και καλεί τους Συλλόγους Διδασκόντων να μην αναθέτουν υποχρεωτικές υπερωρίες σε συναδέλφους. Καλούμε, επίσης, και τους αιρετούς των ΠΥΣΠΕ να μη συνηγορούν, σε καμιά περίπτωση, σε ανάθεση υποχρεωτικών υπερωριών.

Αν παρ' όλα αυτά ο Δ/ντής Εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του ΠΥΣΠΕ, αναθέσει υποχρεωτικές υπερωρίες το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. κηρύσσει συνεχείς στάσεις εργασίας για τη συνδικαλιστική κάλυψη των συναδέλφων.

3. Ολοήμερο Σχολείο

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ θεωρεί αυτονόητο τον υπολογισμό των ωρών σίτισης του ολοήμερου σχολείου στο διδακτικό ωράριο όλων των συναδέλφων που εργάζονται στα ολοήμερα, όπως συμβαίνει, και στα πιλοτικά, καθώς επίσης και το χωρισμό των τμημάτων, με βάση τις ηλικιακές ανάγκες των μαθητών και με ανώτερο όριο τους 25 μαθητές ανά τμήμα.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ σε περίπτωση απουσίας εκπαιδευτικού από το Ολοήμερο Σχολείο θεωρεί απαραίτητο να καλύπτεται άμεσα η θέση από αναπληρωτή. Σε άλλη περίπτωση να γίνεται αναμόρφωση του προγράμματος.

4. Νηπιαγωγεία

Το θέμα των νηπιαγωγείων και των νηπιαγωγών και τα προβλήματα που προκύπτουν από τη πίεση του Υπουργείου Παιδείας να θεσπίσει «πρωινή ζώνη», συνιστά ωμή παραβίαση εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Οι συναδέλφισσες νηπιαγωγοί θα πρέπει να εφαρμόσουν το πάγιο ωρολόγιο πρόγραμμα για τα Νηπιαγωγεία και να μην αποδεχθούν την καταστρατήγηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων και την αύξηση του ωραρίου τους. Με απόφασή του το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τους καλύπτει κηρύσσοντας συνεχείς στάσεις εργασίας στην περίπτωση επιβολής αύξησης του ωραρίου τους από τη διοίκηση (πρωινή ζώνη 07:00 - 08:00, επιμήκυνση ωραρίου στα κλασικά και ολοήμερα τμήματα).

Για το ζήτημα των νηπιαγωγείων και των εργασιακών προβλημάτων των νηπιαγωγών το Δ.Σ. της ΔΟΕ έχει τοποθετηθεί αναλυτικά με σχετικές του αποφάσεις την περσινή χρονιά. Αυτό που πρέπει να γίνει όμως κατανοητό, είναι ότι τα εργασιακά δικαιώματα των νηπιαγωγών μας αφορούν όλους γιατί οποιαδήποτε μεταβολή σε αυτά θα μεταβάλλει γενικότερα και προς το χειρότερο τις εργασιακές κατακτήσεις όλων μας.

5. Η κατανομή των τάξεων γίνεται από το Σύλλογο Διδασκόντων του κάθε σχολείου (Ν.1566/85) και καμιά παρέμβαση δεν μπορεί να γίνει γι' αυτό ή για την υποχρεωτική επιβολή υλοποίησης προγραμμάτων από τα στελέχη Διοίκησης ή καθοδήγησης της εκπαίδευσης (Προϊσταμένους - Σχολ. Συμβούλους). Καλούμε τους συναδέλφους και τους Συλλόγους Διδασκόντων να επιμένουν στις αποφάσεις τους. Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. παρέχει γι αυτό πλήρη συνδικαλιστική κάλυψη στους συναδέλφους.

6. Για όλα τα εκπαιδευτικά και παιδαγωγικά ζητήματα που προκύπτουν στο σχολείο ο Σύλλογος Διδασκόντων οφείλει να συνεδριάζει και να τοποθετείται δημόσια για αυτά.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Μπράτης Δημήτρης

Ο Γενικός Γραμματέας
Οικονομού Τριαντάφυλλος